

၂၀၁၄ခုနှစ်၊ ဧပြီလ၊ အတွဲ (၈)၊ အမှတ် (၁၀)

မိမိ

မဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC .com

26 FEB 2014

မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ
အတွဲ(၈)၊ အမှတ်(၁၀)

ဒို့တာဝန်စေရေးဆုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး	... ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး	... ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာ အာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	... ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အသိမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့်နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
ပြည်တွင်းပြည်ပအဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၄) ခု

နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်ရေး ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေအိုမိုင်းရေး အမျိုးသား စည်းလုံးညီညွတ်မှု ခိုင်မာရေး
စည်းကမ်းပြည့်ဝသော ဒီမိုကရေစီစနစ် ရှင်သန်ခိုင်မာအောင် တည်ဆောက်ရေး
ခွဲစည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေနှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော
နိုင်ငံတော်သစ်တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေး ဦးတည်ချက် (၄) ခု

စိုက်ပျိုးရေးကို ပိုမိုဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင်ဆောင်ရွက်ပြီး ခေတ်မီစက်မှုနှင့်
ထူထောင်ရေးနှင့် အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း
ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
ရွေးချွန်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး
ပြည်တွင်းပြည်ပ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးအဖွဲ့အစည်းတို့
စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
နိုင်ငံတော်၏ စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို စနစ်တင်ဖွံ့ဖြိုးအားသည်
နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

လူမှုရေး ဦးတည်ချက် (၄) ခု

တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့်စိအကျင့်စာရိတ္တပြုမိန်းမာရေး
အမျိုးဂုဏ် တတိဂုဏ် မြှင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ
အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
စစ်မှန်သော မျိုးစုစိတ်ဓာတ်ဖြစ်သည့် ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ်ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး

ကျေးဇူးရှင်မိဘနှစ်ပါးအား ခွဲသေမြတ်နိုး
လက်ဆယ်ပြာထိပ်မှာမိုး၍
ရှိခိုးပူဇော်ကန်တော့ပါ၏ ။

သက်တော်မြှင့်တင်

အညွနမေတ် ဘိက္ခဝေ အနုဝကာသော၊

ယံ ပရုပက္ကမေန တထာဂတံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေယျ။

အနုပက္ကမေန ဘိက္ခဝေ တထာဂတာ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ။

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္ထိ မေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

မာတိကာ

ဘာသာရေးဘုရားသမိုင်း

- တစ္ဆာဇဋ္ဌာနေ ဝင်လောင်းမြေမှ	... မင်းသူခ	၁၄
- မြစ်ခြေမြို့၏ တစ်ခုတည်းသော သီလရှင်စာသင်တိုက် ...	ကျော်လင်း(မြစ်မြေ)	၄၃
- ယောအထုလ ယောတသရဗူ ပေါ်တော်မူခွပ်ပွားတော် ...	ပန်းတနော်နောင်လတ်	၅၂
- ဆုတောင်းပြည့် ဟင်္သာတုန်းတော်တော်မြတ်ကြီး ...	မြမဒ္ဒုဂေါ(ကျမဒေ)	၇၁
- တိလောကာဝိတီ တောမုနိ	မင်းထက်ကျော်(B.Sv)	၇၈
- တောင်ကြီးမြို့ မြစ်မ်းတောင်နှင့် ရွှေတိဂုံမဟာမြတ်မုနိ ...	ဗေဓသုတေသီဆရာမျိုး	၉၇

ဘာသာရေးသုတ/ရသဆောင်းပါး

- တာသကြိန်ချိန်ခါထူး ဆယ်တော်မူဘုရားဖူးကြမယ် ...	သက်နှင်းဆွေ(ပုပ္ဖိုး)	၇
- ဗြဟ္မစိုရ်တရားတော် ...	ဓမ္မာစရိယဦးဌေးလှိုင်	၁၉
- ဩကာသကန်တော့ချိုး(၂) 	ဆန်းဝင်း(အောင်မြေ)	၃၀
- ကျောင်းအမနတ်သမီး အလှကြီး ...	မေတ္တာရှင်ရွှေပြည်သာ	၃၄
- ဒေါသနှင့်ဆန့်ကျင်ရာ	မြယာဇြာ	၆၄
- နေ့တစ်ဝက်ဥပုသ်အကျိုး ...	ဝင်းယုမောင်(သုတေသီ)	၆၉
- ဓမ္မဒါန ...	ယောဂီဇောလွင်	၈၄
- အချိန်မရသူများအတွက် ...	ရဲရဲထွန်း(ဟင်္သာတ)	၉၅
- သတင်းပုံရိပ်များ ...	မောင်ဝေအေး	၁၁၃
- စကားကြီးသုံးခွန်း ...	ဌေးအောင်သင်း	၁၂၀

ပန္နန်း၊ ဂါထာ၊ ကျင့်စဉ်

- လိုရာအဆင်ပြေစေမည့်	... တောကျောင်းဘုန်းကြီး	၁၈
- ကြီးပွားချမ်းသာအောင်ဂါထာ ...	... လှစွမ်းမြင့်(နတ်မောက်)	၄၈
- လောကီအတွက် ဗုဒ္ဓသရဏ်ဝစ္ဆာမိအင်းတော် ...	... ဧရာမြေထွန်းထွန်း	၁၁၁
- ရက်ကန်းစင်တောင်ဆရာမော် ဦးဩဘာသ၏	... ဦးကိုကိုအေး(ကြို့ပင်ကောက်)	၁၂၂
- ဂါထာအစွမ်းနှင့် သေလမ်းမှလွဲဖယ်	... မောင်တင်ကြွယ်(ပြည်)	၂၃၅

တိုင်းရင်းဆေး

- အုန်းလွဲ ဇက်လေး တမာလာတော့ပြေး ...	... ကျော်ဇွာထီးနိုး(ရွှေလှော်ကား)	၇၆
- နွားမြေရင်းပင် ...	... နှောင်းသစ်	၉၃၆
- အသံဝင် အသံပျက်အတွက် အလွယ်နည်း ...	... နတ်မောက်မှတ်ရွှေဘက်	၂၂၀
- ဆယ့်နှစ်ရာသီပင် ...	... ဇိုးဇိုး	၂၆၄
- တိုင်းရင်းဆေးဖက်ဝင် အလိုကျပင် ...	... ဆရာဦးလွန်းမြင့်(အာယုဗေဒ)	၃၀၉
- ...	... ဧရာမြေထွန်း	၃၁၀

မာတိကာ

ဗုဒ္ဓဝင်ရသ

- သရဏ အာဇာနည် ဘဒြာဒေဝီ	...	မုဒုံစောနောင်ဖေ	၂၄
- လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်ရဟန်းတစ္ဆေ	...	ပဉ္စသီ	၅၅
- စူဠသုဘဒ္ဒါချီးမွမ်းသော.....	...	စိတ်မိုး	၅၇
- စွဲလမ်းခြင်းတကွာ	...	ပေါ်လွင်ဦး(ဇရာ)	၉၂

အထွေထွေသုတ၊ ရသဆောင်းပါး

- သင်္ကြန်ပန်း၏ အဓိပ္ပါယ်	...	ဥက္ကလာဝင်းကျော်	၄၉
- သင်္ကြန်ထမင်းနှင့် ရင်တွင်းအေးစရာ ပွန်ရိုးရာ	...	ခင်ခင်ဝင်း(မောရဝတီ)	၈၈
- အယ်ပုံတာတေနှင့်.....	...	အောင်ကျော်စွာ	၁၁၆
- မြင်းဖြူရှင်နတ်နန်း ဖြစ်ရပ်ဆန်း	...	နေအောင်လင်း(စလေ)	၁၂၄
- ထွေးရခက်သောအရာ	...	သန်းထွေးဦး(ရွှေဘို)	၁၂၇
- ထူးဆန်းထွေလာ ဤကမ္ဘာ	...	မောင်လင်းအောင်	၁၃၈
- နောက်ပြောင်စကား နိမိတ်လား	...	ညွန့်ဝင်း(နတ္ထလင်း)	၁၄၆
- စာအုပ်စင်	...	သူတအံ့	၁၅၄
- တိမ်တိုက်ထဲက ကြာပန်းချစ်သူ	...	တိုအေးမြင့်(ဇူး/သူ)	၁၆၀
- ဆန္ဒအလိုပြည့်ဝခြင်း	...	သက်လုံ	၂၅၀
- ထူးဆန်းသော စဉ်းတီတုံး	...	မျိုးမောင်မောင်(ကပစ)	၂၅၉
- အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်း	...	အောင်ဘုန်းမြင့်(ကချင်မြေ)	၂၆၁
- ပေါ်က္ကံရှင်ကြီးထီးနဲ့.....	...	နန်းပွင့်စံ	၂၇၂

ဂန္ထီရဆန်းကြယ်ဝတ္ထုများ

- သတ်လို့မသေ အသက်ရှည်	...	ကောင်းသော်	၁၀၆
- တန်ပြန်သက်ရောက်မှု	...	မြမြလှိုင်	၁၃၀
- သင်မယ့်လည်း ပုံပြင်မဟုတ်	...	ပန်းတနောင်နောင်လတ်	၁၇၄
- မြေသူ့အိုး၏ ဝင်ကြေးကြမ္မာ	...	မောင်မောင်မိုးအောင်	၁၈၄
- စိတ်စွမ်းအားဖြင့် ပြိုင်ကြရာဝယ်	...	မြသိန်း	၁၉၆
- သရဲခြောက်သောညောင်ပင်ကြီးနှင့်.....	...	ညီဇလးဝယ်(လယ်တော်)	၂၀၉
- အင်းခွေးငါးကောင်ပုံပြင်	...	ရဲရဲထွန်း(ဟင်္သာတ)	၂၂၃
- နားမလည်နိုင်သော ဖြစ်ရပ်ဆန်းတစ်ခု	...	မင်းဟိန်းထိပ်	၂၃၇
- သရဲချောင်း	...	ရွှေဖြူသာထွန်း	၂၆၅
- လောဘည	...	သန့်ဝင်ထွန်း	၂၇၄
- တစ်ခဏအမှား	...	မြောင်းမြမြင့်လှိုင်	၂၇၉
- ဒုပန်ခေတ်ကတည်းက မကျွတ်လွတ်ကြသူများ	...	တင့်ထူး(ခေယျဝတီ)	၂၈၇
- ဝီယဆေး အောင်မင်း	...	ဇော်မင်း(ခရံမြောက်)	၂၉၃
- တောင်ပိုကြီးနဲ့အိမ်	...	ခင်းတိုင်ပင်(မြရောင်မြေ)	၂၉၉
- ခေါင်းတစ်လုံးနှင့်.....	...	တင်မောင်မောင်(ပေါက်ကုန်း)	၃၀၄

အယ်ဒီတာချုပ်

မောင်ညိုအေး (ပန်းတော)

တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ

ပြည်စိုး (10 D)

မျက်နှာဖုံးနှင့် အတွင်းဒီဇိုင်း

ဟိန်းမင်းဇော်

ကွန်ပျူတာဇာဓိ

စန်းစန်းထွေး

ကြော်ငြာနှင့် ပြန်ဆိုရေး - မိမိလေး၊ ယုန်လေး

ပြင်ပဆက်သွယ်ရေး - ယဉ်မင်းဆု

မျက်နှာဖုံးစာလုံးဒီဇိုင်း - ကျော်မင်းမောင်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ - မောင်မြင့်ဌေး

အတွင်းသရုပ်ဖော်ပန်းချီ

အောင်နိုင်လတ်၊ ဝင်းသိန်း၊ မောင်မြင့်ဌေး

ကျော်ဦး၊ ခဲလွင်မောင်၊ သန့်စင်၊

ကျော်စိုးညိုနိုး၊ ဆူးထက်အောင်၊ ပညတ်၊

တန်ဖိုး - (၂၂၀၀)ကျပ်

အုပ်စု - (၅၀၀)

ထုတ်ဝေသူ

ဦးညီဇော်ထွဋ် (၀၄၃၃၇)

အယ်ဒီတာအဖွဲ့: မှူးမန်းနှင့် မြင့်ခိုင်ဇော်

အမှတ်-၁၇၉၊ တတိယထပ်(၆) (၃၀)လမ်း(အထက်)၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၇၃၀၅၀၄၇၁။

အတွင်းဖလှယ် - ကိုမျိုးညွန့် (A7 Group)

စာအုပ်ချုပ် - ဦးတင်လှ

မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်

ဒေါ်ကျင်ယုံ(ကောင်းစံပုံနှိပ်တိုက်)

အမှတ်(၂၇၉/ခ) ၄၀-လမ်း၊

အမှတ်(၉)ရပ်ကွက်၊ ကျောက်တံတား။

မန္တလေး: ထွန်းဦးစာပေ

ရှမ်းတောင်: ကယား: မိလုံနာစာပေ

မော်လမြိုင်: ကျော်ကျော်

ပြည်: သုခ၊ နေဇေး

နေပြည်တော်: မြတ်ခွေတောင်စာပေ

နေပြည်တော်ပျဉ်းမနား: ပြုံးဝေလွင်စာပေ

ပဲခူး: သဇင်

ဟင်္သာတ: တာလေးမောင်

အဆောင်၊ အစီအရင်၊ ယတြာ

- မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၆ ခုနှစ်မှာ.....	...	တက္ကသိုလ်စိုးမိုးနိုင်	၁၄၉
- ၂၀၁၄-အတာသင်္ကြန်နှင့်.....	...	ဦးဇေယျာကို	၁၇၇
- နှစ်သစ်မင်္ဂလာ လစဉ်ပြု ယတြာ	...	ခေတ္တရာဆရာကျော်	၁၉၂
- တစ်နှစ်တာကောင်းစေရန်	...	သမ္မာဝါဒီမြတ်စောလင်း	၂၁၄
- သစ်တံခါးဆရာတော်ချီးမြှင့်တော်မူသည့်.....	...	ကိုရွှေမြသန်း(သခိုင်)	၂၁၇
- နှစ်ကူးမှာ ယတြာချေပါ	...	ဆရာအောင်ကျော်ဇော	၂၂၁
- လာဘ်ဖွင့်လက်ဆောင်	...	သက်နှင်းဆွေ(ပုဂံ)	၂၃၁
- နှစ်ဆန်းအခါ အထူးယတြာ	...	ဝန္တီရဆရာလှမျိုး	၂၄၇
- ၁၃၇၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံ ကံကြမ္မာ	...	ဆရာမြတ်ထွဋ်ခေါင်	၂၇၀
- အကြံပြုစာမျက်နှာ	...	ခေတ္တရာဆရာကျော်	၂၈၄
- စုတ်လာဘ်များရမလား	...	ဦးဖုန်းမြင့်(ဗေဒသုတေသီ)	၂၉၁

အသုံးချပညာရပ်များ

- ဘဝပုစ္ဆာအဖြေရှာ ကဏ္ဍ	...	ဆရာတက္ကသိုလ်စိုးမိုးနိုင်	၁၅၆
- နာမက္ခရာဆန်း	...	ဝန္တီရဆရာလှမျိုး	၁၈၁
- ၂၀၁၄၊ ဧပြီလ၊ တောင်းတင်ပြုတ် ရပ်တည်မှု			
၁၂ ရာသီ လင်ပိုင်ရှင်တို့၏ နက္ခတ်ကံကြမ္မာ	...	ဦးဇေယျာကို	၂၀၀
- ၂၀၁၄၊ ဧပြီလအတွက် လိုအင်ဆန္ဒပြည့်ဝ			
အောင်မြင်စေမည့် (ကာ၊ကု၊ဖွင့်)နှောင်းယတြာအစီအရင်များ...	...	ဆရာမြတ်ထွဋ်ခေါင်	၂၂၇
- ခုနှစ်ရက်သားသမီး ကံကြမ္မာတောစာတမ်း	...	အောင်အတိတ်မောင်နိမိတ်ဆရာ	၂၅၅
- ၂၀၁၄၊ ဧပြီလ၊ ၁၂ ရာသီခွင်နှင့် သင်္ဂြိုဟ်စာများ	...	တက္ကသိုလ်စိုးမိုးနိုင်	၃၁၁

BURMESE
CLASSIC

အဘယဗဟာကာရုဏိကမုဒြာ
ကြေးဆင်းတုတော်
နတ်ဝင်တစ်ရာ၊ သံလျှင်မြို့နယ်။

မွေဒါန

BURMESE CLASSIC

ဆယ်တော်ဂူရှပ်ပွားတော်

ရေကန်ကမ်း၊ ဧကင်းမြို့နယ်

တာသကြိန်ချိန်ခါထူး ဆယ်တော်ပူဇော်ရူးကို မူးကြပယ်

သက်နှင်းဆွေ၊ ပုပ္ပါး၊

(၁)

ဥဩတွန်သံလေးတွေကို ခပ်မြိုမြိုင်ကြားနေရပြီ။

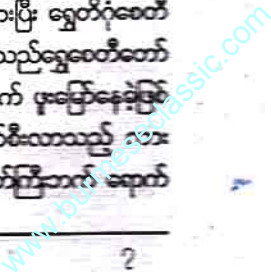
ကြည့်လေရာရာ အရပ်ရှစ်မျက်နှာတွင် မြူတွေ ဝေ့ဝဲနေပြီ။ သင်္ကြန်တေးသံတွေကလည်း ဟိုမှသည်မှ ပျံ့ဝဲလို့လာပြီ။ မြန်မာနှစ်သစ်ကူး ခါသင်္ကြန်ကို ရောက်တော့မည်။

ကျွန်တော်သည် တာမွေဘက်ရှိ မော်ဒန် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကြီးတွင် ထိုင်ပြီး ကဗျာရှည်တစ်ပုဒ်ကို စိတ်ပါလက်ပါရေးနေခိုက် ချိန်မြဲလေး ပုံလွှင့်လာသည့် ဥဩတွန်သံလေးတွေကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို သတိပြုလိုက်မိသွားခြင်းဖြစ်သည်။

နွေ၏ စူးစူးရှရှ အပူရှိန်တို့က သင်္ကြန်တေးသံတွေထဲ

တွင် သိသိသာသာ အေးမြသွားရသည်ထင်၏။ သင်္ကြန်ဆိုသည့်အသိက ကျွန်တော်ရင်ကို ဆွတ်ပျံ့ကြည့်နှူးလာစေပြန်သည်။ မော်ဒန် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကြီးထဲမှ ကျွန်တော်ထွက်ခဲ့ပါသည်။ ညနေ ၄နာရီကျော်ခဲ့သည်အထိ အပြင်တွင် နေရိုက်က ပြင်းနေသေးဆဲ။ တောင်လေတစ်ချက်အဝှေ့တွင် ရွက်ကြွေတွေ လမ်းပေါ် ရုပ်တိုက် ပြေးလွှားသွားကြသည်။

ကျွန်တော်သည် တက္ကစီတစ်စီးဝှားပြီး ရွှေတိုက်စေတီတော်ကြီးသို့ လာခဲ့သည်။ ယခုဆိုလျှင် သည်ရွှေစေတီတော်ကြီးသို့ နေ့စဉ် ကြိုးစားပမ်းစားသွားရောက် ဖူးမြော်နေခဲ့ပြီ။ တာ (၂)နှစ်ပြည့်တော့မည်။ ကျွန်တော်မီးလာသည့် လေးလေးက ဖိစိန်လမ်းမှ ဖြတ်ကာ ကန်တော်ကြီးဘက် ရောက်

လာ၏။ ကန်ရေပြင်ကို ဖြတ်တိုက်ခတ်လာသည့် ညနေခင်း
လေပြည်တွင် ရေငွေတို့ဖြင့် အေးမြနေသည်။ ကန်တော်
ကြီးထဲရှိ သစ်ပင်မြင့်မားကြီးတွေထက်မှ ဥဩတွန်သံကို
ကြားရပြန်သည်။

ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးသို့ ကျွန်တော်ရောက်ချိန်တွင်မူ
နေခိုနေလေပြီ။ ဘုရားပေါ်တွင်လည်း နွေခဲ သွေခြောက်မှ
က ထင်ဟပ်နေသည်။ သို့သော် ရွှေတိဂုံတော်ကြီး၏ ရင်
ပြင်ထက်တွင်မူ ထုံးစံအတိုင်း ဘုရားလာဖူးသူတွေ အဓိဋ္ဌာန်
ဝင်သူတွေ၊ နိုင်ငံခြားခရီးသွားတွေနှင့် စည်ကားနေ၏။
ကျွန်တော်သည် အင်္ဂါထောင့်ရှိ ဗောဓိညောင်ပင်ကြီးတွင်
ဦးစွာ ဦးတိုက် ကန်တော့ပြီးနောက် အင်္ဂါပြိုဟ်တိုင်အနီးမှ
တန်ဆောင်းတစ်ခုတွင် ဝင်ကာ ရွှေစေတီကြီးကို အားပေးတရ
ဖူးမြော်ကြည့်ညှိနေမိပြန်သည်။

အင်္ဂါပြိုဟ်တိုင်တွင် ရေသပ္ပာယ်ကြသူတွေ ပန်းလှူသူ
တွေ၊ ဆီမီးပူဇော်သူတွေ ပြည့်နေ၏။ စေတီတော်ကြီးနှင့်
အရန်စေတီတော်များဆီမှ ဆည်းလည်းသံတွေက နွေလေ
အဝှေ့တွင် ခပ်မြိုင်မြိုင်ပျံ့ဝဲလာကြသည်။ ခေါင်းလောင်းထိုး
သံတွေကလည်း မကြာမပြတ် ကြားနေရသည်။

ကျွန်တော်သည် ထိုတန်ဆောင်းတွင် အေးအေးလူလူ
ထိုင်ရင်း စေတီတော်ကြီးကို ကြည့်ကြည့်နူးနူး ကြည့်ညှိနေ
မိ၏။ ကုသိုလ်ပြုနေကြသူတွေနှင့် တိုးရစ်တွေကိုလည်း
တငေးတမော ကြည့်နေမိသည်။ ဆည်းလည်းသံတွေနှင့်
အတူ ဥဩသံက ဘုရားပေါ်တွင် ဝေ့ဝဲ ပျံ့လွင့်လာပြန်သည်။
နွေဆိုသည်အသိနှင့်အတူ၊ သင်္ကြန်ဆိုသည့် အသိကလည်း
ကျွန်တော့်ရင်ထဲက ရိုက်ခတ်လာပြန်သည်။

“ရောက်နေတာ ကြာပြီလား ဆရာ”

ရွှေစေတီတော်ကြီးဆီ ခပ်တွေတွေ ငေးမောရင်း
အတွေးလွန်နေရာမှ ကျွန်တော့်တပည့် ကိုစိုင်း၏ နှုတ်ဆက်
စကားကြောင့် ကျွန်တော် သတိပြန်ဝင်သွားရသည်။
ခိုင်ငွေလင်းဦး ရောက်လာတာကိုပင် ကျွန်တော် မသိလိုက်။
ကိုစိုင်းက ကျွန်တော့်ဘေးမှာ ဝင်ထိုင်ရင်း ဘုရားကန်တော့
နေလေသည်။

(၂)

“ဒီနှစ် သင်္ကြန်တော့ တောင်ကြီးကို မပြန်တော့ဘူး
ဆရာ။ ရန်ကုန်မှာ နေပြီး ကုသိုလ်ကံပွင့် ကျင့်စဉ်လေးတွေ
လုပ်မယ် စိတ်ကူးထားတယ်”

ကျွန်တော်တို့ ဆရာတပည့်သည် ထိုတန်ဆောင်းမှာ
ပင် ထိုင်ရင်း စကားပြောနေမိပြန်၏။

“ကောင်းတာပေါ့ကွာ။ ဆရာတော့ ပြီးခဲ့တဲ့နှစ် သင်္ကြန်
တုန်းကလည်း ဘယ်ကိုမှ ခရီးမထွက်ဖြစ်ပါဘူး။ တောင်ကြီး
ကိုလည်း မပြန်ဖြစ်ပါဘူး။ သင်္ကြန်တွင်းတစ်ခုလုံး ဟောဒီ
ရွှေတိဂုံဘုရားကိုပဲ နေ့စဉ်တက်ပြီး ဘုရားဖူးလိုက်၊ ပုတီးစိပ်
လိုက်နဲ့ အေးချမ်းလိုက်တာကွာ။ သင်္ကြန်တွင်းဆို ဘုရားပေါ်
မှာ လူတော့ သိသိသာသာ ရှင်းသွားတယ်။ ပုတီးစိပ်လို
လည်း ပိုကောင်းလာတယ်”

နွေညနေခင်း၏ လေပြည်အေးအေးလေးက ဘုရား
ရင်ပြင်ပေါ်သို့ တသန်သန်တိုက်ခတ်လာသည်။ ဆည်းလည်း
သံတွေ မြိုင်ဆိုင်သွားပြန်၏။ အေးအေးမြမြ ခဲစားလိုက်ရပြီး
စိတ်ကလည်း ပိုကြည်လာသည်။

“သင်္ကြန်တွင်းမှာ ဘုရားတက်မယ်ဆိုရင် ဘယ်လို
ကုသိုလ်ကံပွင့် စရဏကုသိုလ်လေးတွေ လုပ်ရရင် ကောင်း
မလဲ ဆရာ။ လောကီမူနဲ့ ဆိုင်တဲ့ တိုးတက်မှု၊ အောင်မြင်မှု
ရစေမယ် ကုသိုလ်ရေးအလုပ်မျိုးပေါ့။ ဆရာ မကြာခဏ
ပြောသလို အင်္ဂါရဝလည်း မဖြစ်ရအောင်၊ ယတြာသက်သက်
လည်း မဖြစ်ရအောင်၊ တကယ်လည်း အဓိပ္ပာယ်ရှိတဲ့
ကုသိုလ်ရေးဖြစ်အောင်ပေါ့”

စိုင်းငွေလင်းဦးသည် ရောဝတီဘဏ်မှာ တာဝန်ထမ်း
ဆောင်နေသည့် ပညာတတ် လူငယ်တစ်ယောက်ဖြစ်၏။
လူငယ်ဆိုသော်လည်း အသက်သုံးဆယ်ဝန်းကျင် လူရွယ်
တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သည်တစ်ခါ ရာထူးတိုးလျှင် မန်နေဂျာ

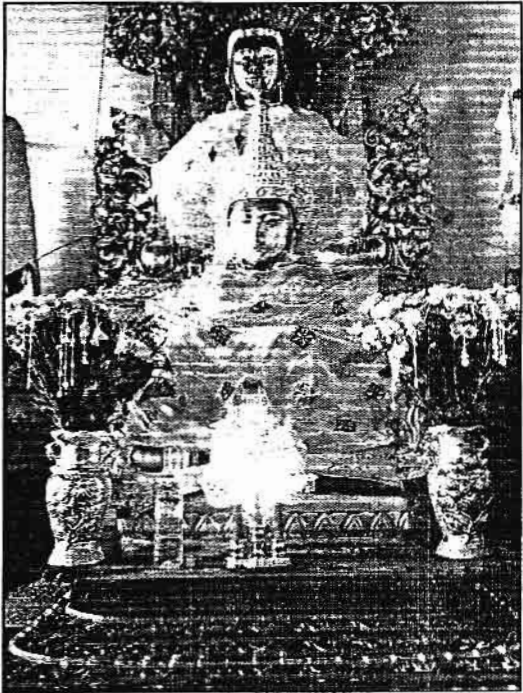
ရာထူးဖြင့် အရာရှိတစ်ယောက်၏ တာဝန်တို့ကို ရယူလုပ်ကိုင်သွားရတော့မည့် အချိန်လည်းဖြစ်သည်။ တရားဓမ္မအဆုံးအမတွေကိုလည်း သူ စဉ်ဆက်မပြတ် ဖတ်မှတ်နာယူလေ့ရှိသည်။

လိုအပ်လျှင်တော့ လောကီမှုနှင့် ဆိုင်သည့် အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်တစ်ချို့ကို ကျွန်တော့်ညွှန်ပြမှုဖြင့် ဖြည့်ကျင့်ဖြစ်တာမျိုးတွေလည်း ရှိသည်။ အများအားဖြင့် ပဗ္ဗာန်၊ ဥဒ္ဓေသနိဒ္ဓေသတော်ကို နေ့စဉ် ရွတ်ပွားပူဇော်လေ့ရှိသည်။

“ဆရာလည်း အခုနောက်ပိုင်း လောကီပညာ၊ ဂန္ဓဝရီပညာတွေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အဓိဋ္ဌာန်တွေ၊ ကျင့်စဉ်တွေ သိပ်မလုပ်ဖြစ်တော့သလိုပဲနော်။ ဂန္ဓိရ ဆောင်းပါးတွေလည်း

ဘူး။ လွတ်လပ်ပေါ့ပါးတဲ့စိတ်နဲ့ ရှင်သန်ပြီး လိုအပ်ရင် လိုအပ်သလို သုံးစွဲသွားတာမျိုးလောက်ပဲ လုပ်ချင်လို့ ပညာရပ်တွေ၊ ကျင့်စဉ်တွေအားလုံးလောက်ကို လျော့ချထားဖြစ်တယ် ဆိုပါတော့ကွာ။ ဒါပေမယ့် သေချာတာတစ်ခုကတော့ လောကီကောင်းကျိုးစီးပွားအတွက်ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ သံသရာထွက်ရပ်လမ်းအတွက်ပဲဖြစ်ဖြစ် မြတ်ဗုဒ္ဓအဆုံးအမအောက်ကပဲ ‘သေသေဝပ်ဝပ်ဖြည့်ကျင့်၊ လျှောက်လှမ်းနေတယ်ဆိုတာ ကတော့ အသေအချာပြောနိုင်တယ်’”

ကျွန်တော်နှင့် စိုင်းငွေလင်းဦးတို့သည် ထိုတန်ဆောင်းလေးမှာ ထိုင်ပြီး သမထကျင့်စဉ်ဆိုင်ရာ ကိစ္စတွေကိုရော ဝိပဿနာ ဓမ္မအဆုံးအမတို့နှင့် ဆိုင်ရာတွေကိုပါ ဆက်ပြော

သိပ်မရေးဖြစ်တော့သလိုပဲ”
ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးကို ငေးပြီး ပူးဖြော် ကြည့်ညိုနေသည့် ကျွန်တော့်ကို စိုင်းငွေလင်းဦးက မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“ဟုတ်တယ်လို့ပဲ ပြောရမှာပဲ။ ကဗျာရေးဖြစ်တာများတယ်ကွာ။ အမှန်တော့ လောကီပညာ၊ ဂန္ဓိရပညာတွေ အနေနဲ့ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ သမထကျင့်စဉ်အနေနဲ့ပဲ ဖြစ်ဖြစ် နောက်ဆုံး ဝိပဿနာကျင့်စဉ်အနေနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် တစ်ခုခုကို အကြောင်းပြုပြီး တစ်ဖက်စွန်းရောက်လောက်အောင် ပြောတာဆိုတာ၊ အယူအစွဲထားတာ၊ ကျင့်သုံးတာမျိုး မဖြစ်ချင်

နေမိကြပြန်သည်။
“သင်္ကြန်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ခေါင်းဆေးမင်္ဂလာ၊ အိမ်ဆေးမင်္ဂလာ၊ စတုဒိသာအလှူတွေကအစ ကုသိုလ်ကံဖြင့် ကျင့်စဉ်တွေကို ဟိုတုန်းက ဆရာ တော်တော်ရေးခဲ့ဖူးတယ်နော်”

ကျွန်တော်သည် ဘာသာရေးနှင့် ယှဉ်သည့် လောကီမှုဆောင်းပါးအတော်များများကို ရေးဖြစ်ခဲ့သည်။
“အေးကွာ။ မင်းပြောလို့ ပြောပြရဦးမယ်။ တကယ်လို့ များ ဒီသင်္ကြန်တွင်းမှာ မင်းအနေနဲ့ ဘဝတိုးတက်မှုအတွက် ထိထိရောက်ရောက် အသုံးချချင်တယ်ဆိုရင် ဟောဒီ

ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးရဲ့ တန်ခိုးတော်၊ မေတ္တာရိပ် ၎င်းဟိတ်ကို ခိုလှုံပြီး ကုသိုလ်ကံမြှင့် လုပ်သင့်တယ်”

ကျွန်တော်သည် ထိုလောကီမှကိစ္စတို့ကို ဟိုတုန်းကလို အင်တိုက်အားတိုက် ရေးသားတာမျိုး သိပ်မလုပ်ဖြစ်တော့ပေမယ့် အလွှင့်သင့်လျှင်တော့ ထိုသို့သော ညွှန်ပြမှုလေးတွေ ပြုဖြစ်နေတတ်သေးသည်။

“လုပ်မယ်လေ ဆရာ။ အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ကျွန်တော်လည်း ရာထူးတက်ခွင့်နေတယ်။ သင်္ကြန်တွင်းမှာ ဟိုဟိုသည်သည် လျှောက်လည်တာမျိုးလည်း သိပ်မလုပ်ခွင့်တော့ပါဘူး ဆရာရယ်။ ကိုယ်လည်း လူကြီးမဖြစ်သေးပေ

အခု လောကီကောင်းကျိုးစီးပွားအတွက် ကျင့်သုံးတော့မှာ ဆိုတော့ သမုတိသစ္စာနယ်က ပညတ်ချက်တွေ၊ ဓာတ်သဘောတွေ၊ ၎င်းဟိတ်တွေကို ဦးစားပေး စဉ်းစားရတယ်”

ညဦး ဆည်းဆာချိန်တွင် ရွှေစေတီတော်ကြီးက လျှပ်စစ်မီးရောင်တွေ၊ ဆီမီးအလင်းတွေ၊ ဘုရားဖူးလာသူတွေနှင့် ပိုမိုစည်ကားလာသည်။ နွေလေညင်းလေးကလည်း ခပ်ဖြူဖြူတိုက်ခတ်နေသည်။

“ပထမဦးဆုံး ပြောပြချင်တာက သင်္ကြန်ကာလဆိုတာ နှစ်သစ်တစ်ခုရဲ့ အစအဦး ပထမဦးဆုံးသော အရက်ဦးအချိန်ပဲ။ အဲဒီအချိန်မှာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေနဲ့ ထိုထိုရောက်

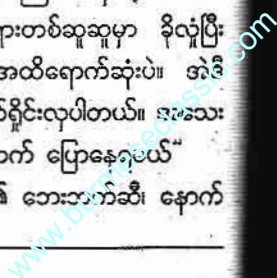
မယ့် လူလယ်မှ မဟုတ်တော့တာ”

စိုင်းငွေလင်းဦး၏ စကားကြောင့် ကျွန်တော် ပြုံးမိပါသည်။

“အေးပါကွာ။ ဆရာပြောပြမယ်။ အရင်ကလည်း ပြောပြဖူးပါတယ်။ လောကီကောင်းကျိုး စီးပွားအတွက် ဆောင်ရွက်တဲ့အခါ ပညတ်ချက်တွေ၊ ဓာတ်သက်တွေနဲ့ ကျင့်ရ၊ ကြံရ၊ ကြိုးစားရ၊ ဆောင်ရွက်ရတယ်။ လောကုတ္တရာကိစ္စကျတော့ ပရမတ္ထတရားကို ထိုးထွင်း သိမြင်အောင် ရှုမှတ်ရတာ။ အဲဒါလေးတော့ ထပ်ပြီး သတိပြုထားပေါ့။

ရောက် ကုသိုလ်ကံမြှင့်တင်ထားလိုက်တာနဲ့ တစ်နှစ်တာ ကာလပတ်လုံး ကံဇာတာ မြှင့်မားနေနိုင်တယ် ဆိုပါတော့ကွာ။ အဲဒီလို ကုသိုလ်ကံဖွင့်၊ ကုသိုလ်ကံမြှင့် ကြိုးစားတဲ့ အခါမှာလည်း တန်ခိုးဂုဏ်ဟိတ် ကြီးမားလှတဲ့ ဟောဒီရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးလို ဘုရားတစ်ဆူဆူမှာ ခိုလှုံပြီး ကုသိုလ်ကံ မြှင့်ပေးတာဟာ အထိရောက်ဆုံးပဲ။ အဲဒီအကြောင်းတွေက ကျယ်ပြန့်နက်ရှိုင်းလှပါတယ်။ အေးသေးစိတ်ပြောပြနေရင် ခုနစ်ရက်လောက် ပြောနေရမယ်”

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်၏ ဘေးဘက်ဆီ၊ နောက်

ဘက်နားဆီတွင် ဘုရားဖူးသူတွေ၊ ပုတီးခိပ်သူတွေ၊ ပဋ္ဌာန်းပူဇော်သူတွေ ပြည့်လာ၏။

“နောက်တစ်ခု မဖြစ်မနေသိထားသင့်တာက လောကီမှုမှာ ဂြိုဟ်ခွင်တွေ၊ နေနှင့်တွေ၊ ဓာတ်သဘောတွေ ဆိုတာ သူ့အကြောင်းနဲ့ သူ ဓာတ်သဘောသက်ရောက်မှု အမှန်ရှိတယ်ဆိုတာကိုလည်း သိထားသင့်တယ်။ အဲဒီတော့ အချိန်ထူး အခါထူး၊ နက္ခတ်ထူးတွေနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ သင်္ကြန်ကာလ အခါကြီး ရက်ကြီးမှာ ကုသိုလ်ကံမြှင့် ဆောင်ရွက်တဲ့အခါ နံပါတ်တစ်အနေနဲ့ အတုမရှိတဲ့ ဘုရားရှင်ရဲ့ တန်ခိုးတော်ဂုဏ်ပဟိတ်ကို ကျကျနန ခံယူရတယ်။ နံပါတ်နှစ်ကတော့ ဂြိုဟ်ပြေန်ပြေ ဆောင်ရွက်ရမယ်။ နံပါတ်သုံးက အဲဒီလို ဆောင်ရွက်တဲ့အခါမှာ ကောင်းမြတ်တဲ့ ကုသိုလ်ရေး စရုဏအလုပ်တွေဖြစ်အောင် အားထုတ်ရတယ်”

စိုင်းငွေလင်းဦးသည် ကျွန်တော်စကားတွေကို စူးစိုက်နားထောင်နေလေသည်။ ကျွန်တော်သည် စိုင်းငွေလင်းဦးအတွက်သာမက၊ ခုနစ်ရက် သားသမီးအားလုံးအတွက်ပါ ပြောပြနေမိခြင်းဖြစ်၏။

(၃)

“ပထမဆုံးကတော့...”

သင်္ကြန်အကြိုနေ့ကတည်းက ရွှေတိဂုံစေတီ

တော်ကြီးကို တက်ဖူးပြီး ကိုယ့်မွေးနံဂြိုဟ်တိုင်က ဘုရားကို ရေသုံးသပ်ရမယ်။ ရေသပ္ပာယ်ရမယ်။ ရေသပ္ပာယ်တာကလည်း အခါတိုင်းလို ရိုးရိုးသပ္ပာယ်တာ မဟုတ်ဘူး။ တရော်ကင်ပွန်းရည်၊ အမွှေးနံ့သာရည်ကို ဖလားတစ်လုံးနဲ့ အိမ်ကတည်းက ပြင်ဆင်ပြီး ယူလာ။ ဘုရားကို ကျကျနန သန့်စင်၊ ရေသုံးသပ် ပူဇော်ရမယ်။

အကြိုနေ့မှာ ကိုယ့်မွေးနံရဲ့ အမြစ်ဂြိုဟ်ခွင်က ဘုရားမှာ ရေသပ္ပာယ်ပါ။

- တနင်္ဂနွေသားသမီးတွေက - စနေဂြိုဟ်တိုင်။
- တနင်္လာသားသမီးတွေက - တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်။
- အင်္ဂါသားသမီးတွေက - တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်။
- ပုဂ္ဂဟူးနဲ့ ရာဟုသားသမီးတွေက - အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်။
- ကြာသပတေးသားသမီးတွေက - ပုဂ္ဂဟူးဂြိုဟ်တိုင်။
- သောကြာသားသမီးတွေက - ကြာသပတေးဂြိုဟ်တိုင်။
- စနေသားသမီးတွေက - သောကြာဂြိုဟ်တိုင်။

အဲဒီလို ကိုယ့်မွေးနံရဲ့ အမြစ်ဂြိုဟ်တိုင်က နေ့ပြီး ရုပ်ပွားတော်ကို သက်တော်ထင်ရှား ဘုရားရှင်အလား ရေသပ္ပာယ်၊ တရော်ကင်ပွန်းတွေနဲ့ သန့်စင်ပူဇော်ပြီး အဲဒီဂြိုဟ်တိုင် အနီးတစ်ဝိုက် ရင်ပြင်တော်မှာ တံမြက်လှည်းရမယ်။ ဖယောင်းစေးတွေ ခွာရမယ်။ အမှိုက်သိုက်တွေ ရှင်ရမယ်။ အဲဒီဂြိုဟ်တိုင်က ဂြိုဟ်မင်းကိုလည်း ရေလှူတာ၊ အေဟော

ပိုတာတွေ ဆောင်ရွက်ပေးရမယ်။

၂။ သင်္ကြန်အကျနေ့မှာတော့ ပင်စည်လို ခေါ်တဲ့ ကိုယ့်မွေးနံ့ပြိုဟ်တိုင်မှာ အဲဒီလို ဆောင်ရွက်ရမယ်။

(ဒီနေရာမှာ ထူးခြားချက်တစ်ခုက ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ညနေပွား ရာဟုသာသမီတွေက ရာဟုပြိုဟ်တိုင်မှာ ဆောင်ရွက်ရမယ်။ ဗုဒ္ဓဟူးမနက်မီင်း ပွားတွေက ဗုဒ္ဓဟူးပြိုဟ်တိုင်မှာပဲ လုပ်ရမယ်။)

၃။ သင်္ကြန်အကြတ်နေ့မှာတော့ ကိုယ့်အညွန့်ပြိုဟ်တိုင်မှာ ဆောင်ရွက်ရမယ်။

- တနင်္ဂနွေသားသမီးတွေက - တနင်္လာပြိုဟ်တိုင်
- တနင်္လာသားသမီးတွေက - အင်္ဂါပြိုဟ်တိုင်
- အင်္ဂါသားသမီးတွေက - ဗုဒ္ဓဟူးပြိုဟ်တိုင်
- ဗုဒ္ဓဟူးနဲ့ ရာဟုသားသမီးတွေက - ကြာသပတေးပြိုဟ်တိုင်
- ကြာသပတေးသားသမီးတွေက - သောကြာပြိုဟ်တိုင်
- သောကြာသားသမီးတွေက - စနေပြိုဟ်တိုင်
- စနေသားသမီးတွေက - တနင်္ဂနွေပြိုဟ်တိုင်

မှာ အရင်နေ့တွေကလို ကျကျနန ကုသိုလ်ယူရမယ်။

၄။ သင်္ကြန်အတက်နေ့မှာတော့ ကိုယ့်မွေးနံ့ပြိုဟ်တိုင်မှာ ရိုးရိုးပဲ သက်စေ့ ရေသပ္ပာယ်ပြီး ကိုယ့်မွေးနံ့ပန်းကို လျှိုဒါန်းပူဇော်ပေးရမယ်။

- တနင်္ဂနွေသားသမီး - အုန်းပန်း ၁ခိုင် (သို့) အုန်း ၆ညွန့်။
- တနင်္လာသားသမီး - ကံ့ကော် ၁၅ညွန့်။
- အင်္ဂါသားသမီး - စံပယ်ညွန့် ၈ညွန့် (သို့) စွယ်တော် ၈ခိုင်။
- ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး - ရွက်လှ ၁၄ခိုင်။
- ရာဟုသားသမီး - ရွက်လှ ၁၂ခိုင်။
- ကြာသပတေးသားသမီး - မေမြို့ပန်း ၁၉ခိုင်။
- သောကြာသားသမီး - သပြေ ၂၁ခိုင် (သို့) သစ္စာပန်း ၂၁ခိုင်။
- စနေသားသမီး - နင်းဆီပန်း ၁၀ပွင့်။ (၁၀ခိုင်)

အဲဒီမှာလည်း တစ်ခုထူးခြားတာက ရာဟုသားသမီးတွေက ရာဟုပြိုဟ်တိုင်မှာပဲ ဆောင်ရွက်ရမယ်။

အဲဒီလို ကိုယ့်မွေးနံ့ပြိုဟ်တိုင်မှာ ရိုးရိုးလေးပဲ ရေသပ္ပာယ်တာ ဆောင်ရွက်ပြီးရင်တော့ ဆယ်တော်မူဘုရားကို ကျကျနနဖူးပြီး ဆယ်တော်မူဘုရားကို အသိသက်သေထားပြီး ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး ကန်တော့တာတွေ၊ ဝန်ချတောင်းပန်တာတွေ လုပ်ရမယ်။ ကိုယ် နှစ်သက်တဲ့ ပရိတ်တော်၊ ပဋ္ဌာန်းတော်၊ ဘုရား တရား သံဃာဂုဏ်တော်တွေကို တစ်ထိုင်ကောင်း ပူဇော်တာတွေ ဆောင်ရွက်။ ပြီးရင် ဆယ်တော်မူ ဘုရားဂါထာတော်ကို ကိုယ့်သက်စေ့ ရွတ်ပွားပူဇော်

ပြီး ကုသိုလ်ကံဖွင့် ကုသိုလ်ကံမြှင့် စရတကုသိုလ်ဖြည့်ကျင့်ပေးသင့်တယ်။

“ဆယ်တော်မူဘုရားရှိခိုးဂါထာ”
 ကကုသန္ဓော ကောထကမနေဘု၊
 ကဿပေါ ဂေါတမော။
 မုနိဆယ်ထား။
 ဆယ်တော်မူ မြတ်စွာဘုရား။
 မေတ္တာယော ဝဉ္စဗုဒ္ဓေါတေ၊
 သီသေမေသန္တ သဗ္ဗ ဒါ။
 တေသံ အာနုဘာဝေန
 ယက္ခဒေဝါ မဟိဒ္ဓိတာ။
 သဗ္ဗေ သုခိတာ ဟောန္တု မေတ္တာ၊
 သဟာယကာ။

ဆယ်တော်မူဘုရားကို ဖူးတာကတော့ ဆယ်တော်မူဆိုတဲ့ ဘွဲ့တော်ရဲ့ ပညတ်ချက် ဓာတ်သက်ကို ယူပြီး ကိုယ့်ကို အခက်အခဲ၊ အကျပ်အတည်း၊ ဆင်းရဲခြင်း ဒုက္ခသုက္ခတွေကနေ ဘုရားရှင် တန်ခိုးတော်နဲ့ ဆယ်ယူနိုင်အောင် ရည်စူးတာပေါ့ကွာ။ သက္ကာယစွဲနဲ့ ဖူးမြော် ကြည်ညိုဖြစ်တယ်ပဲ ဆိုပါတော့။ ဒါပေမယ့် ဆယ်တော်မူဘုရားရဲ့ တန်ခိုးဂုဏ်ဟိတ်ကလည်း အလွန်ကြီးမားတယ်ဆိုတာ အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်တယ်။ ဆယ်တော်မူဘုရားနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ထေရုပုတ္တိ သမိုင်းကြောင်းအသေးစိတ်ကိုတော့ ဒီညမှာ

ပြောပြဖို့ အချိန်ရမှာ မဟုတ်တော့ဘူး။

ဟု စကားလက်စသတ်ရင်း နိစ္စပါတ် ကျင့်ဝတ်တို့ကို ဖြည့်ကျင့်ဖို့ ပြင်ဆင်ရတော့သည်။

“နေ့ပါဠိ ဆရာရယ်၊ တကယ်လို့ ကျွန်တော်က နယ် ကို ပြန်ဖြစ်မယ်ဆိုရင် ရွှေတိဂုံမှာလို ဆယ်တော်မူဘုရားမှ မရှိတာ။ ဆိုလိုတာက နယ်က လူတွေကျတော့ ဘယ်လို ဆောင်ရွက်ရမှာလဲ။ နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့ကျတော့ရော ဘာ ဆောင်ရွက်ရမှာလဲ ပြောပြထားပါဦး။ တခြားမဟုတ်ပါဘူး။ နယ်က ညီလေးနဲ့ ညီမလေးကိုလည်း ဒီကျင့်စဉ်တွေ ပြောပြ ထားချင်လို့ပါ။”

ဟု မေးပြန်လေသည်။

“အဲဒါကတော့ ကိုယ်မြို့ ကိုယ်ရွာမှာ ရှိတဲ့ စေတီတော် တစ်ဆူဆူမှာ ဆောင်ရွက်ပေါ့ကွာ။ ဆယ်တော်မူဘုရားကို တော့ ဒီက ဆယ်တော်မူဘုရားရဲ့ ပုံတော်ကိုပဲ ပူဇော်ပြီး ဆယ်တော်မူဂါထာကို ရွတ်ပွားရင်ဖြစ်ပါတယ်။ ကြည့်ညို့ စိတ်ထက်ထက်သန်သန်နဲ့ အားရပြုပြီး ပူဇော်ရင် အတူတူပဲ ကုသိုလ်ရနိုင်ပါတယ်။

နောက်တစ်ခုက နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့မှာတော့ မြန်မာ့ လေ့ထုံးစံအတိုင်း ကိုယ်အိမ်မှာ ခေါင်းဆေးမင်္ဂလာလုပ်တာ၊ ငှက်လွှတ်တာ၊ ခိုလွှတ်တာ၊ စာလွှတ်၊ ငါးလွှတ်တာမျိုးတွေ ကို ကိုယ်စိတ်ကူးနဲ့ ကိုယ် ဆောင်ရွက်ပါ။ ရပါပြီ။”

ဟု ပြောရင်း ထိုတန်ဆောင်းလေးမှ ထွက်ခဲ့ကြသည်။

(၄)

နွေညက လှလှပပစည်ကားလို့နေပြီ။ ရွှေစေတီတော် ကြီးက လျှပ်စစ်မီးရောင်၊ ဆီမီးရောင်တို့ဖြင့် ဝင်းလက်သပွယ် နေ၏။ နွေလေပြည်ထဲတွင် ဆည်းလည်းသံစဉ်တွေ၊ ခေါင်း လောင်းသံတွေ ချုံမြဲ ဝေစည်နေသည်။ ဘုရားဖူးလာသူတွေ က ပိုမိုစည်ကားနေ၏။

ကျွန်တော်တို့ ဆရာတပည့်သည် ဆယ်တော်မူဘုရား သို့ လျှောက်လာခဲ့ကြသည်။ ယခင်ကမူ ဆယ်တော်မူဘုရား သည် ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး၏ အင်္ဂါထောင့်ရင်ပြင်တွင် ထည်ရှိခဲ့သည်။ စေတီတော်တွေ၏ အကြိုအကြားမှ အင်္ဂါထောက်ချင်းစီ ခက်ခက်ခဲခဲဝင်ပြီး တန်းစီကာ ဖူးရသော ဘုရားဖြစ်သည်။ ထိုင်၍ ဦးချဖို့ နေရာမရှိခဲ့။ ယခုတော့ အကြိုအကြားရှိ ထိုစေတီလေးထဲမှ ပင့်ကာ သီးသန့် ဆန်ဆောင်းတစ်ခုထဲတွင် ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်း ခမ်းခမ်း နားနား ဖူးခွင့်ရနေလေပြီ။ အေးအေးလူလူ ဖူးခွင့်ရနေလေပြီ။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တာတွေ၊ တရားထိုင်တာတွေကိုလည်း စိတ်ရှိ

လက်ရှိ ဆောင်ရွက်နိုင်ပြီ။ ထိုအပြောင်းအလဲကိုတော့ ကျွန်တော် လွန်စွာသဘောတကျ သာဓုခေါ်ပီပီသည်။

ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး၏ တောင်ဘက် ဘုရားဂေါပက ၏ အလှူခံဌာန ရုံးခန်းကြီးနှင့် ကပ်လျက် တန်ဆောင်းထဲ တွင် ဆယ်တော်မူဘုရားကို ပြောင်းရွှေ့ သီတင်းသုံး စံပယ်ထားသည်မှာ နှစ်တွေအတော်ကြာခဲ့ပြီ။ ယခု တည် ရှိနေသော ဆယ်တော်မူဘုရားတန်ဆောင်းနှင့် ရွှေတိဂုံစေတီ တော်ကြီး၏ကြားတွင် ရွှေသားစစ်စစ်ဖြင့် ပူဇော်ထားသည့် ရွှေစေတီငယ်တည်ရှိသော တန်ဆောင်းတစ်ခုရှိသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် ရွှေစေတီတန်ဆောင်းဘေးမှ ဖြတ် ပြီး ဆယ်တော်မူဘုရားရှိရာ တန်ဆောင်းပေါ်သို့ တက်ခဲ့သည်။

ဆယ်တော်မူဘုရား၏ရှေ့တည်တည်တွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင် သူတွေ၊ တရားထိုင်သူတွေက စည်းကမ်းတကျ သေသေဝပ် ဝပ်ရှိနေကြ၏။ ဆယ်တော်မူ မြတ်စွာဘုရားရုပ်ပွားတော်သည် လွန်စွာသပွယ်လှသည်။ ပူဇော်ထားသည့် ပန်းမန်တွေက လည်း မွှေးပျံ့လှပနေသည်။ ဆယ်တော်မူဘုရား၏ အနောက် ဘက်နှင့် ဘေးဘက်တွင် ကက္ကသန်ဂုံ၊ ကောဏဂုံ၊ ကဿပ ဂုံတို့၏ ရုပ်ပွားတော်တွေလည်း သီတင်းသုံးနေသည်။ ဂေါတမ ဘုရား၏ ရုပ်ပွားတော်တွေကမူ ပုဗ္ဗရေအမျိုးစုံလင်စွာ သီတင်း သုံးနေ၏။ ဆယ်တော်မူဘုရား၏ ရှေ့တော်မောက် ရောက် သွားသည်နှင့် အေးချမ်းမှု လုံခြုံမှုပီတိကို အပြည့်အဝခံစား လိုက်ရပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ရဟန်းသံဃာတော်များအတွက် ခင်း ကျမ်းထားသော နေရာထိုင်ခင်း၏ နောက်နားတွင် ပျပ်ဝပ် ရိုက်ချိစွာ ထိုင်ပြီး ဆယ်တော်မူမြတ်စွာဘုရား၏ မျက်နှာတော် ကို အားပါးတရ ဖူးမြော်ရင်း ထိခြင်းကြီးငါးပါးဖြင့် ကျကျနန ရှိခိုး ကန်တော့လိုက်မိပါသတည်း။

အားလုံးသတ္တဝါချမ်းသာပါစေ

***

သက်နှင်းဆွေ-ပဗ္ဗဒါး)

စန္ဒောဇ္ဈာနေ ပင်လောင်းမြို့

အတုလင်္ကာအောင် ဓမ္မတော်စေတီ

၊ မင်းသုခ ၊

ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း၊ တောင်ပိုင်းခရိုင်၊ ပင်လောင်းမြို့သည် ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်အထက် ၄၇၀၀ ပေအမြင့်တွင် တည်ရှိသည်။ အေးမြသော ရာသီဥတုနှင့် ကောင်းမွန်သော မြေဆီမြေနှစ်ကြောင့် စိုက်ပျိုးသီးနှံပင်၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်နှင့် ပန်းမျိုးစုံတို့မှာ ဝေဝေဆာဆာနှင့် ဖြစ်ထွန်းအောင်

မြင်လျက်ရှိသည်။ အထူးသဖြင့် လက်ဖက်အကောင်းဆုံးအများဆုံး ထွက်ရှိသည့်အတွက် ပင်လောင်းမြို့ကို “လက်ဖက်မြို့တော်” အဖြစ် သတ်မှတ်ထားသည်။

ပင်လောင်းမြို့၏ မြောက်ဘက်အရပ်သို့ လားသော်ကလေး၊ အောင်ပန်းမှတစ်ဆင့် တောင်ကြီးမြို့သို့ လည်း

ကောင်း၊ တောင်ဘက်သို့ လားသော် မိုးမြ၊ ဖယ်နံ၊ လွိုင်
ကော်မြို့သို့ လည်းကောင်း သွားရောက်နိုင်ပါသည်။ ၎င်းအပြင်
ပင်လောင်းမြို့မှ ပျဉ်းမနားမြို့သို့ တောင်ပေါ် ဖြတ်လမ်းကို
လည်း ဖောက်လုပ် ဆက်သွယ်ထားပြီးဖြစ်သည်။

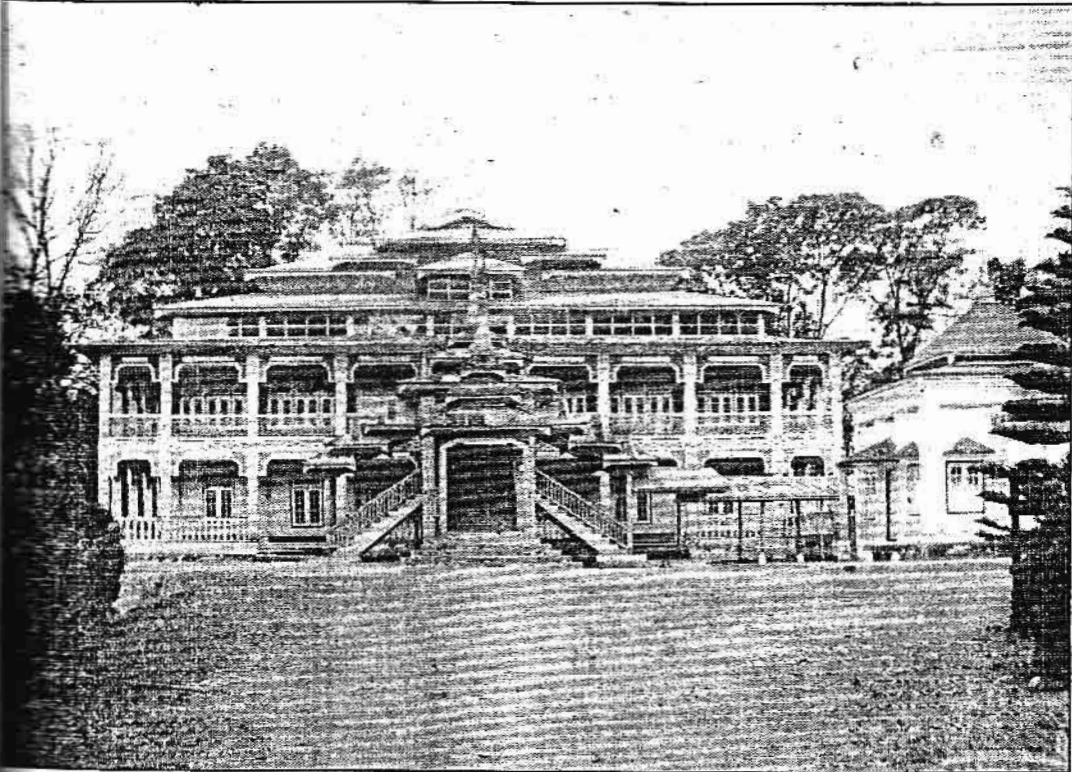
ကိုးကွယ်တည်ထား မွေတော်ဘုရား

“တစ်မူးရလို့၊ တစ်ပဲလှူ၊ ဒို့ရမ်းတောင်သူ၊ တုနိုင်ရိုး
လား” ဟူသော ဆိုစကားအတိုင်း ရိုးသားဖြောင့်မတ်ပြီး
ဘာသာရေးအလွန်လေးစား ကိုင်းရှိုင်းကြသည့် ရှမ်းတိုင်းရင်း
သားတို့သည် လှူရေးတန်းရေးတွင် ထမင်းရည်ချောင်းစီး
မောင်းတီးကာ လှူဒါန်းကြ၍ ဝမ်းမြောက်နမော် သာဓုခေါ်

များစွာက “မြေပေါက်စေတီငယ်တစ်ဆူ”ကို စတင်တည်ထား
ကိုးကွယ်ခဲ့ကြကြောင်း၊ ထိုနောက် သက္ကရာဇ် ၁၂၇၀ ခုနှစ်
တွင် လွယ်လုံ(ပင်လောင်း)နယ် စော်ဘွား “စစ်ခမ်းချုပ်”
ဦးဆောင်မှုဖြင့် နယ်သူနယ်သားအများက မူလ တည်ထားခဲ့
ကြသည့် “မြေပေါက်စေတီငယ်”ကို အတွင်းငုံသွင်းကာ ယခု
ဖူးမြင်ရသည့် စေတီတော်ကြီးအဖြစ် ဆက်လက်ပြုပြင်
တည်ထားခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။

သပ္ပာယ်ထင်ရှား မွေတော်ဘုရား

ကောင်းကင်အံ့ဩ တိမ်ပြာပြာနှင့် ရှမ်းရိုးမ တောင်
ပြာတန်းကို နောက်ခံထားပြီး ရွှေရောင်တဝင်းဝင်းနှင့် သပ္ပာယ်

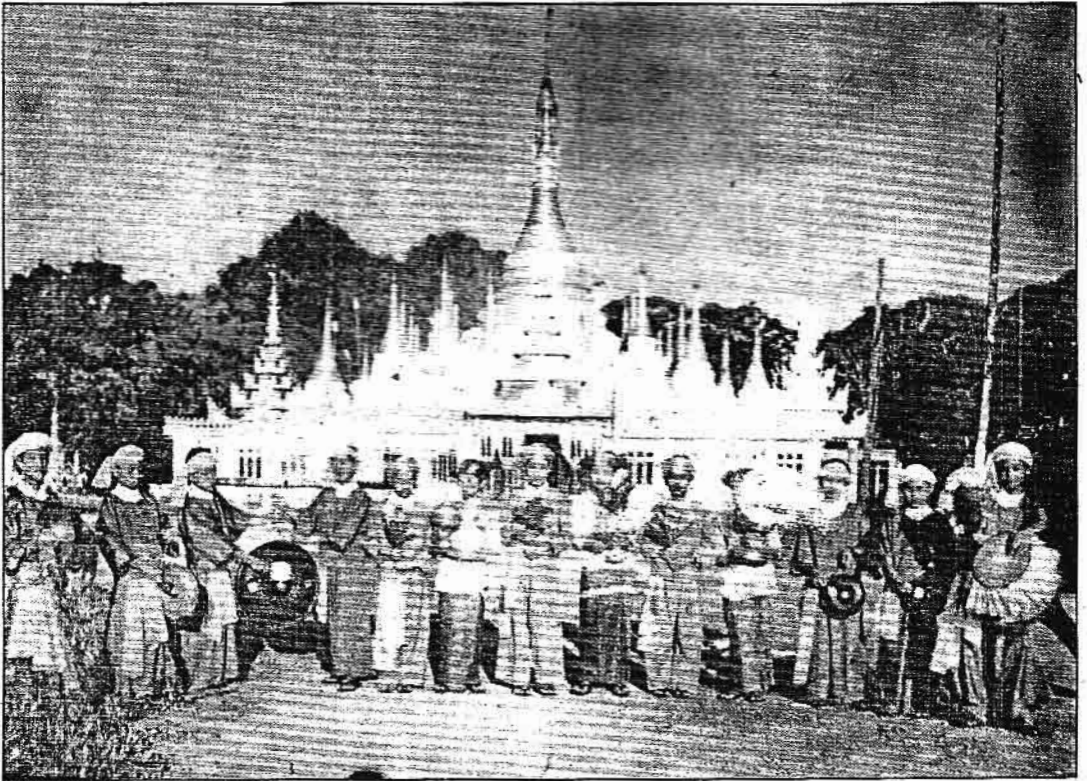

သပ္ပာယ်ကောင်းလှသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ရှမ်းပြည်နယ်
အတွင်းတွင် ဘုရားစေတီအမြောက်အမြားကို တွေ့ မြင်
နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ စာရေးသူ ပင်လောင်းမြို့သို့ ရောက်
လာသောအခါ အာတုလမာရ်အောင် မွေတော်စေတီမိုင်းကြောင်းကို
သိရသောအခါ အေးမြန်းရာ အောက်ပါအတိုင်း သိရှိမှတ်
တမ်းခဲ့ရသည်။ ပင်လောင်းမြို့နယ်အတွင်းရှိ မိုတင်းနေထိုင်
ကြသည့် ရှမ်းတိုင်းရင်းသားများဖြစ်ကြသော မင်းနှင့် ပြည်သူ
တို့က ဤမင်္ဂလာကုန်းတော်မြတ်တွင် ရှေးနှစ်ပေါင်း

ကြည့်နား မြော်ဖူး၍မဝနိုင်သော အာတုလမာရ်အောင် ဆု
တောင်းပြည့် မွေတော်စေတီကို မြို့မရောက်မီ အဝေးဆီမှ
ပင် လှမ်းမျှော်ကာ ဖူးမြင်နိုင်ပါသည်။

စေတီတော်မှာ ဉာဏ်တော်အမြင့် ၉၆ပေ၊ အထွတ်
စေတီအမြင့်မှာ ၈၀ ပေရှိပြီး ဖိနပ်တော်အလျားမှာ ၉၁ပေ
ရှိသည်။ အာရုံခံ တိုက်မအမြင့် ၆၀ ပေ၊ အာရုံခံ တိုက်မ
အကျယ် (၈၀ x ၃၀)ပေရှိပြီး အရန်စေတီပေါင်း ၂၈ခု
တို့ ရိုင်းရံထားသည်။

မွေတော်စေတီ၏ မြောက်ဘက်တွင် ဂုဏ်တော်ကိုးဆူ အောင်တော်မူစေတီ(ပြိတ်ပြေန်ပြေဘုရား)ကို ဖူးမြော် ကြည့်ညှိနိုင်သလို မွေတော်စေတီအနီးရှိ ခမ်းနားတင့်တယ် ဆန်းကြယ်လှသော လက်ရာဖြင့် တည်ဆောက်ထားသည့် ရှေးဟောင်း မွေတော်ကျောင်းတိုက်ကြီးကိုလည်း ဆက်လက်လေ့လာကြည့်ညှိနိုင်ပါသည်။

ဤသို့ မွေတော်စေတီကို အရန်စေတီ ၂၈ ဆူတို့ ဝိုင်းရံခါပြီး ပတ်ဝန်းကျင် လေးဘက်လေးတန်တွင် ဘုရားစေတီတော်နှင့် ကျောင်းတိုက်များ ဝိုင်းပတ် ကာရံလျက်ရှိခြင်းကြောင့် မွေတော်စေတီမှာ စာင့်တယ် ဝင့်ထည်စွာဖြင့် သမ္ဘာယ်ကြည့်ညှိဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။

စာရေးသူသည် ပင်လောင်းမြို့သို့ တစ်နှစ်လျှင် အနည်းဆုံး တစ်ခေါက်ကျ ရောက်ရှိပြီး ထိုသို့ ရောက်တုန်းရောက်နိုက်တွင် ဆုတောင်းပြည့် မွေတော်စေတီကို သွားရောက်ဖူးမြော်ပူဇော်မြဲဖြစ်သည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဓာတ်တော်၊ မွေတော်များ ကိန်းဝပ်စံပယ်လျက်ရှိသည့် သမ္ဘာယ်ကြည့်ညှိဖွယ် မွေတော်စေတီမှာ လာဘ်ပေး ရန်ကာ၊ တောင်းဆုအပြာဖြာနှင့် ပြည့်ဝစေနိုင်သောကြောင့် ဘုရားရင်ပြင်တော်တွင် ဆီမီး၊ ပန်း၊ ရေချမ်း

ကပ်လှူပူဇော်ကြသူများ၊ ပုတီးစိပ်ကြသူများနှင့် တရားရှုမှတ်ပွားများကြသူများ အစဉ်မပြတ် လာရောက်ကြည့်ညှိ ပူဇော်အဓိဋ္ဌာန်ပြုလျက်ရှိသည်ကို တွေ့မြင်ရ၍ ကြည်နူးဝမ်းသာပီတိဖြာခဲ့ရသည်။

ရွှေထီးတော်တင်၊ ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူ

သက္ကရာဇ် ၁၂၉၂ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆုတ် ၁၀ရက်နေ့တွင် ထီပေါင်းဆရာတော်၊ မွေတော်ဆရာတော်တို့က ဩဝါဒစရိယ ဆရာတော်အဖြစ် ဆောင်ရွက်တော်မူကြပြီး မွေတော်စေတီ၏ ရွှေထီးတော်မြတ်ကို တင်လှူ ပူဇော်ခဲ့ကြကြောင်း သိရသည်။ ပင်လောင်းစော်ဘွား စင်ခမ်းချုပ် တင်လှူပူဇော်ခဲ့သော ရွှေထီးတော်မှာ နှစ်ကာလကြာမြင့်ပြီး ဟောင်းနွမ်း ပျက်စီးလာသည့်အတွက် ၁၃၂၀ ခုနှစ်တွင် ဂေါပကအဖွဲ့၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် အများပြည်သူတို့က ရွှေထီးတော်အသစ်ကို ထပ်မံ တင်လှူ ပူဇော်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

၁၃၅၇ ခုနှစ်တွင် ပင်လောင်းမြို့နယ်၊ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှ တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့မှ လမ်းညွှန်ကြီးကြပ်ပြီး ဂေါပကအဖွဲ့တို့ ဦးဆောင်ကာ ပြည်သူ့လူထုအများတို့ ထည့်ဝင် ယူချိန်ကြသည့် အလှူငွေများဖြင့် စေတီတော်၏ ဘုရားရံ လုပ်ငန်း

များကို စွမ်းစွမ်းတံစံ ကြိုးစားဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။

မြို့နယ်၏ ကျက်သရေဆောင်အဖြစ် ဗုဒ္ဓဘာသာတို့ ၏ အထွတ်အမြတ်ထားကာ ကိုးကွယ်ပူဇော်ကြသည်နှင့် အညီ ရွှေရောင်တဝင်းဝင်းနှင့် သစ်လွင်နေပြီ ကျက်သရေ တော် အစဉ်ထွန်းလင်း တောက်ပစေရန် ၁၃၅၉ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆုတ် ၁ရက်နေ့တွင် စေတီတော်ဖောင်းရစ် ဥရစ် အထိ ကြေးပြားရွှေသင်္ကန်းတော်ကို ကပ်လှူ ပူဇော်ခဲ့ကြ သည်။

၁၃၆၄ ခုနှစ်တွင် ထီးတော်နှင့် ငှက်ပျောဖူးမှ ဖောင်း ရစ်အထိ ကြေးပြား ရွှေသင်္ကန်းတော်ကို အသစ်တစ်ဖန် ထပ်မံ ကပ်လှူ ပူဇော်ခဲ့ကြခြင်း၊ ၁၃၆၆-၆၇ ခုနှစ်တွင် ထီးတော်ပြင်ဆင်ခြင်း၊ ထီးတော်နှင့် ဘက္ခ ဖောင်းရစ် ဥရစ် အထိ ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူခြင်း၊ ဖောင်းရစ် ဥရစ်အောက်မှ အောက်ခြေ ပစ္စယံအထိ ရွှေဆေးသင်္ကန်းကပ်လှူခြင်းနှင့် အရန်စေတီ ၂၈ ဆူတို့အား ရွှေဆေးသင်္ကန်းတော် ကပ်လှူ ခြင်း အစရှိသည့် ဘက်စုံလုပ်ငန်းများကိုလည်း ဆောင်ရွက် လှူဒါန်းပူဇော်နိုင်ခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။

သာသနိကဘက်စုံ အဖုံဖုံ

ရင်းမှီးကျောင်းတိုက်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝါယမ၊ မွေ တော်ကျောင်းတိုက် အကျိုးတော်ဆောင် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ သုဝဏ္ဏနှင့် မွေတော်ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသီလဝံသ အရှင်သူမြတ်တို့၏ ဩဝါဒကို ခံယူကြ သော နာယကအဖွဲ့နှင့် ဂေါပကအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ ဦးခွန်သိန်းမြင့် အပါအဝင် အဖွဲ့ဝင် ၁၈ဦးတို့က အထက်ဖော်ပြပါ ရွှေထီး တော် တင်လှူ ပူဇော်ခြင်းနှင့် စေတီတော် ရွှေသင်္ကန်းကပ် လှူခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည်အပြင်၊ သာသနိက အဆောက်အအုံများကိုလည်း စဉ်ဆက်မပြတ် ပြုလုပ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။

၁၃၆၀ မှ ၁၃၆၄ ခုနှစ်အတွင်း အနောက်ဘက် အာရုံခံနှင့် ပြာသာဒ်တော်၊ မြောက်ဘက်နှင့် တောင်ဘက် အာရုံခံနှင့် ပြာသာဒ်တော်တို့ကို ဆောက်လုပ်ကြပြီးနောက် ရွှေထီးတော်အသီးသီးတင်လှူခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် ဘုရား ရင်ပြင်တော်မြောက်ဘက်တွင် ရှိသော “ဂုဏ်တော်ကိုးဆူ အောင်တော်ပူဇော်” ငယ်ကို ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူကာ ၁၃၆၄ ခုနှစ်တွင် ထီးတော်အသစ် တင်လှူ ပူဇော်ခဲ့ကြကြောင်း၊ ထို့အပြင် စေတီ၏ ရင်ပြင်တော်အနောက်ဘက်ရှိ ဘုရင့် ဆောင်ကန်နှင့် ချောင်းတစ်လျှောက် ကျောက်နံရံတို့ကိုလည်း သံပန်း

တံတိုင်းကာရံခြင်း စသည့် လုပ်ငန်းများကိုလည်း ဆက်လက် ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ကြကြောင်း သိရသည်။

ဆင်နွှဲပူဇော် ပွဲတော်အမျိုးမျိုး

ဗုဒ္ဓပူဇော်ပွဲ ပွဲတော်ကြီးကို နှစ်စဉ် ကဆုန်လပြည့် (ဗုဒ္ဓဟူးနေ့) နေ့ထူးနေ့မြတ်တွင် ကျင်းပပြီး သံဃာတော် များအား ဆွမ်းလောင်းလှူ ဒါနပြုကြသည်။ ထို့အပြင် နှစ်စဉ် တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၁၄-၁၅ရက်တွင် စုပေါင်းမဟာ ဘုံကထိန်ပွဲတော်၌ မြို့ပေါ် (၇)ရပ်ကွက်မှ မြို့သူမြို့သားများ က ရှမ်းအိုးစည်အကများဖြင့် ကထိန် ပဒေသာပင်များစွာ ကို မြို့တွင်းသို့ စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ လှည့်လည်စေပြီး သံဃာတော်များအား ကထိန်သင်္ကန်း ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြ သည်။ နှစ်စဉ် ဒီဇင်ဘာ ၁ရက်နေ့တွင် ရှမ်းအမျိုးသား နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်ကြီး၌ စာပြန်ပွဲနှင့်အတူ ရှမ်းရိုးရာအက ပြိုင်ပွဲကို မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင် ကျင်းပကြပြီး၊ နှစ်စဉ် တန်ခူးလ တွင် တစ်ကြိမ်၊ သီတင်းကျွတ်လတွင် တစ်ကြိမ် ပဋ္ဌာန်း ဒေသနာတော် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပွဲကိုလည်း ကျင်းပကြကြောင်း သိရသည်။ ထို့အပြင် ရှင်သာမဏေအပါး ၃၀၀ ကျော် စုပေါင်း ရှင်ပြပွဲကိုလည်း ငါးနှစ် တစ်ကြိမ် ကျင်းပပြုလုပ် မြဲဖြစ်သည်။

မွေတော်ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက်၏ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ သီလဝံသ၏ ဩဝါဒကို ခံယူကြသည့် ဂေါပကအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ ဦးကျော်မောင်နှင့် အဖွဲ့ဝင်တို့ ဦးဆောင်မှုဖြင့် သုံးထပ် ကျောင်းဆောင်သစ်ကြီးဆောက်လုပ်ခြင်း၊ စေတီတော်ရင်ပြင် ကြွေပြားခင်းခြင်းနှင့် ဘက်စုံ လုပ်ငန်းများကို ဆက်လက် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိကြသည်။

သို့ဖြစ်၍ သာယာအေးချမ်း စိမ်းလန်းစိုပြည် ကမ္ဘောဇ ဌာနေ၊ ပင်လောင်းမြေမှ လာဘ်ပေး ရန်ကား၊ တောင်းဆု အပြုပြုနှင့် ပြည့်ဝစေသော “အတုလဟာရ်အောင် ဆုတောင်း ပြည့် မွေတော်စေတီ” သို့ ကြွရောက် ကြည့်ညို့ ပူဇော်ပြီး ကုသိုလ်တော်ယူနိုင်ကြစေရန် စေတနာရှေ့ထားကာ နေသား ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

နိဗ္ဗာန်သေ ပစ္စယော ယောတု

***

ကိုးကား - အတုလဟာရ်အောင် မွေတော်စေတီ သမိုင်းအကျဉ်းချုပ် စာစောင် - ကိုယ်တိုင်ဘုရားစုဆုတ်တမ်း

လိုရာကို အဆင်ပြေစေမည့် တောင်ဖီလာ ဆရာတော်၏ နောက်တန်း ဣရစ်တန် ဂါထာကျော်

တောကျောင်းဘုန်းကြီး (အများ)

မိမိလိုအပ်သည့်အခါ ပစ္စည်းလေးပါးကို ထောက်ပံ့ပေးနေသည့် မိသားတစ်စုရှိ၏။ ဖြူဖြူနယ် ကညွတ်ကွင်းမြို့၌ နေ၏။ တစ်နေ့ မိမိ သီတင်သုံးရာ ဝေါဖြူနယ် အများငှက်ချေးဝင်ကျေးရွာ အများကျောင်းကြီးသို့ ရောက်လာကြသည်။ အကြောင်းကြီးငယ်ကိစ္စ တစ်စုံတစ်ခုရှိဟန် တူ၏။

သို့နှင့် မိမိ၌ ရိုနေသမျှဖြင့် ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ ညှော်ခံပြီး စကားလမ်းစ ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။ ဒီတော့မှ မိမိအား ပစ္စည်းလေးပါး ထောက်ပံ့ပေးနေသည့်(လှူဒါန်းနေသည့်) သိက္ခာထပ် ရဟန်းအမ မနထွေး(ရွှေမန်းမြို့သူ)က စကားဆိုတော့သည်။

“ဦးငင်းဆီ လာပြီး လူလောကီက အပူတွေကို ရင်ဖွင့်ပြသလိုများ ဖြစ်နေမလား မသိဘူး။ ဒီနှစ်ထဲ လုပ်ငန်းကိုင်ငန်းက ဘယ်ဟာမှ အဆင်မပြေဘူး။ လှူချင်တန်းချင်တာတောင် မှ စိတ်ကသာ ရှိပြီး လက်က မလိုက်နိုင်ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ စီးပွားရေးက အဆင်မပြေ၊ မိသားစုကျန်းမာရေးက ချူချာ၊ ဒီကြားထဲ အိမ်က လူနဲ့ ခဏခဏ စကား ကတောက်ကဆဖြစ်နဲ့ စိတ်ညစ်စရာ၊ စိတ်ရှုပ်စရာတွေပဲ ကြုံနေရတယ်။ ဒါနဲ့ စိတ်ပြေလက်ပျောက်လည်း ဖြစ်၊ စိတ်ရှုပ်စရာတွေလည်း ပြေ မရောက်ဖြစ်တာ ကြာနေပြီဖြစ်တဲ့ ဦးငင်းဆီကိုလည်း ရောက်၊ အားလုံးလည်း အဆင်ပြေသွားအောင် ဆိုပြီး ဒီကို ရောက်လာတော့တာပါပဲ ဦးငင်းရေ...”

“ကဲ... အဲဒီလိုဆိုရင်တော့ အစစအရာရာ အဆင်ပြေသွားအောင် ဝိပဿနာ ဆိုတဲ့ စိတ်လျှော်ဖွယ် စက်နဲ့ ဒီမှာလေးငါးရက်လောက်နေပြီး ရဟန်းအမရဲ့ စိတ်ကို လျှော်ဖွယ်သွားလိုက်ဦး။ ပြန်တော့မှ လိုရာကို အဆင်ပြေစေမယ့် ဆောက်ရွက်ဖွယ်ရာကို လမ်းညွှန်ပေးလိုက်မယ်။ ခုတော့ ခရီးပန်းလံာ်ကြတယ် မဟုတ်လား။ ရှေ့က ရှိတဲ့ စားစရာတွေကို စားပြီး ယောဂီဆောင်မှာ အနားယူ တည်းခို၊ စိတ်ကို လျှော်ဖွယ်နေကြ။ လိုအပ်တာရှိရင် ဦးငင်းကို လာပြောကြ”

ဟု ဆိုကာ စကားစကို အနားသတ်လိုက်ပါသည်။ ဤသို့ဖြင့် ရဟန်းအမ ပြန်သည့်နေ့တွင် လိုရာကို

အဆင်ပြေစေမယ့် ဆောင်ရွက်ဖွယ်ရာမှာ “တောင်ဖီလာ ဆရာတော်၏ နောက်တန်း ဣရစ်တန် ဂါထာကျော်” အား လိုသလို အသံပြု ဆောင်ရွက်ရန် လမ်းညွှန်ပေးလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

“တောင်ဖီလာ ဆရာတော်၏ နောက်တန်း ဣရစ်တန် ဂါထာကျော်”

“နော ရရွှါမာနော၊ နနော နနော ဥတ္တမော၊
မာနော နနော နနော၊ ဘုရိဓူရာဇာနော နနော။”

“ဣတိပိသော ဘဂဝါဂုတ္တာ၊ ဣတိ မန္တ သုခါဝဟာ
ဣတိ ဗုဒ္ဓေဟိ သရဏံ၊ သဗ္ဗေဒေဝါ ပိယံမမ။
ဣတိ ဓမ္မေဟိ သရဏံ၊ စတုရာဇာ ပိယံမမ။
ဣတိ သံယေဟိ သရဏံ၊ သဗ္ဗေရာဇာ ပိယံမမ။
ဣတိ ရတန သရဏံ၊ ပုရိသ ဣတ္ထိ ပိယံမမ။
ဣတိ သဗ္ဗ အန္တနာယော၊ ဝိနသန္တ အသေသတော။”

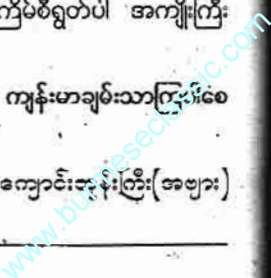
အမှုကြီးငယ်ဖြစ်လျှင် အရှေ့အရပ်သို့ မျက်နှာမူလျက် လေးကြိမ်ရွတ်ပါ။ မီးလောင်သော် တောင်အရပ်သို့ မျက်နှာမူလျက် လေးကြိမ်ရွတ်။ ပင်လယ်ခရီးတို့၌ လေပြင်းကျလျှင် မြောက်အရပ်သို့ မျက်နှာမူလျက် လေးကြိမ်ရွတ်။ မင်းများ အမျက်ရှိလျှင် အရှေ့မြောက်အရပ်သို့ မျက်နှာမူလျက် လေးကြိမ်ရွတ်။ သူခိုးစားပြုတို့ မကပ်စေလိုလျှင် အရှေ့တောင်အရပ်သို့ မျက်နှာမူလျက် လေးကြိမ်ရွတ်။ အထူးအားဖြင့် လာဘ်လာဘစည်းစိမ်ဥစ္စာ အလိုရှိပါလျှင် အနောက်မြောက်အရပ်သို့ မျက်နှာမူလျက် လေးကြိမ်ရွတ်ပါ။ အံ့ဆိုင်းပိုင်း ဝေခြင်းရှိလျှင် အနောက်တောင်အရပ်သို့ မျက်နှာမူလျက် လေးကြိမ်ရွတ်ပါ။ မြစ်ကူးချောင်းခြားသွားလျှင် ရေညာသို့ မျက်နှာမူလျက် လေးကြိမ်ရွတ်ပါလေ။

ထို့အပြင် ည/နံနက် ကိုးကြိမ်စီရွတ်ပါ အကျိုးကြီးလှ၏။

ကျန်းမာချမ်းသာကြွေးခေါ်စေ

***

တောကျောင်းဘုန်းကြီး(အများ)

ဓမ္မာစရိယ ဦးဌေးလှိုင်

ဗြဟ္မစိုရ်စာရားစော

ယခင်လမှ အဆက်...

(၄) ဥပေက္ခာပွားပုံ

“ဥပေက္ခာ” ဆိုတာ ဘက်မလိုက်ဘဲ အညီအမျှ ရှုတဲ့ သဘောပါ။ ဒါကြောင့် ဥပပတ္တိတော ယုတ္တိတော - အသင့် အလျော် အညီအမျှအားဖြင့်၊ ဣက္ခတိတိ - ရှုတတ်သော

ကြောင့်၊ ဥပေက္ခာ - ဥပေက္ခာမည်တယ်လို့ ပြဆိုထားကြ တယ်။ အဲဒါကို လှုပ်လှူရှုထားတယ်လို့လည်း မြှီစာဖြင့် ကြတယ်။

လှုပ်လှူရှုထားပုံကတော့ (၁၀) ခုတောင် ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် အဋ္ဌကထာမှာ ဒီ ဥပေက္ခာ (၁၀) ခုကို ခွဲပြီး

www.burmeseclassic.com

ပြထားပါတယ်။ အဲဒီ (၁၀)မျိုးက ဘာတွေလဲဆိုလျှင်...

- (၁) ဆဋ္ဌဂုံပေက္ခာ၊
- (၂) ဗြဟ္မဝိဟာရပေက္ခာ၊
- (၃) ဗောဇ္ဈင်္ဂပေက္ခာ၊
- (၄) ဝီရိယပေက္ခာ၊
- (၅) သင်္ခါရပေက္ခာ၊
- (၆) ဝေဒနပေက္ခာ၊
- (၇) ဝိပဿနပေက္ခာ၊
- (၈) တတြမဇ္ဈတ္တပေက္ခာ၊
- (၉) ဈာနပေက္ခာ၊
- (၁၀) ပါရိသုဒ္ဓါပေက္ခာ...ဆိုတဲ့ ဒီဆယ်မျိုးပါပဲ။

ဒီ ဆယ်မျိုးထဲမှာ...

(၁) ဆဋ္ဌဂုံပေက္ခာ ဆိုတာ အာရုံ ၆မျိုး အကောင်းနဲ့ အဆိုးကို အညီအမျှရှာနိုင်တဲ့ သဘောပါပဲ။ အဲဒါဟာ ရဟန္တာ ရဲ့ ဂုဏ်ထူးပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ဝိပဿနာ ယောဂီလည်း သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ် ဖြစ်ခိုက်မှာ ဒီ ဆဋ္ဌဂုံပေက္ခာနဲ့ အညီအမျှ ရှာနေနိုင်ပုံကို ထင်ရှားစွာ တွေ့နိုင်ပါတယ်။

(၂) ဗြဟ္မဝိဟာရပေက္ခာဆိုတာကတော့ ယခုဟောမည့် ဥပေက္ခာပါပဲ။ ဒါကြောင့် သူ့ကို တော်တော်ကြာမှ အကျယ်ချဲ့ပြီး ဟောရမယ်။

(၃) ဗောဇ္ဈင်္ဂပေက္ခာ ဆိုတာကတော့ ဗောဇ္ဈင် ဂုဏ်ထက် နောက်ဆုံးဖြစ်တဲ့ ဥပေက္ခာသမ္ပေဇ္ဇင်ပါပဲ။ တရားကိုယ်အားဖြင့်တော့ တတြမဇ္ဈတ္တတာ စေတသိက်ပါပဲ။ သူက သူနဲ့ အတူတကွဖြစ်တဲ့ ယှဉ်ဖော်ယှဉ်ဖက် တရားတွေကို မယုတ်မလွန် ညှိမှုစေတယ်။ ဒါကြောင့် သူ့ကို သမဝါဟိတလက္ခဏာ - ယှဉ်ဘက် တရားတွေကို အညီအမျှဖြစ်စေခြင်း လက္ခဏာရှိတယ်လို့ အဘိဓမ္မာကျမ်းဂန်တွေမှာ ပြဆိုထားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီဥပေက္ခာဗောဇ္ဈင်ရဲ့ ဖြစ်ပုံကို သုတမယ၊ စိန္တာမယမျှနဲ့တော့ ကောင်းကောင်း သဘောပေါက်ဖို့ မလွယ်ပါဘူး။ ဝိပဿနာကြည့်မှ ကိုယ်တွေ့အားဖြင့် ကောင်းကောင်း သဘောပေါက်တတ်ပါတယ်။ ဝိပဿနာ ယောဂီဟာ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ရောက်တဲ့အခါ ညီမျှစေတဲ့ ဒီဥပေက္ခာရဲ့ သဘောကို ရှဉ့်စုံကောင်းတဲ့ နားလည်မောင်းနေရသလိုပဲ ထင်ရှားတွေ့ရပါတယ်။

(၄) ဝီရိယပေက္ခာ ဆိုတာကတော့ သမထဝိပဿနာ ဘာဝနာ အချိုးကျနေတဲ့အခါမှာ မယုတ်မလွန် ညီမျှနေတဲ့ ဝီရိယပါပဲ။ ဒါကလည်း ဘာဝနာအလုပ်ကို ကျကျနန အားထုတ်သူမှာမှ ကောင်းကောင်းထင်ရှားတတ်ပါတယ်။

(၅) သင်္ခါရပေက္ခာ ဆိုတာကတော့ သင်္ခါရတရားတွေကို အညီအမျှရှာတဲ့ သဘောပါပဲ။

(၆) ဝေဒနပေက္ခာ နဲ့...

(၇) ဝိပဿနပေက္ခာ ဆိုတာကတော့ ဝိပဿနာရှုနေတဲ့ ယောဂီမှာ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တသဘောတွေကို ကောင်းကောင်းမြင်ပြီးတဲ့အခါ အဲဒါတွေကို မစူးစမ်း မဆင်ခြင်တော့ဘဲ ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ အဖြစ်အပျက်ကို သိရကလေး အညီအမျှရှာသွားတဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ်ပါပဲ။ ဒါကလည်း ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ရောက်ဖူးတဲ့သူမှ ကိုယ်တွေ့အားဖြင့် ထင်ရှားသိနိုင်ပါတယ်။

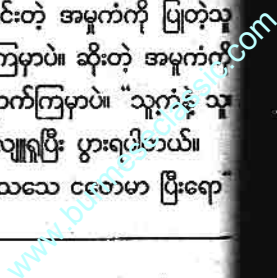
(၈) တတြမဇ္ဈတ္တပေက္ခာ ဆိုတာကတော့ အမှတ်-၃ တုန်းက ပြောခဲ့တဲ့ တတြမဇ္ဈတ္တတာ စေတသိက်ပါပဲ။ သူက ဒါန၊ သီလ စသော ကုသိုလ်အမှုကို ကြံတိုင်း၊ ပြောတိုင်း ပြုတိုင်း ပါဝင်ပြီးဖြစ်နေပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သာမန် ကုသိုလ်စိတ်တွေ ဖြစ်ခိုက်မှာတော့ မထင်ရှားဘူး။ ထက်သန်တဲ့ ဘာဝနာကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်ခိုက်မှာမှ သူက ထင်ရှားတယ်။

(၉) ဈာနပေက္ခာ ဆိုတာကတော့ တတိယ ဈာန်နဲ့ ယှဉ်တဲ့ တတြမဇ္ဈတ္တတာ စေတသိက်ပါပဲ။

(၁၀) ပါရိသုဒ္ဓါပေက္ခာ ဆိုတာလည်း စတုတ္ထဈာန်နဲ့ ယှဉ်တဲ့ အဲဒီ စေတသိက်ပါပဲ။ ဈာန်နဲ့ ယှဉ်တဲ့ ဒီဥပေက္ခာမျိုးကတော့ အဲဒီဈာန်တွေ ရတဲ့သူမှ ထင်ရှားသိနိုင်မယ်။ ဒါကြောင့် ဒါတွေကို အကျယ်မပြောတော့ဘူး။

ဂရုမစိုက် စိမ်းကားတာ ဥပေက္ခာလား

ယခုပြောတဲ့ ဥပေက္ခာ (၁၀)မျိုးထဲမှာ ယနေ့ ဟောရမှာကတော့ အမှတ်(၂)မှာ ပြခဲ့တဲ့ ဗြဟ္မဝိဟာရပေက္ခာပါပဲ။ ဒီ ဥပေက္ခာရဲ့ သဘောကတော့ “သတ္တဝါတွေဟာ ကိုယ်တိုင်ပြုလုပ်ထားတဲ့ ကံအားလျော်စွာ ဖြစ်နေကြရတာပဲ” လို့ ဘက်မလိုက်ဘဲ မျှမျှတတ နှလုံးသွင်းတဲ့ သဘော ဖြစ်ကြောင်းကို ပထမပိုင်းတုန်းက ပြောခဲ့ပါပြီ။ ဒါကြောင့် သူ့ကို ပွားခဲ့တဲ့အခါမှာ မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာတို့လို သတ္တဝါတွေအား အကျိုးပြုတဲ့အနေနဲ့ ပွားရတာမဟုတ်ဘူး။ “သဗ္ဗေ သတ္တာ ကမ္မဿကာ” လို့ ဆိုတဲ့အတိုင်း သတ္တဝါတွေဟာ သူတို့ကိုယ်တိုင်ပြုထားတဲ့ အမှုကံသာ ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာရှိကြတာပဲ။ ကောင်းတဲ့ အမှုကံကို ပြုတဲ့သူတွေဟာ ကောင်းစား ချမ်းသာကြမှာပဲ။ ဆိုးတဲ့ အမှုကံကို ပြုတဲ့သူတွေဟာ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်ကြမှာပဲ။ “သူကံနဲ့ သူ့သူ့အမှုနဲ့ သူပဲ” လို့ ဒီလို လျစ်လျူရှုပြီး ပွားရပါတယ်။ ဒီလိုဆိုတော့ “ဘယ်သူသေသေ ငလောမာ ပြီးရော”

ဆိုတာလို သူတစ်ပါး၏ အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်ရွက်တဲ့ သဘောမပါတဲ့အတွက် မကောင်းတဲ့ တရား၊ စိမ်းကားတဲ့ တရားပဲလို့ အချို့က အပြစ်တင်ချင်လည်း တင်ကြပေလိမ့် မယ်။ အမှန်ကတော့ ဒီလိုလည်း အပြစ်မတင်ထိုက်ဘူး။ ဒီ ဥပေက္ခာက နေရာတိုင်းမှာ ပွားရတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အခြားနည်းနဲ့ မဖြစ်တဲ့ သူ့နေရာမှာသာ ပွားရတဲ့ တရားဖြစ် ပါတယ်။

ဘယ်နေရာမှာလဲဆိုရင် ပထမပိုင်းတုန်းက ပြောခဲ့တဲ့ အတိုင်း မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာတို့ဖြင့် မဆောင်ရွက်နိုင် တဲ့ နေရာမှာသာ ပွားရပါတယ်။

ဘယ်လိုလဲဆိုရင် မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာတို့ကို ပွားပြီး တတိယဈာန်ကို ရှုပွားပြီးဖြစ်တဲ့သူဟာ စတုတ္ထဈာန် ကို တက်ရင် ဒီ ဥပေက္ခာကို ပွားမှသာ တက်နိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် သမထဈာန်လမ်းအရဆိုရင် ဒီနေရာမှာသာ ပွားရ ပါတယ်။

လောကရေးရာဘက်က ဆိုရင်တော့ တတ်နိုင်လို့ ရှိရင် အခြားသူတွေရဲ့ ချမ်းသာရေးအတွက် မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာနဲ့ အစွမ်းကုန် ကူညီဆောင်ရွက်ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘယ်နည်းနဲ့မျှ ကူညီဆောင်ရွက်ခွင့် မရှိတော့တဲ့ အခြေအနေ ကျတော့ ဒီဥပေက္ခာနဲ့ပဲ အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းရတယ်။ ဒါမှ စိတ်သက်သာရာ ရနိုင်ပါတယ်။

ဥပမာ - ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေဖြစ်တဲ့ သူတစ်ယောက် ဆရာဝတ်မှုနဲ့ အရေးယူခံနေရတယ် ဆိုပါတော့။ အဲဒီကိစ္စမှာ ထတ်နိုင်မယ်ဆိုရင် အဲဒီလူ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် အစွမ်းကုန် ဆောင်ရွက်ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တရားရုံးတော် ထဲ ပြစ်မှုထင်ရှားတယ်ဆိုပြီး အဆုံးသတ် စီရင်ချက်ချလိုက် တဲ့အခါကျတော့ မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာနဲ့ ဆောင်ရွက် ခဲ့ အခွင့်အရေးမရှိတော့ဘူး။ သူ့ကံနဲ့ သူပဲလို့ နှလုံးသွင်းဖို့ သာ ရှိတော့တယ်။

ယခုလောလောဆယ်မှာ အမှုအပြစ်မရှိဘူးလို့ ထင်ရ ပေမယ့် သူ့မှာ ရှေးဘဝများက ပြုခဲ့တဲ့ မကောင်းမှုကံ ရှိ နေလို့သာ ခံရတာပဲလို့ ဒီလိုသာ နှလုံးသွင်းပြီး ဖြေရတယ်။ ဒီလိုဖြေမှုပဲ စိတ်သက်သာရာရနိုင်မယ်။

ဣသိုလ်လုပ်ရင်း ဆင်းရဲရ သဘာဝမှန်အောင် သိ ဒီနေရာမှာ သက်သေ သာဓကတစ်ခုကို ထုတ်ပြချင် တယ်။

မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော် ကာလတုန်းက သာဝတ္ထိပြည်မှာ မဟာကာလ ဆိုတဲ့ သောတာပန်

ဥပါသကာတစ်ယောက်ရှိတယ်။ အဲဒီ ဥပသကာဟာ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှာ ဥပုသ်စောင့် ညအိပ်ပြီး တရား နာနေရာက နံနက်စောစောထပြီး ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက် အဝက ရေကန်မှာ မျက်နှာသစ်နေတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ သူ့ခိုးလိုက်ဖမ်းကြတဲ့ လူတစ်စုက မဟာကာလရဲ့ အနီးမှာ သူ့ခိုး ပစ်ချခဲ့တဲ့ ခိုးရာပါ ပစ္စည်းနှင့်တကွ တွေ့ရတဲ့အတွက် သူ့ကို သူ့ခိုးထင်ပြီး ဝိုင်းရိုက်ကြလို့ မဟာကာလ ဥပါသကာ ဟာ သေဆုံးသွားရရှာတယ်။

အဲဒီအခါမှာ ရဟန်းတော်များက မဟာကာလဟာ ဥပုသ်စောင့်ပြီး ကျောင်းမှာပဲ ညအိပ် တရားနာနေတဲ့ သူတော်ကောင်းစစ်စစ် ဖြစ်ပါလျက်နဲ့ သူ့ခိုးလို အစွဲခံရ အသတ်ခံရတာဟာ မသင့်လျော်တဲ့အကြောင်း မြတ်စွာဘုရား ကို လျှောက်ကြတယ်။

ဒီတော့ မြတ်စွာဘုရားက ပစ္စုပ္ပန်အခြေအနေအရ မသင့်လျော်သော်လည်း သူ၏ ရှေးကံအရဆိုရင်တော့ သင့် လျော်တဲ့အကြောင်း မိန့်တော်မူပါတယ်။

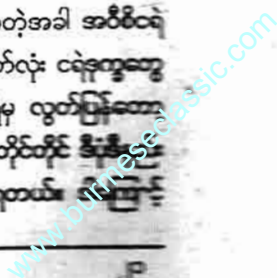
သင့်လျော်ပုံကတော့ ဒီလိုတဲ့။

မဟာကာလဟာ တစ်ခုသော ဘဝဇာန်က လမ်း စားပြတွေ ပေါများတဲ့ တောတစ်ခုရဲ့ အဝမှာ တောစခန်း စောင့် အရာရှိဖြစ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီ တောစခန်းကို ဖြတ်သန်းလို တဲ့ ခရီးသည်တွေကို တစ်ဖက်မှ တစ်ဖက်အရောက် ဘေးရန် ကင်းအောင် သူက စောင့်ရှောက်ပြီး ပို့ဆောင်ပေးရတယ်။

တစ်နေ့သောအခါမှာ လူတစ်ယောက်ဟာ ရုပ်ရှည် အဆင်းလှပတဲ့ ဇနီးနှင့်တကွ လှည်းယာဉ်ကလေးစီးပြီး အဲဒီ တောစခန်းဝကို ရောက်လာတယ်။ တောစခန်းစောင့်က အဲဒီ လူရဲ့ ဇနီးချောကလေးကို လိုချင်တာနဲ့ သူ့အိမ်မှာ တစ်ည အိပ်စေပြီး နောက်တစ်ရက် ခရီးထွက်တဲ့အခါမှာ “ပတ္တမြား ပျောက်တယ်။ မသင်္ကာဘူး” ဆိုပြီး အဲဒီလူညည်းကို ရှာဖွေ စစ်ဆေးတယ်။ စောစောက သူ့ဟာသူ ထည့်ထားတဲ့ ပတ္တမြား ကို တွေ့တဲ့အခါမှာ သူက အဲဒီ ခရီးသည်ကို ပတ္တမြားသူခိုး လို့ စွဲချက်တင်ပြီး သတ်ခဲ့တယ်။

အဲဒီ မကောင်းမှုကံကြောင့် မဟာကာလအလောင်း တောစခန်းစောင့်ဟာ အဲဒီဘဝက သေတဲ့အခါ အဝိစိင်ရဲ မှာ ကျရောက်ပြီး ရည်မြင့်စွာ ကာလပတ်လုံး ငရဲဒုက္ခတွေ ကို အကြီးအကျယ်ခံစားခဲ့ရတယ်။ ငရဲမှ လွတ်ပြန်တော့ လည်း အဲဒီကံကြွင်းကြောင့် ဘဝတစ်ရာတိုင်တိုင် ဒီဒီဒီနဲ့ ဖြင့် သူ့ခိုးလို အစွဲခံရပြီး အသတ်ခံခဲ့ရတယ်။

ရောဘဝက ရက်ရက်စက်စက်ပြုခဲ့တဲ့ သူ့ဘောင်မှတ်အရ ဆိုရင်တော့ သူ့ကိုယ်ပြီး မဟာဗျာဓိ အထက်ခံရတာဟာ သင့်လျော်ထိုက်ထန်လှပါတယ်လို့ ပြတ်စွာတရားဟော ရှင်တင်မောင်ကြွေးတော်မူပါသည်။

ဒါက အပြစ်မရှိဘဲ ခံရမယ်လို့ ထင်ရှားလေ့ရှိတဲ့ သူတို့နဲ့ သူတို့ မိတ်ဆွေသင်္ဂဟတို့ ဆိုရာမှာ သက်သေ သာသနာတော်နဲ့ပဲ ဒီလို သဘောထားလေ့ရှိတော့ အများ ဖြစ် နိုင်ပါသည်။

ဒီလိုရောရာမှာ ထေရ်ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း သူတို့နဲ့ သူတို့ အဆင့်အတန်း နှုတ်ပေးတဲ့ မျက်မြင်လောက်သာ ကြည့် ပြီး ဖြည့်သူ့ပညာရှိတွေက မတရားလုပ်တယ်၊ မတရားနိမိတ် စက်တယ် အနိုင်ကုန်တယ် စသည်ဖြင့် အပြစ်တင်မယ်ဆို ရင်တော့ သူတစ်ပါးကို ပြစ်မှားတဲ့ ဒေါသအကုသိုလ်တွေ လည်း ဖြစ်ပွားမယ်။ စိတ်ထဲမှာ မခံသာတဲ့ စိတ်ဆင်းရဲမှုတွေ လည်း များစွာဖြစ်မယ်။ သူ့ကံနဲ့ သူပဲလို့ ဥပေက္ခာဖြင့် လျစ်လျူရှုလိုက်ရင်တော့ အဲဒီ အကုသိုလ်တွေ၊ စိတ်ဆင်းရဲ တွေဟာ အကုန်လုံး ငြိမ်းပြီး စိတ်အေးချမ်းခြင်း သုခကို ရနိုင်ပါတယ်။

ပွားရင် နုနုက ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း အပြစ်ကင်းပြီး စိတ်သက်သာ ရာလည်း ရနိုင်ပါတယ်။ ပါရမီကုသိုလ်လည်း ဖြစ်ပွားနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သြဒိသ၊ အနောဒိသ ဒိသာဖရဏ နည်းများဖြင့် ဥပေက္ခာကိုလည်း ပွားများလိုက်ကြစို့။ ဘုန်းကြီးက အသံထွက် ရွတ်ပြီး ပွားများမယ်။ တရားနာနေတဲ့ ဓမ္မဗာမက ပုဂ္ဂိုလ်တွေအားလုံးကလည်း စိတ်နဲ့ လိုက်ပြီး ဥပေက္ခာ ဘာဝနာကို ပွားကြပါ။

တရားသူကြီးများ နှလုံးသွင်းရမယ် တရားနောက်ပြီးတော့ ဥပေက္ခာနဲ့ တရားမျှတစွာ နှလုံးသွင်းတာဟာ တရားကြီးများအတွက်ဆိုရင်လည်း အံကျကိုက်ပြီး အလွန်ပင် သင့်လျော်ပါတယ်။

တရားသူကြီးများဟာ တရားလိုနဲ့ တရားခံ မည်သူ့ကို မျှ ကွက်ပြီး မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာဖြင့် အခွင့်အရေး မပေးသင့်ဘူး။ “ဒီလူကို ချမ်းသာစေချင်တယ်၊ ဟိုလူကို သနားတယ်။ ဟောဒီလူကိုတော့ ချမ်းသာမြဲ ချမ်းသာစေချင်တယ်” ဆိုပြီး တစ်ဖက်သတ် အခွင့်အရေးပေးလိုက်ရင် ဆန္ဒာဂတိနှင့် မောဟာဂတိ တစ်ခုခုဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။

ဒါကြောင့် သူ့အမှုကံနဲ့ သူပဲလို့ လျစ်လျူရှုပြီး အမှုမှန်အထိုင်း တရားမျှတစွာဖြစ်အောင်သာ ဘက်မလိုက်ဘဲ စစ်ဆေး ဆောင်ရွက်သင့်ပါတယ်။ ဒီလိုပဲ ဆောင်ရွက်နေကြ ထယ်လိုလည်း ကြားသိရပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီဥပေက္ခာဟာ တရားစီရင်ရာမှာလည်း အလွန်သင့်လျော်တယ်လို့ မှတ်ယူသင့်ပါတယ်။

အမှန်စင်စစ်ကတော့ ဥပေက္ခာ ဘာဝနာဟာ မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာတို့ဖြင့် တတိယရာန်ကို ရပြီးမှ စတုတ္ထရာန် ရဖို့ ပွားများတဲ့ တရားဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဥပေက္ခာကို

- (၁) အားလုံးသတ္တဝါတွေ ကိုယ်အမှုကံသာလျှင် ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာရှိကြပါတကား။
  - (၂) အားလုံးသက်ရှိသူတွေ ကိုယ်အမှုကံသာလျှင် ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာရှိကြပါတကား။
  - (၃) အားလုံး ထင်ရှားဖြစ်သူတွေ ကိုယ်အမှုကံသာလျှင် ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာရှိကြပါတကား။
  - (၄) အားလုံးပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကိုယ်အမှုကံသာလျှင် ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာရှိကြပါတကား။
  - (၅) အားလုံးခန္ဓာကိုယ် အတ္တဘောရိသူတွေ ကိုယ်အမှုကံသာလျှင် ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာရှိကြပါတကား။
- ဒါက အနောဒိသ ဥပေက္ခာ (၅)ပါးတဲ့။
- (၁) အားလုံး အမျိုးသမီးတွေ ကိုယ်အမှုကံသာလျှင် ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာရှိကြပါတကား။
  - (၂) အားလုံး အမျိုးသားတွေ ကိုယ်အမှုကံသာလျှင် ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာရှိကြပါတကား။
  - (၃) အားလုံး အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကိုယ်အမှုကံသာလျှင် ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာရှိကြပါတကား။

- (၄) အားလုံး ပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကိုယ်အမှုကံသာ လျှင် ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာရှိကြပါတကား။
- (၅) အားလုံး နတ်၊ ဗြဟ္မာတွေ ကိုယ်အမှုကံသာ လျှင် ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာရှိကြပါတကား။
- (၆) အားလုံး လူသားတွေ ကိုယ်အမှုကံသာလျှင် ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာရှိကြပါတကား။
- (၇) အားလုံး အပါယ်ဘုံသူ၊ အပါယ်ဘုံသားတွေ ကိုယ်အမှုကံသာလျှင် ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာရှိကြပါတကား။

ဒါက သြဒိသ ဥပေက္ခာ (၇)ပါးတဲ့။ ခုနက (၅)ပါးနဲ့ ပေါင်းလိုက်ရင် ဥပေက္ခာ (၁၂)ပါးဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းအတိုင်းပဲ "အရှေ့အရပ်က အားလုံးသတ္တဝါတွေ ကိုယ်အမှုကံသာလျှင် ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာရှိကြပါတကား" စသည် ဖြင့် တူရူအရပ်က ၄မျက်နှာ၊ ထောင့်အရပ်က ၄မျက်နှာ၊ အောက်အရပ်က ၁မျက်နှာ၊ အထက်အရပ်က ၁မျက်နှာ ဆိုတဲ့ အရပ် ၁၀မျက်နှာမှာလည်း ဥပေက္ခာ (၁၂)ပါးစီ ပွားနိုင်ပါတယ်။ အဲဒါတွေက တစ်ဆယ် ဆယ်နှစ်လီဆိုတော့ ဥပေက္ခာ (၁၂၀) ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ ၁၂၀ ကတော့ အရပ် မျက်နှာနဲ့ ဖြန့်တာမို့ "ဒိသာဖရဏ ဥပေက္ခာ" လို့ ခေါ်တယ်။ ဖထမက ပွားခဲ့တဲ့ အနောဒိသ၊ သြဒိသ ဥပေက္ခာ ၁၂ပါးနဲ့ ပေါင်းလိုက်ရင် ဥပေက္ခာပေါင်း ၁၃၂ ပါးဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒါတွေဟာ ဝိသုဒ္ဓိမင်္ဂကျမ်းမှာ ပြထားတဲ့ မေတ္တာပွား ပုံမှ နည်းရီပြီး ပြတဲ့ ဥပေက္ခာပွားပုံတွေပါပဲ။

ကိုယ်အလုပ်ကိုသာ အားကိုးရာ

ဒီ ဥပေက္ခာ (၁၃၂)ပါး ပွားပုံတွေဟာ အမှန်စစ်စစ်က တော့ ဥပေက္ခာ ကမ္မဋ္ဌာန်းနဲ့ စတုတ္ထဈာန်ကို ရပြီးမှ ဈာန် ထစားတဲ့ အခြင်းအရာတွေသာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် သတ္တဝါတွေဟာ ကိုယ်အမှုကံသာလျှင် ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာရှိကြတယ်လို့ အဖန်ဖန် နှလုံးသွင်းနေရင်း မကောင်းမှုကို ရှောင်ကြဉ်လိုတဲ့ စိတ်တွေလည်း ဖြစ်မယ်။ ကောင်းမှုကို ပြုလိုတဲ့ စိတ်တွေလည်း ထက်သန်လာမယ်။ ဒါကြောင့် ဈာန်မရဘဲနဲ့ ဒီဥပေက္ခာကို ပွားတာလည်း အပြစ် ထင်ပြီး ကုသိုလ်တရားပွားများခြင်း အကျိုးရှိပါတယ်။

နောက်ပြီးတော့ အားလုံး ကံတရားအတိုင်းပဲလို့ နှလုံး သွင်းနေတဲ့အတွက် မရနိုင်တဲ့ အခွင့်အရေး မျှော်လင့် တောင့်တခြင်းလည်း ကင်းမယ်။ အဆင်မပြေတာ ရှိရင်လည်း ထံတရားအတိုင်းပဲလို့ ဆင်ခြင်ပြီး စိတ်သက်သာရာ ရမယ်။

နောက်ပြီးတော့ နတ်၊ သိကြား၊ ဗြဟ္မာ၊ ဂိုဏ်းဆရာ စသော သူတစ်ပါးကို အားမကိုးဘဲ ကြီးပွားချမ်းသာရန် နည်းလမ်းမှန် ဖြစ်တဲ့ အလုပ်အကိုင်ကိုသာ အားကိုးပြီးတော့လည်း လုပ် ကိုင်မယ်။ ဒီလို လုပ်ကိုင်တဲ့အတွက် မျက်မှောက်မှာလည်း စီးပွားဥစ္စာတွေကို ရသွားနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အဘိဏှ သုတ်မှာ မြတ်စွာဘုရားက ကိုယ်ကိုယ်ကိုလည်း ဒီနည်း အတိုင်း ဆင်ခြင်ဖို့ ညွှန်ကြားတော်မူခဲ့တယ်။

"ဗျာ ကံသာလျှင် ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာရှိတယ်။ ကံ၏ အမွေ ခံဖြစ်တယ်။ ကံသာလျှင် ချမ်းသာဖို့၊ ဆင်းရဲဖို့အကြောင်းရှိ တယ်။ ကံသာလျှင် ဆွေမျိုးအစစ်ရှိတယ်။ ကံသာလျှင် အားကိုးရာရှိတယ်။ ကောင်းမှုကံကို ပြုလျှင် ကောင်းကျိုး အမွေကို ခံစံရမယ်။ မကောင်းကံကို ပြုလျှင် မကောင်းကျိုး အမွေဆိုးကို ခံစားရမယ်" လို့ အဖန်တလဲလဲ ဆင်ခြင်ပါတဲ့။ ဒါကြောင့် ယခု မိမိကိုယ်တိုင်ပါ တစ်လောကလုံးက သတ္တဝါ တွေကို အာရုံပြုပြီး ဥပေက္ခာကို ပွားလိုက်ကြဦးစို့။

"တစ်လောကလုံးရှိ သတ္တဝါတွေအားလုံးဟာ ကိုယ် အမှုကံသာလျှင် ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာရှိကြပါတကား"

"ဒီ ဥပေက္ခာကို ပွားများခြင်းဖြင့် ကိုယ်အမှုကံကိုသာ အားကိုးပြီး ကုသိုလ်ကံကို ပြုစုပွားများနိုင်ကြပါစေ"

"စီးပွားချမ်းသာဖြစ်ကြောင်း အလုပ်အကိုင်ကိုလည်း ကြိုးစားအားထုတ် ပြုလုပ်နိုင်ကြပါစေ"

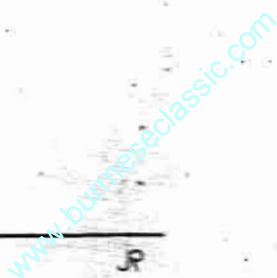
"ထိုသို့ ပြုလုပ်နိုင်ခြင်းကြောင့် မျက်မှောက်၊ သံသရာ နစ်ဖြာလုံး၌ အလိုရှိအပ်သော လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံကြပါစေ"

- "သာဓု...သာဓု...သာဓု" ■
- (ဗြဟ္မစိုရ်တရားတော် စတုတ္ထပိုင်း ပြီး၏။)
- (ဗြဟ္မစိုရ်တရားတော် ဤတွင် ပြီး၏။)

* * *

ဓမ္မာစရိယဦးဌေးလှိုင်

| ဓမ္မာစရိယ ဦးဌေးလှိုင်၏ "ရတနာသုံးပါးကျေးဇူး" (ကိုယ် တွေ့ ဝတ္ထုများ) စာအုပ်မှ ကူးယူဖော်ပြပါသည်။ |

သရဏအာဏနည် အကြံဒေဝီ

မုဒုံ စောနောင်ပေ

သရေခေတ္တရာ ပုဂံနှင့် ရာမညဒေသ

မြန်မာနိုင်ငံ၏ ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုအစအဦးသည် နတ်ကိုးကွယ်ခြင်းဖြစ်၏။

မြစ်ကမ်း၊ ပင်လယ်ကမ်းတို့နှင့် လှေသင်္ဘောဆိပ်များ ပေါ်ပေါက်ထွန်းကားလာချိန်တွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံနှင့် ရေကြောင်း လမ်းအဆက်အသွယ်မှာ ပို၍တွင်ကျယ်လာသည်။ အထူး သဖြင့် တောင်ပိုင်း အိန္ဒိယနှင့် ဆက်ဆံရေးသည် ပို၍များပြား ၏။

ထိုဆက်ဆံရေးကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင်းသို့ အိန္ဒိယမှ အယူဝါဒ ထိုးဖောက်လာခြင်း ရှိခဲ့၏။ အစောဆုံး ဗြဟ္မဏ

ဝါဒ၊ နောက်ပိုင်းတွင် ဗုဒ္ဓဝါဒ ရောက်လာပါသည်။ ဗုဒ္ဓဝါဒ ဂိုဏ်းခွဲနှစ်ခုရောက်လာရာတွင် မဟာယာနထက် ဟိနယာန ကို မြန်မာနိုင်ငံက ပို၍နှစ်သက်ခဲ့သည်။ ခရစ်နှစ် ၉ရာစုခန့် တွင် ဟိနယာန ဩဇာလွှမ်းမိုးလာပြီးနောက် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓ ဘာသာအဖြစ် အလေးနက်ဆုံး ထွန်းကားလာ၏။

မြန်မာနိုင်ငံအလယ်ပိုင်းရှိ သရေခေတ္တရာ(ပြည်မြို့အနီး) ၌ ဗုဒ္ဓဝါဒ၊ ဗြဟ္မဏဝါဒ ယှဉ်တွဲပြီး ကိုးကွယ်ကြသည်။ ရောဝတီမြစ်ရိုးတစ်လျှောက် ဗိဿနိနတ်မင်း၊ ရခိုင်ဘက်၌ သီဝနတ်မင်းနှင့် ဗုဒ္ဓဝါဒကိုးကွယ်သူများ ရှိခဲ့သည်။ အနော် ရထာခေတ်မတိုင်မီ ပုဂံဒေသ၌ မဟာယာန၊ တုန္ဒြာယာနနှင့်

www.burmeseclassic.com

ဟိနယာနအယူတို့သည် ရောနှောအတူရှိနေကြသည်ဟု ဆိုနိုင်၏။

င်းကျိုက်ဒေသမှ ဟံသာဝတီ(ပဲခူး)နယ်မြေသို့ လာရောက်ကာ မွန်မြို့ပြနိုင်ငံ ထူထောင်ခဲ့သော သမလဝီမလမင်းခေတ်ကာလတွင် ဟံသာဝတီနယ်မြေ၌ အိန္ဒိယတောင်ပိုင်းသား တေလဂူ လူမျိုးများလည်း အခြေချ နေထိုင်ခဲ့ကြပြီးဖြစ်သည်။ သမလဝီမလမင်းဆက်၏ (၁၇ဆက်မြောက်) နောက်ဆုံး မွန်ဘုရင် တိဿရာဇာ(ခရစ်နှစ် ၁၀၄၁-၅၇)သည် ပုဂံမင်းဆက် အနှော်ရထာဘုရင်နှင့် ခေတ်ပြိုင် ပဒေသရာဇ်တစ်ပါးဟု ဆိုနိုင်လေသည်။

ထိုဟံသာဝတီ မြို့ပြနိုင်ငံ၌လည်း နတ်ကိုးကွယ်မှုနှင့် ဗြာဟ္မဏဝါဒ၊ မဟာယာန၊ ဟိနယာနအယူတို့သည် တစ်မျိုးက ကျန်တစ်မျိုးကို အပြီးတိုင် ဝါးမျိုးဖယ်ရှားခြင်း မပြုနိုင်ကြပါ။ လူထုကြီးသည် ထိုအယူဝါဒများထဲမှ ကောင်းနိုးရာရာကို နှစ်သက်ရာ မူတော်မှု ထုံးတမ်းစေလေကို ဆောင်ယူပြီး သင့်တင့်ညီညွတ်စွာ အလိုက်အထိုက် လိုက်နာခဲ့ကြမည်သာ ဖြစ်ပါ၏။

သရေခေတ္တရာ ပျူလူမျိုးတို့သည် ကခံဗအက္ခရာနှင့် စာပေကို အသုံးပြုသည်နည်းတူ မွန်လူမျိုးတို့က ပလ္လဝအက္ခရာနှင့် စာပေကို အသုံးပြုခဲ့၏။ နှစ်မျိုးစလုံးပင် ဗြဟ္မီအက္ခရာမျိုးနွယ်ဖြစ်၏။ အေဒီ ၅ရာစု(ခရစ် ၄၀၃ခုနှစ်)တွင် ရာမညဒေသ၊ သုဝဏ္ဏဘူမိသို့ ရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသနှင့်အတူ ပိဋကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်နှင့် အဋ္ဌကထာများ ရောက်ရှိလာကြသည်။ မွန်တို့သည် ဗြဟ္မီအက္ခရာအနွယ်ဝင် မာဂဓအက္ခရာဖြင့် ရေးသားထားသော ထိုပါဠိအဋ္ဌကထာများကို လေ့လာသင်ယူကြသည်။ ရှိရင်းစွဲ ပလ္လဝအက္ခရာအရေးအသားတွင် နောက်တိုး မာဂဓအက္ခရာအရေးအသားဖြင့် အတန်အသင့်ပြုပြင်ရောနှောနိုင်ခဲ့ကြရာ မွန်စာပေအက္ခရာသည် ရှင်းလင်းလွယ်ကူလာခဲ့တော့၏။ နောင်အခါတွင် မွန်အက္ခရာတို့ကို အခြေခံလျက် ပုဂံမြန်မာတို့က မြန်မာစာပေကို တီထွင်နိုင်ခဲ့ကြပါ၏။

ထိုမွန်စာအက္ခရာဖြင့် ရေးကူးထားသော ပိဋကတ်တော် သုံးပုံအစုံ ၃၀ကို ပုဂံဒေသသို့ မဆောင်ကြဉ်းမီ အနှော်ရထာမင်းကြီး သထုံကို မတိုက်ခိုက်သေးမီ နှစ်များအတွင်းက ဟံသာဝတီဒေသ၌ ဤသမိုင်းဖြစ်ရပ်၊ ဤကိုးကွယ်မှုဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်သည် ဖြစ်ပွားခဲ့ပါ၏။ ကောင်းစွာ ဖတ်၍ ကြည့်ကြပါ။

သမိုင်းဟူသည် အတိတ်အဖြစ်အပျက်များကို ပုတ်

တမ်းပြုပါသည်။ သဘောအဓိပ္ပာယ်အနက်ကောက်ချက်တို့ကို ပြုလုပ်ရသည်။ ရှေ့ဖြစ်လာနိုင်မည့် အနာဂတ်ကိစ္စကို ကြိုတင် မုန်းဆရာပေသည်။ သမိုင်းတွင် အဘယ်ကြောင့် ကောင်းခဲ့ ဆိုးခဲ့သည်တို့ကို သဘောနှင့် သတ္တများများရှိလျက် မုန်းဆတ်တတ်ခဲ့လျှင် နှောင်းလူတို့ မအူမအနိုင်ပါ။ မအူမအတော့သော နှောင်းလူတို့ ရှေ့ဘာလုပ်ရမည်ကို သိကြပေမည်။

ဘုရင်မိစ္ဆာ၏ အဝိဇ္ဇာနှင့် မွန်ပျိုကညာ၏ သဒ္ဓါတရား

မွန်ဘုရင် တိဿရာဇာ (ခရစ်နှစ် ၁၀၄၁-၁၀၅၇) အုပ်ချုပ်ကာစ ဟံသာဝတီနေပြည်တော်သည် အေးချမ်းသာယာ၍ ဖွံ့ဖြိုးစည်ပင်နေသည်။ မွန်ဘုရင်၏ နန်းတွင်း မှူးမတ်များအကြားဝယ် ဗြာဟ္မဏဝါဒီ တေလဂူအမတ်များမှာ စည်းရုံးမှု အောင်မြင်၍ လူကြိုက်များ၊ ရေပန်းစားနေကြသည်။ မန္တန်ရွတ်ခြင်း၊ ဗေဒင်ဟောခြင်း၊ ယတြာအစီအရင်ပြုခြင်းအားဖြင့် မွန်ပြည်သူများကိုသာမက မွန်ဘုရင်ကိုပါ သိမ်းသွင်း လွှမ်းမိုးထားနိုင်ခဲ့ကြလေသည်။

တိဿရာဇာ နန်းတက်ပြီးနောက် နှစ်အနည်းငယ်အတွင်းမှာပင် မွန်ဘုရင်သည် ဗြာဟ္မဏဝါဒီနှင့် ယုံကြည်သက်ဝင်သွားလေသည်။ ထိုဘုရင်သည် ဗုဒ္ဓကို မြင်အောင် မကြည့်တတ်။ သစ္စာလေးပါး၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို မသိပါ။ ခက်ခဲသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားနှင့် နက်နဲသော အနတ္တတရားတော်တို့ကို မစူးစမ်း မလေ့လာဘဲနှင့် လွယ်ကူသော အတ္တ(သို့မဟုတ်) ပရမတ္တမ ဝိညာဉ်တော်၊ ဖန်ဆင်းရှင် ဗြဟ္မာကြီးကို အထင်ကြီးစွာ သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့၏။ အခြောက်တရား၊ အမွှော်တရားတို့ကို နှစ်ခြိုက်၍ ဗေဒင်၊ ယတြာ၊ ဂါထာ၊ မန္တရားတို့ကို အရမ်းကာရာ သဘောကျ စွဲလမ်းလျက်ရှိလေသည်။

တိဿရာဇာသည် ဗြာဟ္မဏဝါဒီ အမတ်များ၏ သွန်သင်ထိန်းကျောင်းခြင်းကို ခံယူလျက် ဗုဒ္ဓဝါဒကို စွန့်လွှတ်လိုက်သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်မှုကို နှိပ်ကွပ်ခဲ့သည်။ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား ဆင်းတုတော်တို့ကို စွန့်ပစ်စေလျက် ကျောင်း၊ ဇရပ်၊ စေတီတို့ကို ဖြိုဖျက်စေခဲ့သည်။ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တို့ကို ထားရှိပူဇော်သူများအား ဖမ်းဆီးအရေးယူ၍ သေဒဏ်ချမှတ်ခြင်း ခံကြရမည်ဟူ၍ပင် ကြေညာမောင်းခတ်ခဲ့လေသည်။

အယူလွဲသွားသော မိစ္ဆာဘုရင်၏ အဝိဇ္ဇာအာဇာနည်က ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၌ လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဘာသာပြည်သူများအပေါ်၌ လည်းကောင်း လွှမ်းမိုး သိမ်းချိတ်

လျက်ရှိသော အခါသမယပင်။

ထိုခေတ် ဟံသာဝတီနေပြည်တော်၌ မွန်လူမျိုး သူကြွယ်ကြီးများသည် ကုန်ဝယ်ကုန်ရောင်းလုပ်ငန်းများဖြင့် စီးပွားဖြစ်ထွန်းခဲ့ကြသည်။ ထိုသူတို့သည် အိန္ဒိယအရှောက် ကမ်းခြေရှိ မဟာနဒီခေါ် ဂင်္ဂါမြစ်ဝကျွန်းပေါ်နှင့် ဂိုဒေါင်မြစ်ဝ ရှိ ကလိင်တိုင်းနှင့် လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းကျွန်းပေါ် ရှိ တေလင်နီ(အမေရိက)တိုင်းဒေသနှင့် လည်းကောင်း ဆက်သွယ်ရောင်းဝယ်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ စောဠတိုင်း ကိစ္စပျူရ (ကန်ချီမြို့)တို့နှင့်လည်း ကူးလူးဆက်ဆံခြင်း ရှိခဲ့၏။ ကုန် သွယ်ဘက် အများစုမှာ တေလဂူများသာ ဖြစ်၏။

ဘိုးဘွားစဉ်ဆက် ချမ်းသာကြွယ်ဝလျက် ဗုဒ္ဓအယူဝါဒ ကို ယုံကြည်ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသော မွန်သူကြွယ်ကြီးများတွင် "တလထော် အမည်ရှိ မွန်ပျိုမလေး၏ ဖခင် "နေဇယ" သူကြွယ်လည်း ပါဝင်ခဲ့လေသည်။ ကလေးအရွယ် တလထော် အပါအဝင် ရှေးမွန်လူမျိုးတို့၏ လူမမယ် ကလေးငယ်များကို သူတို့၏ မိဘဆွေမျိုးများ၊ အထိန်းအယများက အိပ်စက်စေ ရန် အငိုတိတ်စေရန် ချောသိပ် နှစ်သိမ့်ရာတွင် မွန်သားချော သီချင်းတို့ကို သီဆိုခဲ့ကြပါသည်။ နမူနာတစ်ပုဒ်မှာ အောက်ပါ ကဲ့သို့ ဗမာသံထွက်လေသည်။

"ဝွက်မန်ဒိုင်၊ ဟီလေယိုလေ၊ စန်ကရမ်ဂင်ဂဲ ဒေစရဲ့ မွန်ဒိုင်ပလွန်၊

လွန်စော(ပဲ)လဂုန်၊ တုန်တရွဲကွန်ပဲ၊ ထော့တာန် အဟော(မ်)ကော(မ်)။

လဲလွယ်ဏာ၊ ခရာနမိမဲ့၊ မူစနမ်းကာလ၊ ဒေစတဲ တော်(န်)စော(ပဲ)ပလွန်ရွန်ကွမ်း"

အနက်အဓိပ္ပာယ်ကား ဤသို့ဖြစ်၏။ တလထော်လေး မှာ ကြားရဖန်များ၍ အလွတ်ဆိုတတ်နေပြီ။

"အို... ချစ်သား လူကလေး၊ မဟာနဒီ ခေါ် ဂင်္ဂါမြစ် ဝှမ်းဒေသသည် ငါတို့ မွန်ဒိုင်များ၏ နေရာဟောင်းဖြစ်သည်။ ငါတို့ မွန်ဒိုင်များသည် ထိုနေရပ်ဟောင်းမှ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြ ရာတွင် လဂုန်(တြီကုမ္ဘ) ခေါ် တိဂုံ(ဒဂုံ)မြို့ထိ ရောက်ခဲ့ကြရ သည်။ ရှေးကကြမ္မာစိမ့်၍ နေရင်းဌာန ဘိုးဘွားမိဘများနှင့် ကွဲကွာနေကြရသည်။ ဘယ်ကာလတွင်မှ နေရင်းအရပ်ထံ ပြန်ရောက်မှာလဲ သားရယ်"

ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့၌ သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့သော ဘိုးဘွားမိဘများထံမှ ကိုးကွယ်မှုအမွေ ရရှိခဲ့သောကြောင့် တလထော်လေးသည် သရဏဂုံသုံးပါး၌ အလေးအမြတ်ပြု ရှာသည်။ မိဘဆရာ၊ သံဃာတို့၏ သွန်သင်ညွှန်ပြ အဆုံးအမ

များနှင့်အညီ ရတနာမြတ်သုံးပါး၌ လေးစားရိုသေ ကြည်ညို လေသည်။ ဓမ္မစကား နေတိုင်းကြားကာ လိုက်နာကြည်လင် ပြုပြင်စိတ်ရှိသော မွန်ပျိုမလေးသည် အရွယ်ရောက်လာသည် နှင့်အမျှ တလထော်အမည်၏ အဓိပ္ပာယ် "ဓမ္မအရှင်မ" နှင့် လိုက်လျောညီစွာ တရားသခင်မလေး ဖြစ်နေလေပြီ။

အလှပဂေး ယဉ်ကျေးလိမ္မာ အပျိုစင်ကညာတစ်ဦး အဖြစ် တလထော်ကို လူသိများ၍ ထင်ရှားလာအံ့နိုးနှင့် "ဗုဒ္ဓ ဘာသာကို မကိုးကွယ်ရ"ဟူသော ဘုရင့်အာဏာစက် ထုတ် ဖော် ပြန်ကြက်ချိန်တို့မှာ ကာလ၊ ဒေသ၊ ပယောဂအားလျော် စွာ ကြံကြိုက်တိုက်ဆိုင်နေလေ၏။ ရာဇအမိန့်အာဏာစက် ကို ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ကြသောကြောင့် တိုင်သူပြည်သားများ က ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်အနေအထားမျှပင် မဆန့်ကျင်ရဲကြပါ။ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော် နေဇယသူကြွယ် မိသားစုသည်လည်း မထားရှိ၊ မပူဇော်ဝံ့ကြ၍ သင့်တော်သော နည်းလမ်းများ ရှာဖွေလျက် ဖျောက်ဖျက်ကွယ်ဝှက်ထားခဲ့ကြလေ၏။

တလထော်ကား ရဲရင့်တက်ကြွ ဝံ့စားလှသော သတ္တိ နှင့် ပြည့်စုံသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော်တစ်ဆူမှ မရှိ၍ မမြင်မတွေ့ရ စေကာမူ စိတ်က ရည်မှန်းလျက် ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်များကို ပွားများသည်။ ရှိပြီးပူဇော်သည်။ ဗုဒ္ဓိနုသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ တွင် နှစ်ခြိုက်ခဲမင်စွာ စီးပြန်းနေတတ်သည်။ စားသောက်ရာ၊ သွားလာရာ၊ အလုပ်လုပ်ရာ၊ အိပ်စက်ရာ အခါသမယတို့ တွင် အခွင့်ရတိုင်းရတိုင်း "နမောဗုဒ္ဓဿ"ကို သီချင်းတစ်ပုဒ် နှယ် အခါခါရင့်ကူးလေ့ရှိသည်။ သူကြွယ်နေဇယ၏ အာဂ သမီးပါတကား။

အာဏာစက် ပြန်ကြက်ထားသည့် ထိုနှစ်တွင် ဟံသာဝတီနေပြည်တော်၌ မိုးခေါင် ရေရှားသည်။ စပါး၊ ပဲ ပြောင်း အသီးအနှံ အထွက်ဆွဲများ၍ အပျက်အစီးများသည်။ စားနပ်ရိက္ခာခေါင်းပါး၍ ငတ်မွတ်လာကြသည်။ ရေတွင်းများ နှင့် ရေကန်ငယ်အချို့၌ ရေခန်းခြောက်သွားကြ၏။

တစ်ရက်တွင် တလထော်သည် အဖော်အပေါင်းများ၊ အထိန်းအယများနှင့်တကွ နေအိမ်မှ ထွက်လာ၍ ရေကန် ကြီးတစ်ခု၌ အဝတ်လျှော်ဖွယ်ခြင်း၊ ရေချိုး သန့်ရှင်းခြင်းအမှုတို့ ကို ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။

အကြောင်းကံအားလျော်စွာ တလထော်တို့ အဖော် တစ်စုသည် ရေကန် ရေချိုးဆိပ်၏ ရေအောက်နေရာတစ်ခု မှ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော် ရှစ်ဆူတို့ကို စမ်းကိုင်ဆွဲယူမိ၍ ဖော်ထုတ် ဆောင်ယူလိုက်နိုင်ခဲ့ကြ၏။

“ဟယ်...နမောဗုဒ္ဓဿ ရွှေရောင်တဝင်းဝင်းနဲ့ အဆင်း တင့်တယ်သပ္ပာယ်လိုက်တာနော်”

တလထော်လေးသည် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကို ဖူးမြင်၍ မဝနိုင်ရာ။ အားရကျေနပ်စွာ ဥဒါန်းကျူးလာသည်။ ကျန်း ကြွင်းသော အဖော်အထိန်းများမှာ အံ့အားသင့်စွာ နှုတ်ဖွင့် မပြောနိုင်အောင် မှင်တက်မိနေကြသည်။

“အို...အစ်မတို့၊ အဒေါ်တို့၊ ဖူးမြော်ကြစမ်းပါ။ ကြည့်ညိုဖွယ်အတိ ရွှန်းရွှန်းအိနေတာပါကလားရှင်”

သတိဝင်လာသူ အဖော်တစ်ယောက်က တလထော် အား စကားထောက်၍ အသိပေးပါသည်။

“တလထော်...ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကို ကြည့်ညိုပူဇော် ရင် မင်းဒဏ်သင့်လိမ့်မယ်။ ဘုရင် အမိန့်ထုတ်ထားတယ်”

ဆင်နင်း ပီးရိုဘားရန်နှင့် သစ္စာမန္တန်တော်

မြတ်ဗုဒ္ဓ၌ အလေးနက်ဆုံး ကြည့်ညိုသော မြတ်ဓမ္မ ၌ အကိုင်ပိုင်ဆုံး ရိုသေအားကိုးသော မွန်ဖျိုဖြူလေး တလထော်သည် ထိုအဖော် သတိပေးစကားကို ကြားမိပါ သည်။ သို့သော် မလိုက်နာ။ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ရည်မှန်းပူဇော်အပ် သော ဥဒ္ဓါသစေတီတော်ထိုက်သော ရုပ်ပွားတော်ရုပ်ဆွကို မစွန့်ပစ်နိုင်။ ကျောခိုင်းသွားရန် မဖြစ်နိုင်ပါ။ တလထော်ကို ချစ်လွန်းကြသဖြင့် သူ့ဆန္ဒအတိုင်း အဖော်များက ရုပ်ပွား တော်များကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေရန် ရေသပ္ပာယ်ပေးကြ သည်။ ရေကန်အနီး စေတီပျက်၏ ပန်းတင်ခုံပေါ်အထိ သယ်ပို့ပေးကြသည်။

“မိထော်... မင်းချင်းရဲမက်တွေကတစ်ဆင့် ဘုရင် သိသွားရင် နင် သေဒဏ်ခံရမှာနော်”

အဖော်တစ်စုက အကူအညီပေးရင်း၊ သတိပေးရင်း စကားတစ်ဖျိုးတည်းကို တဖွဖွပြောဆိုကြလေ၏။ အတန်ငယ် နားငြီးလာဟန်ရှိသော တလထော်က အဆုံးစွန် စကား တစ်ခွန်းဖြင့်သာ တုံ့ပြန်လိုက်ပါ၏။

“က - နမောဗုဒ္ဓဿ၊ သတ်ချင်ရင်လည်း သတ်ပစေ တော့။ မြတ်ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ကို ပူဇော်လိုက်ဦးမယ်”

လူသူပရိသတ် စည်ကားသော ရေချိုးဆိပ်အနီးရှိ စေတီ ပျက်၌ တလထော်တစ်ယောက် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် ရုပ်ဆွကို ရိုနှိုးပူဇော်နေသော သတင်သည် ရုတ်ခြည်း ပုံစွာသွားသည်။ တိဿရာဇာ၏ အာဏာမိကြီးစက်သည် လှုပ်စစ်လင်းပြက် သည်ထက် လျင်မြန်သောအဟုန်ဖြင့် တလထော်ထံပါးသို့ ဆိုက်ရောက်သွားတော့၏။ ဤကဲ့သို့အားဖြင့် ရေချိုးသန့်စင်

ထားပြီး မြတ်ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်အား ရူပွားနေဆဲ တလထော် သည် တရားခံတစ်ယောက်အနေအထားအတိုင်း ဟံသာဝတီ နန်းရင်ပြင်၌ တိဿရာဇာထံပါး ဇူးထောက် ခ.စားနေရရာ သည်။

ဘုရင်က အဓိကအံ့ချက်ကို စစ်မေး၍ တရားခံက အမှန်အဖြစ်အပျက်ကို လျှောက်တင်သည်။

“ငါ့အမိန့်တော်ကို ကျူးလွန်ပြီး ရုပ်ထုကို ပူဇော်တဲ့ ဒီအမိုက်မအား ဆင်နင်းသတ်ကြစေ”

“အို...
“ဟင်...
“ဟယ်...”

စသော အာမေဇိတ်သံများ။ “အင်း...သနားစရာ ကလေးမ” ဟု ရွှေ့တံသံများ ပေါ်လာ၏။ နန်းတွင်း ပရိသတ် နှင့် မင်းလိုလိုက် မင်းကြိုက် စ.စားသူတို့က “နည်းတောင် နည်းသေး” ဟု ဩဘာပေးကြလေ၏။

မင်းရင်ပြင်၌ပင် တလထော်ကို အဝတ်ဖြူနှင့် ရစ်ပတ် ကာ လှဲချထားပါ၏။ ဆင်တင်းတုပ်မှ ဆင်တစ်ကောင်ကို ဆွဲယူလျက် အဝတ်ဖြူပုံပေါ်သို့ နင်းတက်သွားစေရန် ဆင် ဦးစီးတို့က မောင်းနှင်လာကြ၏။ ဆင်သည် အဝတ်ဖြူအနီး သို့ ရောက်လျှင် ရုတ်ခြည်းပင် အရှိန်ကို တန်ရပ်၏။ ချွန်း ဖွင့် မောင်းနှင်စေကာမူ ရှေ့သို့ မတိုး။ အကြိမ်ကြိမ်ကြိုးပမ်း သော်လည်း ဆင်ခြေက တစ်လှမ်းမရွေ့ပါ။ ကြာသော် ဆင် အော်၍ နောက်လှည့်ပြေး၏။

ဆင်တစ်ကောင်ဖြင့် မရလျှင် နောက်တစ်ကောင်။ အရက်မူးယစ်နေသော ဆင်တို့သည်ပင် ရှေ့သို့ မတိုး။ အဝတ် ဖြူပုံပေါ်သို့ မနင်း၊ မတက်ကြ။ အံ့သြဖွယ်ရှိလေစွ။ ထူးခြား ပေစွ။

“ဆင်မနင်းရဲလျှင် မီးပြင်းစွဲ၍ သတ်စေ” ဟု သတ်မိန့် ပြင်ဆင်စေကာမူ အဝတ်ဖြူပုံသို့ မီးမစွဲခဲ့ပါ။ အကြိမ်ကြိမ် မီးရှိနေသူတို့အား ကြည့်မြင်နေရဆဲ ပရိသတ်အတွက် ရင်ဖို တုန်လှုပ် ငုတ်တုတ်မေ့စရာပင်။ မီးမှ လွတ်မြောက်သော် လည်း တရားခံကား လွတ်လပ်မှု မရသေး။ အာဏာသားတို့ မြေကျင်းတူးနေကြပြန်ပြီ။

“ဒီတစ်ခါ သေရွာရောက်အောင် ကျင်းထဲထည့်ပြီး မြေဖို့ သတ်ကြ”

မကြာမီ တရားခံသည် ကျင်းထဲသို့ ပစ်ချခံရ၏။ တိဿရာဇာသည် လူသတ်ကွင်းသို့ ဆင်ထာရုံသာမက တရားခံ၏ အသက်သေဆုံးမှုကို မျက်စိထင်ရှားလို့ ရှေး

ကြည့်မြင်နိုင်ရန် မြေကျင်းအနီးအပါးအထိ ချဉ်းကပ်သွား၏။ သွားနေစဉ်တွင် စိတ်ကူးတစ်ခု ဖျတ်ခနဲ ပေါ်ထင်လာသည်။ စိန်ခေါ်စကား မြွက်မိပြီ။

“ရုပ်ထုကိုးကွယ်တဲ့ အမှိုက်မ၊ ဆင်နဲ့ မီးက လွတ်လာပေမယ့် မြေဖုံးလိုက်ရင်တော့ အသက်ဆုံးမှာ သေချာတယ်။ အသက်မဆုံးခင် ရုပ်ထုက အသက်ကယ်နိုင်မလားဆိုတာ ငါသိချင်တယ်။ အဲဒီ ရုပ်ထုက ဘယ်လောက်အစွမ်းထက်သလဲ။ ရုပ်ထုတစ်ခုပဲ ဖြစ်စေ၊ ရှစ်ခုလုံးဖြစ်စေ၊ ကောင်းကင်က ပေါ်လာနိုင်သလား။ ကောင်းကင်က ပေါ်လာတဲ့အထိ ရွတ်ဖတ်ပြစမ်း။ အဲဒီလို ပေါ်လာတာကို ငါကိုယ်တော် မြင်ရရင် ရုပ်ထုကို ငါယုံကြည်မယ်။ အသက်ကိုလည်း ချမ်းသာပေးမယ်။ လုပ်ပြစမ်း အမှိုက်မ”

နန်းရင်ပြင်ရှိ များမတ်မင်းချင်း ပရိသတ်နှင့် တလထော်၏ အဖော်များ၊ မြို့တော်သူ မြို့တော်သား ပရိသတ်တို့၏ စိတ်သန္တာန်ဝယ် ရင်သပ်ရှုမော၊ အံ့ဩဘာနန်း ဖြစ်ရပ်ဆန်းကို ခန့်မှန်းတွက်ဆ မြင်ကြရဦးမည်လား။ ဆင်နှင့် မီးဘေးတို့မှ ကင်းဝေးခဲ့သည်မှာ မျက်မြင်ဒိဋ္ဌ မဟုတ်ပါလား။ စိတ်မောဖွယ်ပါတကား။

တိဿရာဇာ၏ ကမ်းလှမ်းချက်နှင့်အညီ တရားခံသည် တုဂ်ကွရိုကျိုး ရှိခိုး၍ သစ္စာပြုလေပြီ။

“ဘုန်းတော်အနန္တနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ရှင်တော်မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရား... တပည့်တော်မ တလထော်သည် ဘဝနစ်အရွယ်မှ အစပြု၍ ရတနာမြတ်သုံးပါးအား ကိုးကွယ်ရာအဖြစ် အလေးအမြတ် ဆည်းကပ်ခဲ့ပါ၏ ဘုရား။ ယခု ရေချိုးရာမှ တွေ့ရှိခဲ့သော မြတ်ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော်ရှစ်ဆူတို့ကိုလည်း သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေပြီးနောက် ဓမ္မပူဇော်အဖြစ် ဗုဒ္ဓိဒ္ဓဿတိ ဘာဝနာ အားထုတ်ကာ ပူဇော်ခဲ့ပါသည် ဘုရား။ တပည့်တော်မအား တရားခံအဖြစ် သတ်မှတ်၍ ဆင်၊ မီးတို့ဖြင့် သတ်ဖြတ်ရန် ပြုသူတို့ကို ရန်ငြိုးမထား။ မေတ္တာပွားခဲ့သဖြင့် အသက်ဘေးမှ ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ ဘုရား။ ဤစကားသည် မှန်သော သစ္စာစကားဖြစ်ပါ၏။ ဤသစ္စာစကား အာနုဘော်ကြောင့် ဘုန်းတော်အနန္တ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်သခင် အရှင်မြတ်ကြီးသည် တပည့်တော်မ၏ ဦးထိပ်ခေါင်းတင်ကောင်းကင်ပြင်သို့ ဒေသစာရီ လှမ်းကြွချီတော်မူပါ။ တန်ခိုးဖွင့်ပြတော်မူပါ အရှင်မြတ်ဘုရား”

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဥပါသိကာတစ်ဦးအဖြစ် မိမိကိုယ်ကို သတ်မှတ်ခံယူထားသော မွန်လှကညာ တလထော်ခမျာသည် မိမိပြုသော သစ္စာစကားကို နန်းရင်ပြင် ပရိသတ်ကြား

သိထားရအောင် အသံထုတ်၍ ရွတ်ဆိုရာသည်။ ပြီးလျှင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ ပြု၍ ဘာဝနာဖြစ်သော ဗုဒ္ဓိဒ္ဓဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်သို့ သက်ဝင်စီးပြန်းလေ၏။

သရဏ အာဇာနည် (သို့မဟုတ်) အဂ္ဂမဟေသီ

တလထော်၏ သစ္စာပြုသံ ကြားရသည်နှင့် နန်းရင်ပြင်သည် တိတ်ဆိတ်သွား၏။ ဆူညံနေသော ပရိသတ်သည်လည်း ငြိမ်ကျပွား၏။ အသက်ကိုမျှ ပြင်းပြင်းမရှူမထုတ်နိုင်၊ ဘာပေါ်လာမည်နည်း၊ ဘာဖြစ်လာနိုင်သနည်း။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခွင်လုံးသည် တလထော်ရှိရာ မြေကျင်းဆီသို့ အာရုံရှေးရှုလျက် ရှိလေ၏။

တိဿရာဇာကား စိတ်ရောကိုယ်ပါ ဂနာမငြိမ်၊ အချိန်နှင့်အမျှ စိတ်လှုပ်ရှားနေသည်။ ရပ်လည်း မနိုင်၊ ထိုင်လည်း မရ၊ စကြိုကြွေကာ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် ရာဇမာန်သွင်းနေရ၏။ အမှိုက်မ တလထော်အား ဒေါသပွား၍ ပြစ်ဒဏ်ထားခြင်းအပေါ် မိမိစိတ်က ထိန်းမရအောင် လွန်ကျော်ပြီး ထူးခြားသော ရုပ်ရည်သွင်ပြင်နှင့် ကြည်လင်ပြတ်သားသော စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာမှုကို မြင်သိ ကျေနပ်နေမိသည်။ ဘုရင်သည် မိမိစိတ်ကို သုံးသပ်နေဆဲ။

နန်းရင်ပြင် ပရိသတ်ကြီးသည် လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်လာသည်။ တစ်ယောက်တစ်သံဖြင့် ဆူညံလာပြီ။

“ဟဲ့...ကောင်းကင်မှာ ကြည့်ကြပါဦး။ ပြောင်ပြောင်လင်းလင်းတွေပါလား။”

“အား...နတ်ဒေဝါများရဲ့ သခင် သိကြားမင်းကြီး၊ ဗြဟ္မာမင်းကြီး ကိုယ်ထင်ပြတာ ဖြစ်လိမ့်မယ်”

“ဟယ်...တရားခံကို ပြစ်ဒဏ်ချဖို့ တို့ဆရာ ဗြဟ္မာကြီး ကြွလာတာ နေမှာဗျ”

“ဟာ...ဟ၊ မဟုတ်ဘူးဗျို။ ဗုဒ္ဓ တင်ပလွှင့်ခွေရုပ်ပွားတော်တွေပဲ”

“အဲ...အဲ...တစ်ဆူ၊ နှစ်ဆူ၊ အားလုံး ရှစ်ဆူဟေ့။ ဖူးမြင်ကြ၊ ဦးတင်ကြ၊ ကောင်းကင်မှာ ကြွလာပြီ”

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ရွက်ပုန်းသီး ပရိသတ်သည် သဒ္ဓါဓာတ်ခံ နိုးကြားမြင်တက်ဟန်ဖြင့် ကျကျထိုင်ချပြီး တုဂ်ကွ ရိုကျိုးစွာ ကောင်းကင်ယုံ နန်းရင်ပြင် ဝေဟင်ဝဲ ဗုဒ္ဓတန်ခိုးတော်ရှင်အား ရှိခိုးကန်တော့ကြလေ၏။

မင်းမှာ သစ္စာ၊ လူမှာ ကတိဟူ၍ ဆိုရိုးရှိသည်။

တလထော်တို့၏ အဖြစ်ကား လူမှာ သားဖွဲ့၊ မင်းမှာ ကတိတည်ရမည်ကိုနန်း ဆိုက်နေပေ၏။ မဝမ်းရင်းကလည်း

ရိ၍ ကန်စွန်းခင်းလည်း ငြိနေခဲ့သော တိဿရာဇာသည် ကတိကို မဖျက်။ သစ္စာလည်း ပျက်ယွင်းမှု မရှိခဲ့ပါ။ ဗုဒ္ဓ ရုပ်ပွားတော်ကို ယုံကြည်လျက် တလထော်၏ အသက်ကို ချမ်းသာပေးလိုက်၏။ မြေကျင်းထဲမှ ထုတ်ဆယ်ခံရပြီးနောက် တလထော်လေးသည် ဘုရင့်ရှေ့မှောက်သို့ ဝင်ရောက် ခစား ရပြန်သည်။

“နမငယ်... သင့်မန္တန်သည် စွမ်းပကား ထက်မြက် ၏ သင့်ဆရာ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များသည်လည်း တန်ခိုးကြီး မားလှ၏။ နန်းရင်ပြင်၌ ဤအသွင်ထူးကို ရှေးယခင်က မမြင် စဖူးခဲ့။ ငါဘုရင် အထူးအားရကျေနပ်လှ၍ သင့်အား ဆုချ သနားမည်။ အလိုရှိရာ တောင်းဆိုပါလော့ နမငယ်”

“အရှင်မင်းကြီး... အကျွန်ုပ်တို့ဆရာ မြတ်ဗုဒ္ဓသည် သက်တော်ထင်ရှား မရှိတော့ပြီ။ မြတ်ဗုဒ္ဓကိုယ်စား ရုပ်ပွား တော်များကို ဥဒ္ဓိဿစေတီအဖြစ် ထားရှိကာ ကိုးကွယ်ပူဇော် နေကြရပါသည်။ ယခု ထိုရုပ်ပွားတော် ရုပ်ထုများသည်ပင် ဤမျှကြံ့ရွေ ဘုန်းတန်ခိုး ထွန်းလင်းကြီးမားပုံကို ဒိဋ္ဌဓမ္မ မြင်တွေ့နေကြပြီ။ သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်က မြတ်ဗုဒ္ဓသည် မည်ရွေမည်မျှ ဘုန်းတန်ခိုးတောက်ပ ကြီးကျယ်မည်ကို မှန်းဆသိရှိပါလော့။ အကျွန်ုပ်သည် ဆုကို အလိုမရှိပါ။ သို့ရာတွင် အရှင်မင်းကြီး ယုံကြည်ကိုးကွယ်ထားသော ဗြာဟ္မဏဝါဒီ ဆရာကြီးများ၏ အသက်ထင်ရှား ခန္ဓာကိုယ် မှားဖြင့် ကောင်းကင်ပျံနိုင်သော မန္တန်အစွမ်းကို မြင်တွေ့လို ပါ၏။ အရှင်မင်းကြီးက သူတို့အား အများပရိသတ်ရှေ့တွင် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်စေရန် အမိန့်ပေးခြင်းကိုသာ တောင်း ဆိုပါ၏ ဘုရား”

အကြောင်းအချက် မှန်ကန်၍ လက်တွေ့ဆန်လှသော စာလထော်လေး၏ နှုတ်ရေးကြွယ်ကြွယ် စကားပရိယာယ် တို့ တိဿရာဇာ မယ်မလှန်သာသဖြင့် အမိန့်ထုတ်ဆင့် ထာ ဆရာကြီးများအား မန္တန်ရွတ်စေပါတော့၏။ ဗြာဟ္မဏ အကျော် နန်းတွင်းပျော် မင်းဆရာကြီးတို့သည် ဘဂဝါဂီတ ထူးမီးစာဖတ်မှု၊ မဟာဘာရာဇာနှင့် ရာမာယနကျမ်းစာဖတ်မှု၊ ဥပနိသျှကျမ်း၊ ပူရာဏ်ကျမ်းလာ မန္တန်ရွတ်မှုအသီးသီးဖြင့် ဖတ်ဟန်ထုတ်ကာ အလုပ်များလျက်ရှိကြသည်။ နန်းရင်ပြင် မှ တစ်ပေမျှပင် လေထက်သို့ မပျံတက်သေး။ နာရီအတန် ကြာညောင်းလျှင် ခုန်တက်ရန် အားပြုလိုက်၊ ဖြတ်ခနဲ မြန်ကျလိုက်နှင့် မောဟိုက်ယိုစီး ချွေးဒီးဒီးကျနေလေတော့ ၏

ကြီးများအား စိတ်ပျက် စိတ်ကုန်သွားပြီဖြစ်၍ တိဿရာဇာ သည် သူတို့အား အရာမှ နတ်ပယ်သည်။ အလုပ်ဒဏ်ချမှတ် ၍ အဝေးရပ်သို့ နယ်နှင်စေသည်။

ဘုရင်က စူးစမ်းသဖြင့် တလထော်က သူယုံကြည် ကိုးကွယ်မှုအစစ်ကို ဖွင့်လှစ်တင်လျှောက်ပါ၏။

“တပည့်တော်မ၏ သရဏဂုံသည် တစ်ဆင့်နာကြား သဒ္ဓါပွား၍ သုံးပါးရတနာ၌ သာမန်ဆည်းကပ်သော သုတ သရဏဂုံမျိုး မဟုတ်ပါကြောင်း။ သကာယဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ လျှော့ပါးစေလျက် ခန္ဓာငါးပါး ဓာတ်တရားတို့၏ ဖြစ်မှု ပျက်မှု တို့ကို မြင်သိစေရန် ကြိုးပမ်းနေသော သမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ် လက်ကိုင်ရှိသူ၏ “ဒိဋ္ဌသရဏဂုံမျိုးဖြစ်ကြောင်း ဒိဋ္ဌသရဏဂုံ တည်ပါမှ တခြားအယူဝါဒသို့ စိတ်မယိုင်း၊ စိတ်မပြောင်း ကြောင်း ထာဝရဘုရားထံသို့ မဟာဗြဟ္မာကြီးထံသို့ အယူ ပြောင်း စိတ်ရောက်သွားခြင်းသည် သုတ သရဏဂုံမျိုး၌ ပေါ်ပေါက်တတ်ပါကြောင်း”

ဤသို့အားဖြင့် တိဿရာဇာသည် ဗုဒ္ဓဝါဒ၌ ဒိဋ္ဌသရဏ ဂုံတည်သူ ဘုရင်တစ်ပါးဖြစ်လာခဲ့၏။ တလထော် မွန်ပျိုမဒီ သည်လည်း ဟံသာဝတီ ရွှေနန်းတော်၏ “အဂ္ဂမဟေသီ” တင်မြှောက်ခံရပြီးလျှင် သုဘဒ္ဓါ (သို့မဟုတ်) ဘဒြာဒေဝီ အမည်ဖြင့် မိဖုရားခေါင်ကြီးဖြစ်ခဲ့လေသည်။ ဒိဋ္ဌသရဏဂုံ၏ ကောင်းကျိုးချမ်းသာပေတည်း။

မကြာမီကာလတွင် ငင်းမယ်ဒေသမှ လော၊ ထိုင်း၊ ယွန်းစစ်သည်တို့က ဟံသာဝတီပဲခူးသို့ ဝင်ရောက်နေစဉ်ယုက် ကြသည်။ တိဿရာဇာ အကျအညီတောင်းခံသဖြင့် ပုဂံမှ စစ်သည် လေးသိန်း ဆင်းလာပြီး တိုက်ခိုက်နှိမ်နင်းခဲ့သည်။ သမီးတော် မဏိစန္ဒာ(ခင်ဦး)ကို ပုဂံမင်းထံ ပဏ္ဍိတာဆက်၍ ချစ်ကြည်စွာ မိတ်ဖက်ပြုခဲ့၏။ တိဿရာဇာနှင့် အဂ္ဂမဟေသီ တို့က ဆင်းတုတော်တစ်ဆူကို နန်းဦး၌ ကိုးကွယ်ထား၍ ကျန် ၇ဆူကို စေတီခုနစ်ဆူတည်ပြီး ဌာပနာသွင်းနံ့ ပူဇော် ခဲ့ကြပါသည်။

* * *

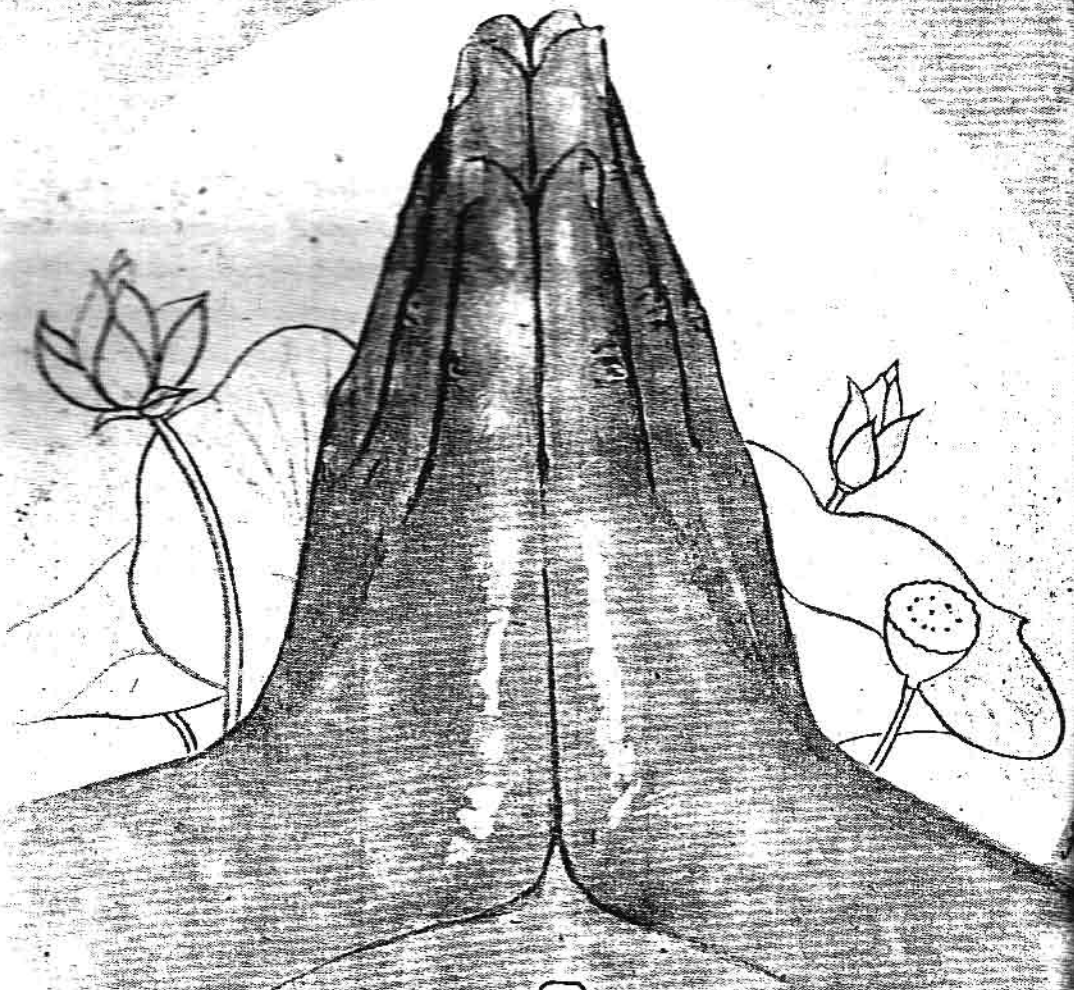
မုံခုံစောဘေခင်ခေ

ကျမ်းကိုး

- မြန်မာ့သမိုင်းနိဒါန်း (ဒေါက်တာ သန်းထွန်း)
- မေတ္တာနှင့် သစ္စာ (ဒေါက်တာ မင်းတင်မွန်)
- မွန်တို့ဌာနေ ရာမည (မာမက-သုတေသီ)
- ကန်ကြီးစေတီတော်သမိုင်း (ဂေါပကအဖွဲ့မှ ရန်ပုံ)

ဣန္ဒြေမရဘဲ အခြေမလှတော့သော ဗြာဟ္မဏဆရာ

ဗြဟ္မာသ ကန်တော့ချီး (၂)
ဆန်းဝင်း (အောင်မြေ)

ထောင်လမှ အဆက်...

“ဗျို... ဆရာဆန်း”

“ထိုင် - မောင်သောင်း၊ ဒီတစ်ပတ် ရှေးဆက်မယ် နော်”

“ဪ... ဟုတ်ကဲ့၊ ဆက်ကြစို့”

“ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်မာန်လျော့ ကန်တော့ပါ၏-ဆိုတဲ့ အထဲမှာ ပါတဲ့ “မာန်လျော့” နဲ့ “ကန်တော့ပါ၏” ဆိုတဲ့ ဝေါဟာရနှစ်ခုကို ဆွေးနွေးကြည့်ရအောင်။ မင်းသိတဲ့အတိုင်း မာန်လျော့ဖို့ဆိုတာ သိပ်အရေးကြီးတယ်။ လူတွေဟာ အဲဒီ မာန်လျော့ဖို့ကို အလွန်ဝန်လေးကြတာ။ သူလည်း လူ၊ ငါလည်း လူ၊ သူလည်း ပညာတတ်၊ ငါလည်း ပညာတတ်ပဲ သေဖြင့် မာန်မာနထားတတ်ကြတယ်။

တကယ်တော့ မာနဆိုတာ အကုသိုလ်စေတသိက်ပါ။ အကုသိုလ်ဟု ဆိုတဲ့အတွက် မာန်ထားနေသမျှ အကုသိုလ် ဖြစ်နေတာပဲ။ ဆင်ခြင်ကြည့်ရင် မထားသင့်တာ တွေရပါ မယ်။ လူအချင်းချင်း၊ လူမျိုးအချင်းချင်း၊ နိုင်ငံအချင်းချင်း စသည်တို့ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားခြင်း၊ စစ်ပွဲများ ဆင်နွှဲခြင်း၊ ကြီးနိုင် ငယ်ညှိုးပြုကြခြင်းတို့ဟာ ဒီမာနတရားကို အခြေခံပြီး ပြုမှု ကြတာ များပါတယ်။ ဒါကြောင့် မာနအကြောင်းလေး နည်းနည်းပြောကြဦးစို့”

ထောင်လွှား တက်ကြွခြင်းသဘောဟာ မာန်မာနပါ တယ်။ မာနဓာတ်ခံရှိသူဟာ တံခွန်အလံကို စိုက်ထောင် ထားသလို အများအပေါ် မောက်မာလိုတယ်။ ကြွတတရို တယ်။ ရာထူးဂုဏ်သိန် စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိခြင်း၊ ပညာရှိခြင်း၊ အဆင်းလှပခြင်း၊ ရောဂါကင်းခြင်း စတဲ့ ဂုဏ်တွေနဲ့ သူများ ထက် သာနေတဲ့အခါ “ငါက သင်းတို့နဲ့ တူလို့လား။ ငါနဲ့ အဖက်တန်လို့လား” ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးကာ သူတစ်ပါးကို အထင်သေးတတ်တယ်။

သူများထက် မသာဘဲ၊ တန်းတူဖြစ်နေပြန်ရင်လည်း မာနဓာတ်ခံရှိနေသူအနေနဲ့ “သင်းနဲ့ ငါ ဘာထူးသေးလဲ၊ သူလောက်တော့ ငါလည်း ရတာပဲ။ လင်းတလောက်တော့ ငှက်တိုင်း လှတာပဲ” ဟူ၍ တန်းတူပေးမယ်လည်း မာန်တက် ပြန်တာပဲ။ ရာထူးဂုဏ်သိန် စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ အောက် တန်းကျပြန်လျှင်လည်း မာနဓာတ်ခံရှိသူမှာ “သူတို့က ငါ

ထက်သာတော့ရော ငါက ဘာအရေးရှိက်ရမှာလဲ။ ကိုယ့်ရှိ မှ ကိုယ်စားရ၊ ကိုယ်လုပ်မှ ကိုယ်ရတာပဲ” ဟု အောက်ကျ ပေးမယ် မာန်ပြုကတော့ မပျက်ပါဘူး။

မိမိ အမျိုးကောင်းမှ ဆင်းသက်လာသူဖြစ်တဲ့အတွက် တတ်မာန်၊ အထိုက်အလျောက် ဥစ္စာနေရှိလို့ နေမာန်၊ စာပေ တတ်ကျွမ်း နားလည်လို့ ပညာမာန်၊ အဆင်းနဲ့ ပြည့်စုံလို့ အဆင်းမာန် စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုးမာန်တက်ကြပြန်ပါတယ်။ ဒီလိုသာ မာန်တက်ကြစတမ်းဆိုလျှင် နိဗ္ဗာန်စံဝင်ပြီးဖြစ်တဲ့ သူတော်ကောင်းတွေဟာ ဖော်ပြခဲ့တဲ့ မာန်မာနတွေ မိုးထိ အောင် လှေကားမထောင်ဘဲ တက်နိုင်ကြပါတယ်။

နှစ်လုံး လေပင်၊ ဘဝမြင့်သူအလား ထောင်လွှား တက်ကြွ မာန်မာနတက်နေခြင်းတို့ဟာ သူတစ်ပါးတို့ မြင်ပြီး ကပ်ဖွယ်ရာ အကျိုးမဲ့ကိုသာ ဖြစ်စေရုံသာမက၊ နောက် နောက် ဘဝတို့၌လည်း အကျိုးယုတ်ဖိုသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ နောက်ဘဝ အဆင့်မြင့်ဖို့အရေး မျှော်ကိုး ကာ၊ အစွယ်ကျိုးတဲ့ မြေ ဦးချိုကျိုးတဲ့ နွားခြေသုတ်ပုဆိုးတို့ အလားကဲ့သို့ တက်ကြွနေတဲ့ မာန်စွယ်ကို နတ်ပယ်ထားရ မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ယခု ဘုရားရှင်ကို ကန်တော့ရာမှာလည်း ဘုရားရှင်ရဲ့ ဂုဏ်တော်ကို ပုံဖော်ကာ အာရုံပြုလျက် မာန်ကို လျော့ထားခြင်းအား မာန်လျော့ဟု ဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

“ပြီးတော့ ဘာလဲ၊ ကန်တော့အကြောင်း ဆက်ရှင်းရ အောင်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာဆန်း”

ရတနာသုံးပါးနှင့် စပ်၍ ဟိတ်မာန်မပြဘဲ ဖော်ပြခဲ့တဲ့ မာန်မာနတွေ လျော့၍ ကန်တော့ပါ၏။ အပြစ်ရှိလျှင်လည်း ပြေပျောက်ရပါစေသည်ဟူ၍ ကန်တော့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ ကန်တော့၍ အပြစ်ပြေနိုင်၊ မပြေနိုင် ကြည့်ဖို့ လိုပါမယ်။

ဆရာ၊ မိဘ၊ ဘိုးဘွား စသည်တို့နှင့် ရတနာသုံးပါး အပေါ်တို့၌ ပြစ်မှားမိတဲ့ သာမန်အပြစ်တွေမှာ ပြစ်မှားခံရသူရဲ့ ရှေ့မှာ လည်းကောင်း၊ ထိုပြစ်မှားခံရသူ မရှိတော့လျှင်လည်း ထိုသူ၏ သန့်ရှင်းကုသိုလ်သွား၍ လည်းကောင်း၊ ထိုသို့ မသွားနိုင် လျှင် ဘုရားရှင်ထံ၊ သံဃာတော်များထံ၌ လည်းကောင်း နောင်တရာသဖြင့် စိတ်ပါလက်ပါ မာန်မာနလျော့၍ ကန်တော့ ရိုးမုန်လျှင် ပြေပျောက်နိုင်ပါတယ်။

လွန်စွာ ကြီးလေးသော အပြစ်နှင့် သူ့အသက်သက် ခြင်း၊ သူ့ဥစ္စာခိုးခြင်း စသော အပြစ်များကား တော့ သန့်

ကန်တော့ရုံပျံနှင့် မပြေပျောက်နိုင်ပါ။ ဒါပေမယ့် နောင်တရ သဖြင့် ထိုအကုသိုလ်မျိုး ထပ်မဖြစ်နိုင်အောင် ကုသိုလ်ကို သာ အားထုတ်နေလျှင် အချို့သာ အကုသိုလ်တွေ အကျိုး ပေးခွင့်မရတော့ဘဲ ပြေပျောက်တတ်ပါတယ်။

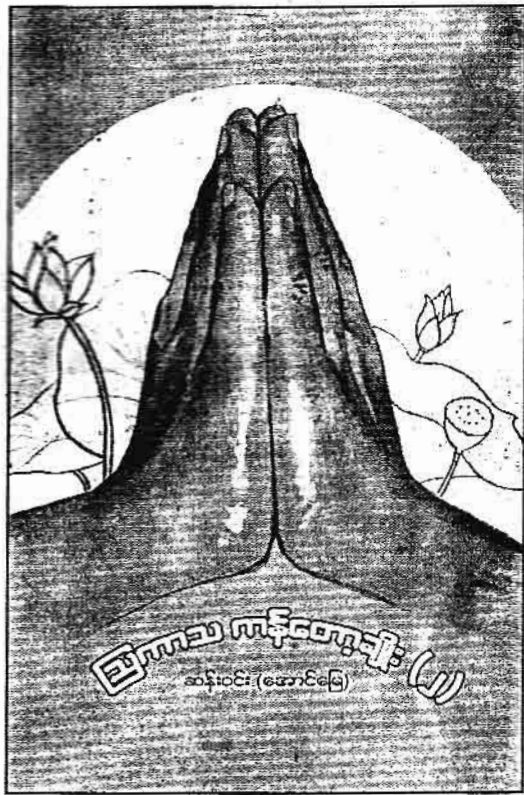
ဒီနေရာမှာ ကန်တော့တာနဲ့ ဖတ်သက်ပြီး သက်ပြော ရမလည်း

ကန်တော့တဲ့ ကုသိုလ်များမှာ အင်းတန် အကျိုးများတဲ့ ကုသိုလ်ဖြစ်ပါတယ်။ အခုကာလ ကန်တော့တဲ့တွေဟာ ဆောင်းပန် ဝန်ဆောင် မပိတ် လက်အုပ်ချီပြီး ရိုသေဝပ်ချွန်နဲ့ ပြီးသွားကြပါတယ်။ ဒီလို ကန်တော့တာဟာ အမှန်တော့ ပုံစံကွဲပဲတော့။ အမှန်မှာ လက်အုပ်ချီတာက ခွလိကမူ၊ ရှိခိုးတာက ဝန္တနာကမူ၊ ဦးနှိမ်တာက သာမိစိကမူလို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဒီလိုလုပ်ရုံနဲ့ ဝန်ချ တောင်းပန်တာလို့ ပြောလို့ မရ သေးပါဘူး။ အရိုအသေပေးတဲ့ အဆင့်ပဲ ရှိပါသေးတယ်။ ကန်တော့ တောင်းပန်ခြင်းမြောက်သွားအောင် နှုတ်က မြွက် ဆိုပြီး တောင်းပန် ကန်တော့တာကျမှသာ ကန်တော့ တောင်းပန်တာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလို နှုတ်က မြွက်ဆို တောင်းပန်ရာမှာ ဩကာသ ကန်တော့ချိုးကို ရွတ်ဆို၍ ဖြစ်စေ၊ တပည့်တော် ပြစ်မှားမိ သော (သို့မဟုတ်) ကျွန်တော်/ ကျွန်မ ပြစ်မှားမိသော အပြစ်ကြီး၊ အပြစ်ငယ်များကို ဝန်ချ တောင်းပန်ပါတယ်လို့ ဆိုပြီး ကန်တော့မှသာ တောင်းပန်ခြင်းကိစ္စ ပြီးမြောက်ပါ တယ်။ ဒီလို တောင်းပန်လိုက်ခြင်းကြောင့် မိမိမှာ တင်ရှိနေ တဲ့ အပြစ်တွေအားလုံး ပြေငြိမ်းသွားပါတယ်။

သာဓကတစ်ခုပြောရလျှင် အဇာတသတ်မင်းဟာ အဖေကို သတ်တဲ့ ပိတုယာတကင်ကြီးထိုက်နေတော့ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ကို မရောက်နိုင်တော့တဲ့အပြင်၊ အာဝိစိ ငရဲမှာ တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး ခံစားရမယ့် အပြစ်ကြီး ရှိနေပါတယ်။ ဒီအပြစ်ကြီးကို သိလာပြီဖြစ်တဲ့ အဇာတသတ်မင်းဟာ သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားထံ ချဉ်းကပ်ပြီး “ဘုန်းတော်ခြောက်ပါး နဲ့ ပြည့်စုံတော်မူတဲ့ မြတ်စွာဘုရား၊ တပည့်တော်က မိုက်မဲ လှစွာ မလိမ္မာတဲ့အတွက် ဖခင် မင်းမြတ်ကို မင်းပြုလိုတဲ့ အကြောင်းကြောင့် သတ်ဖြတ်မိခဲ့ပါတယ်။ တပည့်တော်မှာ ရှိတဲ့ ထိုအပြစ်ကို အရှင်ဘုရားအနေနဲ့ သည်းခံ ခွင့်လွှတ် တော်မူပါ ဘုရား” လို့ ကန်တော့ တောင်းပန်လိုက်ပါတယ်။

အဲဒီလို တောင်းပန်လိုက်တဲ့ ကံက ကယ်ဆယ်လိုက် တဲ့အတွက် အဇာတသတ်မင်းဟာ အာဝိစိငရဲမှာ ခံရမယ့် အပြစ်က လွတ်မြောက်ပြီး လောဟကုမ္ဘိငရဲမှာ အနစ်

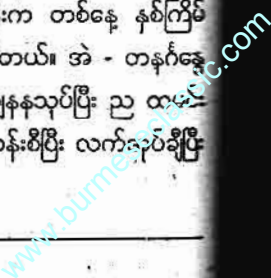
ခြောက်သောင်းမှာသာ ခံရတော့တယ်လို့ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ လာတယ်။ ငရဲက လွတ်လာရင်လည်း “ဝိစိတာဝိ” အမည်ရှိတဲ့ ပဇ္ဇေက ဗုဒ္ဓ(သီးခြား)ဘုရားငယ်တစ်ဆူအဖြစ် ပွင့်ထွန်းပေါ်ပေါက်ပြီး ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရမယ်လို့လည်း ဘုရားရှင်က မိန့်တော်မူကြောင်း ကျမ်းဂန်မှာ လာသဗျာ။

ပြီးတော့ ကြားရခဲ၊ တွေ့ရခဲတဲ့ အဲဒီ ကန်တော့တဲ့ မိသားစုတစ်စုအကြောင်း ပြောဦးမယ်။

လှိုင်သာယာမြို့နယ်၊ ရွှေရင်အေးဝေတီတော်ကြီး တည် ရှိတဲ့ ကျူစုရွာမှာ အသက် ၆၀ လောက်ရှိတဲ့ ဗေဒင်ဆရာ ကြီးတစ်ဦးရှိတယ်။ လှိုင်သာယာမြို့ စတည်ကတည်းက ဗေဒင်ဆရာကြီးပေါ့။

သူ့ဇနီးရယ်၊ သားအကြီး၊ သမီးလတ်၊ ငယ်ဆိုပြီး မိသားစု ၅ဦး ရှိတယ်။ ဆရာကြီးက အာဝိဝဠမကသီလ အမြဲဆောက်တည်တယ်။ သူ့ဇနီးက တစ်နေ့ နစ်ကြိမ် တရားထိုင်တယ်။ ပုတီးလည်း စိပ်တယ်။ အဲ - တနင်္ဂနွေ နေ့တိုင်း လက်ဖက်ပွဲတစ်ပွဲ ကျကျနနသုပ်ပြီး ည ထမင်း မစားမီ ဇနီးနဲ့ သားသမီးတွေက တန်းစီပြီး လက်နုပုပ်ချီပြီး ကန်တော့ကြတယ်။

“အမေကြီး... ဒီတစ်ပတ်အတွင်းမှာ ကိုယ်အမှုအရာ မှား နှုတ်အမှုအရာမှား ရှိခဲ့ပါက တောင်းပန် ကန်တော့ပါတယ်။ သည်းခံ ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ” လို့ နှုတ်က ညီညီညာညာ ရွတ်ဆိုပြီး ဆရာကြီးကို ကန်တော့တယ်။ ပြီးတာနဲ့ ဇနီးဖြစ်သူက ခေါင်းရင်းဘက် ဆရာကြီးအနီး သွားထိုင်တော့ ကျွန်တို့ သားသမီးသုံးယောက်က “အမေကြီး... အစချီတဲ့ ကန်တော့ပုံ နှုတ်နဲ့ ပြိုင်တူရွတ်ဆိုပြီး အမေကို ကန်တော့ကြပြန်တယ်။ နောက် အစ်ကိုကြီးကိုလည်း ညီမများက ကန်တော့ အလယ်ခုံးက အလတ်ကို ကန်တော့။ ကန်တော့ ခံယူသူအဆင့်ဆင့်ဟာ သေသေချာချာထိုင်ပြီး ကန်တော့ ခံယူ မေတ္တာပို့တယ်။

အဲဒါ တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း လုပ်တာ။ နှစ်ပေါင်း ၃၀ ကျော်ပြီလို့ ဆရာကြီးက ပြောတယ်။ ကန်တော့တဲ့ အကျိုးကြောင့် အဲဒီ မိသားစုမှာ စကားငြင်းခုံန်ပြောဆိုခြင်း ဒေါသအမျက်ထွက်ခြင်း မရှိကြဘူး။ ငါးအရှင် မစားဘူး။ ဝက်သား အမဲသား မစားကြဘူး။ ငါးပါးသိလကို လုံအောင် ထိန်းကြတယ်။ ခြင်မရိုက်ဘူး။ ကြမ်းပိုး မသတ်ဘူး။ သန်းလည်း မသတ်ဘူး။ ရှိလည်း မရှိကြဘူး။ အလွန်အေးချမ်းသာယာစွာ နေထိုင်ကြရတာကို တွေ့ရှိရတယ်။ စီးပွားရေးလည်း အကောင်းကြီးမဟုတ်ပေမယ့် ပညာကြဘူး။ ရသလောက်နဲ့ တင်းတိမ်ကြတယ်။ သိသိသာသာ အေးချမ်းလွန်းတာ တွေ့မြင်ရတယ်။ သူတို့ အနာဂတ်ကို မကြည့်သေးနဲ့ပဲ၊ ပစ္စုပ္ပန် အခြေအနေမှာကိုပဲ တော်တော်အေးချမ်းတာ တွေ့ရတယ်။ အမှန်တော့ အေးချမ်းတယ်ဆိုတာ အပူကင်းလို့ အေးတာပဲ။ ရှင်းရှင်းလေးပဲလေ။ အပူနည်းနည်းရှိရင် နည်းနည်းပဲ အေးမယ်။ ဒီလိုမဟုတ်လား။ ဒါလည်း ဒီခေတ်မှာ အတော် ရှားပြီး ချီးမွမ်း အံ့ဩစရာ မိသားစုလို့ ပြောရမှာပဲ။ အဲဒီ တစ်ရွာလုံး လေးစားကြတယ်။ ဆရာကြီးက ရပ်မိရပ်ဖ ကော်မရှင်အဖွဲ့ဝင်၊ ရွှေရင်အေးစေတီတော်ဂေါပက တွဲဖက် အတွင်းရေးမှူးအဖြစ်၊ ရွာဆွမ်းလောင်း ဓမ္မာရုံ နာယကအဖြစ် လေးစားစရာအလုပ်တွေ လုပ်နေတယ်လေ။

“ဒီခေတ် ဒီလို ကန်တော့တဲ့ မိသားစု ရှားသွားပြီနော် ဆရာဆန်း။ ကျွန်တော်တော့ မတွေ့ဖူးပါဘူး။ ရိပ်သာတွေ၊ စခန်းတွေဝင်ကြတဲ့ မိသားစုတွေလည်း သူတို့အိမ်မှာ ဒီလို လုပ်ရကောင်းမှန်း မသိလိုလားတော့ မသိဘူးဗျာ”

“အေးလေ၊ ဒီ သာဓကတွေကို ကြည့်ပြီး မှတ်သား ပြီးတော့ ကန်တော့ တောင်းပန်ခြင်းဟာ ဘယ်လောက်

အကျိုးများတယ်ဆိုတာ သိသာထင်ရှားလှပါတယ်။ လူတိုင်း မလုပ်နိုင်ကြဘူး မဟုတ်လား။ ကန်တော့ တောင်းပန်တဲ့ ကိစ္စမှာ ကန်တော့ တောင်းပန်ရမယ့် ပုဂ္ဂိုလ် ထင်ရှားမရှိ တော့ရင်လည်း ထင်ရှားတဲ့ သံဃာတစ်ပါးပါးထံ သွားပြီး တော့ “အရှင်ဘုရား... တပည့်တော်ဟာ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြစ်မှားမိပါတယ် ဘုရား။ တပည့်တော် ပြစ်မှားမိတဲ့ အပြစ်ကို ဝန်ချ တောင်းပန်နိုင်ပါတယ် ဘုရား” လို့ တောင်းပန် ကန်တော့လိုက်ရင် အပြစ်တွေ ပြေပျောက်သွားပါတယ်။ ကန်တော့ခံမယ့် ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ စုတေသွားရင် ထိုပုဂ္ဂိုလ် မြှုပ်နှံ ထားရာ သင်္ချိုင်းအုတ်ဂူ သုသာန်ကို သွား၍ ကန်တော့ တောင်းပန်လိုက်မယ်ဆိုရင်လည်း အပြစ်တွေ ပြေပျောက် သွားပါတယ်လို့ ကျမ်းဂန်များမှာ လာရှိပါတယ်။

ဒါကြောင့် ကန်တော့ခန်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကြောင်း အရာတွေကို မှတ်သား နာယူထားပြီး ကန်တော့ တောင်းပန် မှုကို လေးလေးစားစား ဂရုစိုက် လိုက်နာပြုသင့်ကြောင်း စကားစပ်လို့ တင်ပြရတာပါ။

အမရပူရ မဟာဂန္ဓာရုံ ဆရာတော်ဘုရားကြီးက မိဘ ဘိုးဘွား ဆရာသမားများ စသည်တို့ကို ကန်တော့ကြရာ၌ ဩကာသ ကန်တော့ချိုးဖြင့် ကန်တော့နေကြခြင်းမှာ သူ နေရာနှင့်သူ မသုံးတတ်ကြလို့ ကန်တော့နေကြတာ ဖြစ် တယ်။ အချိန်၏ တန်ဖိုးကို နားလည်ကြသော အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးတို့သည် ဩကာသ ကန်တော့ချိုးကို နေရာတိုင်း တွင် အသုံးမပြုကြဘဲ ရိုသေစွာ အနီးသို့ ချဉ်းကပ်ပြီး လျှောက်ထားဖွယ်၊ နာယူဖွယ်များကို လျှောက်ထား နာယူပြီး ရိုခိုခိုချစ်ကြရန် ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ကြားထားပါတယ်။ ထို့ပြင် ကန်တော့ရာ၌ နေရာဌာနအလိုက် ကန်တော့သင့်၊ ဆု တောင်းသင့်ကြောင်းတို့ကိုလည်း ညွှန်ကြား ပြသခဲ့ပါတယ်။

ရှေ့လက် ဆက်ပါဦးမည်

ဆန်းဝင်း(အောင်ဇေ)

သုံးလောကထွင်ထား မြတ်စွာဘုရားသည် သူ၏ ဇာတိ ဖြစ်သော ကပိလဝတ်ပြည် နိဂြောဓရုံကျောင်းမှာ သီတင်း သုံးနေတော်မူစဉ် ကျောင်းအမဖြစ်လာမည့် “ရောဟိဏီ” အမည်ရှိ ခတ္တိယန္တယ်ဝင် သတို့သမီးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ယောကြားတော်မူခဲ့လေသည်။

ရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည် နောက်ပါ ရဟန်း ငါးရာနှင့် အတူ ကပိလဝတ်ပြည်သို့ ကြွလေတော်မူသောအခါ ရှင်အနု ရဒါ၏ ဆေတော်မီးတော်များသည် ရှင်အနုရုဒ္ဓါအား လာ

မေတ္တာ (ရွှေအိမ်)

ရွှေအိမ်အမည်ရှိ
အပူပိုင်း

ရောက် ဖူးမြော်ကန်တော့ကြပြီး ဒါနမူ၊ သီလမူ၊ ဘာဝနာမူ များ ပြုကြလေသည်။ ဤသို့ ရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်အား လာ ရောက် ဖူးမြော်ကန်တော့ကြသူများတွင် နမတော်တစ်ဦးဖြစ် သော ရောဟိဏီကို မတွေ့ မြင်သဖြင့် ရောဟိဏီ လာ ရောက် မဖူးမြော်ခြင်းအကြောင်းကို မေးမြန်းလေသည်။

ထိုအခါ ဆွေတော်မျိုးတော်များက ရောဟိဏီသည် ကုဋ္ဌနန္ဒာရောဂါစွဲကပ်နေပြီး တစ်ကိုယ်ထုံးရှိ စက်ဆုပ်ဖွယ် ရာ အနာများကြောင့် လူမြင်မခံဘဲ ရှက်ရွံ့သဖြင့် လာရောက် မဖူးမြော်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း လျှောက်တင်ကြလေသည်။ ဤသို့ လျှောက်တင်ကြသောအခါ ရှင်အနုရုဒ္ဓါက ရောဟိဏီအား သူမ၏ မမြင်ဝံ့စရာ အနာများကို အဝတ်သင်တိုင်း ခြုံလွှာများ ခြုံလွှမ်းဖုံးကွယ်စေပြီး သူ့ထံ ခေါ်ဆောင်လာကြရန် မိန့်ကြား လေသည်။ ရောဟိဏီလည်း နောင်တော် ရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏ စကားကို မယံရားသဖြင့် အနာများကို အဝတ်သင်တိုင်းများ ဖုံးကွယ်ကာ ရှင်အနုရုဒ္ဓါကို လာရောက်ဖူးမြော်ကန်တော့လေ သည်။

ရောဟိဏီကို တရားဓမ္မဆေးဖြင့် ကုသပေးလိုသဖြင့် ခေါ်ယူလိုက်သော ရှင်အနုရုဒ္ဓါသည် ရောဟိဏီ ရောက်လာ သည့်နှင့် အကျိုးတရားမှန်သမျှသည် အကြောင်းတရား ကြောင့်သာ ဖြစ်သည်ဟု အစချီပြီး အကုသိုလ်ကြောင့် ဖြစ်သောမီးကို ကုသိုလ်ရေဖြင့် ငြိမ်းသတ်ရသည်။ ရောဟိဏီ ယခုခံစားနေရသော ကုဋ္ဌနန္ဒာရောဂါသည် အတိတ်က ပြု ခဲ့သော အကုသိုလ်ကြောင့် ဖြစ်ရသည်ဟုဆိုကာ ဆက်လက် မိန့်ကြားသည်မှာ ဒါနမူများတွင် ကျောင်းအလှူဒါနသည် ကောင်းကျိုးအများဆုံးဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ရောဟိဏီ၏ ကိုယ်ပိုင်ငွေဖြင့် ဆွမ်းစားကျောင်းဆောင် ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းပါက အတိတ်က ပြုခဲ့သော အကုသိုလ်များကို ကုသိုလ်က အနိုင်ရပြီး ယခုခံစားနေရသော ရောဂါဝေဒနာ များ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမည်ဖြစ်ကြောင်း လမ်းညွှန် အကြံပြုလေသည်။ ရောဟိဏီလည်း ရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏ ဩဝါဒ အတိုင်း မိမိပိုင် လက်ဝတ်ရတနာ၊ ခွါဒယာများကို ထုခွဲ ရောင်းချပြီး ကျောင်းကြီးတစ်ဆောင်ဆောက်လုပ် လှူဒါန်း လေသည်။

ဆွမ်းစားကျောင်းကြီး ဆောက်လုပ်နေစဉ် ရောဟိဏီ သည် နေ့စဉ်ရက်ဆက် ကျောင်းပေါ်တွင် တံမြက်စည်းလှည်း ကျောင်းဒေဘက်ထပ် သံယာတော်များ ဆွမ်းစားရန် နေရာများ ကို ရှင်းလင်းသန့်စင်ကာ နေရာထိုင်ခင်းများ စီစဉ်ခင်းကျင်း ခြင်း၊ သောက်သုံးရေများ မပြတ်ပြည့်တင်းခြင်း၊ ကုဋီအိမ်သာ

များ နေ့စဉ် ဆေးကြောသန့်စင်ခြင်း စသော သန့်ရှင်းရေး ကုသိုလ်၊ ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ်များကို တစ်နေ့မပြတ် နိစ္စပတ် ပြုလုပ်လေသည်။

ဤ သန့်ရှင်းရေးကုသိုလ်၊ ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ်သည် အလွန်ထူးခြားပြီး အကျိုးပေးအားကောင်းသော ကုသိုလ်ဖြစ် သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုကဲ့သို့သော ကုသိုလ်မျိုးကို တတ်စွမ်း နိုင်သမျှ ပြုစေလိုသည်။

ရန်ကုန်မြို့ရှိ ဝိသားစုတစ်စုမှ အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးကို တွေ့ဖူးသည်။ နာမည်က ဒေါ်မြင့်မြင့်ကြည်ဖြစ်သည်။ ရန်ကုန် သို့ မပြောင်းလာမီက နယ်ရှိ ရွာလေးတစ်ရွာမှာ နေထိုင်ကြ သည်။

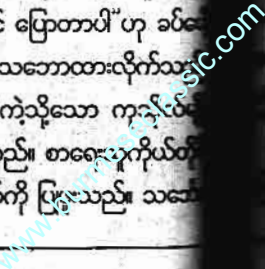
သူတို့ ဝိသားစုသည် ရွာမှာ နေစဉ်က အလွန်ဆင်းရဲ ကြသည်။ သို့သော် ထူးခြားစွာ သူတစ်ပါး မယူလိုသော ကုသိုလ်ကို ယူလေ့ရှိကြသည်။ ဥပုသ်နေ့များတွင် ဥပုသ် ကျောင်းမှ ညစ်ပတ် ပေကျဲနေသော ကုဋီအိမ်သာများကို ဝိသားတစ်စုလုံး ဆေးကြောသန့်စင်ပြီး သန့်ရှင်းရေးကုသိုလ် ပြုကြသည်။ အတိတ်မှ အကုသိုလ်ကံက ဖိနှိပ်ထား၍ ကောင်းကျိုးပေးချိန်မတန်သေးသဖြင့် ဆင်းရဲနေဆဲဖြစ်သည်။

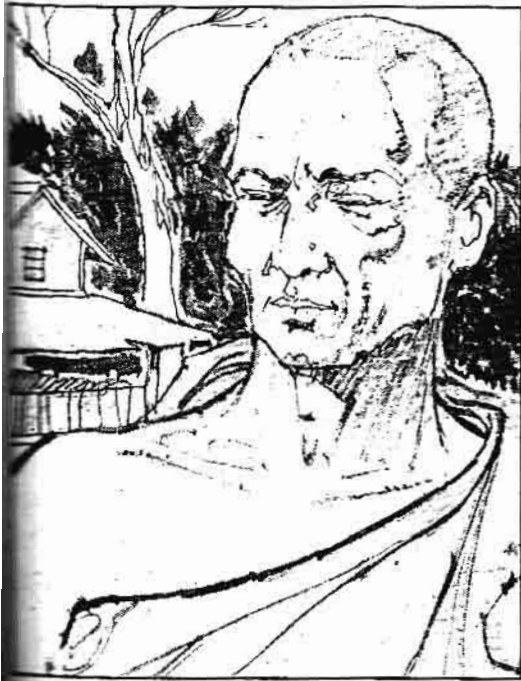
ရွာတွင် အလုပ်အကိုင် အဆင်မပြေသည့်အဆုံး တစ်ရွာမပြောင်း သူကောင်းမဖြစ်ဆိုသကဲ့သို့ ရေကြည်ရာ မြက်နရာ ရန်ကုန်မြို့သို့ စွန့်စားပြီး လုပ်ကိုင်စားသောက်ကြ ရန် ဆုံးဖြတ်ပြီး ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်ထံ သွားရောက် ကန်တော့ နှုတ်ဆက်ကြသည်။ ထိုအခါ ဆရာတော်က သူတို့ မျှော်လင့်မထားသော စကားဆန်းတစ်ခွန်းပြောလေသည်။

“ဟဲ့ - မြင့်ကြည်၊ နင်တို့ဟာ သူများ မလုပ်တဲ့ ကုသိုလ်တွေ လုပ်ထားကြတယ်။ ကုဋီသန့်ရှေးရေးဆိုတာ လူတိုင်း မလုပ်ကြဘူး။ မာန်မာနတရားတွေကြောင့် လူတိုင်း မလုပ်နိုင်ကြဘူး။ နင်တို့ လုပ်ထားတဲ့ အဲဒီကုသိုလ်ဟာ အားကောင်းတယ်။ နင်တို့ကို ငါ နိမိတ်ဖတ်လိုက်မယ် နင်တို့ ရန်ကုန်ရောက်ရင် ငွေနဲ့ ကြေးနဲ့၊ ရွှေနဲ့ ငွေနဲ့ တိုက်နဲ့ ကားနဲ့ ချမ်းချမ်းသာသာနေရမယ်”

ဒေါ်မြင့်မြင့်ကြည်တို့သည် “ငါတို့တော့ မထူးပါဘူး ဆရာတော်က စိတ်ချမ်းသာအောင် ပြောတာပါ”ဟု ခပ်ပေါ့ပေါ့ပြီး မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် သဘောထားလိုက်သွား

စာဖတ်သူများအနေနှင့် ထိုကဲ့သို့သော ကုသိုလ်များ ကို ကြိုညှည်အခါတိုင်း ပြုစေလိုသည်။ စာရေးသူကိုယ်တိုင် ထိုကဲ့သို့သော သန့်ရှင်းရေးကုသိုလ်ကို ပြုဖူးသည်။ သဘော

ပေါ်မှာဖြစ်သည်။ တစ်ခါက ရောဂတီတိုင်သို့ ရန်ကုန်
သင်္ဘောစီးပြီး သွားဖြစ်သည်။ သုံးထပ် သင်္ဘောကြီးဖြစ်
သည်။ ဘိုကလေးမြို့အရောက်တွင် ဒုတိယတန်းရှိ သင်္ဘော
သားခန်း ခြောက်ခုလုံး ရေပြတ်လပ်ပြီး ခြေနင်းခုံနေရာ
တွင် အညစ်အကြေးများဖြင့် အနံ့ဆိုးများ တထောင်း
ထထကာ ညစ်ပတ် ပေကုံနေလေတော့သည်။ သင်္ဘော
ရှိ ရဟန်းရှင်လူ ခရီးသည်များအားလုံး ဆင်းရဲဒုက္ခဖြစ်
တော့သည်။

စာရေးသူလည်း အနားရှိ သင်္ဘောတစ်စီးထဲမှ ရေပုံး
ကို ငှားပြီး မြစ်ထဲမှ ရေများကို ခပ်ကာ အိမ်သာ
သို့ သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်လိုက်သည်။ အိမ်သာထဲရှိ
အကြေးများမှာ ပွစိတက်နေပြီး သင်္ဘောပေါ်ရှိ လူရော
နွားရောကနေကြသော်လည်း သန့်ရှင်းရေးကုသိုလ်
မှု မရှိကြချေ။ သူတစ်ပါးစွန့်သော အညစ်အကြေး
ငါတော့ မလုပ်နိုင်ဘူးဆိုသောစိတ်ဖြင့် နေသာသလို
ဖြစ်သည်။ ထိုအလုပ်မျိုးကို လုပ်ခြင်းသည် အောက်
သူသော အလုပ်ဖြစ်သည်ဟု အထင်ရောက်နေကြ
သော ဘန်မာနတွေဖြစ်သည်။ ငါအစွဲတွေ ဖြစ်သည်။ အမှန်
ဆင်ခြင်ကြည့်လျှင် အမြဲတမ်း ဖြစ်ပျက်နေသော
အတိုက်တွင် ငါဆိုသည်မှာ မရှိပေ။

စာရေးသူကိုယ်တိုင် မြစ်ထဲမှ ရေများကို ခပ်ပြီး ဆေး
တတ်သင်နေသည်ကို မြင်ရသော နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်အရွယ်

ဦးလင်းတစ်ပါးလည်း ဝင်ရောက်ကူညီလေသည်။ အိမ်သာခန်း
အခန်းအားလုံးကို ဆေးကြောသန့်စင်ပြီး ရေလုံများကို
လည်း ရေအပြည့်ခပ်ဖြည့်လိုက်သည်။ ခရီးသည်များအားလုံး
သည် စိတ်ချမ်းသာသွားကြလေတော့သည်။ သန့်ရှင်းရေး
ကုသိုလ်ဖြစ်သည်။ ဒေါ်မြင့်ကြည်တို့အကြောင်းကို ဆက်ပါ
ဦးမည်။

“တကယ်ကို အံ့ဩစရာပါ ဘုရား။ တပည့်တော်မ
ရန်ကုန်ကို ပြောင်းလာပြီးတဲ့အခါ အိမ်ထောင်ကျပါတယ်
ဘုရား။ တပည့်တော်မနဲ့ အိမ်ထောင်ကျသူဟာ သာမန်
အလုပ်သမားတစ်ယောက်ပါပဲ။ အိမ်ထောင်ကျပြီး သိပ်မကြာ
ဘူး။ တပည့်တော်မရဲ့ အိမ်သားဟာ နိုင်ငံခြားသင်္ဘောသား
ဖြစ်သွားပါတယ်။ ငွေကြေး ဘာမှမကုန်လိုက်ရပါဘူး။ အဲဒီ
အချိန်က စပြီး စီးပွားတက် ချမ်းသာလာတာ။ တိုက်နဲ့
ကားနဲ့ နေရတဲ့အထိ ဖြစ်လာတာ။ အရှင်ဘုရား စာချခဲ့တဲ့
ကျောင်းရဲ့ ဦးဆောင်အလှူရှင်ပါ ဘုရား။ အခု လှိုင်မြို့နယ်
မှာ နေပါတယ် ဘုရား။”

သန့်ရှင်းရေးကုသိုလ်၏ အကျိုးတရားသည် မည်မျှ
အကျိုးပေးသန့်လိုက်ပါသနည်း။

ရောဟိဏီသည်လည်း ထိုကဲ့သို့ပင်။ ကျောင်းဆောက်
သည့်အချိန်မှစ၍ နေ့စဉ်ရက်ဆက် ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ်များ၊
သန့်ရှင်းရေးကုသိုလ်များ ပြုလုပ်သည့်အတွက် သူမ၏ ကုဋ္ဌ
နွားရောဂါကြောင့် ဖြစ်ရသော အနာစိများသည် တဖြည်းဖြည်း
နှင့် ညှိုးနွမ်းခြောက်သယောင်းလာသည်မှာ ရောဂါ၏ သုံးပုံ
နှစ်ပုံခန့် ပျောက်ကင်းသွားလေသည်။ ရောဟိဏီလည်း မိမိ
၏ အတိတ်အကုသိုလ် အကျိုးပေးကံကြောင့် ဖြစ်ရသော
စိတ်ဆင်းရဲမှု၊ ကိုယ်ဆင်းရဲမှု ဒုက္ခများကို ပစ္စုပ္ပန်ကုသိုလ်
ကံဖြင့် အဖတ်ဆယ် ချေဖျက်၍ရမှန်း ကိုယ်တိုင်သိမြင်လာ
ရပြီး ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါများ တိုးပွားလာကာ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး
ချမ်းသာရတော့သည်။

ဤကဲ့သို့ဖြင့် ဆွမ်းစားကျောင်းကြီးဆောက်လုပ်ပြီးစီး
၍ ရေစက်ချပွဲကြီးတွင် မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင်
ကြွရောက်ပြီး သာဓုအမောဒနာတရား ချီးမြှင့်လေသည်။
ဓမ္မပဒ် အဋ္ဌကထာ အဖွင့်နိဒါန်းတွင် “ကောဓ်ဇော ဣမံ
ဒေသနာ သတ္တာ” ဆိုသော ဂါထာတော်အတိုင်း ဘုရားရှင်က
တရားဟောကြားရင်း . . .

“ချစ်သမီး ရောဟိဏီ . . . သင် ယခုလို ကုဋ္ဌနွား
ရောဂါစွဲကပ်ရခြင်းရဲ့ အကြောင်းကို သိသလား”

ဟု မေးရာ ရောဟိဏီက...

“မသိပါ ဘုရား”

“ချစ်သမီး... သင်ဟာ အတိတ်ဘဝက ဒေါသ မာနကြီးတဲ့ မိဖုရားကြီးတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့တယ်”

ဟု အစချီပြီး ရောဟိဏီ၏ အတိတ်ဘဝအကြောင်း ကို ဟောတော်မူပါသည်။

ရောဟိဏီသည် အတိတ်ဘဝက ဗာရာဏသီပြည်ရှင် မင်း၏ မိဖုရားကြီးတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့ပြီး ဒေါသအလွန်ခက်ထန်ကာ မာနကြီးသူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့တွင် ဗာရာဏသီမင်းကြီးသည် ကချေသည်မ တစ်ဦးအား စွဲလမ်းနှစ်သက်နေသည်ကို သိရသော် ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်ပြီး ကချေသည်မကိုလည်း မနာလို ဝန်တိုမှုများ ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် မိဖုရားကြီးသည် ကချေသည်မ ၏ အလှကို ပျက်စီးစေရန်အကြံဖြင့် ကချေသည်မ၏ အဆောင်ကို မင်းချင်းအား အနနည်းဖြင့် တစ်မျိုး၊ အကြမ်း နည်းဖြင့် တစ်ဖုံ၊ ပြားယောင်း ခြိမ်းခြောက်ပြီး ကချေသည်မ ၏ အဝတ်အစား အသုံးအဆောင်နှင့် အိပ်ရာနေရာများကို ခွေးလှေးယားသီးမှုန့်များ ဖြူးထားစေသည်။ ထို့ကြောင့် ကချေသည်မသည် ယားယံသော အနာများဖြစ်ပေါ်ကာ ကုတ်ရင်းဖဲရင်း ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်ရလေတော့၏။ ဤသို့ ဒေါသနှင့် မာန အရင်းခံပြီး သူတစ်ပါး ပျက်စီးစေရန် ပြုခဲ့ သော အကုသိုလ်ကံကြောင့် ယခုဘဝတွင် ကုဋ္ဌနန္ဒာစွဲကပ် ရခြင်းဖြစ်သည်ဟု မိန့်ကြားလေသည်။

ဘဝဆိုသည်မှာ အချိန်ပိုင်းလေးသာဖြစ်သည်။ တိုတောင်းလှသော ဘဝလေး ရလာခိုက်တွင် မိမိကြောင့် သူတစ်ပါး စိတ်ဆင်းရဲရလေအောင် မလုပ်မိကြစေရန် အထူး ဂရုပြုကြရမည်ဖြစ်သည်။ ဘုရားရှင်အဆက်ဆက်က အမျက် ဒေါသနှင့် မာန်မာနကို မိမိသန္တာန်မှ လုံးဝ စွန့်ပယ် ဖျောက် ဖျက်ပစ်ကြရန် ဟောခဲ့သည်။ သံယောဇဉ်ကြီး တရားဆိုတွေ့ ကို ဖြတ်တောက် လွန်မြောက်စေရမည်။ ရုပ်၊ နာမ်ခန္ဓာအပေါ် တွင် ကိလေသာနှင့် တွယ်တာကပ်ငြိမှု မရှိသောသူသည် ဆင်းရဲမှုများမှ လွတ်ကင်းချမ်းသာမည်ဟု ဟောမြွက်လေ သည်။ တရားအဆုံးတွင် ရောဟိဏီသည် သောတာပန်တည် သွားပြီး နန္ဒာရောဂါ လုံးဝပျောက်ကင်းသွားကာ အသားအရေ များလည်း ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ ဝင်းပသွားလေတော့သည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်က ရောဟိဏီအား...

“ချစ်သမီး... ဒေါသနဲ့ မာန်မာနကို စွန့်ပယ် ဖျောက်

ဖျက်ပစ်ရမယ်”

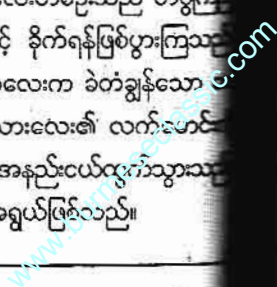
တစ်စုံတစ်ယောက်ကို အမျက်ထွက် စိတ်ဆိုးပြီး ရန်ငြိုးနှင့် သေလျှင် အပါယ်ငရဲသို့ ကျသည်။ ဒေါသသည် ထိုမျှလောက်ထိ စွမ်းသည်။ သတ္တဝါတို့တွင် ဒေါသစိတ် များသည်ထက် များလာလျှင် ကမ္ဘာပေါ်တွင် လက်နက်ဘေး ကြီးဆိုက်သည်။ ကြီးကျယ်သော စစ်ပွဲကြီးများ ဖြစ်ပွားပြီး ကမ္ဘာကြီး ပျက်စီးသွားနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ယနေ့ ကမ္ဘာ အနှံ့ ဖြစ်ပွားခဲ့သော စစ်ပွဲများ၏ အဓိက အကြောင်းရင်း သည် ဒေါသကြောင့်ဖြစ်လေသည်။

ဒေါသတရားများ ပို၍များလာလျှင် ကမ္ဘာလောကကြီး တွင် ရေလွှမ်းမိုးပြီး လူ့သားပျက်စီးသွားရလေသည်။ ကမ္ဘာ ပျက်ရေဆိုသည်မှာ ဒေါသက ဖန်တီးခြင်းဖြစ်သည်။ ဒေါသ ကြောင့် အသက်ပါ ဆုံးရှုံးသွားရသူနှစ်ယောက်အကြောင်း ကို တင်ပြလိုသည်။

ပထမတစ်ဦးမှာ အမျိုးသားတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ အင်္ဂလိပ်လူမျိုး ပါလီမန်အမတ်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ဆရာဝန်လည်း ဖြစ်သည်။ တစ်နေ့တွင် ပါလီမန်အစည်း အဝေး၌ နိုင်ငံရေးကိစ္စတစ်ခုနှင့် ပတ်သက်ပြီး အမတ် တစ်ယောက်နှင့် အငြင်းအခုံဖြစ်ကြလေသည်။ ငြင်းကြ ခုံကြရင်း ဆရာဝန် ပါလီမန်အမတ်သည် ဒေါသထွက်ထွက် ပြီး လက်သီးလက်မောင်းတန်း အော်ဟစ် ငြင်းခုံသည်အထိ ဖြစ်လာပြီး အစည်းအဝေးခန်းမထဲမှာပင် ပက်လက်လဲ လဲကျသေဆုံးသွားလေသည်။ ဒေါသမီးလောင်ပြီး သေဆုံး ခြင်းကြောင့် ငရဲတွင် ခံရပေဦးမည်။

ဒေါသဆိုသော ကိလေသာမီးသည် အလွန်ပင် လောင် ပြင်းထန်လှသည်။ လူတစ်ယောက် ဒေါသဖြစ်လာ ပြီဆိုလျှင် မျက်နှာကြီး နီရဲပြီး အလွန်ကြောက်စရာကော သွားသည်။ ဒေါသဖြစ်ဆဲအချိန်တွင် နှလုံးသွေးများသည် လည်း မည်းနက်သွားသည်။

နောက်တစ်ဦးမှာ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ မန္တလေးမြို့ စိန်ပန်းရပ်ကွက်မှ ဖြစ်သည်။ ဖြစ်စဉ်အကုန် မှာ တစ်နေ့တွင် သူမ၏ သားလေးတစ်ဦးသည် တိပို့ကြီး ရင်း တခြား ကလေးတစ်ဦးနှင့် ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားကြသည့် ရန်ဖြစ်ကြရင်းနှင့် တစ်ဖက် ကလေးက ခဲတံချွန်သော လေးနှင့် ယမ်းလိုက်ရာ သူမသားလေး၏ လက်မောင်း အနည်းငယ်မျှ ထိသွားပြီး သွေးအနည်းငယ်လွန်သွားသည့် ကလေးများမှာ ငြုနစ်၊ ဝဝနစ်အရွယ်ဖြစ်သည်။

စားထိသွားသော ကလေးက သူ့အမေကို သွားတိုင်
 သောအခါ အမေဖြစ်သူက ဒေါသထွက်ပြီး "ငါ့သားကို လုပ်
 တဲ့ ကောင်လေး၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်သတ်မယ်" ဆိုပြီး လက်သီး
 နှစ်ဖက်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်ပြီး ခဲတံချွန်သောစား
 ကိုင်ထားသည့် ကလေးထံ ပြေးသွားသည်။ ကလေးလည်း
 ကြောက်လန့်ပြီး သုတ်ခြေတင်တော့သည်။ စားကိုင်ထား
 သည့် ကလေးက ရှေ့မှနေပြီး သူ့အိမ်သို့ ထွက်ပြေးသည်။
 အထိခံထားရသော ကလေး၏အမေက နောက်မှ အတင်း
 ထိုက်သည်။ ကလေးငယ်က အိမ်ထဲဝင်အပြေးတွင် နောက်မှ
 ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်လာသော ကလေးအမေမှာ အိမ်
 ခေါက်ဝအရောက် မှောက်လဲသွားသည်။ အချိန်ခဏကြာ
 သည့်အထိ ပြန်မထနိုင်သော အမျိုးသမီးကို ပတ်ဝန်းကျင်မှ
 ထူမှားက ထူမှကြည့်လိုက်သောအခါ အသက်မရှိတော့
 သေး ဒေါသကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး မည်းနက်ပြီး လက်သီး
 နှစ်ဖက် ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်ထားရင်း သေနေလေပြီ။
 သဲကုသွားချေပြီ။

သံကိလိဋ္ဌ သံကိလေသာ - ကိလေသာ ဆယ်ပါး
 ဆိုသည်မှာ နှိပ်စက်တတ်သည်။ ပူပန်စေတတ်သည်။ မည်မျှ
 အထိ ပူပန်စေတတ်၊ နှိပ်စက်စေတတ်ပါသနည်း ဆိုပါမူ
 သေသည်အထိ ပူပန်စေတတ်၊ နှိပ်စက်စေတတ်လေ

သည်။ ဝိပဿနာတရားဆိုသည်မှာ ထိုသို့သော ကိလေသာ
 များ မပေါ်အောင်၊ ကိလေသာများ ကုန်အောင်သတ်သော
 တရားဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဝိပဿနာတရား ရှုပွားသည်
 ဆိုသည်မှာ ကိလေသာများ မပေါ်အောင်၊ ကုန်အောင် သတ်
 ရန်အတွက် ရှုပွားရသော တရားဖြစ်သည်။

"ငါ့ရိတယ်၊ ငါသိတယ်" ဟု ဆိုပြီး ထောင်လွှားခြင်း
 သည် မာနကိလေသာဖြစ်သည်။ မာနထောင်လွှားပြီဆိုလျှင်
 မည်သည့်လုပ်ငန်းမှ မအောင်မြင်ချေ။

ဒေါသ၊ မာနတို့နှင့် ပတ်သက်၍ သုဘလုလင် ဆို
 သော ဘာသာခြားတစ်ယောက်က ဗုဒ္ဓကို မေးလျှောက်
 ဖူးသည်။

"မြတ်စွာဘုရား... လောကမှာ လူချင်းတူပါလျက်
 အချို့က ရုပ်ဆိုးကြပြီး အချို့က ချောလှကြတာ ဘာကြောင့်
 ပါလဲ ဘုရား"

"သုဘလုလင်... ဒေါသကင်းပြီး မေတ္တာစိတ်ထားသူ
 များဟာ ရုပ်ရည်ချောမောလှပါပြီ။ ဒေါသကြီးတဲ့သူများဟာ
 ရုပ်ဆိုးတယ်"

မာနနှင့် ပတ်သက်၍လည်း သုဘလုလင်က ဘုရား
 ရှင်အား ဆက်လက်မေးလျှောက်ရာ...

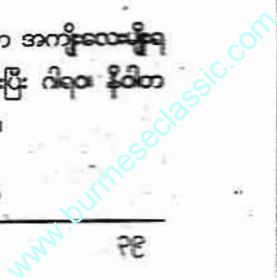
"အရှင်ဘုရား... လူချင်းတူပါလျက် အချို့ပုဂ္ဂိုလ်က
 အမျိုးယုတ်တယ်။ အချို့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက အမျိုးမြတ်တာ
 ဘာကြောင့်ပါလဲ ဘုရား"

"ချစ်သား သုဘလုလင်... ငါနှင့် ငါသာ နှိုင်းစရာ
 ဆိုသလို၊ ငါသိ ငါရို ငါတတ်ဆိုသူတွေဟာ အမျိုးယုတ်
 တယ်။ မာနကင်းပြီး ဂါရဝတရား၊ နိဝါတ တရားရှိသူတွေ
 ဟာ အမျိုးမြတ်တယ်"

ရိုခိုးသူနှင့် ရိုခိုးခြင်းခံရသူ ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးတွင် ရိုခိုးခြင်း
 ခံရသူ၌ ရိုခိုးခံထိုက်သော သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ မရှိလျှင်
 အပြစ်ဖြစ်လေသည်။ အပါယ်ကျတတ်သည်။ အရိုအသေပြု
 ရိုခိုးရာတွင် ရိုခိုးသူများ၌ ကုသိုလ်ဖြစ်သည်။ အကျိုးရှိသည်။

- အာယု - အသက်ရှည်ခြင်း။
- ဝဏ္ဏ - အဆင်းလှခြင်း။
- သုခ - ချမ်းသာခြင်း။
- ဗလ - ခွန်အားကြီးခြင်းဆိုသော အကျိုးလေးမျိုးရ

သည်။ ထိုအကျိုးလေးမျိုးကို မာနကင်းပြီး ဂါရဝ နိဝါတ
 တရားနှင့် ရိုခိုးသူတိုင်း ရရှိခံစားရသည်။

“သံယောဇဉ်ကြီး တရားဆိုး ပယ်ချိုးလွန်မြောက်ရာ” ဆိုသည်ကို ရှင်းပါမည်။ သံယောဇဉ်နှင့် မေတ္တာကို တချို့က ရောထွေးနေကြသည်။ ဘာမျှ မသက်ဆိုင်ပါ။

သံယောဇဉ် ဆိုသည်မှာ ပူလောင်မှုသက်သက်ဖြစ်သည်။ လောဘတဏှာနှင့် စွဲလမ်းမှုကို သံယောဇဉ်ဟု ခေါ်သည်။ ပူလည်း ပူလောင်စေသည်။

မေတ္တာသည်ကား အေးချမ်းသည်။ အေးချမ်းစေသည်။ စိတ်ချမ်းသာသည်။ စိတ်ချမ်းသာစေသည်။

သံယောဇဉ်ဆိုသည်မှာ တဏှာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သည်။ တဏှာနှင့် စွဲလျှင် အပါယ်ကျမည်။ သံယောဇဉ်ထား၍ မည်သည့်ကောင်းကျိုးကိုမျှ မပေးပေ။

ထို့ကြောင့် မိဘနှင့် သားသမီး၊ သားသမီးနှင့် မိဘ တစ်ဦးအပေါ် တစ်ဦး မေတ္တာနှင့်သာ စောင့်ရှောက်ကြရမည် ဖြစ်သည်။

ရုပ်နာမ်ခန္ဓာကို ကိလေသာနှင့် တွယ်တာ ကပ်ငြိမှု မရှိသူတွင် ဆင်းရဲဒုက္ခများ ကင်းစင်သည်။ ထို့ကြောင့် မိမိ၏ ခန္ဓာကို ကိလေသာအညစ်အကြေးများ မတင်ရှိစေဘဲ ရုပ်နာမ်မျှသာဟု သိကြရမည်။

တစ်ဦးကို တစ်ဦး မြင်ကြရာတွင် အဆင်းရပ်နှင့် မျက်စိအကြည့်ရုပ်တို့ တိုက်ဆိုင်ချိန်ခဏအတွင်း မြင်သိစိတ် (နာမ်တရား)ဖြစ်ပေါ်သည်။ သူလည်း မဟုတ်၊ ငါလည်း မဟုတ်၊ သိသည်ဟူသော သဘောမျှသာ ဖြစ်သည်။ ဖောက်ပြန်တာက ရုပ်တရားဖြစ်သည်။ ရုပ်နှင့် နာမ်သည် သူ့သဘောနှင့်သူ၊ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးဖြစ်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ငါမဟုတ်၊ ငါမရှိဟု ပြတ်သားစွာ သိသွားလျှင် သံယောဇဉ် ပြတ်သည်။

တရားအဆုံးတွင် ယောဟိဏီသည် အောက်ပါအကျိုး သုံးမျိုးကို ရရှိခံစားရလေသည်။

- (၁) သူ့မှာ စွဲကပ်နေသော နူနာရောဂါသည် လုံးဝ ပျောက်ကင်းသွားခြင်း။
- (၂) အသားအရေသည် ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ ဝါဝင်းသွားခြင်း။
- (၃) သောတာပန်တည်သွားခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။

ရောဟိဏီသည် ထိုဘဝမှ စတင် သေလွန်သောအခါ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ ရောက်သွားသည်။ ထိုအကြောင်း အရာနှင့် တစ်ဆက်တည်း ကျောင်းလျှာသူတို့ ရရှိအပ်သော ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာ အကျိုး (၆)မျိုးကို ဖော်ပြဦးမည်။

ကျောင်းလျှာသောသူများသည် ဖြစ်ရာဘဝ၌ ရွှေဗိမာန်

ကြီး ပေါက်ပေးခြင်း ခံရသည်။ မည်သူမျှ ဆောက်ပေးစရာ မလိုဘဲ လျှာခဲ့သည့် စေတနာကြောင့် ရွှေဗိမာန်ကြီး အလိုလို ပေါ်လာပေးသည်။

ဤကဲ့သို့သော ဖြစ်ရပ်များစွာရှိသည်။

လွန်ခဲ့သော ငါနှစ်ခန့်က ရွှေပြည်သာမြို့ နန္ဒဝန်ကျောင်း ဆရာတော်၏ တူမလေးတစ်ဦးသည် ရေနံချောင်းမြို့နယ်မှ လာပြီး နန္ဒဝန်ကျောင်းတွင် တည်းခိုကာ ဆေးလာကုသည်။

သူမ၏ ရောဂါမှာ ဆေးမတိုးဘဲ ဆေးကု၍ မသက်သာဘဲ ဖြစ်နေသည်။ တစ်နေ့တွင် ထိုမိန်းကလေးကို မကောင်းဆိုးဝါးတစ်ကောင်က ဝင်စီး ပူးကပ်သည်။ ဆရာတော်က “မင်း ဘယ်သူလဲ”ဟု မေးရာ ဝင်ပူးနေသော မကောင်းဆိုးဝါးကောင်ကြီးက ယောက်ျားသံကြီးနှင့် သူသည် မိန်းကလေး နေထိုင်သော ရွာထိပ်က မကောင်းဆိုးဝါးတစ်ကောင်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။ ဆရာတော်က ဆက်ပြီး...

“ဒီကို ဘာလာလုပ်တာလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ ဝင်ပူးတာလဲ” ဟု မေးရာ...

“ဒီမိန်းကလေးကို ကျုပ်လုပ်ထားတာ။ အသေလုပ်ထားတာဖြစ်လို့ ဆေးကုမနေနဲ့တော့။ မရတော့ဘူး။ သေမှာပဲ။ ဒီမိန်းကလေးသေမှ ကျုပ်နေတဲ့နေရာ သစ်ပင်မှာ ထားခဲ့ပြီး ကျုပ်က တခြားသွားမယ်။ လွတ်မယ်”

ဟု ပြောပြီး ထွက်သွားလေသည်။

ဆွေမျိုးသားချင်း လူနာရှင်များမှာ အလွန်ပင် စိတ်ဓာတ် ကျသွားကြလေတော့သည်။ “သွားပြီ၊ ဆေးဆက်ကုလို့ မရတော့ဘူးလို့ ပြောသွားပါလျက်နဲ့ ကုနေလည်း အပိပ်”ဟု ပြောနေ၊ တွေးနေခိုက် မိန်းမအသံဖြင့် မကောင်းဆိုးဝါးတစ်ကောင် ပူးဝင်လာပြန်လေသည်။ (မကောင်းဆိုးဝါးများ ဝင်ပူးလာသောအချိန်တွင် ပြောခဲ့သော စကားများကို ကက်ဆက်ဖြင့် အသံသွင်ယူထားကြသည်။)

မိန်းမအသံဖြင့် ဝင်ပူးလာသော မကောင်းဆိုးဝါးကောင်မှာ အံ့ဩစရာပင်။ ဆရာတော်၏ အစ်မဖြစ်လေသည်။ ရောဂါသည် မိန်းကလေး၏ အမေဖြစ်သည်။ ဆုံးသွားသည်မှာ တစ်နှစ်ခန့်ပင် ရှိပေတော့မည်။ နန္ဒဝန်ကျောင်းဆရာတော်က နာမည်ကို မေးကြည့်သောအခါ မိမိအစ်မဖြစ်နေလေရာ...

“ဟာ... အစ်မ၊ ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ”

“တပည့်တော်မ... ဝေမာန်က ပြိတ္တာဘဝ ရောက်နေပါတယ်။ တကယ်တော့ အဆောက်အအုံအားလုံးလျှာခဲ့တဲ့

ကုသိုလ်ကြောင့် တပည့်တော်မ နတ်ပြည်သွားရမှာပါ။ ဒါပေမယ့် သမီးသံယောဇဉ်ကြောင့် အခုလိုဘဝရောက်ရတာ”

မေတ္တာသာ ထားကြပါ။ သံယောဇဉ် မထားကြပါနှင့် ဟူသော စကားကို အသေအချာ စွဲစွဲမြဲမြဲ မှတ်သားစေလိုပါသည်။

သံယောဇဉ်ထားသောကြောင့် တဏှာစွဲနှင့် သေသော အခါ ယခုလိုမျိုး အပါယ်ဘုံသို့ ကျရောက်ရမည်သာ။

မေတ္တာနှင့် စောင့်ရှောက်လျှင်ပင် လုံလောက်ပြီဖြစ်သည်။ မေတ္တာတွင် ကိုယ်ကျိုးမပါပေ။ မေတ္တာသည် အအေးဓာတ်ဖြစ်သည်။ မိမိနှင့် ပတ်သက်သမျှ ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေဟု နှလုံးသွင်းခြင်းသည် မေတ္တာဖြစ်သည်။

မေတ္တာသည် ကုသိုလ်တရားဖြစ်သည်။ သံယောဇဉ်သည် အကုသိုလ်တရားဖြစ်သည်။

နန္ဒဝန်ဆရာတော်က ဆက်ပြီး...
“ဒကာမကြီး... အခု ဘယ်လိုနေရသလဲ”

“ဟို... မကောင်းဆိုးဝါးကောင်းကြီး နောင်ယုက်ထားလို့ သမီးလေးကို နောက်က လိုက်ပြီး စောင့်ရှောက်နေရတာနဲ့ နတ်ပြည်သွားရဖို့ကို မသွားနိုင်သေးဘူး ဘုရား။ အရှင်ဘုရားတို့ သမီးလေး ရောဂါကို ပျောက်စေချင်ရင် စစ်မှန်တဲ့ ယောဂ ဆရာနဲ့ အရင်ကုပါ။ နောက်တော့မှ လိုအပ်သလို ဆေးဆက်ကုပါ။ သူ့မှာ ရှိတဲ့ အမှောင့်ပယောဂစက်တွေ ဝေသွားမှ ဆေးတိုးမှာပါ ဘုရား”

ဝင်ပူးဆဲမှာပင် ဆက်လက်မေးလိုက်သည်။

“ရေနံချောင်းကနေ ဒီရန်ကုန်ကို ဘယ်လိုလာသလဲ”

“တပည့်တော်မှာ ကံက ပေးတဲ့ ကမ္မဓိန္ဒြိ တန်ခိုးရှိ

တော့ ရန်ကုန်ရောက်ချင်တယ်လို့ စိတ်ညွတ်လိုက်တာနဲ့

အခုကိုယ်က ရန်ကုန်ရောက်လာတာပဲ ဘုရား”

“ဒါနဲ့ ဒကာမကြီး ဘယ်မှာအိပ်သလဲ”

“ရွှေပြည်သာ စည်ပင်သာယာကွင်းကြီးထဲက မြောင်း

မြောင်းထဲမှာပါ ဘုရား”

“ဒကာမကြီးလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတွေ အများကြီးပဲလား”

“ဟာ... အများကြီးပဲ ဘုရား။ ဒီလောက်ကျယ်တဲ့

မြောင်းကြီးထဲမှာတောင် ညဘက်ဆိုရင် အိပ်ရာနေရာလှကြ

ရန် ဖြစ်နေကြသေးတယ်”

“ဒကာမကြီးရော နေရာလှရသေးလား”

“တပည့်တော်မကတော့ မလှရပါဘူး ဘုရား။ တပည့်

တော်မက အဆောက်အအုံလှတဲ့ ကုသိုလ်ရှိထားတော့

တပည့်တော်မ အိပ်တဲ့ နေရာမှာ ရွှေမိမိပေါက်ပေးရတယ်

ဘုရား”

အဆောက်အအုံလှခဲ့သော အကျိုးသည် မကောင်းဆိုးဝါးဘဝ ရောက်ရတာတောင်မှ မျက်နှာမငယ်ရပါလားဟူသော အတွေးဖြစ်မိသည်။ နတ်ပြည်မှာဆိုလျှင် ပြောစရာပင် မလိုတော့ချေ။ အဆောက်အအုံလှသူသည် ရွှေဘုံပေါ်ပေါက်ထိတ်ကြောက်လန့်ကင်း။ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်စရာမရှိ၊ ဘေးကင်း ရန်ရှင်းသည်။

“ခြောက်ကင်းယုက္ခ ပါပမမက် ဘဝဆက်သီ” ဆိုသည့် အတိုင်းပင်။

မကောင်းဆိုးဝါးများနှင့် ဘီလူးသရဲများက မခြောက်လန့်နိုင်ချေ။ အိပ်မက်ဆိုးလည်း မမက်သည့်အပြင် မိမိ၏ လားရှာဂတိ ဘဝအဆက်ကိုပါ သိပေသည်။

မှန်ပေသည်။ ထိုကလေးမလေး၏ ရောဂါသည် သူ့ကို ဝင်ပူးသော အမျိုးသမီးပြောသည့်အတိုင်း ကုမှသာ ရောဂါ ပျောက်ကင်းသွားလေသည်။

ထိုနည်းအတိုင်းပင် ရောဟိဏီသည် သေလွန်သည့် အခါတွင် နတ်ပြည်သို့ ရောက်ပြီး နတ်သား ငှဦး၏ အလယ်တွင် ဘုံမိမိနှင့်တကွ နတ်သမီးသွားဖြစ်လေသည်။ ချောမော လှပလွန်းသော ရောဟိဏီ နတ်သမီးကို မြင်လျှင် မြင်ချင်း နတ်သား ငှဦးသည် အလွန်ချစ်ခင်စွဲလမ်းသွားကြကာ အချင်းချင်း သူပိုင်သည်။ ငါဆိုင်သည် ဆိုသကဲ့သို့ အငြင်းအခုံဖြစ်ကြလေတော့သည်။ နတ်သားက လေးယောက်၊ နတ်သမီးက တစ်ယောက်တည်းဆိုသောအခါ အဝေမတည့်ဖြစ်ပြီး သိကြားမင်းထံ အဆုံးအဖြတ်ခံယူရမည့် အခြေအနေသို့ ရောက်သွားတော့သည်။

သိကြားမင်းထံသို့ ရောက်ကြသောအခါ သိကြားမင်းလည်း ရောဟိဏီကို တွေ့ပြီး ချစ်ခင်စွဲလမ်းသွားပြန်သည်။ ရောဟိဏီ နတ်သမီးလှပွဲတွင် သိကြားမင်းပါ ဝါဝင်လာပြန်လေရာ ငိုအားထက် ရယ်အားသန်စရာ ဖြစ်နေလေတော့သည်။ သိကြားမင်းက နတ်သား လေးယောက်အား...

“ကဲ - မင်းတို့ နတ်သားလေးယောက်လုံး ဖြေဆိုပါ။ ရောဟိဏီကို မြင်တာနဲ့ ဘယ်လိုခံစားကြရတယ်ဆိုတာ အသီးသီးပြောကြစမ်း”

ပထမ နတ်သားက...

“ရောဟိဏီကို စတွေ့တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် စံချော့မှာ တီးတဲ့ စစ်စည်၊ စစ်မောင်းကြီး တီးခတ်သလို ရင်ထဲမှာ တဒိန်းဒိန်းနဲ့ မြည်ဟီးနေပါတယ်”

ဒုတိယ နတ်သားက...

“ရောဟိဏီကို တွေ့တဲ့အချိန်က စပြီး တောင်ပေါ်က နေ အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာ စီးဆင်းလာတဲ့ ရေတံခွန်က ရေစီးသံမဟာ ရင်ထဲက ရင်ခန့်သံတွေဟာ တရုန်းရုန်းနဲ့ ပြည်ကြွေးနေပါတယ်”

တတိယ နတ်သားက...

“ရောဟိဏီကို မြင်ရတဲ့ အချိန်က စပြီး စစ်မြေပြင်က စစ်ရထားတွေမှာ လွှားထားတဲ့ စစ်တံခွန်တွေ လေအပင့်မှာ တလွင့်လွင့်နဲ့ ရွေ့လျားလှုပ်ခတ်နေသလို ရင်ထဲမှာ တဖျပ်ဖျပ်တလှုပ်လှုပ် ခံစားနေရပါတယ်”

နောက်ဆုံး စတုတ္ထ နတ်သားက...

“ရောဟိဏီကို စတွေ့တာနဲ့ ကြည့်မဝ၊ ရှုမငြီးတဲ့ ရောဟိဏီရဲ့ အလှကို မျက်လုံးအာရုံ ကျွတ်ကျမတတ် ကြည့်ရင်း ကြည့်ရင်းနဲ့ မျက်လုံးနှစ်လုံး ပြူးထွက်လာကာ ပုစွန်မျက်လုံးလိုဖြစ်ပြီး မျက်လုံးနှစ်လုံးကို မျက်လုံးအိမ်ထဲတောင် ပြန်ထည့်လို့မရအောင် ဖြစ်နေပါတယ်”

နတ်သား လေးယောက်သည် ရောဟိဏီနှင့် ပတ်သက်၍ အသီးသီး ခံစားနေရသော ခံစားချက်များကို အပြိုင်အဆိုင် ဖွဲ့နွဲ့ပြောပြပြီး သူ့ကို မပေးပါနဲ့၊ ကျွန်ုပ်ကိုသာ ပေးပါ စသည်ဖြင့် အလှူအယက် တောင်းဆိုပြီးကြသောအခန်းတွင် သိကြားမင်းသည် နတ်သား လေးယောက်၏ ရောဟိဏီနှင့် ပတ်သက်၍ ခံစားချက်များမှာ သည်ရွှေ သည်မှုသာဖြစ်၍ တော်ပေသေးသည်။ ကျွန်ုပ် ခံစားနေရသည်ကို ပြောပြရလျှင် ရောဟိဏီကိုသာ မရလျှင် ချက်ချင်းသေပွဲဝင်ရမှာ ဖြစ်ကြောင်း ပြောလိုက်ရာ နတ်သမီးအခြံအရံ ငါးရာစီ ရှိကြသော နတ်သားလေးဦးသည် ရောဟိဏီနှင့် ပတ်သက်၍ သူတို့ထက်ပိုပြီး ခံစားနေရသော သိကြားမင်းအား ငဲ့ကွက်သောအားဖြင့် ရောဟိဏီကို အသီးသီးစွန့်သွားကြလေသည်။

ရောဟိဏီလည်း သိကြားမင်း၏ နတ်သမီးဖြစ်သွားလေတော့သည်။ သိကြားမင်းတွင် သုခိတာ၊ သုနန္ဒာ စသော မိဖုရားကြီး လေးပါးအပြင် နတ်သမီးငယ် နှစ်ကျဇွန်နှင့် ငါးသန်း ရှိပေသေးသည်။ ထိုမျှလောက် နတ်မိဖုရားများ ရှိနေပါလျက် ရောဟိဏီကို အရယူပြီး သွားလေရာသို့ ခေါ်ဆောင်သွားလေသည်။

သိကြားမင်းသည် မိဖုရားများစွာဖြင့် ကာမဂုဏ်ခံစားနေသော်လည်း အပါယ်မကျနိုင်တော့ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သိကြားမင်းသည် မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်များကို နာကြားရပြီး သောတာပန်ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင် ဖြစ်

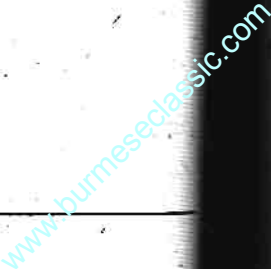
သည်။ သိကြားမင်းတွင် မယားအများကြီး ရှိနေသကဲ့သို့ ဘုံစိမာန်များ၊ သားသမီးများလည်း များစွာရှိသည်။ သို့ရာတွင် ရိသမျှသော မယား၊ သားသမီး၊ ဘုံစိမာန်များကြောင့် အပါယ်မကျတော့ပေ။ သူ နာကြားထားရသော ဝိပဿနာ တရားအကျိုးကြောင့် ထိုအရာများအားလုံးတို့သည် သူ့ကဲ့သို့သော အရိယာ သောတာပန်တစ်ဦးအတွက် မိတ်ဆွေများဖြစ်ကြလေသည်။

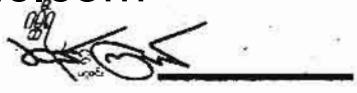
သောတာပန်တည်သွားသူ၏ သန္တာန်တွင် ငါဟူသော အစွဲကင်းသွားပြီဖြစ်သည်။ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာအပေါ်တွင် ငါစွဲကင်းပြီဟူသော အပါယ်မကျတော့ပေ။ ဤသည်မှာ ဝိပဿနာ တရားကို နာကြားသိရှိ နားလည်ခြင်း၏ အကျိုးဖြစ်သည်။ ဝိပဿနာတရားကို နာကြားသိရှိ နားလည်ထားသူအတွက် ဆွေမျိုးသားချင်း၊ အပေါင်းအသင်းမိတ်ဆွေ၊ ရွှေငွေဥစ္စာမှန်သမျှသည် မိမိ၏ ရန်သူသာဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဆွေမျိုးသားချင်း၊ အပေါင်းအသင်းမိတ်ဆွေ၊ ရွှေငွေဥစ္စာဆိုသည်ကို အသာထားပါဦး၊ မိမိ၏ ခန္ဓာကိုယ်အသွေးအသားကို စွဲလမ်းပြီး သေလျှင်ပင် ပြိတ္တာဘုံသို့ ရောက်ရလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဘာကိုမျှ စွဲလမ်းခြင်း မပြုသင့်ပေ။

ဥစ္စာကို မဆိုထားလို့၊
ကိုယ်ဝတ်ခြုံလွမ်း ပုဆိုးနွမ်းကာ၊
သင်္ကန်းမျှ၍ လောကဏ္ဍိဟိတ်၊
ငဲ့သည်စိတ်ကြောင့် ဖုတ်ပြိတ်သန်းဖျ
ဖြစ်ကုန်ကြ၏။

***

မေတ္တာရှင်ရွှေမြည်သံ

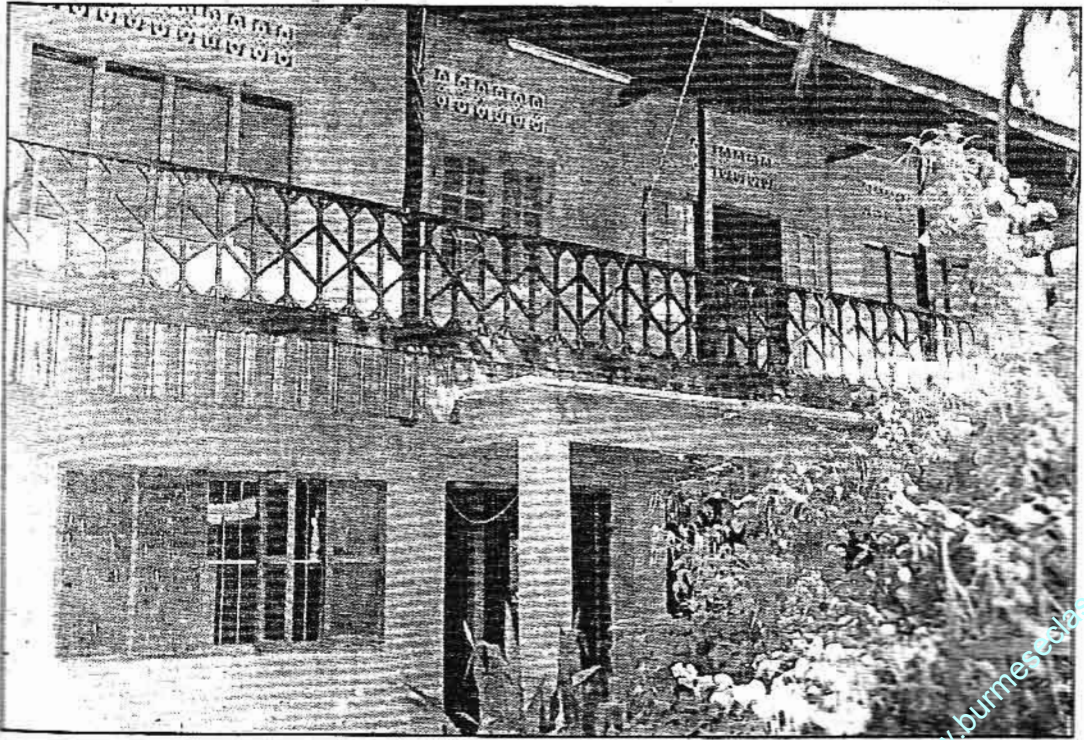
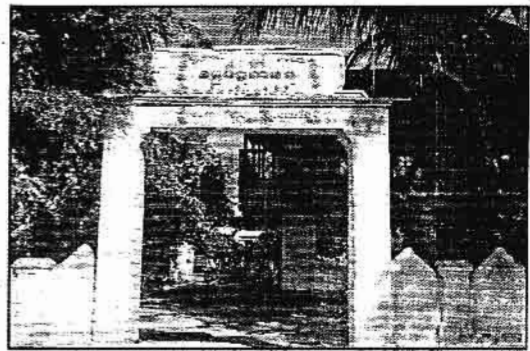

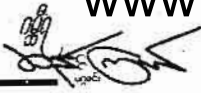

မြစ်ခြေမြို့၏ တစ်ခွတည်းသော သီလရှင်စာသင်တိုက်

■ ကျော်စင် (မြစ်ခြေ) ■

ဘုရားရှင် သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်အခါကပင် မိထွေး
တော် ဂေါတမီ၏ လျှောက်ထားချက်ကြောင့် ဘိက္ခုနီ
သာသနာ စတင်ထွန်းကားခဲ့သည်။ ထိုစဉ်မှစ၍ ယခုကာလ
တိုင်အောင် နှစ်ပေါင်း ၂၅၀၀ ကျော်သည့်တိုင် ဘိက္ခုနီ
သာသနာ (ဝါ) သီလရှင် သာသနာတော်မှာ ခိုင်မြဲစွာ
တည်ရှိနေဆဲဖြစ်သည်။ အမျိုးသမီးများပင် ဖြစ်လင့်ကစား၊
သာသနာတော်၏ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်
နေကြသည့် သီလရှင်တို့၏ ဘဝမှာ အလွန်ပင် ချီးကျူးစရာ

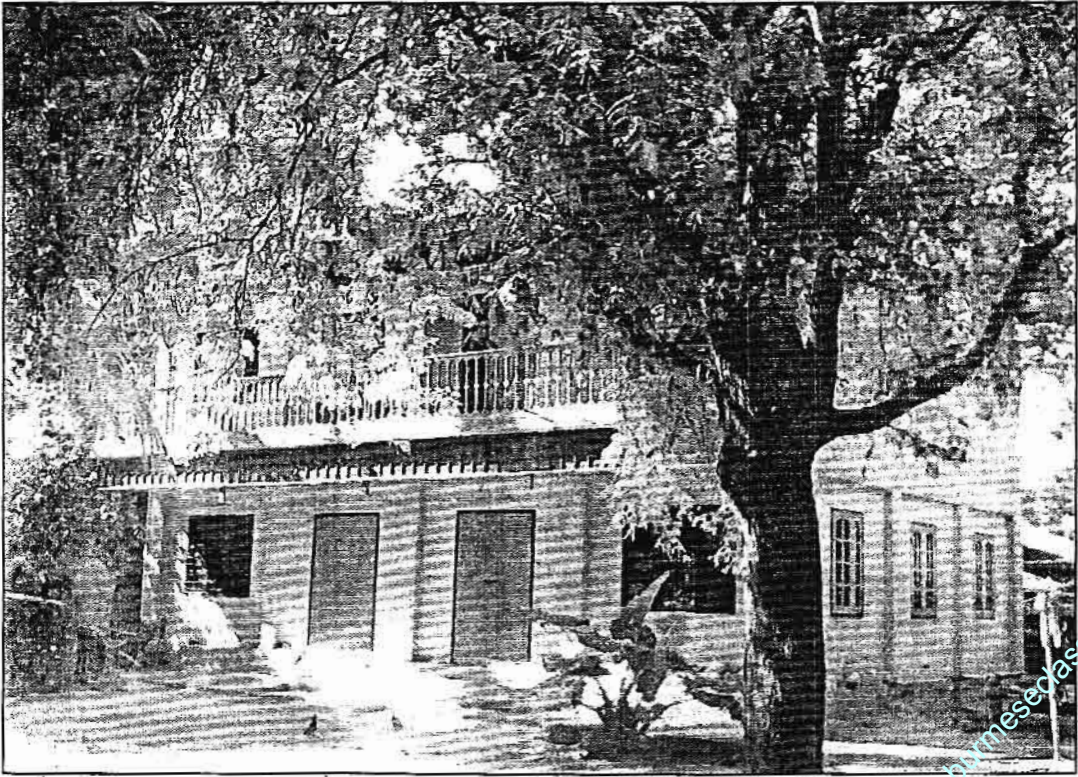

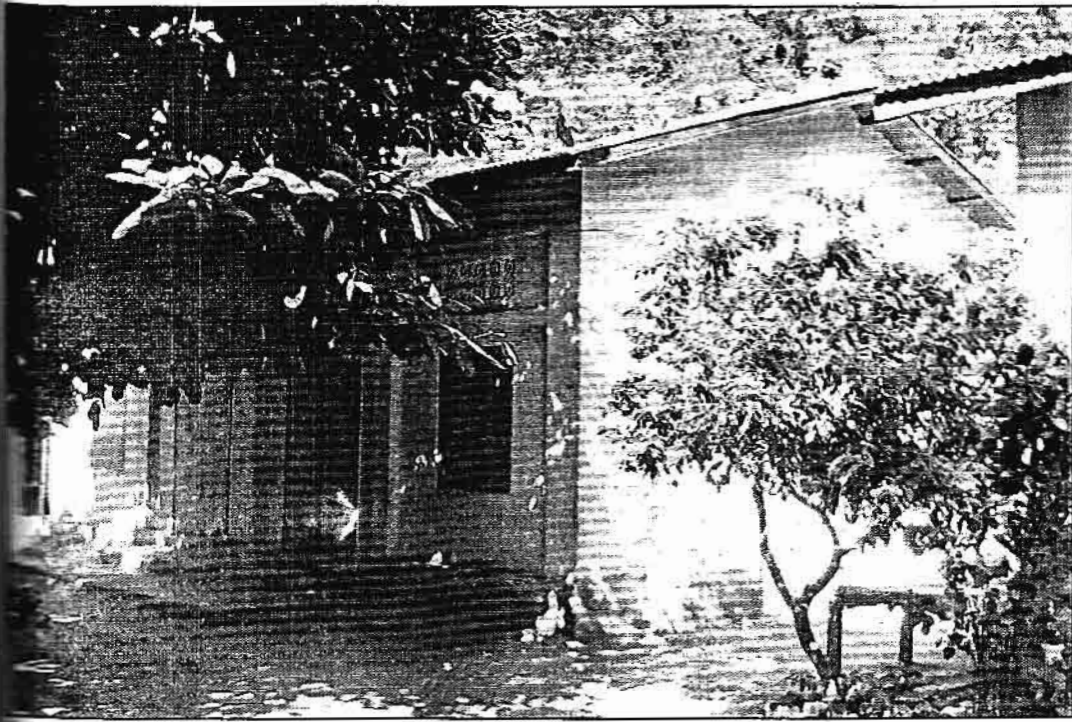
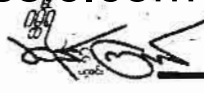

ကောင်းလှသည်။ သာမန် လူ့ယောက်ျား၊ လူမိန်းမတို့ထက် လည်း မြင့်မြတ်ကြသူ အဖိုးသမီး အာဇာနည်များဟု ခေါ်ဆို ထိုက်ပါပေသည်။

ထိုကဲ့သို့ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ကြံပွားများနေ ရင်းကပင် သာသနာတော်ဆိုင်ရာ စာပေကျမ်းဂန်များကို စာစိုက်မတ်မတ် လေ့လာသင်ယူနေကြသူများ စုစည်းရာ စာသင်တိုက် ကြီး/ ငယ်များလည်း မြန်မာနိုင်ငံ မြို့ရွာအနှံ့ အပြားတွင် တည်ရှိနေကြပါသည်။ ထိုကဲ့သို့သော မြို့ရွာ များအနက် စာရေးသူတို့၏ တောမြို့ကလေးခေါ်ခေါ် မြို့ငယ် ကလေးခေါ်ခေါ် မြစ်ခြေမြို့ကလေးတွင်လည်း ကေစာရီ သီလရှင် စာသင်တိုက်ခေါ် စာသင်တိုက်ကလေး ရှိပါသည်။

ထိုစာသင်တိုက်ကလေးအကြောင်း မတင်ပြမီ စာရေး သူတို့မြို့၏ သီလရှင်သာသနာ စတင်ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပုံကို ပထမဦးစွာ တင်ပြလိုပါသည်။ မြစ်ခြေ သီလရှင်သာသနာ ကို လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း ၁၀၀ခန့်က "ခေါ်ဓမ္မေသီ" အမည်ရှိ သီလရှင်ဆရာကြီးက စတင်တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ခေါ်ဓမ္မေ သီမှာ ပခုက္ကူခရိုင်၊ ပေါက်မြို့နယ်၊ ကျွန်းကြီးရွာမှ ဒေသပင်း တော် ဦးဖြတ်နှင့် ဖယ်တော်(အမည်မသိ)တို့မှ ၁၂၃၈ ခုနှစ်၊ သီပေါမင်း ပါတော်မမူမီကပင် မွေးဖွားသန့်စင်ခဲ့သည်။ သီပေါမင်း ပါတော်မူသည့်အချိန်တွင် အသက် ၉နှစ်အရွယ်

သည်။ ပျို့ရွယ်စဉ် သီလရှင်ဘဝဖြင့် စစ်ကိုင်း သစ်ဆိပ်
နှင့် ဒေါ်ဝဏ္ဏထံတွင် တပည့်ရင်းခံ၍ ပညာသင်ကြားခဲ့
သည်။

သက်တော် ၃၆နှစ်အရ သက္ကရာဇ် ၁၂၇၆ ခုနှစ်တွင်
မြစ်ခြေမြို့၊ ထနောင်းကုန်းရပ်၌ “ဓမ္မရက္ခိတ” အမည်တွင်
သီလရှင်ကျောင်းကို စတင်တည်ထောင်လျက်
သနာပြုလေသည်။ ထိုသီလရှင်ကျောင်းကို ထူထောင်နိုင်
ရန် တပည့်ဖြစ်သူ သီလရှင် ဒေါ်မာလာရီ၏ ဖခင် ဦးဘိုး
ဦး၏ ပီခင် ဒေါ်မင်းသင်နှင့် ဆွေမျိုးတစ်စုတို့က ကျောင်း
ဆောက်ရန် မြေနေရာနှင့်တကွ အဆောက်အအုံတို့ကို
ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းပါသည်။

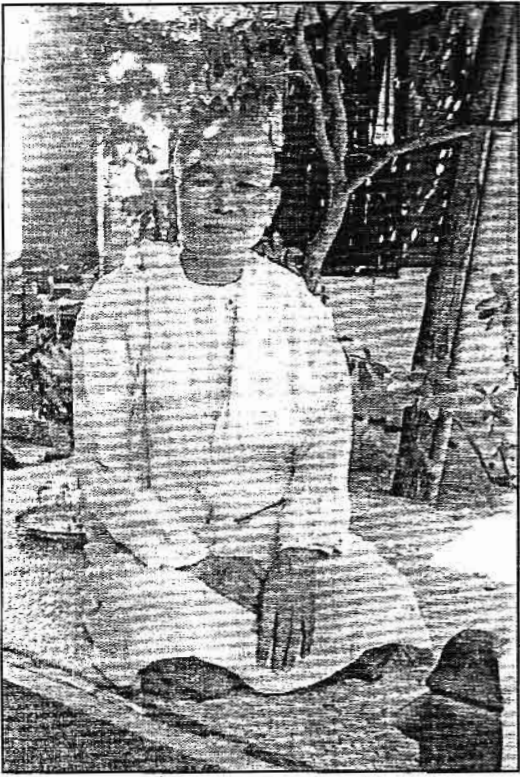
မြစ်ခြေ၏ ပထမဆုံး သီလရှင်ကျောင်းတွင် ကိုးကွယ်
အိမ်ရှေ့စံ ကနောင်မင်းနှင့် အဆောင်ရ ကိုယ်လုပ်တော်
အဘတို့မှ ဖွားမြင်သည့် လင်းပင်မင်းသားကြီး၏ လင်းပင်
ရုပ်တော်မူ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူကို ပင့်ဆောင်ခဲ့ပြီး
အဆောင် ဆောက်လုပ်လျက် ပူဇော်ခဲ့ပါသည်။ ဒေါ်ဓမ္မ
၏ လက်ရင်းတပည့် ဒေါ်မာလာရီသည်လည်း စစ်ကိုင်း
သစ်ဆိပ်ချောင် ဒေါ်ဝဏ္ဏထံတွင်ပင် စာပေပရိယတ္တိများ
သင်ကြားခဲ့ပြီး ၁၂၈၅ ခုနှစ်က စပြီး ဓမ္မရက္ခိတကျောင်းတွင်
သီလရှင်များကို စာဝါပို့ချ သင်ကြားပေးခဲ့သည်။
ထနောင်းကုန်း၊ ဓမ္မရက္ခိတကျောင်းတွင် ထိုအချိန်က

ထင်ရှားခဲ့သည့် သီလရှင်များမှာ ဒေါ်သုပန၊ ဒေါ်ကဉ္စန၊
ဒေါ်သန္တတီ၊ ဒေါ်ဒါန အစရှိသည့် သီလရှင်အပါး ၂၀ကျော်
မျှ ရှိခဲ့သည်။ ထနောင်းကုန်းရပ်ရှိ ဓမ္မရက္ခိတကျောင်းတွင်
လက်ရှိအားဖြင့် သီလရှင် ၉ပါးနှင့် စစ်ကိုင်းတွင် စာဝါလိုက်
နေသော သီလရှင် ၄ပါးသာ ရှိတော့သည်။

ဆရာကြီး ဒေါ်ဓမ္မသီသည် ၎င်း စတင်တည်ထောင်
ခဲ့သည့် ဓမ္မရက္ခိတ သီလရှင်ကျောင်းအပြင်၊ သက္ကရာဇ်
၁၂၉၆ ခုနှစ်တွင် မြစ်ခြေမြို့၊ သစ်ရပ်တွင် ထပ်မံ တည်
ထောင်လိုက်သည့် သီလရှင်ကျောင်းခွဲမှာ “ဓမ္မအာရဗ္ဗစိတ္တ
သုခကျောင်း”ဟု အမည်တွင်ပါသည်။ ထိုသို့ ကျောင်းခွဲ
တည်ထောင်ပြီး ၂၄နှစ်အကြာ သက္ကရာဇ် ၁၃၂၀ ခု၊ သက်
တော် ၈၂အရွယ်တွင် ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်သည်။

ဆရာကြီး ဒေါ်ဓမ္မသီ ထပ်မံ တိုးချဲ့ တည်ထောင်ခဲ့
သည့် ဓမ္မအာရဗ္ဗစိတ္တသုခကျောင်းသစ်တွင် လက်ရှိအချိန်၌
သီလရှင်အပါး ကြီး/ငယ် ၄၀ ခန့် ရှိသည်။ တိုက်အုပ်မှာ
ဆိပ်ဖြူမြို့နယ်၊ အင်းဂံရွာသူ “ဒေါ်ကုလာစာရီ” ဖြစ်သည်။ ဒု
တိုက်အုပ်မှာ ပေါက်မြို့နယ်၊ ကျွန်းကျွန်းကြီးရွာသူ အသက်
၉၀ ခန့်ရှိ ဒေါ်နန္ဒတီတို့ ဖြစ်ကြသည်။ ထိုကျောင်းတွင်
အသက် ၈၀ ကျော်၊ ၉၀အရွယ် အဘွားအို သီလရှင် ၅ပါး
နှင့် ဓမ္မစရိယ ဆရာလေး ၅ပါး၊ သာမဏေ ၁ပါးတို့လည်း
ရှိကြသည်။

www.burmeseclassic.com

မြစ်ခြေ၏ တတိယ သီလရှင်ကျောင်း (သို့မဟုတ်) တစ်ခုတည်းသော သီလရှင် စာသင်တိုက်မှာ မြို့သစ်ရပ် အထက ကျောင်း၏ နောက်ကျောလမ်းတွင် တည်ရှိသည်။ ထိုကျောင်းကို ၁၃၅၄ခုနှစ်တွင် ဒေါ်ကောစာရီ (ခေါ်) သီလရှင် ဆရာကြီးက စတင်တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ထိုဆရာကြီးမှာ သက်တော် ၄၀ ရမှ သီလရှင်ဝတ်သူဖြစ်သည်။ ကောစာရီ သီလရှင်စာသင်တိုက် တည်ထောင်ရန် မြေကွက်ကို အရှေ့ဘက် ကပ်လျက်တွင် တည်ရှိသည့် မဟာစည်ကျောင်းတိုက် မှ ဆရာတော်ဘုရားက ခွဲဝေပေးထားခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ယာယီ နေထိုင်နိုင်ရန် သုံးပင်နှစ်ခန်းတွဲ ဇရပ်ဆောင်လေး ခုဆောင်ကိုပါ စွန့်ခဲ့ပါသည်။ နောက်ပိုင်း ဒါယကာ ဦးအောင်ခက် တစ်ကျောင်း၊ အလှူရှင် ဒေါ်ခင်မျိုးကြည်က တစ်ကျောင်း စသည့် အလှူရှင်များက တိုက်ကျောင်းတစ်ကျောင်းစီကို လည်းကောင်း၊ အများစုပေါင်း ကုသိုလ်ပါဝင်သည့် တိုက်ကျောင်း စသည့် တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကျောင်းအာရပ်အနေဖြင့် တင့်တယ်သွားပါသည်။ စုစုပေါင်း သီလရှင်များ နေထိုင်ရန် ကျောင်းဆောင် ၄ဆောင်၊ ဘုရားဆောင် နှစ်ထပ်ဓမ္မာရုံတစ်လုံးတို့ ရှိကြသည်။ ဒေါ်ကောစာရီမှာ သက်တော် ၈၀ အရတွင်

အနိစ္စရောက်သည်။

ကောစာရီ သီလရှင်စာသင်တိုက်အရှေ့ဘက်တွင် မဟာစည် ဓမ္မာရုံသာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၊ ၎င်းအရှေ့ဘက်တွင် ဓမ္မအာရဗ္ဗစိတ္တသုခကျောင်းတို့ ရှိကြပြီး၊ ထိုကျောင်းတို့၏ နောက်ကျောဘက်တွင် ရွှေတောင်ကျောင်း၊ ဆွန်းလွန်း ဝိဿနာကျောင်း၊ အေးစေတီကျောင်း၊ ရွှေစောလှဘုရားနှင့် ရွှေစောလှ တောရကျောင်းတို့ ရှိကြသည့်အတွက် ထိုဒေသကလေးမှာ သာသနာကျောင်းကန်တို့ဖြင့် စုဝေးရာ ရပ်ကွက်ကလေးတစ်ခုသဖွယ်၊ သာသနာနယ်မြေသဖွယ် ဖြစ်နေပါသည်။

လက်ရှိ တိုက်အုပ်ဆရာကြီးမှာ ပခုက္ကူမြို့နယ်၊ ဇီးချောင်းတွင်းရွာ အဖ ဦးရိန်း၊ အမိ ဒေါ်တင်မြိုင်တို့မှ ဖွားမြင်သည်။ ယခုအခါ သက်တော် ၅၂နှစ်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ ဘွဲ့တော်မှာ ဒေါ်ပညာသီရိ(ဓမ္မာစရိယ)ဖြစ်သည်။ အသက် ၂၄နှစ်အရွယ်ထိ ပခုက္ကူမြို့အနောက်၊ သံခိပ်ကျောင်းတွင် စာပေပညာများ ဆည်းပူးလေ့လာလိုက်စားပြီး စစ်ကိုင်းချောင်တွင် အသက် ၂၅နှစ်မှ အသက် ၃၀ အထိ ပညာဆက်လက် ဆည်းပူးလေ့လာသည်။ ကောစာရီ စာသင်တိုက်၏ ဒုတိယတိုက်အုပ်မှာ ဒေါ်ခင်မေသီဖြစ်သည်။

စာသင်တိုက်တွင် သီလရှင်အပါး ၄၀ ရှိသည်။ ထို ၄၀ အနက် ပထမလတ်တန်းတွင် ၆ပါး၊ ပထမလတ်တန်းတွင်

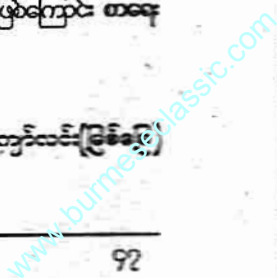
ခုနှစ်နှင့် ပထမကြီးတန်းတွင် ၅ပါး၊ ဓမ္မစရိယတန်းတွင် ငါးတို ရှိသည်။ ထိုကျောင်း၏ ထူးခြားချက်မှာ သီလရှင်တို့ ၏ မှီခိုရာမဲ့ အမေအိုတချို့ကိုလည်း အဘွားရိပ်သာ(လူအို ချဲ့သဖွယ် ပြုစုစောင့်ရှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဆရာလေး ထို့ စားရသလောက်အတိုင်း ကျွေးမွေးပြုစု စောင့်ရှောက် ထားသည်။ သီလရှင်အငယ်များကိုမူ ထနောင်းကုန်းရပ်၊ အရှေ့ နား ဝိသုတာရာမတိုက်ရှိ ဆရာတော် ဦးရာဇိန္ဒ၏ ဘုန်းတော် ဣသင် အလယ်တန်းပညာသင်ကျောင်းတွင် လောကီ ပညာ ရပ်များကို သင်ယူစေ၏။ ရှစ်တန်းအောင်ပြီးနောက် ဆက် ဆက်၍ အတန်းပညာသင်ယူလိုပါလျှင် သီလရှင်ဝတ်မှ ဆွတ်ရ၏။

ထိုသီလရှင်ကျောင်း၏ အဓိက မူဝါဒမှာ စာမေးပွဲ အောင်ဖို့ထက် ပဋိပတ္တိအလုပ်ကို မှန်မှန်လုပ်ရန်နှင့် တစ်နေ့ သူင် သုံးကြိမ် မှန်မှန်ဘုရားဝတ်တက်ရပြီး မှန်မှန်တရား ဆိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဆရာလေး ဒေါ်ပညာသီရိမု ပြောပြသည်မှာ သီလရှင် တို့၏ဘဝတွင် စားဝတ်နေရေးအတွက် ခက်ခဲကြမ်းတမ်းပုံ၊ ဆွမ်းဆန်ထွက်ရာတွင် တစ်စွန်းဆန်ကလေးများဖြင့် စုပေါင်း ရရှိသည်မှာ သီတင်းတစ်ပတ်အတွက် လောက်ငံရုံသာဖြစ် ကြောင်း၊ လက်ရှိ သီလရှင်များ၏ဘဝသည် သံယာတော် တို့နှင့် မတူ၊ အဆင်သင့် ချက်ပြုတ်ပြီးသားများကိုလည်း အလှူခံရရှိခြင်းမဟုတ်ဘဲအတွက်၊ အလှူအတန်းများကို လည်း ပင့်ဖိတ်ခံရခြင်း နည်းပါးလှသည်အတွက် ဘဝကို ပင်ပန်းကြမ်းတမ်းစွာ ဖြတ်သန်းရပါကြောင်း၊ သို့ရာတွင် သာသနာတော်၏ အကျိုးကို အသက်ရှင်နေသရွေ့ကာလ ပတ်လုံး မမှိတ်မသန် ဆောင်ရွက်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း စာရေး သူအား ပြောကြားလိုက်ပါသည်။

***

ကျော်သင်း(ခြေစံ)

ကြီးပွားချမ်းသာ အောင်ဂါထာ ပုတီးစိပ်

လူစွမ်းမြင့်(နတ်မောက်)

မတွေ့ရသည့်မှာ ကြာပြီဖြစ်သော ပုတီးစိပ် မိတ်ဆွေ ဦးဆွေလင်းနှင့် စနေညနေကွင် နတ်မောက်မြို့ ဆုတောင်း ပြည့် ဘုရားရင်ပြင်တွင် ဆုံရပါသည်။

“ဟာ... ဦးမြင့်”

“ဟင်... ကိုဆွေလင်း၊ မတွေ့တာ ကြာပြီနော်”

“ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော် အဓိဋ္ဌာန်က မနက် ဂုနာရီ ၄၅ မိနစ်ကနေ ၉နာရီ ၄၅မိနစ်ဆိုတော့ ခင်ဗျားနဲ့ မဆုံတာ”

“ဪ... အဲဒီအချိန်တွေက ကျွန်တော် ရုံးအရောက် သွားရမယ့် အချိန်တွေဆိုတော့ အဓိဋ္ဌာန်အချိန် သတ်မှတ် လို့ မရဘူး။ ခုလို ညနေ ၅နာရီ၊ ၆နာရီမှပဲ...”

“ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ၊ ဟုတ်တာပေါ့”

“အဲဒါနဲ့ အခုညနေပိုင်းအချိန် အဓိဋ္ဌာန်ဖြစ်သွားပြီလား ကိုဆွေလင်း”

“ဆိုပါတော့ ဦးမြင့်ရာ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ ၁၀နှစ်လောက် ပုတီးစိပ်တစ်ခုကို သုံးလ အဓိဋ္ဌာန်ခဲ့တာ မနေ့က ပြည့်သွား ပြီလေ။ အဲဒါကြောင့် အခုတော့ ပုံမှန် ပုတီးစိပ်ပဲ ညနေပိုင်း ရောက်ဖြစ်၊ စိပ်ဖြစ်တာပါ။

ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားသွားမိသဖြင့်...

“လွန်ခဲ့တဲ့ ၁၀နှစ်လောက်က ပုတီးစိပ် ဆိုတာက ရှင်းစမ်းပါဦး ကိုဆွေလင်းရ”

“ဪ... အင်း၊ သိပ်ခက်ခက်ခဲခဲ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ ခင်ဗျားနဲ့ စကားမစပ်မိတော့ မပြောမိတာပါ။ ဒီလိုဗျာ၊ လွန်ခဲ့ တဲ့ ၁၀ နှစ်ကျော်ကျော်က ကျွန်တော် ဘဝပျက်၊ ဒုက္ခရောက် ခဲ့ရတယ်။ ဒုက္ခရောက်ဆို တော်တော်ကို ဆိုးပါတယ်ဗျာ”

ဟု ဆိုကာ ကိုဆွေလင်းက ပြန်ပြောင်းပြောပြသည်။

လွန်ခဲ့သည့် ၁၀နှစ်ကျော်ခန့်က ကိုဆွေလင်းမှာ လောင်းကစားနိုင်အကြီးအကျယ်ဖြစ်ခဲ့ပြီး ကားပြုတ်၊ ရွှေ ပြုတ်၊ မြေပြုတ်ဖြစ်ကာ နေအိမ်သာ ကျန်ခဲ့သည်။ ထိုသို့

စီးပွားပြုတ်သည့်အပြင် အဖမ်းခံရပြီး ထောင် ၆လ ကျခံ ခဲ့ရသေးသည်။

“ကျွန်တော် ထောင်က ထွက်တော့ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်း မသိဘူးဗျာ။ ဟိုယောင်ယောင် ဒီယောင်ယောင် နဲ့၊ လောင်းကစားအလုပ်ဆိုလည်း ကြားတောင် မကြားရဲ ဘူး။ အဲဒါနဲ့ ကောင်းရောင်းကောင်ဝယ် ကုန်ခြောက်၊ စားကုန် သောက်ကုန်ဈေးဆိုင်ဖွင့် ရောင်းဝယ်ခဲ့ရတယ်ဗျာ။ အဲဒီမှာ ကျွန်တော် တစ်သက်လုံး ကိုးကွယ်ခဲ့တဲ့ ဆံခြည်မျှင် ရွှေကျောင်းဆရာတော် ဦးကုမာရက ဒီဂါထာကို သုံးလ၊ ကိုးလ တတ်စွမ်းသလို အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ဆိုပြီး ခိုင်းလို့ စိပ် ပွားခဲ့တာ အရောင်းအဝယ်အဆင်ပြေ တိုးတက်အောင်မြင် ကြီးပွားခဲ့ပါတယ် ဦးမြင့်ရာ။ အဲဒါ အခု သုံးလ ပြန်အဓိဋ္ဌာန် စိပ်ပွားခဲ့တာ မနေ့က ပြည့်ခဲ့ပြန်တာပါ။

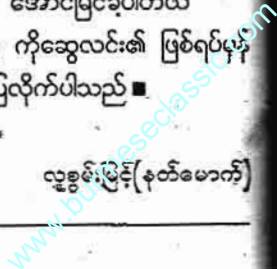
“ဪ... ဪ... ကောင်းပါတယ်ဗျာ၊ ဘယ်လို စိပ်ပွားရတာလဲ၊ ဘယ်နပတ် စိပ်ပွားရလဲ”

“မခက်ပါဘူး။ (၁၀၈)လုံး ပုတီးကုံးနဲ့ ဥပတ်၊ ဥပတ်၊ ကိုယ်နိုင်သလောက် အချိန်မှန်၊ နေရာမှန် အဓိဋ္ဌာန်စိပ်ရုံပါပဲ။ ဂါထာက ဒီလိုပါ”

ဣစ္ဆိတံ ဣစ္ဆိတံ နာထံ၊
ဣစ္ဆိ တက္ကေဟိ သောဝိတံ၊
ဣစ္ဆိ တတ္ထာယ ဝန္ဓာမိ၊
ဣစ္ဆိတတ္ထံ ဒဒါတုမေ။ (ပုတီးတစ်လုံးချ)
ကျွန်တော်ဘဝမှာ ဒီဂါထာ ပုတီးစိပ်ဟာ အကြီး အကျယ်ပြောင်းလဲ တိုးတက် အောင်မြင်ခဲ့ပါတယ်။
ပုတီးစိပ်ဖက် မိတ်ဆွေ ကိုဆွေလင်း၏ ဖြစ်ရပ်မှန် ပြောပြချက်ကို ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။

* * *

လူစွမ်းမြင့်(နတ်မောက်)

မိမိကလေးတို့

သင်္ကြန်ပန်း၏ အဓိပ္ပာယ်

မကြာမီ အချိန်ကာလတွင် ပြန်မာ
 ရိုးရာနတ်သစ် အကူးအပြောင်း
 ပြန်အချိန်အခါသို့ ကူးရောက်တော့မည်
 ဖြစ်သည်။ နတ်ဦးအခါသမယတွင်
 ထူထောင်လိုသည် အကာရေအေးပြိုင်
 စတေး ပက်ဖျန်းလျက် နတ်သစ်
 ဦးပွဲ ဆင်နွှဲကြမည်ဟု မလွှဲပေ။

တန်ခူးလတွင် နှစ်သစ်ကုသွင်တော်ဟူ၍ ကျင်းပ ဆင်နွဲ ကြမြဲဖြစ်သောကြောင့် ဆယ်နှစ်လရာသီပွဲတော်များအနက် ထူးခြားထင်ရှားသည့် ပွဲတော်တစ်ခုလည်း ဖြစ်ပေသည်။

၃၆၅ ရက်၊ ၆နာရီ၊ ၃၆မိနစ်၊ ၁၂ စက္ကန့်သည် မြန်မာ တို့၏ နှစ်သစ် သင်္ကြန်ကျရန် တွက်ချက်မှုအလိုတည်း။

ထိုအတူ သင်္ကြန်ဆိုသည်မှာ ပါဠိအလိုအရ သင်္ကြန်ဟု ဖြစ်ပေါ် ပြောင်းလဲလာပြီး အကူးအပြောင်း၊ ရွှေလျားခြင်းဟု သော အနက်အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူနိုင်ပြီး တစ်နည်းအားဖြင့် ရာသီခွင်ပြောင်းလဲခြင်း၊ နှစ်ဟောင်းမှ နှစ်သစ်သို့ ပြောင်းလဲ ခြင်း၊ နှစ်ဟောင်း၏ နောက်ဆုံးလဖြစ်သော တပေါင်းလမှ နှစ်သစ်အစ တန်ခူးလသို့ ပြောင်းလဲခြင်း၊ မိန်ရာသီမှ ဖိဿ ရာသီသို့ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် ကူးပြောင်းခြင်းတို့အပြင် ဗေဒင်၊ နက္ခတ္တပညာရပ်၌လည်း အာသာဝဏီနက္ခတ်ထက် ၄-ယဇ် စီးနင်းသည့်အချိန်၌ သင်္ကြန်ကျရောက်ကြောင်း အဆိုရှိပေ သည်။

သင်္ကြန်ဟူသော ဝေါဟာရမှာ ကောင်းကျိုးမင်္ဂလာ ကြန်အင်လက္ခဏာ တိုးပွားလာစေရန် သုတ်သင်ဆေးကြော ခြင်းဟူ၍ အနက်ထွက်၏။

ရေးဘုရင်မင်းများသည် တစ်ပတ်လျှင် တစ်ကြိမ် ဦးခေါင်းဆေးလျှော်သည့် ပကတိသင်္ကြန်၊ ဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်နင်း ညှပ်ဖျင်း၍ အန္တရာယ်ပျောက် ဘုန်းတော် တန်ခိုးတောက်စေ ရန် ရှောင်လေ့ရှိသော သင်္ကြန်လတ်နှင့် ဘိသိက်ခံယူသည့် အခါတွင် ရှောင်လေ့ရှိသော မဟာသင်္ကြန်ဟူ၍ မင်္ဂလာအခမ်း အနားများစွာရှိ၏။ ထို့ကြောင့် သင်္ကြန်အခါ ခေါင်းဆေးခြင်း၊ ရေပက်ကစားခြင်းတို့သည် အဆိုးပျောက်ပြီး အကောင်း ရောက်စေရန် ရည်ရွယ်၍ မကောင်းမှုဟူသမျှကို ရေကြည် ရေအေးဖြင့် ဆေးကြောသန့်စင်သည့် သဘောပင် ဖြစ်ပေ သည်။

စာရေးသူအနေဖြင့် သင်္ကြန်အကြောင်းထက် "သင်္ကြန် ပန်း" ဆိုသည်ကို ပို၍ သတိပြုနေခဲ့မိပါသည်။ သင်္ကြန်အကြံ နေမှ အစပြု၍ ရေအိုး(အတာအိုးဟု ခေါ်ပါသည်)ထဲတွင် ရေအပြည့်ဖြင့် ခုနစ်နွေ၊ ခုနစ်နံ ပန်းများထိုးကာ ခွေးခြေခုံ (သို့မဟုတ်) တစ်နေရာရာအမြင့်၌ တင်၍ထားပြီး သင်္ကြန် ကာလ ပြီးဆုံးလွန်မြောက်ချိန် နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့၌ ခုနစ် နွေနံပန်းအသစ်များ လဲလှယ်ကာ ညနေစောင်းတွင် ရပ်ကွက် အတွင်းရှိ လမ်းဆုံ၊ လမ်းခွဲများ၌ ဘုန်းတော်ကြီးများဖြင့် ပရိတ်တရားတော်နာ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်မှု ပြုသည့် အကြောင်းအရာများအပြင်၊ အချို့အရပ်ဒေသ၌ နေဝင်ဖျိုးဖျ

ချုပ်ညမောင်ရီစအချိန်တွင် ဆူညံစွာ သံပုံးတီး၍ တောထုတ် ခြင်းများကို စိတ်ဝင်တစားရှိနေခဲ့ပါသည်။

သံပုံးတီး တောထုတ်ခြင်းထက် ပို၍စိတ်ဝင်စားမိသည် မှာ သင်္ကြန်ပန်း၊ ဘာကြောင့် သင်္ကြန်ပန်းလို့ ခေါ်တာလဲ။ ဘယ်သူ့အတွက် ခုနစ်နွေနံပန်းများ ထိုးထားတာလဲ။ ဘယ် သူ့ကို ရည်ရွယ်ပြီး ပူဇော်ကြတာလဲ။

နှစ်သစ်အချိန်အခါ သင်္ကြန်ရာသီသို့ ရောက်တိုင်း အမေးပစ္စုပ္ပန်များစွာဖြင့် စာရေးသူ ခေါင်းစားနေခဲ့မိသည်မှာ နှစ်ပေါင်း အတော်ပင် ကြာခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။

သင်္ကြန်တွင်းမှာမို့ သင်္ကြန်ပန်းဟု ခေါ်ပြီး၊ သိကြားမင်း ကို ရည်ရွယ်၍ ခုနစ်ရက်သာသမီးများအတွက် ပန်းပူဇော် ခြင်းဖြစ်သည်ဟူသော အဖြေသည် စာရေးသူကို ကျေနပ် နှစ်သိမ့်နိုင်စွမ်း မပြုနိုင်ခဲ့ပါ။

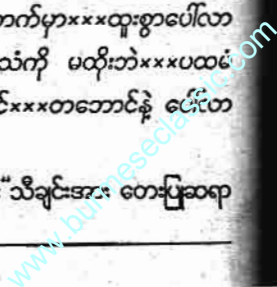
သို့သော် အထက်ပါ အကြောင်းခြင်းရာနှင့် လက်ဖက် ရည်ပိုင်တစ်ခုတွင် စာရေးသူမှ အစ်ကိုဆရာသဖွယ် သဘော ထားသည့် အစ်ကိုကြီးတစ်ဦးနှင့် ဆွေးနွေးကြည့်ခဲ့မိဖူးပါ သည်။

သည်နေရာတွင် အလျဉ်းသင့်သည့်အတွက် မြန်မာ နိုင်ငံအား အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူတို့ အုပ်စိုးထားသည့် နှောင်း ပိုင်းကာလ ၁၉၃၉ ခုနှစ်တွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့ဖူးသော နိုင်ငံကျော် တေးပြုစာဆို ပညာရှင်ကြီးနှစ်ဦး၏ အကြောင်းအား အနည်း ငယ်မျှ ဖော်ပြပါရစေ။

တို့မြန်မာ တေဇာဂုဏ်ရည် *** ကျွန်ုပ်တို့လူမျိုး*** တန်ခိုးရှိသည် *** ဘုန်းကံရှင်များ ထင်ရှားခဲ့သည် *** ပထမအတတ်နဲ့ *** ထွက်ရပ်လမ်း ပေါက်ခဲ့ပါပြီ *** ဘိုးဘိုးအောင် အတ္တပုတ္တကို *** သိချင်ပေလိမ့်မည် *** (ကျွန်တော်ကြားဖူးသလို *** ပြောဆိုပါမည် *** ကျောင်းသားအရွယ်***ငယ်သူငယ်ချင်းသုံးယောက်ရှိလေ သည်***စုံစုံညီညီ***ကတိသစ္စာထားကြပုံက*** အရွယ် ရောက်တဲ့ ချိန်ခါမီ***တစ်ယောက်ကောင်းစားရင်*** တစ်ယောက်ကို မမည်***)

တောအရပ်ခိုမိ***တစ်ဦးကတော့***ရဟန်းဘဝနဲ့ နေတော်မူသည်***အလယ်လူ ထင်လင်းစွာ***မင်းဖြစ် တော့သည်***ကျန်လူတစ်ယောက်မှာ***ထူးစွာပေါ်လာ သည်***ပြဒါးနဲ့ ရေသယံ***သံကို မထိုးဘဲ***ပထမ တန်ခိုးကြောင့်***ဘိုးဘိုးအောင်***တဘောင်နဲ့ ပေးတ သည်***

အထက်ပါ "ဘိုးဘိုးအောင်" သိချင်အား တေးပြုဆရာ

ကြီး ရွှေတိုင်ညွန့်မှ ရေးသားခဲ့ပါသည်။ ၎င်းသီချင်းကို နားထောင်ပီသည့် မန္တလေးမှ တေးပြစာဆို ဆရာကြီး နန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင်က ရန်ကုန်၊ ကြည့်မြင်တိုင်တွင် နေထိုင်သော ဆရာ ရွှေတိုင်ညွန့်အား “ဘိုးဘိုးအောင်၏ ရာဇဝင်နှင့် အတ္ထုပ္ပတ္တိအား သေချာနှစ်စပ်၍ သိရှိနားလည်ခြင်း မရှိဘဲ ကျမ်းကိုးအထောက်အထားမဲ့စွာ သီချင်းရေးကောင်းလား” ဟု အပြစ်တင်လျက် စာလမ်း၍ ရေးသားခဲ့သည်။

သည်တွင် နန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင်ထက် အသက်ငယ်ရွယ်သော ဆရာ ရွှေတိုင်ညွန့်မှ “အစ်ကိုကြီး... ကျွန်တော်ဘိုးဘိုးအောင်ရဲ့ ရာဇဝင်နဲ့ သူ့ရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို သေချာစွာ သိရှိနားလည်ခြင်းတော့ မရှိပါဘူး။ ကျွန်တော် ဝန်ခံပါတယ်။ ဘိုးဘိုးအောင်ကို ယုံကြည်ပြီး ရိုသေလေးစားလွန်းလို့ သီချင်းရေးဖွဲ့မိတာပါ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်သီချင်း ဓုတ်ယအပိုဒ်ရဲ့ အစကလေးကို အစ်ကိုကြီး သေသေချာချာ ပြန်ပြီးနားထောင်ကြည့်ပေးစေချင်ပါတယ်ခင်ဗျာ” ဟု စာပြန်ရေးသားခဲ့ပေသည်။

အထက်ပါ အဖြစ်အပျက်ကလေးမှာ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ရိုးသားစွာဖြင့် ယုံကြည်လေးစားမှုရှိသော ဂီတ အနုပညာရှင်နှစ်ဦး၏ ချစ်စဖွယ် ဓလေ့စရိုက်ကလေးပင် ဖြစ်၏။ ရှေးလူကြီးသူမတို့၏ ပြောဆိုစကား ပါးစပ်ရာဇဝင်အပေါ်တွင် အခြေပြုလျက် “ကျွန်တော်ကြားဖူးသလို ပြောဆိုပါမည်” တဲ့။

ဆရာကြီး ရွှေတိုင်ညွန့်တို့များ ဂီတပညာရှင်ပီသစွာဖြင့် သီချင်းဖွဲ့စပ် ရေးတတ်လိုက်လေခြင်း။

သင်္ကြန်ပန်း၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်နှင့် ဘိုးဘိုးအောင် သီချင်းရေးစပ်ဖွဲ့သီမှု အခြေခံအဖြစ်အပျက်တို့မှာ သီးခြားစီ ရှိနေမည်ဖြစ်သော်လည်း ရောထွေးယှက်တင်မှု၊ အဆင်တူ သဏ္ဍာန်ကွဲသည့် အကြောင်းအရာတို့သည်ကား အတူတူပင် ဖြစ်သည်ဟု စာရေးသူ တွေးမြင်မိပါသည်။

ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း လက်ဖက်ရည်ပိုင်းမှ သင်္ကြန်ပန်းနှင့် ပတ်သက်၍ ပြန်လည်ဖြေကြားသည့် အစ်ကိုကြီး၏ အဖြေစကားမှာ ကျမ်းကိုးကျမ်းထောက်များဖြင့် မဟုတ်ခဲ့သော်လည်း စာရေးသူ၏ ရင်ကို မြူမှုန်မတင်သည့်အလား၊ ဘဝင်ကျ ပြတ်သား ရှင်းလင်းသွားခဲ့ရပါသည်။ စာရေးသူတို့နှင့် အယူအဆ သဘောထား မတိုက်ဆိုင်သူများအဖို့ မိမိတို့၏ ယုံကြည်ကိုးကွယ်ရာအတိုင်းသာ ရှိစေဟူ၍ သဘောထားရမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

တတ်သိ နားလည်သည့် ပညာရှင်များအနေဖြင့် ယခုထက် ပိုမိုပြည့်စုံသော သင်္ကြန်ပန်း၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်

အကြောင်းခြင်းရာတို့အား ရေးသားမည်ဆိုလျှင်ဖြင့် မည်မျှကောင်းလိုက်လေမည်နည်း။

“ရေအိုးထဲကို ခုနစ်နေ့နံပန်းနဲ့ ရည်မှန်း ပူလော်တာ သိကြားမင်းကို မဟုတ်ဘူးကွ။ ရေရဲ့ သဘာဝက ခွဲခြားလို အသားမထင်ဘူး။ အေးချမ်းတယ်။ ခုနစ်နေ့နံပန်းဖြစ်ရမှာ မှန်ပေမယ့် ဆူးခက်တွေနဲ့ ယုတ်နွယ်မနေတဲ့ ပန်းမျိုးပဲ ဖြစ်ရမယ်။ ခုနစ်နေ့ ခုနစ်နံသား သဗ္ဗေသတ္တာ သတ္တဝါတွေ အတွက် ရည်မှန်းထားတာဖြစ်လို့ ကျင့်လည်ရာ ဘဝမှာ ဆူးခက် ခလုတ်ကန်သင်း နွယ်ယုက်မှု မရှိတဲ့ ပန်းနဲ့ ကိုယ်စားပြုသင့်တယ်။

နှစ်သစ်မှာ ရေလို အေးချမ်းခြင်း၊ မိသားစု ညီအစ်ကို မောင်နှမတစ်တွေ တကွတပြားမဖြစ်ဘဲ စုစုစည်းစည်းနဲ့ ခွဲခြားလို အသားမထင်ခြင်းနဲ့ ခုနစ်ရက်သားသမီးတွေ ပန်းလို လန်းဆန်းစေခြင်းအဓိပ္ပာယ်နဲ့ ဘုရားကို ရည်မှန်းပြီး အထူးပြုကပ်လှူ ပူလော်ကြတာ။ ခုတော့ကွာ ဆူးခက်တွေ၊ အနွယ်တွေနဲ့ ရှုပ်ခတ်နေတဲ့ ပန်းတွေထိုးပြီး ခုံတစ်လုံးနဲ့ သင်္ကြန်တစ်တွင်းလုံး နေပူထုတ်လှန်းထားတဲ့ သင်္ကြန်ပန်းတွေကို မြင်တွေ့ရလေတိုင်း အယူအကောက်လွဲတဲ့ အဖြစ်ကို ငါစိတ်မကောင်းဘူး။ တချို့ဆို ဘာစိတ်ကူးပေါက်တယ် မသိဘူး။ ပလတ်စတစ်ပန်းတွေတောင် ပါသေးတယ်။ အဲ... နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့မှာ ပန်း၊ ရေချမ်းအသစ်လဲလှယ်ပြီး ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်ကို ရည်မှန်းပူလော်ကြရင်း ဘုန်းတော်ကြီးတွေနဲ့ ပရိတ်ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်ကြတာက မိမိနှင့်တကွ သတ္တဝါတွေအားလုံး နှစ်သစ် နှစ်ဦးက အစပြုပြီး ဒီနှစ်တစ်နှစ်လုံး ခလုတ်မထိ၊ ဆူးမငြိဘဲ မင်္ဂလာအပေါင်းနဲ့ ပြည့်စုံပြီး အန္တရာယ်ကင်း ဘေးရှင်းစေလိုတဲ့ စိတ်စေတနာ မေတ္တာနဲ့ ဆောင်ရွက်ကြတဲ့ ရှေးမြန်မာကြီးတွေရဲ့ ရိုးရာယဉ်ကျေးမှု အစဉ်အလာတစ်ရပ်ပါပဲကွာ” ■

***

ဥက္ကဋ္ဌလားဝင်းကျော်

စာကိုး

- ပထမခေတ်ဟောင်း သီချင်းပေါင်းချုပ် (သန်းလှိုင်)
- မြန်မာ့ရိုးရာ မဟာသင်္ကြန် (ဧေါက်တာ မောင်မြေ) (၁၆-၄-၂၀၁၃ရက်နေ့ထုတ် ကြေးမုံသတင်းစာ)
- ကွယ်လွန်သူ မြန်မာ့ရုပ်သေးမင်းသားကြီး ပုဏ္ဏားပြန် ဦးတော်အေး၏ ကိုယ်တိုင်ရေးမှတ်စုနှင့် ကိုယ်တိုင်ပြောကြားချက်များ

ဂျောဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ပန်းတနော်မြို့ရွှေတစ်လယ်ပေါ်စာသင်တိုက်
သိမ်တော်အတွင်း သီတင်းသုံးနေတော်မူလျက်ရှိသော

ဖောဇာတုလ လောကထရဗူ ပေါ်တော်မူ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်

| ပန်းတနော်နောင်လတ် |

၁၃၃၄ ခုနှစ်၊ ပထမဝါဆိုလဆန်း ၁၅ရက်၊ တနင်္ဂနွေ
နေ့က ဂျောဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ မဒူပင်ခရိုင်၊ ပန်းတနော်
မြို့နယ်၊ ဒေါဝါးလက်ျာရွာ၊ ကျောင်းသစ်ကြီး၌ ၅နှစ်တာမျှ
စံမြန်းနေခဲ့ပြီးသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တွင် ဆံတော်၊ မွေးညင်း
တော်များ ထူးကဲစွာ ပေါက်နေသည်ဟူသော သတင်းစကား
မှာ ရပ်နီးရပ်ဝေးဒေသများသို့ ပျံ့နှံ့ခဲ့သည်။ ထိုသတင်းကြောင့်
အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ ဘုရားဖူးများလာ ရောက်ခဲ့ကြသည်
မှာ ဘုရားပွဲတော်ပင်မျှ စည်ကားခဲ့ဖူးပါသည်။

ထိုဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော်မှ ဓာတ်တော်များ ကွန်မြူ
သည်ကို ကျူးပျော်လေးကျေးရွာနေ ဒေါ်နန်းကွနှင့် လူပုဂ္ဂိုလ်
များက ၁၃၃၄ ခုနှစ်၊ ပထမ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၁၄ရက်၊
တနင်္ဂနွေနေ့မှစ၍ ၆ ညတိုင်တိုင် ဖူးတွေ့ခဲ့ပါသည်။
ထို ဒေါဝါးကျေးရွာအုပ်စု၊ လက်ျာဆယ်ကြီးရွာနေ
ဦးယောဟန်နှင့် ဒေါ်ပြုံးတို့၏သား မောင်ဖိုဇော်သည် ၁၇၉၉
ခုနှစ်က အသက် ၁၀နှစ်သာ ရှိသေးသည်။ မောင်ဖိုဇော်
သည် ကစားဖော် သူငယ်ချင်းများနှင့် သူတို့၏ ဂိမ်းအနီးတွင်

ဆောက်စားနေစဉ် မြေကြီးအတွင်းမှ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ တို့ ရရှိခဲ့သည်။

မောင်ဖိုးတေ တူးယူရရှိခဲ့သော ထိုဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကို ဦးမောင်ဟန်တို့ မိသားစုက တိုင်းရင်းသမားတော်ဆရာကြီး ဦးမောင်မောင်ထံ ပေးအပ်လှူဒါန်းရာ ဆရာကြီး ဦးမောင်မောင်က ထိုဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် သီတင်းသုံးရန်စေတီတော် တစ်ဆူကို ဒေါဝါးလက်ျာကျေးရွာ၌ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဦးဆောင်ကာ အများကောင်းမှု ကုသိုလ်ပြုလျက် တည်ထားခဲ့ပါသည်။

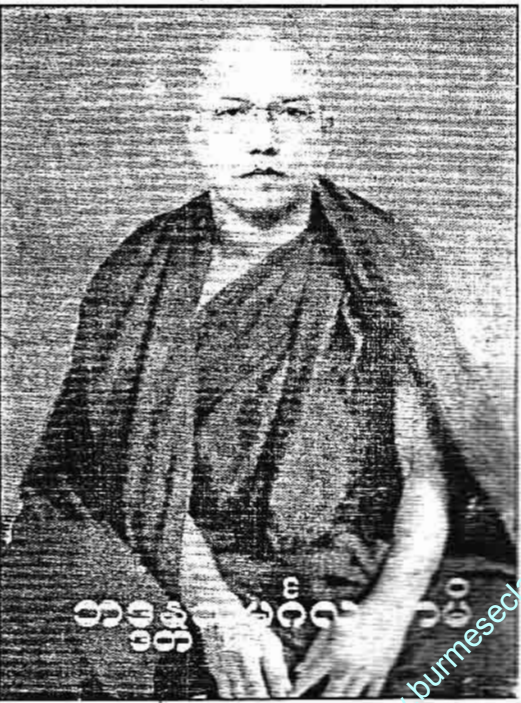
အောင်သိဒ္ဓိ သာသနာပြုအဖွဲ့၏ ဦးဆောင်နာယက အဖြစ်ဖြစ်သော တိုင်းရင်းသမားတော် ဆရာကြီး ဦးမောင်မောင်သည် ထိုဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် ကိန်းစုံတော်မူရန် "အောင်သိဒ္ဓိဇာတ် ပေါင်းစုစေတီတော်" ကို ဒေါဝါးလက်ျာရွာ၌ တည်ဆောက်မှုနေ့စဉ် အခက်အခဲများစွာနှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်။ သာသနာပြုလုပ်ငန်း လုပ်ဆောင်ရာတွင် စိတ်ဓာတ်ထက်သန်နေသော ဆရာကြီး ဦးမောင်မောင်သည် ထိုအခက်အခဲများကို ဖြေရှင်းပေးနိုင်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှာဖွေရာ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသုမင်္ဂလသာမိသည် ညောင်တုန်းမြို့ ရွှေဟင်္သာတောရ အသင်တိုက်တွင် စာဝါလိုက်ခဲ့ဖူးသည်။ ထိုသို့ စာဝါလိုက်နေစဉ် ရွှေဟင်္သာတောရ ဆရာတော်က ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသုမင်္ဂလသာမိအား ညောင်တုန်း မြို့နယ်၊ ဝါးကုန်းကျေးရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၏ ဦးစီးပဓာန နာယက ဆရာတော်အဖြစ် ဆောက်ရွက်ရန် အမိန့်ရှိခဲ့ရာ ဆရာတော်က လိုက်နာ

ဆောင်ရွက်ခဲ့ရပါသည်။

ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသုမင်္ဂလသာမိသည် ဝါးကုန်းရွာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၏ ဦးစီးပဓာန နာယက ဆရာတော်အဖြစ် သာသနာ့တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်နေစဉ် ရွှေဟင်္သာတောရ ဆရာတော်၏ ခေါ်ယူခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

ရွှေဟင်္သာတောရ ဆရာတော်က ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသုမင်္ဂလသာမိအား ဝါးကုန်း ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၏ ပဓာန နာယက ဆရာတော်တာဝန်ကို စွန့်လွှတ်ပြီး ပန်းတနော်မြို့ ရွှေဟင်္သာလယ်ပေါ် စာသင်တိုက်ကြီး၏ ဦးစီး ပဓာန နာယက ဆရာတော်အဖြစ် ပြောင်းလွှဲဆောင်ရွက်ရန် မိန့်ကြားခဲ့သည်။ တပည့်လိမ္မာဖြစ်သော ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသုမင်္ဂလသာမိသည် ဆရာသမားဖြစ်သည့် ညောင်တုန်းမြို့ ရွှေဟင်္သာတောရ ဆရာတော်၏ စကားကို တိကျရှိသေစွာ လိုက်နာရာမှ ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ မအူပင်ခရိုင် ပန်းတနော်မြို့ရှိ ရွှေဟင်္သာလယ်ပေါ်ကျောင်းတိုက်ကြီး၏ ဦးစီး ပဓာန နာယက ဆရာတော်တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်လျက်ရှိသည်မှာ ကြာပါပြီ။

ယခုအခါ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသုမင်္ဂလသာမိသည် ပန်းတနော်မြို့နယ်၊ ရွှေကျင်နိကာယဂိုဏ်းလုံးဝန်ဆောင်၊ မြို့နယ်သံဃာနာယက အကျိုးတော်ဆောင် ဆရာတော်အဖြစ် သာသနာ့တော် တည်တံ့ပြန့်ပွားရေးကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်တော်မူလျက် ရှိပါသည်။

ဆရာသမားတော်ကြီး ဦးမောင်မောင် ဦးဆောင်သော အောင်သိဒ္ဓိသာသနာပြုအဖွဲ့သည် ဒေါ်ဝါးလက်ျာကျေးရွာတွင် “အောင်သိဒ္ဓိဓာပေါင်းစုစေတီတော်”ကို စတင်တည်တော်မူ စဉ်က သာသနာပြုလုပ်ငန်းများအား ဘုန်းတော်တော်ဆောင်ရွက် တော်မူကြမည်ဟု သစ္စာအိတ္တန်ပြုထားခဲ့ကြရာ ယခု ၂၀၁၃ ခုနှစ်တွင် ဘုန်းတော်ပြည်မြောက်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

အောင်သိဒ္ဓိ သာသနာပြုအဖွဲ့သည် ဘုန်းတော်တိုင်တိုင် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များနှင့် စေတီတော်ပေါင်း ၂၀ကျော် တည်လှူတော်၊ ပူဇော်တော်မူခဲ့ပြီးသော်လည်း “အောင်ပြီ၊ အောင်ပြီ”ဟူသော ကြွေးကြော်ခြင်းကို ရပ်တန့်မထား။ စွမ်းအားရှိသမျှ သာသနာ့တာဝန် ငါ့တာဝန်ဟု သဘောထား ကာ သာသနာပြုကြဦးမည် သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ပါ သည်။

ဒေါ်ဝါးလက်ျာရွာတွင် ဆရာကြီး ဦးမောင်မောင်နှင့် အဖွဲ့သည် “အောင်သိဒ္ဓိ ဓာတ်ပေါင်းစုစေတီတော်”ကို တည် တော်မူနေစဉ် အခက်အခဲများစွာ ကြုံတွေ့လာရသောအခါ သာသနာပြုအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော ဆရာကြီး ဦးမောင် မောင်သည် အဖွဲ့သူအဖွဲ့သားများနှင့် တိုင်ပင်ပြီး ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသုမင်္ဂလသာမိထံ အကြောင်းစုံ လျှောက်ထားကာ စေတီတော် တည်လှူမှုကို ပြီးစီးအောင်မြင်သည်အထိ အကူအညီပေးပါရန်၊ ဆောင်ရွက်ပေးပါရန် လျှောက်ထား ပန်ကြားခဲ့သည်။

ထိုအခါ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသုမင်္ဂလသာမိကလည်း အောင်သိဒ္ဓိ ဓာတ်ပေါင်းစုစေတီတော် တည်တော်မူရာတွင် တွေ့ကြုံနေရသော အခက်အခဲပေါင်းစုံကို ပြေလည်အောင်

ဖြေရှင်းပေးတော်မူပြီး စေတီတော်ကို ကြည်ညိုစွာ ပူဇော် တော်မူနိုင်ရန် ဆောင်ရွက် ကူညီခဲ့ပါသည်။

ဦးယောဟန်၊ ဒေါ်ဖြူမိသားစုထံမှ ရရှိသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား တော်ကိုလည်း ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသုမင်္ဂလသာမိက “မဟာ လောက သရဖူ ပေါ်တော်မူ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်”ဟု ဘွဲ့တော် ဆက်ကပ်ခဲ့ပါသည်။

ပန်းတနော်မြို့နယ်၊ ဒေါ်ဝါးလက်ျာရွာ၌ ဆရာကြီး ဦးမောင်မောင် ဦးဆောင်သော အောင်သိဒ္ဓိသာသနာပြုအဖွဲ့ နှင့် ရုပ်နီရုပ်ဝေးမှ စေတနာရှင်များ၊ အများပေါင်းစု ကောင်းမှု ကုသိုလ်ပြုလျက် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်က တည်တော်မူသော “အောင်သိဒ္ဓိ ဓာတ်ပေါင်းစုစေတီတော်”၏ မြောက်ဘက် အထက်ပစ္စယံတွင် ဂန္ဓကုဋီတိုက်တည်တော်မူကာ “မဟာ လောက သရဖူ ပေါ်တော်မူ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်”ကို သီတင်း သုံးရန် ထားရှိ ပူဇော်တော်မူခဲ့ဖူးပါသည်။

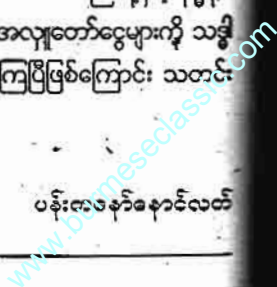
သို့သော် ထိုအောင်သိဒ္ဓိဓာတ်ပေါင်းစု စေတီတော် သည် ဒေါ်ဝါးလက်ျာကျေးရွာ၏ ရွာဦးရွာထိပ်တွင် ရှိခြင်း၊ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းနှင့် ဝေးကွာခြင်း၊ လူနေအိမ်များနှင့် ဝေးကွာခြင်း၊ ရွာတွင်းသို့ အဝင်အထွက်ပြုနိုင်သော လူသွား လမ်းနံဘေးတွင် ရှိခြင်းတို့ကြောင့် “မဟာလောက သရဖူ ပေါ်တော်မူဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်”အတွက် လုံခြုံမှု မရှိနိုင်ဟု ဆင်ခြင်မိသော တိုင်းရင်းသမားတော်ဆရာကြီး ဦးမောင်မောင် သည် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသုမင်္ဂလသာမိထံသို့ သွားရောက် လျှောက်ထားခဲ့ရပြန်သည်။

ထိုသို့ ဆရာကြီး ဦးမောင်မောင်၏ လျှောက်ထားချက် မှာ သင်မြတ် မှန်ကန်သည့်အတွက် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ သုမင်္ဂလသာမိသည် ၂၀၀၁ ခုနှစ်မှ စ၍ ယနေ့အထိ အများ ပြည့်သူ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများ ရဟန်းရှင်လူများ ကြည်ညို ပူဇော်နိုင်အောင် ပန်းတနော်မြို့၊ ရွှေဟင်္သာ လယ်ပေါ် စာ သင်တိုက်၏ သိမ်တော်အတွင်း၌ ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူရန် ထားရှိလျက် ရှိပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ရုပ်နီရုပ်ဝေးမှ ရဟန်းရှင်လူများ ကြွရောက် ကြပြီး “မဟာလောက သရဖူ ပေါ်တော်မူ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် မြတ်အား ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆွမ်း၊ ဆီမီး စသည်တို့နှင့် ဗုဒ္ဓရုပ် ပွားတော်မြတ်အတွက် နဝကမ္မ အလှူတော်ငွေများကို သဒ္ဓါ တရားထက်သန်စွာ လှူဒါန်းနိုင်ကြပြီဖြစ်ကြောင်း သတင်း ကောင်းပါးအပ်ပါသည်။

* * *

ပန်းလေးနတ်နောင်လတ်

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

(နဂါး)

ရဟန်းတစ္ဆေ ပဉ္စသီ

Star 108

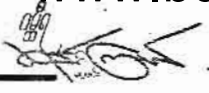
သီပေါမင်း နန်းစံစဉ်အချိန်က ဖြစ်ပါသည်။ လယ်တီဆရာတော်ကြီးသည် မန္တလေးမြို့ မဟာဇောတိကာရာမ ကျောင်းတိုက်၌ စာချဆရာတော်လေးအဖြစ် ရဟန်းသံဃာ သာမဏေများကို ပရိယတ်စာပေများ ပို့ချပေးနေချိန်ဖြစ်သည်။

လယ်တီဆရာတော်ငယ်သည် နေ့စဉ် သံဃာဝေယျာဝစ္စကို ဆောင်ရွက်ပေးသည်။ သလုံးခြင်းခေါင်းဖြင့် ရင်းနှီး၍ရသော ဆွမ်းအလိုငှာ နေ့စဉ် ဆွမ်းခံထွက်တော်မူခြင်း စသောဝတ်တို့ကိုလည်း တစ်ဖက်က မပျက်မကွက် ရွက်ဆောင်လျက်ရှိသည်။ တစ်နေ့ မိုးသောက်ခါနီးအချိန် ကျောင်းကပ္ပိယကို မှာကြားပြီး သပိတ်ပိုက်ကာ ဆွမ်းခံထွက်လာခဲ့၏။ လမ်းကျဉ်းလေးတစ်ခုသို့ အရောက်တွင် ဆရာတော်ကြွလာမည့် လမ်းကို ပိတ်ကာ မတင့်တယ်သည် ရုပ်အဆင်းရှိသော တစ္ဆေတစ်ကောင်ကို တွေ့ရသည်။

ဆရာတော်သည် တစ္ဆေသရဲမှန်း သိ၍ မေတ္တာပို့ကာ အမျှပေးဝေ၏။ တစ္ဆေက သာဓုခေါ်လေသည်။ သို့သော် ကွယ်ပျောက်မသွား၊ လမ်းကို ပိတ်ထားလျက်ပင် ရပ်နေသေး၏။ ထို့ကြောင့် ဆရာတော်က...

“ဒါယကာ... ငါ့မှာ ဆွမ်းခံဝတ်ရှိပါ၍ ပျက်ကွက်မှာ နီးပါတယ်။ လင်းကြက်တွန်သံတွေလည်း ကြားရပြီး လမ်းဖယ်ပေးပါ”

လို့ မိန့်ကြားသည်။

“အရှင်ဘုရား... သည်းခံတော်မူပါ။ ဆွမ်းခံတော်မပျက်စေရပါဘူး။ တပည့်တော်ရဲ့ ဝင့်ဒုက္ခဆင်းရဲကို လျှောက်တင်ပါရစေ”

တစ္ဆေ၏ စကားကို ကြားသိရသောအခါ...

“ဒီလိုဆို လျှောက်ပါ။ ငါ ကူညီနိုင်က ကူညီပါမယ်” ဟု ဆရာတော်က ဆက်မိန့်သည်။

“မတင့်မတယ်နဲ့ အပါယ်ကောင်းကျိုးပေးနေတဲ့ တပည့်တော်ရဲ့ ရုပ်အဆင်းကို ကြည့်ပါတော့ ဘုရား။ တပည့်တော်ရဲ့ အတိတ်ဟောင်းက ၁၅ဝါရ သာသနာတော်ဝင် ရဟန်းဖြစ်ပါလျက်၊ ဗျာပါဒနိဝရဏတည်း ဆိုတဲ့ ဒေါသလှိုင်း ဂယက်နဲ့ ကမ်းမမီ ဝဲဩဿမှာ လှေပျက်ပြီး နစ်မြုပ်ဆုံးရှုံး ရပါတယ် ဘုရား။ ပင်လယ်ကူးသမားနဲ့ တူတဲ့ တပည့်တော်ကို အစဉ်သနားစွာဖြင့် ပစ္စက္ခ မျက်မှောက်ဘဝရဲ့ အပါယ်ဒုက္ခဝင့်ဆင်းရဲသံသရာမှ မကြာမီ ကျွတ်လွတ်နိုင်ဖို့ အရှင်ဘုရားကို လျှောက်ထား အကူအညီတောင်းရပါတယ် ဘုရား။ တပည့်တော်နဲ့ တွေ့ဆုံရာ ဒီနေရာအရပ်ကို မပြတ် အမှုပေးဝေတော်မူပါ ဘုရား”

ဟု တောင်းပန် လျှောက်ထားပြီး ကွယ်ပျောက်သွားလေသည်။

လယ်တီ ဆရာတော်ဘုရားသည် ထိုရဟန်းတစ္ဆေ ပြိတ္တာကို သနားကရုဏာ မေတ္တာရှိသဖြင့် မိမိဆွမ်းခံ၍ ရသည့်ဆွမ်းကို သံဃာတော်များကို လှူဒါန်းပြီးလျှင် ထိုရဟန်းတစ္ဆေအား အမှုဝေပေးလေသည်။ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့တွင် ဆရာတော်သည် ပုံမှန်အတိုင်း ဆွမ်းခံထွက်တော်မူရာ ထိုတစ္ဆေသည် ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါတောက်ပသော အသွင်ဖြင့် ဆရာတော်ကို လျှောက်ထား၏။

“ဆရာတော်၏ မေတ္တာကြောင့် တပည့်တော် အခုအခါ ချမ်းသာရာကို ရပါပြီ ဘုရား။ ဒီနေ့ ခုနစ်ရက်မြောက်မှာ တပည့်တော် ဘဝသစ်ကို ရောက်ပါပြီ ဘုရား။ ဆရာတော်ကို တပည့်တော် ကျေးဇူးဆပ်သောအားဖြင့် ရှိခိုးကန်တော့ ပါတယ် ဘုရား”

ဟု ဆိုကာ ကွယ်ပျောက်သွားလေတော့သည်။

လယ်တီ ဆရာတော်ဘုရားသည် တစ္ဆေ သရဲ ပြိတ္တာတို့ကို တွေ့ကြုံလျှင် မေတ္တာပို့ အမှုဝေပြီး သူတို့အတွက် သံယံက ဒါနပြုပေးဖို့ အမြဲဩဝါဒ လမ်းညွှန်မှု ပြုသည်ဟု သိမှတ်ရပါသည်။

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး အမြဲရွတ်ဆိုလေ့ရှိ

သော ဂါထာတစ်ပုဒ်ရှိသည်။ ထိုဂါထာမှာ -

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နမော ဓမ္မဿ။

နမော သံဃဿ။

နမော အာစရိယာနံ။

တိဋ္ဌန္တ သီသေမေးတေ။

အန္တရာယာ သမေန္တုပေ။

အနက်

ဘဂဝတော၊ ဣဿရိယ၊ ဓမ္မ၊ ယဿ၊ သီရိ၊ ကာဝပယတ္တတည်းဟူသော ခြောက်ဝဘုန်းဟုန် ကျေးဇူးဂုဏ်နည်းတော်မူထသော၊ အရဟတော - ကိလေသာကင်းပြင်သဖြင့် မြတ်သောအရှင်၊ ခံတော်မူထိုက်သော၊ တဿသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ - မဖောက်မပြန် သယံဇာတဖြင့် အမှန်ထွင်း၍ သိမြင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားသခင်အနမော - ရှိခိုးပါ၏။

ဓမ္မဿ - မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်သော တရားတော်မြတ်အား၊ နမော - ရှိခိုးပါ၏။

သံဃဿ - မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သား သံဃာတော်မြတ်အား၊ နမော - ရှိခိုးပါ၏။

အာစရိယာနံ - ပညာသိပ္ပံ ညွှန်ပြသွင်သင် ကျေးဇူးဆရာမြတ်တို့အား၊ နမော - ရှိခိုးပါ၏။

တေတေ - ထိုဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ဆရာ အရှင်မြတ်တို့သည်၊ မေ - ကျွန်ုပ်၏၊ သီသေ - ဦးခေါင်းရတနာ မြတ်အဂါထက်၌၊ တိဋ္ဌန္တ - တည်နေ ကိန်းဝပ်တော်မူကြပါကုန်သတည်း။

ဂါထာအညွှန်း

ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဥဇာဗုဒ္ဓဘာသာအလင်းပြကျမ်း ပဏာမနှင့် အာသီသတွင် သော ဂါထာတော်ဖြစ်သည်။

အထက်၌ ဖော်ပြခဲ့ပြီးသော ဂါထာကို ပါဠိအနက်တကွ ကျက်မှတ်၍ အမြဲမပြတ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်တရားအန္တရာယ်ကင်းရှင်း၍ ဥစ္စာတိုးတက်ပြီး ဘုန်းကျက်သော ကြီးမားတတ်ပါသည်။

* * *

ခိတ်မိုး

ဂုဏ်သုဘဒ္ဒါ ချီးမွမ်းသော

ရဟန်းတို့၏

ဂုဏ်ရည်များ

ဝင်းဦး စံလွင်ဆောင်

သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်၏ ကတိကဝတ်

သာဝတ္ထိပြိဿာ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီး ငယ်စဉ်က ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဥက္ကဋ္ဌဌေးသားနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင် ချစ်ခင်သော သူငယ်ချင်းဖြစ်၍ ဆရာတစ်ဦးထံ၌ အတူတကွ ပညာသင်ကြားဖက်ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

ယင်သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့ကား ရှေးရောက် ပါရမီ ဖွဲ့စည်းမှု နိုင်မြဲခဲခြင်းကြောင့် အချင်းချင်း မေတ္တာသစ္စာဖြင့် ကြည်လင်အေးမြစေလျက် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်စွာ နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။

ထို အနာထပိဏ်သူဌေးနှင့် ဥက္ကဋ္ဌဌေးသား သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့သည် ငယ်ရွယ်ချိန် ပညာသင်ယူစဉ်၌ ဤသို့ နှစ်ယောက်သဘောတူ ဖွဲ့စည်းချည်နှောင်၍ ကတိကဝတ် ပြုခဲ့ကြသည်။ ထို ကတိကဝတ်ကား “အရွယ်ရောက်၍ အိမ်ထောင်သည်အဖြစ်၌ သားသမီး ရရှိကြသော် တစ်ယောက်၏သားအတွက် တစ်ယောက်၏သမီးကို ဖိတ်ကြား ထောင်းရမ်းအံ့ အပ်နှင်းရမည်” ဟူသော ကတိကဝတ် တည်း။

ယင်း ပညာသင်ဖက် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့သည် အရွယ်ရောက်သောအခါ အသီးသီး မိမိတို့၏ မြို့၌ သူဌေးကြီးများ ဖြစ်လာကြသည်။

သတို့သမီး စူဠသုဘဒ္ဒါ

အခါတစ်ပါး ဥက္ကဋ္ဌဌေးသည် ကုန်သွယ်မှုပြုရန် လှည်းငါးရာတို့ဖြင့် သာဝတ္ထိပြိဿို ရောက်ရှိလာသည်။ ထိုအခါ မြို့ခံ အိမ်ရှင် အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးသည် အဆွေတော် ဖြစ်သည့် ဥက္ကဋ္ဌဌေးကြီးကို ဖခင်ဟူသောအမှတ်ဖြင့် ပြုစု လုပ်ကျွေးရန် သမီး စူဠသုဘဒ္ဒါအား တာဝန်ပေးအပ်သည်။ စူဠသုဘဒ္ဒါလည်း “ကောင်းပါပြီ” ဟု ဝန်ခံသည်။

ထို့ကြောင့် ယဉ်ကျေးလိမ္မာသော စူဠသုဘဒ္ဒါသည် ဥက္ကဋ္ဌဌေး သုံးစွဲရန် နေရာထိုင်ခင်း သုတ်သင်ရှင်းလင်းခြင်း၊ ထမင်းဟင်းလျာစားဖွယ် ပြင်ဆင်ခြင်း၊ အဖွေးနံ့သာ ပန်းမန် တို့ဖြင့် တင့်တယ်စေခြင်း၊ ကိုယ်လက်သုတ်သင် ရေချိုးရန် စီမံခြင်း စသော ပြုဖွယ်ရာတို့ကို မိမိ၏ ဖခင်အား ပြုစုသကဲ့သို့ပင် ရိုသေစွာ ပြုစုစောင့်ရှောက်သည်။

ထိုအခါ စူဠသုဘဒ္ဒါ၏ ရုပ်ရည်အဆင်း တင့်တယ်ခြင်း၊

ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ခြင်း၊ စကားချိုသာခြင်း၊ ဣန္ဒြေလန်းဆန်းခြင်း၊ ဂါရဝ နိဝါတ ကျင့်ဝတ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ စေ့စပ်သေချာခြင်း စသော အိမ်ရှင်ဝတ်၊ ညွှတ်ဝတ်တို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် ဥက္ကဋ္ဌဌေးအား နှစ်သက် မြတ်နိုးစေလျက်ရှိသည်။

ထို့ကြောင့် ဥက္ကဋ္ဌဌေးသည် အနာထပိဏ်သူဌေးနှင့် အမှတ်ရဖွယ်ရာ စကားများဖြင့် အချင်းချင်း အာလာပသလ္လာပပြောဆို ဆုံစည်းကြသည်အခါ ငယ်ရွယ်စဉ် ပညာသင်ယူချိန်၌ ကတိကဝတ်ပြုခဲ့ကြသော စကားအား ပြန်လည် သတိရ အောက်မေ့စေပြီးလျှင် သား၏ မင်္ဂလာအတွက် သမီး စူဠသုဘဒ္ဒါအား အပ်နှင်းယူဆောင်ခွင့်ပြုရန် ဖိတ်ကြားတောင်းဆိုသည်။

ထိမ်းမြားခွင့်ပြု

စင်စစ် ဥက္ကဋ္ဌဌေးကား အစေလက(ဝတ်လစ်စလစ်) တိတ္ထိပရိပိုင်တို့ကို ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်သည်။ အနာထပိဏ်သူဌေးကား ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်အား ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်သည်။ ဤသို့ သူငယ်ချင်း သူဌေးနှစ်ယောက်တို့၏ ဘဝ၌ အယူဝါဒရေးရာအားဖြင့် အဖြေနှင့် အမည်းကဲ့သို့ ခြားနားချက် ထင်ရှားလျက်ရှိသည်။

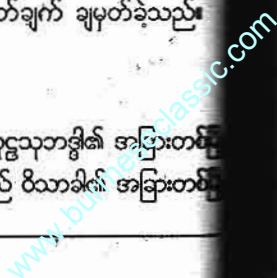
ယင်းသို့ အဖြူအမည်းကဲ့သို့ ခြားနားကန့်သတ်ချက် ရှိသော ဘဝအသိုင်းအဝိုင်းနှစ်ခု ပူးပေါင်းဖွဲ့စည်း တည်ဆောက်ခွင့် ကြိုသောအခါ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီး၌ လွယ်ကူချောမွေ့စွာ ဝေဖန် ဆုံးဖြတ်ရန် အခက်အခဲနှင့် ရင်ဆိုင်ရလျက်ရှိသည်။

စင်စစ် ဣန္ဒြေတင့်တယ်ခြင်း၊ စိတ်ထားဖြူစင် ဖြစ်မြတ်ခြင်းရှိသော သမီးရတနာကို အစေလက(ဝတ်လစ်စလစ်) ပရိပိုင် တက္ကတွန်းတို့ ဩဇာလွှမ်းမိုးရာ အသိုင်းအဝိုင်းသို့ ပို့လွှတ်ဆောင်နှင်းခွင့် ပြုရန်ကား မနှစ်သက်ဖွယ်ရာဖြစ်သည်။

သို့သော် ဗုဒ္ဓ၏ ဆုံးမဩဝါဒ ခံယူသောအခါ ဥက္ကဋ္ဌဌေး၏ အနာဂတ်၌ လင်းလက်တောက်ပသော ဘဝဖြူစေရန် ဥပနိဿယရှိကြောင်း မိန့်ကြားသဖြင့် အနာထပိဏ်သူဌေးသည် ကြည်လင်လန်းဆန်းကာ သမီး စူဠသုဘဒ္ဒါကို ဥက္ကဋ္ဌဌေးသားနှင့် စုလျားရစ်ပတ် လက်ထပ်ထိမ်းမြားရန် ဆောင်နှင်းခွင့်ပြုကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်ခဲ့သည်။

ဝိသာခါကဲ့သို့

ဤ၌ ထူးခြားသည်ကား စူဠသုဘဒ္ဒါ၏ အပြားတစ်ပြား သတို့သားအိမ်သို့ လိုက်ရခြင်းသည် ဝိသာခါ၏ အပြားတစ်ပြား

စူဠသုဘဒ္ဒါသည် ဥဂ္ဂမြို့သို့ ဝင်သော် တင့်တယ်
ကောင်းမြတ်သော ဆင်ယင်ထုံးစံတို့ကို ဝတ်ဆင်၍ ဣန္ဒြေ
တည်ငြိမ် ခန့်ညားစေလျက် ရထားထက်၌ ရပ်တည်ကာ
အပြုံးပုံလွှာ ကြည်လင် ထင်ရှားစေပြီးလျှင် သတို့သား၏
မြို့ခံ ပရိသတ်တို့အား နှုတ်ဆက် ဝင်ရောက်သည်။ ဝိသာခါ
သတို့သမီးကဲ့သို့ပင် ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ ဝင်ရောက်ခြင်းဖြစ်
သည်။

သတို့သမီး စူဠသုဘဒ္ဒါသည် လက်ဆောင်ပို့ဆက်ကြ
သော ပရိသတ်တို့၏ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာတို့ကို ပရိသတ်ထံ
သို့ပင် ပြန်လည်ပို့ဆက် ပျံ့နှံ့စေလျက် ဂုဏ်ကျေးဇူး အထူး
ထင်ရှားစေခဲ့သည်။

ခါးခါးသီးသီးငြင်း

မင်္ဂလာနေ့တို့၌ ကြိုရာသည်ကား ယောက္ခမ မိသားစုတို့
သည် သူတို့ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်သော အစေလက(ဝတ်
လစ်စလစ်) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ တက္ကတွန်းတို့ကို ပူဇော်သက္ကာရ ပြုကြ
ရာတွင် သတို့သမီး စူဠသုဘဒ္ဒါအား ရှိခိုးပူဇော်ရန် ခေါ်ယူ
သောအခါ စူဠသုဘဒ္ဒါ အလွန်ရှက်သဖြင့် ငြင်းဆန်ခဲ့သည်။
အကြိမ်ကြိမ်၏လည်း မရ ခါးခါးသီးသီးပင် ငြင်းပယ်ခဲ့သည်။

ယင်းသို့ အစေလက(ဝတ်လစ်စလစ်) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
တက္ကတွန်းတို့ကို ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ရန် ငြင်းဆန်ခြင်း
ကြောင့် ယောက္ခမကြီးသည် အမျက်ဒေါသ(စိတ်ရိုင်း)ဖြင့်
ကာ စူဠသုဘဒ္ဒါအား ကြမ်းတမ်းစွာ ပြောဆို ကြိမ်းမောင်း၍
အိမ်မှ နှင်ထုတ်သည်။ ဤကား ပြဿနာအစတည်း။

အပြစ်မရှိ

စူဠသုဘဒ္ဒါသည် ဤအရာ၌ ငါးအား အပြစ်မရှိ အပြစ်
တင်ရန် မသင့်။ အပြစ်မတင်ထိုက် ဟု ဆိုကာ သူ့ကြွယ်
ရှစ်ယောက်တို့အား ပန်ကြားသိစေသဖြင့် သူ့ကြွယ် ရှစ်
ယောက်တို့လည်း ဝေဖန်စူးစမ်း သုံးသပ်ပြီးလျှင် စူဠသုဘဒ္ဒါ
၌ အပြစ်မရှိကြောင်း တွေ့ရှိရ၍ စူဠသုဘဒ္ဒါ၏ ယောက္ခမ
အကြီးအကဲတို့ကို စူဠသုဘဒ္ဒါ၌ အပြစ်မရှိကြောင်း၊ အမျိုး
ကောင်းသမီးဖြစ်ကြောင်း၊ အိမ်ရှင်မ ကျင့်ဝတ်နှင့် ပြည့်စုံ
ကြောင်း၊ အိမ်မှ နှင်မထုတ်အပ်ကြောင်း ရှင်းလင်းပြောဆို
လျက် သတို့သမီး စူဠသုဘဒ္ဒါဘက်မှ မားမားမတ်မတ် ရပ်
တည်ကာကွယ်ကြသည်။

သတို့သားအိမ်သို့ လိုက်ရခြင်းနှင့် တစ်ထပ်တည်းကဲ့သို့
တူညီနေခြင်းဖြစ်သည်။

ဝိသာခါ သတို့သမီးသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ သတို့သားအိမ်သို့
လိုက်ရသကဲ့သို့ စူဠသုဘဒ္ဒါသည်လည်း မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ သတို့သား
အိမ်သို့ လိုက်ရသည်။ ဓနုဇယ သူဌေးကြီးသည် သမီး
ဝိသာခါအား ယောက္ခမ၏ မြို့သို့ မစေလွှတ်မီ ဆုံးမသကဲ့သို့
အနာထပိဏ် သူဌေးကြီးသည် သမီး စူဠသုဘဒ္ဒါအား
ယောက္ခမ၏ မြို့သို့ မစေလွှတ်မီ ဆုံးမ မှာကြားသည်။ ထို
နောက် ဝိသာခါကဲ့သို့ သမီး စူဠသုဘဒ္ဒါအား ဆုံးမ ဩဝါဒ
ပေးရန် သူ့ကြွယ် (၈)ယောက် လိုက်ပါစေခဲ့သည်။

အနာထပိဏ် သူဌေးကြီးသည် သမီး စူဠသုဘဒ္ဒါအား
ယောက္ခမအိမ်သို့ ဆောင်နှင်းခွင့်ပြုသောနေ့၌ ဘုရားအမှူး
ရှိသော သံဃာအား အလှူတော်ကြီး ပေးလှူ ပူဇော်ပြီးလျှင်
သမီး စူဠသုဘဒ္ဒါအား ခိုးမြှောက်ဖွယ်ရာတို့ဖြင့် တင့်တယ်
စေလျက် စေလွှတ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဥဂ္ဂမြို့သို့ ရောက်သောအခါ ယောက္ခမအမှူးရှိသော
သတို့သား၏ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟအပေါင်းတို့သည် စူဠသုဘဒ္ဒါ
အား လိုက်လိုက်လှဲလှဲ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၏ အမှတ်တရ
အပြုံးကိုယ်စိတ်ဖြင့် ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ ကြိုဆိုနှုတ်ဆက်
ကြသည်။

သူတော်ကောင်းမိဘ၏ ကျေးဇူး

စူဠသုဘဒ္ဒါကား သောတာပန် အနာထပိဏ် သူဌေးကြီး၏ သမီးရတနာဖြစ်သည်။ ရုပ်ရည်အဆင်း ကုန်ကြွေးတင့်တယ်ခြင်းတို့၌ ဂုဏ်ရှိန်မြင့်မြား ထင်ရှားသကဲ့သို့ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ခြင်း၊ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ခြင်း၊ ရဟန်းတို့၏ ဂုဏ်ကို ခိုးကျူးပြောဆိုခြင်း စသော ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုင်ရာ ယုံကြည်မှုတွင်လည်း မြဲမြံခိုင်ခံ့သော သမီးရတနာဖြစ်သည်။

သူတော်ကောင်း မိဘတို့ထံ၌ မွေးဖွားကြီးပြင်းရ၍ အေးမြ သန့်စင်သော မိဘမေတ္တာဖြင့် ထုံမွမ်းခံယူ သုံးစွဲရသဖြင့် "စူဠသုဘဒ္ဒါ" ဟူ၍ နာမည်သတင်း မွှေးပျံ့ ကြိုင်သင်းသော သမီးချောရတနာဟု ကျော်စော ထင်ရှားရခြင်း ဖြစ်သည်။

စူဠသုဘဒ္ဒါသည် ကျေးဇူးရှင် မိဘတို့၏ နူးညံ့မွေ့လျော်ရာသော အဆုံးအမခံယူကာ ရှေးရေစက် ဖူးစာကံ၏ ဆုံစည်းစေမှုဖြင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ယောက္ခမ၏ ချွေးမ သတို့သား၏ ကြင်ရာဖြစ်ရသော်လည်း သမ္မာဒိဋ္ဌိ သတို့သမီးအဖြစ်မှ ဆဲခြည်တစ်ခြမ်းခန့်မျှ မရွေးလျောစေဘဲ ဗုဒ္ဓ၏ သမီးရတနာအဖြစ်၌သာ ဂုဏ်ကျက်သရေ တင့်တယ်စေလျက် ဘဝဣန္ဒြေတည်ငြိမ်ခန့်ညားစေခဲ့သည်။

ရဟန်းတို့၏ ဂုဏ်ရည်များ

သူဌေးကတော်ကြီးသည် ချွေးမ စူဠသုဘဒ္ဒါကို ခေါ်စေပြီးလျှင်...

"သမီး စူဠသုဘဒ္ဒါ၊ သမီးကား သမီး၏ ရဟန်းတို့ကို အလွန်ချီးမွမ်း၏။ ထိုရဟန်းတို့ကား အဘယ်သို့ သဘောရှိကြသနည်း။ အဘယ်သို့ အလေ့(သီလ) အကျင့်(အာစာရ) ရှိကြသနည်း။ ထိုရဟန်းတို့အကြောင်း ငါ့အား ပြောကြားလော့"

ဟု ဆိုသည်။

ဤသို့ဆိုသော် စူဠသုဘဒ္ဒါသည် ယောက္ခမအား ရဟန်းတို့၏ ဂုဏ်ရည်တို့ကို တင်တယ်ဆိုသော စကားဖြင့် ရိုသေလေးစားစွာ ချီးမွမ်းပြောဆိုသည်။

"အို... မိခင်၊ သမီး ချီးမွမ်းအပ်သော ရဟန်းတို့သည် ငြိမ်သက်သော ကုန်ကြွေးရှိကြ၏။ ငြိမ်သက်သော စိတ်နလုံး ရှိကြကုန်၏။ ထိုရဟန်းတို့၏ သွားခြင်း၊ ရပ်ခြင်းကား ငြိမ်သက် သိမ်မွေ့ကြ၏။ ချအပ် ထိန်းသိမ်းအပ်သော စက္ခုန္ဓေ မျက်လွှာရှိတော်မူကြ၏။ နှိုင်းယှဉ်၍ဆိုလေ့ရှိကြ၏။ ထိုသို့ သဘောရှိသော ရဟန်းတို့သည် သမီး၏ ရဟန်းတို့ပါတည်း။

အို... မိခင်၊ သမီး ချီးမွမ်းအပ်သော ရဟန်းတို့သည် ကိုယ်ဖြင့် ပြုအပ်သောအမှု(ကာယကမ္မ) စင်ကြယ်ကြ၏။ နှုတ်ဖြင့် ပြောအပ်သော စကား(ဝါစာကမ္မ) နောက်ကျူခြင်း မရှိ၊ စိတ်ဖြင့် ကြံအပ်သော အကြံ(မနောကမ္မ) အလွန်စင်ကြယ်ကြ၏။ ထိုသို့သဘောရှိသော ရဟန်းတို့သည် သမီး ချီးမွမ်းအပ်သော ရဟန်းတို့ပါတည်း။

အို... မိခင်၊ သမီး ချီးမွမ်းအပ်သော ရဟန်းတို့သည် အညစ်အကြေးကင်းစင်ကြ၏။ ပွတ်သစ်စ ခရုလင်းနှင့် တူကြ၏။ အတွင်းအပ၌ သဘောတရားတို့သည် စင်ကြယ်ကြ၏။ စင်ကြယ်သော တရားတို့နှင့် ပြည့်စုံကြ၏။ ထိုသို့ သဘောရှိသော ရဟန်းတို့သည် သမီး ချီးမွမ်းအပ်သော ရဟန်းတို့ပါတည်း။

အို... မိခင်၊ လောက(လူအပေါင်း)သည် လာဘ်ရသဖြင့် ထောင်လွှား တက်ကြွတတ်ကြ၏။ လာဘ်မရသဖြင့် အောက်သို့ ညွတ်ကျတတ်၏။

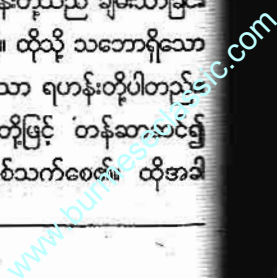
အကြင် ရဟန်းတို့သည် လာဘ်ရခြင်း၊ လာဘ်မရခြင်းဖြင့် တူမျှသော သဘော၌ တည်တံ့ကြ၏။ ထိုသို့ သဘောရှိသော ရဟန်းတို့သည် သမီး ချီးမွမ်းအပ်သော ရဟန်းတို့ပါတည်း။

အို... မိခင်၊ လောက(လူအပေါင်း)သည် အခြံအရံဖြင့် ထောင်လွှားတက်ကြွတတ်၏။ အခြံအရံမရှိသဖြင့် အောက်သို့ ညွတ်ကျတတ်၏။ အကြင် ရဟန်းတို့သည် အခြံအရံရှိခြင်း၊ မရှိခြင်းဖြင့် တူမျှသော သဘော၌ တည်တံ့ကြ၏။ ထိုသို့သဘောရှိသော ရဟန်းတို့သည် သမီး ချီးမွမ်းအပ်သော ရဟန်းတို့ပါတည်း။

အို... မိခင်၊ လောက(လူအပေါင်း)သည် ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့် ထောင်လွှားတက်ကြွတတ်၏။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းဖြင့်ကား အောက်သို့ ညွတ်ကျတတ်၏။ အကြင် ရဟန်းတို့သည် ချီးမွမ်းခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းတို့၌ တူမျှသောစိတ် ရှိကြကုန်၏။ ထိုသို့ သဘောရှိသော ရဟန်းတို့သည် သမီး ချီးမွမ်းအပ်သော ရဟန်းတို့ပါတည်း။

အို... မိခင်၊ လောက(လူအပေါင်း)သည် ချမ်းသာခြင်းဖြင့် ထောင်လွှားတက်ကြွတတ်၏။ ဆင်းရဲခြင်းဖြင့် အောက်သို့ ညွတ်ကျတတ်၏။ အကြင် ရဟန်းတို့သည် ချမ်းသာခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်းဖြင့် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိကြ။ ထိုသို့ သဘောရှိသော ရဟန်းတို့သည် သမီး ချီးမွမ်းအပ်သော ရဟန်းတို့ပါတည်း။

ဤသို့ အစရှိသော စကားတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်၍ ယောက္ခမကြီးအား ကြည်လင် နှစ်သက်စေ၏။ ထိုအခါ

ယောက္ခမကြီးသည် စုဋ္ဌသုဘဒ္ဒါအား...

“ချစ်သမီး ချီးမွမ်းအပ်သော ရဟန်းတို့ကို ငါတို့အား ဖူးမြင်ရစေခြင်းက စွမ်းဆောင်နိုင်အံ့လော့”

ဟု ဆိုသောကြောင့် “စွမ်းနိုင်ပါ၏” ဟု စုဋ္ဌသုဘဒ္ဒါ က ဝန်ခံသည်။ ထို့ကြောင့်...

“ချစ်သမီး ချီးမွမ်းအပ်သော ရဟန်းတို့ကို ငါတို့အား ဖူးမြင်ရစေခြင်းက တင့်တယ်ကောင်းမြတ်သော စိစဉ်ဖွယ်ရာ တို့ကို စီစဉ်လော့”

ဟု ခွင့်ပြုသည်။

ဗုဒ္ဓနှင့် ဗုဒ္ဓ၏ သာဝက ရဟန်းတို့၌ ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်သော စုဋ္ဌသုဘဒ္ဒါ၏ ရဟန်းဂုဏ်ရည်တို့ကို ချီးမွမ်းပြောဆိုသောစကား ကြားရကာမူဖြင့် ယောက္ခမကြီးသည် ရဟန်းတို့ စိုးစံသော သာသနာတော်အား ကြည်ညိုစိတ်ဝင်ရောက်ခြင်းသည် ရဟန်းတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး ကြီးမြတ်စင်ကြယ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ငယ်ရွယ်သော စုဋ္ဌသုဘဒ္ဒါ၏ စကားကြားရရုံမျှဖြင့် ယောက္ခမ၏ သန္တာန်၌ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်အား ကြည်ညိုစိတ်ကိန်းဝပ်ခြင်းသည် ရဟန်းတို့၏ အလေ့အကျင့် သီလအာစာရဂုဏ်တို့ကြောင့်လည်း ဖြစ်သည်။

ဘုရားပင့်ခြင်း

စုဋ္ဌသုဘဒ္ဒါသည် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် အမှူးရှိသော သံဃာတို့အား လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်းက တင့်တယ်ခမ်းနားစွာ စီစဉ်ပြီးနောက် ပြာသာဒ်အထက်၌ ရပ်တည်ပြီးလျှင် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရှေ့၍ ထိခြင်းငါးပါးဖြင့် ရှိခိုးကာ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို ဆင်ခြင်၍ ပန်းနံ့သာများစွာ ပူဇော်လျက်...

“ရွှေဘုန်းတော်သခင် အရှင်မြတ်ဘုရား၊ နက်ဖြန်ကောင်းမှုပြုအံ့သော ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာတို့အား လေးမြတ်စွာ ပင့်ဖိတ်အပ်ပါသည် ဘုရား၊ တပည့်တော်မ၏ ဤအမှတ်သည်ဖြင့် ပင့်ဖိတ်သောအဖြစ်ကို ရွှေဘုန်းတော်သခင် အရှင်မြတ်ဘုရား သိတော်မူပါစေသတည်း”

ဟု စိတ်စေတမန်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်၍ မြတ်လေးပန်းရစ်ဆုပ်တို့ကို ကောင်းကင်၌ ပစ်မြှောက်ကြပြန်လိုက်သည်။ နို့သော် ပန်းတို့သည် ကောင်းကင်ပြင်ဝယ် ငှက်အသွင် ပျံသန်းသွားရောက်ပြီးလျှင် ပရိသတ်အလယ်၌ တရားဟောကြားလျက်ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ အထက်တွင် ပန်းဖိတန်

အဖြစ် တည်တံ့ ပူဇော်ကြသည်။

သူတော်ကောင်းနှင့် သူယုတ်မာ

ယင်းအတိုင်းပင် အနာထပိဏ် သူဌေးကြီးသည် ဗုဒ္ဓ၏ ဓမ္မသဘင်၌ တရားစကား ကြားနာပြီး၍ ဘုရားရှင်ထံသို့ မျက်နှာရှေ့ လက်အုပ်ချီလျက်...

“အရှင်မြတ်ဘုရား... နက်ဖြန် ကောင်းမှုအလိုက ပင့်ဖိတ်ပါ၏ ဘုရား”

ဟု လျှောက်ထားရာ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်က...

“ဒါယကာ သူကြွယ်၊ နက်ဖြန် ဆွမ်းဖိတ်ခြင်းကို သည်းခံအပ်ပြီ”

ဟု မိန့်ကြားသဖြင့် အနာထပိဏ် သူဌေးကြီးက...

“အရှင်မြတ်ဘုရား... တပည့်တော်ထက် ဦးစွာလျှောက်ထားသော အလှူရှင်ဟူ၍ ရှိပါ၏လော အရှင်မြတ်ဘုရား”

ဟု လျှောက်ထားသောကြောင့် မြတ်စွာဘုရားက - “ဒါယကာ သူကြွယ်၊ သမီး စုဋ္ဌသုဘဒ္ဒါ၏ ပင့်ဖိတ်ခြင်းကို သည်းခံအပ်ပြီးပြီ”

ဟု မိန့်ဆိုသည်။ ထိုအခါ အနာထပိဏ် သူဌေးကြီးက...

“အရှင်မြတ်ဘုရား... သမီး စုဋ္ဌသုဘဒ္ဒါသည် ဤသာဝတ္ထိမြို့မှ ပျံဇနာ တစ်ရာနှစ်ဆယ်ဝေးသော ဥဂ္ဂမြို့၌ နေထိုင်လျက်ရှိပါ၏။ အဘယ်သို့ ပင့်ဖိတ်ပါသနည်း”

ဟု လျှောက်သဖြင့် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်က...

“ဟိမဝန္တာတောင်မင်းသည် ထင်ရှားသကဲ့သို့၊ ဝေးသောအရပ်၌ တည်ရှိကြသော သူတော်ကောင်းတို့လည်း ထင်ရှားကြ၏။ ညဉ့်အခါ၌ ပစ်လွှတ်အပ်သော မြားတို့သည် မထင်ရှားကုန်သကဲ့သို့၊ ငါဘုရား၏ အနီး၌ တည်ရှိကြသော မသူတော်(သူယုတ်မာ)တို့လည်း မထင်ရှားကြကုန်”

ဟု ဟောကြားအပ်သော ဤတရား၌ ဘုရားနာ ပရိသတ်တို့ အလွန်နှစ်သက်ကြသဖြင့် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်ရှိခံစားကြရသည်။

ဘာသာပြောင်း အလှူပွဲ

သိကြားမင်း၏ အမိန့်ဖြင့် ဝိသကြနတ်မင်း ဖန်ဆင်းစီမံသည့်အတိုင်း ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် အခြံအရံ ရဟန္တာ ၅၀၀ နှင့်တကွ သာဝတ္ထိမြို့မှ ဥဂ္ဂမြို့သို့ ကြွချီတော်မူသည်။ ဤသို့ကြီးသည် စုဋ္ဌသုဘဒ္ဒါ ပေးအပ်သောနည်းဖြင့်သာလျှင် မြတ်စွာဘုရား ကြွချီလာခြင်းကို ကြည့်ရှု ဖူးမြင်လျက် ရှိ

သည်။

ယင်းသို့ အသရေတို့၏ ပြည်စုံခြင်းဖြင့် ကြံ့ခိုင်တော်မူလာသော ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်ရလျှင် ထူးကဲသော ကြည်ညိုစိတ် ဖြစ်ပွားခံစားရ၍ ပန်းနံသာတို့ဖြင့် ပူဇော်သက္ကာရပြုလျက် ဝမ်းမြောက်စွာ ကြံ့ဆို ရိုးငြိမ့်လျှင် အလှူတော်ကြီး ပေးလှူကျင်းပ ပူဇော်သည်။ ထိုနည်းဖြင့် အကြိမ်ကြိမ်ထပ်၍ ပင့်ဖိတ်လှူဒါန်းသဖြင့် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး အလှူတော်ကြီး ခမ်းနားစွာ ကျင်းပ လှူဒါန်းသည်။ ဤကား ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်အား ကြည်ညိုခြင်း၏ အနှစ်သာရ ချမ်းမြသာခံစားရခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအခါ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် ဥက္ကဋ္ဌဌေး အမှူးပြုသော ပရိသတ်အား လျှောက်ပတ်သော တရားဖြင့် ဟောကြား ချီးမြှင့်တော်မူရာ ဥက္ကဋ္ဌဌေး အစပြု၍ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ပရိသတ်တို့သည် သူ့စွာလေးပါး ထင်ရှားစွာ ထိုးထွင်းသိမြင်သော သူတော်ကောင်း(ဓမ္မာဘိသမယ)ဖြစ်ကြရသည်။ ဣန္ဒသုဘဒ္ဓါ အမှူးရှိသော ပရိသတ်တို့အား ချီးမြှောက်သော အားဖြင့် အရှင်အနုရုဒ္ဓါ မထေရ်ကိုလည်း ဥက္ကဋ္ဌ ဌ် သီတင်းသုံး နေရစ်စေခဲ့သည်။ ထိုအခါမှစ၍ ဥက္ကဋ္ဌသည် သဒ္ဓါတရား

ရွန်းရွန်းဝေသောမြို့အဖြစ် ထင်ရှားကျော်စောသည်။ စင်စစ် ဤအလှူပွဲကား အစေလက(ဝတ်လစ်စလစ်) ပိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့အား ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်သော ဥက္ကဋ္ဌဌေး မိသားစုဝင်တို့ကို ဗုဒ္ဓဘာသာ(သမ္မာဒိဋ္ဌိ)သို့ ကူးပြောင်းရောက်ရှိစေခဲ့သော ဘာသာပြောင်း အလှူပွဲတော်ဖြစ်သည်။

ဤသို့ ပိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မိသားစုဝင်တို့အား ဗုဒ္ဓဘာသာသို့ ကူးပြောင်းရောက်ရှိစေခြင်းကား စူဠသုဘဒ္ဓါသည် ရဟန်းတို့၏ ဂုဏ်ရည်အား ယောက္ခမကို ဖွင့်ဆိုပြောကြားစဉ်ကပင် ဗုဒ္ဓဘာသာ၌ အာရုံရောက်စေခဲ့ခြင်းကြောင့် ရဟန်းတို့၏ ဂုဏ်ရည်သည် ပိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ကို ဗုဒ္ဓဘာသာသို့ ကူးပြောင်းစေရာဝယ် အထူးအကျိုးသက်ရောက်စေခဲ့သည်။

ဗုဒ္ဓသာဝက ရဟန်းတို့၏ ဂုဏ်ရည်သည် ဗုဒ္ဓသာသနာ တည်ရှိသရွေ့ ထင်ရှားစွာ ထွန်းလင်းတောက်ပနေမည်သာ ဖြစ်သည်။

***

စိတ်မိုး

ကျမ်းကိုး
- စူဠသုဘဒ္ဓါ ဝတ္ထု (ဓမ္မပဒ၊ ၅-၂)။

သင့်ဘဝကို မြန်နိုးမြင့် အောင်မြင်ချင်တယ်ဆိုရင်

ခေတ္တရာဆရာကျော်

[အာကာသနက္ခတ္တဗေဒကျမ်းကျင်ပညာရှင်]

နှင့် ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ဖို့ မပေပါနှင့်.....
သင့်ဘဝတိုးတက်ပြောင်းလဲစေမည့် အချိန်ကောင်း၊
အခါကောင်းကို ဆရာက တိတိကျကျသိနေသည်။
သင့်ဘဝတက်လမ်းတံခါးကို ဆရာကူညီ၍ ဖွင့်ပေးမည်။

ဟောစာတမ်း၊ အမည်ပေး ပို့ပေးသည်။

အမှတ် (၁၄၃၂)၊ ဂန္ဓမာလမ်း၊ (၄၁)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဒဂုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၀၁-၅၅၀၄၆၄၂၊ ၀၉-၇၃၁၀၆၃၅၄၊ ၀၉-၂၅၀၂၇၃၆၇၇

ရွှေမင်းပြင်

ဒေါသနှင့်ဆန်ကျင်ရာ
အစွန်းတစ်ဖက်ဆီသို့

မနက်ခင်း လမ်းလျှောက်ထွက်ပြီး ပြန်အလာ၊ ဈေး
ရေ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တင် ခဏအစင်း လက်ဖက်ရည်

ညံ့အသံများကြောင့် ကျွန်တော်အပါအဝင် လူအ
ကြားကလေး အစုံကောက်သားကြသည်။

မတတ်ပြောလို့ သနားပြီး ချေးလိုက်တာ အခု ကြွေးတောင်း
တော့ တိုင်ချင်ရာတိုင်လို့ နှင့်စီးစပ်ဖို့ ပြောထွက်တယ်။
နှင်တို့ စားထိုက်ရင် စားကြ။ ငါ့ငွေမရမချင်း နှင်တို့ကို
နှေတိုင်း မေတ္တာပို့ပေးနေမယ်။ မကြာခင် ငါ့မေတ္တာစူးတာ
ဆွေ့ရလိမ့်မယ်။”

ငွေတိုးချေးစားသူ မိန်းမကြီးနှင့် ငွေချေးထားသူ ငါးစိမ်း
သည် မိန်းမကြီးတို့ ရန်ပုံမှ အသံများဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်
နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်နေသည့် အသက် ၆၀ခန့် လူကြီး
က ရန်ပုံကို ကြည့်၍ ပြုံးဖြိုးဖြိုးနှင့် ကျွန်တော်ကို မေးဝေါ
ပြလိုက်သည်။ ကျွန်တော်ကလည်း ထိုလူကြီးကို ပြန်ပြီး
ပြောလိုက်ခြင်းဖြင့် ရင်းနှီးမှု ယူလိုက်ပါသည်။

“အဲဒီလိုမျိုး မေတ္တာပို့ရင် ရနိုင်ပါသလား ဦးလေး”
လူချင်းမသိသေးသော်လည်း မိတ်ဖွဲ့သည့်အနေဖြင့်
ကျွန်တော်မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

“ဟာ...အဲဒါ ဒီလောက်ကြီးနေတဲ့သူက မေတ္တာ
ဆိုတဲ့ စကားကို မတန်မရာ သုံးလိုက်တာက ပုံနှိုင်းရရင်
အနုလက်နဲ့ ရွှေခွက်နှိုက်လိုက်သလို ဖြစ်သွားတာပေါ့။
မေတ္တာဆိုတာ အဲဒါရဲ့ ဆန်ကျင်ဘက်ဖြစ်တဲ့ အဲဒါကို
ပြောတာကွ။ နောက်ပြီး မေတ္တာက အအေးဓာတ်၊ အစိတ်
ဖြစ်ပြီး စေးကပ်တဲ့ သဘော၊ မိတ်ဖွဲ့တဲ့ သဘော၊ စည်းလုံး
တဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပဲကွ”

“သြော်...ဒါကြောင့် မေတ္တာမထားနိုင်တဲ့ မသင့်မြတ်
တဲ့သူကို သူနဲ့ သိပ်ပြီး အစေးမကပ်ဘူးလို့ သုံးကြတာကိုး”

“အေးပေါ့ကွ။ မေတ္တာဆိုတဲ့ စကားကို လူတွေက
အဲဒါပေါ်တန်တန် သုံးနေကြပေမယ့် မေတ္တာရဲ့ လေးနက်တဲ့
အဓိပ္ပာယ်နဲ့ မေတ္တာရဲ့ စွမ်းအားကို နားလည်လောက်တဲ့သူ
နည်းတယ်ကွ”

“ဒီလိုဆိုရင် လူတိုင်း မလုပ်နိုင်တဲ့ သဘောလား”

“မင်း စဉ်းစားကြည့်လေ။ မေတ္တာသုတ် စတင်ခဲ့တဲ့
အခြေအနေတို့ ကြည့်လိုက်။ ကမ္မတ္တန်းတရား ကျင့်နေကြ
တဲ့ ရဟန်းတွေကို ဟောခဲ့တာကွ။ ဒီ ရဟန်းတွေက သီလ
တော်ကြယ်ပြီး သမာဓိ အားကောင်းတာကြောင့် မေတ္တာကို
ပိုလွှတ်ဖို့ အရည်အချင်းပြည့်ဝသူတွေ ဖြစ်တယ်။ နောက်
တစ်ချက်က မြတ်ဗုဒ္ဓက ပါဠိလို တရားဟောတဲ့အခါ ပါဠိ
ဘာသာတတ်ကျွမ်းပြီးဖြစ်တာကြောင့် သဘောပေါက်လွယ်
ကြတယ်။ မေတ္တာပိုလွှတ်ရာမှာလည်း နည်းမှန်၊ လမ်းမှန်ဖြစ်
လို့ မေတ္တာဟာ လေးနက် စူးရှပြီး အောင်မြင်ခဲ့ကြတာပဲ”

“ဦးလေး ပြောတာက မေတ္တာပို့မယ်သူဟာ သီလ

လည်း စင်ကြယ်ရမယ်။ မေတ္တာသုတ်တော်ရဲ့ ဆိုလိုရင်းကို
လည်း အဓိပ္ပာယ်သိထားရမယ် သဘောပေါ့”

“အေး၊ ဟုတ်တယ်။ မေတ္တာသုတ်ရဲ့ ပါဠိတော်တွေကို
ရွတ်ဆိုပွားများတာကတော့ ယုံကြည်စိတ်၊ အားကိုးစိတ်နဲ့
ကြည်ညိုစိတ်ဖြစ်တာကြောင့် အကျိုးရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့်
ပါဠိတော်ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကိုတော့ လေးလေးနက်နက်သိအောင်
လုပ်ထားရမယ်ကွ။ မင်း နားလည်အောင် ရယ်စရာလေး
တစ်ခုပြောပြမယ်”

ရွာတစ်ရွာက ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းကို ဆွမ်းအုပ်
လာဖို့ကြတဲ့သူတွေထဲမှာ ခွေးအလွန်ကြောက်တတ်တဲ့
အပျိုကြီးတစ်ယောက်ရှိတယ်တဲ့။ ဒါကို ရိပ်မိတဲ့ ဦးသူတော်
က အပျိုကြီးကို ခွေးနိုင် မန္တန်ပေးလိုက်တယ်တဲ့ကွ။ အဲဒီ
အချိန်က စပြီး အပျိုကြီးဟာ ဘယ်ခွေးကိုမှ မကြောက်တော့
ဘဲ သွားရဲလာရဲရှိလာတယ်တဲ့။ ဒီလိုနဲ့ တစ်ရက်မှာ အပျို
ကြီးဟာ မမော့လင်ဘဲ ရုတ်တရက် ခွေးကိုက်ခဲလိုက်ရတယ်။
ဒီတော့ အပျိုကြီးလည်း စိတ်ဆိုးပြီး ဦးသူတော်ဆီ အပြစ်
တင်ဖို့ ရောက်လာသတဲ့။ ဦးသူတော်က အပျိုကြီးကို မန္တန်
ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်အတိုင်း မလုပ်ဘူးလားလို့ မေးတဲ့အခါ အပျို
ကြီးက အဓိပ္ပာယ်ကို မသိလို့ မန္တန်ကို ရွတ်ရုံပဲ ရွတ်ခဲ့ကြောင်း
ပြောလိုက်မှ ဦးသူတော်က မန္တန်ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို ပြောပြ
လိုက်တယ်တဲ့ကွ”

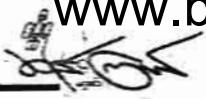
“အဲဒီ မန္တန်ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်က ဘာပါလဲခင်ဗျ”

“မန္တန်ကတော့ ဗြူး...ဒေရုပ်ရုပ်၊ ဒေရုပ်ရုပ်၊ ရေပါလမ်း
ရေပါလမ်း-တဲ့ကွ။ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ခွေးတွေရင် ဒေရုပ်ရုပ်-
တုတ်ရှည်ရှည်နဲ့၊ ရေပါလမ်း-ရမ်းလိုက်ပါ-တဲ့ကွ။ ဟား...
ဟား...ဟား”

“ဒါဆို မန္တန်ရပြီး အဓိပ္ပာယ်မသိဘဲ ရွတ်နေတုန်းက
ခွေးအကိုက်မခံရတာက ဘာကြောင့်ပါလဲခင်ဗျ”

“အဲဒါက မန္တန်ကို ယုံကြည်စိတ်၊ အားကိုးစိတ်က
ရဲစိတ်တင်ပေးလိုက်တာကြောင့် ခွေးတွေက ကြောက်ပြီး
ပြေးကြတာကွ။ ဒါပေမယ့် အချိန်အခါဆိုတာ ရှိတယ်လေ။
ခွေးတွေ မိတ်လိုက်တဲ့အချိန်မှာတော့ ခွေးတွေဟာ ရာဝစိတ်
ဖိစီးနေတာကြောင့် အဲဒီရဲ့ စိတ်က တွေ့သမျှ အနှောင့်
အယှက်ကို ရင်ဆိုင်ဖို့ သတ္တိရှိလာတဲ့ သဘောပေါ့ကွ။

ဒါကြောင့် သုတ်၊ ပရိတ်၊ ဂါထာ၊ မန္တန်တွေကို
အားကိုးအားထားမယ်ဆိုရင် ကြည်ညိုစိတ်နဲ့ ရွတ်ဆိုပွားပွား
သလို၊ အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း သေသေချာချာ နားလည်ထားဖို့

လိုတယ်။ တိပိဋကဓရ မင်းကွန်းဆရာတော်ကြီး ဦးစိတ္တ သာရာဘိဝံသက အရပ် ၁၀မျက်နှာ မေတ္တာပို့ရာမှာ ပါဠိ အစား မြန်မာဘာသာနဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပြန်ပေးပြီး နည်းပေးခဲ့တယ်။ နောက်ပြီး ပရိတ်ကြီး ၁၁ သုတ်ရွတ်ပြီးတဲ့အခါ အမျှဝေ ဆုတောင်း ဂါထာတွေကို ပါဠိလို ရွတ်ပေးပြီး အနက်၊ အဓိပ္ပာယ်၊ နိဿယကိုတော့ မဟာဗုဒ္ဓဝင်ကျမ်းကြီး နိဂုံးမှာ ကြည့်ရှုလိုက်နာကြဖို့ ညွှန်ကြားခဲ့တယ်ကွ။

တောင်မြို့ မဟာဂန္ဓာရုံ ဆရာတော်ကြီး အရှင်ဇနကာ ဘိဝံသကလည်း တရားဓမ္မရေးသား ဟောပြောပို့ချတဲ့အခါ အရွယ်အစားအလိုက် နားလည်စေနိုင်ဖို့ လိုကြောင်း ဩဝါဒ ပေးခဲ့ဖူးတယ်လို့ ငါ မှတ်သားဖူးတယ်ကွ။

“ဒါဖြင့် မေတ္တာ ဘာဝနာပွားများမယ့်သူတွေ မေတ္တာ ပိုလွှတ်နိုင်ဖို့ရာ မေတ္တသုတ် ပါဠိတော်မှာ ညွှန်ပြထားတာ တွေရဲ့ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို မြန်မာလို နားလည်အောင် လုပ်ပြီးမှ ဆောင်ရွက်တာက နည်းမှန်၊ လမ်းမှန်ဖြစ်မှာပေါ့ နော် ဦးလေး။”

“အေးပေါ့ကွ။ မေတ္တာပို့ချင်တဲ့သူအတွက် သတ်မှတ် ထားတဲ့ အရည်အချင်းရှိမရှိ စိစစ်ထားတဲ့ အချက်တွေ ရှိတယ်လေ။ ပထမအချက်ကတော့ ကျင့်နိုင်စွမ်းရှိရဲ့လားတဲ့။ ရှိပြီဆိုရင် ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှလုံးကို ဖြူစင်သန့်ရှင်းအောင် ထားရမယ်။ အရာရာမှာ ပြောင့်မတ်မှု ရှိရမယ်။ သူတော် ကောင်းတွေရဲ့ ဆုံးမစကားကိုလည်း နာယူတတ်ရမယ်။ နားလည်လွယ်ရမယ်။ နူးညံ့သိမ်မွေ့ရမယ်။ မာန်မာနကင်းရ မယ်။ ရောင့်ရဲသည်းခံနိုင်ရမယ်။ လွယ်ကူမေ့ပါးတဲ့ အသက် မွေးမြူမှု ရှိရမယ်။ အပိုကိစ္စနည်းပါးအောင် နေရမယ်။ တည်ငြိမ်တဲ့ ဣန္ဒြေလည်း ရှိရမယ်။ ရင့်ကျက်မှု ရှိရမယ်။ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ကြမ်းတမ်းမှု မရှိစေရဘူး။ မိစ္ဆာ ဖစ္ဆာ ဆွေမျိုး စွဲ ကင်းရမယ်။ ပညာရှိတွေ ကဲ့ရဲ့နိုင်လောက်တဲ့ အသေး အဖွဲ့ကိစ္စလေးတွေ မရှိအောင် သတိထားရမယ်တဲ့ကွ။”

“ဦးလေး ပြောတဲ့ အချက်တွေအားလုံး ပြည့်စုံအောင် လုပ်ဖို့ လွယ်ပါ့မလား။”

“အဲဒါ ပြောတာပေါ့။ ဒါက ရဟန်းတွေအဖို့ မခဲယဉ်း ပေမယ့် သာမန်လူတွေအနေနဲ့ မလွယ်လောက်ဘူး။ ဒီ လောက် အချက်ကလေးတွေကိုတောင် မကျင့်ကြ၊ မကြိုး စားနိုင်ရင် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး မေတ္တာပို့လို့ ရမှာလဲ။ အခုပဲ ကြည့်၊ မင်းက ငါ့ကို ကျွေးချင်မွေးချင်ပေမယ့် မင်းမှာ ငါ့ ကို ကျွေးနိုင်လောက်အောင် ပိုက်ဆံမရှိသေးဘူးဆိုရင် ဘာ နဲ့ ကျွေးမလဲ။ အဲဒီလိုပဲပေါ့၊ မေတ္တာပို့ချင်တယ် ဆိုပေမယ့်

မေတ္တာပို့နိုင်လောက်တဲ့ အရင်းအနှီး စုဆောင်းထားတာ မရှိ ရင် ပိုလိုက်တဲ့ အရာဟာ မေတ္တာမဟုတ်ဘဲ၊ လေပဲ ဖြစ် သွားမှာပေါ့ကွ။”

“ဒီလိုဆို အဲဒီအရည်အချင်းတွေ ပြည့်ပြီဆိုပါတော့ ဘယ်လိုလုပ် ပေတ္တာပို့ရမလဲ။”

“အေး၊ တိုတိုနဲ့ ရှင်းရှင်းပြောရရင် မေတ္တာကို နည်း နှစ်နည်း သတ်မှတ်ပြီး ပို့လို့ရတယ်။ အနောဓိသ မေတ္တာနဲ့ ဩဓိသ မေတ္တာလို့ ခေါ်တယ်။ အနောဓိသ ဆိုတာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ၊ နေရာ၊ ဒေသ မကန့်သတ်ဘဲ လောကကြီးတစ်ခု လုံးကို ခြုံပြီး ပို့ရတာပဲ။ ဩဓိသ ဆိုတာကတော့ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ၊ နေရာ၊ ဒေသ သတ်မှတ်ပြီး အထူးရည်ရွယ်ပို့ပေး တာကို ပြောတာကွ။”

“ဩဓိသ မေတ္တာ က အထူးရည်ရွယ် သတ်မှတ်ပြီး ပို့တာဆိုတော့ ရှင်းပါတယ်။ အနောဓိသ မေတ္တာက လောက တစ်ခုလုံး ခြုံငုံပြီး ဘယ်လိုပို့တာလဲ။”

“ဒါကတော့ လောကကြီးတစ်ခုလုံးမှာ ရှိကြတဲ့ ဆူကြူနိပ်မြင့်တဲ့သူတွေ၊ အလယ်အလတ်ရှိသူတွေ၊ အဖေး အနီးမှာ ရှိပြီး မြင်ဖူး၊ မမြင်ဘူးသူတွေနဲ့ ဘဝဇာတ်ဆုံးတဲ့ သူတွေ၊ ဘဝဇာတ်မဆုံးသေးတဲ့သူတွေအားလုံးကိုပေါ့ကွ။”

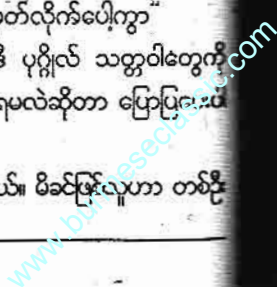
“ကျွန်တာတွေကို သဘောပေါက်ပေမယ့် ဘဝဇာတ် ဆုံးသူ၊ မဆုံးသူဆိုတာ ဘာကို ဆိုလိုတာလဲ။”

“ဟုတ်တယ်။ ဒါကိုတော့ ရှင်းဖို့ လိုလိမ့်မယ်။ ဒီနေရာ မှာ အရှင်အာဒိစ္စဝံသ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ နိဗ္ဗာန သုတ္တသင်္ဂဟ ကျမ်းက ဗာဟိယုသုတ်မှာ ဖော်ပြထားတာ အတော်စိတ်ဝင် စားဖို့ ကောင်းတယ်ကွ။ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ အာရုံခြောက်ပါးတည် နေရာလောက မဟုတ်လို့ ခံစားရာ အာရုံလည်း မရှိ၊ ခံစား သူလည်း မရှိ။ စင်စစ် အာရုံကို ခံစားမှု မရှိ၍ အာရုံနှင့် အရမ္မဏိက ချုပ်ငြိမ်းခြင်းမျှသာ ဖြစ်တယ်တဲ့။ ဒါကြောင့် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုထားပြီး တဏှာကိလေသာငြိမ်းနေ တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ဘဝဇာတ်ဆုံးနေတဲ့သူတွေပဲ။

ဘဝဇာတ် မဆုံးသေးသူတွေကတော့ မိုးကုတ်ဆရာ တော်ကြီးရဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စက်ဝိုင်းမှာ ညွှန်ပြထားတဲ့အတိုင်း ဇာတိအဖြစ်နဲ့ သံသရာလည်နေဦးမယ့် ဘဝဇာတ် အဆုံး မသတ်နိုင်သေးတဲ့သူတွေပဲလို့ မှတ်လိုက်ပေါ့ကွ။”

“သဘောပေါက်ပါပြီ။ အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါတွေကို ဘယ်လိုစိတ်ထားမျိုးနဲ့ မေတ္တာပို့ရမလဲဆိုတာ ပြောပြပေးပါ ဦး။”

“အေး အဲဒါ အရေးကြီးတယ်။ မိခင်ဖြင့်လူဟာ တစ်ဦး

အည်းသောသားကို စောင့်ရှောက်ပြီး ထားရတဲ့ မေတ္တာမျိုး
 မေတ္တာသုတ်တစ်ခုလုံးမှာ ဒီအပုဒ်ဟာ အသက်ပဲကွ။
 မေတ္တာတံခါးကြီး ပွင့်လာအောင် ဖွင့်ရမယ် သော့ချက်ပဲ။
 မေတ္တာကို တော်ရတန်ရုံစိတ်နဲ့ ပေါ့ပေါ့တန်တန်ပိုလို မရ
 နိုင်ကြောင်း ပြောလိုက်တာကွ။ တကယ် အလေးအနက်
 ထားနိုင်အောင် နှိုင်းပြတဲ့ အပုဒ်ဖြစ်တယ်။ ဒါမှလည်း ပိုတဲ့
 မေတ္တာဟာ ထိရောက်မှု စူးရှမှု ဖြစ်တယ်ကွ။ တိဗ္ဗိအကောင်း
 ထဲကြီး ရှိနေပေမယ့် လျှပ်စစ်ဓာတ်အားက ဗိုမပြည့်လျှင်
 ရှိပဲအထွက် မကောင်းသလိုမျိုးပေါ့။ မီးအားပြည့်စေချင်
 လျှင် မီးမြှင့်စက်ကုရသလို၊ မေတ္တာစိတ် လေးနက် မှန်ကန်
 စေချင်လျှင် အတုယူရမယ် သာဓကဖြစ်စဉ်နဲ့ နှိုင်းယှဉ်ပြီး
 အားဖြည့်ရမယ်။ မင်း နားလည်အောင် သာဓကတစ်ခုပြော
 ပြမယ်။ သေချာ နားထောင်ရင်း ခံစားကြည့်လိုက်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ပြောပြပါ ဦးလေး”

အချိန်က သားတော် ရာဟုလာ ဖွားမြင်စဉ်တုန်းက
 သား မယ်တော်ဖြစ်တဲ့ ယသော်ဓရာဒေဝီ မိဖုရားရဲ့ ရင်တွင်း
 မှာ ဖြစ်လာတဲ့ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်၊ ကြည်နူးဖွယ်၊ နှစ်သက်ဖွယ်၊
 ခြီးရိပ်ဖွယ်၊ ကြောက်လန့်ဖွယ်၊ ကြောက်ဖွယ် ဖြစ်ရပ်တွေပါ
 ပါ။

ယသော်ဓရာဒေဝီ မိဖုရားဟာ မောင်တော် သိဒ္ဓတ္ထ
 မင်းသား ဥယျာဉ်တော်ထွက်ပြီး ပြန်လာတိုင်း မျက်နှာမသာ

မယာနဲ့ ငေးငေးဝိုင်းဝိုင်းပြန်လာတတ်တာကို သတိပြုမိတယ်။
 အခုဆိုရင် လေးကြိမ်ပင် ရှိပြီ။ ဘယ်လို စိတ်အနှောင့်
 အယှက်ဖြစ်စရာ ကြုံနေရလို့လဲ။ ဒါပေမယ့် ကိစ္စမရှိပါဘူး။
 အခု သားတော်ကလေး မွေးလာပြီ။ သားတော်ကလေးက
 ဖြူဖြူဝင်စင် ဝဝတစ်တစ်ကလေးနဲ့ တစ်တုံးတစ်ခဲကြီးပဲ။
 ဆံကေသာကလည်း နက်လို့ မှောင်လို့၊ မျက်ဝန်းကလည်း
 ဝိုင်းလို့ စက်လို့၊ မျက်ခုံးမွေးကလေးတွေတောင် ခပ်ရေးရေး
 နဲ့။ နှာတံကလေးကလည်း စင်းလို့၊ နှုတ်ခမ်းကလေးက
 လည်း ခေါင်ရမ်းပွင့်ကလေးလို နီနီရဲရဲ။ ခြေတံ လက်တံတွေ
 ကလည်း တောင့်တောင့်တင်းတင်း။ နွဲ့နွဲ့ကားကား ရပ်အုပ်
 အစုံကလည်း ယောက်ျားပီသလိုက်တာ။ မောင်တော်သား
 က မောင်တော်နဲ့ တူလိုက်တာ ချွတ်စွပ်ပါပဲ။

မောင်တော် အဆောင်တော်ကူးလာချိန်မှာ သားတော်
 ကို ပြပြီး ကြွားပြလိုက်မယ်။ မောင်တော်ရဲ့ ကိုယ်ပွားကလေး
 ကို ရှုလှည့်ပါဦး။ ချောမြို့လှည့်ပါဦး။ မွေးမွေးကလေး ပေး
 လှည့်ပါဦး။ နောက်ပြီး သားတော်ကလေးအတွက် ရွှေပုခက်၊
 ငွေပုခက်၊ မြပုခက်တွေလည်း စီစဉ်ပေးပါဦး။ နေ့စဉ်
 မောင်တော်နဲ့ နှမတော် တစ်လှည့်စီ နှစ်လိုဖွယ် သားချော
 တေးတွေ ဆိုကြပြီး သားတော်ကလေးကို ချောမြို့သိပ်ကြ
 ရအောင်နှော်လို့ ပီတိတွေ ဖုံးပြီး ကြည်နူးခဲ့တယ်။ စိတ်ကူး
 လည်း ယဉ်မိခဲ့တယ်ကွ။

အဲဒီလို စိတ်ကူးယဉ်နေတုန်းမှာပဲ ခပ်သဲ့သဲ့ကြားလိုက်
 ရတဲ့ မထင်မှတ်စရာလေးကြောင့် ယသော်ဓရာဒေဝီ မိဖုရား
 ဟာ ရုတ်တရက် မူးမေ့ပြီး လဲကျသွားတယ်”

“ဘာဖြစ်လို့ပါလဲခင်ဗျ”

“ရဲရွေတော်တွေအချင်းချင်း တိုးတိုးတိတ်တိတ်ပြော
 နေကြတဲ့ သတင်းကြောင့်ပေါ့။ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားဟာ သား
 တော်ကလေး မွေးဖွားတဲ့ ညမှာပဲ တောထွက်သွားတဲ့
 အကြောင်းပါပဲ။

ယသော်ဓရာဒေဝီဟာ သတိရလာတဲ့အခါ သားတော်
 ကလေးရဲ့ မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး အားငယ်စိတ်၊ စိုးရိမ်
 စိတ်၊ ထိတ်လန့်စိတ်၊ ဝမ်းနည်းစိတ်တွေကို ကြုံကြုံခံပြီး
 တောင့်ခံ ဗိုအားတင်းလိုက်တယ်။ စီးကျလာတဲ့ မျက်နှာ
 ကို ဖျတ်ခနဲ လက်နဲ့ ပွတ်သုတ်လိုက်တယ်။ သားတော်
 ကလေး မကြောက်နဲ့ အားမငယ်နဲ့၊ ခမည်းတော် မရှိပေ
 မယ် မယ်မယ်တစ်ယောက်လုံး ရှိတယ်။ ဖခင်မေတ္တာမရပေ
 မယ် ဖခင်မေတ္တာရော၊ မိခင်မေတ္တာပါ ယယ်မယ် သိင်္ဃာ
 ပြီး ပေးမယ်။ သားတော်ဟာ မယ်မယ်အတွက် ဘယ်လိုမှ

အစားထိုးလို မရှိင်တဲ့ တစ်ဦးတည်းသော သားပါ။ မယ်မယ် အသက်နဲ့ ခန္ဓာမြနေသရွေ့ သားတော် ဒုက္ခမတွေ့စေရဘူး။ အနိုးကြေကြေ အရည်ခန်းခန်း သားတော်အတွက် အသက်နဲ့ လဲပြီး စောင့်ရှောက်ပေးမယ်။

ရေခိုးချိုးတာက အစ၊ အညစ်အကြေးသုတ်သင်တဲ့ အထိ မယ်မယ်ကိုယ်တိုင် လုပ်မယ်။ စန္ဒကူးနဲ့သာ အမွှေးအကြိုင်နဲ့ အခါမလုပ်-ဆင်းပျံ့ မွှေးထုံစေရမယ်။ ဝတ်လဲတော် အသစ်အဆန်းတွေနဲ့ လှလှပပ ထားပေးမယ်။ ရောဂါဘယ မကူးစက်အောင် နို့ထိန်းတွေကို စိစစ်ပေးမယ်။ မတော်တဆ ထိခိုက်မှုတွေ မဖြစ်အောင် အချီတော်၊ အချောတော်၊ အထိန်းတော်တွေကိုလည်း ကြပ်မတ်ပေးမယ်။

“သားတို့ရုပ်ရည်၊ သီတာမည်သား၊ ရေကြည်ချမ်းမြေ့ တစ်ပေါက်ကျမျှ၊ မိခင်စိတ်ဝမ်း ငြိမ်းစတမ်း” ဟု ဆိုသကဲ့သို့ ယသော်ဓရာဟာ သားတော်ကလေးကို ရင်ခွင်ထဲမှာ ပွေ့ပိုက်ပြီး သားတော်ကလေး အိပ်ပျော်နေတာကို စေ့စေ့ကြည့်ရင်း သားတော်ကလေး ဘေးရန်ခံမိသိင် ကင်းငြိမ်းပါစေ၊ ဒေါသခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းပါစေ၊ ဆင်းရဲခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းပါစေ၊ နှလုံးစိတ်ဝမ်း ငြိမ်းချမ်းပါစေလို့ ကိုယ်ကျိုးမပါဘဲ တစ်ဖက်သားရဲ့ အကျိုးကိုသာ လိုလိုလားလား လှိုက်လှိုက် လှဲလှဲ ရင်ထဲ၊ နှလုံးထဲမှ ပို့တဲ့ မေတ္တာမျိုးပဲကွ။

အဲဒီ သာဓကကို ကြည့်ပြီး အတုယူ နှိုင်းယှဉ်ပြီး မေတ္တာပို့နိုင်အောင် ကြိုးစားကြရမယ်”

“ဦးလေးပြောတာ သဘာဝကျပါတယ်။ အဲဒီစိတ်ထား ရှိအောင် လေ့ကျင့် ကြိုးစားပြီးပြီဆိုရင် ဘယ်လိုအချက် အလက်တွေဟု ပေးတာ ထားပြီး ငမတ္တာပိဂမလဲ”

“ဒါကတော့ လွယ်ပါတယ်။ ရိုးရိုးနဲ့ ရှင်းရှင်းပဲပေါ့။ လူအချင်းချင်း တစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦး မထိမဲ့မြင် မလုပ်ကြဖို့၊ လှည့်ပတ်လိမ်လည်ခြင်း မလုပ်ကြဖို့နဲ့ နိုင်ထက်စီးနင်း မလုပ်ကြဖို့ပေါ့ကွာ”

“ဪ... လွယ်သားပဲ။ ဒါထက် မေတ္တာပို့ရမယ့် အချိန်ကို ပြောပြပေးပါဦး။ ဘယ်လိုအချိန်ဟာ အကောင်းဆုံးပါလဲခင်ဗျ”

“မဟာစည် ဩဝါဒခံ ကျေးဇူးရှင် မြူးဆရာတော်ကြီးကတော့ ကမ္မတ္တန်းအားထုတ်ပယ်သူဟာ အချိန်တိုင်း လုပ်လို့ ရတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပါတဲ့ ဆောင်ပုဒ်ကို မှတ်ရလွယ်အောင် သွား၊ ချင်း၊ ဝိုင်း၊ လောကင်း၊ လှည့်ခါပြောင်း၊ ကောင်းကောင်းမှတ်၍ နေကြလေ” လို့ လိုရင်း တိုရှင်း ဩဝါဒ ပေးခဲ့တယ်ကွ”

“ဒီနေ့ ဦးလေးနဲ့ မမျှော်လင့်ဘဲ ဆုံရတာ မေတ္တာ ဘာဝနာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဗဟုသုတတွေ အများကြီး ရလိုက်ပါတယ်။ ဦးလေး မပြန်ခင် ကျွန်တော်အတွက် အမှတ်တရ စကားတစ်ခုလောက် ချီးမြှင့်ပေးခဲ့ပါဦး”

“မေတ္တာ ဘာဝနာကို စိတ်ဝင်စားတယ်ဆိုရင် ကိုးဖီး သီလကို အခွင့်ကြိုတဲ့အခါတိုင်း စောင့်ထိန်းသင့်တယ်။ ရှစ်ပါးသီလထက် တစ်ပါးပိုနေပေမယ့် အဲဒီ တစ်ပါးဟာ မေတ္တာ ဘာဝနာဖြစ်လို့ အထူးစောင့်ဖို့ မလိုဘူး။ လောကတစ်ခုလုံးကို မေတ္တာစိတ် ပျံ့နှံ့အောင် ပြန်ထားနိုင်ဖို့ပဲ လိုတယ်ကွ။ ပြောလက်စနဲ့ မင်းကို မေ့လက်ဆောင်တစ်ခုပေးလိုက်မယ်။ မြတ်ဗုဒ္ဓကိုယ်တော်တိုင် ပိထွေးတော် ဂေါတမီကို ဟောလိုက်တဲ့ ဘဂ္ဂဝေ။ အဲဒါကတော့... ”

- * ငါတုရားဟောတဲ့ တရားတွေဟာ သီလွယ်ဖို့ ဖြစ်တယ်။
  - * ကျင့်ကြံအားထုတ်ရန်လည်း လွယ်ကူတဲ့ သဘောရှိတယ်။
  - * ကိုယ်တိုင်ကျင့်သုံးရမယ့် တရားတွေသာ ဖြစ်တယ်။
- တရားပွဲတစ်ခုမှာ နာခွဲဖူးတာကို မင်းကို ပြောပြတာပါ”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဦးလေး။ ဦးလေးနဲ့ နောက်တစ်ကြိမ်ဆုံလိုပါသေးတယ်။ ဘယ်လိုနေရာမှာ တွေ့ကြမလဲခင်ဗျ”

- “အေး၊ တွေ့ချင်စိတ် ပြင်းပြတဲ့အခါ လာခဲပေါ့ကွာ”
- “ဘယ်နေရာကို လာရမှာလဲခင်ဗျ”
- “ဒေါသနှင့် ဆန့်ကျင်ရာ အစွန်းတစ်ဖက်ဆီကိုပေါ့ကွ။ ဟဲဟဲဟဲ...”

ဦးလေးသည် ရယ်ရယ်မောမောဖြင့် စကားတစ်ခွန်း ပြောပြီး ချာလီထီးကို ထောက်၍ ထောက်၍ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှ ထွက်သွားပါတော့သည်။

* * *

မြဲယားခြေ

“အလုပ်ဟူသမျှ ဂုဏ်ရှိစွာ” ဟူသော ဆိုရိုးစကားရှိပါသည်။ အလုပ်လုပ်ခြင်းက ဂုဏ်ရှိသည်သာမဟုတ်၊ မိမိ၏ ကြီးပွားတိုးတက်မှုကို ရရှိစေသည်မှာ အထူးပြောဖွယ်ရာမလိုတော့ချေ။ အလုပ်လုပ်ခြင်းကြောင့် ရအပ်သော အကျိုးကျေးဇူးကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာကြည့်ပါလျှင် နှစ်မျိုးနှစ်စားရှိသည်ကို တွေ့ရပေမည်။ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ ကြီးပွားတိုးတက်ရေးနှင့် သံသရာအကျိုးအတွက် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ပြုလုပ်သော ဇီဝရပ်များဖြစ်ပေသည်။

နေ့တစ်ဝက် ဥပုသ်၏ အကျိုး

ဝင်းယုမောင် (သုတေသီ)

ပစ္စုပ္ပန်ကာလ လောလောလတ်လတ် တိုးတက်ကြီးပွားရန် အလုပ်လုပ်ကြရာတွင် အကျိုးအမြတ်များများ ရရှိလိုကြသည်။ မြန်မြန်ဆန်ဆန်ရလိုကြသည်မှာ လူ့သဘာဝဟုပြောလျှင် မှားအံ့မထင်။ သို့ရာတွင် ရလို့မတစ်ခုတည်းပေါ်မှာ ရပ်တည်မှု မပြုအပ်ပေ။ မိမိပြုလုပ်သော အလုပ်သည် လောကအပြစ်ဟု ဆိုသည့် “သာဝဇ္ဇ” အပြစ်မကင်းသည့် အလုပ်များဖြစ်သော အစိုးရဥပဒေနှင့် မလွတ်ကင်းသော၊ အများသူငါ ဝိုင်းဝန်းအပြစ်ဆိုနိုင်ဖွယ်ရှိသည့် အလုပ်များ မလုပ်ဖို့ လိုပါသည်။ မလွတ်ကင်းသာ လုပ်မိပါလျှင်လည်း တစ်နပ်စားမျှသာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ကြာရှည် ခံစားခွင့် ရနိုင်မည် မဟုတ်သည့်အပြင် လောကအလယ်၌ မျက်နှာငယ်ရပေမည်။

ပစ္စုပ္ပန်ကာလအတွက် အလုပ်လုပ်ရာတွင်ပင် အပြစ်ကင်းစင်ဖို့ လိုအပ်ပါလျှင် သံသရာအကျိုး၊ ဆောင်ရွက်ရာတွင် ပို၍ပင် အပြစ်ကင်းဖို့ လိုအပ်မည်ဖြစ်ပါသည်။ သံသရာကား လူ့ဘဝကဲ့သို့ သက်တမ်းတိုတိုလေး မဟုတ်။ ဘဝအသန္တေ့ ရည်လျားလှသည်။ ထို့ကြောင့် အခြေခံကျလှသော ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာမှုများကို လုပ်ဆောင်ကြရပေမည်။ ငွေကြေးမပြည့်စုံ၍ အလှူဒါနများ မပြုလုပ်နိုင်ဟု ဆင်ခြေမတက်သင့်ပေ။ အနည်းဆုံး စိတ်ကောင်း၊ စေတနာကောင်းမွေးလျှင်ပင် အကုသိုလ်နည်းပါးသွားပေမည်။ လမ်းဘေးတွင် အရိပ်ရပင် စိုက်ခြင်း၊ ရွဲဗွက်များကို မြေဖို့ခြင်း၊ ရေချမ်းစင်ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခြင်းများကို ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။

ထောင်သောင်းချီ၍လှူမှု အလှူမဟုတ်။ စေတနာအရင်းခံဖြင့် ကွမ်းတစ်ယာ၊ ရေတစ်မူတ် လှူလျှင်လည်း အလှူမြောက်ပါသည်။ “အနဝဇ္ဇကမ္မ” အပြစ်ကင်းသော အလုပ်များဖြစ်ဖို့သာ လိုအပ်ပါသည်။

စာရေးသူအပါအဝင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အတော်များများသည် ဥပုသ်နေ့တိုင်း ဥပုသ်မစောင့်နိုင်ကြပါ။ အကြောင်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ရှောင်လွှဲတတ်ကြပါသည်။ သာမန် ဥပုသ်နေ့များကို မဆိုထားနှင့်၊ ဝါတွင်းကာလမှာပင်လျှင် ဥပုသ် မရနိုင်သည်မှာ မိမိတို့ အကျိုးယုတ်ရလျှာစေသည်ကို သတိမထားမိကြပေ။

ဥပုသ်စောင့်ခြင်းကြောင့် ရရှိသောအကျိုးကို ဥဒယမင်းသားလေးက အထင်အရှားပြသခဲ့ပါသည်။ ဥဒယမင်းသားလယ်သူရင်းက ဖြစ်၏။ တစ်နေ့လုံး လယ်ထွန်ပြီး နေ့စောင်း၍ ထွန်ဖြုတ်ပြီး ပြန်လာ၏။ လယ်ပိုင်ရှင် သူဌေးကြီး၏ အစေခံမလေးမှ ခူးခပ်ကျွေးသော ထမင်းစားပွဲတွင်

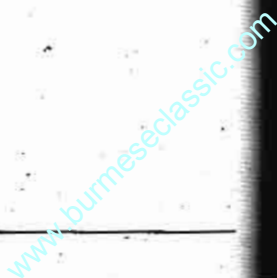
ထိုင်မိလျှင် အခြားသူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မတွေ့ရသဖြင့် မေးမိ၏။ ထိုအခါ အစေခံမလေးက “သူဌေးကြီးနှင့်တကွ ကျွန်မရေး၊ ကလေးတွေပါ ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၍ ဥပုသ်စောင့်ကြလို့ ညစာမစားကြပါဘူး” လို့ ပြောပြသည်။ လယ်သူရင်းကလည်း ထမင်းတစ်လုတ်စားမည်ဆဲဆဲ ဥပုသ်စောင့်လိုစိတ်ရှိလာတာကြောင့် ထမင်းမစားတော့ဘဲ သူဌေးကြီးထံမှ သီလခံယူ၍ ဥပုသ်စောင့်လိုက်ပါသည်။ သို့သော် နေ့တစ်ဝက်သာရှိသဖြင့် ဥပုသ်အပြည့်မရရှိဘဲ ထက်ဝက် ဥပုသ်သာ ရလိုက်၏။

သူရင်းကားမှာ တစ်နေ့ကုန် ပင်ပင်ပန်းပန်း လုပ်ခဲ့ရသည့်အပြင်၊ အစာမရှိသဖြင့် ဝမ်းတွင်း၌ လေပူတို့ ထကြွကာ ဝေဒနာကို အလူးအလဲခံရရှာ၏။ နံနက်မိုးသောက်ရောက်သောအခါ ပြင်းထန်သော လေနာရောဂါကြောင့် သတိလစ်သွား၏။ ထိုအချိန်တွင် ဗာရာဏသီမင်းကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်သည်နှင့် ဆုံ၏။ သူဌေးအိမ်ရှေ့မှ ရောက်လာချိန်တွင် သူရင်းကားမှာ သတိပြန်လည်ခိုက်နှင့် ကြံကြိုက်ကာ ဘုရင်၏ ကျက်သရေကို မြင်လိုက်ရ၏။ ဘုရင်ကြီးကို ကြည့်နေစဉ်ပင် အနိစ္စရောက်၏။ နေ့တစ်ဝက် ဥပုသ်၏ အကျိုးကြောင့် ဗာရာဏသီမင်းကြီး၏ မိဖုရားကြီးတွင် ပဋိသန္ဓေယူကာ နောက်တွင် “ဥဒယမင်းသား” ဟု ထင်ရှားလေသည်။ မင်းသားသည် ဘဝဟောင်းကို မြင်နိုင်သော ဇာတိသရဉာဏ်ကို ရ၏။ ထို့ကြောင့် မင်းသားက “သေးငယ်သော နေ့တစ်ဝက် ဥပုသ်ကံအကျိုးပေးကြောင့် ယခုလို မင်းသားဘဝသို့ ရောက်အောင် ပို့ဆောင်ပေးနိုင်ပါတကား” လို့ အမြဲပင် ဥဒါန်းစကားမြွက်ကြား ကျူးရင့်လေ၏။

ဤဝတ္ထုကို ကြည့်ရှုပါက နေ့တစ်ဝက်မျှလောက်သော ကုသိုလ်ကလေးက ကြီးကျယ်သော ဘဝအကျိုးကို ရနိုင်ကြောင်း သိသာလှပေသည်။ ထို့ကြောင့် မိမိတို့ ပြုလုပ်သမျှကို “အနဝဇ္ဇကမ္မ” ကုသလ မင်္ဂလာ၊ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာတို့အပေါ် အမှီသဟဲပြု၍ အကျိုးတရားများ ရရှိနိုင်မည်ဖြစ်ပါကြောင်း။

***

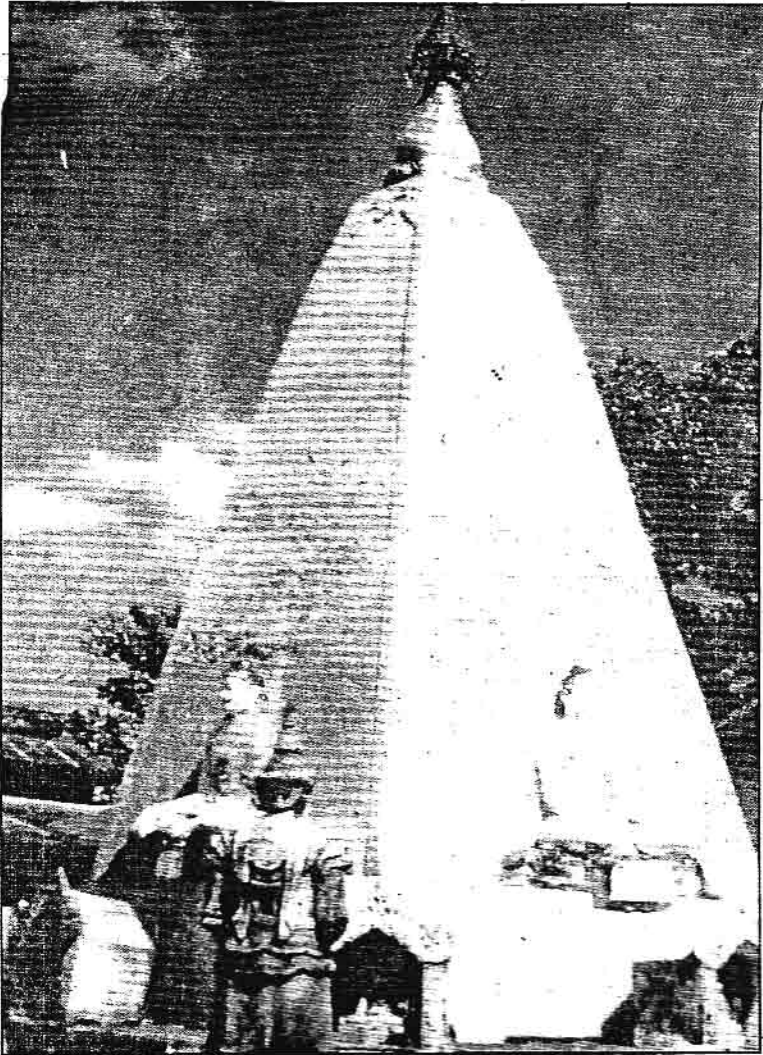
ဝင်းထူးမောင်(သူတေခေ)

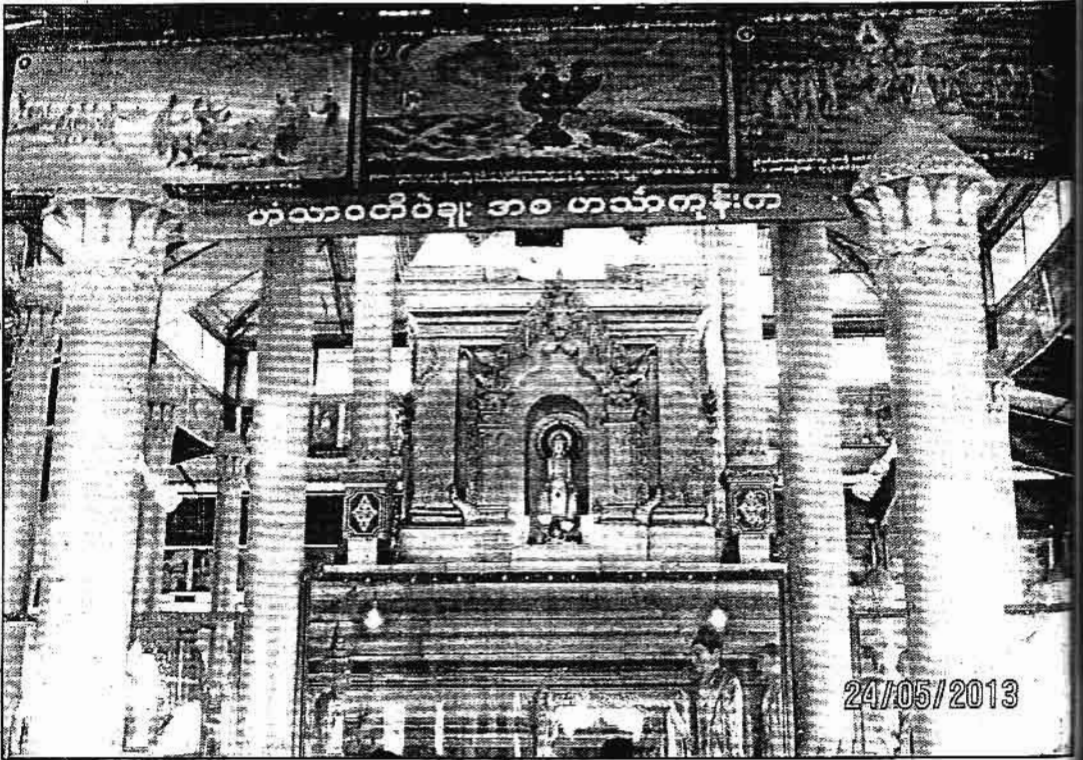
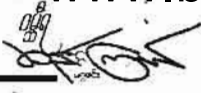

မြို့တည် နန်းတည် ဖာ်သောဝတီ၏ သာသနာ့အမွေ

မြမဇ္ဈဒေ (ကျမဇ္ဈဒေ)

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပဲခူးမြို့သည် ရှေးဟောင်း ယဉ်
ကျေးမှုသမိုင်းဝင်နယ်မြေ ဖြစ်ပါသည်။ ရှေးဟောင်းဓေတီ
ဘုရားများ ကိန်းဝပ်ပျော်နေသောကြောင့် ဤသို့ အမည်
တွင်သည်ဟု ဆိုခွင့်ပါသည်။ ပဲခူးမြို့တွင် ရှေးဟောင်းဓေတီ

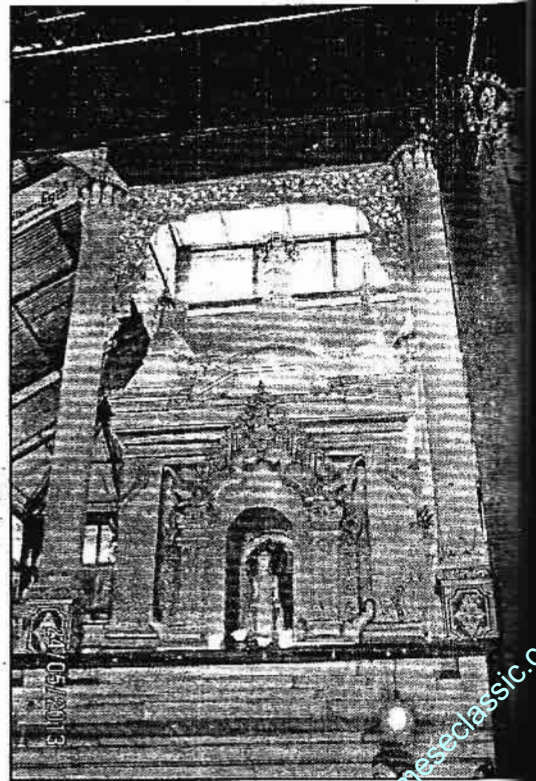

24/05/2013

ဘုရားများသာမက၊ ထူးခြားချက် (၄)မျိုးလည်း ရှိနေသည် ဟု သိရှိရသောကြောင့် လေ့လာမေးမြန်းမိသောအခါ ဤသို့ သိခဲ့ရပါသည်။

- (၁) ပဲခူးမြို့သည် မြတ်စွာဘုရားရှင် ဗျာဒိတ်ပေးခဲ့သော မြို့ဖြစ်ခြင်း၊
- (၂) ပေပေါင်း ၃၇၃ ပေ၊ ၉လက်မ ဉာဏ်တော်အမြင့် ရှိ ဆံတော်ရှင်စေတီတစ်ဆူတည်ထားခဲ့ခြင်း၊
- (၃) မြန်မာနိုင်ငံတွင်း၌သာမက၊ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးတွင် လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်နိုင်ငံများတွင် လည်းကောင်း တစ်မြို့တည်းတွင် လျောင်းတော်မူ ခုဆူ မရှိသော်လည်း ပဲခူးမြို့၌ ရှိနေခြင်း၊
- (၄) သမိုင်းတွင်မည် စာပေများတွင် အမျိုးဂုဏ်၊ တတိဂုဏ် ထည့်ဝါခဲ့သော ဒုတိယ မြန်မာနိုင်ငံ တော်ကြီး တည်ဆောက်ခဲ့သောမြို့ဖြစ်ပြီး၊ ဘုရင့် နောင်မင်းတရားကြီး၏ ကမ္ဘောဇသာဒီ ရွှေနန်း တော်ကြီးက သက်သေပြုလျက်ရှိနေခြင်း ဟု သော ထူးခြားချက် ၄ချက်နှင့် ပြည့်စုံနေသော မြို့ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအတွက်လည်း ဂုဏ်ကျက်သရေတက်စေ ခဲ့ပါသည်။

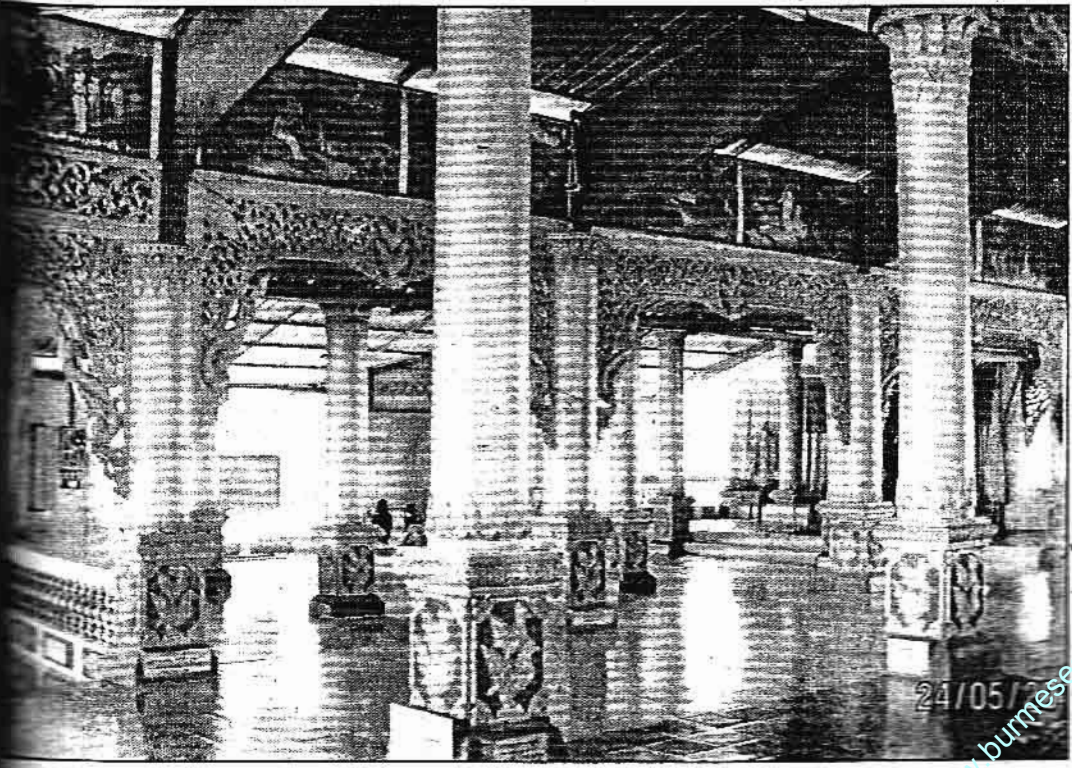

မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ပွင့်ထွန်းတော်မူအပြီး ရှစ်ဝါမြောက် နှိန် မဟာသက္ကရာဇ် ၁၁၁ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ရောက်တော်မူခဲ့ပြီး ဗျာဒိတ်တော်စကား ထားခဲ့သည်မှာ-

“အနာဂတေ ဟံသာဝတီနာမ ရာဇဌာနီ ဘပိဿတီ”
နောင်သောအခါ၌ ဤနေရာသည် “ဟံသာဝတီ မင်း နေပြည်တော်ကြီး ဖြစ်လာလတ္တံ့ဟု မိန့်ဆို မြက်ကြားတော်

24/05/2017

မူခဲ့သော အရပ်ဖြစ်ပါသည်။

ဘုရားရှင်၏ ဗျာဒိတ်တော်နှင့်အညီ သာသနာတော် သက္ကရာဇ် ၁၃၆၉ ခုနှစ်၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၈၇ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၁ရက်၊ တနင်္လာနေ့တွင် “သမလ ကုမ္ပာ” မင်းသည် ထီးနန်းစိုက်ခဲ့ရာ ပြည်တော်ကြီး၏ အမည် ကို “ဟံသာဝတီ နေပြည်တော်” ဟူ၍ မော်ကွန်းစိုက်ထိုးတော် မူခဲ့၏။

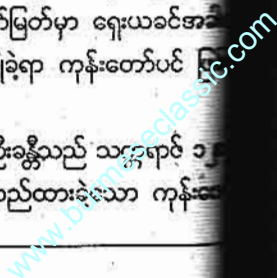
ထိုအခါ ဟံသာဝတီခေတ်ဟူ၍ ဖြစ်ခဲ့ရပြီး ထိုခေတ် သည် သုံးမျိုးကွဲကာ တည်ရှိခဲ့၏။ ထိုခေတ်များမှာ ပထမ ခေတ်၊ ဒုတိယခေတ်၊ တတိယခေတ်ဟူ၍ ဖြစ်ခဲ့ပြီး တစ် ခေတ်ချင်းကို ကြည့်သော်...

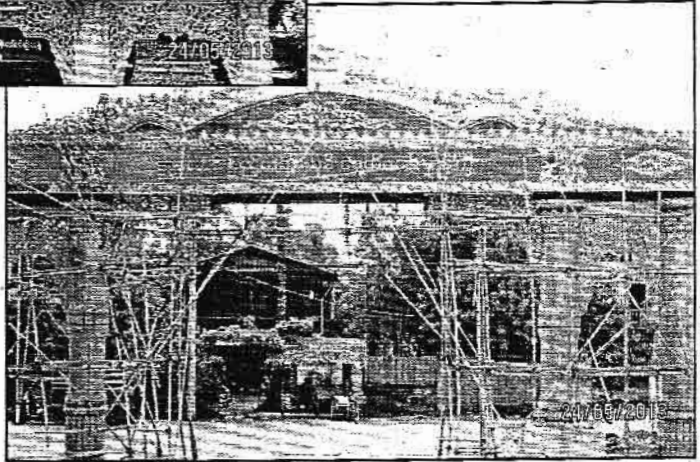
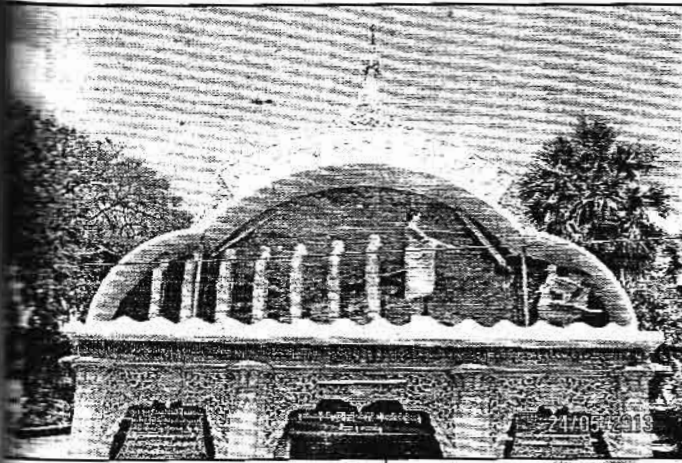
- (၁) ပထမ ဟံသာဝတီခေတ်တွင် “သမလကုမ္ပာမင်း” အစ “တိသုရာဇာမင်း” အဆုံး မင်းပေါင်း ၁၇ ဆက်။
- (၂) ဒုတိယ ဟံသာဝတီခေတ်တွင် “ဗညားဦး” အစ “သုရှင်တကာရွတ်ပိမင်း” အဆုံး မင်းပေါင်း ၁၁ ဆက်နှင့် မွန်မင်းဆက်ပြတ်ခဲ့သောအချိန်ဖြစ်၏။
- (၃) တတိယ ဟံသာဝတီခေတ်တွင် “တပင်ရွှေထီး မင်း” အစ “ပြိုင်ထိရာဇာမင်း” အဆုံး မင်းပေါင်း ၁၉ဆက်နှင့်အတူ စုပေါင်းသော် မင်းပေါင်း ၄၇ပါး ဖြင့် ဟံသာဝတီထီးနန်းကိုစိုက်ထူခဲ့ကြလေသည်။

ဘုရားရှင် သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်အခါက ပင်လယ် ရေအောက်၌ နစ်မြုပ်နေပြီး ကုန်းငယ်ကလေး ခပ်ရှေးခေတ် သာ။ ဟံသာဝတီဖြစ်လာမည့် ထိုကုန်းကလေးတွင် ဟင်္သာ ဖိုနှင့် ဟင်္သာမတို့ နားနေရန် မြေနေရာ လုံလောက်စွာ မသောကြောင့် ဟင်္သာဖို၏ ကျောပေါ်တွင် ဟင်္သာမက ထ လျက်နေရပြီး ဘုရားရှင်ကို ဤပုံဟန်နှင့် ကန်တော့ခဲ့ကြ ၏။ နောင်သောအခါ ဤနေရာသည် ဟံသာဝတီပြည်ပြု ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်ဆိုမိန့်ခဲ့သည့်အတိုင်း ဟံသာဝ တီမင်းနေပြည်ကြီးအဖြစ် ပေါ်လည်း ပေါ်ထွန်းခဲ့ပါသည်။

ယခုအခါ ရန်ကုန်မြို့မှ သနပ်ပင်မြို့သို့အသွား၊ ထ လမ်းနံဘေး၌ ထိုစဉ်အခါက ဟံသာဝတီပြည်ဟု တည် ပြီး ဟင်္သာအဖိုအမ နားနေခဲ့သောကုန်း “ဟင်္သာကုန်း” ဟူ၍ အမည်တွင်ခဲ့ရာမှ ယခုအခါတွင်လည်း ဟင်္သာကုန်း ပင် ခေါ်ခဲ့ကြပါသည်။ ရသေ့ကြီး ဦးခန္တီ သာသနာပြုခဲ့သော ကုန်းတော်နှင့်အတူ မူလ ဟင်္သာကုန်းဟူ၍ ရှိခဲ့ရာ၊ ယခုအ သာသနာတည်၍ စေတီဘုရားကျောင်း၊ ဇရပ်၊ ဓမ္မာရုံများ တင့်တယ်နေသော ကုန်းတော်မြတ်မှာ ရှေးယခင်အခါက ရသေ့ကြီး ဦးခန္တီ သာသနာပြုခဲ့ရာ ကုန်းတော်ပင် ဖြစ် သည်။

သာသနာဓဇ ရသေ့ကြီး ဦးခန္တီသည် သက္ကရာဇ် ၁၂၅ ခုနှစ်တွင် မြေသားများ ဖြို၍တည်ထားခဲ့သော ကုန်းတော်

ဖြစ်ပါသည်။ ကုန်းမြေထက်၌လည်း ထပ်မံတိုးချဲ့ လှူဒါန်းထားသော သာသနာ့သမိုင်းဝင် ရုပ်ပုံများ၊ ဂန္ဓကုဋ်တိုက်အတွင်း မတ်ရပ်တော် လေးဆူခံ ကျောင်းဆောင်နှင့် ကနတ်ပိတ်လည် ခြယ်သထားသည့် တိုင်လုံးကြီးများဖြင့် အလွန်ကြည်နူးဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။ ပြုပြင်နေဆဲ မုခ်ကြီးနှင့် ဆောင်းမွန်သော မြေသားလမ်းကလေးသည်လည်း ချောမွေ့ ထူပါသည်။

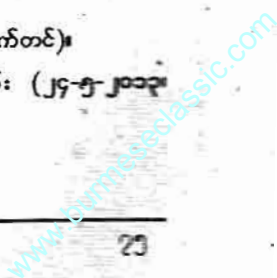
ဟင်္သာကုန်း သာသနိက နယ်မြေသည် ပင်လယ်ရေမျက်နှာအုပ်နေသောအရပ်မှ ထွက်ပေါ်နေသော ကုန်းကမူ ဆေးသေးလေးတွင် ဟင်္သာဖိုနှင့် ဟင်္သာမတို့ တူယှဉ်တွဲ၍ ရပ်နေရန်ပင် မြေ မကျယ်ဝန်းသောအရပ်ဖြစ်၍ အစီပေါ်အမောက်၍ရပ်ရင်း ဆုတောင်းနေမိသည်က “ဤကုန်းမြေသည် တစ်ခိုခိုသောအခါ ကျယ်ဝန်းသောမြေ ဖြစ်ပါစေ” ဟူ၏။ ဘုရားရှင်အား ရည်မှန်း ဖူးမြော်နေသည့် ဟင်္သာဖို-မတို့၏ ဆုတောင်းပြည့်ခဲ့သည်ဟူသော ရှေးလူကြီးသူမများ၏ နှုတ်ကောင်းဖြင့် နှစ်ပေါင်းကြာရှည်စွာ ထိုစကားတည်ခဲ့ရာ ယခုအခါ “ဆုတောင်းပြည့် ဟင်္သာကုန်းစေတီတော်မြတ်ကြီး” ဟူ၍ အထင်ကရ ရှိနေခဲ့ပါသည်။

ပဲခူးမြို့၏ ကျက်သရေဆောင် ရှေးဟောင်း သာသနာ့အမွေခံ ဟင်္သာကုန်းစေတီတော်မြတ်ကြီးသည် ဆုတောင်းပြည့်သော စေတီကြီးဖြစ်သောကြောင့် တောင်းဆိုပြု ကောင်းမှု ရယူလိုသူများ၊ ကျင့်စဉ်စခန်းဝင်ရောက်လိုသူများဖြင့် အစဉ်စည်ကားနေပါသည်။ ပြည်တွင်း ဘုရားဖူးများသာမက၊ ပြည်ပတိုင်းခြား လူမျိုးခြား ဘာသာခြားများပင် စေတီတော်မြတ်သို့ လာရောက်လေ့လာနေပါသည်။ သာသနာဝင် နေထူနေမြတ်ဖြစ်သော စာရေးသူ ဘုရားဖူးရောက်ခဲ့သည့် ယခုနှစ်ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ဘုရားဖူးများ စည်ကားလွန်းနေသည်ကို ကြည့်နူးစွာ တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။ အခါခါဖူးမြော်နိုင်ပါရန်လည်း ဆုတောင်းခဲ့မိပါသည်။

***

မြေဥျာဝေ(ကျွဲမေး)

- ပိုပြင်း
- ရွှေဟင်္သာစေတီသမိုင်း (ကထိက ဦးသက်တင်)
  - စာရေးသူ၏ ဘုရားဖူးခရီးမှတ်တမ်း (၂၄-၅-၂၀၁၃ ကဆုန်လပြည့်၊ ဗုဒ္ဓနေ့)

ကျော်စွာဟိန်း (ရွှေလှော်ကား)

အုံးလွဲ ဇက်လေး တမာလာတော့ ပြေး

အုံးလွဲ ဇက်လေးရောဂါဟာ လည်ပင်းတောင့်တင်းပြီး ဟိုဘက် ဒီဘက် လှည့်မရဘဲ၊ ဇက်ခိုင်နေတဲ့ ရောဂါပါ။ ဒီရောဂါဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်းရင်းကတော့ အိပ်တဲ့အခါ အနေအထားမမှန်ကန်တဲ့အတွက် ဖြစ်တာများပါတယ်။ ခေါင်းအုံးအနေအထား မမှန်ကန်တဲ့အတွက် ဖြစ်တာများပါတယ်။ ခေါင်းအုံးအနေအထား မမှန်ကန်ဘဲ အိပ်ပျော်သွားတာမျိုး၊ ဇက်လိမ်ပြီး အိပ်မိတာမျိုးပေါ့။

ဒီရောဂါမျိုးတို့ကို ပျောက်ကင်းစေတဲ့ ဆေးနည်းကတော့ ရှေးဆေးကျမ်းဟောင်းမှာ ပါတဲ့ ဆေးနည်းလေးကို ရေးသားဖော်ပြပေးပါမည်။

၁။ ဇက်လေးသော် အခဲမခက်လော၊ တမာခေါက်ကို သုံးခွက်တစ်ခွက်တင် ကျိ၍ ဆားခပ်သောက်သော် မပျောက်လော ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

၂။ နောက်တစ်နည်းကတော့ ခေါင်းအုံးကို နေလှန်းပြီး အပူရှိန်ငွေ့ရှိနေတဲ့ ခေါင်းအုံးမှာ အိပ်ပေးရင်လည်း မကြာမီ ပျောက်ကင်းပါတယ်။

၃။ နောက်ဆုံးနည်းကတော့ တိုင်းရင်းဆေးနံပါတ် (၄၃) အကင်းဆယ်ပါးဆေးကို နှမ်းဆီ၊ မုံညှင်းဆီ၊ ရေခွေးတစ်မျိုးမျိုးနှင့် ရောစပ်လို့ ဇက်ကြောတစ်လျှောက် လိမ်းပေးပြီး ဘယ်၊ ညာ ပခုံးကိုပါ လိမ်းနယ်ပေးပါ။ နောက် ရေခွေးအိတ် (သို့) ရေသန့်ဘူးမှာ ရေခွေးထည့်ပြီး အဝတ်စ ခံလို့ ခပ်နွေးနွေးကပ်ပေးပါက လျင်မြန်စွာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာစေပါသည်။

အုံးလွဲ ဇက်ခိုင်ရောဂါဟာ တိုင်းရင်းသားပြည်သူများ မကြာခဏဖြစ်တတ်ကြသည့်အတွက် ပျောက်ကင်းချမ်းသာကြစေရန် အထက်ပါ ဆေးနည်းများကို ဖော်ပြပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တိုင်းရင်းဆေးနံပါတ် (၄၃)အကင်းဆယ်ပါး လိမ်းဆေးကို ဘယဆေးဆိုင်များတွင် အလွယ်တကူ ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။

***
ကျော်စွာဟိန်း (ရွှေလှော်ကား)

တိလောကဓိပတိ မဟာမုနိ

ဝဲခုးတိုင်းဒေသကြီး၊ အင်းမမြို့။

တိလောကာဓိပတိ မဟာမုနိ

ပေးမကုန် ဘေးလုံ ကြေးတော်ကြီးဘုရားကြီး

■ မင်းထက်ကျော် (B.Sc) ■

တစ်နေ့တွင် စာရေးသူထံသို့ မိတ်ဆွေဖြစ်သူ ဦးဖိုးချစ် မှ ဖုန်းဆက်လာ၏။ သူ၏ အိမ်ရှေ့တွင် ဘုရားကြီးတစ်ဆူ ကြွနေကြောင်း၊ ညနေ ပြန်ကြွမည်ဖြစ်၍ ဓာတ်ပုံရိုက် သတင်းရေးပေးရန် ပြောလာသည်။ ကျွန်ုပ် စာရေးသူ၏ အဓိကလုပ်ငန်းမှာ သတင်းထောက်မဟုတ်၍ ချက်ချင်း ကောက်ထုသွား၍ မရသဖြင့် တောင်းပန်လိုက်သည်။

သို့သော် နောက်တစ်နေ့ ထပ်မံ ဖုန်းဆက်လာပြန် သည်။ မောင်ထော်လေးလမ်း(ယခု ဗိုလ်ဆွန်ပက်လမ်း)တွင် ဘုရားကြီး ကြွရောက်အပူတော်ခံနေ၍ လာရောက် ဖူးမြော် ရန် ဖိတ်ကြားသည်။

ယခု ဘုရားကြီးအား ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး (အနောက် ဦး) သဲကုန်းမြို့နယ်၊ အင်းမမြို့အရှေ့ ရွှေကျောင်းကြီး ၏သာယာ သံဃာတော်များမှ ဦးဆောင် ပင့်ဆောင်လာကြပါ သည်။ ရွှေကျောင်းကြီးရိပ်သာ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တအင်္ဂုဝံသ (မဟာမောစရိယ-M.A.Buddhism(India)) မဟာစည် ဘဗ္ဗဌာနစရိယဝန်ဆောင် နယ်လှည့် ဓမ္မကထိက ဆရာ ဆော်အား ဦးထိပ်ထား၍ ဦးပညာသီဟ၊ ဦးနန္ဒသီရိ ဦးဝဏ္ဏ သီရိ ဦးဓမ္မစကျာတို့မှ ပင့်ဆောင်ပေးကြပါသည်။ ပထမ ဆက်ရက်ရောက်ပြီး ဆရာတော်တစ်ပါးနှင့် တွေ့ဆုံကာ ဘုရားသမိုင်း မေးမြန်းလျှောက်ထားသောအခါ ပန်းဖလက် ဆွဲကပ်တစ်ရွက်ပေးလိုက်သည်။ နောက်တစ်နေ့ ဗိုလ်ဆွန် ပက်လမ်းသို့ စပ်သွားသည်။ အမှတ်(၂၂၁) ဗိုလ်ဆွန်ပက် လမ်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ အီလက်ထရောနစ် ကိုကျော်ကျော် ဆွန်း+မမဥျှလင်းတို့မှ ပင့်ဆောင် ပူတော်ထားကြခြင်းဖြစ် သည်။

ဘုရားကြီးမှာ လော်ရီကားကြီး(ကုန်တင်ယာဉ်)ပေါ်တွင် စပ်တော်မူနေသည်။ ယခင်က စာရေးသူတို့လမ်းတွင် ကြွရန် ခြံစည်းသည်။ ကြီးမားလွန်း၍ အုပ်ချုပ်ရေးပိုင်းမှ ခွင့်မပြုသော ကြောင့် မကြွဖြစ်ခဲ့ပေ။ တရားပွဲ၊ ဘုရားပွဲ၊ အလှူပွဲပြုလုပ် စာတော့ ကောင်းပါသည်။ သို့သော် စည်းကမ်းဥပဒေနှင့် အညီ ပြုလုပ်တာ ပိုကောင်းပါသည်။ ဘာသာရေးလုပ်တာပဲ။ သယ်သူမှ ဂရုစိုက်စရာမလိုဘူး။ လမ်းပိတ်၊ လော်စပိကာ အကျယ်ကြီးဖွင့်ပြီး လုပ်ချင်တိုင်း လုပ်၍ မသင့်ပေ။ ယခု ဗိုလ်ဆွန်ပက်လမ်းမှာ ကျယ်၍ တစ်ဖက်ကပ် ကားကြီးရပ် စား၍ရသည်။ လူ၊ ကားတွေလည်း သွားလာနိုင်သည်။ ဖတ်ဝန်းကျင်ကို အနှောင့်အယှက်မဖြစ်စေပါ။

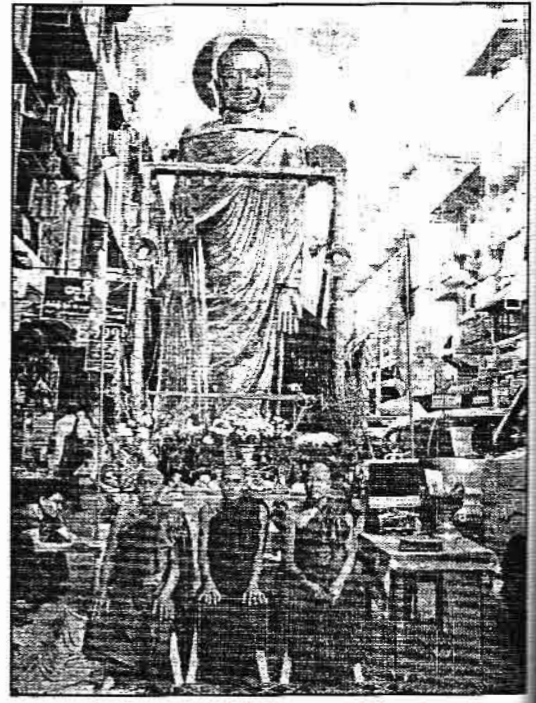
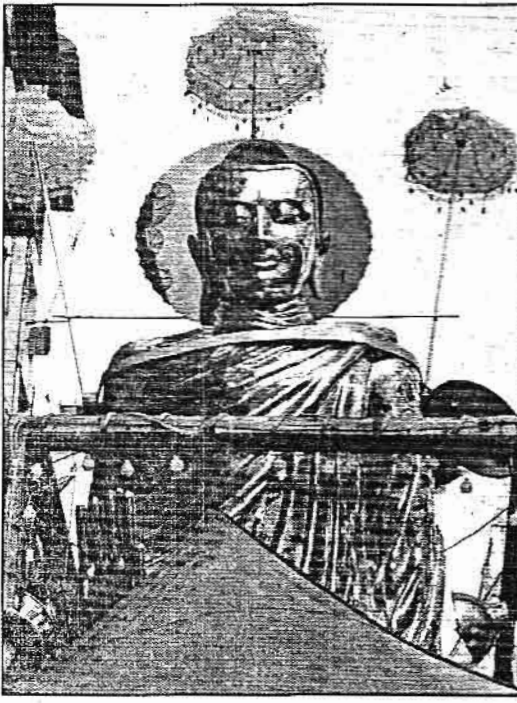
ပုဗ္ဗနိမိတ် ဗျာဒိတ်မိန့်ကြား တိလောကာဝိပတိ မဟာမုနိ ကြေးတော်ကြီးဘုရားကြီး

၁၃၆၁ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလတွင် အင်းမမြို့၊ ရွှေကျောင်းကြီး ဆရာတော်နှင့် အင်းမအခြေစိုက်၊ အမှတ် (၆၆) တပ်မဟာချုပ် မြတ်ဗုဒ္ဓဥပါသကာ၊ အင်းမမြို့ ဒါယကာ တို့ ညီညွတ်ပူးပေါင်း ကြေးပစ္စည်းများ စတင် စုဆောင်းသည်။

၁၃၆၃ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလတွင် စတင်၍ ကြေး သွန်းသည်။ ၁၃၆၃ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလ၌ ပြီးစီးအောင်မြင်၍ ကြေးတော်ကြီးမြတ်စွာဘုရား ပွင့်ထွန်းတော်မူသည်။ ဘုရား ကြီး ပွင့်ထွန်းတော်မူလာခြင်းနှင့်အတူ လွန်စွာ ဘေးကင်း လုံခြုံသော လွန်စွာ ဖွံ့ဖြိုးကြွယ်ဝသော ခေတ်ကာလကြီးသို့ ဦးတည်နေသော ပုဗ္ဗနိမိတ် သိဒ္ဓိဓာတ်ထူးများ ကွန်မြူးပေါ် ထွက်နေသည်။

သိဒ္ဓိထူးခြား ဘေးလုံဘုရားကြီး

အဘယသိဒ္ဓိမဟိဒ္ဓိဓာတ် ရစ်ပတ်လွှမ်းခြုံ ဂုဏ်တော် အံ့ခိုး ကြေးတော်ကြီး ဘုရားမြတ်စွာသည် သတ္တဝါလုံးစုံ ဘေးမကြံ၊ ပြုမသန်၊ လုံခြုံကျန်းမာစေရန် အနန္တရာယိကာ အဘယမုဒြာ လက်ယာလက်တော်ဖြင့် ထုတ်တော်ညွှန်ပြ ပုဗ္ဗနိမိတ် ဗျာဒိတ်တော်ပေးသည်။ အဘယသိဒ္ဓိဓာတ်ဟူသည်

ဘေးကင်း လုံခြုံ၍ ငြိမ်းချမ်းသာယာစေသော ဓာတ်မဟာ အထူးတည်း။ အမတသိဒ္ဓိဓာတ် နိဗ္ဗာနဓာတ်လည်းဖြစ်သည်။ အို၊ နာ၊ သေရေး ဘေးဟူသမျှ ကင်းလွတ်စေသော ဓာတ် အထူးဖြစ်သည်။

သိဒ္ဓိထူးခြား ပေးမကုန် ဘုရားကြီး

လာဘသိဒ္ဓိ မဟိဒ္ဓိ ရစ်ပတ်လွှမ်းခြုံ ဂုဏ်တော်အံ့ခိုး ကြေးတော်ဘုရားကြီး မြတ်စွာသည် သတ္တဝါအလုံးစုံ ပေး မကုန် လှူမခန်း၊ ကုံလုံချမ်းသာစေရန် စာဂါတိရတဒါန မှဖြာ ပါရမီထင်ပေါ် လက်ဝဲ လက်တော်ဖြင့် ထုတ်ဖော်ပြသ ပုဗ္ဗနိမိတ် ဗျာဒိတ်တော်ပေးသည်။

လာဘသိဒ္ဓိဟူသည် လာဘ်မြူးစေသည့် ဓာတ်အထူး တည်း။ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာသော လာဘ်လာဘ ရှိသမျှ ကုန်စင်ပြည့်ဝ စုံလင်စေသည်။ ဤသိဒ္ဓိဓာတ်များ ထူးခြားထင်ရှား၍ “ပေးမကုန် ဘေးလုံ၏ အများ၊ တိလော ကာဓိပတိ မုနိဘုရား”ဟု ပုဗ္ဗနိမိတ် ဗျာဒိတ်စကား ပြန်ပွား လျက်ရှိသည်။

ဉာဏ်တော်မြင့်မား မတ်ရပ်တော် ဘုရားကြီး

အမြင့်ဉာဏ်တော် ၁၈ ပေ၊ ၉လက်မ ကျော်သည်။ သာသနာသမိုင်းတွင် ယခင်က မပွင့်ခဲ့ဘူးသော ဉာဏ်တော် အမြင့်ဆုံး ကြေးသွန်း မတ်ရပ်တော်ဘုရားကြီးဖြစ်သည်။

ကြေးအချိန်များ ကြေးတော်ကြီးဘုရား

ကြေးအချိန် (၂၀၇၀) ပိဿာကျော်သည်။ သာသနာ တော်သမိုင်းတွင် ယခင်က မပွင့်ခဲ့ဘူးသော ကြေးချိန်အများ ဆုံး မတ်ရပ်တော် ကြေးတော်ကြီးဘုရားဖြစ်သည်။

ထူးခြားသပ္ပာယ် ကြည်ညိုဖွယ် ဘုရားကြီး

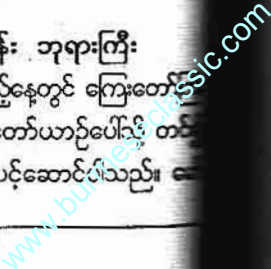
မျက်နှာတော်အနေအထား၊ ခန္ဓာကိုယ်အချိုးအစား ထူးခြားတင့်တယ် လွန်စွာသပ္ပာယ်တော်မူလှ၍ ဖူးရသူတိုင်း ၏ သဒ္ဓါဓာတ်ကို လှုပ်ခတ် နိုးကြားတိုးပွားစေနိုင်သော ကြည်ညိုဖွယ် ဘုရားကြီးဖြစ်သည်။

သင်္ကန်းရုံတော်မူဟန် အမှန်ဘုရားကြီး

ကျမ်းဂန်သဘာဝ ညီမျှသင့်လျော် သက်တော်ထင်ရှား မြတ်ဘုရား ဆင်မြန်းသည့် သင်္ကန်းရုံတော်မူဟန် အမှန်ပေး သော ဘုရားကြီးဖြစ်သည်။

ပင့်ဆောင်ပုံ ထူးဆန်း အံ့မခန်း ဘုရားကြီး

၁၃၆၃ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်နေ့တွင် ကြေးတော်ကြီး ဘုရားကြီးကို ဝန်ချီစက်ဖြင့် မော်တော်ယာဉ်ပေါ်၌ တင် ၄၅ ဒီဂရီလျောင်းပြီး မောင်းနှင် ပင့်ဆောင်ပါသည်။

တော်ယာဉ် ရပ်တန့်သောအခါ လွယ်ကူစွာဖြင့် မတ်ရပ်တော် ဖြစ်အောင် စီစဉ်ဆောင်ရွက်သည်။

ဤနည်းဖြင့် မန္တလေး၊ မိတ္ထီလာ၊ နေပြည်တော်၊ တောင်ငူ၊ ပဲခူး၊ ရန်ကုန်၊ ပြည်၊ ၆၆-တပ်မဌာနချုပ်၊ အောင်လံ၊ တောင်တွင်း၊ မကွေး၊ ရေနံချောင်း၊ ချောက်၊ ပုဂံ၊ ညောင်ဦး၊ ကျောက်ပန်းတောင်း၊ တောင်သာ၊ မြင်းခြံ၊ မြန်အောင်၊ ကြံခင်း၊ ဟင်္သာတ၊ လွန်၊ ညောင်တုန်း၊ ပုသိမ်မြို့၊ ငြီးများနှင့် ပြိုင် ကျေးလက် ရပ်ကွက် ပြည်သူ့ ကြွယ်ဖြူကော်ရော် ပင့်ဆောင် ပူဇော်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

ဤဘုရားကြီးကို ဤစနစ်ဖြင့် ဤကဲ့သို့ ပင့်ဆောင် ပူဇော်နိုင်ခဲ့သည်မှာ ယခင် မကြုံ၊ ခုမှ ဆိုသည်။ ပင့်ပုံ ထူးဆန်း အံ့မခန်း ပူဇော်နိုင်မှုကြီးဖြစ်သည်။

တစ်မူလည်း မော်ကြား၊ တစ်ဆူတည်း ကျော်ကြား၊ ကမ္ဘာအကြီးဆုံး ကမ္ဘာလုံးဘုရားကြီး

ဘုရားကြီး၏ အံ့ဩကုန်နိုင်ဖွယ် အထင်ကရ ထူးခြားဆန်းကြယ်မှုများကို ပို၍လွန်၍ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ဖြစ်စေသော အရာမှာ ထိုဘုရားကြီး သီတင်းသုံးတော်မူရာ “မဟာကမ္ဘာလုံး စေတီတော်ကြီး”ဖြစ်သည်။

(က) ပထမ ပစ္စယ်

အကျယ် - ပေ ၉၀ ပတ်လည်

အမြင့် - ၆၈
အတက်စောင်းတန်း - ၄၁ပေ

(ခ) ဒုတိယ ပစ္စယ်

အကျယ် - ၆၃ပေပတ်လည်၊
အမြင့် - ၆၈
အတက်စောင်းတန်း - ၄၁ပေ

(ဂ) တတိယ ပစ္စယ်

အကျယ် - ပေ ၄၀ ပတ်လည်
အမြင့် - ၆ ပေ
အတက်စောင်းတန်း - ၈၁ပေ

ပစ္စယ်သုံးဆင့် အမြင့် ၁၈ ပေထက်၌ အချင်း ၄၅ပေ ရှိ တောင့်တင်းခိုင်မာသော ကွန်ကရစ်တိုင်ကြီး ၉လုံးနှင့် ကွန်ကရစ်ဘောင်တန်းကြီးများ၌ အားပြု၍ တည်ဆောက်ထားသည်။

ထိုမဟာကမ္ဘာလုံး ကျောင်းတော်ကြီးအတွင်း၌ ကြေးတော်ကြီးဘုရား သီတင်းသုံးတော်မူမည်။ နှစ်ကိုပိုင်ရစ်ဆူ ကြေးဆင်းတုတော်များ၊ စွယ်တော်၊ ဓာတ်တော်၊ မွေတော်၊ ဓမ္မစေတီများ ပူဇော်ထားရှိမည်။ မဟာကမ္ဘာလုံးကြီးအထက်၌ ထီးတော်အပါအဝင် ပေ ၃၀ ကျော် အင်ဂလန်အလိုလို ရွှေစေတီတော်၊ မုခ်ဝ ရမုက်မှာ၌ ကျောက်ဆင်းတော် ၈ဆူ ရှိသည်။

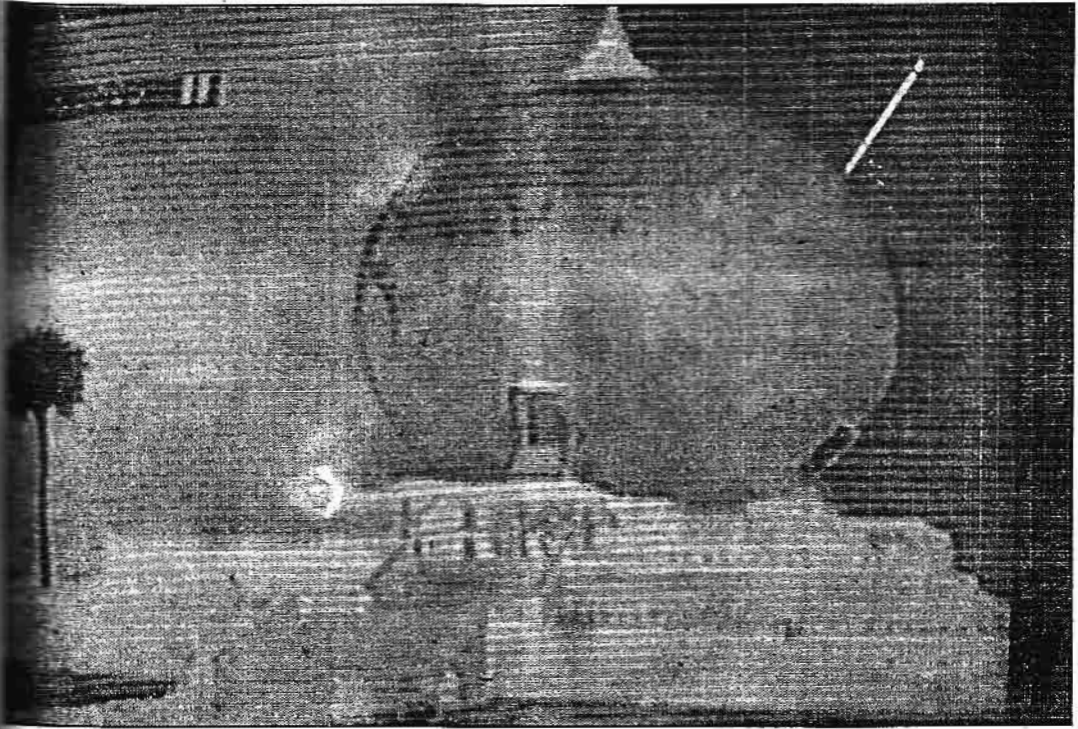
ဩဝါဒစင်္ဂါယ အဗ္ဗန္တ အဂ္ဂဝံသ ဉာဏတောဝိသင်္ဂါယ
 မဟာဂဗ္ဘစင်္ဂါယ MA Buddhism (India)
 မဟာဉာဏတောဝိသင်္ဂါယ စင်္ဂါယ ဝန်ဆောင်မှုယ်လှည့်ခွဲကတိတ
 ပြည်တွင်း/ပြင်ပ ဆောင်ရွက် ဖွဲ့ကမ္ဘာလုံးဆောင်ရွက်

ဤအဆောက်အအုံ၏ အဓိပ္ပာယ် အနစ်သာရမှာ ဘုရားငါးဆူပွင့်တော်မူသော ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာကြီးသည် ဘုရား ၅ဆူ သီတင်းသုံးတော်မူသော (မဟာဂဗ္ဘကုဋ်)ကျောင်းတော်ကြီးဖြစ်သည်။ ထိုရွှေကျောင်းကြီးရိပ်သာတွင် ယခင်ကတည်းက ဘုရားငါးဆူတည်ထား ကိုးကွယ် ပူဇော်ထားကြောင်း သိရှိရသည်။ ထိုကမ္ဘာလုံးကြီးတွင် ကြေးတော်ကြီးဘုရားကြီး ကိန်းဝပ် စံပယ်တော်မူမည်ဟု ဆိုသည်။ ကမ္ဘာလုံးဘုရားကြီးနှင့် ကြေးတော်ကြီးဘုရား၊ ရွှေကျောင်းကြီး၊ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတို့သည် ကြီးလေးကြီးဖြစ်လာပါတော့မည်။ အင်းမဆိုသည်မှာလည်း ပညတ်ကောင်းသည်။ (၁+၅)အောင်ပမိတ်ဓာတ်ဖြစ်သည်။ တစ်ခေါက်တစ်ခါ အရောက်သွားလေ့လာသင့်သည်။ ကမ္ဘာလုံးစေတီကြီး တည်ဆောက် ပန္နက်တော်တင် မင်္ဂလာအခမ်းအနားတွင် သံယနာယက ဆရာတော်ဘုရားကြီးကိုယ်တိုင် ကြွရောက် ပန္နက်ရိုက်၊ တရားဟောကြားပေးခဲ့ပါသည်။ ဤဘုရားကြီးသည် ဆုတောင်းပြည့်ကြောင်း ကိုယ်တွေ့ကြုံသူများထံမှ ပြောသံကြားရသည်။ "ဘဒ္ဒကမ္ဘာ မဟာဂဗ္ဘကုဋ်စေတီတော်မြတ်ကြီး" ဟု ကမ္ဘာလုံးဘုရားကြီးကို ဘွဲ့တော်ပညတ် ပူဇော်ထားသည်။ လောကတွင် ပညတ်အရေးကြီးပါသည်။ ဘုရားစေတီဘွဲ့တော်ပေးရာ

တွင် မင်္ဂလာရှိသော အမည်သာ ပေးသင့်ပါသည်။
 ဉာဏတော်အမြင့် ပေ ၉ဝကျော်ရှိ ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး မဟာကမ္ဘာလုံးဘုရားကြီး၏ ကျန်ရှိသော နေရာများကိုလည်း ကမ္ဘာလုံးမော်ကွန်းစိုက်ထူလှူဒါန်းရန် ကောင်းမှုကုသိုလ်ပါဝင်သင့်ပါသည်။ စေတီတော်၏ အောက်ခံ ဖိနပ်တော်၊ မဟာကမ္ဘာလုံး၊ ကွန်ကရစ်တိုင်၊ ပေါ်တီကိုအဆောင် စသည်ဖြင့် လှူဖွယ် ဉာဏတော် ကုန်ကျမည့် အလှူငွေကိုလည်း ဤသို့ ရေးသား ဖော်ပြထားပါသည်။

၁။ စေတီတော် အောက်ခံ ဖိနပ်တော်	-	၆၅၀၀၀၀ ကျပ်
၂။ မဟာကမ္ဘာလုံး	-	၁၅၃၀၀၀ ကျပ်
၃။ ကွန်ကရစ်တိုင်ကြီး ၂၅ပေအမြင့်	-	၃၅၀၀၀၀ ကျပ်
၄။ ပေါ်တီကိုအဆောင်တစ်ဆောင်	-	၁၅၀၀၀၀၀ ကျပ်
၅။ ကြေးတော်ကြီးဘုရားကြီး တံကံကြီး	-	၅၀၀၀၀၀၀ ကျပ်
၆။ ရွှေစေတီ ပန်းတင်ခုံမိတ်	-	၂၀၀၀၀၀ ကျပ်
၇။ ကမ္ဘာလုံးအတွင်း အာရုံခံ ရင်ပြင်တော်	-	၃၀၀၀၀၀၀ ကျပ်
၈။ တံခွန်တိုင်ကြီး	-	၅၀၀၀၀၀ ကျပ်
၉။ အတက်စောင်းတန်း၊ စတီးလက်ရန်း	-	၃၀၀၀၀၀ ကျပ်

တို့ကို ရွှေကျောင်းကြီးရိပ်သာ ဩဝါဒ စင်္ဂါယ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တအဂ္ဂဝံသ ဖုန်း (၀၅၃-၅၇ ၂၂၂ ၀၉-၅၉၃၂၀၀၇)

သို့ ဆက်သွယ်လှူဒါန်းနိုင်ပါသည်။

ဘုရားကြီးပုံတော်ကို ပြာသိုလပြည့်ကျော် ၃ရက်မှ ၇ရက် ပတ္တန်းပွဲ၊ တပို့တွဲလဆန်း ၂ရက်အထိ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲ အလှူပွဲ စသည်တို့ဖြင့် ၁ရက်တိုင်တိုင် ကျင်းပသည်။ ကြေးတော်ကြီးဘုရားကြီးအား မြန်မာနှစ်ဆန်း ၁ရက်မှ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်အထိ ဘဒ္ဒကမ္ဘာစေတီဂန္ဓကုဋီတိုက်တွင် ပူဇော်ထားသည်။ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့မှစ၍ ဒေသစာရီ ကြွတော်မူသည်။ နှစ်စဉ် ဘုရားပွဲကျင်းပလာသည်မှာ ၄၉ကြိမ် ရှိပြီဟု သိရသည်။ ထိုဘုရားကြီး ကြွရောက်စဉ် ပူဇော်ဖူးသူ များစွာရှိကြပါသည်။

အင်းမ သွားလိုပါက ရန်ကုန်-ပြည်ကားစီးပြီး အင်းမ မှာ ဆင်း၊ အရှေ့ရွှေကျောင်းကြီး မဟာစည် သာသနာ့ရိပ်သာ သည် ကားလမ်းအနီးတွင် ရှိသည်။ ဘုရားငါးဆူနှင့် ကြေးတော်ကြီးဘုရားဆိုင်ဘုတ်ရှိသည်။ ပုံတော်ကို ဂုဏ်တော် မုန်း၍ တေဇသိဒ္ဓိဂါထာတော်(ဒီဝါတပတိဂါထာတော်)ကို ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။

ကျန်းမာချမ်းသာ ဘေးကင်းကွာ
လိုရာသိဒ္ဓိပြည့်စေသော်...

* * *

မင်းဆက်ကျော်(B.Sc)

www.burmeseclassic.com

ဓမ္မဒါန

ယောဂီ
စောလွင်

NEW
HAY
BOTS

သော ဒါနမူသည် တဏှာလောဘကို လျော့ပါးစေရာတွင် ကျေးဇူးပြုသဖြင့် သံသရာတိုစေသည်မှာ ယုံမှားဖွယ်မရှိပေ။

ဒါနလက္ခဏာသည် သံသရာတိုစေ၏

ပေးအပ်သော အရာဟူသမျှနှင့် ပေးခြင်းဟူသမျှတို့သည် ဒါနချည်းပင် ဖြစ်၏။ ဒါနသည် လွတ်လွတ်စွန်ကြခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။

လှူဖွယ်ဝတ္ထုတို့၌ တွယ်တာ ကပ်ငြိတတ်သော ဆောဘာကို ဖျက်ဆီးခြင်းကိစ္စရသ၊ အပြစ်ကင်းခြင်း သမ္ပတ္တိ စသော ရှိ၏။

လှူဖွယ်ဝတ္ထုတို့၌ ဗြိက္ခယ်မှ မရှိခြင်းသဘော ထင်ရှားသော အခြင်းအရာ၊ ဘဝနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ ဘောဂနှင့် ပြည့်စုံခြင်းသဘော ထင်ရှားသော အခြင်းအရာရှိ၏။

စွန့်ကြဲအပ်သော ဝတ္ထုနှင့် အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်သာလျှင် နီးကပ်သော အကြောင်းရှိ၏။ ဤလက္ခဏာတို့အပြင် ဒါနအမည်ရသော တရား (၄)မျိုးရှိပါသည်။

- (၁) စေတနာ စေတသိက်ကို ဒါနခေါ်ရ၏။
- (၂) စေတနာဟူသော ဝေါဟာရကို ပြဋ္ဌာန်းမှုအစွမ်းဖြင့် သုံးနှုန်းခြင်းဖြစ်သဖြင့် စေတနာနှင့် စင်စစ် အလားတူသောကြောင့် စေတနာဟု၍သော အလောဘ စေတသိက် ခေါ်သည်။ ဒါနခေါ်အပ်၏။
- (၃) သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တနှင့် သမ္မာအာဇီဝတို့ကို ထည်း ဒါနခေါ်ထိုက်၏။
- (၄) ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ စသော လှူဖွယ်ဝတ္ထုကိုလည်း ဒါနခေါ်နိုင်၏။

စာရှုသူ ဓမ္မပရိသတ်အနေဖြင့် လက္ခဏာ၊ ရသ၊ အခြင်းအရာ၊ အကြောင်းနှင့် ဒါနအမည်ရ တရားလေးပါးတို့ကို မိမိကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် ဝေဖန်ပိုင်းခြား၍ ဆုံးဖြတ်ရန် ရှိပါသည်။ အောက်ပါပုစ္ဆာအတွက် အဖြေထုတ်ယူသင့်ပါသည်။

“ဒါန၏ လက္ခဏာ စသည်နှင့် အမည်ရ တရားတို့တွင် အဘယ်တရားက (တစ်ပါး) သူ ပြောစကားကဲ့သို့ သံသရာရှည်စေတတ်ပါသနည်း။”

အမုန်အားဖြင့် တဏှာလောဘ တရားသာလျှင် ပဋိသန္ဓေ အဖန်ဖန်အထပ်ထပ် နေစေခြင်းကြောင့် သံသရာရှည်စေတတ်သော တရားဖြစ်ချေသည်။ ဒါနသည် သံသရာရှည်စေသော တရားမဟုတ်။

အရင်းစစ်လျှင် ဒါနတရားဟူသည့် အလောဘကား၊ ဤတဏှာလောဘ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် တရားဖြစ်သောကြောင့် တဏှာလောဘကို ပယ်သတ်နိုင်စွမ်း သတ္တိရှိပေ၏။ စစ်မှန်

စေတနာဒါန၌ သဒ္ဓါနှင့် ပညာ မျှတရန်

စေတနာဆိုရာတွင် လှူဒါန်းခိုက်၊ လှူဒါန်းဆဲ၌ ဖြစ်ပေါ်နေသော စေတနာ(မုဉ္ဇ)ကား ဒါနရှင်၏ စွန့်လွှတ်မှုဖြစ်သည်။ ဤ မုဉ္ဇစေတနာသည် ဒါနမူ၏ တရားကိုယ်အစစ်ပင်။

ထိုသို့ မစွန့်လွှတ်မီ ရှေးကာလတွင် ကြိုတင်၍ဖြစ်သော စေတနာကိုမူ “ပုဗ္ဗစေတနာ” ခေါ်ကြသည်။ ရှေးကာလတွင် အသုံးအနှုန်း၏ အချိန်အတိုအရှည်မှာ သတ်မှတ်ချက်ရှိ၍ လှူဖွယ်ဝတ္ထု ထင်ရှားရှိချိန်မှ ဤဝတ္ထုကို လှူဒါန်းမည်ဟု ကြံစည်ရည်ရွယ်ချိန် တစ်လျှောက်လုံးနှင့် စွန့်လွှတ်ချိန်ထိ ကြားကာလအပိုင်းအခြားပင် ဖြစ်၏။ ထိုကာလတွင် ပုဗ္ဗစေတနာဖြစ်ခွင့်ရှိ၏ဟု နားလည်ရပါမည်။

စွန့်လွှတ်ပြီးသော နောက်ကာလတွင် ဖြစ်ပေါ်တတ်သော စေတနာကို “အပရစေတနာ” ဟူ၍ ခေါ်ဆိုသည်။ ဤစေတနာ သုံးမျိုးသာလျှင် “စေတနာဒါန” စာရင်းတွင် အကျုံးဝင်လေသည်။

စစ်မှန်သော ဒါနမူတွင် သဒ္ဓါနှင့် ပညာတို့ကို နှစ်ပါးစုံမျှတ ညီညွတ်စေရပါသည်။ အကယ်၍ တစ်ဦးတစ်ယောက်သည် ပညာတရား အားကြီး၍ သဒ္ဓါတရား အားနည်းနေပြီဆိုကြပါစို့။ ထိုသူသည် လမ်းကောင်း နည်းမှန်သို့ မဆိုက်ရောက်ဘဲ စဉ်းလဲ ကောက်ကျစ်လမ်းပေါ်သို့ လျှောက်လှမ်းသွားတတ်သည်။ ထိုသို့ လမ်းမှားကပ်ရောက်၊ စဉ်းလဲ ကောက်ကျစ်သူကို လမ်းမှန်ပေါ် ရောက်ရှိရေးအတွက် ပြုပြင်ကုစားပေးရန် လွန်စွာခက်ခဲပေသည်။

အကယ်၍ သဒ္ဓါတရားအားကြီး၍ ပညာတရား အားနည်းသူ ဖြစ်နေပါက ထိုသူသည် ကြည်ညိုဖွယ်မဟုတ်၊ မဟုတ်ကို ပိုင်းခြားသိမြင်နိုင်သော ဉာဏ်ပညာအားနည်းသဖြင့် ကြည်ညိုဖွယ်မဟုတ်သောအရာ၌ အလေးအမြတ် ကြည်ညိုနေတတ်သည်။ အစစ်အမှန်မဟုတ်သော အရာကို ဗုဒ္ဓစစ်မှန်၊ ဓမ္မစစ်မှန်၊ သံဃာစစ်မှန်ဟူ၍ ထင်မြင်မှားမှု ယုံကြည်မှားမှု ရှိနေသမျှကာလပတ်လုံး ထိုယုံကြည်မှားမှုကြောင့် မိမိအကျိုး မပြီးစီးဘဲ အချည်းနှီးသာလျှင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

သဒ္ဓါနှင့် ပညာ နှစ်ပါးစုံကို ညီညွတ်မျှတစွာ နှိမ့်သထိန်းညှိသူများသာလျှင် ကြည်ညိုအပ်သောအရာ၌သာ

လေးမြတ်ကြည်ညိုခြင်း၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲမှု ကင်းမဲ့ခြင်း အားဖြင့် ကောင်းကျိုးအများ ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားစေနိုင်ပါသည်။ မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားက ဤသို့ သတိပေးခဲ့ပါ၏။

“လူတို့မှာလည်း သဒ္ဓါပတ္တမြား၊ မောက်မောက်ကြား လျက်၊ ပိုင်းခြားလက္ခဏာ၊ ရှုတတ်စွာသာ၊ ပညာဝရဇိန်၊ နတ်ပစ်စိန်လျှင်၊ ချိန်ရာမယွင်း၊ မြင်းမိုရ်တွင်းသို့၊ ထုတ်ချင်း မတွန်း၊ ရွယ်တိုင်းကွန့်အောင်၊ သွယ်ညွန့်သွန်းသွန်း၊ မြိုက် မြိုက်ချွန်းလော့” တဲ့။

ဓမ္မဒါနသည် ဒါနအပေါင်းတွင် အမြတ်ဆုံး

ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ စသော ဝတ္ထုများကို “အာမိသ” ဟု ခေါ်ရပြီး၊ ထိုဝတ္ထုတို့ကို ပေးလှူခြင်းသည် “အာမိသဒါန” မည်ပါ၏။ အာမိသနှင့် ပစ္စယ ဝေါဟာရတို့သည် အနက်တူ ဖြစ်၍ အာမိသဒါနကို ပစ္စယဒါနဟုလည်း ခေါ်နိုင်ကြ၏။

ညစ်နွမ်းသော လောအစိတ်၊ ဒေါသစိတ် စသည်များ အလျှင်းမရှိဘဲ တစ်ပါးသူတို့အား မဖောက်မပြန် မှန်ကန်သော တရားဟောကြားပေးခြင်း စသည်အားဖြင့် တရားပေးလှူမှု သည် “ဓမ္မဒါန” မည်ပါ၏။

ထိုသို့ ကိုယ်တိုင်ဟောကြားပေးမှု မပြုနိုင်၍ ငွေကြေး အကုန်အကျခံကာ တရားတော် စာအုပ်စာပေတို့ကို ဝယ်ယူ စုဆောင်းလျက် တစ်ပါးသူတို့အား ပေးလှူ ပူဇော်နေကြခြင်း သည် ဆေးနည်းပေးသူပမာ ဓမ္မဒါနဖြစ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းတရားကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ဟော ကြားပေးအပ်သလောက် ဓမ္မဒါနစစ်စစ်ကား မဖြစ်ချေ။

တရားနာလိုသော ဒါယကာ ပရိသတ်၊ ကလျာဏ ပုထုဠာ၊ သာဝက ဗောဓိလောင်းလျာ စသူတို့အား သရဏဂုံ သီလ၊ ဣန္ဒြေတို့၌စောင့်ထိန်းမှု၊ သူတော်ကောင်းတရား(၇)ပါး သမထ၊ ဝိပဿနာ၊ ဘာဝနာ အားထုတ်ပုံ၊ ဝိသုဒ္ဓိ ခုနစ်ပါး ကျင့်ကြံပုံ၊ မင်္ဂလေးပါး ရယူပုံတို့ကို ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်တကွ ချီးကျူးပြောပြသောကြောင့် သရဏဂုံသီလတည်စေခြင်း၊ တည်ပြီးသူတို့အား စင်ကြယ်စေခြင်း စသည်တို့သည် တရားအလှူပေးမှု၊ ဓမ္မဒါနပြုမှု ဖြစ်ပေ၏။

ထိုထို တရားအလှူကုသိုလ်ကံကြောင့် နတ်ရွာသူဂုဏ် ဘုံဌာနတို့၌ အသက်ရှည်၊ အဆင်းလှ၊ ချမ်းသာကြီး၊ အစိုးရ၊ ခြံရံများ၊ နတ်တို့၏ အာရုံငါးပါး ပေါများဟူသော ဆယ်မျိုး သော အရေးအရာတို့တွင် တခြားနတ်များထက် သာလွန် ကြီးကဲသော နတ်စည်းစိမ်ကို ရရှိခံစားရပေ၏။

နတ်ပြည်ဌာန၌ ဒါနဆိုင်ရာ ပြဿနာ လေးချက်သည်

ထွက်ပေါ်လာရာ အမေးပုစ္ဆာသာ ရှိ၍ အဖြေမသိကြခြင်း ကြောင့် ဉာဏ်ကြီးရှင် ပညာရှိ နတ်မြဟ္မာအဆင့်ဆင့်ထံ အဖြေပေးရန် တောင်းပန်ခဲ့ကြ၏။ ဥပနစ်ကာလ ကုန်လွန် သည်အထိ စကြဝဠာတိုက်တစ်သောင်း၌ အဖြေကောင်း အဖြေမှန် မရရှိခဲ့ချေ။

နောက်ဆုံးတွင် သိကြားမင်းသည် နတ်အပေါင်းခြံရံ လျက် ညဉ့်နက်သန်းခေါင်အခါ ဝေတဝန်ကျောင်းတိုက်သို့ ရောက်လာပြီးလျှင် မြတ်ဗုဒ္ဓထံ ချဉ်းကပ်ကာ ပြဿနာကို တင်ပြခဲ့ပါ၏။ မြတ်ဗုဒ္ဓသည် ပြဿနာ လေးချက်စလုံးကို ပြေလည်ကျေနပ်သည်အထိ ရှင်းလင်းဖြေဆိုတော်မူပါသည်။ အမေး လေးချက် အဖြေထွက်ပုံတို့ကို တစ်ချက်ချင်းစီ မေးဟန်၊ ဖြေဟန် ဝတ်ချဉ်း ဖော်ပြလိုက်ပါရစေ။

သိကြား။ ။ ဘုန်းတော်သခင် အရှင်မြတ်ဘုရား၊ ဒါန အပေါင်းတွင် အဘယ်ဒါနသည် အမြတ်ဆုံး ပါနည်း။

ဗုဒ္ဓ။ ။ နတ်တို့သနင်း သိကြားမင်း၊ ဒါနအပေါင်း တွင် ဓမ္မဒါနသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။ ဆွမ်း သင်္ကန်း စသော ဒါနအပေါင်းကို ပြုကြသူတို့ သည် တရားဓမ္မ နာကြားရ၍သာ ပြုလုပ်ကြ ခြင်းဖြစ်၏။ မနာမကြားရဘဲနှင့် ပြုလုပ်ကြ သည်မဟုတ်။ မှန်ပေ၏။ ဤသတ္တဝါတို့ သည် အကယ်၍ မနာမကြားရလျှင် တစ်ဖွန် တစ်ခွက်စာမျှသော ယာဂုနှင့် တစ်လှုတ် တစ်ဆုပ်စာမျှသော ဆွမ်းဒါနကိုပင် ဖေ လှူကြမည်မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် ဓမ္မဒါန သည်သာ အမြတ်ဆုံး။

သိကြား။ ။ အရှင်မြတ်ဘုရား... အရသာအပေါင်းတွင် အဘယ်အရသာသည် အမြတ်ဆုံးပါနည်း။

ဗုဒ္ဓ။ ။ သိကြားမင်း... အရသာအပေါင်းတွင် ဓမ္မ အရသာသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်ပေ၏။ သစ်ပွင့် မျိုး၊ သစ်သီးမျိုး၊ နံ့သာမျိုးအရသာနှင့် အာရုံ မျိုးငါးပါးအရသာ အစရှိသော အရသာမျိုးတို့သည် သံသရာဝင်၌ ကျရောက်စေရုံသာ မက၊ ဆင်းရဲဒုက္ခ ခံစားရခြင်း၏ မြို့သော အကြောင်းသာလျှင် ဖြစ်ကြပေ၏။ ဇေးမိ ပက္ခိယ တရား ၃၇ပါးနှင့်တကွ ဖိလံ နိဗ္ဗာန်တရားအရသာသည်သာ လောကီ အရသာအပေါင်းတို့ထက် သာလွန်၍

အမြတ်ဆုံး။

သိကြား။ ။ အရှင်မြတ်ဘုရား... မွေ့လျော်ခြင်းအပေါင်းတွင် အဘယ်သည် အမြတ်ဆုံးပါနည်း။

ဗုဒ္ဓ။ ။ သိကြားမင်း... မွေ့လျော်ခြင်းအပေါင်းတွင် မွေ့ဖြင့် မွေ့လျော်ခြင်းသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။ သာသမဇိ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ၊ မဟာခင်ပွန်း၊ ကုန်ခြင်း၊ သီဆိုခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့် ဝမ်းမြောက်ရွှင်ပျခြင်း မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်ခြင်း အပေါင်းသည် သံသရာဝင်၍ ကျရောက်စေရသာမက၊ ဆင်းရဲဒုက္ခခံစားရခြင်း၏ မြဲသော အကြောင်းသာလျှင် ဖြစ်ကြပေ၏။ မွေ့ဟောပြော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ပိုချသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ နာကြားရသော ပုဂ္ဂိုလ် စသူတို့၌ စိတ်သန္တာန်အားဖြင့် မွေ့အာရုံပြသောကြောင့် တက်ကြွရွှင်လန်းခြင်း၊ နှစ်သက်မွေ့လျော်ခြင်း ဓမ္မပီတိသည် ဖြစ်ပေါ်လာပေ၏။ ဤ နှစ်သက်မွေ့လျော်ခြင်း ဓမ္မပီတိကသာလျှင် သံသရာဝင်

၏ အဆုံးကို ပြုတတ်ရုံသာမက၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင် ကောင်းကျိုးကို ပေးတတ်ခြင်းကြောင့် မွေ့ဖြင့် မွေ့လျော်ခြင်းသည် အမြတ်ဆုံး။

သိကြား။ ။ အရှင်မြတ်ဘုရား... တဏှာကုန်ခြင်း၏ အဆုံး၌ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကိုသာလျှင် အဘယ်ကြောင့် အမြတ်ဆုံးဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်ပါသနည်း။

ဗုဒ္ဓ။ ။ သိကြားမင်း... တဏှာကုန်ခြင်း၏အဆုံး၌ ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သည် ဝင့်ဒုက္ခခပ်သိမ်း၏ ကုန်ငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်စေတတ်သောကြောင့် အမြတ်ဆုံးဖြစ်ပေ၏။

***

ယောဂီစောလွင်

ကျမ်းကိုး

- ဒါနဝတ္ထု (တေဒင်အရှင်ပညာဇောတ)

ကျောက်ဆင်းရဲခြင်းကင်းဝေးအောင် "ဘုန်းကြွယ်" ဆေးကိုသောက်

ဆရာပုဂ္ဂိုလ် ဒေါ်လှလှကြွယ် ငါ

ဘုန်းကြွယ်

ဝမ်းမှန်ဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-2011Y 008995

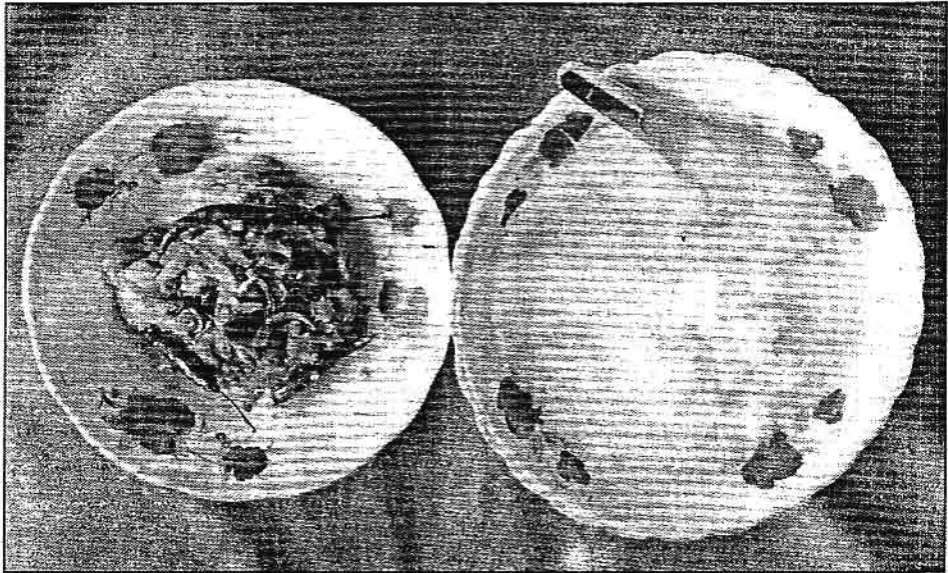
ဘုန်းကြွယ်ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး - အမှတ်(၉၆)၊ ဝရေပင်လမ်း၊ ၂/(တ)ရပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာဒုံနယ်၊ ရန်ကင်းမြို့

ဖုန်း - ၀၉၆၃၅၅၀၃၊ ၀၉ ၇၃၁၇၈၄၅၂ ၊ ၀၉ ၄၄၈၀၂၁၅၂၅

သင်္ကြံနံ့စားပင်းနှင့် ရင်စူင်းအေးစရာ မွန်ရိုးစရာ | ခလဲခလဲဝင်း (မောရဝတီ) |

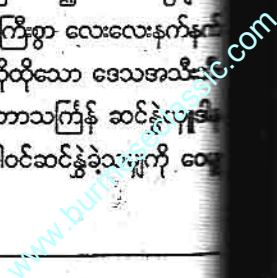

မြန်မာနှစ်သစ်ကူး တန်ခူးလ တာသင်္ကြံကို မြန်မာ တိုင်းရင်းသားများအားလုံး ပျော်ရွှင်စွာ ဆင်နွှဲကြပါသည်။ အတာရေနှင့်အတူ ကုသိုလ်ဒါနများ ပန်ဆုယူပွဲများကို စုပေါင်း၍ဖြစ်စေ၊ တစ်ဦးတည်းဖြစ်စေ ပြုလုပ်ကြမြဲ ဖြစ်ပါသည်။ ရိုးရာမပျက် ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲများကိုလည်း အစဉ်အလာမပျက် ဆင်နွှဲကြပါသည်။ အကျွေးအမွှေး အလှူအတန်းများ ငါးလွတ်ငှက်လွတ်ပွဲများ၊ ဥပုသ်သီတင်းဆောက်တည်မှုများကို တစ်နိုင်လုံးအတိုင်းအတာဖြင့် ဆင်ယင်ကျင်းပကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် နှစ်သစ်ကူး တန်ခူးလ၏ အတာရေသွန်း ပန်ဆုယူကြပွဲများကို မဟာအတုလ မင်းကြီးက ဤသို့ စပ်ဆိုဖူးပါသည်။

“နွေခါမိဝယ်***ရာသီမိသ***ဂိမ္မာနမို့***စိကြကြယ်***တိမ်မိုးလယ်မှာ***စံပယ်ကွန်ကာ***တိမ်ဓွေ

ချာဝယ်***ဒေသစာလမ်း***လှည့်လည်ငယ်မြန်းလို***နှစ်ဆန်းငယ်သင်္ကြံ***သစ်သစ်သာ ဖန်တော့သည်***နိုင်ငံကြော့ ပြည်သူ့မှာ***ပန်ဆုယူ***တာရေသွန်းခိုမို့***”

စသည်ဖြင့် နှစ်ဟောင်းကျူး၍ နှစ်သစ်ကူး တာသင်္ကြံမှာ တောင်းဆုပန်ဆင်သည့် လဖြစ်ကြောင်း ဖော်ကျူးစပ်ဆိုခဲ့ပါသည်။ နိုင်ငံကြော့ ပြည်သူ့တွေလို ဆိုတဲ့အတိုင်း ကလေးမှအစ လူကြီးများအထိ ကြိုတင်ပြင်ဆင်၍ အစီအစဉ်ချကာ မိမိတို့ဒေသအလိုက် အစဉ်အလာကြီးစွာ လေးလေးနက်နက် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ကြလေသည်။ ထိုထိုသော ဒေသအသီးသီးထဲမှ မွန်ပြည်နယ်ရှိ မွန်ဂိုးယာ တာသင်္ကြံ ဆင်နွှဲလှူဒါန ပြုပွဲများကို လေ့လာမှတ်သား ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့သူများကို စေ့လိုက်ရပါသည်။

ရေလှူပွဲ ကျင်းပခြင်းနှင့် ပါရမီဆက်ခြင်း

မွန်လူမျိုးတို့သည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များဖြစ်သည့်အား လျော်စွာ ရှေးသူတော်ကောင်းများ ထားရှိခဲ့သော ဓလေ့ထုံးစံများကို ဘာသာရေးနှင့် ယှဉ်တွဲ၍ ကုသိုလ်ဒါနများအလိုရာ ဆင်ယင်ကျင်းပကြပါသည်။ နိဗ္ဗာန်သို့ တက်လှမ်းနိုင်သော ဒါနမျိုးစေ့များကိုလည်း တတ်နိုင်သမျှ ပြုစုပျိုးထောင်ကြသည်။

အတာသင်္ကြန် ရေလှူပွဲနှင့် ပတ်သက်၍ ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်အခါက ဗန္ဓုမတီပြည်သား ရေသည်တစ်ဦးသည် မြတ်စွာဘုရားနှင့် တပည့် သံဃာတော်များ နွေကာလ သောက်တော်ရေ ပြတ်လပ်နေချိန်နှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်ကြောင့် သဒ္ဓါတရားထက်သန်စွာဖြင့် သောက်တော်ရေ သုံးတော်ရေများကို ပေးလှူဒါန်းခဲ့သည်။ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တွင် ထိုရေသည်ကြီးသည် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိကာ "ဥဒက ဒါယိကာ မထေရ်" ဟူ၍ ထင်ရှားခဲ့သည်။ ထိုရဟန္တာ၏ ထုံးကို နှလုံးမူ၍ ဤသို့ ရေလှူပွဲကို ကျင်းပကြသည်။

ညနေစောင်းအချိန် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင် စင်ပြင် တစ်ခုပြင်ဆင်၍ ဘုရားရုပ်ပွားတော်များကို ပင့်ဆောင်ကြသည်။ ဝါးပိုးဝါးကြီးများကို ထက်ခြမ်းခွဲ၍ ရေတံလျှောက်အဖြစ် အရည်ကြီး သွယ်တန်းထားကြသည်။ ရွာလုံးကျွတ်မှ ရေလှူသူများသည် ရေတံလျှောက် တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် တန်းစီ၍ အမွှေးနံ့သာရည်များ လောင်းချကြသည်။ ၎င်း ရေတံလျှောက်မှ စီးဆင်းလာသော အမွှေးနံ့သာရည်များကို ခံယူ၍ ဘုရားဆင်းတုတော်များအား ရေသပ္ပာယ်ကြသည်။ ပြီးလျှင် ကျောင်းရှိ သံဃာတော်များအား ရေချိုးသပ္ပာယ်ပေးကြလေသည်။ ရေချိုးပေးပြီးသော သံဃာတော်များ စီတန်း၍ ကျောင်းပေါ်သို့ အတက်တွင် အမျိုးသမီးများက အမွှေးနံ့သာတို့ဖြင့် ဖျန်းပက် ပူဇော် ကန်တော့ကြလေသည်။ ရေတံလျှောက်မှတစ်ဆင့် စုပေါင်း၍ ရေလှူကြခြင်းမှာ အယုတ်အလတ်အမြတ်မရွေး သူထက်မီ ဦးစွာ လှယက် ရေသပ္ပာယ်လိုသောစိတ် ကင်းရှင်း၍ လှူချင်သူတိုင်း ညီတူညီမျှ စုပေါင်းကုသိုလ် မျှဝေရယူနိုင်ကြစေရန် ဖြစ်ပေသည်။

သံပုံစေတီတည်၍ ပန်ဆုယူကြခြင်း

မွန်လူမျိုးတို့သည် သံပုံစေတီပွဲကို မြန်မာများကဲ့သို့ တပေါင်းလတွင် မကျင်းပဘဲ တန်ခူးလတွင် ကျင်းပကြလေသည်။ သင်္ကြန်ရက်များသည် ရွာလုံးကျွတ် အားလပ်ခွင့်

ရက်ရှည်ရသော အချိန်ဖြစ်၍ တပျော်တပါး စုပေါင်းကုသိုလ်ဒါနများ ပြုလုပ်ကြသည်။

ပင်လယ်ကမ်းခြေ (သို့မဟုတ်) စမ်းချောင်းများနှင့် ဝေးသောအရပ်ရှိ မွန်အမျိုးသားများသည် သံပုံစေတီတည်ရန်အတွက် သံများကို နွားလည်းများ၊ တောင်းများဖြင့် ထမ်းပိုးရွက်၍ သယ်ဆောင်ပွဲတွင် အတီးအမှုတ် အကအခုန်များဖြင့် ပါဝင်ကြသည်။ တတ်နိုင်သူများက အကျွေးအမွှေးများဖြင့် ဒါနပြုကြသည်။ ရွာဦးကျောင်းသို့ သယ်ယူ၍ နေချင်းပြီး သံပုံစေတီတည်ကြသည်။ သံပုံစေတီတည်ပြီးသော် ဆရာတော်မှ ငါးပါးသီလချီးမြှင့်ပြီး ရေစက်ချပေးပါသည်။ ရွာလုံးကျွတ် လာရောက်လှူဒါန်းကြပြီး လှလင်ပျို လုံမပျိုများက ကလူကူစီမံ၍ ရေပက်ကစားကြသည်။

တချို့ဒေသများတွင် ထမင်းထုပ်များကို အိမ်များတွင် လိုက်လံ ကောက်ခံကြသည်။ ရရှိသော ထမင်းထုပ်များကို ပဒေသာပင်သီး၍ တပျော်တပါး ထမ်းပိုး ကခုန် တီးမှုတ်၍ ရွာလှည့်ကြသည်။ သံပုံစေတီသို့ ရောက်သောအခါ ထမင်းထုပ်များကို ပဒေသာပင်မှ ဆွတ်ပြီး ဆရာတော်များအား ဆက်ကပ်ကြသည်။ ကျန်သော ထမင်းထုပ်များကို လှုပ်အားပေးများက တပျော်တပါး ဆွတ်ယူ စားသောက်ကြသည်။ ရောက်လာကြသော ရွာလုံးကျွတ်မျှသော ရွာသားတို့သည် ဆုတောင်းကြသည်။ ဆီဖီး၊ အမွှေးတိုင်များနှင့် ပူဇော်ကြသည်။ ဤသို့ပြုခြင်းဖြင့် တစ်နှစ်ပတ်လုံး ကျန်းမာချမ်းသာ စီးပွားများ ကောင်းမွန်ကြောင်း ယူဆကြသည်။

သင်္ကြန်ထမင်းဖြင့် ကျွေးမွေးလှူဒါန်း၍ ဒါနပြုခြင်း

မွန်တို့၏ ရာသီအလိုက် မုန့်များမှာ မုန့်ပိန္နဲစေ့ မုန့်ဖက်ထုပ်၊ ကောက်ညှင်းပေါင်း၊ သင်္ကြန်ထမင်း စသည်တို့ ပါဝင်ကြသည်။ ကျန်မုန့်များသည် မြန်မာပြည်အရပ်ရပ်ဒေသအသီးသီးတွင် တွေ့နိုင်၊ စားနိုင်သော်လည်း သင်္ကြန်ထမင်းမကိုးကား မွန်တို့၏ မွန်ပြည်နယ်မှာသာ တွေ့ရပြီး၊ မွန်တို့၏ အမွေအနှစ် ရာသီစာအဖြစ် တန်ခူးလတွင် ပြုလုပ်ကျွေးမွေးလေ့ရှိသော ထမင်းဖြစ်သည်။ ယနေ့တိုင် ရပ်တည်လျက်ရှိသော မွန်တို့၏ သင်္ကြန်ထမင်းကို မွန်ဘာသာဖြင့် "ပိန်တိုက်"ဟု ခေါ်ပါသည်။

နှစ်သစ်ကူးကာလတွင် မွန်ဒေသ၌ အိမ်တိုင်းစေ့ ပြုလုပ်ကျွေးမွေးလှူဒါန်းလေ့ရှိသည်။ ပူပြင်းသော နွေရာသီ၏ ဒဏ်ကို ခံနိုင်သော မွန်ရိုးရာ အာဟာရဖြစ်သည့် တန်ခူးကာလ ဒါသင်္ကြန်တွင် မပါမဖြစ်သော အလှူဒါနအား အစာ

ဖြစ်ပါသည်။ တချို့က စုပေါင်း၍ မဏ္ဍပ်များ ထိုးပြီး ရေကစား ထွက်လာသူများကို ကျွေးမွေးကြသည်။ တချို့ကလည်း မိမိ တို့၏ အိမ်ခြံတွင် ညှပ်သည်များကို သိသည်ဖြစ်စေ၊ မသိ သည်ဖြစ်စေ၊ ကျွေးမွေးလျှာဒါန်းကြသည်။ တချို့ကလည်း အထုပ်များ ထုပ်၍ ကမ်းခြင်း၊ ပိုခြင်းများကို ပြုလုပ်ကြ သည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ပိုခြင်း၊ ဆွမ်းတော်တင်ခြင်းကို လည်း ပြုကြသည်။

သင်္ကြန်ထမင်းကို စားသုံးခြင်းဖြင့် ဝမ်းတွင်း၏ အပူ ကို ငြိမ်းစေသည်။ တေတေစာစက်ကို မလွန်ကဲအောင် ထိန်း ထားနိုင်သည်ဟု အဆိုရှိသည်။ ထို့ကြောင့် မွန်ပြည်နယ် တွင် အချိန်မရွေး ဝယ်စားနိုင်သော သရေစာအဖြစ် ရပ်တည် လျက်ရှိပါသည်။

သင်္ကြန်ထမင်းချက်ပြုတ်နည်း

သင်္ကြန်ထမင်းကို ဆန်ပျော့၊ ဆန်ချောအကောင်းစား များဖြင့် ချက်ရသည်။ မွန်ပြည်နယ်အခေါ် “ကောက်ကြီး၊ ကမာကြည်” ဆန်များဖြင့် ချက်ပြုတ်ရသည်။ ဆန်လေးပြည် ဝင်သော သတ္တုအိုးတွင် ဆန်နီဆီဘူးနှစ်ဘူးထည့်၍ ရေ အပြည့်ထည့်ပြီး ပြုတ်ရသည်။ ဆန်စေ့များကွဲပြီး အလုံး မပျက် စားနေကျ ထမင်းထက် အနည်းငယ်ပျော့သော အနေအထားသို့ ရောက်သောအခါ လေပူတွင် ခံထားသော ဆန်ခါပေါ်သို့ လောင်းထည့်ကာ ရေအေးဖြင့် သုံးခါမျှ ဆေးရပါသည်။ စေးနေသော ထမင်းရည်များ ကန်သွားသော အခါ ရေစစ်ထားရပါသည်။ ဆန်ခါပန်းထဲတွင် ရေစစ်၍ အေးသွားသောအခါ ဆန်ခါပန်းထဲရှိ ထမင်း၏ အလယ်တွင် ရေခဲတစ်တုံး ဌာပနာထားပြီး ပိတ်ဖြူပါးလေးနှင့် အုပ်ထားရ ပါသည်။

သင်္ကြန်ဟင်း ချက်ပြုတ်နည်း

သင်္ကြန်ထမင်းနှင့် တွဲဖက်စားရန် သင်္ကြန်ဟင်းကြော် မှာ ငါးရဲခြောက် (သို့မဟုတ်) ငမန်းခြောက် (သို့မဟုတ်) ပြေးခြောက်ကို အသားကျက်သည့်တိုင် ရေနှင့် ပွက်ပွက်ဆူ အောင် ပြုတ်ရပါသည်။ ငါးခြောက်ကျက်သွားသောအခါ ဆယ်ယူ၍ အရိုးထွင်ရပါသည်။ ရရှိသော အသားများကို ရေစစ်ကာ ဆုံတွင် ထည့်ထောင်းရပါသည်။ ထောင်ပြီးသော အခါ ငါးခြောက်များတွင် ကျန်ရှိနေသေးသော အရိုးများကို သေချာစွာ ရွေးထုတ်ဖယ်ရှားရပါသည်။

တစ်ဖန် သရက်သီးစိမ်း “မနော်နွယ်” သို့မဟုတ်

ရင်ကဲ့ သရက်သီးစိမ်းကို အခွံခွာ၍ ‘သဘောသီးခြစ်သော ခြစ်ဖြင့် အမျှင်ကလေးများရအောင် ခြစ်ထားရပါသည်။ သရက်သီးခြစ်ကို အချဉ်ရည်နည်းနည်းညှစ်ပေးရပါသည်။

ကြက်သွန်နီဥကြီးများကို ခြောက်စိတ် (သို့မဟုတ်) လေးစိတ် စိတ်၍ တစ်လွှာခြင်း ခွာထားရပါသည်။ ပြီးလျှင် သရက်သီး၊ ငါးခြောက်၊ ကြက်သွန်နီ စသည်တို့ကို နနွင်း ဆား၊ ငါးပိတို့ကို သင့်ရုံထည့်၍ ရောနှောကြော်ရပါသည်။ မြန်မာတို့ ချက်စားသော ငါးပုတ်မွေဟင်းကဲ့သို့ ပျော့ပျော့ နူးနူးညံ့ညံ့လေး ဖြစ်လာသောအခါ ချရပါသည်။

ပြီးလျှင် ကြက်သွန်နီကို ပါးပါးလှီး၍ အကြွပ်ကြော် နှင့် ငရုတ်သီးခြောက် အတောင့်လိုက် အကြွပ်ကြော်တို့ကို ကြော်ထားရပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် သင်္ကြန်ဟင်းကြော်တစ်ခွက်ရပါပြီ။

သင်္ကြန်သင်းရည် ပြုလုပ်နည်း

အဖုံးပါသော သတ္တုအိုးတစ်လုံးထဲသို့ အိုးခြမ်းကွဲ (အိုး သစ် မြေအိုးတစ်လုံးကို ခွဲ၍)ပေါ်တွင် နံ့သာဖြူတုံးကို ပါးပါး လေး လွှာချပြီး ဖယောင်းများနှင့်အတူ မီးရှို့၍ အနီးမှ ထွက်လာသောအခါ အဖုံးဖွင့်ထားပြီး ၎င်းအိုးထဲသို့ ရေလောင်း ထည့်ထားရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သင်္ကြန်ထမင်း ပြင်ဆင်စားသောက်နည်း

ဆန်ခါပေါ်တွင် ရေစစ်ထားသော သင်္ကြန်ထမင်းအေး ကို လောက်ပန်းကန်ထဲသို့ ထည့်၍ သင်္ကြန်သင်းရည် လောင်း ထည့်ပြီး ဇွန်းတပ်ထားရပါသည်။ သရက်သီးနှင့် ငါးခြောက် ကြော်ကို လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်ပြားတွင် ထည့်၍ အခေါက် က ကြက်သွန်နီကြော် ဖြူ၊ ငရုတ်သီးအခြောက်ကြော် သုံးတောင့်ခန့် ထည့်ကာ တစ်ဦးစာ အာဟာရအဖြစ် စား သုံးနိုင်ပါသည်။

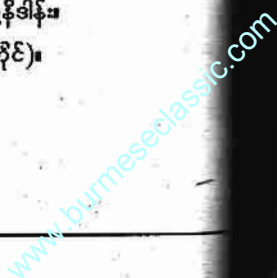
နုလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းကြပါစေ

***

ခင်ခင်ဝင်း (မောရဝင်း)

မှီငြမ်း

- ကြည်မြလွင်၏ မွန်ဘဝ ဓလေ့နိဒါန်း။
- နှစ်စဉ် လေ့လာမှုများ (ကိုယ်တိုင်)။

ပူဇော်ဟိတ်လက္ခဏာဆရာကြီး ဆရာစန္ဒြ၏သား

ဆရာဒေဝ A.G.T.I (Civil)

လက္ခဏာနှင့် နက္ခတ်ဗေဒပညာရှင်

၂၆	၁၄	၆
၈၅		၃
	၀	၈

အမှတ် ၇၅၊ ဓမ္မစေတီလမ်း(တော်လှန်ရေးပန်းခြံရှေ့) **Sweet Centre** နှင့် ကပ်လျက်
မြေခိုကုန်း၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း - ၅၀၅၁၇၁။

E.mail; sayadeva@myanmar.com.mm, Internet- <http://www.sayadeva.com>

ယနေ့နာမည်ကျော်များ မေးကြပြီ

ရုပ်ရှင်နှင့် ဗီဒီယိုသရုပ်ဆောင်များ၊ ဒါရိုက်တာများဖြစ်ကြသော ရန်အောင်၊
 ထွင်မိုး၊ ထွန်းအိန္ဒြာမိုး၊ ဇင်ဝိုင်း၊ လူမင်း၊ စိုးသူ၊ စိုးမြတ်သူဇာ၊ မင်းမော်ကွန်း၊
 ဆုပီပီအောင်၊ မျိုးသန္တာထွန်း၊ ဆုဆုစန္ဒီ၊ ဇာတ်ပုံရဲမြင့်လွင်၊ ရီဝေယံ၊ သင်းရနံ၊
 မောင်မျိုးမင်း(ရင်တွင်းဖြစ်)၊ စုလှိုင်နှင်း၊ ဒါရိုက်တာမောင်ဝဏ္ဏ၊ ညီနန္ဒ၊ မေသန်းနု၊
 သွားညို၊ နီကီရဲ၊ မင်းဟိန်း၊ မော်ဒယ်ပုစွန်၊ စမိုင်းလ်၊ ကိုကိုလင်းမောင်၊ ဝေဠုကျော်၊
 နှင်းဝတ်ရည်သောင်း၊ စိုးမြတ်နန္ဒာ၊ စတီရီအဆိုတော်ချစ်ကောင်း၊ ကြည်လဲ့လဲ့ဦး၊
 ဩတ်ဟေသီ၊ မောင်ပြည့်ဝ(ပန်းဝေသီ)၊ ယမင်းကိုကို၊ ဒါရိုက်တာမီးပွား၊ ကိုဇော်
 (အာရုဏ်ဦး)၊ ဒါရိုက်တာမိုက်တီး၊ မျိုးစန္ဒီကျော်၊ ရာဇာနေဝင်း၊ ဟောမာနေဝင်း၊
 အိန္ဒြာကျော်ဇင်၊ မေဝင်းမောင်၊ မီးမီး(ရတနာ)၊ Best Time Beauty Parlour ၊
 ရတနာဇင်၊ အေးဝတ်ရည်သောင်း၊ ဇင်မာဦး၊ စာရေးဆရာမ လွန်းထားထား
 (ဆေးတက္ကသိုလ်)စသော နာမည်ကျော်အနုပညာရှင်များအကြောင်း လက္ခဏာ
 ဗေဒင် ဆောင်းပါးများကို ရေးသားဖော်ပြပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် သင်သည်လည်း 'ဆရာဒေဝ'ထံ မေးကြည့်ဖို့ အချိန်တန်ပြီ။

ကော့
အိတ်
အိတ်
အိတ်

ရွှေမင်းခြင်ထက်
ပေးပို့ခြင်း (၆၆)

ရှင်တီသံရဟန်းသည် အလှူရှင်တို့ လှူလိုက်သော ပုဆိုးပိုင်းစကို ကြည့်ရှင်း သူ၏ စိတ်ထဲတွင် တစ်မျိုးတစ်ဖုံ စားနေရသည်။ ကျန် သီတင်းသုံးဖော် ရဟန်းများက ထိုပုဆိုးစကို ကိုင်ကြည့်ရှင်း အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ဝေဖန်နေကြသည်။

သင်္ကန်းလှူဒါန်းသူက တတ်နိုင်သလောက် စေတနာ အတိုင်းဖြင့် လှူထားသော သင်္ကန်းကို ချောသည်၊ ကြမ်းသည်၊ ထူသည်၊ ပါးသည်ဟု မဝေဖန်၊ မကဲ့ရဲ့သင့်ကြောင်း ချီးမွမ်း သူသိသည်။ ထို့ကြောင့် ရှင်တီသံသည် ထိုပုဆိုးစကို အစမတော်သူထံသို့ အပ်နှံထားလိုက်သည်။ အစမတော်က အရှင်ဘုရား... ပုဆိုးစက ကြမ်းတမ်း ဝွန်းလှသည်လား” ဟု မြဲရာ ရှင်တီသံသည် ဘာမှမပြောဘဲ ပြန်ကြွလာခဲ့သည်။

ထို့နောက် အစမဖြစ်သူသည် ပုဆိုးကြမ်းစကို ကြည့်ပြီး အချောထည်ဖြစ်စေရန် အကြံရသော်၊ ထိုပုဆိုးစကို အစမတော်ပျင်ဖြစ်ရန် အပိုင်းပိုင်းခတ်ဖြတ်လိုက်ပြီး တစ်ဖန် အပိုင်များကို ထုထောင်းပြီး ပြန်ရက်ရာ ကြမ်းတမ်းလွန်းလှသော ပုဆိုးမှ အလွန်နူးညံ့သော ချည်ချောပုဆိုးအဖြစ်သို့ ပြန်လာတော့၏။

တစ်နေ့သော် ရှင်တီသံသည် သူ ဝတ်ရုံထားသော သင်္ကန်းမှာ ပေါက်ပြဲ နှမ်းရိနေပြီဖြစ်သောကြောင့် သူ အပ်နှံထားသော ပုဆိုးကြမ်းကို ယူ၍ သင်္ကန်းအဖြစ် ချုပ်ရန် အစမဖြစ်သူထံသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ အစမဖြစ်သူကလည်း ရှင်တီသံ အပ်နှံထားသော ပုဆိုးစကို ချည်ချောထည်ဖြစ်ရန် ပြန်လည်ရက်လုပ်ထားပါသည်ဟု ဆိုပြီး ဆက်ကပ်လေသည်။ ရှင်တီသံသည် အစမတော် ဆက်ကပ်လိုက်သော ပုဆိုးစကို ယူကာ ဝမ်းသာစွာဖြင့် ကျောင်းသင်္ကန်းသို့ ပြန်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ကျောင်းသို့ရောက်သော် သီတင်းသုံးဆဲ ရဟန်းများက ပိုင်းဝန်း၍ ဝိနည်းတော်နှင့်အညီ သင်္ကန်း ချုပ်လုပ်ပြီး သစ်ခေါက်ရည်ဆိုး၍ လှန်းထားသည်။

သူသည် သင်္ကန်းကို ကြည့်ရှင်း အလွန်ကျေနပ်ကာ ပြောဆိုဝမ်းသာဖြစ်နေ၏။ နောက်တစ်နေ့နံနက် မြန်မြန် ချောက်ချင်လှပြီ။ ထိုသင်္ကန်းကို ဝတ်ပြီး ဆွမ်းခံကြွချင်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ကံတရားကား အလွန်ဆန်းပြားလှပါသည်။ ထိုညမှာ ရှင်တီသံရဟန်းသည် အစာမကြော် လေနာရောဂါဝေဒနာကြောင့် ပျံလွန်တော်မူရှာသည်။ သင်္ကန်းကို စွဲလမ်းပြီး ပျံလွန်

တော်မူသော စွဲလမ်းခြင်းတကားသည် အလွန်ကြောက်စရာ ကောင်းလှ၏။

တီသံရဟန်းသည် သန်းကြီးမဘာဝသို့ ရောက်ရှိသွားပြီး သင်္ကန်း၏ ချုပ်ရုံကြားတွင် ဟိုပြေး ဒီပြေးနှင့် လျှောက်သွားနေ၏။ တီသံ ရဟန်းသည် ဆိုးလှသော သူ့အဖြစ်ကို ဝမ်းနည်းကြေကွဲနေရုံမတစ်ပါး ဘာမျှ မတတ်နိုင်ချေ။

ရှင်တီသံ၏ ရုပ်အလောင်းကို ထုံးစံအတိုင်း သင်္ဂြိုဟ်ပြီးနောက် သီတင်းသုံးဖော် ရဟန်းတို့သည် သူ ကျန်ခဲ့သော သင်္ကန်းကို ခွဲဝေယူရန် တိုင်ပင်ကြသည်ကို ရှင်တီသံ တစ်ဖြစ်လဲ သန်းကလေး ကြားသော် ငှါသင်္ကန်းကို ခွဲဝေယူကြပါနဲ့ဟု အော်ဟစ် ငိုကြွေးပြီး သင်္ကန်းပေါ်၌ ပြေးလွှားနေရှာတော့သည်။

ထိုအချိန် မြတ်စွာဘုရား၏ မိန့်ကြားမှုကြောင့် ရှင်အာနန္ဒာကိုယ်တော်တိုင် ကြွရောက်တော်မူလာသည်။ ရဟန်းတို့သည် ရှင်အာနန္ဒာကိုယ်တော်ကြီးကိုယ်တိုင် ကြွရောက်လာခြင်းမှာ အကြောင်းထူးကိစ္စရှိ၍သာ ကြွလာခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သိနေသောကြောင့် နေရာထိုင်ခင်းပေးကြသည်။ ပြီးနောက်...

“အရှင်ဘုရား... မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် ကြွရောက်လာပါသလဲ ဘုရား”

ဟု လျှောက်မေးလေသည်။

“ရှင်တီသံ ကျန်ခဲ့သော သင်္ကန်းကို သင်တို့ ဘာလုပ်မည်နည်း”

“တပည့်တော်တို့ ခွဲဝေယူရန် တိုင်ပင်နေကြပါသည် ဘုရား”

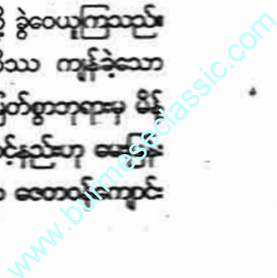
ထိုအခါ အရှင်အာနန္ဒာက...

“ဤသင်္ကန်းကို ခုနစ်ရက်ကျော်လွန်မှ ခွဲဝေခြမ်းခြင်း ပြုလုပ်ပါရန် မြတ်စွာဘုရား အမှာတော်ရှိ မိန့်ကြားလိုက်တယ် ရဟန်းတို့”

“မှန်လှပါ ဘုရား”

သာဓု... သာဓု... သာဓုဟု သံကြိမ်ခေါ်ပြီး ရှင်အာနန္ဒာ ပြန်ကြွသွားလေသည်။

ထို့နောက် တစ်နေ့ဝင် တစ်ဖိုးသောက် ဂုရုန်မြောက် ကျော်လွန်သော် ထိုသင်္ကန်းကို ရဟန်းတို့ ခွဲဝေယူကြသည်။ ပြီးနောက် ရဟန်းတို့သည် ရဟန်း တီသံ ကျန်ခဲ့သော သင်္ကန်းကို ဂုရုန်ကျော်မှ ခွဲဝေယူရန် မြတ်စွာဘုရားမှ မိန့်ကြားခဲ့သည်မှာ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်းဟု မေးမြန်းလျှောက်ထားရန် ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးရာ စောလင်္ကာရောင်

တော်သို့ ရောက်လာခဲ့သည်။

ထိုအချိန် ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားသည် ဇောဝန်ကျောင်း၏ တရားဟောရာ နေရာတွင် တရားသဘင် ကျင်းပနေချိန်ဖြစ်သည်။ ထိုနောက် ရဟန်းတို့သည် တိဿ ရဟန်းကျန်ခဲ့သော သင်္ကန်းကိစ္စကို မေးလျှောက်သော် မြတ်စွာဘုရားက...

“ချစ်သား ရဟန်းတို့...သင်တို့၏ သီတင်းသုံးဖော်တိဿ ရဟန်းသည် လောကုဘဝအကျောင့် ပျံ့လွန်တော်မူခါနီးအချိန်ထိ ထိုသင်္ကန်းကို စွဲမက်ခြင်းတဏှာအကြောင်းကြောင့် သင်္ကန်းကြားမှ သန်းဘဝကို ရောက်ခဲ့ချေပြီ”

မြတ်စွာဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကို ကြားရသော် တရားနာ ဖရိုသတ်တို့သည် အလွန်အံ့ဩကြကုန်၏။ အနည်းငယ်သော စွဲလမ်းမှုကြောင့် ပြုလုပ်ထားသော ကုသိုလ်တရားပင် မတားဆီးနိုင်ဘဲ ကောင်းမွန်ရာ ဘုံဘဝသို့ မရောက်မီ တိရစ္ဆာန်ဘဝသို့ ချက်ချင်းကျရောက်သည်မှာ အလွန်ကြောက်လန့်ဖွယ်ကောင်းလှ၏။

မြတ်စွာဘုရားမှ ဆက်ပြီး...

“ချစ်သား ရဟန်းတို့... သင်္ကန်းကြားမှ သန်းငယ်

လေးသည် အသင်တို့ ဤသင်္ကန်းကို ခွဲဝေပိုင်းဖြတ်မည်ဟု သော် ထိတ်လန့်၍ သောကဗျာပါပွားကာ သင်္ကန်းချုပ်နိုးကြားတွင် ပြေးလွှားနေရာတယ်။ ငါဘုရားသည် အလုံးစုံသိတော်မူသည့်အခါ ဂုရုကျော်လွန်မှ ခွဲဝေကြရန် မှာကြားခြင်းဖြစ်တယ်။ ယခု ဂုရုကျော်လွန်သွားပြီဖြစ်သည့်အတွက် တိဿ ရဟန်းသည် သူ ကျင့်ကြံခဲ့သော ကောင်းမှုကုသိုလ်ကံတရားတို့ကြောင့် တုသိတာ နတ်ပြည်တွင် နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားနေရပြီ။ သူ သန်းငယ်ဘဝတွင် ရှိနေစဉ် အသင်တို့ သူ့သင်္ကန်းကို ခွဲဝေပိုင်းဖြတ်ယူပါက သန်းငယ်သည် သင်တို့အား စိတ်ဖြင့် ပြစ်မှားမိ၍ ငရဲသို့ အမှန်တကယ်ကျရောက်ဖွယ်သာရှိတော့သည်ကို ငါဘုရား မြင်တော်မူသောကြောင့် တားမြစ်ခဲ့ရခြင်းဖြစ်တယ်။”

ဟု မိန့်တော်မူရာ တရားနာ ဖရိုသတ်တို့သည် သာဓုသုံးကြိမ်ခေါ်ဆိုပြီး သောတပတ္တိဂိုဏ်းသို့ ဆိုက်ရောက်ကြလေသည်။

***

ပေါ်လွင်ဦး(ခေ)

ကျမ်းကိုး

- ဓမ္မပဒ၊ သင်္ကန်းကို စွဲမက်သော တိဿပထေရ်ဝတ္ထု။

လှလှနွယ်စာပေမှ ထုတ်ဝေသော.....

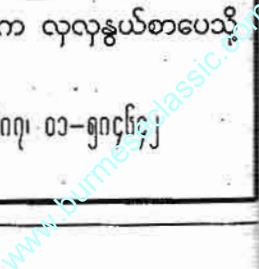
ခေတ္တရာဆရာကျော် ရေးသားပြုစုသည့်

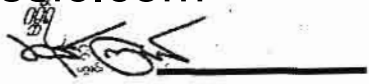
ကျွန်ုပ်၏ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်ကြီးများ

ဤစာအုပ်တွင် ကျွန်ုပ်ဖူးတွေ့ကြည်ညိုခဲ့ရသော ဆရာတော်ကြီး ၂၁ ပါး၏ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း၊ ကျင့်စဉ်ဩဝါဒများ၊ လောကီတိုးတက်ကြီးပွားရေးလမ်းညွှန်တရားများ၊ လောကုတ္တရာလမ်းညွှန်တရားများ၊ ပုတီးစိပ်ကျင့်စဉ်များ၊ မေတ္တာကျင့်စဉ်တရားများ စသည့် မှတ်သားလိုက်နာစရာ တရားတော်စုံလင်စွာ ပါဝင်သည့် စာအုပ်ကောင်း တစ်အုပ်ဖြစ်သည်။

(စာအုပ်ဆိုင်တိုင်းတွင်မေးဝယ်ပါ။ မရပါက လှလှနွယ်စာပေသို့ မှာကြားပါ။)

လှလှနွယ်စာပေ - ၀၉-၇၃၁၀၆၃၅၄၊ ၀၉-၂၅၀၂၇၃၆၈၇၊ ၀၁-၅၈၄၆၄၂

အချိန်မရသူများအတွက်

အပါယ်မရောက် အစောင့်အရှောက်

ရဲရဲထွန်း(ဟင်္သာတ)

ကျွန်ုပ်ထံသို့ ဓမ္မပိတ်ဆွေတစ်ဦးရောက်ရှိလာပြီး စာတစ်စောင်ပေးခဲ့ပါသည်။ ဖတ်ကြည့်ရာ အချိန်မရသူများအတွက် အပါယ်မရောက် အစောင့်အရှောက်ဟူသော ခေါင်းစဉ် တွေ့ရသည်။ ဆက်၍ ဖတ်ကြည့်ရာ သရဏဂုံသုံးပါးကို ခြံခံထားသော မေတ္တာပွားပုံ ပွားနည်းကို တွေ့ရသည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က...

ဘယ်က ရလာတာလဲဗျ။ တော်ကြာ သူများရေးပြီး စာဖြစ်နေပါဦးမယ်"

ဟု မေးကြည့်ရာ မိတ်ဆွေက...

ကျွန်တော်လည်း သူများဝေငှလို ရထားတာပါဗျ။ ဘာတော့လုပ်ကြည့်တော့ စိတ်ထဲမှာ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့နေတာကို ခံစားရတယ်။ အပါယ်မရောက်ဘူးဆိုတော့ ပိုပျော်ပေါ့ဗျ။ ခင်ဗျားလည်း လုပ်ကြည့်စေချင်လို့ ယူလာတာ

ဟု ပြန်ပြောသည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က...

အဓိပ္ပာယ်နဲ့ စာသားတွေက လေးနက်ပါတယ်။ ဤလို ကောင်းတာပေါ့ဗျ။ ပြီးတော့လည်း အားလုံး ပုဂ္ဂိုလ်တွေအတွက် မဂ္ဂဇင်းမှာ ထည့်ရေးလိုက်မယ်

ဟု ပြောရာ ထိုသူက...
"ကောင်းသလိုသာ လုပ်ပါဗျာ။ အားလုံး အကောင်းတွေ စုနေတာဆိုတော့ ပိုကောင်းတာပေါ့"

ဟု ပြောပြီး ပြန်သွားတော့သည်။
ထိုပုဂ္ဂိုလ် ဝေငှခဲ့သော အပါယ်မရောက် အကြောင်း တရားကျင့်စဉ်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

၁။ နံနက် အိပ်ရာမှ ထသည်နှင့် ခေါင်းရင်းဘက် မျက်နှာမူပြီး လက်အုပ်ချီလျက်...

(က) ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
နာမရူပံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တံ (ဦးချ)။

(ခ) ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
နာမရူပံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တံ (ဦးချ)။

(ဂ) သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
နာမရူပံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တံ (ဦးချ)။

ဟု သရဏဂုံလက္ခဏာ ဆောက်တည်ပူဇော်ပြီး အလုံးစုံသော သတ္တဝါတွေ ကျန်းမာကြပါစေ၊ ချမ်းသာကြပါစေ၊ ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းကြပါစေ၊ နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းကြပါစေ"ဟု မေတ္တာ ဘာဝနာပွားများပါ။

၂။ မျက်နှာသစ်သောအခါ ရှေးဦးစွာ မျက်နှာကို မရ

ဖြင့် မသံဃိ လက်ကို ရေလောင်းပြီး “သတ္တဝါတွေ သီတာ ရေသို့ အေးကြပါစေ” ဟု မေတ္တာပွားပြီး...

(က) ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
နာမရူပံ အနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ အနတ္တံ -
ဟု တစ်ခါရွတ်ဆိုပြီး မျက်နှာတစ်ခါသစ်ပါ။

(ခ) ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
နာမရူပံ အနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ အနတ္တံ -
ဟု တစ်ခါရွတ်ဆိုပြီး မျက်နှာတစ်ခါသစ်ပါ။

(ဂ) သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
နာမရူပံ အနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ အနတ္တံ -
ဟု တစ်ခါရွတ်ဆိုပြီး မျက်နှာတစ်ခါသစ်ပါ။

မျက်နှာတစ်ခါသစ်နေစဉ်အတွင်း အလုံးစုံသော သတ္တဝါတွေ ကျန်းမာကြပါစေ၊ ချမ်းသာကြပါစေ၊ ဘေးရန် ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းကြပါစေ၊ နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းကြပါစေ ဟု စိတ်ထဲမှ မေတ္တာပွားပါ။

၃။ နံနက် ထမင်းစားသောအခါ...

(က) ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ နာမရူပံ အနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ အနတ္တံ၊

(ခ) ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ နာမရူပံ အနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ အနတ္တံ၊

(ဂ) သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ နာမရူပံ အနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ အနတ္တံ

ဟု သရဏဂုံလက္ခဏာ ဆောက်တည်ပြီး အလုံးစုံသော သတ္တဝါတွေ အစာရေစာ ဝဝလင်လင် စားသောက်ကြရပါ စေ။ ကပ်ကြီးသုံးပါးမှ လွတ်ကင်းကြပါစေဟု မေတ္တာပွားပြီး ထမင်းစားပါ။

၄။ ညနေ ထမင်းစားသောအခါ၌လည်း နံနက်စာ စားစဉ်ကအတိုင်း သရဏဂုံမေတ္တာဆောက်တည် ဆင်ခြင် ပွားများပါ။

၅။ ညအိပ်ရာဝင်သောအခါ နံနက်အိပ်ရာထစဉ်က အတိုင်း ဆောက်တည် ဆင်ခြင် ပွားများပါ။

ထိုကဲ့သို့ သရဏဂုံ ကိုယ်လုံးထုံး လုံခြုံအပါယ်ဘေး ဆိုသည့်အတိုင်း သရဏဂုံကို ထုံနေအောင် မပြတ်ဆောက် တည် ဆင်ခြင် ပွားများခြင်းဖြင့် အပါယ်ဘေးက ကင်းလွတ် နိုင်ပါသည်။

“နာမရူပံ၊ အနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ၊ အနတ္တံ” ဟူသည်မှာ ငါ၏ ရုပ်၊ နာမ်နှစ်ဖြာ ဤခန္ဓာသည် မမြဲခြင်းသဘော၊ ဆင်းရဲခြင်း သဘော၊ အစိုးမရခြင်းသဘော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော (ရုပ် နာမ်တို့ သူ့သဘော သူဆောင်ခြင်းသဘော) ရှိချေ၏အဓိပ္ပာယ် ရပြီး၊ ၎င်းကို နှလုံးသွင်းရန်ဖြစ်သည်။ ဝိပဿနာတရား၏ အခြေခံ ဉာဏ်စဉ်လည်း ဖြစ်၏။ ဝိပဿနာ ဘာဝနာ

ပွားများခြင်းဖြင့် အမြင်ဆုံး ကုသိုလ်အကျိုးကိုလည်း ရရှိပါ သည်။ သို့ကဲ့သို့ မေတ္တာ ဘာဝနာပွားများခြင်းအားဖြင့်လည်း ယခု ဘွဲ့သောမက၊ နောင်သံသရာ ဘဝများစွာထိတိုင် ကောင်းကျိုးချမ်းသာအမှန်ကို ရရှိခံစားစေနိုင်ပါသည်။

အထက်ဖော်ပြပါအတိုင်း နေ့စဉ် ဆောက်တည်ပွားများ ရပါမည်။ ပါဠိကို ရွတ်ဆိုရင်း အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုပါ နှလုံး သွင်းပါ။ အလေ့အကျင့် ပွားထုံမှု များလာလျှင် “နာမရူပံ အနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ၊ အနတ္တံ” ၏ လက္ခဏာရေးသုံးပါးကို ဝိပဿနာ အမြင်ဖြင့် ရှုမြင်နေနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

သရဏဂုံနှင့် မေတ္တာစိတ်တို့သည် စိတ်အာရုံသွင်း ပွားလာသည်နှင့်အမျှ စိတ်သည် မကောင်းမှုနယ်ယယ် (အက သိုလ်စိတ်) မှ ကောင်း သယ် (ကုသိုလ်စိတ်) သို့ အရောင် များ အနေများပြီး စိတ်၏ စင်ကြယ်မှုနှင့် သမာဓိကို ဖြစ်စေ လာမည်ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ သတ္တဝါ (အထူးသဖြင့် လူ) တို့သည် တစ်ဘဝ မှ တစ်ဘဝသို့ ကူးရာတွင် ဝိညာဉ် (လိပ်ပြာ) အဖြစ်နှင့် ခန္ဓာ ကိုယ်တစ်ခုမှ တစ်ခုသို့ ကူးပြောင်းသည်ဟူသော အချက်မှ လူသေလျှင် ဘာမှမဖြစ်တော့၊ အရင်ဘဝလည်း မရှိခဲ့ နောင် ဘဝလည်း မရှိဟုဆိုသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူအဆမျိုးများကို ဖယ်ထုတ်ပစ်ရန် လိုအပ်သည်။

သတ္တဝါတို့သည် အမျိုးအစားကွဲပြား ခြားနားနေခြင်း ဆင်းရဲချမ်းသာ၊ ဆူကြူနိမ့်မြင့် စသည်ဖြင့် လောကဝံတရ ရှစ်ပါးအလိုက် ဖြစ်ပေါ်ပြောင်းလဲနေခြင်းမှာ စိတ်၏ စင်ကြယ် (ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်စိတ်) များကြောင့် ဖြစ်သည်။ လူတို့ သည် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဟူသော အကြောင်းတရား လေးပါးကြောင့်လည်း ကွဲပြားခြားနားမှု ဖြစ်ပေါ်နေခြင်းဖြစ် သည်။

သင်သည် ယနေ့ ရရှိသည့်အချိန်လေးတွင် ယခုထက် ပိုမို အပါယ်မရောက် အစောင့်တရားကိုသာ လိုက်နာကျင့်ကြံ အားထုတ်မည်ဆိုပါက၊ ထိုကုသိုလ်ကံစိတ်များကြောင့် ယခု ဘဝတွင်သာမက၊ နောင် အတိတ်ဘဝများစွာထိတိုင် ချမ်းသာ သုခများစွာတို့ ရရှိခံစား၊ ခံစားနိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ရေးသား တင်ပြအပ်ပါသည်။

* * *

ဓနုဗ္ဗနန်း (ဟာသံ)

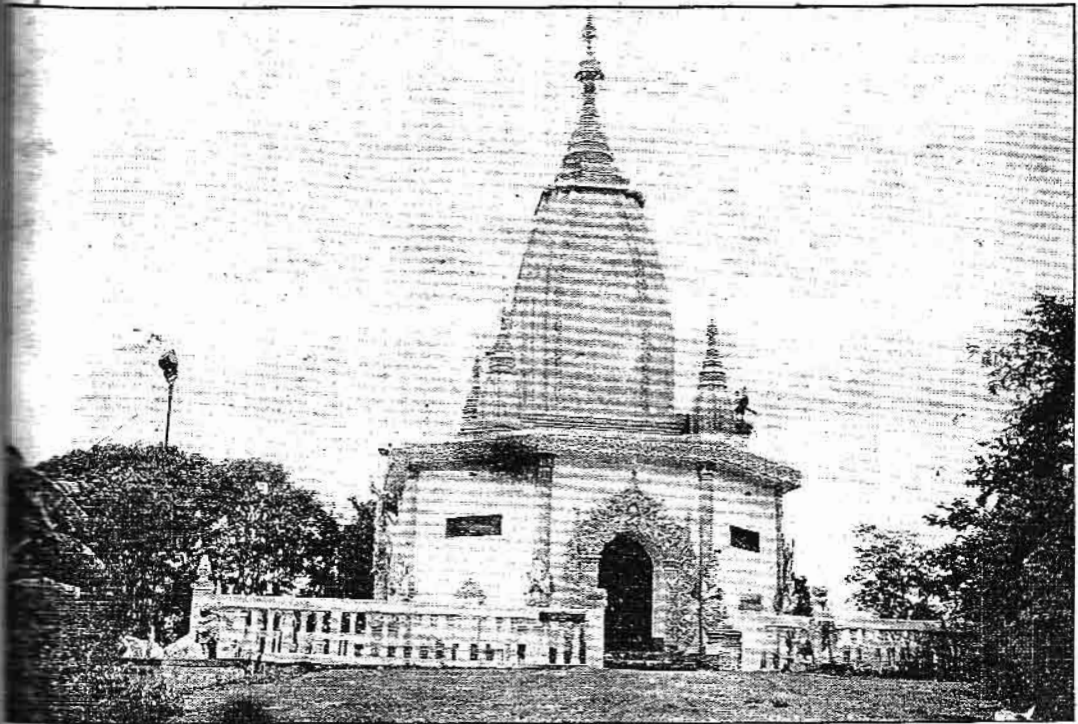

တောင်ကြီးမြို့ ခြံစိမ်းတောင်နှင့် ရွှေတိဂုံ မဟာမြတ်မုနိ ဓာတ်ပေါင်းစုစေတီတော်

■ ဗေဒသုတေသီ ဆရာမျိုး ■

နိဒါန်း

ရုပ်ပြည့်နယ်တောင်ပိုင်း၊ တောင်ကြီးမြို့၏ အရှောက်
ဘက်တန်းတစ်လျှောက်ပေါ်တွင် စေတီပုထိုးဘုရားများ
စည်ထား ကိုးကွယ်ကြပါသည်။

ထိုတောင်တန်းတစ်လျှောက်၏ မြောက်ဘက်အစွန်
ဆုံးကျသော တောင်ကို “မြစိမ်းတောင်” ဟူ၍ ခေါ်တွင်ပြီး၊
ထိုတောင်ပေါ်တွင် ဉာဏ်တော်အမြင့် ၁၀၈ တောင်ရှိသော
ရွှေတိဂုံ မဟာမြတ်မုနိ ဓာတ်ပေါင်းစုစေတီတော်ကို တည်
ထားကိုးကွယ်ရန် အစပျိုး အားထုတ်ခဲ့ပါသည်။

အတိတ်

စေတီတော်ကြီးကို တည်ထားရန်အတွက် ပထမဦးဆုံး
ကြိုးစားဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ယခု ဘုရားဒါယကာ
ကြီး မြန်မာတိုင်းရင်းသမားတော် ဆရာကြီး ဦးချစ်ထူးပင်
ဖြစ်ပါသည်။

“မြစိမ်းတောင်” ဟူ၍ နာမည်ကျော်ကြားလာရာသည်
သမိုင်းကြောင်းကို ဖော်ပြရမည်ဆိုလျှင် ဆရာကြီး ဦးချစ်ထူး
၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို အစဖော်မုသာ ပြည့်စုံစွာ သိနိုင်မည်ဖြစ်
ပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးချစ်ထူး၏ ငယ်မည်မှာ ဦးချစ်ဖြူ ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကြီးကို ညောင်ရွှေမြို့နယ်၊ အင်းလေး၊ နန်းပန်ရွာမှ အဖ ဦးလှိုင်၊ အမိ ဒေါ်ရွှေမယ်တို့မှ ၁၂၂၂ ခု၊ တော်သလင်းလပြည့်နေ့တွင် မွေးဖွားခဲ့ပါသည်။ ငယ်ရွယ်စဉ်အခါကပင် ကံငါးပါးကို လုံခြုံစွာ ထိန်းသိမ်းခဲ့ပြီး ဘုရားမှတစ်ပါးကိုးကွယ်အားထား ယုံကြည်ရာ အလျဉ်းမရှိဟု ယူဆခဲ့သည်။ ကိုယ်ရေးကိုယ်ချွန် ကိုယ်တွေ့မှသာ လက်ခံ ယုံကြည်တတ်သူဟူ၍လည်း ဆိုရပါမည်။

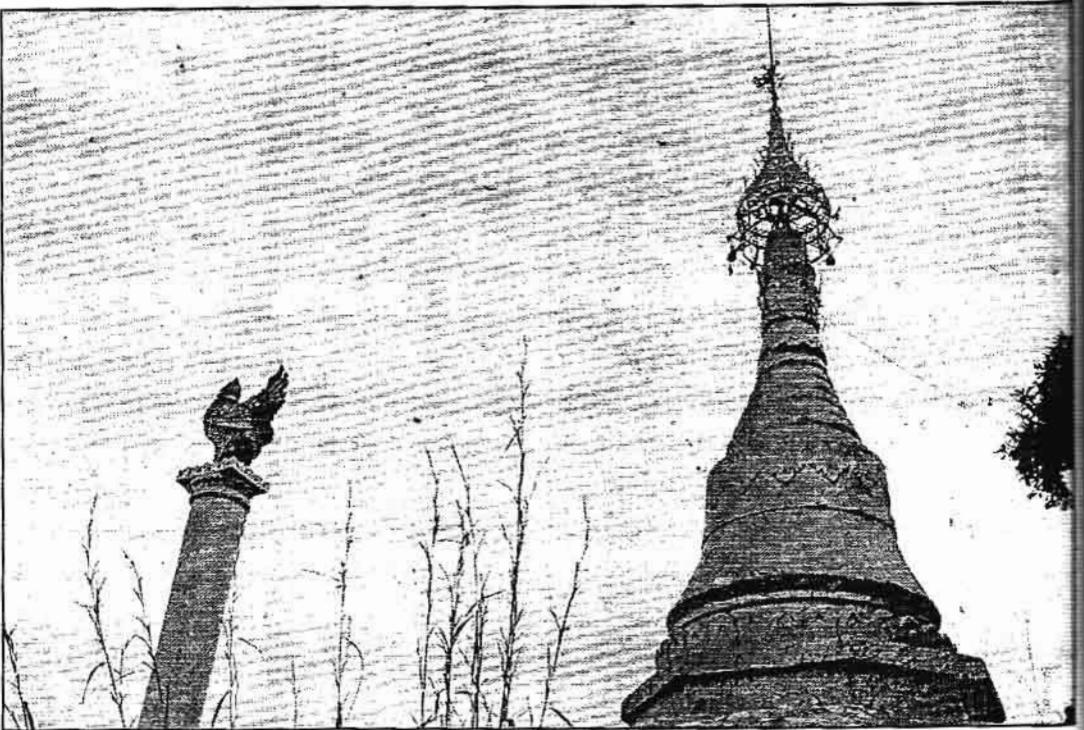
အရွယ်ရောက်သည့်အခါ အင်းလေး၊ နန်းပန် ရွေးပါးရွာမှ အဖ ဦးချစ်၊ အမိ ဒေါ်အေးမယ်တို့၏ သမီးဖြစ်သူ ဒေါ်အေးကြည်နှင့် အကြောင်းပါခဲ့ပါသည်။

၁၃၀၇ ခုနှစ်တွင် စစ်အေးစစ်ဒဏ်ကြောင့် အင်းလေး

(၁) ပထမအကြိမ် ဖြစ်ရပ်ဆန်း

ပထမဦးဆုံးတွေ့ကြုံရသည်မှာ တစ်နေ့သောအခါ၌ အဘိုးအိုတစ်ဦးရောက်ရှိလာပြီး “မြေးတို့၏ အိမ်မှာ ဖိုလ်ဝင်ပါမည်” ဟု ပြောလာပါသည်။ ဖိုလ်ဝင်သည်ဆိုခြင်းကို နားမလည်သဖြင့် မေးကြည့်ရာ ခဏသေပြီး ပြန်ရှင်လာသည်ကို ခေါ်ဆိုကြောင်း၊ တစ်နာရီခန့်သာ ကြာမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြီး လှဲအိပ်လိုက်ပါတော့သည်။

အိပ်ပျော်သွားတဲ့ အဘိုးအိုကို ဆရာသမားတစ်ဦးဖြစ်သော ဦးချစ်ထူးသည် သွေးစမ်းကြည့်ခြင်း၊ နားကျပ်ဖြင့် နားထောင်ခြင်းတို့ဖြင့် စစ်ဆေးကြည့်ရာ လုံးဝ သွေးခုန်ခြင်းမရှိ၊ ပကတိ လူသေကောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ကို စွန့်ခွာပြီး တောင်ကြီးမြို့ပေါ်တွင် တိုင်းရင်းမြန်မာဆေးဆရာလုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း အခြေချခဲ့ပါသည်။ သမီး ၄ယောက်၊ သား ၂ယောက်၊ စုစုပေါင်း သားသမီး ၆ယောက်ကို မွေးဖွားခဲ့ပါသည်။

တောင်ကြီးမြို့တွင် ဆေးဆရာဘဝဖြင့် စတင်အခြေချပြီး မကြာမီအချိန်မှစ၍ ဆရာကြီး ဦးချစ်ထူးသည် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု တွေ့ကြုံရပါတော့သည်။

အဘိုးအိုပြောသည့်အတိုင်း တစ်နာရီပြည့်သောအခါ ချက်ချင်း လူကောင်းကဲ့သို့ ထထိုင်လာသည်ကို အံ့ဩစွာ တွေ့မြင်ရပါတော့သည်။ ဖိုလ်မှ ထသော ထိုအဘိုးအိုသည် ကျင်ငယ်ရည်တစ်ပုလင်းကို စွန့်ပေးပြီး လိုရာသုံးပါဟု ပြောဆို ထွက်ခွာသွားခဲ့ပါသည်။ အဘိုးအို ပေးခဲ့သော ကျင်ငယ်ရည်ပုလင်းကို ဆေးကုသည့် ဆေးသေတ္တာထဲသို့ ထည့်ပြီး ရောဂါကုသွားရာတစ်လျှောက် ဆောင်သွားရာ မည်သည့်ရောဂါကိုမဆို ပျောက်ကင်းအောင် ကုသနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ဥတု

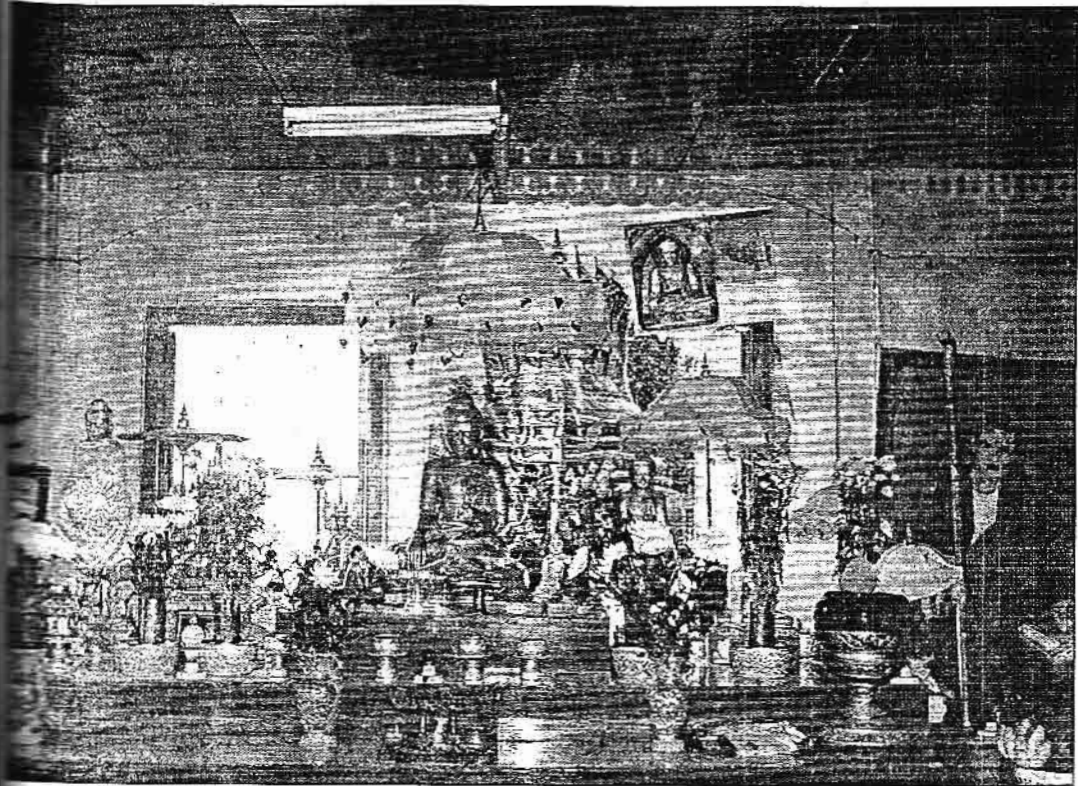

အာဟာရကြောင့်ဖြစ်သော သာမန်ရိုးရိုးရောဂါများတွင်သာ
ပဲပဲပဲပဲပဲပဲပဲ အနောင့်အယုက်ဖြင့် ခံစားရသော ဝေဒနာ
များကိုပင် ပေးသည့်ဆေးက အစွမ်းထက်၍ ပျောက်
ဆုံးသွားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

၂) ဘိုးမင်းခေါင်နှင့် တွေ့ဆုံခြင်း

၁၉၅၂ ခုနှစ်တွင် ပုပ္ပားတောင်ပေါ်၌ ယခု လူအများ
သိရှိသော ဝိစာကြီး အဘဘိုးမင်းခေါင်သည် သက်ရှိထင်ရှား
နေပါသေးသည်။ ထွက်ရပ်လမ်းသို့ မထွက်သေးပါ။ ထို
အတွင်း ဆရာကြီး ဦးချစ်ထူးသည် အိမ်မက်မြင်မက်ပါသည်။

တစ်ဦးကို တွေ့ရပါသည်။ တွေ့စတွင် အရူးတစ်ယောက်ဟု
ထင်မှတ်ပြီး ဂရုမစိုက်ဘဲ နေထိုင်ရာ၊ ထိုအရူးကပင် သွားလေ
ရာ လိုက်ပြီး ဘယ်ကိုသွား ဘာတွေ့မယ် စသဖြင့် ပြောဆို
ပါသည်။ ပြောသည့်အတိုင်းသွားသောအခါ အမှန်တကယ်ပင်
တွေ့ရပါတော့သည်။ ညဘက်ရောက်၍ လူသူမရှိသည့်အခါ
အရူးဟု ထင်မှတ်မှားသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အကောင်းပကတိ
ဖြစ်နေပြီး ဆေးမြစ်များရှိရာကို ညွှန်ပြပေးပါသည်။ အရူးဟု
စိတ်က ထင်နေသော်လည်း ရင်ဆိုင်တွေ့ရသည့်အခါ အလွန်
ကြောက်စိတ်ဝင်နေခြင်း၊ ခိုင်းသမျှ မလုပ်ဘဲ မနေနိုင်ခြင်း
တို့ကို တွေ့ကြုံခဲ့ရပါသည်။ နောက်ဆုံး ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ဟင်း

အိမ်မက်ထဲတွင် ပုပ္ပားတောင်ပေါ်၌ အစွမ်းထက်သော
မြစ်များ ရှိကြောင်းနှင့် ရောဂါသည်များ ကုသရန် အစွမ်း
ထက်သော ဆေးမြစ်များနှင့် ဆေးဖော်စပ်နည်းများ လာ
ရောက်ယူရန် မြင်မက်ပါသည်။ ပုပ္ပားတောင်ပေါ်တွင် ဆေး
မြစ်များ ရှိကြောင်းကို ကြားဖူးနားဝလည်း ရှိပြီးဖြစ်သဖြင့်
အကျိုးမယုတ်နိုင်ဟု တွေးပြီး ပုပ္ပားတောင်သို့
ရောက်ခဲ့ပါသည်။

ပုပ္ပားတောင်သို့ စတင်၍ ရောက်ရှိသည်နှင့် ဦးစွာ
အရူးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ သွားလာဆဲဆိုနေသော ပုဂ္ဂိုလ်

ပေါင်းစုံနယ်ဖတ်၍ တံတွေးများ ထွေးထည့်ကာ စားခိုင်းသည်
ကိုလည်း မစားပါဟု မပြောရဲအောင် စားခဲ့ရပါသည်။ ခွဲဖွယ်
ကောင်း၍ အောင့်အည်းစားခဲ့ရသော်ငြားလည်း အမှန်
တကယ်စားလိုက်သည့်အခါ မွှေးကြိုင်၍ တစ်သက်တွင်
တစ်ခါမျှ မကြုံဘူးသော အရသာရှိလှသည့် ထမင်းကို စား
ခဲ့ရပါသည်။ နောင်မှ သိရသည်မှာ ဝိစာဘိုးမင်းခေါင်ဖြစ်နေ
ကြောင်းပင် ဖြစ်သည်။ ရှားပါးသော ဆေးမြစ်များ တူးဖော်
ခဲ့ခြင်း၊ ညအချိန်မတော် ဆေးကြိတ်ရမည်ဆိုလျှင် မယုတ်
သောနေရာတွင်ပင် ရေအဆင်သင့်တွေ့ခြင်း စသည့် ဆန်း

www.burmeseclassic.com

ကြယ်လှသော ဖြစ်ရပ်တို့နှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ခဲ့ရသည်။ မပြန်ခင် အချိန် ညစဉ်တိုင်း ကျင့်စဉ်များကို သင်ကြားပေးခဲ့ပြီး သာသနာပြုရန်အတွက် ဝါ၏ ခိုင်းစေရာကို ပြုလုပ်ပါမည်ဟု ကတိပြုစေပြီးသားအဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့ပါသည်။

(၃) ဝိဇ္ဇာများနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း

၁၉၅၄ ခုနှစ်တွင် ပဲခူးမြို့မှ မင်းဓမ္မဆရာတော် ဦးကိတ္တိ (အဘရာကျော်)ဖြင့် တွေ့ရှိပြီး တွေ့တွေ့ချင်း (၂x၁)လက်မ သစ်သားချောင်းဖြင့် အရိုက်ခံခဲ့ရသော်လည်း သစ်သားသာ ကျိုး၍ နာကျင်ပေါက်ကွဲခြင်းမရှိ ခံစားခဲ့ရသည်။ ဘိုးဘိုးအောင်၊ ရက်ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်၊ ဆံ့ရှည်ကိုယ်တော် အစရှိသော ဝိဇ္ဇာများနှင့်လည်း ကိုယ်တိုင်တွေ့ရှိခဲ့ရပြီး ပညာရပ်မျိုးစုံကို သင်ကြားခဲ့ရပါသည်။

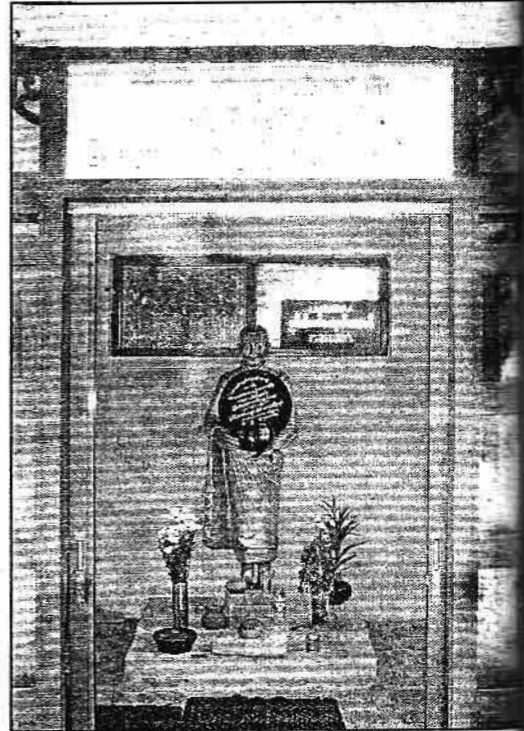
သာသနာပြုခရီးအစ

အိမ်မက်အရ အင်းလေးစကားရွာ၏ အရှေ့ဘက်တွင် ရှေးဟောင်းဘုရားများနှင့် အသုံးအဆောင်များအား သာသနာပြုရန်အတွက် လာရောက်ပင့်ရန် ခိုင်းစေသည့်အတိုင်း သွားရောက် ရှာဖွေရာ အိမ်မက်အတိုင်း တွေ့ရှိ၍ ပင့်ဆောင်ခဲ့ရသည့် သာဓကလည်း အထင်အရှားရှိပါသေးသည်။

ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ညွှန်ပြ သွန်သင်မှုများကြောင့် လုပ်ဆောင်ကျင့်ကြံရသည့် လုပ်ငန်းများကလည်း မနည်းလှပေ။ ဂူကိုးဂူ၊ သင်္ချိုင်းကိုးသင်္ချိုင်း၊ တောင်ကိုးတောင် ပြည့်စုံစွာ ကျင့်ခဲ့ရသည်။

မြစ်မ်းတောင်ဟု မသိရသေးသည့်အချိန်ကပင် ယခုမြစ်မ်းတောင်၏ တောင်ခြေတွင် ရှိသော ရေကန်ဘေးတွင် မီးလွတ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရန် ဝိဇ္ဇာများ၏ ခိုင်းစေချက်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့ရသည်။ ထိုစဉ်က တောထူထပ်သေးသောကြောင့် ညစဉ် ကျားတစ်ကောင်သည် ထိုရေကန်သို့ ရေသောက်ဆင်းလာသည်ကို တွေ့ကြုံခဲ့ရသော်ငြားလည်း ရန်မူခြင်းကို လုံးဝမခံခဲ့ရဘဲ အဓိဋ္ဌာန်ပြီးမြောက် အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။

ထိုမှတစ်ဆင့် မြစ်မ်းတောင်ပေါ်တွင် ၁၀၈ တောင်အမြင့်ဆောင်သော ရွှေတိဂုံ မဟာမမြတ်မုနိ ဓာတ်ပေါင်းစု ဓေတီတော်ကြီးကို တည်ထားရန် ဝိဇ္ဇာများက အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ပါသည်။ တည်ထားကိုးကွယ်ရသည့် အကြောင်းရင်းမှာ အောက်မြန်မာပြည်၏ တန်ခိုးကြီးသော ရွှေတိဂုံဘုရားနှင့် အထက်မြန်မာပြည်၏ တန်ခိုးကြီးသောဘုရား မဟာမြတ်မုနိကို ပေါင်းစပ်၍ မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံး အေးချမ်းသာယာ ပေါင်း

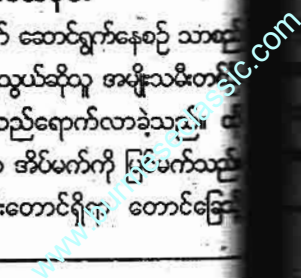
စည်းနိုင်ရန် ရည်ရွယ်၍ “ရွှေတိဂုံ မဟာမြတ်မုနိ ဓာတ်ပေါင်းစု ဓေတီတော်ကြီး” ကို တည်ထားစေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဘုရားတည်ထားရန်အတွက် မြစ်မ်းတောင်ကို ရရှိရန်အတွက်လည်း မလွယ်ကူလှပါ။ ခွင့်ပြုမိန့်ပါမစ် တောင်သော်လည်း သစ်တောကြီးပိုင်းဖြစ်နေသဖြင့် မပေးနိုင်သဖြင့်ဖြစ်နေပါသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သစ်တောမင်းကြီး၏ ထောက်ခံပေးမှုဖြင့် အထက်သို့ အကြိမ်ကြိမ်တင်ပြ ကြိုးစားခြင်းဖြင့် ခွင့်ပြုမိန့် ပါမစ်ကို ရရှိခဲ့ပါသည်။

၁၉၆၁ ခု၊ နှစ်ဦးပိုင်းမှ စတင်၍ ဘုရားတည်ရန် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ ထူထပ်သော တောဖြစ်နေသဖြင့် တောရှင်းခြင်း၊ လမ်းဖောက်ခြင်း၊ ရေဖိးရရှိရေးနှင့် ကျောင်ဆောင်များ ဆောက်လုပ်ခြင်း စသည်တို့ကို ခုနစ်လတာအတွင်း ပြီးမြောက်စေခဲ့ပါသည်။

မြစ်မ်းတောင်သမိုင်း

သာသနာ့ကိစ္စများအတွက် ဆောင်ရွက်နေစဉ် သာဓကပြု နောင်ကန်ကျေးရွာမှ ဒေါ်ငွေဥယျာဉ် အမျိုးသမီးတစ်ဦးသည် တောင်ကြီးမြို့သို့ အလည်ရောက်လာခဲ့သည်။ ထိုအမျိုးသမီးသည် ထူးဆန်းသော အိမ်မက်ကို ငြိုငြင်မက်သည့် အိမ်မက်ထဲတွင် ယခု မြစ်မ်းတောင်ရှိရာ တောင်ခြေ

ရောက်လာခဲ့ရာ ချောမောလှပသော မင်းသားတစ်ပါးသည် သူမအား ခရီးဦးကြိုပြုပြီး တောင်ပေါ်သို့ ခေါ်ဆောင်ခဲ့သည်။ တောင်ပေါ်ရောက်သောအခါ ကြီးမားလှစွာသော စေတီတစ်ဆူကို မြင်တွေ့ ဖူးမြော်ရလေသည်။ ထိုမင်းသားက ဘုရားစေတီအတွင်းသို့ ဆက်လက်ခေါ်ဆောင်သွားရာ အတွင်းဘက်တွင် မဟာမြတ်မုနိဘုရားကို ဆက်လက်၍ အံ့ဩစွာ ဖူးတွေ့ရလေသည်။

အိပ်မက်အရ အိမ်ရှင်နှင့် မြစ်မီးတောင်ပေါ်သို့ တက်သွားပြီး ဆရာကြီးအား တွေ့ဆုံ၍ အိပ်မက်အကြောင်းကို ပြောပြလေသည်။ ထိုသို့ပြောဆိုနေသည့်အခိုက်မှာပင် ထို

ဘုရင်၏ သမီးတော်များဖြစ်ကြကြောင်း၊ မိမိတို့၏ အမည်များမှာ မြစ်မီးရှင်၊ မြစ်နို့၊ မြစ်နွား၊ မြစ်မာလာ၊ မြစ်နန်းဝါ၊ ရူပနန္ဒာတို့ ဖြစ်ကြကြောင်း၊ မိမိတို့အား အကြောင်းပြု၍ ဤတောင်၏ အမည်ကို 'မြစ်မီးတောင်'ဟု သမုတ်ပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပြောဆိုပါတော့သည်။

ဆရာကြီး ဦးချစ်ထူးက ပြောရုံမျှ လက်ခံရမည့် အကြောင်းမရှိပါ။ အမှန်တကယ် ရှေးဟောင်းဘုရားများ ရှိသည်မှန်ပါက မြနှင့် ပတ်သက်သော သက်သေပစ္စည်းများကို ပို့ဆောင်ခဲ့ပါလျှင် လက်ခံ အတည်ပြုပေးမည်ဟု ကတိများ ပေးလိုက်သည်။

အမျိုးသမီးထံ၌ သိုက်နန်းရှင် ဝင်ရောက်ပူးကပ်ပြီး ဤတောင်၏ သမိုင်းကြောင်းကို ဖော်ပြပါမည်ဟုဆိုကာ ရှင်းလင်းပြောပြပါသည်။ အရှေ့ဘက် တောင်တစ်ကြောတွင် တောင်ငူလုံးရှိကြောင်း၊ တောင်မှ မြောက်သို့ ရွှေမော်စောတောင်၊ နွားလားဥဿဖတောင်၊ တောင်ချွန်းတောင်၊ နဂါးဂူတောင်နှင့် ကျောက်ဖားတောင်များ ဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုတောင်သည် ကျောက်ဖားတောင်ခေါ်ကြောင်း၊ ယခင်က ဤတောင်ပေါ်တွင် ရှေးဟောင်း ရုပ်ပွားတော်၊ ဆင်းတုတော်များနှင့် ဓာတ်တော်များ ကိန်းဝပ်လျက်ရှိကြောင်း၊ ထိုဓာတ်တော်များနှင့် ဘုရားပစ္စည်းများကို မောင်နှမ ခုနစ်ဖော်တို့က စောင့်ရှောက်ရကြောင်း၊ မောင်နှမ ခုနစ်ဖော်တို့သည် အင်းဝ

ပစ္စန်းဆက်များ၏ အကူအညီ

ကတိပေးပြီး သုံးရက်မြောက်သောနေ့တွင် ဘုရားအုတ်မြစ်ချရန် လိုက်ခေါင်းများ တူးဖော်ရာ အနောက်ဘက်အရပ်တွင် စကြာပုံ ကျောက်ဆောင်တစ်ခုကို တူးဖော်မိပြီး ၎င်းအောက်မှ အရည်တစ်ပေခွဲခန့်ရှိသော စိန်ဖြူ သုံးတုံးကို ရရှိသည်။ ဆက်လက်တူးဖော်ရာ အရည်နုသော မြကျောက်ကလေးများကို တူးဖော်ရရှိသည်။

လေးရက်မြောက်သောနေ့တွင် ဆရာကြီး၏ တပည့်ဖြစ်သူ ဦးလှကျော်ထံတွင် နဂါးဂူတောင်စောင့်နတ်မှ ဤဘုရား လာရောက်ပင့်ဆောင်ရန် အိပ်မက်ပေးသဖြင့် ဦးလှ

ကျော်နှင့်အဖွဲ့သည် နဂါးဂူအတွင်း ပေ ၂၀၀ ခန့်အရောက်တွင် လေးလက်မ ရှိသော မြဘုရားကို ပင့်ဆောင်ရရှိခဲ့ပါသည်။

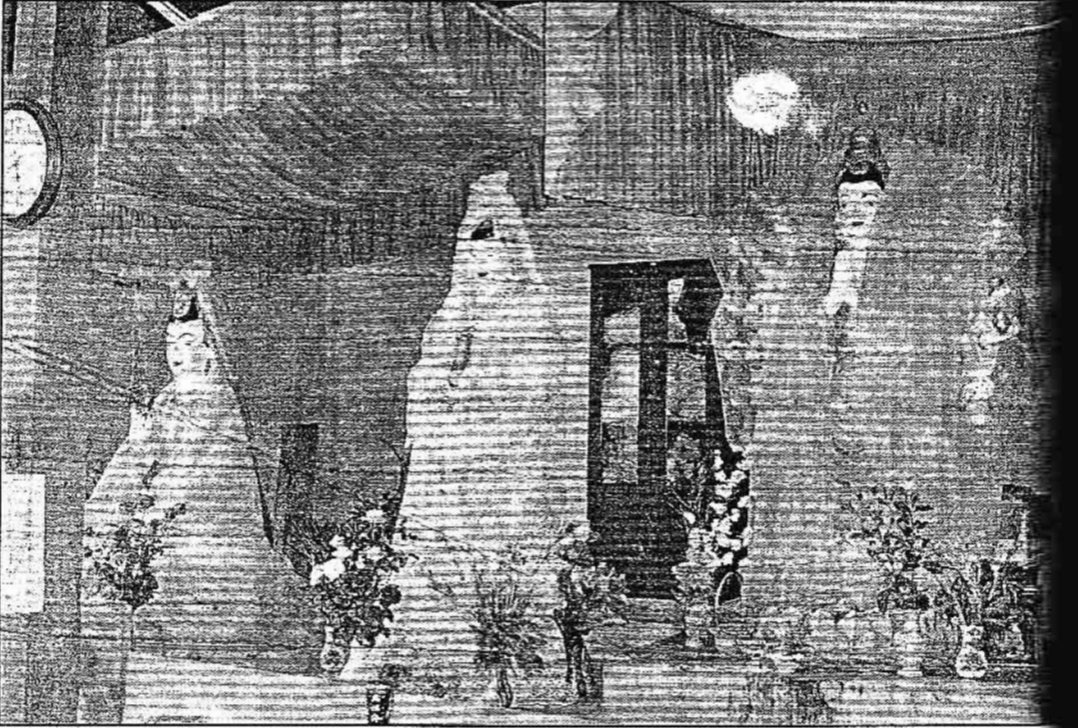
ငါးရက်မြောက်သောနေ့တွင် ရမည်းသင်းမြို့မှ ဒေါ်မမလေးနှင့် တောင်ကြီးမြို့ ကန်အောက်ရပ်မှ ဒေါ်မြနန်းရှင်တို့သည် မိုးကောင်း မြဘုရား ခုနစ်ဆူနှင့် မြကလာပ်တို့ကို လာရောက်လှူဒါန်းကြသည်။

ထိုသို့သော သက်သေပစ္စည်းများကို ရရှိသဖြင့် ဆရာကြီး ဦးချစ်ထူးသည် မိမိ၏ ကတိအတိုင်း "မြစိမ်းတောင်"

ကဆုန်လပြည့်နေ့တွင် ထီးတော်တင်လှူပြီးစီးခဲ့သည်။

မြစိမ်းတောင် သာသနာပြုလုပ်ငန်း

၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် နောင်တော်ကြီးဖြစ်သော ရွှေတိမဟာမြတ်မုနိ ဓာတ်ပေါင်းစုစေတီ ပုံစံတော်ကို တည်ထားပြီးမြောက်သည်။ ထိုနှစ်မှာပင် အလယ်မလှိုင် အနံ ၄၂၈ အမြင့် ၁၅ပေအထိ ပြီးမြောက်ခဲ့သည်။ ၁၉၇၇ ခုနှစ်တွင် ၄၂ပေပတ်လည်ရှိပြီး အမြင့် ၂၇ပေအထိ တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့သည်။ ၁၉၇၈ ခုနှစ်တွင် ထိုမလှိုင်ကြီးပေါ်တွင် ကနက္က

ဟူသောအမည်ကို ဆိုင်းဘုတ်တင်၍ အမည်တွင်စေခဲ့ပါသည်။

မြနှင့် ပတ်သက်သော သက်သေအထောက်အထားများကို ရရှိခဲ့သဖြင့် မြစေတီတစ်ဆူတည်ထား ကိုးကွယ်ရန် ၁၃၂၄ ခုနှစ်တွင် အုတ်မြစ်ချခဲ့သည်။ ဘုရားတည်ရန် အုတ်မြစ်ချပွဲကြီးကို ဂိုဏ်းသံဃာတော်များ စုံလင်စွာဖြင့် ကျင်းပခဲ့သည်။ ထိုလတွင် လကြတ်သောကြောင့် နေနှင့် လနှစ်ပါးဆိုင်သောလဟူ၍ သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ မြစေတီဘုရားတွင် ရရှိထားသော မြဘုရားများ၊ သိုက်နန်းအဆက်ဆက်မှ လာရောက်လှူဒါန်းကြသော ကျောက်မျက်ရတနာများ၊ ဓာတ်တော်များ၊ မြကျောက်လုံးများကို ဌာပနာ၍ ၁၃၂၅ ခုနှစ်၊

ထီး ၁၀၈ လက် ဖွင့်လှစ်ပူဇော်ခြင်း၊ ဓာတ်တော်ဌာပနာတိုက်သွင်း ပူဇော်ခြင်းပြုလုပ်ခဲ့သည်။

မလှိုင်အတွင်း မှန်သုံးမုခ်ဖြစ်သော ဓမ္မစကြာ-တော်လားဘမုနိ-မြောက်၊ ဆုတောင်းပြည့်-အနောက်တို့တူရပ်ပွားတော်သုံးဆူကို အုတ်ဖြင့် ပူဇော်ခဲ့သည်။ အရှေ့မုခ်တူမူ အဓိကကျသော မဟာမုနိ ကြေးဆင်းတုတော်ကြီး ဉာဏ်တော် ၉ပေ ၉လက်မ၊ ကြေးပိဿာချိန် ၁၈၀၀ ပြုပူဇော်ခဲ့သည်။ စေတီတော်၏ ပံတံဝန်းကျင်တွင် အင်းဖောင်တော်ဦး ကိုယ်ပွားတော် ကျောင်းဆောင်၊ ဘိုးခင်အပေါင်းတို့၏ စကြာဓာတ်နန်း၊ ရှင်သီဝလီ၊ ချင်ဥပုရ၊ ရဟန်းတော်များ၏ ကျောင်းဆောင်၊ တောင်ပိုင်းဘိုးဘိုး မြ

www.burmeseclassic.com

မောင်နှမ ခုနစ်ဖော်တို့၏ သိုက်နန်း၊ ဥဂုမင်းနတ်နန်း၊
မြို့ရှင်နန်း၊ ကိုးမြို့ရှင်နတ်နန်း အစရှိသည်တို့ကို
ဆောင်ဆောင်အခန်းခန်း ပြီးပြောက် အောင်မြင်စွာ ဆောင်
ရွက်ခဲ့သည်။

ဆရာတော်များမှ တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ခြင်း
ဆရာကြီး ဦးချစ်ထူးသည် ကျန်းမာရေးချို့ယွင်းလာ
ခြင်း မြစ်မီးတောင် သာသနာတော်ကြီးကို ၁၉၂၄ ခုနှစ်
တွင် ဖျဉ်းမနားမြို့ သပြေလှကျောင်းတိုက်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ
ဦးလေး၊ တောင်ကြီးမြို့ မင်းကွန်းကျောင်းတိုက်ဆရာတော်
ဘဒ္ဒန္တ ဦးတေဇောဘာသ၊ တောင်ကြီးမြို့ နဂါးပွက်ကျောင်း

**နဂါးပွက်ကျောင်းတိုက် ဆရာတော်၏
နောက်ဆက်တွဲ သာသနာပြုခြင်းများ**

- ၁။ တောင်ပေါ်တက်ရာ လမ်းတစ်လျှောက် လေးဖာ
လုံအရှည်ရှိသော ကတ္တရာလမ်းအဖြစ် ပြန်လည်ပြုပြင်ခြင်း၊
ဖြတ်လမ်း လှေကားထစ်များ၊ ရွှေမင်းသားတောင်သို့သွားရာ
လမ်းများ ပြုလုပ်ခြင်း။
- ၂။ ဦးညိုစိန်မိသားစု၏ မတည်ငွေဖြင့် "ရွှေပေါ်ထော
ငွေပေါ်ထော စေတီတော်"ကို တည်ထားခြင်း။
- ၃။ ဦးကံညွန့်မိသားစု မတည်ငွေဖြင့် နဂါးရံတုရားကို
တည်ထားခြင်း။
- ၄။ ဦးခင်မောင်+ဒေါ်လတ်လတ်(စတိုင်လ်စတိုး)၊

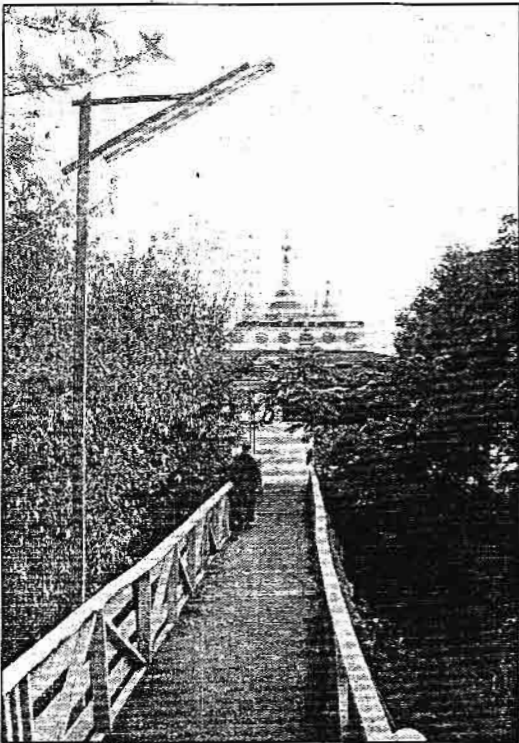
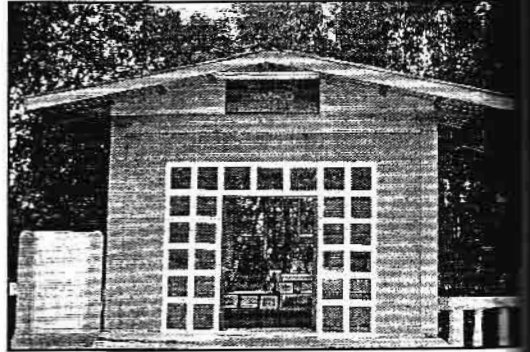
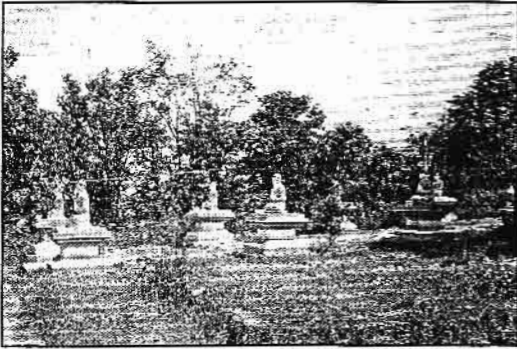
တိုက်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ ဦးတေဇဝန္တ အင်းလေး နန်းပုန်
ဆောင်ကျောင်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ ဦးဝေန် အစရှိသော ဆရာ
တော် လေးပါးတို့၏ လက်သို့ လွှဲပြောင်းအပ်နှံခဲ့ပြီး ၁၉၂၈
ခုနှစ်၊ မေလ ၁၉ရက်နေ့တွင် ဘဝတစ်ပါးသို့ ကူးပြောင်း
ထွယ်လွန်သွားခဲ့ပါသည်။

ယခုလက်ရှိ အဓိက တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်လျက်
ရှိသော ဆရာတော်မှာ နဂါးပွက်ကျောင်းတိုက်ဆရာတော်
ဘဒ္ဒန္တ ဦးတေဇဝန္တပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဦးစိန်လင်းထွေး(စိန်လင်းထွေးဆေးဆိုင်)တို့မှ မတည်ငွေ
ဖြင့် သိမ်တော်ဆောက်လုပ်ခြင်း။

- ၅။ ပဲခူးမြို့၊ မင်းဓမ္မကျောင်း ၅၅၀-သာသနာပြုအဖွဲ့
နှင့် "အထွတ်အထိပ် လာဘာသုခ အောင်ချမ်းသာ စေတီ
တော်ကြီး"ကို တည်ထားခြင်း။
- ၆။ ဗိုလ်ချုပ် ခင်မောင်မြင့်နှင့် အဖွဲ့သားများ၏ ထူးချွန်
ငွေဖြင့် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူတုရားနှင့် ၎င်းဘုရားသို့ သွားရန် လမ်း
တံတားများ ဆောက်လုပ်ခြင်း။
- ၇။ "ရွှေပြည့်စုံကျောင်း"ကြီးကို ဦးတင်ထွန်း+လှိုင်ဖြင့်

www.burmeseclassic.com

မြင့်ကြည် မိသားစု၏ မ,တည်ငွေဖြင့် ဆောက်လုပ်ခြင်း
၈။ ဦးခန္တိသာရကောကင်းဆောင်နှင့် မူလ ကျောင်း
ဟောင်းကြီးကို လည်... ကင်း၊ စကြာဓာတ် နန်းဆောင်...
လည်းကောင်း ပြန်လည်အသစ်ဆောက်လုပ်ခြင်း။

၉။ အန်းကုံး ဘိုးတော်နှင့် ကွမ်ရင်မယ်တော်အဆောင်
ကြီးကိုလည်း အများအလှူငွေဖြင့် ဆောက်လုပ်ခြင်း။

၁၀။ ပင်မ ရွှေတိဂုံ မဟာမြတ်မုနိ ဓာတ်ပေါင်းစုံစေတီ
တော်ကြီးကိုလည်း ဦးတင်လတ်(ကညန) မိသားစု၏
မ,တည်ငွေဖြင့် ဘက်ပေါင်းစုံ ပြန်လည်မွမ်းမံခြင်း။

၁၁။ ဆုထူးပန်စေတီကို ဥက္ကံ၊ သန်လျင်၊ ရန်ကုန်
ဒကာများ စုပေါင်း လှူဒါန်းခြင်း။

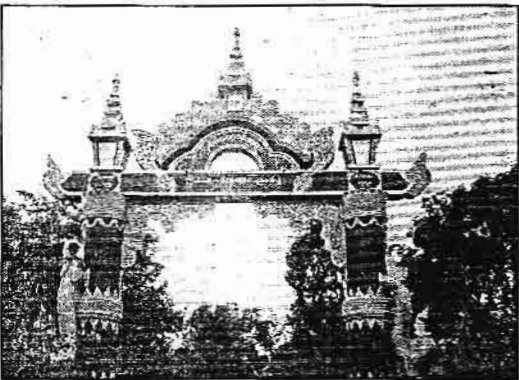
၁၂။ ချမ်းမြသာစည်ရုပ်မှ နဂါးရံဘုရား လှူဒါန်းခြင်းနှင့်
အေးစေတီဘုရား လှူဒါန်းခြင်း။

၁၃။ ထွက်ရပ်ပေါက် ရသေ့ရုပ်တုတော်များနှင့် စေတီ
စောင့် ဘိုးဘိုးပုံတော်လှူဒါန်းခြင်း။

၁၄။ ဓမ္မရသဝါ ဟိနိဗိဗ္ဗာန် တည်ဆောက်ခြင်း...
အစရှိသည်များ ပြုလုပ်လျက်ရှိပါသည်။

နိဂုံး

ဆရာကြီး ဦးချစ်ထူး အစပျိုး တည်ထောင်ကိုးကွယ်
ခဲ့သည့် “ရွှေတိဂုံ မဟာမြတ်မုနိ ဓာတ်ပေါင်းစုံ စေတီတော်
ကြီး” သည် ယခုအခါ မဟာမြတ်မုနိဘုရားသာ ပြီးမြောက်ခဲ့
ပြီး ၁၀၈ တောင် အမြင့်ဆောင်သော ရွှေတိဂုံစေတီတော်
ကြီးသည် ပြီးမြောက်ခြင်းမရှိဘဲ ကျန်နေပါသေးသည်။ သို့
အတွက် ဆက်လက်တည်ထား ကိုးကွယ်မည့် ပါရမီရှင်
တစ်ဦးတစ်ယောက် (သို့မဟုတ်) အဖွဲ့အစည်းပေါ်ထွန်းလာ
ပါစေဟု ဆုတောင်းလိုက်ရပါသည်။ ■

နေ့စေး

စာပေမှ

သတင်းကောင်းပါး ဖိတ်ခေါ်လိုက်ပါသည်

ရွာကျေးလက်၊ ရပ်ကွက်၊ ကျောင်း၊ ရုံး၊ တပ်တွင်း စာကြည့်တိုက်
သူများ၊ မိမိအိမ်တွင် စာအုပ်အငှားဆိုင် ဖွင့်ပြီး အိမ်တွင်းစရိတ်
ကုန်လိုသူများ၊ တစ်ဆင့်စာအုပ် ပြန်လည် ရောင်းချလိုသူများအား
စာပေနှင့် အမြန်ဆုံးဆက်သွယ်ပါရန် လေးစားစွာ ဖိတ်ခေါ်လိုက်

စဉ်ထုတ် မဂ္ဂဇင်း၊ ဝတ္ထု၊ ရုပ်ပြ၊ ကာတွန်း၊ ဘာသာပြန်၊ သိုင်း၊
ရသ၊ ပုံပြင်စာအုပ်များ စုံလင်စွာနှင့် လကျော်၊ တိုက်ကျစာအုပ်များ၊
စာအုပ်အဟောင်းများ၊ အသစ်များ လက်လီလက္ကား ဖြန့်ချိရောင်းချ
ပါသည်။

ဆက်သွယ်ရန်လိပ်စာ

- (၁) - အမှတ်(၁၉၅)၊ (၃၂)လမ်းအထက်၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
☎ - ၀၀-၂၅၄၆၂၅
- (၂) - အမှတ်(၄)၊ ကန်လမ်း၊ ထွန်းသီရိရှပ်ရှင်ရှံရှေ့၊ ဗြည့်မြို့၊
☎ - ၀၉ ၅၃၁၃၃၁၄၊ ၀၉ ၅၃၅၀၅၅၄
- (၃) - အရှေ့မြို့ပတ်လမ်း၊ အ.လ.က-၁၁(ကျောင်းရှေ့)၊ ရှမ်းဗြည့်နယ်၊
တောင်ကြီးမြို့၊ ☎ - ၀၉ ၅၁၁၂၀၇၀
- (၄) - အမှတ်-၅/၆(B) ခရိုင်ရဲတိုက်တန်း၊ ဗိုလ်ချုပ်လမ်း၊ မကွေးမြို့၊
☎ - ၀၉ ၈၆၂၀၀၆၄

ကျွန်းကျွန်း သစ်မြို့မသစ်အသစ်မြို့

ပြောကြပါတယ်။ ရွာသူရွာသားတွေလည်း ယောက်ယက်ခတ်နေကြပါတယ် ဘုရား။

“နင်ကြားခဲ့တာ သေချာရဲ့လား သံချောင်း”

“အဲဒီသတင်းဟာ အမှန်ဖြစ်ကြောင်းပါ ဘုရား။ ရွာသူကြီးကိုယ်တိုင် ရွာသားတွေကို သောင်းကျန်းသူတွေ ဝင်လာရင် ပြန်လည်ပစ်ခတ်ဖို့ သေနတ်တွေ ထုတ်ပေးနေတာကို မြင်ခဲ့ရပါတယ်။ ရွာသားတွေကလည်း ကျင်းထဲကနေ ပစ်ခတ်ဖို့ ပြင်ဆင်နေကြပါတယ်။ တစ်ရွာလုံးလည်း ရုတ်ရုတ်သံသံဖြစ်ပြီး ကလေးတွေလည်း ငိုနေကြပါတယ် ဘုရား။”

သံချောင်း၏ ပြောစကားကို နားထောင်ရင်း ဆရာတော်က ရွာဆီသို့ မျှော်ကြည့်ရင်း စဉ်းစားလျက်ရှိသည်။ သံချောင်းသည် ဆရာတော်ကို လျှောက်ထားရန် စကားကျန်နေသေး၍ ထပ်မံ လျှောက်ထားလိုက်ပါသည်။

“ရွာသူကြီး ဦးဗလက ဆရာတော်ကို လျှောက်ထားဖို့ မှာလိုက်သေးတယ် ဘုရား။”

“ဟဲ့ - ဘာတွေမှာလိုက်သလဲ၊ မြန်မြန်လျှောက်စမ်း”

“ရွာထိပ်ရောက်နေတဲ့ သောင်းကျန်းသူအဖွဲ့မှာ ခေါင်းဆောင်က မိုက်ခဲလို ပြောပါတယ်။ မိုက်ခဲ ကျေးဇူးကန်းကြောင်း ဆရာတော်က ပြောဖူးတာကို မိုက်ခဲက အဲဒီမကျေဖြစ်နေပုံ ရတယ်တဲ့။ ဆရာတော် သတိနဲ့ နေဖို့ မိုက်ခဲတို့အဖွဲ့ ကျောင်းကို သေနတ်နဲ့ ပစ်ရင် အကာအကွယ်ကောင်းမှာ နေဖို့ လျှောက်ထားခိုင်းပါတယ် ဘုရား။”

သံချောင်း၏ စကားကြောင့် ဘုန်းကြီး သက်ပြင်းချလျက်ရှိသည်။ ရွာသူကြီးကိုယ်တိုင်က မှာကြားချက်ဖြစ်၍

သည်ည တိုက်ပွဲဖြစ်မှာ သေချာသည်။ မိုက်ခဲဆိုသူမှာ အလွန်ရက်စက် ဆိုးသွမ်းသဖြင့် ဘုန်းကြီးက ဆုံးမသည်အနေဖြင့် တရားပွဲတစ်ခုတွင် ထည့်သွင်းဟောကြားခဲ့ရာ မိုက်ခဲက သူ့ကို သိက္ခာချသည်ဟု ဘုန်းကြီးအပေါ် မကျေမနပ်ဖြစ်နေကြောင်း သိထားပြီးဖြစ်ပါသည်။

မိုက်ခဲတို့အဖွဲ့မှာ လူသတ်၊ ရွာမီးရှို့ ဆက်ကြေးတောင်းနေသူများ ဖြစ်သည်။ ယခင် ရွာမှ သူတို့တောင်းသမျှ ဆက်ကြေးပေးခဲ့သော်လည်း ယခုအခါ သူကြီး ဦးဆောင်ပြီး ဆက်ကြေးမပေးတော့ဘဲ တစ်ရွာလုံး တိုင်ပင်ပြီး လက်နက်များ ဝယ်ယူ၍ သောင်းကျန်းသူများကို ရင်ဆိုင်ရန် စီစဉ်ခဲ့ကြသည်။ လူငယ်လူရွယ်များကိုလည်း အချိန်တိုအတွင်း စစ်သင်တန်းများပေးကာ သေနတ်ပစ်တတ်အောင် လေ့ကျင့်ထားပြီးဖြစ်သည်။ မျိုးချစ် ရွာသားများကလည်း မိမိတို့ကျေးရွာကို ကာကွယ်ရန် တက်ကြွနေချိန်လည်းဖြစ်သည်။ သောင်းကျန်းသူများ လာပါက လက်ရည်သွေးရန် ပြင်ဆင်ထားပြီးဖြစ်သည်။ ဆရာတော်က ဦးဗလ၏ စီမံမှု ရွာလူထု၏ တက်ကြွမှုကြောင့် သူတို့ရွာကို သူတို့ ကာကွယ်နိုင်ကြလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်မိသော်လည်း တစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက် အပြန်အလှန်ပစ်ကြဲပါက အနည်းနဲ့ အများ ထိခိုက်သေဆုံးမှု၊ ဒဏ်ရာရမှုများ ဖြစ်နိုင်သဖြင့် စိတ်မကောင်းဖြစ်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အချိန်မှာ ဆည်းဆာကို ကော်ကာ နေဝင်ချိန်ဖြစ်သည်။ သောင်းကျန်းသူများမှာ မြင်မြင်ထင်ထင်တွင် လာလေ့မရှိဘဲ အမှောင်ကြီးနိုးချိန်ကသာ သာ လာလေ့ရှိသဖြင့် ကြိုတင်ပြင်ဆင်

“ဘုန်းဘုန်းဘုရား... ဘုန်းဘုန်းဘုရား... သောင်းကျန်းသူတွေ ရွာထိပ်ကို ရောက်နေပါပြီ ဘုရား။”

ကျောင်းသားလေး သံချောင်း သိက်ကုန်းရွာမှ အမောတကော ပြေးဆာပြီး ဆရာတော်ကို လျှောက်ထားနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သံချောင်းသည် သိက်ကုန်းရွာသို့ ဆွမ်းချိုင့်ပို့ပြီးအပြန်တွင် သောင်းကျန်းသူများ၏ သတင်းရသဖြင့် ကျောင်းသို့ အမြန်ပြေးလာခြင်းဖြစ်သည်။ အချိန်အခါမှာလည်း လွတ်ထပ်ရေးရပြီးစ၊ သောင်းကျန်းသူများ ကြွပြီး နေရာတိုင်းတွင် တိုက်ပွဲများဖြစ်နေသော ကာလဖြစ်၍ သံချောင်းပြောသော စကားသည် ဖြစ်နိုင်လောက်သော စကားဖြစ်ပါသည်။ သံချောင်းအားကြောင့် ဦးဗလ၏ မျက်နှာမှာ အကောင်းအဆိုးများမှာ နေစရာမရှိအောင် ညီတဲလန်နေကြပြီး ဆရာတော်၏ အနီးသို့ တိုးရောက်နေကြပါသည်။ သံချောင်း၏ စကားကို ပိုသေချာအောင် ဆရာတော်က ထပ်မေးလိုက်သည်။

“ဟဲ့ကောင် သံချောင်း၊ ငါ နားမရင်းဘူး။ နောက်တစ်ခါ ပြန်လျှောက်စမ်း”

သံချောင်းမှာ ရွာမှ ကျောင်းအထိ ပြေးလာရသဖြင့် မောဟိုက်ပြီး ညစ်ကိုယ်လုံး ချွေးများဖြင့် ရွှံ့စိုနေသဖြင့် မျက်နှာမှ ချွေးများကို လှဲချည်စဖြင့် သုတ်လိုက်ပြီး ဆရာတော်ကို ထပ်မံလျှောက်ထားပါသည်။

“ရွာထိပ်မှာ သောင်းကျန်းသူတွေ အများကြီး ရောက်နေကြောင်း ရွာထဲမှာ ပြောနေကြပါတယ် ဘုရား။ နေဝင်ရင် ရွာထဲ ဝင်ကြလိမ့်မယ်လို့လည်း

ချိန်ရပါသည်။

ပေါက်ကုန်းရွာသည် အိမ်ခြေ တစ်ရာကျော်ရှိပါသည်။ ရွာသူကြီး ဦးဗလ၏ အုပ်ချုပ်မှုအောက်တွင် ရွာသူ ရွာသားများက အမိန့်နာခံကြသဖြင့် စည်းလုံးညီညွတ်သော ရွာဖြစ်သည်။ ယခင်က မိုက်ခဲတို့ တောင်သမ္မူ ဆက် ကြေးကို ပေးခဲ့သော်လည်း သောင်း ကျန်းသူများမှာ ဆက်ကြေးနှင့် မကျေ နပ်နိုင်ကြဘဲ စိတ်မထင်က ရွာကို မီးရှို့ ဖျက်ဆီးတတ်ကြသည်။

ပေါက်ကုန်းရွာဘေးတွင် နန်ကသူချောင်းသည် ရိုးမမှ အစပြု ၍ စီးဆင်းလျက်ရှိသည်။ ဆရာတော် ကျောင်းထိုင်ရာ ရွှေမြင်တင်ကျောင်းနှင့် ပေါက်ကုန်းရွာမှာ ချောင်း၏ တစ်ဖက် စီတွင် ရှိပါသည်။ ရွှေမြင်တင်ကျောင်း က အရှေ့ဘက်ကမ်းတွင် ရှိ၍ ပေါက် ကုန်းရွာက အနောက်ဘက်တွင် တည် ရှိသည်။ သောင်းကျန်းသူများသည် ရွာ သို့ ဝင်ရန် ကြိုးစားကြမည်။ ရွာသို့ ဝင်၍မရပါက ချောင်းထဲမှ လှေငယ်ဖြင့် ရွာကို ပစ်ခတ်ကြလိမ့်မည်။ ရွာသားများ ကလည်း ရွာသို့ လုံးဝ အဝင်မခံဘဲ ဘန်ကာကျင်းထဲမှ ပြန်လှန်ပစ်ခတ်ရန် စီစဉ်ထားသည်။ ရွာကို လွန်သော် ရွှေ မြင်တင်ကျောင်းကို ပစ်ခတ်နိုင်သည်။ မိုက်ခဲက ဆရာတော်ကို အငြိုးထား သဖြင့် ရွှေမြင်တင်ကျောင်းကို ဖျက်ဆီး ပစ်ခတ်လိမ့်မည်ဟု အားလုံးက ယူဆ ထားသလို၊ ဆရာတော်ကလည်း ဖြစ် နိုင်ခြေရှိကြောင်း စဉ်းစားထားသည်။

ဆရာတော်သည် ကျိုးကြောင်း ဆက်စပ်တွေးခေါ်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

“ရွာသားတွေက သောင်းကျန်းသူ တွေရဲ့ အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်ဖို့ ကြံ တင် ပြင်ဆင်နေကြပြီဆိုတော့ တို့ လည်း ဒီအတိုင်းငြိမ်ခံနေလို့ မဖြစ်ဘူး။

ပြင်ဆင်စရာရှိတာ ပြင်ဆင်ကြရ အောင်”

“တပည့်တော်တို့မှာ သောင်း ကျန်းသူတွေကို ပြန်တိုက်ဖို့ ဇူးလေးနဲ့ လေးခွပ် ရှိပါတယ် ဘုရား”

ဦးပွင်း တေဇက ဆရာတော် ကို ပြန်လည်လျှောက်ထားလိုက်ပါ သည်။

“ဟဲ့ - တေဇရဲ့ တိုက် ဗုဒ္ဓသား တော်တွေဆိုတော့ ဗုဒ္ဓအားကိုးနဲ့ ပြင် ဆင်ရမှာပေါ့။ ကဲ - ကျောင်းမှာရှိတဲ့ ဦးပွင်းတွေ၊ ကိုရင်တွေ၊ ကျောင်းသား တွေနဲ့ ကပ္ပိယကြီးပါမကျန် စာချခန်း မှာ အားလုံး စုဝေးလိုက်ပါ။ ဦးပွင်း သာဓက ဘုန်းကြီးနောက်ကို လိုက်ခဲ့”

ဆရာတော်က ပြောပြီးသည်နှင့် ရေက ထွက်သွားသဖြင့် ဦးပွင်း သာဓ နောက်က လိုက်ခဲ့ရသည်။ ဘုန်းကြီးက စာချဆောင်သို့သွား၍ စာသင်သည်

ကျောက်သင်ပုန်းကို စင်အောင် ဖျက် ခိုင်းပါသည်။ ဦးပွင်း သာဓက ကျောက် သင်ပုန်းကို စင်အောင် ဖျက်ပြီသည်နှင့် ဘုန်းကြီးက အမိန့်ရှိပါသည်။

“ကဲ - ဟောင်ပွင်း၊ ကျောက် သင်ပုန်းမှာ မြေဖျူနဲ့ စာလုံးကြီးကြီး ရေမယ်၊ ငါရွတ်ပြတာ နောက်က လိုက် ရေးပေတော့”

ဘုန်းကြီးက ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို ရွတ်ပြရာ ဦးပွင်းက လိုက်ရေးပါသည်

နညတြိ

ဗောဇ္ဈာ တပသာ၊

နာညတြိန္ဒြိယ သံဝရာ၊

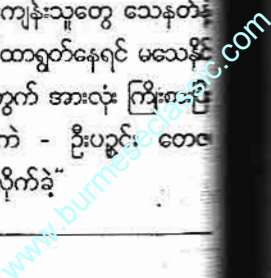
နညတြိ သဗ္ဗနိဿဂ္ဂိ၊

သောတ္ထိ ပဿာမိ ပါထိနံ၊

မကြာမီ ကျောင်းရှိ ဦးပွင်းများ

ကိုရင်များ၊ ကျောင်းသားများနှင့် ကပ္ပိယ ကြီးတို့ ရောက်ရှိလာကြသည်။ ဆရာ တော်က ကျောက်သင်ပုန်းတွင် ရေ ထားသော ဂါထာကို တစ်လုံးချင်းချပေး ၍ ရွတ်ဖတ်မှု မှန်ကန်အောင် သင်ပြ ပေးပါသည်။ အကြိမ်ကြိမ်ရွတ်ဖတ်ပေး ပြီး အလွတ်ကျက်ခိုင်းပါသည်။

“ဒီဂါထာကို အားလုံး အလွတ်ရ အောင် ကျက်မှတ်ရမယ်။ ဒီဂါထာ မရင် ဘယ်သူမှ ဒီအခန်းထဲက မထွက် ရဘူး။ ဂါထာရပြီဆိုရင် ဘုန်းကြီးဆီမှာ တစ်ဦးချင်းလာပြီး ရွတ်ပြရမယ်။ ဦးပွင်း သာဓက ကြီးကြပ်ပြီး သင်ပေး လိုက်။ ဒီဂါထာရဲ့ အကြောင်းကို ပြော မယ်။ ဒါဟာ အသက်ရှည်ဂါထာပဲ။ ဒီ ဂါထာကို ရွတ်ရင် အသက်ရှည်မယ်။ ရန်သူက သတ်ပေမယ့် မသေနိုင်ဘူး။ ဒီည သောင်းကျန်းသူတွေ သေနတ်နဲ့ လာပစ်ရင် ဂါထာရွတ်နေရင် မသေနိုင် ဘူး။ ဒီညအတွက် အားလုံး ကြိုးစားပြီး ရွတ်ကြပါ။ ကဲ - ဦးပွင်း တေဇ ဘုန်းကြီးနဲ့ လိုက်ခဲ့”

အခန်းထဲ ရိုသူးအားလုံး ဂါထာ
ဆက်ကို အသံထွက်ရွတ်ဖတ် အလွတ်
ကျက်နေစဉ် ဘုန်းကြီးက ဦးပဉ္စင်း
ဆရာကို သူ၏အခန်းသို့ ခေါ်သွားပါ
သည်။ ကတ္တူစာရွက်များကို လေး
ထက်မပတ်လည်ခန့် ကတ်ပြားလေးများ
ဖြစ်စေသည်။ ထိုကတ်ပြားပေါ်တွင်
ဂါထာတော်ကို ရေးစေသည်။

“ဒီဂါထာကတ်ပြားတွေကို
အောင်းပတ်ပတ်လည်မှာ ကော်နဲ့ ကပ်
ပြီး ပြတင်းပေါက်လို ကျည်ဆန်ခင်းနိုင်
တဲ့ နေရာတွေကို ဦးစားပေးကပ်ရမယ်။
စာရွက်မလောက်ရင် ထပ်လုပ်ပါ။
အစွဲယကြီးနေတဲ့ ဆွမ်းစားကျောင်း
သည်း ကပ်၊ အရူး အောင်ချိုနေတဲ့
အုပ်ယို မကျန်စေနဲ့။ အားလုံးကပ်လိုက်
ရင် တို့ကျောင်းအတွက် အန္တရာယ်
ကင်းပြီ”

ဆရာတော်သည် ဦးပဉ္စင်း တေ
တေ မှာပြီး ဘုရားခန်းသို့ ကြွသွားပါ
သည်။ ဦးပဉ္စင်း တေနှင့် ဂါထာကျက်
သူများကလည်း အပြိုင်အဆိုင်အော်
ဆစ် ကျက်နေကြသည်။ အပြင်
လောကတွင်လည်း အမှောင်ထုက
ဖိနှိပ်လျက်ရှိပါသည်။ ပေါက်ကုန်းရွာ
ဘက်မှ မည်သည့်အသံမျှ မကြားရဘဲ
တိတ်ဆိတ်လျက်ရှိပါသည်။ နောက်
ထပ် တစ်နာရီခန့်အကြာတွင် ဆရာ
တော်သည် ဘုရားခန်းမှ ထွက်လာပြီး
စာရေးဟော ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်
လိုက်သည်။ စာချခန်းမှ ဦးပဉ္စင်းများ
လက်အုပ်ချီလျက် ဆရာတော်၏ ရှေ့
အောက်သို့ ရောက်လာကြသည်။ ဦးပဉ္စင်း
များသည် တစ်ပါးပြီးတစ်ပါး ဆရာတော်
ထံ အလွတ်ရွတ်ပြနေကြသည်။
ဦးပဉ္စင်းများအားလုံး အထစ်အငေါ့မရှိ
ရွတ်ဆိုပွဲအောင်ပြီး ထွက်ခွာသွားချိန်
ထိုရင်များက တန်းစီပြီး ရောက်လာ

သည်။ အားလုံး ရွတ်ဆိုအောင်မြင်
သဖြင့် ဆရာတော်မှာ အစစ စိတ်ချရ
ပြီဖြစ်၍ ကျေနပ်နေပါသည်။

ဥ ဥ နာရီကျော်သည်နှင့်
ပေါက်ကုန်းရွာဆီမှ ပေါက်ကွဲသံများ
ထွက်ပေါ်လာသည်။ တစ်ဖက်နှင့်
တစ်ဖက် အပြန်အလှန် ပစ်ခတ်နေပုံ
ရသည်။ သေနတ်သံများက အဆက်
မပြတ် ထွက်နေချိန်၊ ဆရာတော်က
အားလုံးကို မှာကြားလိုက်သည်။

“ကဲ - အားလုံး ကျောင်းအောက်
ထပ်ကို ဆင်းကြပါ။ အုတ်နံရံကို အကာ
အကွယ်ယူပြီး ဝပ်နေကြပါ။ သေနတ်
သံ နီးလာရင် ခေါင်းမထောင်ကြပါနဲ့။

ကဲ - သွားကြ အားလုံး သတိရှိကြပါ”
အားလုံး အောက်ထပ်သို့ ဆင်း
သွားသည်နှင့် ဦးပဉ္စင်း သာဓက ဆရာ
တော်ကို လျှောက်ထားပါသည်။

“အပေါ်ထပ်မှာ စိတ်ချရပါဘူး
ဘုရား။ ဆရာတော်ပါ အောက်ထပ်ကို
ကြွပါ ဘုရား”

“ငါ ဘုရားခန်းမှာပဲ နေမယ်။
စင်္ကြံလျှောက်ရင်း သတ္တဝါတွေကို
မေတ္တာပို့နေမှာ။ မင်းတို့သာ အောက်
ထပ်မှာ နေကြပါ”

ဆရာတော်ကို ခေါ်မရသဖြင့်
ဦးပဉ္စင်း တေ အောက်ထပ်သို့ ဆင်း
သွားပါသည်။

ပေါက်ကုန်းရွာဆီမှ သေနတ်သံ
များမှာ ပိုများပြားလာပါသည်။ ကျောင်း
သားများ၊ ကိုရင်များမှာ အဝေးမှ
သေနတ်သံများ ကြားရရုံနှင့် ဒူးတုန်
လျက် ရှိကြသည်။ သေရတော့မည်ကဲ့
သို့ ကြောက်လန့်နေကြသော်လည်း
ဆရာတော်ပေးထားသည့် ဂါထာဖြင့်
အားတင်းနေကြရသည်။ ဂါထာကို
လည်း နှုတ်က မပြတ်ရွတ်နေကြပါ

သည်။ ဥ ၁၀ နာရီနီးသည်နှင့် သေ
နတ်သံများ ပိုမိုကျယ်လောင်ကာ ပိုမို
နီးကပ်လာသည်။ သောင်းကျန်းသူများ
သည် ပေါက်ကုန်းရွာကို ကျော်ကာ
ရွှေမြင်တင်ကျောင်းနှင့် နီးလာပြီဟု
ခန့်မှန်းနိုင်ပါသည်။ သေနတ်သံများ
ကျောင်းနားသို့ ရောက်သည်နှင့် မီးများ
အားလုံး ငြိမ်းလိုက်ပြီး ကျောင်းကို
မှောင်အတိအကျလှိုက်သည်။ ဦးပဉ္စင်း
တေက အားလုံးကို သတိပေးလိုက်
သည်။

“အားလုံး ဝပ်နေပါ။ ခေါင်း
မထောင်နဲ့။ ဂါထာတော်ကို အဆက်
မပြတ်ရွတ်နေကြပါ”

သေနတ်သံများက ပိုမိုနီးကပ်
လာသည်။ ကျောင်းကို လာ၍ထိမှန်သံ
များကို ကြားရသည်။ ကျောင်းခေါင်မိုး
ကို မှန်သည်။ ကျောင်းပြတင်းပေါက်
များကို မှန်၍ မှန်ကွဲသံများကို ကြားနေ
ရသည်။ အချို့ သစ်သားများမှာ ကျိုးပဲ့
ပြုတ်ကျသံများကို ကြားရသည်။
သောင်းကျန်းသူများသည် ရွှေမြင်တင်
ကျောင်းကို ချောင်းထဲမှ ပစ်နေခြင်း
ဖြစ်သည်။

ကိုရင်များ၊ ကျောင်းသားများမှာ
ထိုအတွေ့အကြုံမျိုး မရှိခဲ့ဘူးသဖြင့်
အလွန်တုန်လှုပ် ကြောက်ရွံ့နေကြ
သည်။ အချို့ကျောင်းသားများမှာ ဝပ်
နေရင်း ဆီးများ ထွက်ကျသည်အထိ
ဖြစ်ကြသည်။ ထိုအခိုက်အတန့်ကလေး
သည် ကမ္ဘာပျက်နေဘိအလား ထင်ရ
သည်။ ထိုအချိန်က တစ်စက္ကန့်သည်
သာမန်အချိန်ထက် တစ်နာရီလောက်
ကြာသည် ထင်ရသည်။

သေနတ်များ ပြင်းထန်စွာ ပေါ်
ထွက်ပြီး နာရီဝက်ခန့်အကြာတွင်
တစ်စတစ်စ အသံကွဲသွားရာမှ မြောက်
ဆုံး ပျောက်ကွယ်သွားပါသည်။ ပေါက်

ကုန်းရွာဆီတွင် သေနတ်သံ အနည်းငယ် ပြားနေရသေးသော်လည်း ကျောင်းတစ်ဝိုက်တွင် လုံးဝ ငြိမ်သက်သွားပါသည်။ သောင်းကျန်းသူများ ပြန်လည် ဆုတ်ခွာသွားပြီဖြစ်သည်။ ပြန်လည် ထွက်ခွာရင်း ပေါက်ကုန်းရွာကို ပစ်ခတ် သွားပုံရပါသည်။ သေနတ်သံများ စဲသွား သော်လည်း အားလုံး အဆက်မပြတ် ဂါထာကို ရွတ်နေကြသည်။ မကြာမီ ကျောင်းအပေါ်ထပ်မှ ဆရာတော် ဆင်း လာပါသည်။ ဆရာတော်က လက်နိပ် ဓာတ်မီးနှင့် ဆင်းလာပြီး အောက် ရောက်သည်နှင့် အားလုံးကို ပြော လိုက်သည်။

“မှန်အိမ်တွေ ပြန်ထွန်းပါ။ သာဓု နဲ့ တောက ဘယ်သူတွေ အထိအခိုက် ရှိသလဲ စစ်ဆေးကြစမ်း။”

မှန်အိမ်များ ထွန်းလိုက်ပြီး ဦးပဉ္စင်းများ ကိုရင်များနှင့် ကျောင်းသား

များကို တစ်ဦးချင်း စစ်ဆေးရာ လုံးဝ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရမှု မရှိကြောင်း တွေ့ရ ပါသည်။ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင်လည်း တစ်ဦးချင်းစီကို လိုက်လံ စစ်ဆေးပြီး ကျေနပ်အားရလျက်ရှိပါသည်။

“တောရေး... ကပ္ပိယကြီးနဲ့ အရှု အောင်ချိုကို သွားကြည့်ပါဦး။”

ဆရာတော်မှာ ကျောင်းပေါ်ရှိ ဦးပဉ္စင်းများ ကိုရင်များနှင့် ကျောင်းသား များအတွက် အားလုံး အခြေအနေ ကောင်းသည်ကို တွေ့ရသော်လည်း ဆွမ်းစားကျောင်းတွင် နေသော ကပ္ပိယ ကြီးနှင့် ဇရပ်ပေါ်တွင် လာရောက်အိပ် လေ့ရှိသော အရှု အောင်ချိုတို့အတွက် စိတ်ပူ၍ ကြည့်ခိုင်းခြင်းဖြစ်သည်။ ဦးပဉ္စင်း တောထည် သွားရောက်ကြည့် ရှုပြီး ပြန်ရောက်သည်နှင့် ဆရာတော် ကို လျှောက်ထားလိုက်ပါသည်။

“အားလုံး အထိအခိုက်မရှိ၊

အန္တရာယ်ကင်းပါတယ် ဘုရား။”
ဦးပဉ္စင်း တောဇ၏ စကားကို ကြားလိုက်ရ၍ ဆရာတော် ဝမ်းသာ သွားပါသည်။

“ကဲ - မှိုင်းတို့အားလုံးအတွက် အသက်ကယ် ဂါထာတစ်ပုဒ်ရဲ့ အတွက် ကို လက်တွေ့သိလိုက်ရပြီး အသက် ရှည်ရှည်နေချင်ရင် ဒီဂါထာကို ရွတ် အသက်အန္တရာယ်နဲ့ ကြုံလာတိုင်း ဒီဂါထာကို မမေ့ကြနဲ့။ အကောင်အ ကတော့ နေ့စဉ် မမေ့မလျော့ ရွတ်ထုတ် တဲ့ ဂါထာတစ်ပုဒ်ပါ။”

ဆရာတော်၏ စကားဆုံးသည် နှင့် တပည့်အားလုံးက ဆရာတော် တည်တညာတည်း ကန်တော့လိုက်ကြ ပါသည်။

***

တောင်းခံ

၁၈၇၉ - ခုနှစ်မှစ၍ ကလေးဆေးများသာ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိလျက်ရှိသော

ဆရာဘိန်းဆရာလှ ဆေးတိုက်

ကလေးဆေးဆိုင် ပေးဆွဲနေနဲ့

ဆရာဘိန်း - ဆရာလှ ကလေးဆေးကို သတိရပါ

ပင်ရင်း - အမှတ် ၈၁၊ အထက်ကြည့်မြင်တိုင်လမ်း၊ ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဖုန်း - ၅၃၅၀၄၈၊ ၀၉ ၇၃၀ ၉၉၀၁၉
၇/၂၀၁၀ တဆထလ (၂၄၈) www.facebook.com/sayarbain

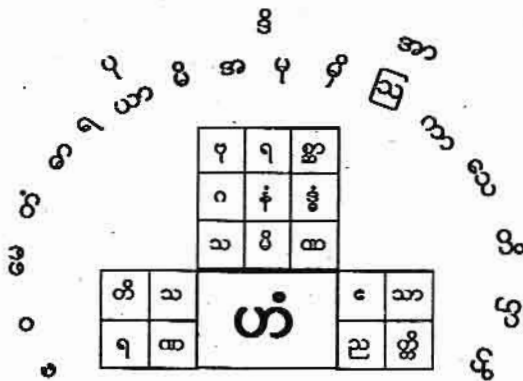
ကလေးများ၏ ချွေးပိပ်ရောဂါနှင့် သူငယ်နားရောဂါ အမြစ်ပြတ်ပျောက်ကင်းရန်အတွက် သင်၏ကလေး လေးဆန်နာ - ကျမဟုံးတို့ - တစ်ညလုံး ဣယုံ ကြက်ကြက်ညှပ် - ကျေလိပ်ပန် ပြန် ဆရာဘိန်း - ဆရာလှ ကလေးဆေးတိုက်ကို သတိရ

www.burmeseclassic.com

လောကီအတွက် ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ အင်းတော်

ဧရာမြေ ထွန်းထွန်း

(အင်းတော်ကြီး စီရင်ပုံ)

ရှေ့ယခင် ဆရာတော်များ၊ ကဝိအကျော်အမော်များ တို့သည် လောကီပညာရပ်များတွင် လွန်စွာ ကျော်ကြားခဲ့ကြ၏။ မိမိတို့ နှစ်သက်ရာ ပညာရပ်များကို ဆရာတော်၊ လူပညာရှိများထံတွင် ပင်ပန်းဆင်းရဲခဲကာ လေ့လာသင်ယူလေ့ရှိကြ၏။ လောကီပညာရပ်များထဲ အင်းအတတ်ပညာဟာ လွန်စွာထူးခြား ဆန်းပြားလှ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လေးထောင့် စတုရန်းအကွက်ငယ်(ကိုးကွက်၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ကွက်)တို့တွင် ဗျည်းအက္ခရာဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဂဏန်းအမှတ်အသားဖြင့် လည်းကောင်း စီမံပြုလုပ်ပြီး အသုံးပြုရာတွင် အကျိုးထူး တရားများစွာကို တွေ့ရှိရ၏။ စာရေးသူသည် ထိုအတတ်ပညာများကို ငယ်စဉ်ကပင် စိတ်ဝင်စားခဲ့လေသည်။

ကံအားလျော်စွာ မိမိပင် ဦးတင်လှနှင့် ဦးလေးတော် စပ်သူ ဦးမင်းဌေးတို့မှာ အင်းအတတ်ပညာများကို ထတ်မြောက်ထားကြသူများ ဖြစ်၍ ထိုပညာကို အဆင်ပြေ ချောမွေ့စွာ သင်ကြားခဲ့ရလေသည်။ မိမိရဲ့ ဆရာသမားများမှ

www.burmeseclassic.com

လည်း စနစ်တကျ သင်ကြားပေးလေ၏။ ထို့အပြင် ရှေးဆရာ သမားများ စီရင် ရေးသားခဲ့သော အင်းကျမ်းများကို ရှာဖွေ စုဆောင်းပြီး လေ့လာမှတ်သားခဲ့လေသည်။

ယခုအခါ မိမိရဲ့ ဆရာများ ဖြစ်ကြသော ကျေးဇူးရှင် ဖခင် ဦးတင်လှနှင့် ဦးလေးတော်သူ ဦးမင်းဌေးတို့မှာ ကွယ်လွန်သွားကြပြီဖြစ်၍ မိဘဆရာတို့ကို ကျေးဇူးဆပ်သော အနေဖြင့် အင်းပညာနှင့် ပတ်သက်၍ ပညာလိုလားကြသူ များ။ ဝါသနာပါရှိသူများ။ စာပေကို လေ့လာလိုက်စား ဖတ်ရှု သူများအတွက် လိုအပ်လျှင် အသုံးပြုနိုင်ရန် “ဗုဒ္ဓ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ” သုံးအင်းတွဲ ပြုလုပ်စီရင်နည်းနှင့် အကျိုးထူးများ ရရှိပုံကို တင်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အင်းတော်ကြီးကို စီရင်ပြုလုပ်သောသူမှာ ငါးပါးသီလ ကို မြဲမြံ၍ သမာဓိ သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံကာ စိတ်ထားဖြူစင်သူ ဖြစ်ရမည်။ ကောင်းကျိုးအတွက် အမှန်တကယ် လိုအပ်မှု ရှိမှသာ စီမံပြုလုပ်ပေးရမည်။

ရှေ့ဦးစွာ အင်းတော်ကြီးကို ရွှေပြား၊ ငွေပြား၊ ကြေးနီ ပြားတို့တွင် အင်းဘောင်များ၊ အင်းကွက်များကို လေးထောင့် စတုရန်းအကွက်ငယ်များကို အပေါ်တွင် ကိုးကွက်နှင့် ဘေး တစ်ဖက်စီတွင် စတုရန်းကွက် လေးကွက်နှစ်ခုတို့ကို စနစ် တကျ သေချာစွာ စီရင်ရမည်။ အင်းတော်ကြီးကို စီရင်ပြု လုပ်သောသူမှာ သန့်ရှင်းသော အထက်အောက် အဝတ်ဖြူ ကို ဝတ်ဆင်ပြီး မြတ်စွာဘုရားထံတွင် ငါးပါးသီလကို ဦးစွာ ဆောက်တည်ရမည့်အပြင်၊ အင်းစီရင်သော နေရာသည်လည်း သန့်ရှင်းသော နေရာဖြစ်ရမည်။

အင်းဘောင်များ ရေးဆွဲရာတွင် မျဉ်းအပိုစွန်းထွက် ခြင်း၊ အင်းကွက် မညီညာခြင်း၊ စောင်းနေခြင်းများ မဖြစ်စေ ရ။ အင်းပေါက်တတ်၏။ အင်းကွက်များကို ညီညာစွာ ရေးဆွဲ ပြီး အင်းဆံကို မြင်းသွားကဲ့သို့ သွတ်သွင်းရမည်။ ပထမဦးစွာ “ဗု” ဟု စတင်ရေးသွင်းရမည်။ အက္ခရာများ ရေးသွင်းရာတွင် လည်း မိမိရေးမည့် အက္ခရာနှစ် တစ်ပြိုင်တည်း “အက္ခရာ မစွေတာနေ” ဟု နှုတ်မှ ရွတ်ဆိုရမည်။ ထို့နောက် ကျန်ရှိ သော “ဋ္ဌာသရဏံ ဂစ္ဆာမိ” တစ်လုံးစီကို ရေးသွင်းရမည်။ အပေါ် ကိုးကွက်၏ အလယ်ဗဟိုအကွက်၌ မိမိဆောင်လိုသူ၏ နေ့နာမ်ကို ဂဏန်းအက္ခရာဖြင့် ရေးသွင်းရမည်။

ဘေးနှစ်ဖက်တွင်ရှိသော အကွက်၌ ယာဘက်တွင် “တိသရဏ” ဟု ရေးသွင်းပြီး ဝဲဘက်တွင် “သောညတ္တိ” ဟု အစဉ်အတိုင်း ရေးသွင်းရမည်။ အင်း၏ အောက်အလယ် ကွက်၌ “ဟံ” ဟု စာလုံးအကြီးဖြင့် နောက်ဆုံး ရေးသွင်း

စီရင်ရမည်။ အင်းတော်ကြီးကို “ဝေမေတံ စာရယာမိ ဂစ္ဆာ မိဿိ ကာသေတိတ္တယံ” နှင့် အင်းကို ရံရမည်။ အရန်ဂါထာ ရေးသားရာတွင် လက်ဝဲ အောက်ဆုံးထောင့်အထိ ရောင် အောင် စာလုံးများကို ချဲ့၍ရေးသားရမည်။ မိမိရေးသွင်း အက္ခရာစာလုံးများ ပီသညီညာမှုရှိရမည့်အပြင် အင်းဘောင် မျဉ်းများနှင့်ထိ၍ မနေစေရ။ အက္ခရာများ၊ စာလုံးများ၊ အင်း ဘောင်မျဉ်းများနှင့် ထိနေပါက အင်းပေါက်၏။ အင်းထူ အင်းကန့်။ အင်းပေါက်ပါက အကျိုးထူးတရားများ ရရှိမည် မဟုတ်ပေ။

ထို့နောက် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ရှေးမှောက်တွင် အင်းတော်ကြီး ကို ငှက်ပျောပွဲများ ပေး၍ သမာဒေဝနတ်များနှင့် အင်းစော နတ်မင်းကြီးတို့ကို ပဿိတံ၍ သရဏဂုံသုံးပါးဖြင့် အခေါ် တစ်ထောင်ပြည့်အောင် စုတ်ရမည်။ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဖြင့် (၁၀၀)ခေါက် စုတ်ရမည်။ အင်းတော်ကြီးမှာ မြတ်စွာဘုရား ၏ အင်းတော်ဖြစ်၍ သန့်ရှင်းသော နေရာတွင် ထားရမည် မသန့်ရှင်းသော နေရာများကို ယူဆောင်၍ မသွားရပါ။

အင်းတော်ကြီး၏ အကျိုးကျေးဇူးကား မကောင်းကြံ ခြင်း၊ မည်သည့်အတိုက်အခိုက်ပေါင်းစုံတို့ကိုမဆို ကာကွယ် ပြီး မကောင်းဘေးဒဏ် အန္တရာယ်ဘေးအပေါင်းမှ ကင်းလွတ် ငြိမ်းပြီး ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံ ပြီးစီးပွားများကို ပေးစွမ်းနိုင်၏။

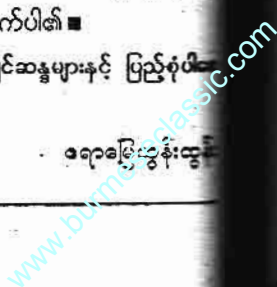
အင်းတော်ကြီးကို စီရင်ဆောင်ရွက်ထားရှိပြီးသော သည် ငါးပါးသီလကို အတတ်နိုင်ဆုံး မြဲမြံရမည်။ အရပ် သေစာ သောက်စားခြင်း၊ အပျော်အပါးလိုက်စားခြင်း၊ လမ်း မယားများနှင့် ဖောက်ပြန်ခြင်းများ ရှောင်ကြဉ်ရမည့်အပြင် ဝေနေယျ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို နေ့စဉ် မေတ္တာပွားများ ပေးမည်။ သို့မှသာ ကောင်းကျိုးများကို ပေးစွမ်းနိုင်ပြီး မကောင်းကျိုးများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

အင်းတော်ကြီးမှာ ရှေးဆရာများနှင့် ဗားမဲ့ဆရာတော် ဘုရားကြီးကိုယ်တိုင် လက်တွေ့အသုံးပြု စီမံပေးရာတွင် ထူးခြားမှုရှိပြီး ကောင်းကျိုးများ ပေးစွမ်းကြောင်း စာပေ ဟောင်းများတွင် တွေ့ရှိရသဖြင့် လိုအပ်နေသူများ၊ ပညာ လိုလား အမျိုးကောင်းသားများနှင့် ဂန္တိရဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင် ကြီးကို ဝယ်ယူအားပေးသူအပေါင်းအား အကျိုးထူးများ ရရှိစေရန် ရည်ရွယ်၍ တင်ပြလိုက်ပါ၏။

လိုချင်ဆန္ဒများနှင့် ပြည့်စုံပါ။

***

၁၉၁၉ ဇွန်လ

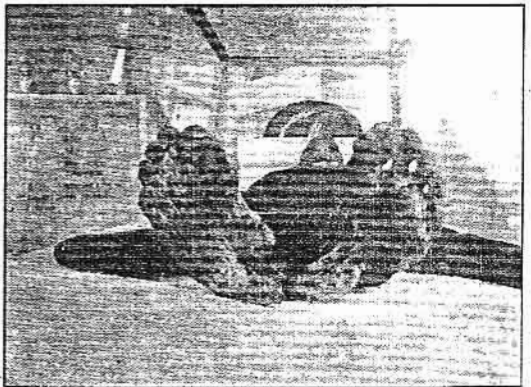
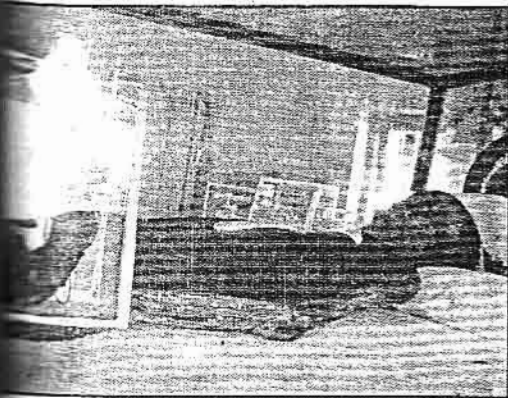
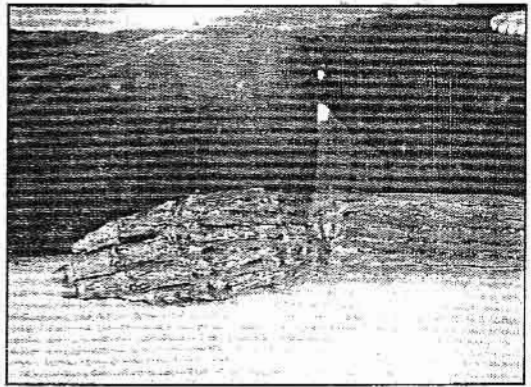

မောင်ဝေအေး

သတင်းပုံရိပ်များ

ဒီတစ်ပတ် သတင်းပုံရိပ်တွေအနေနဲ့ Facebook စာမျက်နှာပေါ်က ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးသုဇာ တအကြောင်းရယ်၊ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ဆီကို ရောက်လာ တဲ့ အဘယ မဟာကာရုဏိကမုဒြာကြေးဆင်းတုတော်မြတ် ကြီး ဗုဒ္ဓဘိသက အနေကဇာတင်နဲ့ နတ်စင်တစ်ရာ ဆရာ တော် သိက္ခာထပ် အလှူတော်မင်္ဂလာဖိတ်ကြားလွှာရယ်၊ စံတော်ချိန် နေ့စဉ်သတင်းစာမှာပါတဲ့ နဂါးရုံဆင်းတုတော် မျက်လွှာတော်ပွင့်ခြင်းတို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆရာတော်ကြီးဟာ သက်တော် ၈၀၊ ဝါတော် ၆၈
၁၉၈၄ ခု၊ အောက်တိုဘာ ၂၅ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့
မွန်းလွဲ ၂နာရီ ၄၅မိနစ်အချိန်မှာ အာယုသင်္ခါရ လွှတ်တော်
မူပြီး နိဿရဏဓာတ် နိရုပဓိရုပ်တော်သို့ ကူးပြောင်းစံဝင်
ပါတယ်။

ဆရာတော်ကြီးအား ဖူးမြော်လိုသူများအတွက် လိပ်
လင်ညွှန်ပေးချင်ပါတယ်။ ရခိုင်ပြည်နယ်၊ သံတွဲမြို့ရဲ့ တောင်
ဘက် ၁၀မိုင်အကွာမှာ လွန်ကျေးရွာ ဓမ္မသစ္စာကျောင်း
တည်ရှိပါတယ်။ အဲဒီမှာ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ရုပ်ကလာပ်တော်
ကို သွားရောက် ဖူးမြော် ကြည့်ညှိနိုင်ကြပါတယ်။

ဇုတိယ သတင်းစာကို ဆက်လက်တင်ပြပေးပါမယ်။
၁-၂-၂၀၁၄၊ စနေနေ့မှာ ကျင်းပခဲ့တဲ့ ကြေးဆင်းတု
တော်မြတ်ကြီး အနေကဏတင်ပွဲနဲ့ နတ်စင်တစ်ရာ ဆရာ
တော် သိက္ခာထပ်ပွဲပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘုရား၊ သိမ်၊ ကျောင်း၊ သစ္စာအဓိဋ္ဌာန် စတုဒီဃ
ပင်မ ဓါယကက၊ ဓါယိကာမ ဦးမောင်မောင်ဝင်း(Panda
Hotel)နှင့် ဇနီး ဒေါ်လွင်လွင်သန်း(မြတ်သီတာပွဲရုံ) မိသား

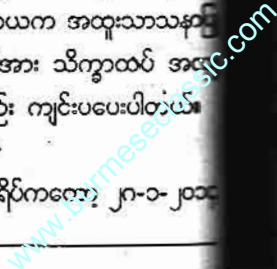

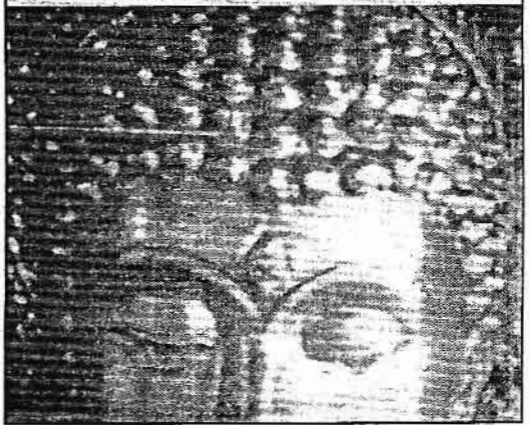
ဆရာတော်ကြီး ဦးသုဇာတဟာ ရခိုင်ပြည်နယ်၊ သံတွဲ
မြို့နယ် ကျေးရွာမှာ ခန္ဓဝန်ချတော်မူခဲ့တာ နှစ်ပေါင်း ၃၀တိုင်
ကြာခဲ့ပါပြီ။ ယခုတိုင် ကြွင်းကျန်ရစ်တဲ့ ရုပ်ကလာပ်တော်မှာ
မပုပ်မသိုးဘဲ ရှိနေပါတယ်။ လွန်-မအေးဆရာတော် ဦးသုဇာ
တရဲ့ မပုပ်မသိုး ရုပ်ကလာပ်တော်ဟာ အလွန်ထူးခြား
ကြည့်ညှိစရာကောင်းပါတယ်။ မူလ အသားအရေတော်
အတိုင်း ဝင်းဝါရှိပြည့်ရုံသာမကဘဲ၊ ဦးခေါင်းတော်မှ ဆံတော်
များကလည်း ပကတိအတိုင်း ရှည်ထွက်လာနေတာကို ဖူး
တွေ့ရမှာပါ။ ပြီးခဲ့တဲ့ တစ်နှစ်ခန့်လောက်က စပြီး ဦးခေါင်း
တော်ရဲ့ ဝဲဘက်အခြမ်းက ဆံတော်များဟာ အမည်းရောင်
ကနေ အဖြူရောင်သို့ ပြောင်းပြီး ဆံတော်များ ဖြူလာပါတယ်။

တို့က နေပြီ၊ သံသရာဝင်၊ တဏှာညွှန်တို့မှ ကင်းလွတ်ရာ
မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို ရည်စူး အာရုံပြုပြီး ကြေးပိဿာချိန် ၂၂
ပိဿာ၊ ဉာဏ်တော် ၁၁ပေ ၁လက်မရှိ မတ်ရပ် ရုပ်ပွားတော်
“အဘယ မဟာကာရဏိက မုဒြာ” ကြေးဆင်းတုတော်မြတ်
ကြီးအား ရေစက်ချက် လှူဒါန်းတဲ့ အခမ်းအနားပြုခဲ့ပါတယ်။
ဒါ့အပြင် ဒေဝဒဏ သဗ္ဗသိဒ္ဓိ လောကနတ် ပရတိပဇာ
နတ်စင်တစ်ရာကျောင်း ပဓာန နာယက အထူးသာသနာပြု
ဆရာတော် “ဘဒ္ဒန္တပညာတေဇ” အား သိက္ခာထပ် အလှူ
မင်္ဂလာကိုလည်း တစ်ပေါင်းတည်း ကျင်းပပေးပါတယ်။

တတိယမြောက် သတင်းပုံရိပ်ကလေး ၂၈-၁-၂၀၁၄

ဆတ် စံတော်ချိန် နေ့စဉ် သတင်းစာမှာ ပါတဲ့ နဂါးရုံ
 ကြေးဆင်းတုတော် မျက်လွှာတော်ပွင့်ခြင်းတို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။
 တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ၁၂ရပ်ကွက်၊ မိဂသီလမ်း၊
 အမှတ် (၃၉၇)နေ အိမ်တစ်အိမ်မှာ ကိုးကွယ်ပူဇော်ထား
 ဆဲ ရုပ်ပွားတော်ကနေ မျက်လွှာတော်ပွင့်တဲ့ သတင်းကြောင့်
 သနားဖူး ကြည်ညိုသူများ စည်ကားနေတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။
 ဝန်နဝါရီလ ၂၆ရက်၊ နံနက် ၉နာရီခွဲလောက်က စပြီး
 မျက်လွှာတော်ပွင့်ခြင်း၊ ဝိတ်ခြင်းများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့တယ်လို့
 အိမ်ရှင် မလှဝင်းက ဆိုပါတယ်။

လာရောက် ဖူးမြော်သူများထံကနေ အလှူကောက်ခံ
 ခြင်းမျိုး မရှိဘဲ၊ ကောင်းတာ လုပ်ရင် ကောင်းတာ ဖြစ်မယ်
 သော ယုံကြည်ကြောင်း ကိုမျိုးမင်းထွန်းနဲ့ မလှဝင်းတို့က
 ဆိုကြပါတယ်။

၄-၂-၂၀၁၄ ထုတ်၊ စံတော်ချိန် နေ့စဉ် သတင်းစာမှာ
 တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ၁၂ရပ်ကွက်၊ မာယ ၅လမ်း၊
 အမှတ်(၆၀၇)မှာ ကိုးကွယ်ထားတဲ့ နီးဖြင့် ရက်လုပ်ထား
 သော ဆင်းတုတော်ဟာ မျက်လွှာတော်ပွင့်ခြင်း၊ ပြီးတော်မူ
 ခြင်းများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပြန်ပါတယ်။ အိမ်ရှင်ဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်မြင့်က
 ကျွန်ုပ်တို့အိမ်မှာ ဆင်းတုတော်ကို ကိုးကွယ်ပူဇော်ခံထား

တာ နှစ်ပေါင်း ၃၀လောက်ရှိပါပြီ။ လွန်ခဲ့တဲ့ ၁၅နှစ် လောက်
 က မျက်တောင်တော်ခတ်တာ ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်။ အခုကတော့
 မျက်လွှာတော် ပွင့်တော်မူတာပေါ့နော်။ ကျွန်ုပ်တော့ မျက်လွှာ
 တော်ပွင့်တာထက် မျက်နှာတော် ပြီးတော်မူလာတာကို ပိုပြီး
 ဝမ်းသာကြည်နူးနေမိပါတယ်။”ဟု ဆိုပါတယ်။ ■

***

ဇော်လင်းစာအုပ်

“ရှမ်းပြည်တောင်ပိုင်း၊ အင်
တစ်စိုက်တွင် လူကြီး၊ ကာလသား
သူငယ်တို့ပါ သိရှိနေသည့် တ
အဖြစ်အပျက် ဇာတ်လမ်းတစ်
ကျွန်ုပ်အား ရွာခံဖြစ်သူ အ
တစ်ဦးက ပြောကြားခဲ့ကြပြီ
ဇာတ်လိုက် အမည်မှာ
တာတေ” ဟု သူ့အရပ်ခရောင်း
ခေါ်ဆိုခဲ့ကြကြောင်း သိ
ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ အမည်

အယ်ပိုတာတေနှင့်
ညောင်ရွှေပွဲစားကြီး
ဦးကပ်စီး
အောင်ကျော်စွာ

ပျက်ခဲ့သော အကြောင်းအရာတို့မှာ အိမ်ရာဝင် ပုံပြင်
အပြင် အင်းလေးတစ်ခွင်တွင် ခေတ်စားလျက်၊ အင်းလေး
အနားများ၌ ပြောမဆုံးအောင် မော်ကွန်းတင် ကျန်ရစ်ခဲ့လေ
သည်။

“အယ်ပုံတာတေ”ဟူသော စကားမှာ အင်းလေးစကား
ခေါ်အဝေါ်ဟု ကျွန်ုပ် စာရေးသူအား ရှင်းပြကြသည်။
အဲဒီအသံတွင် လူချင်း ချစ်ခင်ကြလျှင် “သူငယ်ချင်း”ဟု
ခေါ်ညွှန်အစား အင်းစကားဖြင့် “အယ်လော (သူငယ်ချင်း
ဆိုင်ရင်း)”ဟု ခေါ်လေ့ရှိသည်။ အင်းလေးကန်နယ်အတွင်း
အကြီးဆုံးနှင့် ရှေးဦးဆုံး ရွာတည်ရာ “ဟဲယာရွာမ”ဟု
ခေါ်ညွှန် ကျေးရွာကြီး၌ ဤဇာတ်လမ်း၏ ဇာတ်လိုက်ကြီး
ဆိုင်ပုံ (သို့မဟုတ်) အယ်ပုံကို စတင်မွေးဖွားရာ ဌာနဂါမ
၌ ဖြစ်တော့သည်။

အနီ မောင်ပုံသည် ကြီးပြင်း၍ လူလားမြောက်လာ
သောအခါ၌ ဉာဏ်ရှိတိုင်း နောက်ပြောင် ကျီစားသန်လွန်း၊
အင်္ဂုလွန်းလှသဖြင့် ရွာတိုင်း၊ ရပ်တိုင်းက ဆလန်တိုက်ကာ
အာတေ”ဟူသော သညာဘွဲ့ထူးကို ပေးအပ်ခြင်း ခံရအောင်
နောက်ပြောင်လွန်းသည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်း၏ ကျူးလွန်
နောက်ပြောင်ချက်တွေကို နောက်မြီးအဖြစ်နှင့် ထည့်တွဲပြီး
အာတေ”ဟူသော ဘွဲ့ထူးကို တစ်ပါတည်းဆက်၍ “အယ်ပုံ
အာတေ” လုပ်ခဲ့သမျှ နောက်ပြောင်ခဲ့သူမျှကို မော်ကွန်း
အလင်းများအဖြစ်နှင့် ပြောဆို ကျန်ရစ်ခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

အယ်ပုံတာတေကို အသက်ရှင်လျက် မိရစ်ခဲ့သော
အင်းသားကြီးများ၏ ပြောပြချက်အရ လှပသဏ္ဍာန်မှာ အသား
ညိုညို အရပ်မြင့်မြင့်၊ ခပ်ဝဝနှင့်ဖြစ်ပြီး အင်းလေးရွာမရွာ၌
အယ်ချပ်ရေးမျိုးအဖွဲ့တွင် ရွာခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်ဖြစ်
ကြောင်း သိရှိခွင့်ရခဲ့ပေသည်။

ထို အယ်ပုံတာတေ ပြုလုပ်ခဲ့သည့် အကြောင်းအရာ
မှာ မှတ်သားစရာ၊ ရယ်စရာ ဆုံးမခန်းများဖြင့် အပြည့်ပါ
နေပေတော့၏။ သူသည် တစ်ခါတစ်ရံ အင်းလေး၊ တောင်
ကြီးအသံတွင်သာမက၊ အထက်မြန်မာပြည်၏ ကျက်သရေ
ဆောင် မင်းနေပြည်တော်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ရတနာပုံ ရွှေမန်း၌ပင်
သူ၏ ရယ်စရာ ဉာဏ်စွမ်းကို သွားရောက်ပြသခဲ့ဖူးသည်ဟု
လည်း ဆိုပေသည်။ အယ်ပုံတာတေသည် နောက်ပြောင်
အရာရှိလျှင် သူ၏ အိတ်ထဲမှ ပိုက်ဆံကြေးငွေကို အကုန်
အကျခံ၊ မနုမြောတမ်း အသုံးပြုပြီး နောက်ပြောင်လေ့ရှိ
အတိတ်သည်ဟုလည်း ဆိုပေသည်။

သူ၏ လုပ်ဆောင်ရေး ရည်ရွယ်ချက် ပြည့်စုံမှုအတွက်

ဟန်အမူအရာ အလွန်ပီပီစွာဖြင့် မင်သေသေလုပ်တတ်ပုံကို
ညောင်ရွှေ ပွဲစားကြီးကတော်တို့ ဖြစ်ပျက်ခဲ့မှု အလုံးစုံကို
ကြည့်ရခြင်းအားဖြင့် သိရှိနိုင်လောက်ပေသည်။

ကဲ - အယ်ပုံတာတေ ဆိုသူ၏ မင်သေသေလုပ်၍
ငိုတန်လျှင် မျက်ရည်ဖြင့်ဖြင့်ကျဆင်းအောင် ငိုကြွေးကာ၊
ရယ်မောစရာလည်းဖြစ်အောင် လုပ်ဆောင်လျက်ရှိကြောင်း
ပုံပြင်ဟောင်းလေးတစ်ပုဒ်အစကို ညောင်ရွှေမြို့ ဒေသန္တရ
အခြေအနေကို ပြသရပေမည်။

ညောင်ရွှေမြို့သည် အင်းလေးကန်၏ မြောက်ဘက်အဝ
တွင် တည်ရှိသည်။ ကုန်းရောင်းကုန်းဝယ် ဗဟိုဌာနဖြစ်ပြီးလျှင်
လူနေအိမ်ခြေ အလွန်စည်ကားသောမြို့လည်း ဖြစ်ပေသည်။
ထိုမြို့တွင် လူချမ်းသာ ပွဲစားကုန်သည်များစွာ နေထိုင်၍၊
ငါးရက် တစ်ဈေးပတ်ကို ဈေးကြီးနေ့ဟု သတ်မှတ်ထား
သည်။ ထိုဈေးနေ့ကျသည့်အခါ၌ အရပ်လေးမျက်နှာမှ ကုန်
မျိုးစုံ ကျရောက်၍ ဈေးရောင်းဈေးဝယ်ဖြစ်ကြလေ့ရှိသည်။

ထို ညောင်ရွှေမြို့ပေါ်၌ ပိုက်ဆံချမ်းသာသလောက်
အလွန်ကပ်စားခဲ့၍ နုမြောလွန်းလှသော ပွဲစားကြီး
တစ်ယောက်ရှိလေသည်။ ထိုပွဲစားကြီး ကပ်စေးနံ့ပုံ သတင်း
မှာ အင်းလေးတစ်ခွင်၌ ကျော်ကြားနေလေသည်။ မိမိအိမ်
၌ ထမင်းစားသည့်အခါပင် ဟင်းတုံးကို အတုံးအရေအတွက်
နှင့် ထား၍စားလေသည်။ မိမိအတွက်သာမက၊ အိမ်သူ
အိမ်သားအားလုံးကိုလည်း ကျပ်တည်းစွာ စည်းကမ်းနှင့်
တားမြစ်လေ့ရှိသည်။ ထမင်းစားပြီး၍ ဟင်းများ၊ ထမင်းများ
ကျန်နေသည်ကို တွေ့ရလျှင် ပွဲစားကြီးမှာ မိမိအိမ်သူအိမ်သား
နှင့် တပည့်များကို ဆူဆဲမာန်မဲ၍ လေးငါးရက်မပြီးအောင်
ရှိလေသည်။

ညောင်ရွှေဈေးနေ့သို့ ရောက်သည့်အခါ၌ ပိုက်ဆံလေ
မည်မျိုး၍ ငါးရက်စာအတွက် ပွဲစားကြီးကိုယ်တိုင် ခြင်းတောင်း
ဆွဲကာ ဈေးဝယ်လိုက်လေသည်။ ဈေးဝယ်ရာတွင်လည်း
တစ်ပြားနှစ်ပြားပင် မလျှော့တမ်း ဈေးဆစ်ဝယ်လေ့ရှိသည်
ကြောင့် တစ်ဈေးလုံးကပင် ပွဲစားကြီးအား “ကြေးပြားကြီး”
ဟူ၍ နာမည်ပေးလျက် ပြောင်လောင်း ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြပေသည်။

ဈေးနေ့တစ်နေ့တွင် ကြေးပြားကြီးနာမည်ရ ပွဲစားကြီး
သည် အလွန်နုမြောကြီးစွာဖြင့် ငါးရက်စာ ငါးသုံးပိဿာဝယ်
၍ မိမိအိမ်သို့ ပို့ရန် လူကြိုတစ်ယောက်ကို ရှာဖွေနေသည်။
ပွဲစားကြီးကိုယ်တိုင် မပြန်လိုသေးသည်မှာ ဈေးဝယ်နည်း
ကုန်ပစ္စည်းတစ်ခုကို ဝင်ရောက်၍ ပွဲစားလုပ်ရန်အတွက်

ရေလောကြီးနေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ အခက်အခဲဖြစ် နေရာရှိသည့် ပွဲစားကြီးအိမ်သို့ ငါးများ ပို့ရန် အခန့်သင့် လူကြိုတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာသည်။ ငါးများကို အိမ်သို့ ပို့ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုခဲ့သည်။ ပွဲစားကြီးသည်လည်း သဘောကျစွာဖြင့် ငါးသုံးပိဿာကို ပေးအပ်ပြီးလျှင် လူကြီး အား ဤငါးများကို ငါးရက်စာအတွက်ဖြစ်၍ တချို့ ကြော် ထားရန် တချို့ကို အခြောက်လှန်းထားရန်အတွက် တတွတ် တွတ်မှာ၍ အိမ်ရှင်ဇနီး ပွဲကတော်ကြီးသို့ တစ်ဆင့်ပြောကြား ခိုင်းလိုက်ပြီးနောက် လူကြီးကို ပြန်လွှတ်လိုက်လေတော့ သည်။ ဤသူမှာ အယ်ပုံ တာတေဟု မသိလိုက်ချေ။

သို့ဖြင့် ပွဲကတော်ကြီးအိမ်သို့ နံနက် ၁၀နာရီကျော် ကျော်လောက်တွင် လက်ထဲ၌ ငါးတွဲကြီးများကို ကိုင်လျက် အသားညိုညို၊ အရပ်မြင့်မြင့် လူတစ်ယောက်သည် ပွဲစား ကြီး၏ အိမ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လာပြီးလျှင် ပွဲကတော်ကြီး အား ဤသို့ပြောလေသည်။

ပွဲစားကြီးသည် ဈေးမှ ဤငါးသုံးပိဿာကို ဝယ်ပေး လိုက်ကြောင်း ယနေ့နံနက်စာအစီ ပွဲစားကြီး၏ အလွန်ရင်းနှီး ခင်မင်သော မိတ်ဆွေဦးရေ ၃၀ တို့အား ထမင်းစားပွဲ ကျွေး မွေးမည်ဖြစ်၍ ယခုငါးများကို အကုန်လုံးပင် ချက်ထားရန်၊ လူသုံးဆယ်စာ ဟင်းရုံ၊ ဟင်းချိုများ၊ အချိုအချဉ်များကိုပါ အမြန်ပြင်ဆင်ထားနှင့်ရန် ပွဲစားကြီးက ပွဲကတော်ကြီးကို မှာလိုက်ကြောင်း ပြောပြီးနောက် အယ်ပုံ တာတေ ထွက်ခွာ သွားလေတော့၏။

လွန်ခဲ့သည့်နှစ်များကလည်း ဤကဲ့သို့ပင်။ မန္တလေး ဈေးချိုနားမှ ပွဲရုံအဖွဲ့များ အင်းလေး ဖောင်တော်ဦးဘုရားဖူး ရန် ရုတ်တရက် ရောက်ရှိလာခဲ့ဖူးသည်။ ထို့ကြောင့် ပွဲ ကတော်ကြီးနှင့် တစ်အိမ်လုံးရှိ လူငှားများပါ အချိန်လှ၍ ငါးများကို ချက်ပြုတ်ကြရပြီး ထမင်းများ၊ ဟင်းများအပြင် အချိုအချဉ် လက်ဖက်ရည်ပွဲများကိုပါ ကတိုက်ကရိုက် ပြင်ဆင်နေကြရလေတော့သည်။

ပွဲကတော်ကြီးမှာလည်း အချိန်နီးမှ ကပ်၍ ထမင်းစား ပွဲ စီစဉ်ခိုင်းလိုက်သည့် ပွဲစားကြီးကို စိတ်ထဲ၌ ဒေါသဖြစ် လျက် အလုံးစုံ ပြီးစီးအောင် စီစဉ်နှင့်လေသည်။

သို့ဖြင့် အချိန်တိုမှာ ၁၂နာရီထိုးရန် မိနစ်အစိတ်အလို တွင် ပွဲစားကြီးသည် ချွေးတလုံးလုံးဖြင့် ဈေးမှ ပြန်ရောက်လာ လေသည်။ မိမိအိမ်ရှေ့ ဧည့်ခန်း၌ စားပွဲပိုင်းကြီးများ ခင်း၍ စားပွဲခင်းအသစ်များဖြင့် ခမ်းခမ်းနားနား စီမံနေသည်ကို တွေ့ လိုက်ရသောကြောင့် လွန်စွာမှ အံ့အားသင့်သွားသည်။ ထို

ကြောင့် ပွဲကတော်ကြီးအား...

“ဘာလုပ်နေကြတာလဲ ရှင်မ”

ဟု မေးလိုက်သည်။ ပွဲကတော်ကြီးကလည်း နှုတ်စာ ပင် မောမောပန်းပန်းဖြစ်နေရသည့်အထဲ၌ စိတ်ကောက်ကော် လေရာ...

“တော်တို့... အပင်းလျှိုဖို့လေ၊ မေ့နေပြီလား”

ဟု တုံးတံတံဖြေလိုက်သည်။

ပွဲစားကြီးခမျာလည်း ရုတ်တရက်ကြီး ဘာကို ပြန်ဖြေ ရမှန်းမသိ။ ပါးစပ်ပိတ်သွားပြီး အံ့အားသင့်၍ မိမိတို့တစ်အိမ် လုံးရှိ လူများ အလုပ်ရှုပ်နေသည့် အခြေအနေကို အကဲခတ် နေလေသည်။

ထိုအခိုက်တွင် ချက်ပြီးသား ငါးဟင်းများကို သံဇော် ကြီးများဖြင့် တစ်ပါတည်းထည့်၍ စားပွဲများရှိရာဆိုသို့ အိမ် သားတစ်ဦးက ယူလာသည်ကို ပွဲစားကြီး တွေ့မြင်သွားပြီး “ဟာ” ခနဲဖြစ်၍ နှမြောလွန်းသဖြင့် တက်မသွားစေရန် ရင် ဘတ်ကို လက်ဖြင့် ဖိကပ်ထားရလေသည်။

“ဟဲ့ - ဝယ်ပေးလိုက်တဲ့ ငါးသုံးပိဿာကို အကုန် ချက်ပစ်ရသလား။ ငါးရက်ဈေးတစ်ပတ်စာ ဝယ်ထားပါတယ် ဆိုတာ မသိကြဘူးလား”

ဟု လှမ်းမေးလိုက်ပြန်ရာ အနီးနားရှိ ပွဲစားကတော် ကြီးက ခါးဆီကို လက်ဖြင့် ခပ်တင်းတင်းထောက်၊ မျက်နှာ ထားကိုလည်း ရှုံ့မဲ့ကာ နေလိုက်ပြီး...

“အကုန်မချက်ရအောင် တော်တို့က ဘယ်နယောက် အပင်းလျှိုမယ်ဆိုတာများ ပြန်စဉ်းစားမိရဲ့လားဟင်”

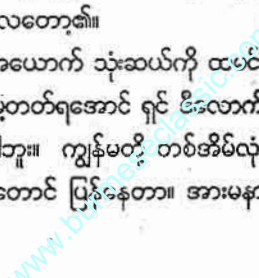
ဟု ဆူပွက်ပြောဆိုပြန်တော့၏။

ထို့နောက် အိမ်ရှိ အလုပ်သမားတချို့ကလည်း မီးနီ ခန်းထဲမှ ထမင်းလှဲများ၊ ဟင်းချိုအိုးများကိုပါ အသီးသီးယူ လာသည်ကို တွေ့မြင်နေရသော ပွဲစားကြီးသည် အဓိပ္ပာယ် နားမလည်သည့်အဆုံး၌...

“နေပါဦးဟ၊ မင်းတို့ဟာက ဘယ်သူတွေ စားမှာမို့ ဒီလောက် များများကြီး ချက်ပြုတ်ထားကြတာလဲ”

ဟု နှမြောလွန်းသဖြင့် တုန်တုန်ယင်ယင်ပင်ဖြစ်လျက် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းမေးလိုက်လေတော့၏။

“တော့ညှော်သည် လူအယောက် သုံးဆယ်ကို ထမင်း ကျွေးဖို့လေ။ သတိလည်း မေ့တတ်ရအောင် ရှင် ဇီးလောက် လည်း အသက်မကြီးသေးပါဘူး။ ကျွန်မတို့ တစ်အိမ်လုံး ချက်ပြုတ်ရတာ ချွေးတွေတောင် ပြန်နေတာ။ အားမနာ လျာမကျိုးတော်...”

ဟု ပွဲကတော်ကြီးကပင် ဝင်ဖြေလိုက်လေသည်။

“နေပါဦး ရှင်မရဲ၊ နင်တို့ကို ဘယ်သူက ညှဉ်သည် ဆူ ထမင်းကျွေးဖို့ လာမယ် ပြောသလဲ၊ ဟုတ်မှ ဟုတ်ရဲ့ သားကွ”

“ဘာလဲ၊ တော်က အခုမှ မေ့ချင်ဟန်ဆောင်နေရတာ သဲ တော်ဆီက မနက်က ငါးသုံးပိသားဝယ်ပေးပြီး အပို သွတ်လိုက်တဲ့ အသားညိုညို၊ အရပ်မြင့်မြင့် လူကြိုကို ဆော်ပဲ မှာလိုက်တာလေ။ ဒီနေ့ ညှဉ်သည်အယောက် ညှဉ်သည်ကို ထမင်းကျွေးဖို့ဆို”

ထိုကဲ့သို့ ပွဲစားကြီးလင်မယားမှာ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် အချီအချထပ်ပြီး သတ်ခမန်း၊ ဆူဆူညည်ဖြစ် နေစဉ်တွင် အိမ်အောက် လှေကားဆီမှ တရုန်းရုန်းနင်း၍ ဆက်ရောက်လာနေသော ခြေခံများ ကြားလိုက်ရ၍ ကြည့် ဆိုက်သည်တွင် ညောင်ရွှေမြို့ပေါ်မှ မျက်နှာကြီး လူကုတ်တန် သူကြီးပိုင်းများကို အံ့အားသင့်စွာဖြင့် တွေ့မြင်လိုက်ရလေ သည်။ သူတို့အားလုံးမှာ ရွှင်ပြုံးသော မျက်နှာများဖြင့် ဆင်းပေါင်းကြီးတကားကားကို ပေါင်းထားကြပြီး...

“အချိန်တော့ သိပ်နောက်မကျသေးပါဘူးနော်။ ရုတ် တရက်ကြီး ကပ်ဖိတ်လာတာမို့ ကျုပ်တို့လည်း ခင်ဗျားတို့ အိမ်သားတွေ ချက်ပြုတ်ရ လုပ်ရမှာနဲ့ဆိုတော့ အားလုံး ဆိုင်ပင်ပြီး ကျက်လောက်မယ်အချိန်ကို မှန်းပြီး လာရောက် ခဲ့တာပါပဲဗျာ”

ဟို အကျိုးအကြောင်းကို ပြောလိုက်သည်။
ညောင်ရွှေမြို့ပေါ်မှ ဂေါပက လူကြီးတစ်ယောက်က

“ဟာ... ဒီအချိန်ဟာ ထမင်းစားဖို့အတွက် အချိန် ကောင်းပဲ။ မွန်းမှ မလွဲသေးဘဲနဲ့။ ကျုပ်တို့ အလှူဒကာ ပွဲ စားကြီးက ထမင်းစားလို့ကောင်းအောင် အချိန်ကန်သတ်ပေး ပြီး ဖိတ်ခေါ်ထားတာကိုးဗျ”

အာဝဇွန်းရွှင်ရွှင်နှင့် အိမ်ညှဉ်ခန်းဆီသို့ အသီးသီးဝင် ရောက်လာပြီးနောက် အေးဆေးစွာဖြင့် ထိုင်လိုက်ကြလေ သည်။ အိမ်ရှင် ပွဲစားကြီးနှင့် ပွဲကတော်ကြီးတို့မှာလည်း အံ့အားသင့်နေရာမှ သတ်ရပြီး ရောယောင်၍ ထိုင်ကြပါ။ ခြေကြပါနဲ့ ညှဉ်ခံရလေသည်။

အလွန်ရင်းနှီးပုံရသော မြေပိုင်ရှင်တစ်ဦးက ပွဲစားကြီး အား...

“ဘယ်နယ်၊ မြို့ကျက်သရေဆောင် လူကြီးတွေကိုမှ ရွေးပြီး ထမင်းစားဖိတ်ခေါ် ကျွေးတယ်ဆိုတော့ ပွဲစားကြီး

အနေနဲ့ ဘယ်လို ပွဲစားခတွေ ပွပေါက်တိုးခဲလို့လဲဗျ။ မွန်း တညှဉ်ခန်းမှ ကြွပါဆိုပြီး ခင်ဗျားအိမ်က တညှဉ်တင်ယောက် ကို လွှတ်ပြီး ဖိတ်တာဆိုတော့ ဒီလောက်ခင်နေတာ အရောက်မလာရင် မကောင်းဘူးမဟုတ်လား”

“ဪ... ဟုတ်တာပေါ့။ အိမ်မှာက အလုပ်သမား တပည့်တွေ များလှသမို့ ခင်ဗျားအပိုင်းကို လာဖိတ်သူက လူပုံသဏ္ဍာန် ဘယ်လိုလဲဗျ”

“အင်း... ဒီလူက ညောင်ရွှေမြို့ပေါ်ကတော့ မဟုတ် ဘူးထင်တယ်။ အသားညိုညို၊ အရပ်မြင့်မြင့် မျက်နှာရွှင်ရွှင် နဲ့ အင်းသားတစ်ယောက်ဖြစ်လိမ့်မယ်”

ဟု တိတိကျကျပြောလာသည်။ ဤတွင်မှ ပွဲစားကြီး ရော၊ ပွဲကတော်ကြီးပါ တစ်စုံတစ်ခုကို စဉ်းစားမိတော့၏။ အင်းလေးနယ်တစ်လွှားတွင် နာမည်ကြီးနေသော “အယ်ပုံ တာတေ”က အခွင့်ကောင်းယူ၍ ဘေးမှ အလုံးစုံ စီစဉ်သွား ပြီး သူတို့အား ချောက်ချ အရက်ခွဲကြောင်းကို နားလည် သဘောပေါက်ခဲ့ကြရသည်။

ပွဲစားကြီးမှာ “သူ ထမင်းစား မဖိတ်ခိုင်းပါဘူး”ဟူ၍ အမုန်အတိုင်းပြောပြီး လူကြီးလူကောင်းများကို ပြန်လွှတ် ရန်မှာလည်း ပိုမိုအရက်ကွဲပြီး လူအချင်းချင်း မုန်းသွားရုံမက၊ ညောင်ရွှေမြို့ပေါ်တွင် နာမည်ပျက် အမဲစက် ထင်သွားပေ လိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ဟန်မပျက်ပင် ချက်ပြုတ်ထားသည့် ငါးဟင်းနှင့် ထမင်းများကို ကြွရောက်လာကြသော လူကြီး ပရိသတ်အားလုံးကို ကျွေးမွေးလိုက်ရသဖြင့် တက်တက်စင် ပြောင်ခါသွားလေသည်။

ထမင်းစားလာသည့် လူကြီးလူကောင်းများမှာ ဖြစ်ရပ် မှန် အတွင်းရေးကို လုံးဝ မသိရှာကြပေ။ အိမ်ရှင် ပွဲစားကြီး ခမျာမှာ ဆတ်ဆတ်ခါ နှမြောနေကာ ချောက်တွန့်သူ အယ်ပုံ တာတေဆိုသူအား များစွာစိတ်ဆိုးလျက် တစ်ယောက်တည်း ဆဲဆိုနေချိန်တွင် ညောင်ရွှေ ကာလသားတချို့ကို အယ်ပုံ တာတေက သူကိုယ်ပိုင်လှေနှင့် ကြိုတိုင်း ဝင်ပြောသွား သဖြင့် တဟားဟား ရယ်မောနေကြရလေတော့သတည်း။

(ဤဇာတ်ကြောင်းကို ပြောပြခဲ့သည့် ဒေသခံ အင်းသားများ နှင့် အောင်ပန်းမြို့၊ ရွာငံစုရပ်မှ ကိုစိုးညွန့် ဖိသားစုအတွက် အမှတ်တရ)

* * *

အောင်တော့ခွဲစွာ

စကားကြီးသုံးခွန်း

(အက္ခရာလေး)

(၄၅၆၇၈၉)

ရှေးခေတ်အခါက လူကြီးမိဘဘိုးဘွားတို့လည်း မိမိတို့၏ သားသမီးမြေးမြစ်တို့အား ရှေးခေတ်ဟောင်းကာလများက မှတ်သားလာခဲ့ကြသော စကားပုံများ၊ ပုံပြင်များ၊ ဆိုရိုးစကားများ၊ မှတ်သားထိုက်သော လူမှုဘဝအကြောင်းများကို ပုံပြင်ဇာတ်လမ်းသဖွယ် ပြောပြတတ်ကြပါသည်။ ကလေးဘဝ လူငယ်ဘဝတို့မှ နားထောင်မှတ်သားလာခဲ့ရသော လူမှုဘဝဇာတ်ကြောင်းတို့သည် မိမိတို့ လူကြီးဘဝရောက်သော အခါတွင် လွန်စွာမှ တန်ဖိုးရှိ အသုံးဝင်ကြောင်း ကိုယ်တွေ့သိရှိရပါသည်။ စကားပုံဝတ္ထု ဇာတ်လမ်းပုံပြင်တို့သည် ရှေးခေတ် လူကြီးတို့၏ စိတ်ကူးစိတ်သန်း တွေးခေါ်မှုများမှ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ရသော်လည်း မှတ်သားထိုက်၊ လိုက်နာကျင့်သုံးထိုက်သော အကြောင်းအရာများ ပါရှိတတ်သည်ကို တွေ့ရှိရမည်ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ ငယ်စဉ်ဘဝက ဖခင်ဖြစ်သူသည် သားသမီးများ လိမ္မာယဉ်ကျေးကြစေရန်၊ ပညာတတ်များ ဖြစ်စေရန်၊ ဗဟုသုတ ဉာဏ်ပညာတိုးတက်ကြစေရန် ရှေးလူကြီးများ၏ ဆိုရိုးစကားများ၊ မှတ်သားဖွယ်ရာ ပုံပြင်ဇာတ်ကြောင်းများကို အခါအခွင့်သင့်တိုင်း ပြောပြ ဆုံးမလေ့ရှိပါသည်။

တစ်နေ့သောအခါ စကားကြီးသုံးခွန်း အရောင်းအဝယ် လုပ်သည့်အကြောင်းကို အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြခဲ့ပါသည်။

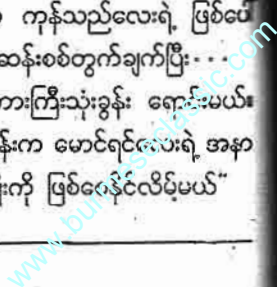
ရှေးအခါတုန်းက အထက်အညာဒေသတစ်ခုခု အိမ်ထောင်ကျခါစ လင်မယားနှစ်ဦးရှိတယ်။ ယောက်ျားထူးသူဟာ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်သမားတစ်ဦးဖြစ်ပြီး အောက်ပြည်အောက်ရွာများသို့ လှည့်လည်ရောင်းဝယ်ရလေတယ်။ တစ်ခါခရီးထွက်လျှင် နှစ်ကာလကြာမြင့်စွာ ကြာပြီး အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းမှ ငွေသားများ စုဆောင်းပြီးမှသာလျှင် မိမိတို့ဌာနေ မြို့ရွာသို့ ပြန်လာလေ့ရှိကြပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ကုန်သည်ယောက်ျားဟာ ခရီးထွက်ပြီး စီးပွားရှာလိုက်တာ ဝခနစ်ကျော်လောက် ကြာသွားပြီး ငွေသားသုံးပိဿာ စုဆောင်းမိ၍ မိမိဇနီးရှိရာ ဌာနေသို့ ပြန်လာခဲ့တယ်။

အပြန်ခရီးမှာ ရွာတစ်ရွာရှိ ဘုန်းကြီးကျောင်း တစ်ကျောင်းထဲ ဝင်ရောက်တည်းခိုလေရာ ထိုဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ လူတို့၏ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို ဟောပြောနိုင်တဲ့ ဂမ္ဘီရ ပညာရှင် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးနဲ့ တွေ့ကြုံခဲ့ရလေတယ်။

ပညာရှင် ဆရာကြီးက ကုန်သည်လေးရဲ့ ဖြစ်ပေါ်ကြုံတွေ့ရမယ့် ကံကြမ္မာကို ဆန်းစစ်တွက်ချက်ပြီး...

“မောင်ရင်လေးကို စကားကြီးသုံးခွန်း ရောင်းမယ်။ ဝယ်မလား။ အဲဒီ စကားသုံးခွန်းက မောင်ရင်လေးရဲ့ အနာဂတ် ကံတရားရဲ့ ကောင်းကျိုးကို ဖြစ်ရေနိုင်လိမ့်မယ်”

လို့ ပြောလိုက်တော့...

ဟုတ်ကဲ့၊ ဝယ်ပါမယ်။ ဘယ်လောက်ဆိုတာကို နှိုင်းခံရမှာ”

လို့ ပြောလိုက်တယ်။ အဲဒီ စကားကြီးသုံးခွန်းက -

- (၁) အဖော်မပါ မသွားရ၊ ပေး ငွေတစ်ပိဿာ၊
- (၂) မီးမထွန်းဘဲ မသွားရ၊ ပေး ငွေတစ်ပိဿာ၊
- (၃) မမေးမမြန်းမပြုရ၊ ပေး ငွေတစ်ပိဿာ-တဲ့။

အဲဒါနဲ့ ကုန်သည်လေးဟာ စကားကြီးသုံးခွန်းအတွက် သုံးပိဿာပေးပြီး မိမိလိုရာခရီးကို ဆက်လက်ထွက်ခွာခဲ့ တယ်။ တောလမ်းခရီးကို ဖြတ်သန်းလာစဉ်မှာ မထင်မှတ် တောပင့်ကူကြီးတစ်ကောင်ကို တွေ့လိုက်ရတယ်။ ကုန် သည်လေးက စဉ်းစားတယ်။ ငါဟာ ခရီးထွက်လာတာ အော်လည်း တစ်ယောက်မှ မပါဘူး။ အဖော်မပါ မသွားရ တော့ ဒီတောပင့်ကူကို အဖော်လုပ်ပြီး သွားမှပဲလို့ တွေး ပြီး တောပင့်ကူဖမ်းပြီး မိမိရဲ့ ပုဆိုးခါးပိုက်အတွင်း ထည့် ခဲ့တယ်။

တော်တော်လေးသွားမိပြီး တောနက်ထဲ ရောက်တော့ နက်ထဲက ပင့်ကူက အတင်းရုန်းပြီး ထွက်လာတယ်။ ပြောရာကောင်းတာက ခရီးသွား ကုန်သည်လေးရဲ့ ရှေ့မှာ တောကြီးတစ်ကောင်ရှိနေတာကို တွေ့လိုက်ရပြီး မိမိရဲ့ ပုဆိုး နက်ထဲက ထွက်လာတဲ့ ပင့်ကူက မြွေကြီးရဲ့ ဦးခေါင်းကို နက်ဖောက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ခရီးသွား ကုန်သည်လေးဟာ ပထမ စကားတစ်ခွန်း အတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးလိုက်တဲ့အတွက် အသက်ချမ်းသာ နှစ်ဆက်လက်၍ တောတွင်းက ထွက်ခွာလာခဲ့ပါတယ်။

ရှေ့ခရီးမှာ မြစ်ဆိပ်တစ်ခုကို ရောက်ရှိလာပါတယ်။ မြစ်နီက နေဝင်ခါစလေးဖြစ်တော့ အမှောင်က အစပျိုးလို့ မပါတယ်။ ရှေ့မှာ တဲအိမ်တစ်လုံးကို တွေ့ရတော့ မြစ်ကို ကျန်ငြိ လှေငှားရန် တဲအိမ်လေးအတွင်း ဝင်သွားပါတယ်။ တစ်ခုလုံး မှောင်မဲနေပါတယ်။ လူသံလည်း မကြားရ၊ တစ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လို့ နေပါတယ်။ ထူးခြားမှုကတော့ ညှိ ခြေအံ့များ ရနေပြီး လန်ဖျပ်၍ ကြက်သီးများ ထလာပါ တယ်။ ဒါနဲ့ ရွာဦးကျောင်းက ဆရာတော်ပေးလိုက်တဲ့ ဆေး ယောင်းတိုင်ကို သတိရပြီး လွယ်အိတ်ထဲက ထုတ်ယူ၍ ထွန်းလိုက်တော့ ...

“ကြောက်ပါပြီ... ကြောက်ပါပြီ မီးအမြန်ငြိမ်းလိုက်ပါ။ နှုတ်အပ်တာကို ကူညီပါမယ်။ ဖယောင်းတိုင်မီးကို အမြန် ဖြိုပေးပါ”

လို့ ပြောတယ်။

“အသင်က ဘယ်သူလဲ”

လို့ မေးလိုက်တော့...

“ကျွန်မက မြစ်ဆိပ်နားက ဘီလူးမ ဖြစ်ပါတယ်။ ရှင့်ကို မစားပါဘူး။ ကျွန်မ ပူလောင်လွန်းလို့ သေရပါတော့ မယ်။ မီးကိုသာ အမြန်ငြိမ်းလိုက်ပါ။ ကျွန်မမှာ ရှိနေတဲ့ ရတနာပစ္စည်းတွေကို ပေးပါမယ်”

လို့ ပြောတော့ ကုန်သည်လေးဟာ ရတနာပစ္စည်းတွေ ကို ယူပြီး မီးကိုတော့ ဘီလူးမနဲ့ လွတ်တဲ့ နေရာရောက်မှ ငြိမ်းသတ်ပြီး မြစ်ကို လှေဖြင့် ဖြတ်ကာ လိုရာခရီးကို ဆက်ခံပြန်ပါတယ်။

ဒုတိယစကားအတိုင်း လိုက်နာခဲ့သဖြင့် အသက်ဘေး မှ လွတ်မြောက်ပြီး ရတနာပစ္စည်းများပါ ရရှိခဲ့လေတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ကုန်သည်လေးဟာ မိမိမြို့ရွာနေအိမ်ကို ပြန်လည် ရောက်ရှိလာခဲ့ပါတယ်။

အိမ်ထဲရောက်တော့ ဇနီးကို ခြင်ထောင်ထဲမှာ လူ တစ်ယောက်နဲ့တွဲလျက် အိပ်နေတာကို တွေ့ရပါတော့တယ်။

“တောက်...”

ကုန်သည်လေးဟာ ဒေါသမီး ရုတ်တရက် တောက် လောင်သွားပါတယ်။ ငှက်ကြီးတောင်စားကို ဆွဲပြီး ခုတ်ပိုင်း ဖို့ လုပ်လိုက်စဉ်မှာပဲ မမေးမမြန်းမပြုရ ဆိုသော စကားကို သတိရပြီး ဇနီးကို နှိုး၍ မေးမြန်းရာ အတူအိပ်နေသူမှာ မိမိ၏ သားလေးဖြစ်ပြီး ကုန်သည်လေး ခရီးမထွက်ခင်က ကိုယ်ဝန်ရှိနေခဲ့ပြီး ယခု ကုန်သည်လေး ပြန်ရောက်လာသော နှစ်ကာလသည် မွေးပြီးသော ကလေး ကြီးပြင်းသောအရွယ် ပင် ရောက်ရှိနေပါကြောင်း ရှင်းပြပါတယ်။

ကုန်သည်လေးတို့မိသားစုအတွက် နောက်ဆုံးစကား တစ်ခွန်းဖြစ်သော မမေးမမြန်းမပြုရဟူသော စကားမှာ သူတို့ ၏ နောက်ဆုံး ကယ်တင်ရှင်ပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

မှတ်သားဖွယ်ရာ အဖေပြောပြခဲ့သော စကားကြီး သုံးခွန်းအား စာဖတ်သူအပေါင်းတို့အတွက် ဗဟုသုတ အဖြစ် ရှိသေစွာ တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

* * *

ရွေးအောင်သင်း (နက္ခတ္တဇာတိ)

ရုပ်တုခင်းတော်ဆရာတော် ဦးဩဘာရင် သိဒ္ဓိဝင်္ဂ ပုတီးစိပ်နည်း ဦးဂရိုဂရိုအေး (ကြို့) မင်ကောဂ်

ကျွန်တော်သည် မနက်စောစော မဟာသမယသုတ်
ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပြီးချိန်တွင် ကျွန်တော်မှိတ်ဆွေ ကိုမောင်
မောင်သန်း ရောက်လာသည်။

“အစ်ကိုကို လက်ဖက်ရည်သောက်ရအောင်
ကျွန်တော်လာခေါ်တာပါ။ အစ်ကိုပေးတဲ့ ပုတီးစိပ်နည်းကို
စွဲစွဲမြဲမြဲပိတ်တာ အစစ အဆင်ပြေပါတယ်”

ဟု ပြောသည်။ ကျွန်တော်က...

“ဘာပုတီးစိပ်နည်းလဲ၊ ပြန်ပြောပါဦး”

ဟု ဆိုတော့...

“သိန္နီအောင် ပုတီးစိပ်နည်းလေ”

ဟု ပြောပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ကိုမောင်မောင်သန်း အစဖော်ပေးမှ ပြန်သတိရပါသည်။ ကိုမောင်မောင်သန်းသည် တစ်ချိန် လျှမ်းလျှမ်းတောက် ပွဲရုံပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်။ ကံတတာ နှင့်လောသည့်အခါ နာမည်ပျက်၊ ဘဝပျက်နှင့် နာလန် ထူတော့၊ တပည့် ဆရာအပေါင်းတို့လည်း သူ့အနား မလာ တော့ပေ။ ရရန်ရှိသောလူက ဓားထည်၍ ကျွန်တော်ဆိုင် ကိုအထိ သူ့ကို လာရှာသည်။ တကယ်လည်း ဓားဖြင့် ခြင်းမည်ပုံစံဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်လည်း များစွာလန့်၏။ ထိုစားသမား ထွက်သွားပြီး မကြာခင်မှာပင် ကိုမောင် မောင်သန်း ရောက်လာသည်။

“ညီလေး... ဒီမြို့မှာ မနေနဲ့တော့။ တောင်ပေါ် ကျေးကျောင်းသွားတော့”

ဟု ကျွန်တော်က လမ်းညွှန်လိုက်သည်။ ပြည်မြို့ တောင်ပေါ် တရားစခန်းတစ်ခုတွင် တစ်နှစ် သက် ခိုပြီး ကျွန်တော်ပေးသော ပုတီးစိပ်နည်းကို ကျင့် ကြိုင်ဖြင့် ပြဿနာအားလုံးနီးပါး အောင်မြင်သွားလေသည်။ ပုတီးစိပ်နည်းက သိန္နီစင် ပုတီးစိပ်နည်းဖြစ်သည်။ ထွက်ရပ် သက် ပုဂ္ဂိုလ်များ လမ်းညွှန်ခဲ့သော သိန္နီ (၁၀)ခွင် အောင် မြင်သော ပုတီးစိပ်နည်းဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်သည် စီးပွားပျက်သူများ၊ ရောဂါကြီးသူများ၊ နာလန်ထူရန် ခက်ခဲသည့်သူများအား သီလကို လုံခြုံ စေကာ ယင်းပုတီးစိပ်နည်းကို လွန်ခဲ့သော ၁၀နှစ်၊ ၁၅နှစ်ခန့် ပေးခဲ့ဖူးပါသည်။ ယခု စာရှုသူများအတွက်လည်း အခွင့် မြော် ရေးသားတင်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုပုတီးစိပ်နည်းမှာ ရက်ကန်းစင်တောင် ဦးဩဘာသ ထူတော်ကြီးသည် ဦးနရိန္ဒ၊ ဦးသန္ဓမ္မသိန္နီ ကိုယ်တော် မှန်ပါးနှင့် စီးရထားပေါ်တွင် တွေ့ဆုံစဉ်က ပဏ္ဍန်းနီးစပ် သာ ဦးသဒ္ဓမ္မသိန္နီ ကိုယ်တော်ကလေးအား ပုသိမ်မြို့ မှောက်ဘက် ၁၀မိုင်ခန့်ဝေးသော ရခိုင်ရိုးမတောင်တန်း မြေကြည်အိုင်စခန်းသို့ ခေါ်ဆောင်သွားပြီး လောကီကျင့် နှင့် လောကုတ္တရာကျင့်စဉ်များကို သင်ကြားပြသ ဆုံးမ၍ ပြန်ပေးပြီးလျှင် “ဒီပုတီးစိပ်ကို စိပ်ပါ။ ကိုယ်တော်ကဲ့သို့ မြေကြည်သူများကိုလည်း စိပ်ခိုင်းပါ။ ဒီပုတီးကို စိပ်ခြင်းသည် ထူထပ်သုံးပါးကို ဆောက်တည်ခြင်းနှင့် တူသည်။ လောကီ တောင်ကျိုး၊ လောကုတ္တရာ ကောင်းကျိုးကို ပြီးစီးအောင်မြင်

စေသည်။ ဒီပုတီးစိပ်သည် မဟာဂန္ဓာရီ အရိယာတို့၏ ကျင့်စဉ်ဖြစ်သည်” ဟု အမိန့်ရှိတော်မူသည့် သိန္နီအောင် ပုတီး စိပ်ဖြစ်သည်။

ပုတီးစိပ်နည်းမှာ -

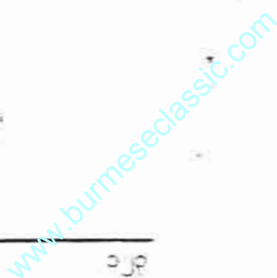
- (၁) သိန္နီ ဘဂဝါ အရဟံ၊ ဗုဒ္ဓေါ မေ သတ္တ ပါကာရံ ဗုဒ္ဓ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
  - (၂) သိန္နီ ဘဂဝါ အရဟံ၊ ဓမ္မော မေ သတ္တ ပါကာရံ ဓမ္မ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
  - (၃) သိန္နီ ဘဂဝါ အရဟံ၊ သံယော မေ သတ္တ ပါကာရံ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
- အားလုံးပြီးဆုံးမှ ပုတီးတစ်လုံးချပါ။
အနက်အဓိပ္ပာယ်မှာ -

- အရဟံ - လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ ပူဇော် အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော၊
- ဘဂဝါ - ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ သော မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်၊
- သိန္နီ - လောကီသိန္နီ၊ လောကုတ္တရာသိန္နီအမျိုးမျိုး တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။
- ဗုဒ္ဓေါ - မြတ်စွာဘုရားသည်၊
- မေ - ဘုရားတပည့်တော်အား။
- သတ္တပါကာရံ - တံတိုင်းငါးထပ် ကာရံဘိသက္ကံသို့၊ ဘေးအမျိုးမျိုးတို့ကို ကာကွယ် စောင့်ရှောက်တော်မူပါ ဘုရား။

ဤပုတီးစိပ်သည်အခါ ဘုရားဂုဏ်တော်ကို အာရုံပြု ပါ။ ဤပုတီးကို ယုံကြည်စွာ စိပ်ကြပါလျှင် ဗုဒ္ဓနုဿတိ၊ ဓမ္မနုဿတိ၊ သံယနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းသည်မည် ခြင်း၊ သရဏဂုံ သုံးပါးနှင့် အရဟံဂုဏ်တော်များကို ပွားများ အားထုတ်သည်မည်သောကြောင့် ကပ်ဆို၊ ဘေးဆိုးတို့မှ ကင်းလွတ်နိုင်ပါသည်။

***

ဦးကိုကိုအေး (ကြို့ပင်ကောက်)

ပန်းချီ စံလွင်မောင်

မြင်းဖြူရွှင်နတ်နန်း
မြစ်ရပ်ဆန်း

ဇနအာဇလင်း(စလေ)

ကိုဦးမောင်နှင့် မမြရီတို့မိသားစုမှာ ဘိုးဘွားစဉ်ဆက်ကပင် ဆိတ်သိုးမွေးမြူခြင်းအား စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတစ်ခုအဖြစ် အသက်မွေးခဲ့သူများ ဖြစ်သည်။ ဆိတ်မွေးမြူသူများအဖို့ စိတ်ရည်ရသည်မှာ တခြားမဟုတ်၊ မနက်တစ်ခါ၊ ညတစ်ခါ တစ်နေ့ နှစ်ကြိမ် နေပူပူ၊ မိုးရွာရွာ မဖြစ်မနေ ဆိတ်ကျောင်း၊ သိုးကျောင်းထွက်ရခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ကိုဦးမောင်၏ ခြံတွင် ဆိတ်၊ သိုးပေါက်များအားလည်း နွားများကဲ့သို့ ဝေးဝေးအား ဝေးထုကာ ကစီဆိတ်ကြီးများအဖြစ် မွေး၍လည်း ထားသည်။ ကစီထုထားသည့် ဆိတ်သိုး

တို့အား လေးနှစ်သား၊ ငါးနှစ်သားအရွယ်ရောက်မှ အသား
တို့ဆိတ်အဖြစ် ရောင်းချရာ သာမန်ရိုးရိုး ဝေးမထုတ် ထား
သည့်ဆိတ်များထက် စျေးကွက်လည်း ဝင်၍ ငွေအရလည်း
မြင့်သည်။ ထို့ကြောင့် ဆိတ်သိုကြီးများအား ကစီရိုက်ထားပြီး
မွေးမြူလေ့ရှိသည်။

ကိုဦးမောင်နှင့် မမြရီတို့ အိမ်ထောင်ကျပြီး သုံးနှစ်ကျော်
မှ သားကလေးတစ်ယောက်အား ရှားရှားပါးပါးပင် မွေးမြူခဲ့ရ
သည်။ သားဦးဆိုတော့ အရူးလိုပင် ဆိုရမည်။ ယောက်ျား
ဖြစ်သူ ဆိတ်ကျောင်းသွားလျှင် အိမ်မှ မိန်းမဖြစ်သူက
ထမင်းဟင်းချက်ရင်းကပင် ကလေးထိန်းသည်။ အိမ်ချိန်က
ဆွဲလျှင် ကလေးအား လက်ပေါ်က ချတယ်၊ သိပ်တယ်
ဆို

တစ်နေ့ အိမ်ရှေ့မှ မြင်းလည်းတစ်စီး ဖြတ်မောင်းသွား
သည်ကို မြင်လိုက်ရသည့် ကိုဦးမောင်၏ သားငယ်က “ဖေဖေ
အဲဒီ မြင်းလည်းကြီး သား စီးချင်၊ လိုချင်လိုက်တာ” ဟု
ပူဆာလာသည်။ သားဖြစ်သူက ပူဆာတော့ ကိုဦးမောင်က
နုနုကလည်း လက်သမားအလုပ်ကို မတောက်တခေါက်
ဆတ်ထားသူဖြစ်လို သူ့သားလေး စီးဖို့ လှည်းငယ်ငယ်တစ်စီး
လုပ်မယ်လို စိတ်ကူးပေါက်လာသည်။ ဒီလိုနဲ့ လှည်းဘီးလုပ်
ပြီး သံခွေနှစ်ခွေ၊ ထိပ်ဝအကျယ် လူနှစ်တောင်ရှိတဲ့ သံခွေ
တစ်ခု၊ သံခွေရုံ အတွင်းပိုင်းမှာ သစ်သားတန်း နှစ်ချောင်း
ကြက်ခြေခတ်သဏ္ဍာန် ထွင်းထစ်ပြီး သံခွေအောက်ခိုင်းဒေါက်
သွယ် ကပ်ရိုက်ကာ ထောက်ထားလိုက်သည်။ ပြီးလျှင်
အထောင့် ကြက်ခြေဖုတ် အလယ်ဆုံနေရာကနေ လှည်း
ကြီးများဆိုလျှင် လှည်းဝင်ရိုးပေါက်ဆိတ် မျက်လုံးပေါက်
ထောက်ကာ ထားလိုက်သည်။ လှည်းအိမ်မှာ ပျဉ်ချပ်များနှင့်
အထောင့် သေတ္တာများကဲ့သို့ လူနှစ်ယောက်ထိုင်သာရုံ
ရှိထားသည်။

ထိုလှည်းငယ်အား နွားများ၊ မြင်းများနှင့် ဆွဲကာ
လှည်းတပ်ခြင်း မဟုတ်။ သူ့ခြံတွင်းရှိ ကဆီ ဆိတ်သိုးကြီး
မိကောင်အား နွားများကဲ့သို့ ထမ်းပိုးကျင့်ကာ ဆိတ်လှည်း
ဆွဲစေခြင်းဖြစ်သည်။ ဆိတ်သိုးနှစ်ကောင်နှင့် ဆွဲသည့်
ဆိတ်လှည်းကလေးမှာ ကိုဦးမောင်တို့ သားအဖနှစ်ယောက်
အတူတောင် မမြူ၊ စလင်းမြို့တစ်မြို့လုံး လှည့်ပတ်ပြီး ဆွဲ
တော့ တွေ့ရသည်။

ဆိတ်တွေနဲ့ လှည်းကျင့်လို့ ရတာနဲ့ ကိုဦးမောင်တို့
အဖနှစ်ယောက် မနက်စောစောလို့ ညနေဘက် ဆိတ်
ကျောင်းပြန်တဲ့ အချိန်တွေမှာလို မြို့ထဲ လမ်းပေါ် ခဏ

တဖြတ် လှည့်ပတ်မောင်းကာ ဆိတ်လှည်းစီးလျက်ရှိသည်။
ထိုအချိန်က မြန်မာနိုင်ငံအား အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့ ကိုလိုနီ
အစိုးရ အုပ်ချုပ်ချိန်က ဖြစ်သည်။ စလင်းမြို့တွင် တာဝန်ကျ
သည့် မြို့ပိုင်မင်းကလည်း အင်္ဂလိပ် ကပြားပင် ဖြစ်သည်။
သူက မြန်မာပြည်မှာ အနေကြာ၍ မြန်မာစကား ကောင်း
ကောင်းပြောတတ်သူလည်း ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့ ကိုဦးမောင်တို့သားအဖ ဆိတ်ဆွဲသည့်
လှည်းကလေးနှင့် မြို့ထဲ လှည့်ပတ်စီးနေစဉ် စလင်းမြို့၏
မြို့အုပ်မင်း၊ အရေးပိုင်မင်းအိမ်ရှေ့က ဖြတ်မောင်းသွားခဲ့သည်။
ဆိတ်လှည်းဖြတ်မောင်းသွားစဉ် အရေးပိုင်မင်း၏ သားငယ်
မှ ဆိတ်လှည်းအား စီးချင်၊ လိုချင်တပ်မက်သည့်စိတ်
ဖြစ်လာ သူ့ခင်အား နားပူနားဆာလုပ်လေတော့သည်။

မြို့အုပ်မင်းကလည်း ငါ့သား ဒီလောက်ထိ ဒီပစ္စည်း
ကို မက်မောနေမှတော့ အဖေရအောင် ဝယ်ပေးမယ်ဟု
ဆိုကာ ကိုဦးမောင်အိမ်သို့ မေးကာ မြို့အုပ်မင်းကိုယ်တိုင်
ရောက်လာခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် အရေးပိုင်မင်းကိုယ်တိုင် ကိုဦးမောင်အိမ်သို့
ဂျစ်ကားလေးစီးကာ ရောက်လာခဲ့သည်။

“ကိုဦးမောင်အိမ်ဆိုတာ ဒီအိမ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ် မြို့ပိုင်မင်း။ ဘာကိစ္စများ ရှိလို့ပါလဲ။
အိမ်ထဲကို ကြွပါ”

ဟု ဆိုကာ အိမ်ထဲ ခေါ်သွားသည်။

“လာရင်းကိစ္စ အမိန့်ရှိပါ မြို့ပိုင်မင်း”

“မောင်ဦးမောင်တို့ စီးလာတဲ့ ဆိတ်ဆွဲတဲ့ လှည်းကို
ကျွန်ုပ်အား ရောင်းပါ။ ကျွန်ုပ်သားလေးက မရမက ပူဆာ
နေလို့ပါ။ ပိုက်ဆံလိုသလောက်ပြောပါ မောင်မင်း”

“ဗျာ၊ ဆိတ်လှည်းလေးကို ရောင်းရမယ်၊ ဟုတ်လား”

“ဒါတော့ တဆိတ်သည်းခံပါ မြို့ပိုင်မင်း။ ကျွန်တော်
ပိုက်ဆံ ဘယ်လောက်ပေးပေး မရောင်းနိုင်ပါဘူး”

ဆိုကာ ငြင်းဆိုလွှတ်လိုက်သည်။

“ဒီလိုဆိုရင် မောင်မင်း အဲဒီဆိတ်လှည်းကို ကျွန်ုပ်
အိမ်ရှိတဲ့ လမ်းရှေ့ကနေ လုံးဝ မမောင်းရဘူး။ ဒါ ကျွန်ုပ်ရဲ့
အမိန့်ပဲ”

ဟု ဆိုကာ ဆိတ်လှည်းအား သူ့နေရာ လမ်းရှေ့က
နေ လုံးဝ မောင်းခွင့်မပေးဘဲ ပိတ်ပင်လိုက်သည်။

ထိုနေ့မှစ၍ ကိုဦးမောင်တို့သားအဖလည်း မြို့ထဲ
ဆိတ်လှည်းစီး၍ ထွက်သည့်အခါ မြို့ပိုင်မင်းအိမ်ရှေ့က

မဖြတ်ဘဲ တခြားလမ်းကြောင်းပြောင်းကာ မောင်းရသည်။

စလင်းမြို့တွင် ရွှေကန်ဆာဘုရားကြီးမှာ ဆင်ဖြူကျွန်း၊ ဖွင့်ဖြူက လမ်းအနောက်ဘက်၊ စေတတတ္တရာဘက်၊ လင်းဇင်း ဆည်ဘက် တက်သည့် အနောက်ထွက်သွားသည့် လမ်းခွဲ ၏ မြောက်ဘက်ကပ်လျက်တည်ရှိရာ၊ အဘ မြင်းဖြူရှင် နတ်နန်းကလည်း လမ်းမြောက်ဘက် ကပ်လျက်၊ ဟိုးရှေး ယခင်ကတည်းက တည်ရှိခဲ့သည့် နေရာလည်းဖြစ်သည်။ ကိုဦးမောင်တို့သားအဖ စီးလာသည့် ဆိတ်ဆွဲသည့် လှည်း မှာ ထိုရွှေတန်ဆာဘုရားကြီးရှေ့ မြင်းဖြူရှင်နတ်နန်းရှေ့က နေ၍ စီးကာ ပြန်လာခဲ့ရသည်။

မြင်းဖြူရှင်နတ်နန်းရှေ့ ဆိတ်လှည်းမောင်းကာ ပြန်လာ ခဲ့သည့်ညမှာပင် ကိုဦးမောင်တစ်ယောက် အပျင်းဖျားကာ စကားမေးပင် မရ၊ သတိကလည်း မရတစ်ချက် ရတစ်ချက် နှင့် တောခွေးများပင် ပြန်လျက်ရှိသည်။ အသက်ရှူကာ လည်း မမှန်။ ဝေဒနာကား ပြင်းထန်ပုံရသည်။ ခဲတ္တ မျက်စိဖွင့် ကြည့်ပြီး မှေးခနဲ ပြန်အိပ်ပျော်သွားလိုက်နှင့် ဟိုလူး ဒီလိုမဲ့ ကာ ရှိသည်။

ခဲတ္တ မှေးခနဲ အိပ်ပျော်သွားချိန်တွင် အိပ်မက်လိုလို တကယ်ပင် ကြုံတွေ့ရသလိုလိုနှင့် ကိုဦးမောင်၏ ရင်ဘတ် အား မြင်းဖြူစီးသည့် လူတစ်ယောက်က ရင်ဝအား မြင်းခွာ နှင့် နင်းထားသလို ခံစားနေရသည်။ ထိုမြင်းဖြူစီးသူကပင်-

“မင်းလားကွ၊ ငါ့ကို အန်တုပြီး ငါ့နန်းရှေ့ ဆိတ်လှည်း ဖြတ်မောင်းတာ။ မင်း ငါ့ကို မရိုမသေ မလေးမစားလုပ်လို အခုလိုလုပ်ထားတာပဲ။ သိပြီလား။”

ဟု ကြိမ်းမောင်းကာ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ကိုဦးမောင်မှာ သတိအနည်းငယ် ပြန် ရလာပြီး သူ မှေးခနဲ အိပ်ပျော်သွားချိန် အိပ်မက် မက်နေ တာပါလားဟု သိရတော့သည်။

“ငါ့နန်းရှေ့လာပြီး မင်းက ငါ့ကို အန်တုတာလား” တဲ့။

နောက်နေ့ မနက်မိုးလင်းတာနှင့် အိမ်ရှင်မ ဖြစ်သူ မမြရီအား မြို့ထဲမှ ဗေဒင်ဆရာတစ်ဦးထံ သွား၍ မေးမြန်း တွက်ချက်ကြည့်ခိုင်းလိုက်သည်။

ဗေဒင်ဆရာ ဟောလိုက်သည်ကလည်း ...

“ညည်းယောက်ျား မြင်းဖြူရှင်နတ်နန်းရှေ့မှာ ဆိတ် လှည်းဖြတ်မောင်းလို သူ့ကို မရိုမသေ မလေးမစားလုပ် တယ်ဆိုပြီး ညည်းယောက်ျားရင်ဝကို မြင်းခွာနှင့် နင်းထားလို အသက်ရှူမဝ၊ အသက်ရှူကျပ်ပြီး ဖြစ်ရတာ”

ဟု ဟောလိုက်သည်။

“ဒီဝေဒနာ အမြန်ပျောက်ချင်တော့ အဘ မြင်းဖြူ နတ်နန်းမှာ အုန်းငှက်ပျော၊ လက်ဖက်၊ ကွမ်းယာ၊ ဘော် တော်ကအစ ဝယ်ပြီး အဘ မြင်းဖြူရှင် ကျေနပ်အောင် ကျွန်တော်တို့ အဓိကအမဲတွေ့ဖို့ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ ပြုမိရ ခဲ့မိတာ ဖွေဖယူပါနှင့် ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ” ဟု ပြောဆို ပွဲ ပြီး တောင်းပန်လိုက်ပေတော့”

ဟု ဆိုကာ ပွဲပေး တောင်းပန်ခိုင်းလိုက်သည်။

ကိုဦးမောင်လည်း ဝေဒနာအမြန်ပျောက်ချင်၍ ဗေဒ ခရာပြောသည့်အတိုင်း ကန်တော့ပွဲပေး တောင်းပန်လိုက် ရာ ချက်ချင်းဆိုသလို သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီးများ ဟောကြားတော်မူသော အဓိ ဟာနိယ (မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း) တရား ဂူပါး ဟောကြား သည့်အခါ နာယုမှတ်သားရသည်မှာ ဆရာတော်ကြီးများ နတ်များအား ရတနာသုံးပါးကဲ့သို့ ကိုးကွယ်ရာအဖြစ် မထား ရဘူး။ မိတ်ဆွေအဖြစ် ထားပါ။ မိမိတို့ ပြုလုပ်ရရှိကြ ကုသိုလ်ကို အမှုအတန်းပေးဝေပါ။ ပူဇော် ပုသပြီ မေတ္တာ ပို့ပေးပါ။ နတ်တို့အား မပူဇော်၊ မပုသသည့်တိုင်အောင် အောက်နတ်တွေကို ညဉ့်ပန်းနိပ်စက်မှု မပြုရပါ။ နတ်တို့ နေရာ နတ်ကွန်း၊ နတ်စင်တို့ကို ဖျက်ဆီးမှု၊ ဆဲဆို ကြိမ်း မောင်းမှုတို့ မပြုလုပ်ရဟူ၍လည်း ဟောကြားခဲ့သည်တို့အား နာကြားရပါသည်။

(မှတ်ချက်။ ဖော်ပြပါ ဖြစ်ရပ်မှာ နတ်နန်းရှေ့မထိ မြင် ပြုလုပ်မိ၍ ကြုံတွေ့ရသည့် ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခုဖြစ်ကာ လူအမည်အား ပြောင်းလွှဲ ရေးသားထားပါသည်။) ■

* * *

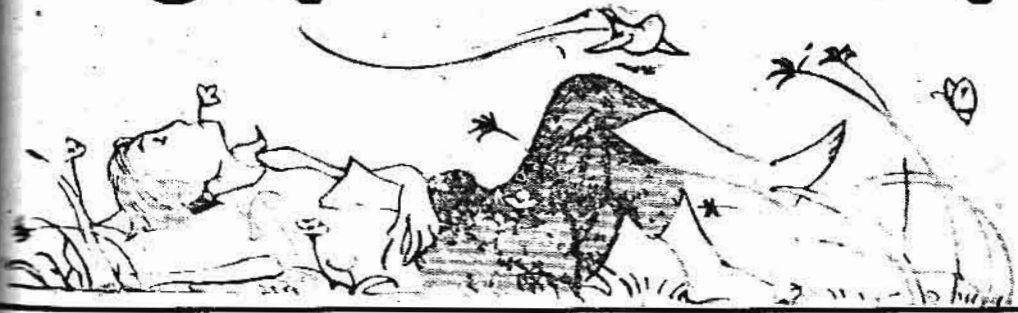
နေ့အောင်လင်း(စခေ-

သန်းထွေးဦး (ရွှေဘို)

တွေ့ရခက်သော အရာ

မြိုင်မဟာအိမ်ကြီးသည် သရဲခြောက်တယ်လို့ နာမည်
 ထူထောင်သည်။ ထိုအိမ်ကြီးရှေ့ ဖြတ်လျှောက်သူတိုင်း စိတ်က
 ဆူလို့ ကြောက်စိတ်ဝင်ကာ ကြက်သီးမွေးညင်းထကြ၏။
 အထင် လမ်းထိပ်တွင် အိမ်ကြီးက ထီးတည်းကြီး ရှိသလို
 သူမနေတာ ကြာ၍ ချုံနွယ်တွေ ပြည့်လျက်နှင့်မို့ တော
 သွယ်ဖွယ်ဖြစ်နေ၏။ ထိုအိမ်ကြီး၏ ပိုင်ရှင် ဘယ်ရောက်လို့
 သယ်ပျောက်မှန်း ရွာသူရွာသားတွေ ကောင်းကောင်းမသိကြ

နံနက်ခင်း မင်္ဂလာအချိန်အခါသမယမှာ အမင်္ဂလာ
 တင်းတစ်ခကြောင့် ရွာသူရွာသားတွေ အထိတ်တလန့်ဖြစ်
 ကြသည်။ အရက်သမား သာထူးတစ်ယောက် ထိုအိမ်
 ကြီးရှေ့တွင် မျက်လုံးပြူး မျက်ဆန်ပြူးကာ သေနေ၍ပင်။

“သရဲမြိုင်ပြီး လန်သွားတာ နေမှာ”
 “ငါ့မြိုင် ကြည့်ရင် ကြက်သီးမွေးညင်းတောင် ထတယ်”
 “ဟဲ့ - ကလေးတွေ၊ နောက်ဆိုရင် ဒီဘက်ကို လာ
 ဆော့ကြနဲ့၊ ကြားလား”
 “သရဲက လိပ်ပြာနတ်သွားလိမ့်မယ်”

ရွာသူရွာသားတွေ သာထူး နာရေးကိစ္စကို ဝိုင်းဝန်းကာ
 နှစ်လုပ်ဆောင်ပေးရင်း တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောဆို
 ကြသည်။ ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်ကလည်း ထိုအိမ်
 ကြီးအနီးတွင် အန္တရာယ်ကင်း ပရိတ်တရားများ ရွတ်ဖတ်ကာ
 အခုဝေပေးလိုက်သည်။ ဒီအိမ်ကြီးနဲ့ ပတ်သက်၍ သိသူမှာ
 အထိတ်ရွာလုံးတွင် တစ်ယောက်သာ ရှိ၏။ ထိုလူသည် တစ်ချိန်
 က ထိုအိမ်ကြီးတွင် ခြံစောင့်အလုပ် လုပ်ဖူးသော ဦးဖိုးလှ
 သည် ရွာသူရွာသားတွေက ထိုအိမ်ကြီးကို ကြောက်နေကြပေ
 သော် စိတ်ဝင်စားမှုကတော့ ရှိကြသည်။

“ဦးလေး သိသလောက်ကတော့ မိသားစုအားလုံး မြို့
 တက်ပြီး ပြန်မလာတော့တာပဲ သိတယ်ကွယ်”

“ဒါနဲ့ ဦးလေး၊ ဒီအိမ်ကြီးပိုင်ရှင်က ဘယ်သူလဲ”
 “ပိုင်ရှင်က ဦးငွေတင်ကွဲ့၊ မိသားစုကလည်း သားမိ
 သားဖ လေးယောက်ပဲ ရှိတာ”

ဦးဖိုးလှက သိသလောက်သာ ပြောပြသည်။ ဘာ
 ကြောင့် ပြန်မလာကြတာလဲဆိုတာ မသိချေ။

ခွေးပုတို့အုပ်စုသည် မြိုင်မဟာအိမ်ကြီးအနီးတွင် နွား
 ကျောင်းရင်း ဆော့ကစားနေကြသည်။ ခွေးပု ကြွက်နီ၊ ဖိကဲ
 သုံးယောက်သား ဆော့လို မောတာနဲ့ နားလိုက်ပြီး...

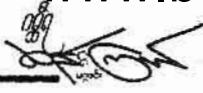
“ဟာ... ဝိုက်ဆာလိုက်တာကွာ”
 ကြွက်နီက ပြောလိုက်၏။
 “ဆာရင် ဟိုခြံကြီးထဲက မာလကာသီး ခူးစားရ
 အောင်”

“ဟာ... မခူးရဲပါဘူး။ တော်ကြာ သရဲ ကုပ်ချိုးလိုက်
 မှဖြင့်”

ခွေးပုစကားကြောင့် ဖိကဲ ကြောက်သွားသည်။
 “မင်းတို့ မစားချင်နေပေါ့၊ ကြွက်နီတို့က မကြောက်
 ဘူးကွ”

“ဟေ့ကောင် ကြွက်နီ၊ လျှောက်မလုပ်နဲ့ကွ”
 ခွေးပုနှင့် ဖိကဲက တားပေမယ့် မရပါ။ ကြွက်နီသည်
 ခြံစည်းရိုးက ချုံနွယ်တွေထဲ တိုးဝင်ကာ မာလကာသီးပင်
 ရှိရာသို့ သွားသည်။ သိပ်မကြာလိုက်ပါ။

“အမလေ... ကယ်ကြပါဦးဗျ ကယ်ကြပါဦး”
 ကြွက်နီအသံကြောင့် ဖိကဲနှင့် ခွေးပုပါ ခွေးတွေကို

ထားခဲ့ပြီး ရွာဘက်သို့ ပြေးကာ ရွာသူရွာသားတွေကို အကျိုးအကြောင်းပြောပြလိုက်သည်။

သိပ်မကြာခင်မှာ ရွာသူရွာသားတွေ ရောက်လာကြပြီး ကြွက်နီကို ရှာဖွေလိုက၏။ ကြွက်နီမှာ ခြံစည်းရိုးနားတွင် ပြေးရင်း ချုံနွယ်တွေနဲ့ ငြိကာ သတိလစ်နေ၏။

“သား... ကြွက်နီ”

“မြန်မြန်လုပ်ကြ”

ကြွက်နီကို ဖွေချီကာ တစ်ရွာလုံး၏ အားကိုးရာ ဆေးဆရာ ဦးလှဘော်ဆီကို ခေါ်လာခဲ့သည်။ ဦးလှဘော်သည် ဆေးကုသည့်အပြင် ပယောဂတွေပါ ကုပေးတာ နာမည်ကြီးသူပို့ ရွာအနီးအနားကအစ အားကိုးကြ၏။ ဦးလှဘော်သည် ကြွက်နီကို ရေမန်းတွေနဲ့ မန်းမှုတ်ပေးလိုက်ပြီး သိပ်မကြာပါ။

“အမေ... ကယ်ကြပါဦးဗျ၊ မည်းမည်းကြီး”

ကြွက်နီပါးစပ်က သတိပြန်ရကာ ထအော်လိုက်သည်။

“မဟုတ်မှလွဲရော၊ ဒါ သရဲခြောက်ခံရတာပဲ ဖြစ်မယ်”

“ဒါကြောင့် ဒီအိမ်ကြီးနား မသွားကြပါနဲ့ တားတာ”

“မကောင်းဆိုးရွားတွေ ရှိပါတယ်ပြောတာ မယုံကြဘူး”

ကြွက်နီ၏ အဖြစ်အပျက်ကြောင့် တစ်ရွာလုံး ပိုပြီး ကြောက်လန့်သွားကြသည်။ ရွာသူကြီးကလည်း ထိုအိမ်ကြီးနားကို မသွားမလာကြဖို့ ရွာသူရွာသားတွေကို ခေါ်ကာ သတိပေးလိုက်၏။ ညညဆိုရင်လည်း ထိုအိမ်ကြီးဆီမှ အသံဗလံတွေ အမျိုးမျိုးကြားနေရပြီး ချုံနွယ်တွေ ယိမ်းကသလို လှုပ်ရမ်းပြနေတာ မြင်ရသူတွေ ရှိသည်။ ညတိုင်းတွင် မကြာခဏဆိုသလို တောတိုးသံ၊ လေတိုက်သံတွေ ကြားနေရသည်မို့ မြိုင်မဟာအိမ်ကြီး၏ မနီးမဝေးမှာ နေထိုင်တဲ့ လူတချို့က တခြားနေရာကို ပြောင်းရွှေ့နေကြရသည်။ အရင်က ဒီအိမ်ကြီးသည် ယခုလောက် သရဲမခြောက်သေး၍ ယခုနစ်ထဲတွင် တဖြည်းဖြည်း ပိုဆိုးလာတာကို တစ်ရွာလုံး တအံ့တဩဖြစ်နေကြ၏။

“ဒါ သရဲတွေ များလာတာပဲ ဖြစ်မယ်ဗျ”

“ဟုတ်လောက်တယ်နော်”

“အရင် ကျုပ်တို့ရွာ ဒီလိုမှ မဖြစ်တာပဲ”

“ခုဟာက ဒီအိမ်ကြီးနားမှာပဲ တစ်ယောက်မဟုတ် တစ်ယောက် တစ်ခုခုဖြစ်နေတာပဲ”

“ခက်တာပဲဗျာ၊ ဆရာတော်လည်း အန္တရာယ်ကင်း

ပရိတ်တွေ ရွတ်ဖတ်ပေးနေတာကိုတောင်မှနော်”

တစ်ရွာလုံး ထိုအိမ်ကြီးအကြောင်းသာ တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောဆိုနေကြပြီး စဉ်းစားရကျပ်နေကြ၏။ ၎င်းထံ အထဲတွင် ရွာထဲ၌ လူမိုက်ကြီးလုပ်နေသည့် မဲကြီးလည်း အရင်ကလို လူမိုက်မလုပ်ရဲတော့ဘဲ အားရင် ဘုရားစာတွေသာ ရွတ်ဖတ်နေတော့သည်။ မဲကြီး ပြောင်းလဲပုံကိုလည်း အံ့ဩနေကြပြီး...

“မဲကြီးက လူသာ မိုက်တာ၊ သရဲတော့ ကြောက်တတ်သားပဲ”

“ကြောက်တာပေါ့ဗျ၊ သရဲဆိုတာ မြင်ရတာ မှတ်လို့ သွား... သွား၊ ဒီအကြောင်း မပြောကြနဲ့”

မဲကြီးသည် တကယ်ကို ကြောက်နေခြင်းပင်။ မဲကြီးပုံစံကို ကြည့်ပြီး တချို့က ပြုံးစိစိဖြစ်ကာ မဲကြီးကို နိုင်စွာ သူ ပေါ်လာပြီဟု ပြောကြသည်။

မြိုင်မဟာအိမ်ကြီးထဲ ဝင်သွားတဲ့ တိရစ္ဆာန်မှန်သမျှ ပြန်ထွက်လာတယ်လို့ မရှိချေ။ နွားပိုင်ရှင်တွေမှာ ငိုတဲ့ငိုကြသည်။ နွားကျောင်းတာကအစ ဂရုတစိုက်နဲ့ ထိုအိမ်ကြီးဘက် မသွားအောင် ထိန်းကျောင်းရတဲ့အထိ ဖြစ်လာကြသည်။ ကြွက်နီကတော့ အသက်မသေပေမယ့် ရူးသထဲ ကြောင်သလိုဖြစ်သွားပြီး ညညဆိုရင် ထထပြီး အော်တတ်သည်။ ဦးလှဘော်က ကြီးစားကုပေးမယ့် မပျောက်မိဘာတွေမှာလည်း သားဖြစ်သူ ခုလိုဖြစ်သွားတာကို ကြည့်စိတ်မချမ်းသာကြချေ။

တစ်နေ့တွင် ညနေ နေဝင်ခါနီး၌...

“ဟာ...”

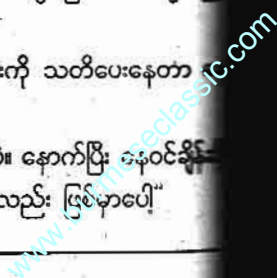
“ဟင်...”

“ဟယ်...”

မြိုင်မဟာအိမ်ကြီးနား မလှမ်းမကမ်းက တစ်ရွာထဲပိုင်ကြည့်ပြီး ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် ချုံနွယ်တွေမှာ မတိုက်ဘဲ လှုပ်ယမ်းနေသဖြင့် တစ်ရွာလုံး အထူးအဆန်း သဖွယ်ကြည့်ပြီး ပါးစပ်မှလည်း ဘုရားစာတွေ ရွတ်ဖတ်နေကြသည်။ မိုးချုပ်မှာ ငြိမ်သက်သွားပြီး အသံတွေလည်း တိတ်သွားတော့သည်။

“ဒါ သရဲတွေ တစ်ရွာလုံးကို သတိပေးနေတာ မှာ”

“အဲဒါလည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲ။ နောက်ပြီး နေဝင်ခါနီးတော့ သူတို့ ဆာလောင်နေလို့လည်း ငြစ်မှာပေါ့”

“တော်ပြီဗျို့ ကျုပ်တော့ ပြောရင်း ကြက်သီးထလာ

မိဘတွေမှာလည်း ကလေးငယ်တွေ အင်မတိတ်ရင်
အိမ်ကြီးနဲ့ ခြောက်လှန့်မှာ အင်မတိတ်အောင် လုပ်ကြ
ညအိပ်တာတောင် တချို့ ကောင်းကောင်းမအိပ်ရဲကြ
စိတ်ထဲ အလိုလိုနေရင်း ကြောက်နေပြီး မျက်စိထဲမှာ
ထိုအိမ်ကြီးကိုသာ မြင်နေကြတော့သည်။ မြင်မဟာ
ကြီးအကြောင်းက ရွာနီးနားက ရွာတွေသို့ပါ ပျံနံ့သွား
သည်။

ကျွဲပျောက်၊ နွားပျောက်က မကြာခဏဆိုသလို ကြား
သည်ပို့ သူကြီးနဲ့ ရွာသူရွာသားတွေ စိတ်ညစ်နေကြ
သည်။ သံခဲသည်လည်း သားဖြစ်သူ ကြွက်နီကို ကြည့်ပြီး
သံခဲကောင်းသလို၊ နိုင်းနွားကြီးတစ်ကောင် မြိုင်မဟာအိမ်
ထဲ ဝင်သွားတာ ပြန်ပေါ်မလာတော့သဖြင့် မကျေမနပ်
နေသည်။

“တောက်...တွေ့ကြသေးတာပေါ့ကွာ။ ဘာ သရဲ
ကောင်မှ ဂရုမစိုက်ဘူး”

သံခဲသည် ငှက်ကြီးတောင်စားကြီးကို သွေးလိုက်၏။
“ကိုသံခဲ၊ ရှင် ဘာလုပ်မလို့တုန်း”

“ငါ့သားနဲ့ ငါ့နွားအတွက် ဟိုအိမ်ကြီးကို ကလဲစားချေ
နဲ့ကွ”

“အမလေး...ကိုသံခဲ၊ ရှင် ရူးနေသလား။ တစ်ရွာလုံး
ထဲ ဧီအိမ်ကြီးကို...”

မိန်းမဖြစ်သူက တားပေမယ့် သံခဲက မရပါ။ မြိုင်မဟာ
သို့ တိုးဝင်သွားပြီး ပါးစပ်က စိန်ခေါ်စကားဆိုလိုက်
သည်။

သူကြီးအပါအဝင် တစ်ရွာလုံး သံခဲကို မသွားဖို့ ခေါ်
မယ့် မရပါ။ တစ်ယောက်မှလည်း ခြံထဲ လိုက်ဝင်၍
သံခဲကို မဆွဲရဲကြပါ။ သစ်ပင်အရိပ်အာဝါသ ကောင်းခြင်း
ကြောင့် နေရောင်ပင် မထိုးသော ခြံ။

သံခဲသည် ဓားကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်ထားပြီး
ထင်မှတ်ဘဲ တိရစ္ဆာန်အရိုးစုတွေကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့်
ကြည့်နေလိုက်သည်။ ထိုသို့ အရိုးစုတွေကို ကြည့်နေ
စဉ်ပင် မထင်မှတ်တဲ့ အသံတစ်ခုကြောင့် ဘေးဘီကို
ကြည့်လိုက်ရာ...

“ဟင်...”

သံခဲမှာ အနည်းငယ်တော့ တုန်လှုပ်သွားပြီး အံ့ကြ
တာ...

“လာစမ်း၊ ဒင်းလား ငါ့နွားနဲ့ ငါ့သားကို ဒုက္ခပေးတာ”
သံခဲသည် အနောက်ကို ဆုတ်ကာ ဆုတ်ကာနှင့် ခြံ
စည်းရိုးနားအထိ ရောက်လာခဲ့သည်။ တစ္ဆေတိုင်းကပ်လာ
သော သတ္တဝါတစ်ကောင်က...

သတ္တဝါနှင့် လူ အင်အားက မမှူသည်ပို့ သံခဲသည်
ခြံကြီးအပြင်ဘက်ထိ ဆုတ်လာပြီး ရွာသူရွာသားတွေမှာ
ချွံနွယ် သစ်ပင်တွေ လှုပ်ယမ်းနေတာကို ငေးကြည့်ရင်း...

“ဟင်...သံခဲ”

“ဟာ... နည်းတဲ့ အကောင်ကြီး မဟုတ်ဘူး”

“သံခဲ...ပြေးတော့...သံခဲ”

ရွာသူရွာသားတချို့က ကြည့်ရင်း ပြောသူက ပြော
ပြေးသူက ပြေးနှင့်။ သံခဲကတော့ မပြေးပါ။ ဓားကို ကျစ်
ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်ထားကာ အသက်ချင်းလဲဖို့ ပြင်ဆင်
ထားလိုက်သည်။

သတ္တဝါကြီးက အခြားတော့ မဟုတ်ပါ။ လူကြီး
လက်နှင့် ဖက်ထားကြည့်ရင် လက်နှစ်ဖက်ထိရုံသာ လုံး
ပတ်ခန့်ရှိသော မြွေကြီးတစ်ကောင်ပင်။

သံခဲသည် မြွေကြီး ဝါးမျိုခြင်းကို ခံဖို့ ဓားကြီးကို
ထောင်ကာ အသင့်ပြင်လိုက်သည်။ မြွေကြီးသည် သံခဲကို
ဝါးမျိုချိန်မှာတော့ နာကျင်ခံစားမှုတွေနဲ့အတူ တစ်ကိုယ်လုံး
လှုပ်ယမ်းကာ နေတော့သည်။ သံခဲ၏ ဓားကြီးက မြွေကြီး
၏ အာခေါင်ကို စိုက်ဝင်သွားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သံခဲ
သည် လျင်မြန်စွာ ရှောင်တိမ်းလိုက်ပြီး နာကျင်မှုတွေနဲ့
လှုပ်ယမ်းနေတဲ့ မြွေကြီးကို ကြည့်နေလိုက်သည်။ မြွေကြီး
လုံးဝ ငြိမ်သက်သွားမှ ရွာသူရွာသားတွေ ပါးစပ်အဟောင်း
သားဖြင့် မြွေကြီးကို ကြည့်ပြီး...

“ငါတို့ရွာကို ဒုက္ခပေးနေတာ လက်စသတ်တော့
ဧီကောင်ကြီးကိုး”

ရွာသူရွာသားများအားလုံး ယခုမှ အဖြေကို ရလိုက်
ပြီး သံခဲကို သူရဲကောင်းသဖွယ် ချီးမွမ်းထောမနာပြုလိုက်
ကြ၏။

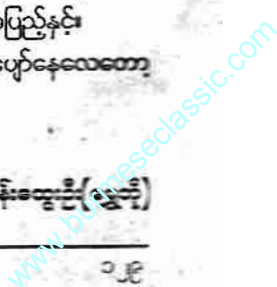
ယခုတော့ မြွေကြီးအန္တရာယ်က ကင်းသွားပြီပို့
မြိုင်မဟာအိမ်ကြီးဆီမှ ဘာသံမှ မကြားရတော့ချေ။

တစ်ရွာလုံးလည်း စိတ်ချမ်းသာမှုအပြည့်နှင့်။

သံခဲကတော့ အားရကျေနပ်ကာ ပျော်နေလေတော့
သတည်း။

***

ဆန်းထွေးဦး (သုတို)

အေး

စာနုဖြူသက်ရောက်မှု

“ဒီနေ့ ရွာမှာ ဝက်နှစ်ကောင် ပေါ်စရာရှိတယ်။ အပြန်မှာ ဟင်းစားရ လာမယ်။ အဲဒါ ဒေါ်အေးနီကြီးဆီမှာ ဆန်နဲ့ ဆီငါးကျပ်သားလောက် အကြွေး သွားဝယ်ထား။ ငါပြန်လာရင် ဝက်ထိုခ အတွက် ပိုက်ဆံရမယ်။ အဲဒီအခါကျ ပေးပါမယ်လို့ ကြားလား။”

ဓားထွန်းက သူ့မိန်းမအား သေသေချာချာမှာနေသည်။ ဓားထွန်း ဆိုသည့်အတိုင်း အခြတမ်း သူ့ခါးတွင်

ဓားတိုတစ်လက်က ရှိနေသလို မှာ ပန်ပဲပိုတွင် သီသန့်မှာပြီ သော ဓားဖြစ်သည်။ ဓားလည်း မတို၊ ငှက်ကြီးလောက်လည်း မရှည်ပေ။ ဓားသည် ဓားမြှောင်ထက် ဓား၊ အနည်းဆုံး တစ်ထပ်သည်။ ဓား၏ ထိပ်ပျားမှာ အပြားသေးလှသည်။ ထိုမှ တစ်အရင်းလီ ဓားပြားမှာ အပြား

2014/11

အသွားမှာလည်း မြနေအောင်
... ဓားငထွန်း၏ ပုံသဏ္ဍာန်
... အမြတ်အကျိုး အကျိုး
... သေသေသပ်သပ် ဝတ်ထား
... ဦးခေါင်းထက်ရှိ ဆံပင်တို့

မှာ မတိုမရည် ဖွာလန်ကဲ့နေသည်။
ဆောင်းထားသည့် ဦးထုပ်ပြားချပ်ချပ်မှာ
အရောင်အဆင်းက ပြောင်ပြောင်ထင်း
ထင်း မရှိ။ ချေးက အထပ်လိုက်
မည်းညစ်ညစ်ဖြစ်နေသည်။

မျက်နှာက ကြမ်းတမ်းခက်ထန်
သည်။ ညိုညစ်သော အသာအရေလွှင့်
မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး တင်းလိပ်၊ မဲ့
ခြောက်တွေ ပြည့်နှက်နေသည်။ နှုခေါင်း
ပွပွနှင့် ပါးစပ်ပြိုပြိုသည်။ ခန္ဓာကိုယ်

အထက်ပိုင်းတွင် အင်္ကျီကို မတွေ့ရ။ ကျောပြောင်နှင့်သာ။ ခါးတွင် စည်းထားသည့် ပုဆိုးမှာလည်း အရောင်အဆင်း မဲ့နေပြီ။ ထိုပုဆိုးကိုပင် ဒူးအထက်ထိ မကွာ ဘေးနှစ်ဖက်က အစကို ခါးနှစ်ဖက်တွင် ချိတ်ထားသည်။ ကြီးမားတုတ်ခိုင်သော သလုံးသားတွင် ပေါက်နေသော အမွှေးအမျှင်တို့မှာ မြင်ရသူအတွက် မသတိစရာကောင်းလှသည်။ ဘယ်လိုပင် မသတိစရာဖြစ်ပါစေ အမြဲတမ်း အရက်နှင့်သာ နှစ်ပါးသွားနေသူဖြစ်ပါစေ ဓားငထွန်းနှင့် ကင်းလွတ်သူက ရှားလှသည်။ ဝက်သတ်လိုင်စင်ရထားသော ကိုကြင်ရွှေက ဓားငထွန်းကို သူ့အတွက် အဖော်ကောင်းတစ်ယောက် အနေနှင့် အမြဲတမ်း အမွှမ်းတင်စကား ပြောတတ်သည်။ ဓားငထွန်းကလည်း ဝက်ကို သတ်ရာတွင် လက်က ယဉ်သည်။ တွန့်ဆုတ်မှု မရှိ။ အသက်တစ်ချောင်းကို သူ၏ ဓားတစ်ချောင်းနှင့် တစ်ချက်တည်း ဘဝပြောင်းစေသည်။

ဓားငထွန်း ဝက်သတ်ပုံမှာ သူများတွေထက် ပိုသည်။ သတ်မည့်ဝက်ကို အကောင်လိုက် ခြေနှင့် လက်တို့ကို တုပ်နှောင်သည်။ ပါးစပ်တွင် မအော်နိုင်အောင် အာခေါင်ထဲသို့ အဝတ်စသော် လည်းကောင်း ဆိုထည့်သည်။ ထို့နောက် ရေခွေးပွက်ပွက်ဆူသော အိုးကြီးပေါ်တွင် နှုတ်ခမ်းနှစ်ဖက်ကို တုတ်တန်းတင်ကာ လူနှစ်ယောက်က ဝက်ကို လှဲ၍ကိုင်စေသည်။ ထိုအခါ ဓားငထွန်းသည် သူပိုင်ဓားနှင့် ဝက်၏ လည်ပင်းပေါ် ခပ်နက်နက် အားစိုက်ပြီး တစ်ချက်တည်းနှင့် လှီးချလိုက်သည်။ ဝက်ခမျာ တစ်ချက်မျှသာ ရှန်းလိုက်နိုင်သည်။ လည်ပင်းဆီမှ သွေးတိုသည် ပွက်ပွက်ဆူထားသော ရေခွေးအိုးအတွင်းသို့ ကျဆင်းလာ

သည်။ သွေးရည်မှ သွေးခဲအစုတို့ ပြောင်သွားသည်။

ဝက်တစ်ကောင်လုံးအား ခြေလက်တို့ကို ဖြတ်တောက်သည်။ ဝက်ခေါင်းကို ဖြတ်သည်။ ထို့နောက် ပွက်ပွက်ဆူနေသော နောက်ထပ် ရေခွေးအိုးအတွင်းသို့ ဝက်အကောင်လိုက်နှင့် ခြေခေါင်း လက်တို့ ထည့်လိုက်သည်။ ၁၀ မိနစ်ခန့်အကြာတွင် ပြန်ဆယ်ကာ အမွှေးရိတ်သည်။ ဓားငထွန်း၏ ဓားသွားတို့မှာ ဝက်မွှေးရိတ်ရုံတင်မက၊ ဝက်အကောင်လိုက်မှ အစိတ်စိတ် အပိုင်းပိုင်းဖြစ်အောင်ထိ ပြုလုပ်နိုင်သည်။

ဓားငထွန်းအဖို့ ဝက်တစ်ကောင်လုံးကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာပြီးလျှင် သူ့ဘာဝန်ပြီးပြီ။ လက်ရှိ ပုလင်းထဲမှ ကျန်နေသည့် အရက်ဖြူတစ်ပိုင်းကို တစ်ငုံမော့သောက်လိုက်သည်။ အိမ်ပြန်သည့်လမ်းတွင် အရက်ဆိုင် ရောက်သည်အထိ ချန်ထားရသည်။

ညာဘက်လက်တွင် ဝက်သားကလီစာတစ်တွဲ၊ ဝက်ခြေထောက်တစ်ချောင်း၊ ခုတ်ပိုင်းပြီးသား တစ်ထုပ်ကို ကိုင်လာသည်။ ငထွန်း၏ ခန္ဓာကိုယ်ကလည်း ယိုင်လာသည်။ ခြေလှမ်းတိုက မနိုင်တနိုင်၊ ရှေ့နောက် ယိမ်းထိုးလျက် လျှောက်လာသည်။

“ဒီအချိန်ရောက်လာရင်နော်၊ ငထွန်းစိတ်တွေ ဖောက်ဖောက်လာတယ်”

ဩထစ်ထစ် အသံကြီးနှင့် အော်ဟစ်ကာ ဆိုလာသည်။ ဒီတစ်ခါ ဝက်ဖျက်ရသည်မှာ အနည်းငယ် ပင်ပန်းသည်။ ဝက်က သားကျပြီးသားဖြစ်သည်။ အခေါက်ထူသည်။ အလှူအိမ်အတွက် ပေါ်ခဲ့သည့်ဝက်၊ အချိန်တော့ တော်တော်လေး စီးသည်။ အိမ်ရောက်

လျှင် မိန်းမကို ဝက်ဝမ်းတွင်းသားကို သေသေချာချာကိုင်ပြီး ငရုတ်ခါးချင်းနိုင်နိုင်နှင့် ချက်ခိုင်းရမည်။ ဝက်ပေါင်တွဲကိုတော့ ပြုတ်ခိုင်းထားရမည်။ နောက်နေ့မှ ချဉ်ပေါင်ခိုင်းချင်းနှင့် နှစ်နေ့အောင် ချက်ပြီးစားဖို့ စဉ်းစားလိုသည်။ ရွာလယ်လမ်းမှ ဓားငထွန်းအိမ်သို့ ပြန်လာရာတွင် တော်တော်လေးလှမ်းသည်။ သူတို့ လင်မယားသည်တံက ရွာ၏ အစွန်အဖျား၊ သူတို့၏ ရှေ့တစ်ခေါ်တွင် ရွာ၏ သင်္ချိုင်းသည်။

“ခင်မေ... မင်း သယ်မှာ ငါပြန်လာပြီ။ ငါပြောသလို လုပ်ထားလား”

“လုပ်ထားတယ်။ ကလေးနီ နေတယ်။ တိုးတိုးပြောပါတော်”

“ကဲ-ရော...ဟောဒီမှာ။ ဝက်...ဖမ်း ငါကိုယ်တိုင်ပဲ လုပ်တော့မယ်။ ဒီဝက်က ခေါင်းနည်းနည်းမာတဲ့ ဝက်”

အိမ်အတွင်းထဲမှ ထွက်လာသူ ဝန်းသည်ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်မကြည့်တော့ဘဲ ငထွန်းကိုယ်တိုင် ယူထားသည့် အသားတွဲများကို အိမ်နောက်ဖက် ရေကပြင်သို့ ဆွဲယူသွားသည်။ စဉ်အိုးအနားပြတ် အပိုင်းနားတွင် အသားတွဲများကို ချထားလိုက်သည်။ မူးကလည်း မူး၊ မြူးကလည်း မြူးသည်။

ခါးဆီမှ ဓားကို ဖြုတ်ယူလိုက်သည်။ ငရုတ်ကျည်ပွေ့ကို အရည်လိုက်ထားပြီး ဓားကို သွေးလိုက်သည်။ ဝက်ရောင်ခြည်ကွယ်စ အမှောင်သန်းစပြုလာပြီ။

“ဖလပ်...ဖလပ်”
“ဟ...ဘာလဲကွ။ တမ်း... ဒီခွေး လာပြီးဆွဲရတယ်လို့ မည်သည့်နေရာမှ ပေါ်လာမှာ”

သိသော ခွေးနက်တစ်ကောင်က ရေ
နေသည့် အူစုံတွဲအား ဆွဲခါပြီး
လှိုက်သည်။ စားငထွန်း ရင်ထဲမှ
သေတွေ ဆူဝေသွားသည်။ ခွေးကို
နှင့် ပစ်ပေါက်လိုက်သည်။ ထိလား၊
သိလား၊ သေသေချာချာမသိ။ ပြုတ်
ကျန်ခဲ့သော အူတွဲကို ကောက်ယူ
ရေစင်ဘက်သို့ ပြန်ခဲ့သည်။

“ဘုတ်...ဘုတ်...ဘုတ်”
“ဟာ...ဘာလဲ၊ သစ်ပင်ပေါ်က
ကောင်တွေလဲ”

သူတို့နေသည့် တဲ၏နောက်တွင်
ရပ်ကြီးရှိသည်။ ထိုခရေပင်သည်
အိုင်ပင်ဖြစ်၍ ပင်စည်က လက်
ထပ်ပက်ပွေစာလောက် ရှိသည်။ အပင်
မြင့်ပြီး သူတို့အိမ်ခေါင်ကို မိုးနေ
ထည်။ ထိုအပင်ပေါ်မှ မည်းမည်းအလုံး
ကျလာသည်။

“ခင်မေ...ခင်မေ၊ လာစမ်း”
စိတ်တိုတိုနှင့် တဲအတွင်းသို့
ထမ်းအော်ကာ ခေါ်လိုက်သည်။ တဲ
အတွင်းမှ မခင်မေ၏ အသံခပ်တိုးတိုး
ပြန်ကြားရသည်။

“အသံပြန်မထူးနဲ့၊ လူလာခဲ့။ ဒီ
နင်လင်တွေ လာရှုပ်နေတယ်။ ငါ
သေဖြစ်လာပြီ။ ဖိုးတိုးတိုးဆိုင်သွားပြီး
ဆိပ်ပိုင်းလောက် သွားဆွဲပြီးမယ်။ အဲဒါ
ဆွဲ ခုတ်ထစ်ထားပြီးပြီ နင်ပဲ ချက်
ထိုက်တော့”

နှုတ်မှ မဲကြားစုံ မနာသာ ဆဲဆို
ပြော အရက်ဆိုင်ရှိရာသို့ စားငထွန်း
ထွက်သွားသည်။ အသားတွဲတို့မှာ ရေ
အနားတွင် အပုံလိုက်ရှိနေသည်။ မခင်
ထွက်လာသည်။ ရေအိုးနားတွင်း
အနံ့အသက်တို့က ပုပ်အံ့အံ့ဖြစ်နေ
သည်။

မခင်မေ ဟင်းတွဲတွေကို အပြန်
ဆေးပြီး ချက်ဖို့ ပြင်ဆင်တော့သည်။

ဟင်းအိုးချက်နေစဉ် သူ နောက်လှည့်
ကာ ပန်းကန်ဆေး အိုးဆေးလုပ်နေစဉ်
နောက်ဘက်မှ ဟင်းအိုးအဖုံးဖွင့်လှန်
သံကို ကြားရ၍ လှည့်ကြည့်လိုက်လျှင်
အမှောင်ထဲသို့ အရိပ်တစ်ခုပြေးဝင်သွား
သည်ကို လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်။ သူတို့
နေရာသည် ရွာထဲနှင့် အလှမ်းဝေး၍
ရွာထဲက လူတော့ မဖြစ်နိုင်။ မည်သူ
များ ဟင်းအိုးဖုံးဖွင့် လာသည်ဆိုတာကို
သူ တွေး၍မရ။

ဟင်းအိုးကျက်ခါနီးတွင် ခပ်ဝေး
ဝေးမှ လင်သည်မောင် ငထွန်း၏
အရက်သံနောသည့် အော်ဂလီဆန်
သီချင်းသံကို ကြားရသည်။ ဝယ်လာ
သည့် အရက်ကို လမ်းတစ်လျှောက်လုံး
သောက်လာခြင်းဖြစ်မည်။

“ခင်မေ...အေ...ဟဲ့...ခင်
မေ၊ ဟင်းချက်လို့ ပြီးပြီလား”

အိမ်ပိုင်းအဝင်ကပင် အသံကို
ကြားရသည်။ ငထွန်း၏ ငနီး မခင်မေ
က ခန္ဓာကိုယ်သေးသေးသွယ်သွယ် ဖြူ
နဲ့နဲ့ ပိန်ပိန်ပါးပါးလေးဖြစ်သည်။ မျက်
နှာက ယဉ်စစ်ရှိသည်။ စားငထွန်းနှင့်

တော့ လိုက်ဖက်ညီသော ငနီးမောင်နဲ့
မဟုတ်ပေ။

“ပြီးပြီ လာစားတော့”

ဖြစ်သလို ရိုက်ထားသည့် လေး
ထောင့်စားပွဲက အိမ်ရှေ့ခန်းတွင် နေရာ
ယူထားသည်။ ထိုစားပွဲပေါ်တွင် နှုတ်
ခမ်းသားတို့ မညီမညာတွန့်လိမ်း၊ ဆေး
သားတွေပင် ပျက်ပြယ်နေပြီဖြစ်သော
သံလုံတစ်ခု၊ ထိုအထဲတွင် ချင်း နှင်း
နိုင်နိုင်နှင့် ချက်ထားသည့် ဝမ်းတွင်း
သားဟင်းတွေက လှုံ့အပြည့်၊ မတိုက်
မချွတ် အိုးမဲတို့က ထပ်ကာထပ်ကာ
တင်၍ အိုးဖင်ပိုင်းတွင် ပိန်ချိုင့်နေသော
ထမင်းအိုးရှိသည်။ ထမင်းမှာ ဝါကြန့်
ကြန့်နှင့် ဆန်ကြမ်းကို ချက်ထား၍
အတုံးလိုက်၊ အခဲလိုက် မာကျစ်နေ
သည်။

“ကဲ - လာ၊ စားရအောင်”

စားငထွန်းက အသံကျယ်ကျယ်
နှင့် အိမ်နောက်ဘက်သို့ လှမ်းအော်
ပြောလိုက်သည်။

ငထွန်းက အော်ခေါ်ပြီး နောက်
ဘက်သို့ ခေါင်းငဲ့လိုက်သည်။ တစ်
ကိုယ်လုံး အေးစိမ့်မိမိဖြစ်သွားသည်။
ဟင်းငလုံထဲမှ အသားတွဲတစ်ခု
အောက်သို့ ပြုတ်ကျသွားသည်။

“တောက်... ဒီခွေး လာဆွဲပြန်
ပြီ”

မူးမူးနှင့် တောက်ကျယ်ကျယ်
ခေါက်ပြီး ပါးစပ်မှလည်း မိုက်မိုက်ရိုင်း
ရိုင်း ဆဲဆိုလိုက်သည်။

“ဟဲ့ - ခင်မေ၊ လာစားလေ”

“ကျွန်မ စားပြီးပြီ၊ အိမ်မှာ ရိုတဲ
ပဲလှော်နဲ့ ကြက်သွန်ခဲရောသုပ်ပြီး စား
လိုက်တယ်”

“ဒီမိန်းမဟာလေ... ဟင်းနဲ့
ထမင်း တူအောင်ကို မစားတတ်ဘူး
ခွေးလိုပဲ။ မင်း မစားလည်း နေ၊ ငါပဲ

ကုန်အောင်စားမယ်”

“စားတာတော့ စားပေါ့တော်။ ရှင်ခါးက စားကိုလည်း ဖြတ်လိုက်ပါဦး။ မတော်တဆ ထိမိမှဖြင့်...”

“ဟေ့... ဒီမှာ ငထွန်းတို့ ဒီစားနဲ့ လူလုပ်လာတာ ကြာပြီ။ ဘာမှ ထိစရာမရှိဘူး။ ဒီစားက ငါ့ရဲ့ အသက်ပဲ။ ဒီစားနဲ့ သတ္တဝါတွေကို ချွတ်ခဲ့တာ မနည်းတော့ဘူး။ ငါ့ချွတ်ပေးလို့ ဝင့်ကျွတ်ကြတာတွေ။ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ဝက်သွေးနဲ့ အရက်များ အမြည်းလုပ်ပြီး သောက်ရတာလောက် အရသာရှိတာ မရှိတော့ဘူး။”

လင်ဖြစ်သူကို မခင်မေ ငေးကာ ကြည့်နေသော်လည်း သူတစ်ပါးအသက်ကို မှ ရက်ရက်စက်စက် သတ်ဖြတ်ပြီး အာသာငမ်းငမ်း စားတတ်သူ လင်သားကို ပြောလည်း မပြောချင်။ ပြောလို့လည်း မရတော့ပေ။

“ကိုထွန်းရယ်... ရှင် တခြား အလုပ်လေး ဘာလေး ပြောင်းလုပ်ပါလား။ ဒီ အကုသိုလ်များတဲ့ အလုပ်ကို မလုပ်ပါနဲ့တော့”

“ဒီမိန်းမ... တယ်စကားများတာပဲ။ ဒါ ငါ့ကျွမ်းကျင်တဲ့ အလုပ်။ ငါ့လို ဘယ်သူမှ မလုပ်နိုင်ဘူး။ သတ္တဝါဆိုတာ လူက ချွတ်မှ ကျွတ်တာ။ ကဲ - စကားမရည်နဲ့တော့၊ ငါ့ကို အရက်ပုလင်းပေး”

မခင်မေ ဓားငထွန်းအား အနားရှိ အရက်ပုလင်းကို လှမ်းပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် မခင်မေ အိမ်ထဲသို့ ဝင်လာခဲ့သည်။ အိမ်ရာထဲတွင် ကလေးက တစ်ယောက်တည်း။

ယခုမှ သားလေးက လေးနှစ်သားပဲ ရှိသေးသည်။ စကားပြောလျှင် တီတီတာတာလေး ပြောတတ်သည်။

အလုပ်မည်မည်ရရ မရှိသော အဖေ၊ ရွာထဲတွင် ဟင်းရွက် စသည်တို့ ရသည့်နေရာက နူးပြီး ရသလောက် လှည့်လည်ရောင်းရသော အမေမှ မွေးဖွားလာရသူဖြစ်၍ အင်္ကျီအမြတ်တို ကျပ်ကျပ်၊ အရောင်မဲ့ သုံးလေးထည်ကို ထည့်လဲဝတ်နေ၍ ကိုယ်အောက်ပိုင်းတွင် ဘောင်းဘီတိုလေးမျှ ဝတ်စရာမရှိ။ ဗလာနတ္ထိဖြစ်ရသည်။

“ငါ့လည်း အစာကျွေးပါ”

ဖျာစုတ် ဖျာကြမ်းပေါ်တွင် စောင်စုတ်လေးကို ခြိုကာ အိပ်နေသော သားလေးအနားသို့ မခင်မေ ရောက်လာသည်နှင့် ရုတ်တရက် ထထိုင်ကာ လူကြီးအသံထဲထဲကြီးနှင့် မခင်မေအား ပြောလိုက်သည်။ မခင်မေကို ကြည့်လိုက်သည့် သားလေး၏ မျက်လုံးအစုံမှာ ပြူးပြီး မီးရောင်သဖွယ် ရဲနေသည်။

“သားလေး... ဘာပြောတာလဲဟင်”

“ငါ့ကို အစာကျွေးပါ။ ငါ့ဗိုက်ဆာနေပြီ”

ဖျာပေါ်မှ ကုန်းထလာသည့် သားလေး၏ မျက်နှာသည် ပွရောင်းရောင်းနှင့် မျက်ခွံတွေက မိုမော့ကဲနေသည်။ လေးနှစ်အရွယ်ရှိသော ကလေးနှင့် မတူပေ။

“သူတို့တွေ စားတယ်၊ ငါ့ကိုလည်း ကျွေး”

ခြေလှမ်းက ကြမ်းသည်။ ဝါးကြမ်းခင်းထားသည့် အိမ်လေးမှာ သိမ်သိမ်ခါနေသည်။ ကလေးက မခင်မေကို ကျော်လွှားကာ အိမ်ရှေ့သို့ ထွက်သွားသည်။ ထို့နောက်...

“ဟ...ဟ... ဘယ်က ကောင်လဲ၊ ငါ့ဟင်းတွေကို လာနှိုက်စားတာ၊ ကဲကွာ... ကဲကွာ”

“အမလေး... ကိုထွန်းရယ်၊ ရှင်

ရက်စက်လိုက်တာ။ အဲဒါ ရှင်နဲ့ ကျွန်တို့ရဲ့ သား၊ သားလေးပါ”

မခင်မေ အိမ်ရှေ့ကန်သို့ အပြေးထွက်သွားသော်လည်း ဖြစ်စဉ် မြန်ဆန်လွန်းလှသည်။ အရက်မှူးမှူးစားနှင့် တွက်လိုက်သည်။ ချွန်ထက်သော စား၏ အရှိန်နှင့် သားလေးခေါင်းပြတ်နေသည်။

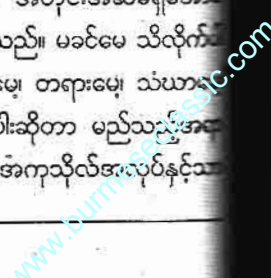
“ကိုထွန်း... ကိုထွန်း၊ ရှင် ကြည့်နေတာလဲ၊ အဲဒါ ကျွန်မတို့သားလေးလေ”

ဓားငထွန်း ဝါးစပ်တွင် ဝမ်းတွင် သား အူဖတ်များ တန်းလန်းကြီးဖြစ်သည်။ ပြူးကြောင်ကြောင် မျက်လုံးအစုံနှင့် ခန္ဓာကိုယ်က တောင့်တောင့်ကြီးဖြစ်နေသည်။

“အဲဒါ ဝက်... ဝက်၊ ငါ့သားလိုက်တဲ့ ဝက်၊ ဒီဝက်က ငါ့လက်ကိုက်တယ်”

သေသေချာချာကြည့်လိုက်သည့် တွင် ငထွန်း၏ ဘယ်ဘက် လက်ဖက်တွင် သွေးတွေ စီးကျနေသည်။ သူ့မြင်ကွင်းကို ကြည့်ပြီး မခင်မေ ရင်တုလာသည်။ စိတ်ကို တည်ငြိမ်အောင် ထိန်း၍ မရ။

ငထွန်းသည် ပြောရင်း ကလေးအလောင်းကို ခြေထောက်မှ စုံကိုင်ကာ ဇောက်ထိုးဆွဲကိုင်ပြီး အိမ်ပေါ်ခန့်ဆင်းကာ ရွာထဲသို့ ပြေးသွားသည်။ မခင်မေ အိမ်ထဲမှာပင် ထိုင်ချလိုက်သည်။ ရင်ထဲတွင် မွန်းကျပ်နေသည့် သားလေးအတွက် ဖော်ပြလို မရနိုင်လောက်အောင် သည်းအပြတ်မျှ ခြေကွဲရသည်။ အတိုင်းအဆမရှိအောင် ဝမ်းနည်းရသည်။ မခင်မေ သိလိုက်မိပြီ။ ဘုရားမေ့၊ တရားမေ့၊ သံဃာမေ့၊ ရတနာသုံးပါးဆိုတာ မည်သည့်အရာမှန်းမသိ။ အကုသိုလ်အလုပ်နှင့်သ

မေ့သော ငထွန်းအတွက် အကုန်အစင် ထက်ကြပ်မကွာ ကပ်၍ ထိုက်လာပြီ။

“ခင်မေ...ခင်မေ”

မည်မျှကြာသွားသည် မသိ၊ မီးထိုင်တိုင်များဖြင့် ရွာထဲက လူတွေ၏ အသံကို ကြားရသည်။

“ခင်မေ...ဟဲ့...ခင်မေ၊ ရှိသေးသလား”

အိမ်ပေါ်သို့ တက်လာကသည်။ ထိုင်နဲ့နဲ့ တဲအိမ်လေးမှာ လူအုပ်ကြီး၏ အထက် အန်တုနေရလေသည်။

“ခင်မေ...ခင်မေ”

ငူငူခိုင်ခိုင်ကြီး ထိုင်လျက် အသက်ရှူဖို့ပင် မေ့နေသော မခင်မေ အော်ပြီးလှုပ်ကာ သတိရအောင် ထပ်ရသည်။

“ခင်မေ...ခင်မေ...သတိထား”

သွေးကွက်၊ သွေးအိုင်ရှေ့တွင် ထိုင်နေသည်။ ထမင်းဟင်းတွေမှာ လည်း ပြန်ကျဲလျက်ရှိသည်။

“ငထွန်း...ငထွန်း...သူ့အကြောင်းပြောမလို့...”

“အမလေး...သူ့အကြောင်း မပြောပါနဲ့၊ သူ...သူ...သားလေးကို လေ လည်ပင်းလိုးသတ်လိုက်တယ်”

“အေး၊ ဟုတ်တယ်၊ ကလေးအလောင်းလည်း တွေ့တယ်။ သူ့လည်း တွေ့တယ်။ သူ့စားနဲ့ သူ့လည်ပင်းမှာ ထိုးမိတ်သလားမသိဘူး၊ ရွာက ကုက္ကိုပင်ကြီးအောက်မှာ သေနေပြီ”

“ကျွန်မထင်တယ်။ သူ့အကုသိုလ်က သူ့ကို အပြစ်ပေးလိုက်ပြီ။ ဘုရားရှိခိုးရင် သူ့အတွက် လုပ်ကိုင်ရတာ အဆင်မပြေဘူးဆိုလို့ ကျွန်မမှာ သူ့အိပ်တော့မှ သူ့ မသိအောင် ရှိခိုးရတယ်။ ဘုရားစာရွတ်ရတယ်”

“ကျွန်မထင်တယ်။ သူ့အကုသိုလ်က သူ့ကို အပြစ်ပေးလိုက်ပြီ။”

“ကျွန်မထင်တယ်။ သူ့အကုသိုလ်က သူ့ကို အပြစ်ပေးလိုက်ပြီ။ ဘုရားရှိခိုးရင် သူ့အတွက် လုပ်ကိုင်ရတာ အဆင်မပြေဘူးဆိုလို့ ကျွန်မမှာ သူ့အိပ်တော့မှ သူ့ မသိအောင် ရှိခိုးရတယ်။ ဘုရားစာရွတ်ရတယ်”

အသုဘကိစ္စအတွက် ရွာထဲက စီစဉ်ပေးမည်ဟု ပြောကာ ရွာသားတွေ ပြန်သွားကြသည်။ သန်းခေါင်ယံအချိန် မတိုင်သေးမီ ညဉ့်က နက်လာသည်။ မခင်မေ အိပ်၍မပျော်သည့်အတူတူ ရာမဟူ ဘုရားစာကို ထိုင်ရွတ်နေသည်။

“ခင်မေရေ...ငါ့ကို ကယ်ပါဦး၊ ဝက်ကြီးတွေ...ဝက်ကြီးတွေ သူတို့အစွယ်တွေနဲ့ လိုက်ထိုးနေကြတယ်”

နားထဲတွင် ပီပီသသကြားရပြီး မျက်စိထဲတွင်လည်း ထင်မြင်နေသည်။ အဝတ်မဲ့ ခန္ဓာကိုယ်၊ သွေးသံရဲရဲနှင့် ငထွန်း ပြေးလွှားနေသည်။ အစွယ်ဖွေးဖွေးရှိသော ဝက်ကြီးတွေမှာ ငထွန်း၏ နောက်က ထက်ကြပ်မကွာ အပြေလိုက်နေကြသည်။

* * *

မြမြနိုင်

အတိတ်ကံဘဝတစ်ခုမှာ သင်နှင့် ကျွန်ုပ် ဆုံတွေ့ခဲ့ဖူးတယ်ဆိုရင်တော့...

ဒီဘဝမှာလည်း ပြန်ပြီးရေစက်ဆုံကြဦးမှာပါ။

ဆရာမြတ်ထွဋ်ခေါင်

(မြန်မာ့ရိုးရာဗေဒင်ပညာရှင်)

ဂဗ္ဘိရဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်း ပင်တိုင်ဆောင်းပါးရှင်

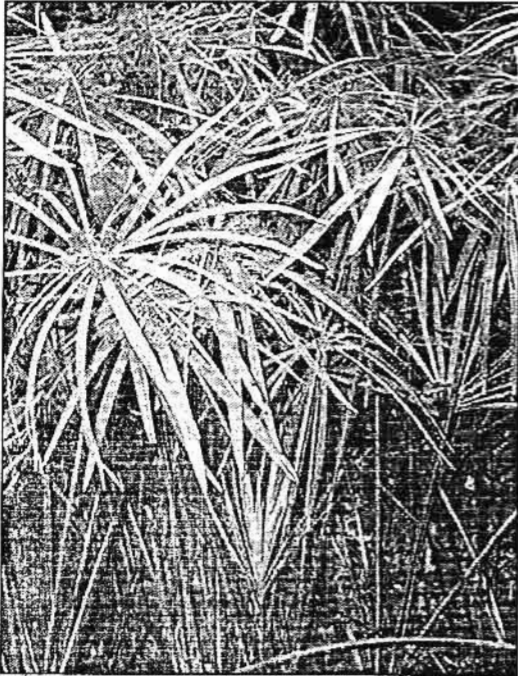
- ဟောကြားချိန် - နေ့စဉ် မနက်(၉)နာရီမှ ညနေ(၄)နာရီထိ။
(တနင်္လာနေ့တိုင်း ဟောခန်းပိတ်သည်)
- ဟောခန်းလိပ်စာ - ကျိုက္ကစံဘုရားအနောက်ဘက်မုခ်၊ ဘီလူးညီနောင်ဓာတ်ခန်းအနီး၊
သယ်ခန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၇၃၀ ၂၅၉၉၄

E-mail - myat htut 2009 @ gmail com.

သင်တန်းသွား လက်ခံပြီ။

မြန်မာ့ဆေးပင်စင်

နွားမြေရင်းပင်

(ခေါ်)

ဝက်မြက်ညိုပင်

Item Name -Annie's lace
(နွားမြေရင်းပင် ခေါ် ဝက်မြက်ညိုပင်)

Category - Raw Material

Botany Term - Cyperus scariosus Br

Species Family - Cyperaceae

ရေကြိုပင်ဖြစ်သည် အလျောက် ရေစပ်၊ ကမ်းစပ်တို့တွင် ပေါက်ရောက်၏ သဘာဝအလျောက် ပေါက်ရောက်သည်။

*အပင်

ပင်ပျော့ ပင်ငယ်မျိုးဖြစ်၏။ အမြင့် ၃ ပေခန့်ရှိ၏။ ပင်စည်သုံးမြောင်းပုံရှိ၍ ခေါင်းပွဖြစ်ပြီး သေးငယ်ပြောင်ချောသည်။ တစ်ပင်တည်းကဲ့သို့ စုပြုံ၍ပေါက်၏။

*အရွက်

ပင်စည်ထိပ်ပိုင်း၌ အရွက်များစုရုံး ပတ်ပိုင်း၍ ထွက်သည်။ ရွက်ပြားသေးသွယ်ရှည်လျားသည်။ ရွက်ရင်းပိုင်းပြီး ပင်စည်ကို ကပ်ပတ်ထား၏။ ရွက်ဖျားချွန်၏။ ရွယ်လယ်ကြောထင်ရှား၏။ ရွက်ပြားနှင့် ရွက်နားရှိသည်။

*အပွင့်

ထိပ်ထွက်ပန်းခိုင်ဖြစ်၏။ အပွင့်အလွန်သေးငယ်၍ ညိုခြောက်ရောင်ရှိ၏။

*အသီး

အလွန်သေးငယ်သည်။ ရှည်မျောမျောပုံရှိ၏။

* အမြစ်

အမြစ်သည် အပြင်ဘက်တွင် နက်၍ အတွင်းသို့ နီကြန့်ကြန့်ရှိ၏။

*အသုံးဝင်ပုံ

ဥမြစ်ခေါင်း

*အာနိသင်

မြန်မာ့ဆေးကျမ်းများအလိုအရ နွားမြေရင်းသည် စပ်ဖျဉ်းဖျဉ်းရှိ၏။ ဖန်၏။ အေး၏။ သလိပ်ကိုကြေစေသည့် သည်းခြေနု၊ အဖျားရောဂါ၊ ဝမ်းရောဂါ တို့ကို ပျောက်ကင်းစေ၏။ နှုတ်မမြိန်ခြင်း၊ ရေငတ်ခြင်း၊ ပူလောင်ခြင်း၊ ပန်းရင်ကျပ်များ ကင်းဝေးစေနိုင်၏။ ချွေးထွက်စေ တတ်သော ဆီးရွှင်စေတတ်သော၊ ဓာတ်ချုပ်စေတတ်သော အဓိသတ္တိများရှိ၏။

* ဥမြစ်ခေါင်းအသုံးပြုပုံ

၁) နွားမြေရင်းခေါင်းကို သလိပ်ပုပ်ရောဂါ၊ ဆီးပူရောဂါ တို့၌သုံး၏။

၂) နွားမြေရင်းခေါင်းကို သွေး၍ လျှာကိုပွတ်ပေးပါက
လျှာရင်းတွင်ရှိသော အဖု အဝိမ်းများပျောက်၏။

၃) နွားမြေရင်းကို လျှာပွတ်ဆေးအဖြစ်လည်းကောင်း၊
သုငယ်နာဆေးအဖြစ်လည်းကောင်းသုံး၏။

၄) နွားမြေရင်းခေါင်းကို သွေးလိမ်းကာ ကိုယ်လက်
ဆောင်ရမ်းခြင်း၊ ယားယံခြင်းနှင့် နူနာဖြစ်စေရောဂါ၊ ရေယုန်၊
ခဲခို ဝဲခြောက် ရောဂါတို့ကိုပျောက်၏။

၅) နွားမြေရင်းခေါင်းကို သွေး၍ ဆားအနည်းငယ်ထည့်
သောက်ပါက အဆိပ်ရောဂါ၊ အစားမှား ဆေးမှားရောဂါတို့
ကိုပျောက်စေ၏။

၆) မြွေနှင့် ဂျက်ကိုက်ခြင်းအတွက် နွားမြေရင်း
ခေါင်းကိုသွေး၍ တိုက်ခြင်း လိမ်းခြင်းဖြင့် ပျောက်ကင်း
စေနိုင်၏။

၇) နွားမြေရင်းခေါင်းကို သွေးသောက်ခြင်းဖြင့် အစာ
အိမ်ရောဂါ၊ အစာအိမ်အချဉ်ပေါက်ရောဂါများပျောက်၏။

၈) နွားမြေရင်းခေါင်းကို သွေးကာ သုငယ်စာ

ငှက်ပျောသီးတွင် သုတ်လိမ်းမိကင်ပြီး ကလေးများအားကျွေး
ပါက သူငယ်နာတက်ခြင်း၊ မျက်ဖြူလန်ခြင်းနှင့် မြွေကင်း
ကိုက်၍ အဆိပ်တက်ခြင်းများပျောက်၏။

၉) နွားမြေရင်းကိုပြုတ်သောက်ပါက သောင်ကျရောဂါ
ပျောက်၏။

၁၀) ဥပသကာနှင့် ပြုတ်သောက်ပါက ဆစ်ဖလစ်
ပျောက်၏။

၁၁) နွားမြေရင်းကို သွေးသောက်ပါက အော့အန်ခြင်း
ပျောက်၏။ အပူနို့ကိုသောက်က ကင်းဆိပ်ကျဆင်းစေ၏။

၁၂) အခွဲအကျိုးများကျဆင်း၍ ဝမ်းကိုက်ခြင်း၊ သွေးစ
သွေးနုနှင့် ဝမ်းသွားခြင်းတို့အတွက် နွားနို့ ရေနှင့်နွားမြေရင်း
တို့ကို ထည့်၍ နို့သက်သက်ကျန်သောအခါမှ သောက်ပါက
ရောဂါပျောက်၏။

* * *

နောင်းသစ်

ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိခင်လောင်းများ

( )

( )

ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစေပို့

- ▶ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်၊ သွက်လက်ချက်ချာ၊ ကျန်းမာသန်စွမ်း၊ ချမ်းသာကြီးပွား၊
ပိဘကျေးဇူးသိတတ်တဲ့ သားကောင်း၊ သမီးကောင်းရတနာများဖြစ်အောင်၊ ကိုယ်ဝန်ခွဲစိတ်မွေးဖွားရမဲ့နေ့ရက်
အချိန်အခါကောင်းကို (ဆရာဝန်သတ်မှတ်ပေးသော ဂျူဒီတ်အတွင်း) ရွေးချယ်ပေးနိုင်ပါတယ်
- ▶ နောက်ထပ်ကလေးယူချင်သေးတယ်ဆိုရင်၊ နောက်ယူမဲ့ကလေးဟာ၊ ယောက်ျားလေးဖြစ်စေချင်သလား၊
မိန်းမလေးဖြစ်စေချင်သလား၊ လိုချင်တာဖြစ်အောင် ယခုကလေးကိုယ်ဝန်ခွဲစိတ်မွေးနေ့ရွေးချယ်မှုက
အရေးကြီးပါတယ်။

ဂမ္ဘီရပညာကို ယုံကြည်လျှင်လာခဲ့ပါ။

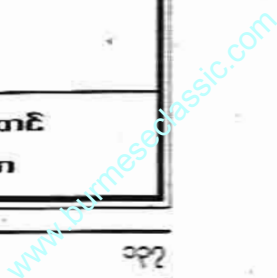
ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင်(ဥပဒေဘွဲ့)

(လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ)

အမှတ်(၈၄၃)၊ ဦးဝိစာရလမ်း၊ (၃၄)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဒဂုံမြို့နယ်။

☎ - ၀၉-၇၃၀၀၅၉၂၄၊ ၀၉-၅၀-၆၂၈၄၃၊ ၀၉-၅၁-၇၇၆၂၂

(မှာနှုန်းပြည့်နီးပါး မှန်ကန်ကြောင်း အာမခံသည့် အဟောလက်ဆောင်
ထည့်ဟောပေးသည့်) နံနက် (၉)နာရီမှ၊ ညနေ (၄)နာရီအထိသာ

ဧည့်သည်များအတွက် ကျန်းမာရေး

မေ ၁၆ ရက် : ၁၉၅၆

တောကြီးမြို့ဟောင်း၏ မေတ္တာ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ ပန်ဂျပ်ပြည်နယ်တွင် ရေတွင်းပျက်တစ်ခု အတွင်းသို့ ခွေးငယ်လေးနှစ်ကောင် မတော်တဆ လိမ့်ကျ သွားခဲ့သည်။ ရေတွင်းပျက်ထဲတွင် အလွန်တစ်ရာ အဆိပ်ပြင်း လှသော တောကြီးမြို့ဟောင်းတစ်ကောင်လည်း ရှိနေသည်။ ရေတွင်းပျက်အဝတွင် ဖိခင် ခွေးမကြီးက အဆက်မပြတ် ထိုးဟောင်လျက် သူ၏ သားငယ်လေးနှစ်ကောင် ရေတွင်းထဲ ကျသွားကြောင်းကို လူအများ သတိပြုစေရန် ကြိုးပမ်းနေ သည်။ ရေတွင်းထဲတွင် ရေအနည်းငယ်သာ ရှိတော့ကာ၊

မြေတစ်ဝက်၊ ရေတစ်ဝက်ဖြစ်နေသည်။ ခွေးမကြီး၏ အဆက် မပြတ် ထိုးဟောင်နေမှုကြောင့် နောက်ဆုံးတွင် ခွေးပိုင်ရှင် က သတိပြုမိသွားပြီး ခွေးငယ်လေးများကို ကယ်ဆယ်ရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။

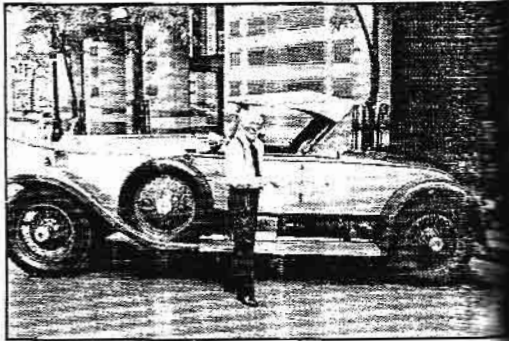
ဤ သူ သတိပြုမိသည်မှာ ရေတွင်းထဲရှိ တောကြီး မြို့ဟောင်းကြီးသည် ခွေးငယ်လေးနှစ်ကောင်ကို ရန်မပြု သည့်အပြင်၊ ရေစင်သို့ မသွားရန် ကာကွယ်ပေးထားသည်။ ပုံတွင် တောကြီးမြို့ဟောင်းက ခွေးလေးနှစ်ကောင်ကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နေပုံကို မြင်တွေ့နိုင်သည်။ ဤတွင် မြို့ဟောင်းနှင့် ခွေးလေးနှစ်ကောင်သည် ရေတွင်းပျက်ထဲ တွင် ၄၈ နာရီခန့်မျှ အတူနေခဲ့ရသည်ဟု ဆိုထားသည်။ နောက်ဆုံး သစ်တောရေးရာမှ ကျွမ်းကျင်သူများ ရောက်လာ

ပြီး ခွေးလေးနှစ်ကောင်ကို နောက်ဆုံး သစ်တောရေးရာ ကျွမ်းကျင်သူများ ရောက်လာပြီး ခွေးလေးနှစ်ကောင်ကို ကယ်ဆယ်နိုင်ခဲ့သည်။ ကယ်ဆယ်ရေးများကိုလည်း မြို့ ဟောင်းကြီးက အန္တရာယ်တစ်စုံတစ်ရာမပေးဘဲ ရေတွင်း မြည်းညင်းစွာ ထွက်ခွာ၍ တောနက်အတွင်း ဝင်ရောက်သွား ခဲ့သည်။

အလွန်တရာ ရန်မူတတ်၍ အဆိပ်ပြင်းသော တော ကြီး မြို့ဟောင်းပင်လျှင် အဟိတ် တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ဖြစ် သော်ငြားလည်း လူတို့ပင် ပြုနိုင်ခဲ့သည့် ကိုယ်ချင်းစာ တရား နှင့် စာနာထောက်ထား သနားညှာတာမှုကို ပြုနိုင်ကြောင်း ပြသခဲ့သည်။

လူလည်း အို၊ ကားလည်း အို

အသက် (၁၀၂)နှစ်အရွယ် အဘိုးအိုသည် သူ့ ရိုးရွိုက်ကား(Rolls Royce)ကြီးကို ၈၂နှစ်ကြာ မပြောင်း

ဘဲ အသုံးပြုခဲ့သည်။ သူ၏ ရိုးရွိုက်ကားမှာ ၁၉၂၈ ခု ဖြစ်ပြီး ထုတ်လုပ်ခဲ့သော အမျိုးအစားဖြစ်သည်။

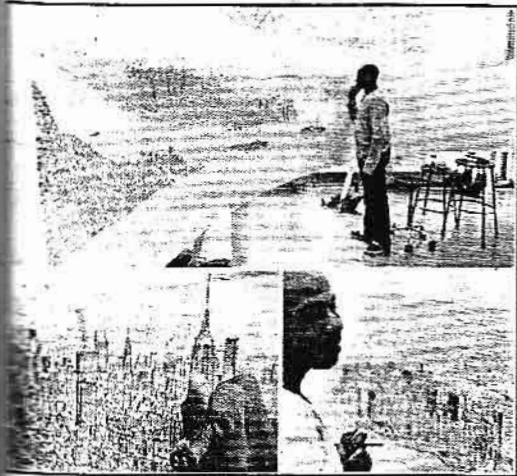
www.burmeseclassic.com

ဉာဏ်ကောင်းသူ

Stephen Witeshre ဆိုသူ ပန်းချီဆရာသည် နယူး
ယောက်မြို့ကြီးကို ရဟတ်ယာဉ်ဖြင့် မိနစ် ၂၀ခန့်မျှ လှည့်

တေးသွားစည်းချက်နှင့်အညီ ကိုယ်ဟန်ကြော့ကြော့ ကခုန်
နေသော ကုလားအုပ်တစ်ကောင်၏ ဟန်ပန်အမူအရာပုံဖြစ်
ပါသည်။

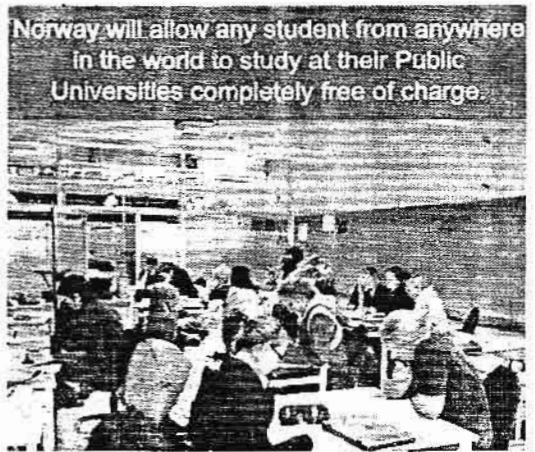

တစ်ကြည့်ခဲပြီးနောက်၊ နယူးယောက်မြို့ မြင်ကွင်းပုံကို သူ၏
တစ်ဉာဏ်ဖြင့် အသေးစိတ် ပြန်လည်ရေးဆွဲပြနိုင်ခဲ့သည်။

ကုလားအုပ်အက

ပါကစ္စတန်နိုင်ငံတွင် ဘာသာရေးပွဲတော်တစ်ခု၌

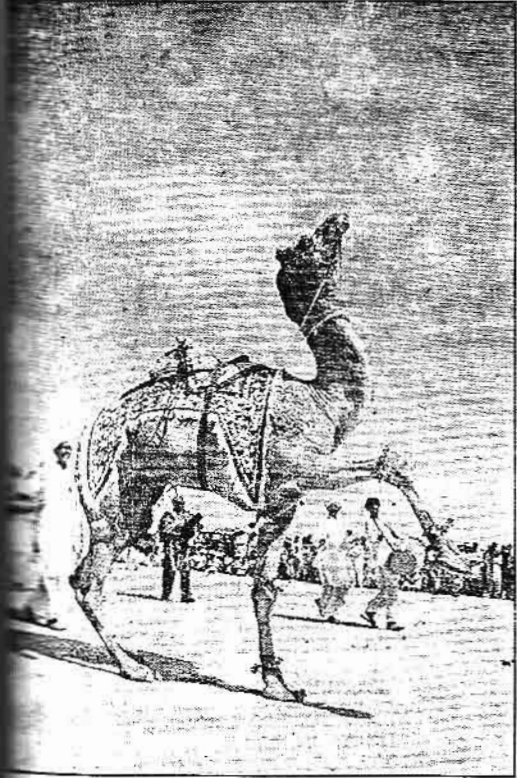
တက္ကသိုလ် အခမဲ့ ပညာရေးစနစ်
မြန်မာနိုင်ငံတွင်တော့ မဟုတ်ပါ။ နော်ဝေနိုင်ငံတွင်
ကမ္ဘာ့နေရာအသီးသီးမှ လာရောက် ပညာသင်ကြားသော
ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူအားလုံးကို အစိုးရတက္ကသိုလ်များ

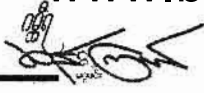
တွင် အခမဲ့ ပညာသင်ကြားနိုင်ခွင့်ပေးထားသည်။ နော်ဝေ
တွင် သွားရောက် ပညာသင်ကြားခွင့်ရရန် ကြီးပမ်းသင့်သည်။

လူပိုက်နှင့် ခွေးလိမ္မာ

အာဖရိကနိုင်ငံတစ်ခုတွင် ကားလမ်းကုန်းကျော်
တံတားပေါ်တွင် ခွေးငယ်လေးက စည်းကမ်းရှိစွာဖြင့် ဖြတ်
ကူးနေစဉ်တွင် စည်းကမ်းမဲ့သော လူတစ်ဦးက တံတားကို
အသုံးမပြုဘဲ ကားများကြားမှ ပြေး၍ လမ်းဖြတ်ကူးနေပုံကို

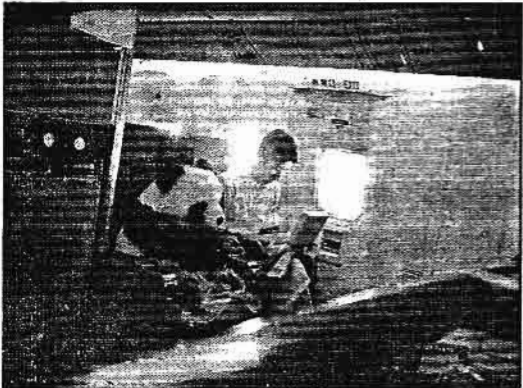
www.burmeseclassic.com

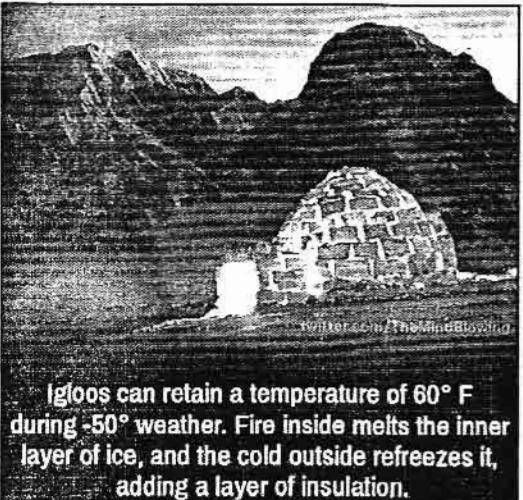
မှတ်တမ်းတင်ထားသည်။ ယာဉ်စည်းကမ်း၊ လမ်းစည်းကမ်းသည် လူတို့အတွက် ဘေးအန္တရာယ်ကင်းစေရန် ချမှတ်ပေးထားခြင်းဖြစ်သည်။

ပန်ဒါသံခင်း တမန်ခင်း

နိုင်ငံတကာဆက်ဆံရေး ဘွဲ့လွန်သင်တန်းတွင် ပန်ဒါသံခင်း တမန်ခင်း(Panda Diplomacy)အကြောင်း သင်ခဲ့ရဖူးသည်။ အမှန်တကယ်ပင် တရုတ်နိုင်ငံသည် ဂျပန်နိုင်ငံသို့ ချစ်ကြည်ရေးလက်ဆောင်အဖြစ် ပန်ဒါဝက်ဝံလေးကို ပေးပို့ခဲ့သည်။ ပန်ဒါ သံအမတ်သည် အဆင့်မြင့်လှသည်

ကုန်တင် လေယာဉ် မစီး၊ ရပ်ခရီးသည်တင် လေယာဉ်ဖြင့် ခရီးသွားရပြီး၊ ခရီးသည် ထိုင်ခုံတွင် အကျအနာထိုင်ကာ ဘေးမှ စောင့်ရှောက်မည့်သူ အရန်သင့်ဖြင့် စိတ်အေးချမ်းသာစွာ ဝါးရွက်လေးများကို ဝါးနေရင်း ဂျပန်သို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ကံထူးပေစွ။

Igloos can retain a temperature of 60° F during -50° weather. Fire inside melts the inner layer of ice, and the cold outside refreezes it, adding a layer of insulation.

ရေခဲသံသရာ

ဝင်ရိုးစွန်းဒေသများတွင် နေထိုင်ကြသော အက်(စ်)ကီးမိုး လူမျိုးတို့၏ ရေခဲဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားသော အိမ်ငယ်လေးများသည် အနှုတ် ၅၀ ဒီဂရီဖာရင်ဟိုက်အထိ အေးခဲနေသော ရာသီဥတုတွင် အိမ်အတွင်း၌ ၆၀ ဒီဂရီဖာရင်ဟိုက် အပူချိန်ကို ထိန်းညှိပေးထားနိုင်သည်။ ထို ၆၀ ဒီဂရီဖာရင်ဟိုက် အပူချိန်ရှိသော အိမ်တွင်းမှ မီးဖိုသည် ရေခဲတုံးပုံစံများကို အရည်ပျော်စေသော်လည်း ပြင်ပရှိ အနှုတ် ၅၀ ဒီဂရီဖာရင်ဟိုက် ရေခဲမှတ်အောက် အပူချိန်က ရေခဲတုံးပုံစံများကို တစ်ဖန် အေးခဲသွားစေသည်။ ဤသို့ဖြင့် အက်(စ်)ကီးမိုးလူမျိုးတို့သည် ရေခဲအိမ်အတွင်း နွေးထွေးစွာ ဖြင့် အနားယူ အိပ်စက်နေနိုင်သည်။

ရေအောက်မြစ်

ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးများအောက်တွင် မြစ်၊ ချောင်းများ တသွင်သွင်စီးဆင်းနေနိုင်သည်ဟု ဆိုလျှင် သင်ယုံမည်လော။ အမှန်တကယ်ပင် သမုဒ္ဒရာကြီးများအောက်တွင်

စီးဆင်းနေသော ရေအောက်မြစ်များရှိသည်။ ပုံတွင် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြမ်းပြင်တွင် စီးဆင်းနေသော ရေအောက်မြစ်တစ်စင်းကို မြင်တွေ့နိုင်သည်။

ကိုကာကိုလာ ပုလင်း၏ သမိုင်းကြောင်း
နှစ်ပေါင်း ၁၀၀ ကျော်အတွင်း ကမ္ဘာကျော် ကိုကာ

လင်းခဲ့သူဖြစ်သည်။ ဟစ်တလာသာ အနုပညာကျောင်းဝင်ခွင့်
ရရှိ ပန်းချီဆရာတစ်ဦးဖြစ်လာမည်ဆိုပါက ကမ္ဘာ့သမိုင်း
ကြောင်းသည် တစ်မျိုးတစ်မည်ပြောင်းလဲသွားမည်ဟု ယူဆ
ရသည်။

Coca Cola's bottles over the years

A história da Coca Cola

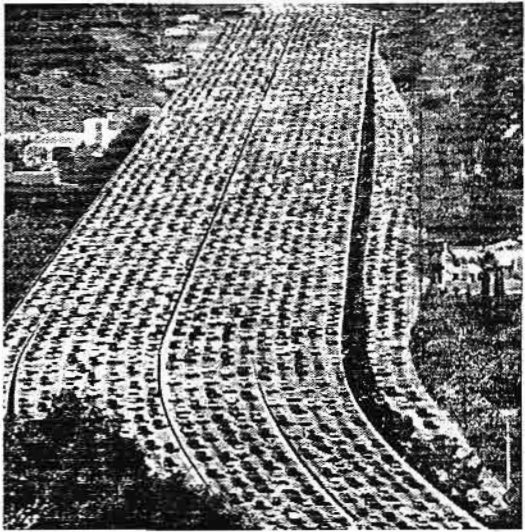

ကိုလာပုလင်းများ၏ ပုံစံပြောင်းလဲလာပုံ အဆင့်ဆင့်ကို မြင်
ဆွေနိုင်ပါသည်။

အာဏာရှင်၏ အနုပညာ

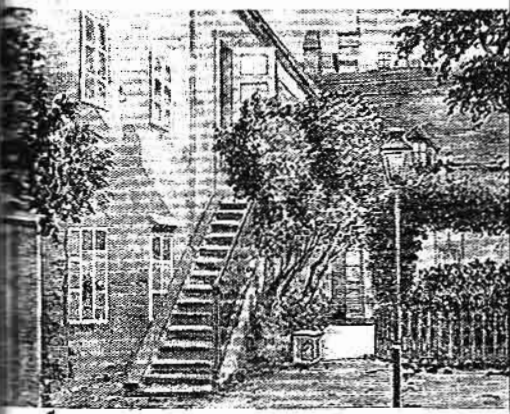
ရက်စက်မှုအပေါင်း သရဖူဆောင်းခဲ့သည့် နာဇီ ဂျာမနီ
အဓိပတိကြီး အဒေါ်ဟစ်တလာ၏ အနုပညာလက်ရာများ
ထဲမှ ပန်းချီ လက်ရာတစ်ခုဖြစ်သည်။ ဟစ်တလာသည်

ကမ္ဘာ့အရှည်ဆုံး ကားလမ်းပိတ်ဆို့မှုကြီး
တရုတ်နိုင်ငံ၊ ဗေကျင်းမြို့တော်တွင် ကမ္ဘာ့အရှည်ဆုံး
ကားလမ်းပိတ်ဆို့မှုကြီးတစ်ခု ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ပိတ်ဆို့နေ
သော ကားတန်းကြီးသည် မိုင် ၆၀ ခန့်အထိ ရှည်လျားခဲ့ပြီး

၁၁ရက်ကြာမြင့်ခဲ့သည်။ ထိုကားလမ်းပိတ်ဆို့မှုကြီးနှင့် ယှဉ်
လျှင် မြန်မာနိုင်ငံမှ ကားလမ်းပိတ်မှုများမှာ မပြောပလောက်
သေးပေ။

That's a pretty good painting, right?

You just enjoyed one of
Adolf Hitler's artworks

ကမ္ဘာ့အဆင်းရဲဆုံး သမ္မတ
ဥရုဂွေးနိုင်ငံ သမ္မတကြီးကို ကမ္ဘာ့အဆင်းရဲဆုံး

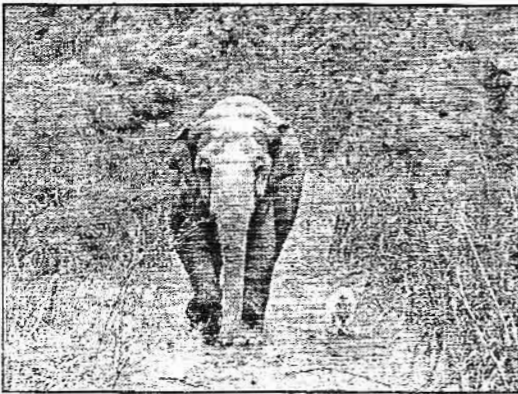
နံ့ချိဆွဲ ဝါသနာပါခဲ့ပြီး။ ငယ်စဉ်ကတည်းကပင် အနုပညာ
ဆွဲဆောင်းဝင်ခွင့်ရရန်နှင့် ပန်းချီဆရာတစ်ဦးဖြစ်လာရန် မျှော်

သမ္မတအဖြစ် သတ်မှတ်ထားကြသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော သူ့လစာ၏ ၉၀ ရာခိုင်နှုန်းကို ဆင်းရဲသားများ၊ လူမှုဖူလုံရေးအဖွဲ့အစည်းများသို့ လှူဒါန်းသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ သမ္မတကြီးသည် လစာ စတာလင်ပေါင် ၁၂၀၀၀ ရရှိသော်လည်း၊ ၇၅၀၀-ပေါင် ပြန်လည်လှူဒါန်းသည်။ သူသည် သမ္မတတစ်ဦး၏ အဆောင်အယောင် အခမ်းအနားတစ်ခုမျှကို မနှစ်သက်ဘဲ ရိုးရှင်းသော ဘဝပုံစံဖြင့်သာ နေထိုင်သည်။ ကမ္ဘာ့အဆင်းရဲဆုံးသော သမ္မတကို သိပြီးနောက်၊ ကမ္ဘာ့အချမ်းသာဆုံးသော သမ္မတကို သင် သိပါသလား။

ခွေးနှင့် ဆင်တို့၏ ပေတ္တာ

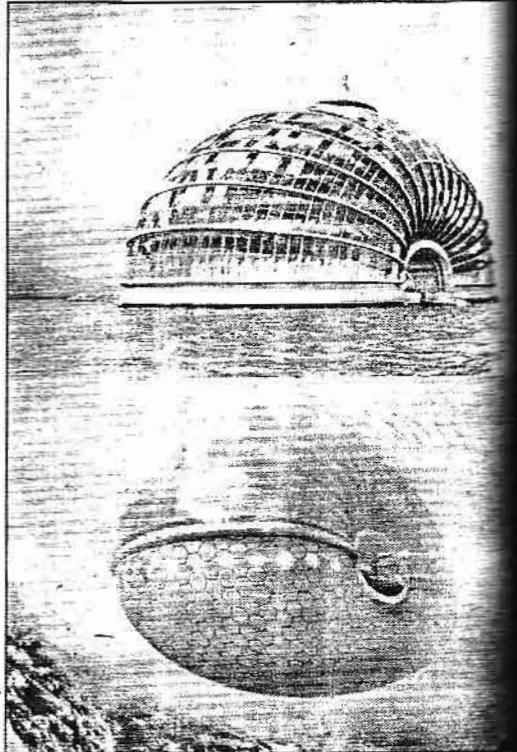
ဆင်ကြီး တာရာ(Tarra) သည် ခွေးမလေး ဘဲလ်လာ(Bella) နှင့် သူငယ်ချင်းဖြစ်နေသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သည်။ သွားအတူ၊ စားအတူ၊ နေအတူဖြင့် သူတို့နှစ်ဦးသည် ထာဝရ မခွဲအတူ နေကြသော သူငယ်ချင်းများဖြစ်သည်။

တစ်နေ့ မပျော်လင့်ဘဲ ခွေးမလေး ဘဲလ်လာ သေဆုံးသွားခဲ့ချိန်တွင် ဆင်ကြီး တာရာသည် ခွေးလေး၏ ရုပ်အလောင်းကို နှာမောင်းဖြင့် ပွေခို၍ အိမ်ပြန်ခေါ်လာခဲ့သည်။ တီရတ္ထန်ပင် ဖြစ်သော်လည်း တစ်ဦးအပေါ် တစ်ဦး မေတ္တာစိတ်ရှိကြသည်။

ရေပေါ် ရေအောက် ဟိုတယ်

တရုတ်နိုင်ငံရှိ ရေအောက်သို့ ငုပ်လျှိုးနိုင်သော ထူးဆန်းသည့် ဟိုတယ်ကြီးပုံဖြစ်ပါသည်။ ရေပေါ်၌လည်း ပေါ်နေနိုင်သော ရေပေါ် တစ်လှည့် ရေအောက် တစ်လှည့်ခံစားမှု အတွေ့အကြုံနှစ်မျိုးရရှိစေသည်။

ထူးဆန်းသော ချစ်ခြင်း

ပုံတွင် မြင်တွေ့ရသော အမျိုးသားသည် တစ်ချိန်အမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့ပြီ။ ဘေးမှ အမျိုးသမီးသည် တစ်

အမျိုးသားဘဝကို ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ဦးလုံးသည် လိင်အင်္ဂါပြောင်းလဲထားသူများ ဖြစ်ကြသည်။ ယခု သူတို့နှစ်ဦးသည် ဖုန်ခဲကြွေး တစ်ဦးအပေါ် တစ်ဦးလွန်ပင် ချစ်ခင် ကြင်နာကြသည်။

နာဇီတို့၏ လျှို့ဝှက်ချက်

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်း၌ နာဇီတပ်များသည် ယစ်ဆေးဝါးရောစပ်ထားသော ယမကာကို ဖိုဝဲခဲကြွေးတို့ကဲ့သို့ အထောက်အထားများကို တွေ့ရှိခဲ့ရ

Source is mentioned in our blog: www.unbelievable-facts.tumblr.com

The Nazis developed experimental drug cocktail in which the Nazi doctors found that equipment-laden test subjects who had taken the drug could march 55 miles (88.5 kilometers) without resting

သည်။ ထိုယစ်ဆေးဝါးရောစပ်ထားသော ယမကာကို ဖိုဝဲခဲကြွေး ၅၅ မိုင်ခန့် ကြမ်းကို မနားတမ်း ခရီးပြင်းနိုင်ကာ အိပ်မနေဘဲ လန်းဆန်းနေစေသည်။

Source is mentioned in our blog: www.unbelievable-facts.tumblr.com

A monk had once written over a book that contained information about calculus in ancient Greece that could have made us 100 or even 1000 years more mathematically and technologically advanced.

ထူးဆန်းသော ကျမ်းစာ

ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါး ရေးသားပြုစုခဲ့သော ကျမ်းစာအုပ်တစ်အုပ်တွင် အလွန်တရာ ရှုပ်ထွေးနက်နဲသော ကဲကုလင်သင်္ချာ(Calculus) ပညာရှင်ကို အသေးစိတ် ဖော်ပြထားခဲ့သည်။ စစ်ဆေးချက်များအရ ထိုကျမ်းစာအုပ်သည် ခေတ်သစ် သိပ္ပံပညာနှင့် သင်္ချာဘာသာရပ်တို့ မထွန်းကားမီ နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀ ကျော်ခန့်ကတည်းက ပြုစုခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

ပိုနာလီတ ဖန်တီးသူ၏ အစွမ်း

ကမ္ဘာကျော် ပိုနာလီတ ပန်းချီကား ရေးဆွဲခဲ့သူ အနုပညာရှင်ကြီး လီယိုနာဒို ဒါဗင်ချီ(Leonardo da vinci)

Source is mentioned in our blog: www.unbelievable-facts.tumblr.com

Leonardo da Vinci could write with one hand and draw with the other at the same time.

သည် လက်တစ်ဖက်နှင့် စာရေးနေစဉ် အခြားလက်တစ်ဖက်နှင့် ပန်းချီရေးဆွဲနေနိုင်သည်။

သိုးမွေးအရိတ်မခံသော သိုး

နယူးဇီလန်နိုင်ငံမှ Shrek အမည်ရှိသော သိုးတစ်

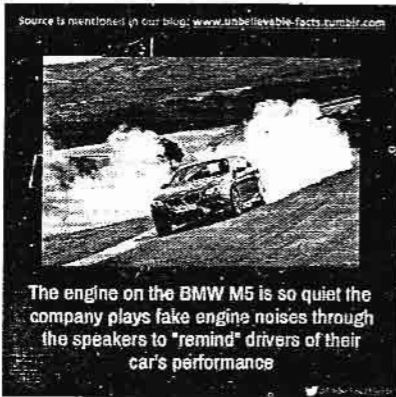

ကောင်သည် သိုးမွေးအရိတ်ခံရမည်ကို ကြောက်လန့်၍ ထွက်ပြေးခဲ့ပြီး ကျောက်တစ်ခုအတွင်း၌ ဖန်ကြာမှု ပန်းအောင်းနေခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး သူ့ကို ရှာတွေ့ခဲ့ချိန်တွင် သူ့ကိုယ်ပေါ်မှ သိုးမွေးများမှာ ပုံတွင် မြင်တွေ့ရသည့်အတိုင်း ဖြစ်နေတော့၏။ Shrek ၏ သိုးမွေးများ ရိတ်ပြီးသောအခါ ဖေပေါင်အလေးချိန်ခန့် ရရှိပြီး သိုးမွေးထည် ၂၀ခန့်အတွက် လုံလုံလောက်လောက်ချုပ်နိုင်သည်။ ထို သိုးငယ်လေး၏ သတင်းမှာ ထင်ရှားကျော်ကြားလာခဲ့ပြီး နောက်ဆုံးတွင် ဝန်ကြီးချုပ်ကိုယ်တိုင် လာရောက် ကြည့်ရှုသည်အထိ သတင်းကြီးခဲ့သည်။

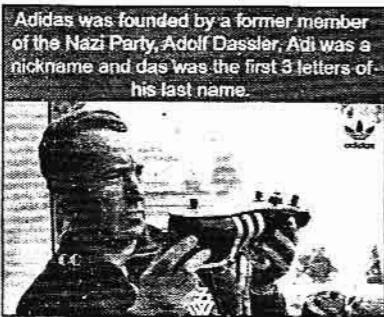
အင်ဂျင်သံ ငြိမ်ငြိမ်ညောင်းညောင်း

ကမ္ဘာကျော် BMW ကားအမျိုးအစားများထဲမှ M5 အမှတ်တံဆိပ် ကားအမျိုးအစားသည် အင်ဂျင်စက်သံ ညင်

သာ၍ တိတ်ဆိတ်လွန်းသောကြောင့် ကားမောင်းသူကို ကား၏ စွမ်းဆောင်ရည်အခြေအနေ သိသာစေရန် အင်ဂျင်စက်သံအတူ ဖန်တီးပေးထားရသည်။

Adidas ဖြစ်ပေါ်လာပုံ

ကမ္ဘာကျော် အားကစားပစ္စည်း ကုမ္ပဏီကြီးကို ဂျာမနီပီတီဝင်ဟောင်း Adolf Dassler ဆိုသူက စတင်တည်ထောင်ခဲ့သည်။ စာလုံးအစ Adi သည် ထိုသူ၏ နာမည်ပြောင်ဖြစ်ပြီး das သည် သူ့နာမည်၏ နောက်စာလုံးမှ အကွာရာသုံးလုံးကို ယူထားခြင်းဖြစ်သည်။

ကော်ဖီပန်းချီ

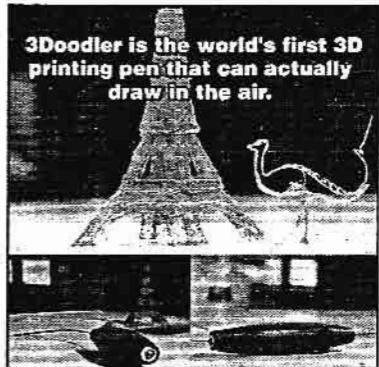
မလေးရှား ပန်းချီဆရာမတစ်ဦးသည် စုတ်တံ၊ ဆေးအစရှိသော ပုံဆွဲကိရိယာများကို အသုံးမပြုဘဲ ကော်ဖီ

မတ်ခွက်တစ်ခွက်ကိုသာ အသုံးပြု၍ လက်ရာမြောက်သော အနုပညာတစ်ခုကို ဖန်တီးခဲ့သည်။

သုံးဖက်မြင် ပုံရိပ်

3 Doodler ဟု အမည်ရသော ကိရိယာလေးသည် အမှန်တကယ်ပင် သုံးဖက်မြင် ပုံရိပ်များကို လေထဲတွင်

ရေးဆွဲနိုင်သည့် ကမ္ဘာ့ပထမဆုံးသော ဖောင်တိန်ကိရိယာလေးပင် ဖြစ်သည်။

***

ရေးပင်လင်းခေတ်

၂၁ ရာစု

ဆရာဦးအောင်မိုးဇော်

EX-စာပေဗိမာန်

အထက်တန်း လက္ခဏာ၊ နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်

သင်တန်းနည်းပြ

စာရေးဆရာ ဆရာမ ဝေဝေအောင်ထံမှ စာတစ်စောင် -
၁၇

ကျေးဇူးတင်စွာ အတုပြုပါသည်။

(Handwritten signature)

(စာရေးသူ)

၁၉၈၆ - ၁၉၈၇/၁၉၈၈

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး

မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်

ph. ၂၅၀၀၄၆

၀၉-၅၁-၃၈၇၄၂

အမှတ် (၁၄)၊ ရွှေဘုန်းပွင့် ဘုရားဈေးတန်း၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်။ ရန်ကင်းမြို့။

ဖုန်း - ၀၉ ၇၃၀၇၆၈၀၈

အလုပ်ချိန် -နံနက် (၈:၃၀) မှ ညနေ (၆:၀၀)

ပျော်စရာ

နောက်ပြောင်စကား
နိမိတ်လား

ကိုသိန်းဝင်းသည် နတ်တလင်းမြို့၏ အနောက်ဘက်
ခြင်ခွဲခန်းဝေးသော အုတ်တွင်းကုန်းရွာတွင် နေထိုင်သည်။
ကိုသိန်းဝင်း၏ ဖခင် ဦးမောင်ညိုမှာ စည်းကမ်းကြီးသူ၊
ညီတည်တံ့တုံ့နေသူဖြစ်သလောက် ကိုသိန်းဝင်းကတော့
အနောက်အလွန်သန်သူ ဖြစ်၏။ သို့သော် ရပ်ရွာကိစ္စများ
တွင် ကိုသိန်းဝင်းက လူငယ်ပီပီ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် တက်တက်
ကြွကြွ ပါဝင်ဆောင်ရွက်တတ်လေသည်။

ကိုသိန်းဝင်းသည် တစ်ရွာတည်းနေ အေးမိစံ ဆိုသူ
အမျိုးသမီးနှင့် အိမ်ထောင်ကျပြီး သမီးလေးတစ်ယောက်
မွေးကား၏။ ကိုသိန်းဝင်းက သူ့ဖခင်ကို ချစ်ခင်ပြတ်နိုးသလို
သမီးလေးကိုလည်း တုန်နေအောင် ချစ်ရှာသည်။ သို့သော်
ရွာထဲ၌ သာရေးနာရေးကိစ္စတစ်ခု ပေါ်ပေါက်ပြီဆိုလျှင်
ဖြစ်သူ တားလည်း မရ၊ သမီးလေးက လက်ဆွဲထားလည်း
မနှုတ်။ သူ့ဝယ်အတိုင်း လုပ်ငန်းဆောင်တာ ကိစ္စအဝဝကို
အေးဆုံး ကူညီလုပ်ကိုင်လေသည်။

တစ်နေ့တွင် အုတ်တွင်းကုန်းရွာထဲမှ ကိုယ်ဝန်ဆောင်
အမျိုးသမီးငယ်တစ်ဦး မီးမဖွားနိုင်ဘဲ ဆုံးသွားရှာသည်။
အထောက်ရှင်များ၏ ပူဆွေး ငိုကြွေးသံများဖြင့် ဆူညံနေ၏။
အရေးကိစ္စဖြစ်ကြောင်း သိသည်နှင့် ကိုသိန်းဝင်းက ထုံးစံ
အတိုင်း လူငယ်များကို ဦးဆောင်၍ အသုဘသင်္ဂြိုဟ်ပြီးစီး
သည်အထိ တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်သည်။ ဤသို့ ပရဟိတ
စိတ်ဓာတ်နှင့် လူမှုရေးကိစ္စအဝဝ ဆောင်ရွက်တတ်သူဖြစ်၍
သည်း တစ်ရွာလုံးက ကိုသိန်းဝင်းကို ချစ်ခင်တွယ်တာကြ
သည်။

ညနေပိုင်း၌ အသုဘကို မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ရန် သုသာန်
အုံ ကိုသိန်းဝင်းတို့ဖွဲ့ လိုက်ပို့ကြ၏။ အလောင်း မြေမြှုပ်ပြီး၍
အေးလုံးပြန်ကြသည့်အချိန်တွင် အလောင်းချည်သည်ကြီး
နှင့် ထမ်းသည့် ထမ်းပိုး ဝါးလုံးကို ကိုသိန်းဝင်းက ကောက်ယူ
ထားသည်။ သူငယ်ချင်းများက ကျက်သရေမင်္ဂလာမရှိသော
အသုဘအသုံးအဆောင်ပစ္စည်းကို မယူရန် ပြောဆိုကြသော်
လည်း “မသာစ ဆောင်၊ ကျောင်းစ ရှောင်တဲ့ကွ၊ မှတ်ထား”
ဟု ပင် သူက ပြန်ပြောလိုက်သေးသည်။ ထို့နောက် ပါးစပ်
လည်း “ကောင်မလေးရေ... နင်တစ်ယောက်တည်း
နေရဲရင် ဝါလာပြီး အဖော်လုပ်ပေးမယ်” ဟု ဆိုလျက်
သူငယ်ချင်းများနှင့် တဝါးဝါး တဟားဟားရယ်ကာ ပြန်လာခဲ့
ကြသည်။

တစ်ပတ်ခန့်ကြာပြီး ညနေပိုင်းအချိန်။
အုတ်တွင်းကုန်းရွာထဲ၌ ကိုသိန်းဝင်း၏ မမျှော်လင့်
သော သတင်းကို ကြားရသည်။

“ကိုသိန်းဝင်း အုန်းပင်ပေါ်က လိပ်ကျလို ဆေးရုံတင်
လိုက်ရတယ်” ဟူသော သတင်းဖြစ်သည်။

“ဟုတ်ရဲ့လားကွာ၊ ဘယ်အုန်းပင်က လိပ်ကျတာလဲ”
သူငယ်ချင်းများက မေးကြ၏။

“သူ့အိမ်နားက အုန်းပင်နိမ့်နိမ့်လေးပေါ်က ကျတာ။
သူ့မိန်းမ ခိုင်းလို့ အုန်းသီးတက်ခူးသတဲ့”

သူငယ်ချင်းများ အပြန်အလှန်ပြောဆိုကြရင်း ကိုသိန်း
ဝင်း အိမ်ခြေရင်းဘက်ရှိ သုံးနှစ်သား အုန်းပင်နိမ့်နိမ့်လေးကို
မြင်ယောင်မိကြ၏။ အုန်းပင်ကလေးမှာ အပင်နှင့် မလိုက်
အောင် အသီးများ ပြုတ်ခွဲစွာ သီးနေသည့် အပင်ဖြစ်သည်။
စိမ်းစိမ်းစိုစို အုန်းပင်ပျိုမှ အုန်းသီးများ ဆွတ်ခူး၍ အုန်းရည်ချို
သောက်ပြီး အုန်းသီးနှစ် ဖြူဖြူဖွေးဖွေးတို့ကို စားချင်စရာ။

ဆွေပျိုသားချင်း သူငယ်ချင်းများ ဆေးရုံသို့ လူနာမေး
လိုက်သွားကြသည်။ ဟိုရောက်တော့ ကိုသိန်းဝင်းကို ခုတင်
ပေါ်မှာ ပက်လက်ကလေး ပိုင်းနေတာ တွေ့ရ၏။ အုန်းပင်
ပေါ်မှ လိပ်ကျစဉ်က အိမ်မှ အစွန်းထွက်နေသော သစ်သား
တန်းနှင့် ဗိုက်ကို ဆောင်မိပြီး ဝမ်းတွင်းအူအချို့ ပြတ်သွား
သည်ဟု သိရ၏။ ဆေးရုံအုပ် ဆရာဝန်ကြီးနှင့် တာဝန်ကျ
ဆရာမများက စနစ်တကျ ခွဲစိတ်ကုသပေးထားသည်။ လူနာ
မေးသူများ ပြန်ခါနီးတွင် ကိုသိန်းဝင်း မျက်လုံးပွင့်လာပြီး
မျက်နှာရွှင်ရွှင်လန်းလန်းနှင့် သက်သာသည့်အသွင် တွေ့ရ
သဖြင့် အားလုံး ဝမ်းသာသွားကြသည်။

သည်အတိုင်းဆို တဖြည်းဖြည်း ကျန်းမာလာပါက
မကြာမီရက်ပိုင်းအတွင်း ဆေးရုံမှ ဆင်းနိုင်မည်ဟု သိရ၍
အားလုံး စိတ်ချလက်ချ ပြန်လာခဲ့ကြတော့သည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်စောစော လူကြုံပါးလိုက်သော
သတင်းတစ်ခု အုတ်တွင်းကုန်းရွာသို့ ဦးဦးဖျားဖျားရောက်
လာသည်။ ညက ဆေးရုံမှာ ကိုသိန်းဝင်း ဆုံးသွားပြီဆိုသော
သတင်း။ မနေ့ကပင် အကောင်းကြီးမို့ အားလုံး မယုံနိုင်သလို
ဖြစ်နေသော်လည်း ဆေးရုံမှ ပြန်ရောက်လာသော မိသားစု
ဝင်တစ်ဦးထံမှ ဟုတ်သည်ဆိုသော အဖြေကို ဆက်လက်ရရှိ
ခဲ့သည်။

ကိုသိန်းဝင်းအလောင်းကို ရွာသို့ ပြန်သယ်လာကြ၏။
ရပ်ရွာခလေးအရ သေပြီးအလောင်းကို ပြန်သယ်ခဲ့လျှင် ဗွာ

ထဲ အဝင်ခံလေ့ မရှိကြသော်လည်း ကိုသိန်းဝင်းအလောင်းကိုမူကား ရပ်ရွာက ကြည့်ဖြူစွာ အဝင်ခံခဲ့ကြသည်။ ကိုသိန်းဝင်းက ရပ်ရွာ၏ အချစ်တော်ပဲလေ။

ကိုသိန်းဝင်း၏ အသုဘအခမ်းအနားတွင် အုတ်တွင်းကုန်းတစ်ရွာလုံးသာမက၊ ရပ်နီးရပ်ဝေးမှ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟများနှင့် ပြည်နေ၏။ ကိုသိန်းဝင်းတစ်ယောက် ယခုလို လောလောလတ်လတ်ဖြစ်သွားခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အမျိုးမျိုးပြောဆိုနေကြ၏။ ထူးထူးခြားခြား ပြောကြတာကတော့ အရပ်ထဲက အသုဘ သင်္ဂြိုဟ်တုန်းက ကိုသိန်းဝင်း နောက်ပြောင်ပြောဆိုခဲ့သော စကားများ။

“ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ရှေ့မှာ ရယ်ရယ်မောမောနဲ့ ပြောတာ။ ကောင်မလေး မနေရဲရင် သူလာ အဖော်လုပ်ပေးမယ်တဲ့”

ယခုတော့ ရပ်ရေးရွာရေး ရှေ့ဆုံးက ပါဝင်ဆောင်ရွက်တတ်သော ကိုသိန်းဝင်း၏ နောက်ပြောင် စကားများက သူ့ဘဝကြံမြှာအတွက် ရှေ့ပြေးနိမိတ်ဖြစ်သွားပေပြီ။

စာရေးသူတို့၏ ဇမ္ဗူဒီပါ လက်ျာတောင်ကျွန်းသည် ဩဘာနိမိတ်ထွန်းသည် ကျွန်းဖြစ်သည်။ မဖြစ်သေးသော ကိစ္စများကို တကယ်ဖြစ်မည်ပုံစံမျိုး နှုတ်ထွက်ပြောဆိုမိမိက နိမိတ်ပြု စကားဖြစ်သွားတတ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပျော်ရွှင် နောက်ပြောင်လို၍ ပြောစေကာမူ နိမိတ်မကောင်သော စကားဖြစ်လျှင် မဆင်မခြင် မပြောဆိုသင့်ကြောင်း ကိုသိန်းဝင်း၏ အဖြစ်က သက်သေပြခဲ့ပေပြီ။

ခင်ပွန်းဖြစ်သူကို ပွေဖက် ငိုကြွေးနေသော အေးမိ၏ ကရုဏာသက်ဖွယ်ရာ မြင်ကွင်းကြောင့် အသုဘထုပရိသတ်များ မျက်ရည်လည်ကြရသည်။ လူမမယ် သင်္ဂါလေးကတော့ ဖခင်ဖြစ်သူ၏ အဖြစ်ဆိုးကို နားမလည်သော်လည်း မိခင် ငိုကြွေးနေသည်ကို ကြည့်၍ လိုက်ငိုလေသည်။

အားလုံး ဘေးအန္တရာယ် ကင်းရှင်းကြပါ။

***

ညွှန်ခင်း (နတ်တလင်း)

“ အာစရိယဂုဏ် အဟံ ဝန္ဒာမိ ”

ဂမ္ဘီရဆရာလှမျိုး (B.Sc) လယ်ပြင်(ခြိမ်း)

ဂမ္ဘီရအမည်ခွဲ - အောင်ကောင်းမြ (သာကေတ)

(၇)နေ့သားသမီးများ ဘဝတစ်သက်တာ ဆောင်ရန် ရှောင်ရန်နှင့် အကျိုးပေးလုပ်ငန်း၊ စီးပွားရေးအိမ်ထောင်ရေး၊ တစ်နှစ်တာဆောင်ရန် ရှောင်ရန်နှင့် လုပ်ငန်းစီးပွားအခြေအနေ ကြိုတင်သိထားစေရန် ဆန်းကျမ်း + သက္ကတ ပညာရပ်များဖြင့် ညှိနှိုင်းတွက်ချက်ပေးမည်။ ချစ်သူအိမ်ထောင်ဘက်များအတွက် မင်္ဂလာနဂါးနှင့် မင်္ဂလာအစီအရင်၊ နဝင်းဓာတ်ယတြာအဖြေရှာ (ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး)၊ ကံပွင့်လာဘ်ပွင့် အန္တရာယ်ကင်းအစီအရင်များ အထူးဆောင်ရွက်ပေးသည်။

(၁)နှစ်စာ ဟောစာတမ်း၊ ကလေး၊ ဆိုင်၊ လုပ်ငန်း အမည်ပေး၊ မင်္ဂလာအခါပေး (မွေးဖွားမည့်ရက်ရွေးခြင်း) စနစ်တကျတွက်ချက်ရေးသားပေးမည်။ ရပ်ဝေးမှ မေးလိုက ငွေကြိုတင်ပေး ကိုယ်တိုင်လာလိုပါက ကြိုတင် ဖုန်းဆက်သွယ်ပါ)

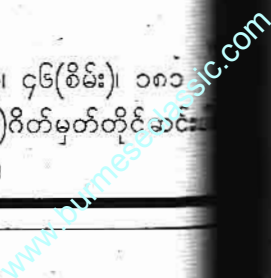
ဟောခန်းလိပ်စာ

အမှတ် (၁၇)၊ အောင်သပြေအနောက် (၁)လမ်း၊ ၇/အရှေ့ရပ်ကွက်၊ သာကေတမြို့။

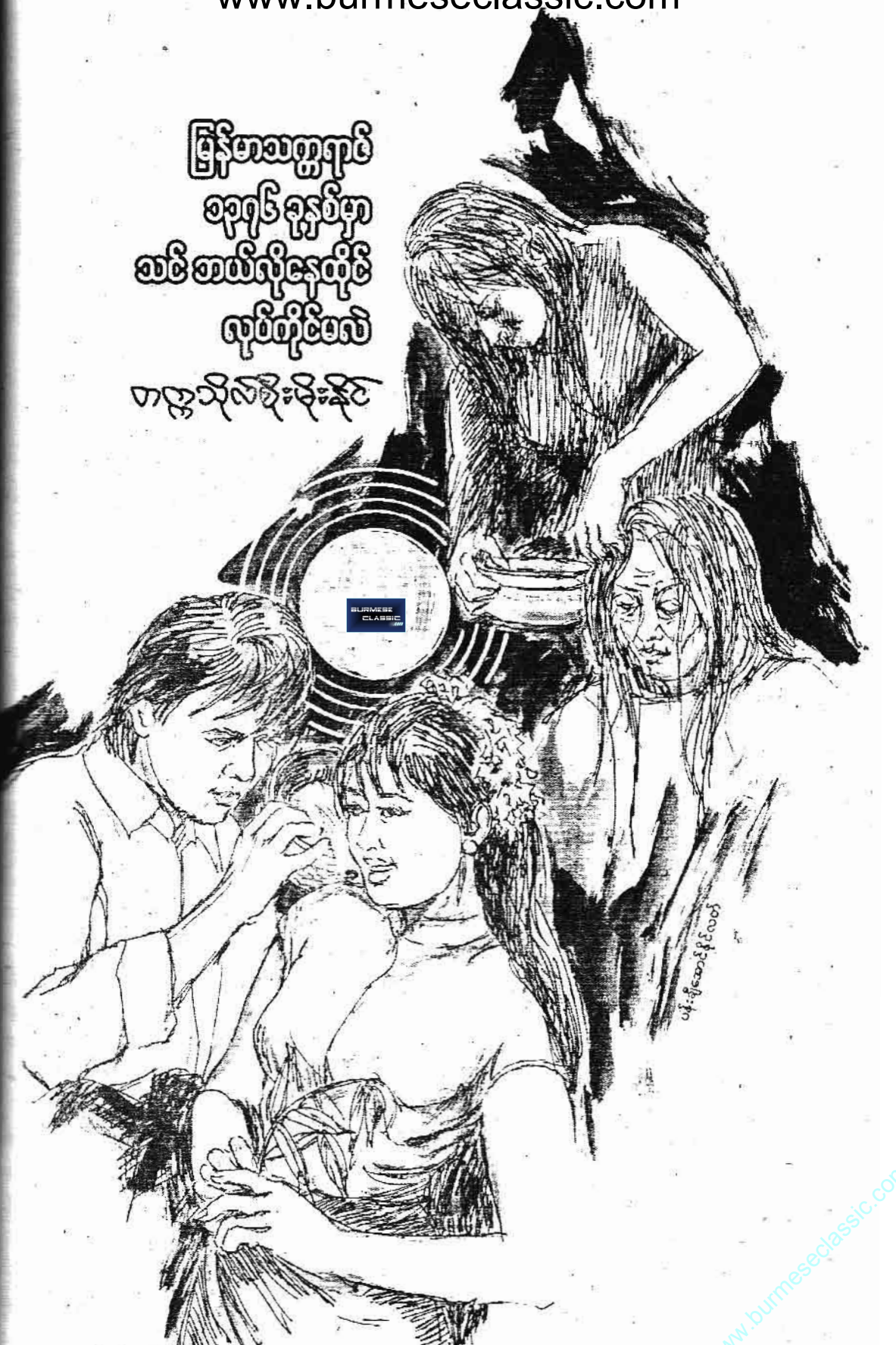
ဖုန်း - ၀၉၄၂၀၀၄၇၈၆၉

လမ်းညွှန်

၃၅၊ ၆၅၊ ၃၂၊ ရွှေညိုသည်(၂)၊ ၄၈(အထူး)၊ ၁၇၃၊ ၂၁၆၊ ၅၇၊ ၁၄၆၊ ၈၉၊ ၄၆(စိမ်း)၊ ၁၈၁၊ ကားများစီး၊ တာမွေ-သန်လျင်-ကျောက်တန်း-ခရမ်း-သုံးခွကားများစီးပါက (၈)ဂီတမှတ်တိုင်ဆင်း၊ ၃၄၊ ၆၂၊ ၁၀၆ ကားများစီးပါက မိမ့်ရုံမှတ်တိုင်ဆင်းပါ။

မြန်မာ့သက္ကရာဇ်
ခုနှစ် ၁၃၅၅
ဆင်တယ်လီဂရပ်
လုပ်တိုင်မလဲ
၁၈၉၅ ခုနှစ်

BURMESE CLASSIC

ပျံ့နှံ့စေရန်

တန်ခူးလသည် နှစ်၏ အစ၊ နှစ်ဦးလဖြစ်သည်။ ထုံးစံအားဖြင့် မြန်မာနှစ်သစ်သည် တန်ခူးလမှ အစပြုသည်။

တန်ခူးလတွင် သင်္ကြန်ကျရောက်၍ နှစ်ဟောင်းမှ နှစ်သစ်သို့ ကူးပြောင်းလေရာ ထိုလတွင် တစ်နိုင်ငံလုံး၌ သင်္ကြန်ပွဲတော်ကို ကျင်းပကြသည်။ မြန်မာနှင့် ယဉ်ကျေးမှု ချင်း ဆက်စပ်နေသော လောနိုင်ငံ၊ ကမ္ဘောဒီးယားနိုင်ငံနှင့် ထိုင်းနိုင်ငံတို့တွင် အလားဟူပင် ပြေလွှဲ၍ သင်္ကြန်ပွဲတော်ကို ဆင်နွှဲကြသည်။ သို့ရာတွင် မြန်မာနိုင်ငံ၏ သင်္ကြန်ပွဲတော်သည် ယင်းပွဲတော်တို့ထက် ကြီးကျယ်၍ ရှေးအင်းဝခေတ်ကပင်လျှင် အင်္ဂလိပ် စသော တိုင်းတစ်ပါးသားတို့က နှစ်သက်ဖွယ်ရာ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ကြသည်။

သင်္ကြန်ဟူသော စကားသည် သင်္ကြန္တဟူသော ပါဠိမှ ဆင်းသက်၍ ရွတ်ဆိုသောအခါ သက္ကတ၌ ရှိသော ရရစ်သံဖြင့် ရွတ်ဆိုရသော စကားဖြစ်သည်။ အဓိပ္ပာယ်မှာ ကူးပြောင်းခြင်းဖြစ်၏။ ဤကမ္ဘာမြေကြီးသည် နေကို ဗဟိုပြု၍ မိဿရာသီမှ စ၍ ပြိုသွား၊ မေထုန်၊ ကရကင်္ဂ၊ သီဟိုဠ်၊ ကန်၊ တု၊ ဗြိတ္တ၊ နေ၊ မကာရ၊ ကုမ်၊ မိန်ဟူသော ရာသီခွင်တို့ကို အစဉ်လိုက် ကူးပြောင်းလှည့်လည်ပြီးနောက် သူရိယသိဒ္ဓန္တကျမ်းအလို ၃၅၆ ရက်၊ ၆နာရီ၊ ၁၂မိနစ်၊ ၃၇ စက္ကန့်ပြည့်သောအခါ တနင်္ဂနွေ ရေပုဗ္ဗဂြိုဟ်စင်သည် မိဿရာသီအစ သုညအသာသို့ ဝင်၏။

ဤသင်္ကြန်ပွဲတော်တွင် မြန်မာတိုင်းရင်းသားတို့သည် ပျော်ရွှင်စွာ ရေကန်ကစားကြသည်။ သင်္ကြန်ရေ ဟက်ဖျန်းခြင်းသည် လေးနက် မွန်မြတ်သော အဓိပ္ပာယ်ရှိသည်။ ရေသည် မေတ္တာဓာတ်ကို တင်စားသည်။ ရေကစားကြသည်မှာ "ရေလိုအေး၍ ပန်းလို လန်းပါစေ"ဟူသော မေတ္တာဓာတ်ဖြင့် ကစားခြင်းဖြစ်သည်။ ရှေးက ဤအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ဝိသေသထူးစေခြင်းငှာ "ထုံသင်းနံ့သာ၊ ရေသီတာဝယ်၊ စမ္မာကရမဂ်၊ ပန်းပေါင်းဖက်"သော အမွှေးအကြိုင်တို့ကို ဖလားတွင် ထည့်၍ ဝှမ်းဆွတ်ပြီးလျှင် ရေလောင်းကြသည်။ ဤကဲ့သို့ ရေစကားခြင်း၌ ကလေးလူကြီးမရွေး အလွန်ရွှင်ပျော်ကြသည်။

သို့သော် လူကြီးများကား သင်္ကြန်နှစ်သစ်ကူးအခါတော်တွင် ကိုယ် နှုတ် နလုံး သုံးပါးစုံ စင်ကြယ်စေသည်ဟူသော အထိမ်းအမှတ်ဖြင့် ဦးခေါင်းကို ဆေးကြ၊ လျှော်ကြသည်။ မြန်မာမင်းတို့၏ လက်ထက်တွင်မူ ဘုရင်မင်းမြတ်တို့

ကိုယ်တိုင် ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာကို ကြီးပျား၍ ကျင်းပသည်ထိုဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ လူငယ်တို့က လူကြီးတို့၏ ဦးခေါင်းကို တရော်ကင်ပွန်းတို့ဖြင့် ဆေးလျှော်ပေးကာသိုလ်ယူကြသည်။ ဤမင်္ဂလာအမှုနှင့် တစ်ဆက်တည်း ဂါရဝ နိဝါတ တရားကို ရည်မှန်း၍ လူငယ်တို့ အသက်ကြီးရွယ်ကြီးတို့ကို ကုန်တောကြသည်။

သင်္ကြန်သည် တစ်နှစ်ပြီး တစ်နှစ် ကာလရွေ့လျားပြောင်းလဲလာခြင်းကို သတိရစေသည်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၆ ခုနှစ်အတွက် လမ်းညွှန်ဟောကိန်း

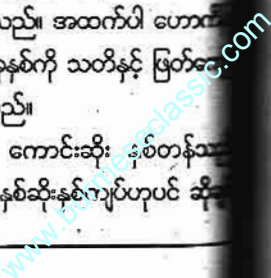
ဤလမ်းညွှန်မှသည် ရှေးဆရာကြီးများဖြစ်သော ကန်ဦးမှ သန္ဓိဋ္ဌ သင်္ကြန်ဟောကိန်းအယူအဆကို အခြေပြုဖွင့်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

ဤနှစ်သည်ကား တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်မင်းသည် နွားနှစ်အဆင်းနှင့်တူသော အဝတ်တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်လျက် ကျွန်ုပ်တို့၏ လက်တစ်ဖက်ကား အဲမောင်း လက်တစ်ဖက်ကား ချွန်တောင်းကို ကိုင်၍ အနောက်မြောက်ထောင့်မှသွားတောင်သို့ ဝင်၏။ ဤသို့ သင်္ကြန်ကျမ်းက သင်္ကြန်ကျမ်းဖွင့်၏။ တနင်္ဂနွေမင်း စီးဆင်းလာသော သတ္တဝါကား မြေလေရာ၊ ဤနှစ်တွင် မြေနှင့် ပတ်သက်သော ဥပဓိများအားဖြင့် နောက်တစ်နည်းအားဖြင့် အဆိပ်နှင့် ပတ်သက်သော နည်းများကို ကျရှောက်ဖွယ်ရှိသည်။ တိုင်းနိုင်ငံအတွင်း အယူအဆကွဲပြားမှုများ ဖြစ်ပေါ်နိုင်သည်။ ဆေး၊ ဆား၊ ရှားနိုင်သည်။ ကုန်သည်တို့အတွက် အချက်များမကြောကြီးစွာသော ဆုံးရှုံးခြင်းဖြစ်နိုင်ရကား အထူးသတိပြုကာ ကုန်သွယ်ပါဟု အကြံပေးလိုသည်။

ဤနှစ်ကား ဘုရား၊ တရား၊ မမေ့ပါနှင့်။ နေ့စဉ် ဘုရားမှာ သမထ၊ ဝိပဿနာ အားထုတ်မှု၊ ဘုရားဂုဏ်တော်များများမှတို့ ပြုရန်လိုသောနှစ်ဖြစ်၏။ ဤနှစ်သည် လူသားအပေါ် စိန်ခေါ်နေသော အန္တရာယ်များ ရှိသောနှစ်ဟု ဖွင့်ဆိုလိုသည်။ ဘုရား၊ တရားကို မမေ့ပါနှင့်။

ဟောကိန်းတစ်ခုသည် ရှေးပညာရပ်မှ ဆင်းသက်လာ၍ သူနည်းနှင့်သူ မှန်ကန်နိုင်ပါသည်။ အထက်ပါ ဟောကိန်းတွင် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၆ ခုနှစ်ကို သတိနှင့် ဖြတ်စာရမည်နှစ်ဟု မှတ်ချက်ပြုလိုသည်။

လောက သဘာဝတွင် ကောင်းဆိုး နှစ်တန်သွားရှိစမြဲပင် ဖြစ်သည်။ ဤနှစ်ကို နှစ်ဆိုးနှစ်ကျပ်ဟုပင် ဆို

သည်။ ဤနှစ်တွင် နေထိုင်ရမည်များကို လမ်းညွှန်ရမည်ဆိုပါလျှင်...

(၁) အောင်မြင်ခြင်းကျင့်စဉ်-ဘုရားဂုဏ်တော် ပွားများရမည်

ဂုဏ်တော် ပုတီးစိပ်ရာတွင် ဆင်ခြင်ရမည့်အနက်များ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး ပုတီးစိပ်ရာတွင် အောက်ပါ အနက်များကို ဆင်ခြင်မိကြရန် အထူးလိုအပ်ပါသည်။

(၁) အရဟံ - လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရား။

(၂) သမ္မာ သမ္မုဒ္ဓေါ - အလုံးစုံသော တရားအပေါင်းတို့ကို ကောင်းစွာ သိမြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

(၃) ဝိဇ္ဇာ စရဏ သမ္ပန္နော - ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏတစ်ဆယ့်ငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

(၄) သုဂတော - ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား။

(၅) လောကဝိဒ္ဓု - လောကသုံးပါး၌ အလုံးစုံကို သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

(၆) အနတ္တရော ပုရိသ-ဓမ္မသာရထိ - အတုမရှိသော ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်၍ ဆုံးမထိုက်သော သတ္တဝါတို့ကို လိမ္မာအောင် ဆုံးမတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

(၇) သတ္တာ ဒေဝ မနဿနံ - လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ ကိုးကွယ်အားထားရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

(၈) ဗုဒ္ဓေါ - သစ္စာလေးပါးကို သိမြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

(၉) ဘဂဝါ - သစ္စာလေးပါးကို သိမြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

ဂုဏ်တော်ကိုးပါး၏ အကျိုးအာနိသင်

(၁) အရဟံ - ကို ပုတီးစိပ်ကာ ဘုန်းကျက်သရေတိုးတက်စေခြင်း၊ လာဘ်များခြင်း၊ စီးပွားတိုးတက်ခြင်းတို့

ရရှိနိုင်ပါသည်။

(၂) သမ္မာ သမ္မုဒ္ဓေါ - ကို ပုတီးစိပ်ကာ အကြံဉာဏ်တိုးတက်ခြင်း၊ ကြံတိုင်းမြောက်ခြင်းတို့ကို ရရှိနိုင်ပါသည်။

(၃) ဝိဇ္ဇာ စရဏ သမ္ပန္နော - ကို ပုတီးစိပ်ကာ အတတ်ပညာတိုးပွားနိုင်ပါသည်။

(၄) သုဂတော - ကို ပုတီးစိပ်ကာ စကားပြောတတ်သည့်သူများနှင့် ယှဉ်ပြိုင်၍ ပြောလျှင် မိမိက အနိုင်ရတတ်သည်။

(၅) လောကဝိဒ္ဓု - ကို ပုတီးစိပ်ကာ လောက၌ ထင်ပေါ် ကျော်စောသော ပညာရှိကြီး ဖြစ်ရတတ်သည်။

(၆) အနတ္တရော ပုရိသ-ဓမ္မသာရထိ - ကို ပုတီးစိပ်ကာ အတုမရှိသော လူထူး လူချွန်ဖြစ်ရခြင်း၊ သူများနှင့် ဘာကိုပဲ ပြိုင်ပြိုင် မိမိက အနိုင်ရမည်သာ ဖြစ်သည်။

(၇) သတ္တာ ဒေဝ မနဿနံ - ကို ပုတီးစိပ်ကာ သူတစ်ပါးတို့ အပေါ်မှာ မိမိက ပြောဆိုသော စကားအောင်ရာသည်။ အာဏာတည်မည်။

(၈) ဗုဒ္ဓေါ - ကို ပုတီးစိပ်ကာ သမာဓိမော်ကဲ့သို့ အရာရာမှာ ကြံဆ၍ သိမြင်လာနိုင်သည်။

(၉) ဘဂဝါ - ကို ပုတီးစိပ်ကာ သူတစ်ပါးကဲ့သို့ မတူမပြိုင်ပဲ၊ ကြောက်ရွံ့ ရှိသော်လည်း ဘုန်းကြီးခြင်း၊ အသက်ရှည်ခြင်း ဖြစ်တတ်သည်။

ဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်နှင့် ထူးခြားသော ဖြစ်စဉ်

သက္ကရာဇ် ၃၂၆ ခုနှစ်လောက်ဆီက ပေါက်ကွဲပြည်စလေ ငဒွေးမင်းလက်ထက်၌ ကြောင်ဖြူအရပ်တွင် ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာနှင့် ဘုရင်၏ ကွမ်းကို ဆော်ကြ၍ လုပ်ကိုင်ရှာဖွေစားသောက်ပြီး နေရာသူတစ်ဦးရှိလေသည်။ ထိုသူကို ဇောင်းချမ်းပင်စောင့် ရုက္ခစိုးနတ်က "သင်...ဘုန်းကြီး၍ အသက်ရှည်လိုသော် သရဏာဂုံသုံးပါးနှင့် ငါးပါးသီလတို့ကို စွဲမြဲစွာ တည်ဆောက်၍ သမာဓိ ကတိသစ္စာကို ကောင်းစွာ ကျင့်သုံးပြီးလျှင် အနဿတိ ဆယ်ပါးကို တစ်နေ့ အခေါက်နှစ်ထောင်ရအောင် ပုတီးစိပ်လေ" ဟု ပြောကြားသည်။

လိုက်နာပြုလုပ်သောကြောင့် နောက်များမကြာမီ ပေါက်ကွဲ ပြည်မှာ စားမကျိုး၊ လုံမကျိုး သတ္တဝါတို့၏ သွေးကို ယင် တစ်ကောင် သောက်လောက်ရုံမျှ မထွက်စေဘဲ လွယ်ကူစွာ ဖြင့် ရှင်ဖြစ်လာလေ၏။ ထိုဘုရင်ကား “ကွမ်းဆော်မင်း” ဖြစ် ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို လောက၏ အထွဋ် အထိပ် ရှင်ဘုရင်ထံ ဖြစ်လာနိုင်ရကား အထွေထွေသော ဘဝအောင်မြင်ရေးကိုစွတို့သည် အဘယ်မှာ မပြီးစီးဘဲ နေနိုင် မည်နည်း။

(၂) အောင်မြင်ခြင်းကျင့်စဉ်-အပြုစိတ်ထား ထားရှိရန် ကျင့်စဉ်

- (၁) အပြုစိတ်ထား ဖြစ်ပွားရန် ရှေးဦးစွာ ငြိမ်းချမ်းစိတ် (Peace of mind) ရှိရမည်။
- (၂) ငြိမ်းချမ်းစိတ်၏ ရန်သူများဖြစ်ကြသော ဒေါသနှင့် သောကတို့ ရှိနေခဲ့သော် ဖြေဖျောက်ပစ်ရမည်။
- (၃) ဒေါသနှင့် သောကတို့သည် မိမိအား မည်သည့်အခါမျှ ကောင်းကျိုးမပေးနိုင်ဆိုသည်ကို သိထားရမည်။
- (၄) ဒေါသနှင့် သောကနည်းပါးရန် မိမိဆင်ခြင်ဉာဏ်နှင့် မိမိကိုယ်မိမိ ထိန်းကျောင်းပေးရမည်။
- (၅) သာမန်အားဖြင့် လူသားသည် ဂုဏ်လိုချင်သည်။ အချိုး ဖွမ်းခံလိုသည်။ ဝါကြွားလိုသည်။ ထိုစိတ်ထားကို သတိ ရှိစွာ ဖယ်ရှားထားနိုင်ရမည်။
- (၆) မိမိအား အကျိုးယုတ်စေမည့် ငြင်းခုံခြင်း၊ မရိုးသားခြင်း၊ သူတစ်ပါး အပြစ်ဆိုခြင်း၊ တစ်ကိုယ်ကောင်း ကြံခြင်း အမှုများ မပြုရ။
- (၇) အထက်ပါတို့ကို ကျင့်သုံးခြင်းအားဖြင့် အပြုစိတ်များ သည် ထင်ထင်ရှားရှား မိမိနှင့်သားနှင့် ဦးခေါင်းအတွင်း မှာ ပေါက်ပွားလာနိုင်သည်။
- (၈) အောင်မြင်ခြင်းကျင့်စဉ်-အော်တိုဆပ်ဂျက်ရှင်း
“အော်တိုဆပ်ဂျက်ရှင်း” ဆိုတာ တကယ်တော့ ထပ် တလဲလဲ သတိပေး နှိုးဆော်တဲ့ စိတ်တစ်မျိုးပဲ ဖြစ်တယ်။ တန်ခိုးလည်း အင်မတန်ကြီးပါတယ်။ အဲဒီ စိတ်တန်ခိုး ကြောင့် လူတာ မကောင်းတဲ့ စိတ်ဆိုး စိတ်ညစ်တွေကို ဖယ်ထုတ်နိုင်ပါတယ်။ လူ့ဘဝ အောင်မြင်မှုရဲ့ အဓိက သော့ချက်က ဘာလဲဆိုရင် မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်မှုဟာ အလွန်ပဲ အရေးပါပါတယ်။ “သင်သာ ယုံကြည်စိတ်ချရ မယ်ဆိုရင် မအောင်မြင်နိုင်တာရယ်လို့ မရှိပါဘူး”တဲ့။ ဒါ

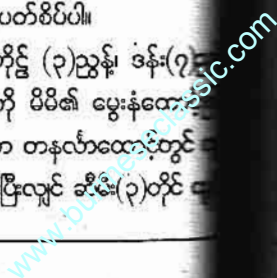
ကြောင့် ဘာပဲပြောပြော ကျွန်ုပ်တို့ဟာ ယုံကြည်စိတ်ဝင် အထွတ်ထားဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။ မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် မိမိရဲ့ ဘဝကို မိမိစိတ်တိုင်းကျ တည်ဆောက် လို့ အရာရာ အောင်မြင်ခြင်းရဲ့ သုခသုံးကို တက်လှမ်းနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်ပညာရှင်ကြီးက ထပ်မံ မိန့်ကြားတာက တော့ “ပင်းဖြစ်ချင်တာတွေကို တစ်လုံးမကျန် စာနဲ့ ရှေးတစ်နေ့ သုံးခါ အသံထွက် ဖတ်ပါ”တဲ့။ တစ်လအတွင်း ငှက်ထူးခြားလာမယ်တဲ့ဗျာ။

တစ်နေ့တာကာလ နေနည်းနှင့် အိပ်နည်း

- (၁) နေ့စဉ် ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပဲ သန့်ရှင်းရေးကို ဦးစားပေးပါ။
- (၂) နေ့စဉ် ကိုယ်ပေါ် မလှုပ်ရှားဘဲ ငြိမ်သက်အောင် ကျင့်ရမည်။
- (၃) စိတ်မပျံ့လွင့်အောင် တရားထိုင်ခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်း စာဖတ်ခြင်းအမှု ပြုပါ။
- (၄) ကိလေသာဖြစ်စေသော အစားအစာနှင့် အရက်သောက် ကို ရှောင်ရမည်။
- (၅) ငါးပါးသီလကို ခံယူပါ။
- (၆) ညအိပ်ရာဝင်ရာတွင် မိမိတိုးတက်ရာ တိုးတက်ကြောင့် ကို စိတ်အားထက်သန်စွာ ကြံစည် စိတ်ကူးရမည်။ အလိုရှိရာကို နောက်ဆုံးစိတ်ထား၍ အိပ်ပျော်စေရမည်။ ထိုအခါ သင်၏ အတွင်းစိတ်က အလိုအလျောက် အောင်ရွက်သွားလိမ့်မည်။ မယုံမရိုနှင် လိုတရလိမ့်မည်။ အိပ်ရာဝင်မှသာ တမ်းတ၍ အိပ်ပါလေ။ အထက်ပါ ကျင့်စဉ် (၃)ရပ်ကို လက်ကိုင်ထား ထားပြီးလျှင် အောက်ပါ ယတြာကို ပြုပါလေ။

နစ်သစ်တွင် လုပ်ဆောင်ရမည့် ယတြာ

- တနင်္ဂနွေသားသမီး - သီဟိုဠ် (၃)ညွန့် သပြေ(၃)ညွန့် တို့ကို မိမိ၏ မွေးနံထောင့်တွင် သော တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ဝါဒိန်းဖြူလျှင် ဆီမီး(၃)တိုင် ထွန်းညှိ ပူဇော်၍ ဂုဏ်တော်ပုဒ် (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- တနင်္လာသားသမီး - သီဟိုဠ် (၃)ညွန့်၊ ဒန်း(၇)ညွန့် တို့ကို မိမိ၏ မွေးနံထောင့်တွင် သော တနင်္လာထောင့်တွင် ဝါဒိန်းဖြူလျှင် ဆီမီး(၃)တိုင် ထွန်းညှိ ပူဇော်၍ ဂုဏ်တော်ပုဒ် (၉)ပတ်စိပ်ပါ။

ညို့ ပူဇော်၍ ဂုဏ်တော်ပုတီး
(၉)ပတ်စိပ်ပါ။

အင်္ဂါသားသမီး

- အုန်း(၃)ညွန့်၊ ဒန်း(၅)ညွန့်တို့
ကို မိမိ၏မွေးနံ့ထောင့်ဖြစ်သော
အင်္ဂါထောင့်တွင် လှူဒါန်းပြီး
လျှင် ဆီမီး(၃)တိုင် ထွန်းညှိပူ
ဇော်၍ ဂုဏ်တော်ပုတီး(၉)ပတ်
စိပ်ပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး

- အုန်း(၅)ညွန့်၊ ကံ့ကော်(၅)ညွန့်
တို့ကို မိမိ၏ မွေးနံ့ထောင့်ဖြစ်
သော ဗုဒ္ဓဟူးထောင့်တွင် လှူ
ဒါန်းပြီးလျှင် ဆီမီး(၃)တိုင် ထွန်း
ညှိ ပူဇော်၍ ဂုဏ်တော်ပုတီး
(၉)ပတ်စိပ်ပါ။

ကြာသပတေးသားသမီး

- ဆီး(၅)ညွန့်၊ ကံ့ကော် (၅)ညွန့်
တို့ကို မိမိ၏ မွေးနံ့ထောင့်ဖြစ်
သော ကြာသပတေးထောင့်
တွင် လှူဒါန်းပြီးလျှင် ဆီမီး(၃)
တိုင် ထွန်းညှိပူဇော်၍ ဂုဏ်တော်
ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။

သောကြာသားသမီး

- ဆီး(၃)ညွန့်၊ ရွက်လှ(၄)ညွန့်
တို့ကို မိမိ၏ မွေးနံ့ထောင့်ဖြစ်
သော သောကြာထောင့်တွင်
လှူဒါန်းပြီးလျှင် ဆီမီး(၃)တိုင်
ထွန်းညှိ ပူဇော်၍ ဂုဏ်တော်
ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။

စနေသားသမီး

- သပြေ (၅)ညွန့်၊ ရွက်လှ (၄)
ညွန့်တို့ကို မိမိ၏ မွေးနံ့ထောင့်
ဖြစ်သော စနေထောင့်တွင် လှူ
ဒါန်းပြီးလျှင် ဆီမီး(၃)တိုင် ထွန်း
ညှိ ပူဇော်၍ ဂုဏ်တော်ပုတီး
(၉)ပတ်စိပ်ပါ။

အထက်ဖော်ပြပါ အောင်မြင်ခြင်း ကျင့်စဉ်များနှင့် မိမိ
၏ နေ့နံ့အလိုက် ဆောင်ပန်းဓာတ်များကို လှူဒါန်းခြင်း။
ဂုဏ်တော်ပွားခြင်း အကျိုးတရားများကြောင့် မြန်မာသက္ကရာဇ်
၁၃၇၆ ခုနှစ်တွင် စိန်ခေါ်မှုများ ရှိနေသော်လည်း ထိုအခက်
အခဲများကို ကျော်လွှားပြီး သင့်ဘဝ၏ အေးငြိမ်းချမ်းသာမှု
နှင့် တွေ့ကြုံကာ ပျော်ရွှင်သောဘဝကို ရရှိပေလိမ့်မည်။

***

တက္ကသိုလ်စိုးမိုးနိုင်

ဆရာမကြီး နိယာမ ဒေါ်စန်းမေ၏ တပည့်ရင်း

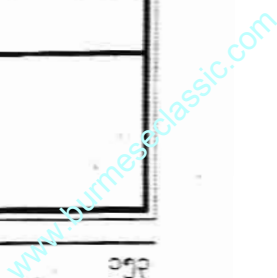
နိယာမ ဆရာအောင်ကျော်မင်း

သာဝိတ္တဆန်းမေဒင်

- ▶ သင့်ကလေးကို အစစအောင်မြင်၍ ဖွင့်သည့်ပန်းတိုင်းမွှေးသည့်အလား ကံကောင်းပျော်ရွှင်စေသူ ဖြစ်စေလိုပါသလား ဆရာထံလာပြီး အမည်တောင်းခံပါ။
- ▶ စာမေးပွဲအောင်ဖို့၊ ကျန်းမာဖို့၊ ချမ်းသာဖို့၊ အိမ်ထောင်ရေးသာယာဖို့၊ အမှုအခင်းအနိုင်ရစေဖို့၊ ဘေးအန္တရာယ် အနှောင့်အယှက်ကင်း၍ နိုင်ငံခြားခရီး အပြန်ရောက်စေဖို့၊ မိမိချစ်သူ နွေးထွေးသော မေတ္တာဖြင့် သံယောဇဉ် ကြီးစေဖို့၊ ဆေးရုံစာက်၍ ခွဲစိတ်ကုသရာ၌ အောင်မြင်ရွှင်လန်းကျန်းမာ၍ မှု့ အသက်ရှည်စေဖို့ စသည်တို့ကို ယတြာအစစ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ပေးလျက်ရှိပါသည်။

ရေဥက္ကံ၊ သောင်ကြီးရပ်ကွက်၊ ချယ်ရီဦးလက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှေ့၊ မြသဇင်လမ်း၊
ပန်းသဇင်အဆောင်(အပေါ်ထပ်)၊ လှိုင်သာယာမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

■ ဆက်သွယ်ရန်ဖုန်း - ၀၉ ၃၁၅၉၃၉၀၂ ■

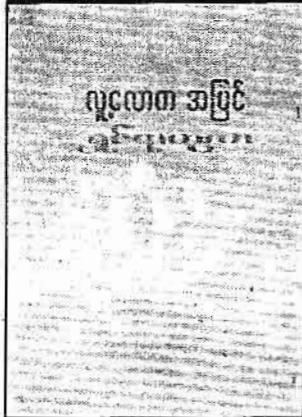

ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ ကြယ်စင်စင်

သုတအံ့

ရှင်ရာဟုလာ

လူလောကအမြင်

ရွှေခေတ် စာအုပ်တိုက်မှ ထုတ်ဝေလိုက်သော "လူလောက အမြင်" စာအုပ်ထွက်ရှိလာသည်။ ရေးသားသူမှာ ရှင်ရာဟုလာဖြစ်သည်။ ရှင်ရာဟုလာမှာ တခြားမဟုတ် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝရာ လင်္ကာရ ပင်ဖြစ်သည်။

ဒီစာအုပ်ငယ်ဟာ ဘာသာရေးစာ မဟုတ်၊ ညွှန်ကြားလွှာ မဟုတ်၊ အမိန့်တွေ မဟုတ်ဘဲ၊ လူသားတွေရဲ့ ပကတိဖြစ်စဉ်ကို နားလည်နိုင်ဖို့ အမှန်-အမှား ခွဲခြားနိုင်စွမ်း ညွှန်ကြားပေးဖို့၊ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ကို မြှင့်တင်ဖို့၊ အသိတရားမြှင့်လာစေဖို့၊ တွေးမြင်-ဆင်ခြင် အမှန်ကို အဖြေရှာဖို့ ရည်ရွယ်ပြီး ရေးသားထားကြောင်း ဆရာတော်က အမိန့်ပေးပါသည်။

လူလောက အမြင်ပေါင်း တစ်ထောင်တိတိကို ဖော်ပြပေးထားရုံမကဘဲ တစ်ခုခုကို ဖတ်ပြီး ဆင့်ပွားအတွေးကိုပါ မီးမောင်းထိုးပြထားသည်။ လူလောကမှာ ရှင်သန်နေ နိုင်ဖို့ ဘယ်လိုပုံစံ ပြုမူကျင့်ကြံရမည် ဘယ်လိုပြောင်းလဲ နေထိုင်သင့်သလဲဆိုတာတွေကိုပါ လမ်းညွှန်ထားသည်။ ဘဝနေထိုင်နည်းအတွက် လူတိုင်း အလွန်တန်ဖိုးကျင့်ကြံပွားများဖို့ အကြံပြုထားချက်များပင် ဖြစ်သည်။

ရွှေခေတ် စာအုပ်တိုက်မှ ထုတ်ဝေပြီး ရောင်းဈေးမှာ ၁၅၀၀ ကျပ်ဖြစ်သည်။

အရှင်မဟာပဏ္ဍိတံ

ဘုရားလောင်း သိဒ္ဓတ္ထအောင်

စာအုပ်ခေါင်းစီးနှင့် ရေးသားသူကို ကြည့်ပြီး ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ အကြောင်းအရာများ ဆိုတာကို လူတိုင်း သိနိုင်၏။ ရေးသားပြုစုသော ဆရာတော်မှာ အရှင်မဟာပဏ္ဍိတံ ဖြစ်သည်။ ကနောင်ကုန်ယ်မှာ အပတ်စဉ် ရေးသားခဲ့ခြင်းများအား စုစည်းထုတ်ဝေလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဘုရားလောင်း သိဒ္ဓတ္ထ၏ စိတ်ဖြစ်စဉ်များကို စာရေးသူ ခံစားရေးသားထားခြင်းဖြစ်သည်။ လောကီရေးရာ၊ လောကုတ္တရာအမြင်များကို ပြည့်စုံစွာ တင်ပြထားပြီး ဈာန်လမ်းညွှန်လမ်းများကိုလည်း သိဒ္ဓတ္ထအလောင်းတော်၏ ခံစားမှုအတိုင်း အဓိပ္ပာယ်ကွဲလွဲသွယ်ခြင်းမရှိအောင် တင်ပြထားသည်။

မြတ်စွာဘုရား ဖွားမြင်ချိန်မှ အစပြုပြီး ဘုရားဖြစ်သည်အထိ ခံစားမှု အတွေးအခေါ်များကို ပုံဖော်ထားသည်။

ပြည်ချစ်ယောက်ျား၊ အမြတ်ဆုံး ငါ၊ သိဒ္ဓတ္ထ၊ ဘုရားဖြစ်မည့် နိမိတ်ဖတ်ခြင်း စသဖြင့် ဘုရားလောင်း သိဒ္ဓတ္ထအောင်ကို စာဖတ်သူများကို ဖတ်ရှုလေ့လာနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

“ရဲအောင်” စာပေတိုက်မှ ထုတ်ဝေထားပြီး ရောင်းဈေးမှာ ၂၅၀၀ ကျပ်ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

ကျောက်ရိုင်း (ဘူမိ)

ဆယ့်နှစ်လရာသီဖွားတို့အတွက်

ဆယ့်နှစ်လရာသီဖွားတို့အတွက် အဆောင်ကျောက်မျက်များ စာအုပ်ကို ကျောက်ရိုင်း(ဘူမိ)က ရေးသားထုတ်ဝေ ဖြန့်ချိလိုက်သည်။

အသုံးအဆောင် ကျောက်တွေအကြောင်းကို အကိုးအကား ခိုင်ခိုင်လုံလုံနှင့် တင်ပြထားပြီး ဗဟုသုတရစေသည်။ ကိုယ်ယုံကြည်ရာအတိုင်း ကျောက်တွေကို အဆောင်အဖြစ် ဝတ်ချင်သူတွေအတွက် အကျိုးရှိစေပါသည်။

စာအုပ်ထဲမှာ ပါတာက ကျောက်မျက်ရတနာ (၁၂)မျိုးနှင့် ပတ်သက်ပြီး လူတွေရဲ့ အယူအဆ၊ ရှေးခေတ်က အကြောင်းအရာတွေ၊ ပြီးတော့ ယနေ့ခေတ် ကျောက်ဈေးနှုန်းများကိုပါ အသေးစိတ် ဖော်ပြထားသည်။

ဝန်နဝါဠီလူဖွားတွေအတွက် အဆောင်ကျောက်ဥဒေါင်း၊ ဖေဖော်ဝါရီဖွားများအတွက် စသည်ဖြင့် ဆယ့်နှစ်လရာသီဖွားများအတွက် အဆောင် ကျောက်မျက်များကို

အဆောင်ကျောက်က ခရမ်းစွဲ တာသနပြုထားခြင်းဖြစ်သည်။

ကျောက်မျက်တွေကို ဝတ်ဆင်ပုံ၊ ကျောက်မျက်များ၏ ဂုဏ်သတ္တိတွေအပြင်၊ လအလိုက် ဆောင်ထားသင့်သည့် ကျောက်မျက်များကိုလည်း ပြည့်စုံစွာ ဖော်ပြပေးထားသည်။

Wisdom House မှ ထုတ်ဝေ ဖြန့်ချိပြီး တန်ဖိုးမှာ ၃၀၀၀ ကျပ်ဖြစ်သည်။

ပါမောက္ခ ဦးတင်လတ်

နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းနှင့် နှလုံးရောဂါ

နှလုံးအထူးကု ဆရာဝန်ကြီး ပါမောက္ခ ဦးတင်လတ် ရေးသားသည့် ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ စာအုပ်ကောင်းတစ်အုပ် ထွက်ရှိလာသည်။ စာအုပ်အမည်မှာ "နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းနှင့် နှလုံးရောဂါ သိပ္ပံတရားများ" ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာ့ရော မြန်မာမှာပါ အသေအပျောက် အများဆုံး ဖြစ်ပွားနေသည်မှာ နှလုံးသွေးကြောရောဂါကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ ဒီရောဂါဟာ ကုသလို့ ရသလို၊ ကြိုတင်ကာကွယ် တားဆီးနိုင်တဲ့ ရောဂါလည်း ဖြစ်သည်။

စိတ်ဖိစီးမှုများရာကနေ သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ပြီး နှလုံးသွေးကြောပိတ်တဲ့အထိ ဖြစ်တတ်တာတွေ၊ ကိုလက်စထရော ကျဆင်းစေဖို့ အကြံပြုချက် (၁၇)ချက်ကို ပါမောက္ခ ဦးတင်လတ်က အသေအချာရှင်းပြထားသည်။

နှလုံးရောဂါနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဗဟုသုတရဖွယ် အကြောင်းအရာများကို ခေါင်းစဉ် ငယ် (၁၅)ခုဖြင့် အသေအချာရှင်းလင်းဖော်ပြထားသည်။ ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်တဲ့ ကိစ္စ၊ သတိပြု လိုက်နာနေထိုင်ရမယ့် ကိစ္စတော်တော်များများကိုလည်း ကြည့် တင်ပြပေးထားပါသည်။

Treasure Publishing House က ထုတ်ဝေဖြန့်ချိပြီး ရောင်းဈေးမှာ ၃၀၀၀ကျပ် ဖြစ်သည်။

* * *

တ ဣ သို လ် စို : မို : နို င်

ဘဝပစ္စာ အဖြေရှာကဏ္ဍ

စန္ဒာထွေးမောင်

သီရိမင်္ဂလာ ၂လမ်း၊ မိုးညိုတန်းရပ်ကွက်၊
အုတ်ဖိုမြို့၊ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး။

မေး ။ ဘဝအောင်မြင်ရေးကျင့်စဉ်တစ်ရပ်ကို သိ
လိုပါသည်။

ဖြေ ။ စန္ဒာထွေးမောင်သည် ဂဏန်းပေဒင်ပညာရပ်
အရ (၁)ဂဏန်းသမားဖြစ်သည်။ တရုတ်ဝေဒပေဒင်ပညာရပ်
အရ ဆိတ်(သတ္တ)နှစ်ဖွား ဇာတာရှင်ဖြစ်ပြီး အနောက်တိုင်း
ပေဒင်ပညာရပ်အရ မိဿရာသီဖွား(Aries) ဖြစ်ခြင်းကြောင့်
အလိုဆန္ဒကြီးမားသည်။ မိမိ၏ ဆန္ဒကို ပြည့်ဝအောင် လုပ်
ဆောင်နိုင်သော အရည်အချင်းနှင့် အစွမ်းရှိသည်။

ဇာတာရှင် စန္ဒာထွေးမောင်သည် ဦးဆောင်လုပ်
ဆောင်တတ်သူ၊ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများတတ်သူ၊ စာ
ပေ၊ ဂီတ၊ အနုပညာဆန်သော ကိစ္စရပ်များကို စိတ်ပါဝင်စား
တတ်သူဖြစ်သည်။ မိမိကိုယ်မိမိ အထင်ကြီးစိတ်အပြည့်ရှိ
သည်။

မိမိစိတ်ပါသော အလုပ်တစ်ခုကို နှာရီပေါင်းများ
စွာကြာအောင် မပြီးမချင်း တစ်ထိုင်တည်း လုပ်ကိုင်နိုင်သော
စွမ်းရည်ရှိသည်။

စန္ဒာထွေးမောင် မေးမြန်းထားသော ဘဝအောင်
မြင်ရေးကျင့်စဉ်တစ်ရပ်ကို ဖော်ပြရလျှင်...

* ဘဝအောင်မြင်မှုအတွက် ကျင့်စဉ်နှင့် လုပ်နည်း
လုပ်ဟန်သည် အခြားအတတ်ပညာများကဲ့သို့ သင်ယူလျှင်
တတ်မြောက်နိုင်ပါသည်။ ဘဝအောင်မြင်စေရန် စနစ်တကျ
နားလည်ထားရန်တော့ လိုသည်။

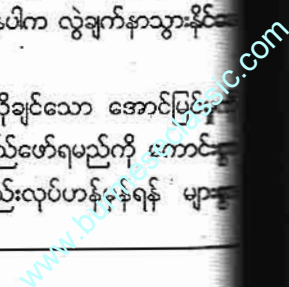
* ဘဝအောင်မြင်မှု ရလိုသူသည် မိမိက ဘယ်
နေရာမှာ အောင်မြင်ချင်သလဲ။ အခြားသူများကရော ဘယ်
နေရာမှာ ဘယ်လိုနေအပ်သလဲ စသည်ဖြင့် အရာရာကို
စေ့စပ်တိကျစွာ သိရန် များစွာလိုအပ်ပါသည်။

* မိမိအကြောင်းရော၊ အခြားသူများ
အကြောင်း၊ လောကအကြောင်းများကို ကောင်းစွာ နားလည်
ပါမှ ဘဝအောင်မြင်မှုကို တည်ဆောက်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

* ဥပမာပြောရမည်ဆိုသော် မျောက်မိုက်သည်
မီးမွှေးရာတွင် ကောက်ရုံးပုံထဲသို့ ပိုးစုန်းကြူးကို ဖမ်းထည့်
ကာ မွှေးသည်။ မီးလည်း မတောက်၊ ပိုးစုန်းကြူးလည်း
သေပြီ။

* မျောက်မိုက်ကဲ့သို့ လွဲမှားသော နည်းလမ်းဖြင့်
အောင်မြင်မှုနောက်ကို လိုက်နေပါက လွဲချက်နာသွားနိုင်
သည်။

* အဓိကမှာ မိမိလိုချင်သော အောင်မြင်မှု
ပညာသို့မည်ပုံ အကောင်အထည်ဖော်ရမည်ကို ကောင်းစွာ
သိရှိရန်ပင်ဖြစ်သည်။ လုပ်နည်းလုပ်ဟန်မှန်ရန် များစွာ

လိုအပ်ပေသည်။

အောင်မြင်လိုသူ စန္ဒာထွေးမောင်သည် အောက်

၁။ အချက်များကို လေ့လာကျင့်သုံးသင့်၏။

(၁) ကောင်းမွန်သော စီမံခန့်ခွဲမှု အရည်အချင်းများကို ပိုင်ဆိုင်အောင် ကြိုးစားပါ။

(၂) ရိုးသားပါ။

(၃) ငွေရေးကြေးရေးဆိုင်ရာ စီမံခန့်ခွဲမှု ကောင်းမွန် စနစ် ကျနေပါစေ။

(၄) ဈေးရောင်းဈေးဝယ် ကျွမ်းကျင်ခြင်း၊ ဈေးကွက်တွင်းမှ ဖောက်သည်များနှင့် ရေရှည်ဆက်ဆံရေးကို တည်ဆောက်ထားပါ။

(၅) လူအများနှင့် လိုက်လျောညီထွေ နေထိုင်ပါ။

(၆) မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်မှုပြည့်ဝအောင် ထားပါ။

(၇) သည်းခံ စိတ်ရုံညပါ။

(၈) တာဝန်ယူစိတ်ရှိပါ။

(၉) မိမိအလုပ်ကို ချစ်မြတ်နိုးပါ။

(၁၀) ဆွဲဆောင်နိုင်မှုကောင်းအောင် ဝတ်စားနေထိုင် ပြောဆိုပါ။

(၁၁) သူများ မမြင်နိုင်သော အခွင့်အလမ်းကို မြင်နိုင်အောင် ကြိုးစားပါ။

(၁၂) လမ်းညွှန်ပေးနိုင်သော ဆရာ၊ သမားကောင်းရှာဖွေပါ။

(၁၃) ဘာသာတရားကိုင်းရှိုင်းပါ။

(၁၄) ဗဟုသုတကြွယ်ဝအောင် စာကောင်း၊ စာမွန်များကို ရှာဖွေဖတ်ရှုပါ။ စာပေမြင့်မှ ဘဝတင့်မည်ဟု ယုံကြည်ပါ။

(၁၅) ဦးဆောင်နိုင်မှု အရည်အသွေးကောင်းများကို ဖော်ထုတ်ပါ။

စန္ဒာထွေးမောင်အတွက် အထက်ပါ ကျင့်စဉ်တို့ကို လေးစားလိုက်နာရမည့်အပြင် အောက်ပါ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တိုင် ဟောကြားခဲ့သော ဂါထာသုံးပုဒ်ကိုလည်း နေ့စဉ် ယုံယုံကြည်ကြည် လေးလေးစားစား ရွတ်ဆိုပါ။

မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တိုင် ဟောကြားခဲ့သော ဂါထာသုံးပုဒ်

- (၁) အနန္တာဝ စ သီလဿ၊ နိမကဿ စ ဈာယိနော။
စိတ္တံ ယဿ ဝသီဘူတံ၊ ကေဂ္ဂံ သုဿဟိတံ။
- (၂) တံဝေ တမော နဒိပီရံ၊ တေဝိဇ္ဇံ မဇ္ဈဟာယီနံ။
ဟိတံ ဒေဝမနုဿနံ၊ အာဟု သဗ္ဗဟာယီနံ။

(၃) တီဟိ ဝိဇ္ဇာဟိ သမ္ပန္နံ၊ အသံမဋ္ဌ ဝိဟာရိနံ။

ဗုဒ္ဓံ အန္တိမဒေဟိနံ၊ တံ နမဿာမိ ဂေါတမံ။

မြန်မာပြန်အနက်

(၁) ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သာဝကတို့ထက် လွန်မြတ်သည့် သီလရှိတော်မူပေထသော၊ ထက်မြက်ရင့်သန် အသိပညာ ဂုဏ်လည်း ရှိတော်မူပေထသော၊ ဈာန်ချမ်းသာကို မပြတ် မွေ့လျော်ဝင်စားလည်း ရှိတော်မူသော အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏ စိတ်နှလုံးတော်တို့သည် ဈာန်အရာ၌ ပိုင်ပိုင်နှင်းနှင်း လေ့လာတော်မူနိုင်သည်ဖြစ်၍ တစ်ခုတည်းသော အာရုံမြတ်၌ တည်နေတော်မူပေ၏။

(၂) ထိုရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို လွန်စွာဖိစီး အဝိဇ္ဇာ အမှောင်မှိုက်ကြီးကို ပယ်ဖျောက်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီး တစ်ပါးဟူ၍ လည်းကောင်း၊ နှိုင်းယှဉ်မရ ထူးလွန် ထူးကဲသော ပညာရှိ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီးတစ်ပါးဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်သုံးပါးရှိထသော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီးတစ်ပါးဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဓမ္မတာအမှန် မဂ္ဂုမာရ်အကျန်မထား၊ ပယ်ရှားစွန့်ပစ်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီးတစ်ပါးဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူခပ်သိမ်းတို့၏ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီးတစ်ပါးဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အလုံးစုံသော ဝဋ်ဆင်းရဲ ဘေးရန်အထွေထွေကို အကျန်မထား ဖယ်ရှားစွန့်ပစ်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီးတစ်ပါးဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ပညာရှိ သူတော်ကောင်းတို့သည် မုချအမှန် ဧကန်စင်စစ် ချီးမွမ်းပြောဆိုကုန်ကြလေပြီ။

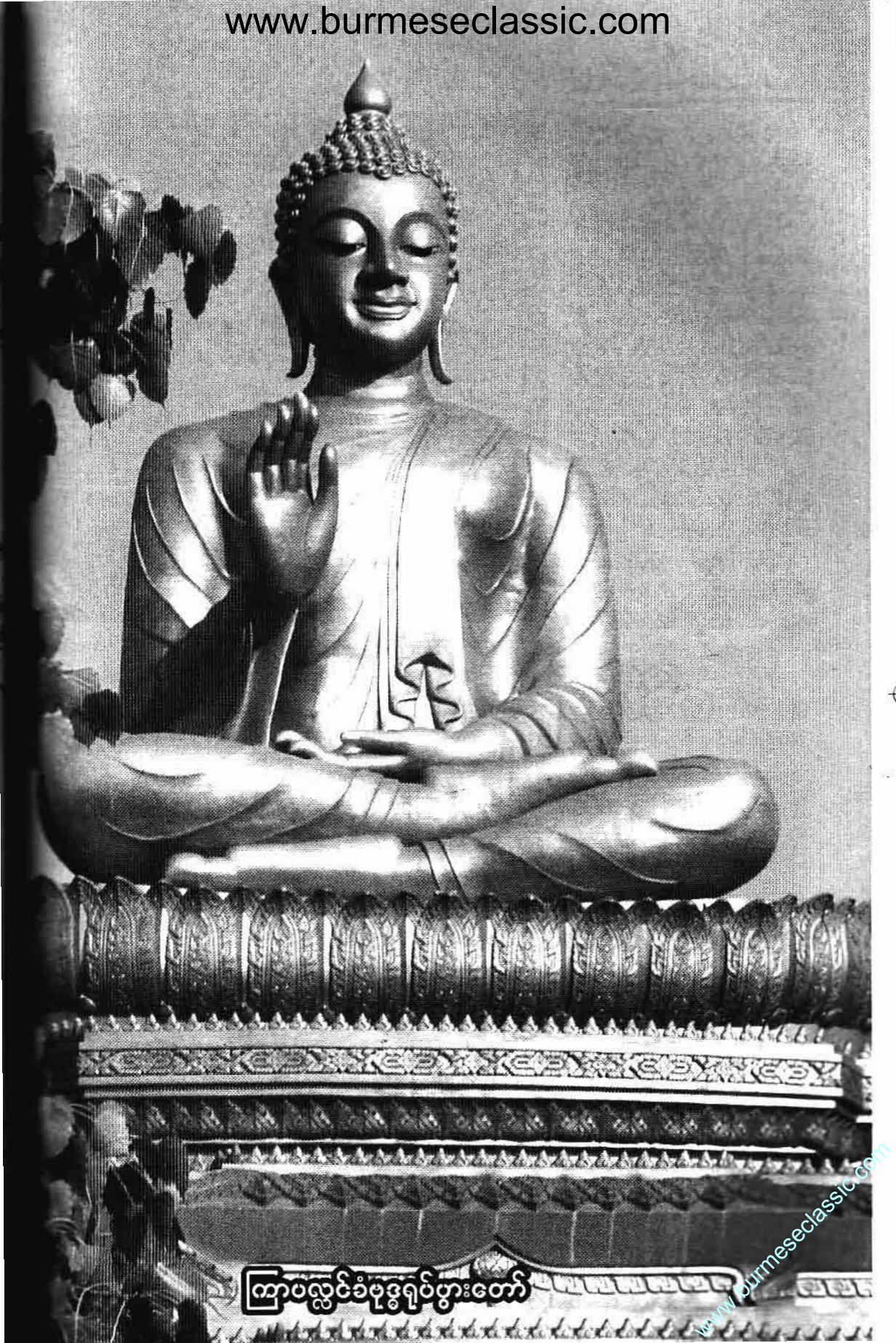
(၃) သုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာဉာဏ်တို့နှင့် ကုံလုံကြွယ်ဝ ပြည့်စုံတော်မူထသော မတွေမဝေ သီတင်းသုံး၍ နေထိုင်လေ့လည်း ရှိတော်မူပေထသော၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်ခန္ဓာဘဝကိုလည်း အောင်တော်မူပေထသော၊ ဂေါတမအမည်လည်း ရှိတော်မူပေထသော ထိုရှင်တော်ဘုရားကို တပည့်တော်သည် ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရိုနှိုးပူဇော်ပါ၏။ အရှင်ဘုရား။

စန္ဒာထွေးမောင်အနေဖြင့် အထက်ပါ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တိုင် ဟောကြားခဲ့သော ဂါထာသုံးပုဒ်ကို နေ့စဉ် ယုံကြည်စွာ ရွတ်ဆိုခြင်း၊ အထက်ပါ ကျင့်စဉ်များကို လိုက်နာမည်ဆိုပါက ဘဝအောင်မြင်မှုရပြီး ပျော်ရွှင်မှုများ ဆင့်ကဲလာပေလိမ့်မည်။

***

တက္ကသိုလ်နဲ့မိုးနီနီ

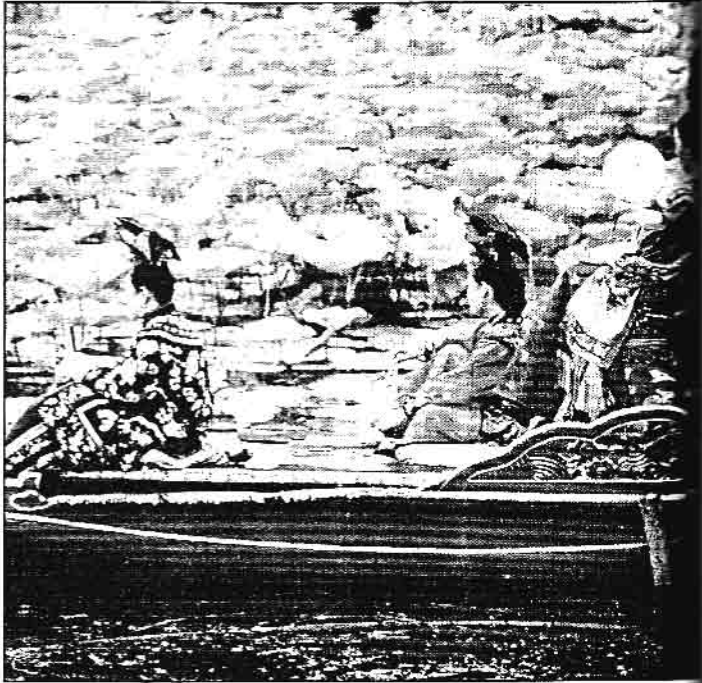
ကြာပိလ္လင်ခံပုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်

ခဲသားရောင် ပြာနမ်းနမ်း
ကောင်းကင်ပြင်ကြီးထဲမှာ ဗျင်းဖြူဖြူ
လေးတစ်ကောင် ပျံနေရဲ့။

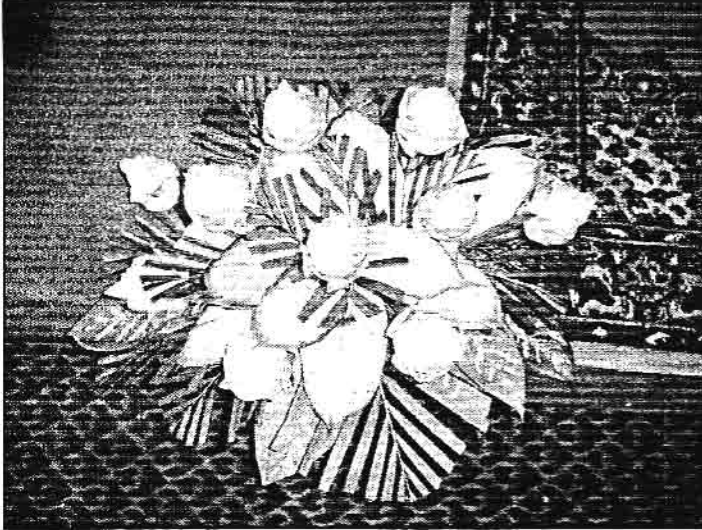
သူပျံသန်းပုံက ကသုတ်ကရက်
နိုင်လှတယ်။ ကိုယ်ပဲ ထင်နေတာလား။
သူပဲ အဲဒီလို တကယ်ပျံနေတာလား
မသိ။ နာဂစ်အလွန်မှာကတည်းက မိုး
ရွာတိုင်း လေပါတတ်သလိုပဲ။ ခုလည်း
မိုးသက်လေနှင့်တော့မှာမို့ သစ်ပင်တိုင်း
ဟာ ကမူးရှူးထိုး တိုးတေ့လှုပ်ခတ်နေ
ကြတယ်။ ငှက်တွေဟာ သူတို့အသိုက်
ရိရာကို ကြောက်လန့်တကြား အပြေး
ပျံနေကြရလိမ့်မယ်။ ဗျင်းလေးလည်း
သည်လိုပဲ ရိုလိမ့်မှာထင်ရဲ့။

မိုးစက်တွေဟာ မြားသေးသေး
ချွန်ချွန်လေးတွေလို ထိုးစိုက်လာကြ
တယ်။ လေတစ်ချက်အသုတ်မှာတော့

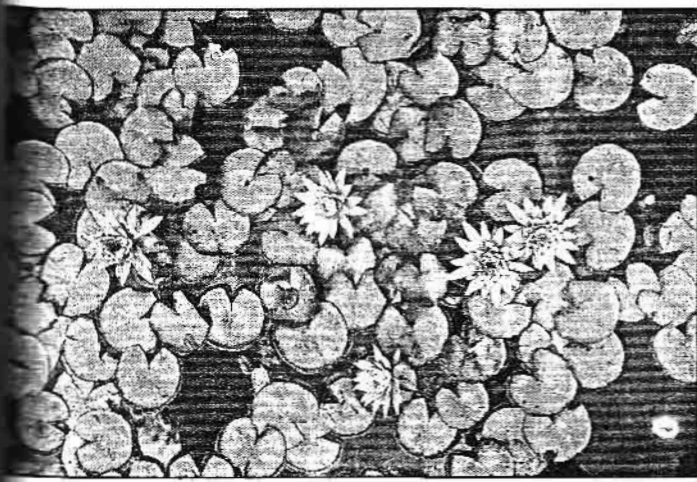
တိမ်တိုက်ထဲက ကြာပန်းချစ်သူ

ကိုအေးမြင့် (မဟာဝိဇ္ဇာ၊ ရှေး-သူ)

မုန်ပြတင်းတံခါးရွက်တစ်ချပ် ခိုင်ခံ့
ပြေးပိတ်လာပေါ့။ ကျန်တစ်ချပ်ကို
ဆွဲချေပြီး ပြတင်းပေါက်ကို ပိတ်လိုက်
ရမှာဖြစ်ပေမယ့် ကိုယ်လက်တွေ့
မရွေး မိုးရွာလို့ သစ်ရွက်တွေ ကြွေကျ
ပြေးလွှားလာတိုင်း ငယ်ငယ်တုန်းက
တော့ ဆရာတက္ကသိုလ် ဘုန်းနိုင်
“သူငယ်ချင်းလို့ပဲ ဆက်လို့ ခေါ်မယ်
ခိုင်”ထဲက ခိုင်ရဲ့ လွင့်မြောနေတဲ့
သဏ္ဍာန်ကို မြင်မိတတ်တယ်။
ဖျတ်ခနဲ မြင်မိတာက မုတ်သုံတံဖြူ
ကြီးနဲ့ သြဝတေးလျကြီးတစ်ယောက်
မနှစ်က သည်လိုရက်တွေမှာ

ပင်လယ်ကို မြင့်မိုရ်တောင်ဖြင့် ငွေ့ယူခြင်း" (The Churning of the Ocean of Milk) ပြကွက်ကိုလည်း အကြိမ်ကြိမ်သွားကြည့်မိရဲ့။ သည်မှာ က ရုပ်တုလို ခေတ်သစ် လက်ရာနဲ့ ပြန်ထုလုပ် ပြသထားပေမယ့် မနှစ်က ရောက်ခဲ့တဲ့ ကမ္ဘောဒီးယား၊ ဆီရင်ရိမြို့ဟောင်းက အန်ကောဝတ်ဘုရားကျောင်းရဲ့ အရှောက် နံရံမှာတော့ သဲကျောက်ပြားမှာ ရုပ်ကြွအဖြစ် ထုဆစ်ထားတာပါ။

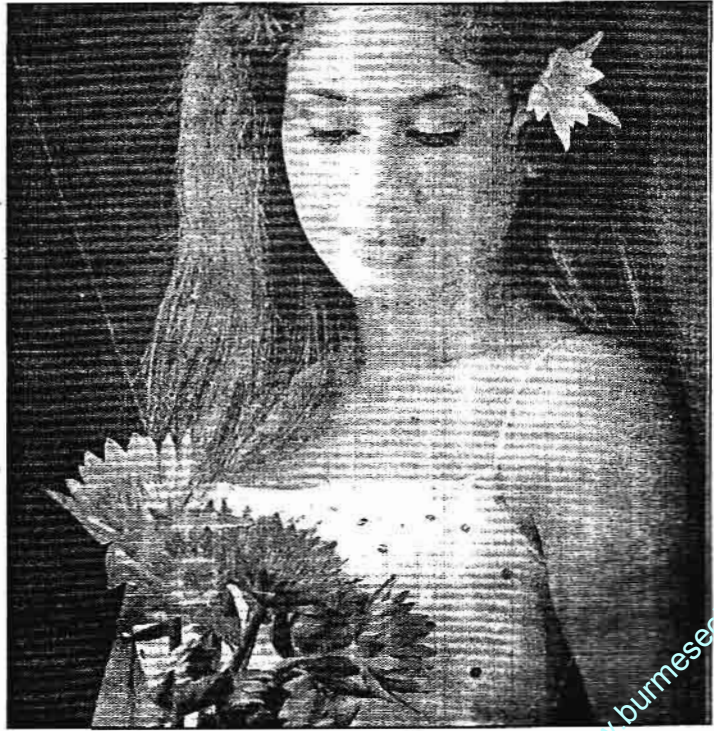
ဗိဿနိုး နတ်မင်းကြီး ဖန်ဆင်းယူထားတဲ့ ကမ္ဘာလိပ်ကြီးရဲ့ ကျောပေါ်က မြင့်မိုရ်တောင်ကြီးကို ကာလနဂါးကြီး ဝါသုကီ (Vasuki)ရဲ့ ကိုယ်လုံးရှည်ကြီးနဲ့ ရစ်ပတ်ပြီး နတ်ဒေဝတာ (Devas)များနဲ့ အသူရာ(Asuras) နတ်ဆိုးတို့က ဟိုဘက် သည်ဘက်မှ အပြန်အလှန်ဆွဲမွေ့ကြရင်း နို့ဓမ်းပင်လယ်ကို ခန်းခြောက်စေကာ၊ မသေဆေးရည်(Amrita)ကို ဖော်စပ်ယူခဲ့ပုံပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ ဗိဿနိုးနတ်မင်းကြီးဟာ

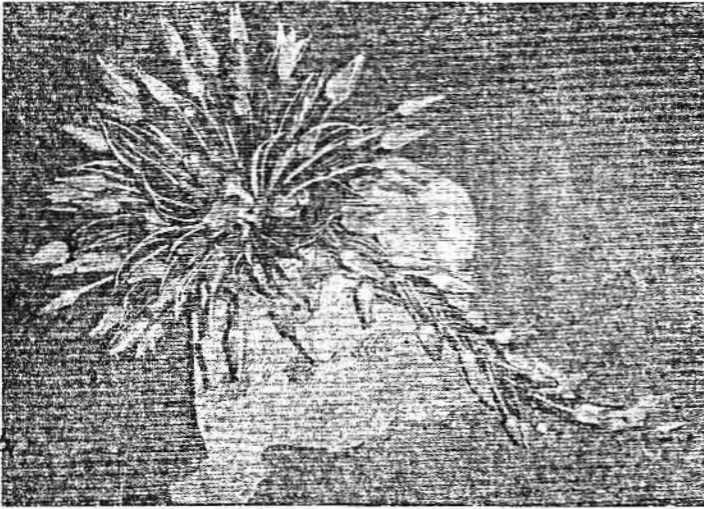
“လင်္ကာဒီပ ကျွန်းညိုမြို့” လို့ နာမည် တင်စားခေါ်တတ်တဲ့ သီရိလင်္ကာ ကျွန်းနိုင်ငံလေးကို သွားဖို့ ရန်ကုန် လေဆိပ်ကနေ (MAI) လေယာဉ်နဲ့ နေကာကံကို မနက် ၇နာရီခွဲမှာ ထောင် ခရီးနှင်ခဲ့တယ်။ မိုးထဲလေထဲ ရောက် တိမ်တိုက်တွေကို ဖြတ်ပြီး လေယာဉ်မှူးကြီး နေထွန်းဦး မောင်းဆွဲတဲ့ လေယာဉ်ကြီးဟာ တသိမ်သိမ် နှစ်ခါရင်း ပျံသန်းခဲ့ပေါ့။

ခရမ်းပြာရောင် သစ်ခွပွင့်တွေ မှာ တွယ်ချိတ်ထားတဲ့ လေယာဉ်မှူးလေးတွေ ဥဒဟိုသွားနေတဲ့ “ဆူဗန္ဓာဘူမိ လေယာဉ်ကွင်း” ကို ရောက်လာရုံနောက်လောက်အကြာမှာပဲ ရောက်ခဲ့တယ်။ ကမ္ဘာခြားသွားသလို နေအထားတွေက ချက်ချင်းပြောင်းလာပေါ့။ လေဆိပ်ကြီးထဲက မုန်သား နာမည်ခေါင်းကြီးတွေထဲမှာ တစ်နေရာနဲ့ ခွဲရပေမယ့် ကြည့်စရာတွေများလို့ မှုတ်ရိအားပါဘူး။ မိုးတွေ သည်းနေတာကို ငွေ့မင်ရောင် လေဆိပ် အောက်အအုံရဲ့ အမိုးမုန်ခုံးကြီးပေါ် လိမ်ဆင်းကျလာတဲ့ ရေစီးကြောင်း သွားက တစ်ဆင့်သိနေပေမယ့် နေ

လား၊ ညလား၊ မိုးရွာလား၊ နေပူလား၊ ဆောင်းလား၊ မိုးလား၊ နွေလား ဘာမှ မကွဲပြားနိုင်အောင် ခေတ်မီစွာ စီစဉ်ထားပါရဲ့။

နာရီပေါင်းများစွာကို သစ်ခွ ဥယျာဉ်ထဲမှာ လိပ်ပြာတစ်ကောင်လို လှည့်လည် ပျံသန်းနေမိပေါ့။ မြို့ငယ် လေးတစ်မြို့လို ကျယ်ဝန်းတဲ့ လေဆိပ် အပေါ်ထပ် အလယ်လမ်းက “နို့ဓမ်း

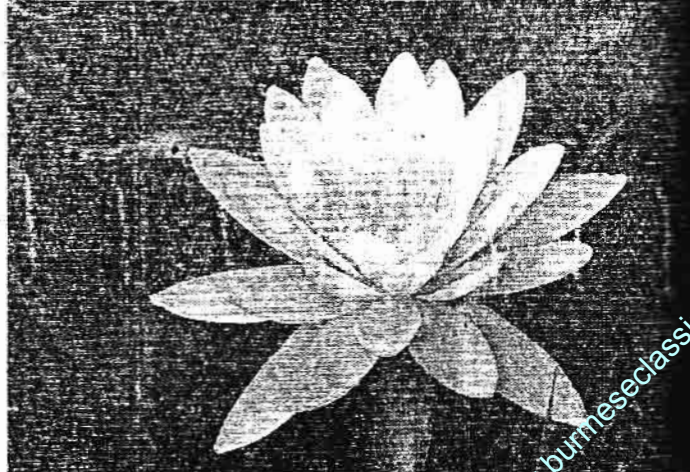

အာယုဒီယာဆေးရည်ကို ရသွားသတိ။
ဟိန္ဒူဗြဟ္မဏ အာယုအဆပေမယ်
အရှေ့တောင်အာရှရဲ့ လှပ ခမ်းနားတဲ့
အနုလက်ရာဖို့ ကိုယ်မှာ ခရီးဖော်
အချင်းချင်းကို သတင်းလက်တို့ရင်း
ရှင်းပြနေမိတာ အမော။

သည်လိုပုံနဲ့ နိုးကြီးချုပ်ပြီး လေ
ဆိပ်ထဲ တစ်လည်လည်ညှပ်ညှပ်ရင်း ဘန်
ကောက်မှ ည ဂုံနာရီခွဲထွက်တဲ့ (Sri
Lankan Airlines)က အဲယားဘတ်စ်
လေယာဉ်ကြီးနဲ့ သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ
ကိုလံဘိုမြို့တော်ကို ခရီးနှင်ခဲ့တယ်။
လေယာဉ်ကြီးဟာ ရထားတံခွဲကြီး
ဟစ်ခင်းလို အရှည်ကြီးပါ။ ကိုယ်တို့
လိုက်ပါ စီးနင်းမယ် (Economy
Class)ထိုင်ခုံတွေကို ရောက်မှီတောင်
အတော်လေး သွားရတယ်။ ကိုယ်ရတဲ့
ထိုင်ခုံက အဝယ်တန်းခုံအတွဲမှာပါ။
ဒီအတွက်လည်း ဘာမှမျှော်လင့်မထား
ပါဘူး။ ဘန်ကောက်ကနေ သီရိ
လင်္ကာကို ထွက်ခွာတဲ့ ခရီးဧည့်တိုင်း
ဟာ ညဘက်တွေချည်းပဲ ဖြစ်နေလို့ပါ။

ခေါင်းမြီးကွက် ဝိမ်းဝိမ်းမောင်
မောင်တွေ ဖြာကျနေတဲ့ အပြာရောင်၊
ခါးပေါ် ဆာရီ(Saree) ဝတ်စုံနဲ့ လေ
ယာဉ်မယ်လေးတွေက နွေးထွေးကျန်း

စွာ ကြီးဆိုလို့ သူတို့ရဲ့ ခါးနောက်ဘက်
မှာ ထွက်ကျနေတဲ့ ဆာရီအဖျားစ
အစွန်းလေးက အတွန့်အခေါက်လေး
တွေ ညီညီညာညာနဲ့ ခေါင်းမြီးလေးလို
လှပနေရဲ့။ ထိုင်ခုံနံပါတ်အရ ထိုင်လိုမှ
ခါးပတ် မပတ်ရသေးခင်မှာဘဲ မြန်မာ
လိုပြောပြီး လှမ်းခေါ်လိုက်တဲ့ အသံ
တစ်သံ နောက်ဘက်က ကြားလိုက်
တယ်။ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် မဟာတိုး-
ဒေါ်ဝင်းဝင်း၊ သူ့ခုံနဲ့ ကိုယ်ခုံ လဲပေးပါ
တဲ့။ ကြည့်လိုက်တော့ နောက်ဘက်က
လေယာဉ်ကိုယ်တည်နဲ့ ကပ်သွက်
နှစ်ယောက်တို့သိုင်ခုံမှာ ဆံပင်တွေရောင်
မွှေး၊ မုတ်ဆိတ်ဖြူဖြူ မျက်နှာဖြူကြီး
တစ်ယောက်နဲ့ ကွဲထိုင်နေရှာတယ်။

လေယာဉ်မီးတွေက အဲဒီအချိန်မှာ
မိန့်ပျံ့ပြင်သွားတယ်။

“ကိုအေးရဲ့ ဝင်းနဲ့ နေရာလဲ
ပါ”

လို သူက ထပ်ဘောင်းဆိုလ
တော့ ကိုယ်လက်ဆွဲအိတ်ကို ကောက်
ကိုင်ပြီး သူ့နေရာကို လျှောက်သွား
လိုက်ရတယ်။ ကိုယ်က ခရီးအေး
အားလုံးရဲ့ “ဂျီကော”လေး။ လိုရာ သ
ပေါ့။ သူက “နှစ်ယောက်တည်း နေချ
တယ်။ ကားမရိုက်ချင်ဘူး” ဆိုလော
လည်း ရတယ်လေ ကိစ္စမရှိပါဘူး။
ထိုင်ခုံလဲပြီးလို ထိုင်ချလိုက်တဲ့အ
တိုင်း ကြည့်နေတာတွေပဲ ရယ်ပြီး နှုတ်ဆ
လိုက်တယ်။ မသိသလို မနေတဲ့
ခရိုက်ကိုလည်း သတိပြုလိုက်မိ
တာသိတာသာနေတတ်တဲ့ သူတို့ဆ
ကို ကိုယ် နားလည်ခွင့်လွှတ်နိုင်
မယ်။ ခုလို ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်လိုဟန်
မျက်နှာချိုသွေးဟာကိုတော့ အံ့သြ
နဲ့။ ဒီလို ဖော်မဂ္ဂနှစ်လိုဖွယ် မျက်
ပေးကြောင့် မဝင်း ထပြောတာဖြစ်
မယ်ထင်ရဲ့။

ထိုင်ခုံနှင်ခုံတွဲမှ သူက ပြတ
ပေါက်ဘေးနေရာကို ရထားတာ
လေယာဉ်ကိုယ်တည်နဲ့ ကပ်သွ

သီပေါဆိုတာ သဘောပေါက်လိုက် တယ်။

အဲဒီလို အပေးအယူမှုနေချိန်မှာ အပြာရောင်မှာ ဒေါင်းမြီးကွက်နဲ့ လေယာဉ်မယ်လေး ခါးနောက်က ဆာရီအပွားလေး ဝဲလို ရောက်လာပြီး ခရမ်းရောင်အိတ်နဲ့ နားကျပ်လေးတွေ ဝေတယ်။ ထိုင်ခုံတစ်ခုစီရဲ့ နောက် ကျောမှာ သီးခြား ရုပ်မြင်သံကြားစက် လေးတွေ တပ်ဆင်ပေးထားတယ်။ အဲ ရုပ်မြင်စက်လေးတွေလို့ ပြောရင် ပိုမှန် မယ်။ အသံကိုတော့ လိုက်ဝေထားတဲ့ နားကျပ်လေးနဲ့ပဲ တစ်ယောက်ချင်း ကြားအောင် နားထောင်ရလို့ပါ။ ဒါမှ လည်း ဖြစ်မယ်လေ။ မဟုတ်ရင် ထိုင်ခုံ တိုင်းက ဖွင့်နားထောင်တဲ့ အသံမျိုးစုံ ကြောင့် လေယာဉ်တစ်စီးလုံး ကျွက် ကျက်ညနေမှာပေါ့။ ကိုယ်တို့ နှစ်ယောက်လုံး “နီး-သင့်ဒ်ယူ” လိုက် ကြတယ်။ တီဗွီကြည့်မယ်အစား၊ စကားပြောကြမယ်လို့ တိုင်ပင်ထား လိုက်ကြသလိုပါပဲ။ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီး က ပြုံးပြုံးကြီး ငြင်းပယ်ရင်း ကိုယ့်ကို ရယ်ပြုပြန်တယ်။ ပြန်ရယ်ပြုဖို့ မြန်မာ ပီပီ ဝန်မလေးတဲ့ ကိုယ်က အဆစ် အနေနဲ့ပါ။ သူ့ကို မျက်လေးနဲ့ စပ်စု လိုက်တယ်။ ၅၀ ကျော် ၆၀ ဝန်းကျင်

ပြောင်းပေါက်နဲ့ တည်တည် ထိုင်ခုံရဖို့ လေယာဉ်စီးတိုင်း ဆန္ဒရှိခဲ့ပေမယ့် “ည မှောင်မှောင် ကြယ်ရောင်သော် မလင်း သဲ့...” ညမျိုးမို့ သူ့ရဲ့ ကံကြမ္မာ အတွက် မနာလို မဖြစ်မိပါဘူး။ ပြီး တော့ မြင်ကွင်းကလည်း ဘင်္ဂလား ခင်လယ်အော်ကိုသာ ဥနာရီကျော် ဆောက် ဖြတ်သွားရမယ့် ခရီးမို့ နေ့ ဘက်သွားရင်တောင် ဘာမှထူးပြီး မြင် မှာ မဟုတ်။ ညခရီးမို့ ဘေးခုံကို ပို ငြီး မလိုချင်တော့ပါဘူး။ ပထမ အစ်ခေါက် သီရိလင်္ကာခရီးတုန်းက လည်း ည ၁၀နာရီခွဲလောက်မှ ထွက် တာလေ။ အဲဒီလို မုဒိတာပွားနေချိန်မှာ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက ကိုယ့်ကို ခါးပတ် ဖတ်ဖို့ သတိပေးတယ်။ ဘယ်ရမလဲ၊ ကိုယ်က ဗမာပဲ။ သူက ရောမု ကိုယ် ကလည်း ဖော့လိုက်ရုံပေါ့။ ဘယ်က လာပါသလဲဆိုတော့ ဩစတေးလျက တဲ့။ ဒါ သီရိလင်္ကာကို လေးကြိမ် မြောက်တဲ့။ ကိုယ်က မြန်မာပြည်က မိဆိုတော့ သူကလည်း မြန်မာပြည်ကို သုံးခါရောက်ဖူးသတဲ့။ ပုဂံ၊ မန္တလေး၊ တောင်ကြီး၊ အင်းလေး၊ ရန်ကုန်နဲ့ ဒလ အထိ အစုံရောက်သတဲ့။ စီဖောလည်း ရောက်ဖူးတယ်တဲ့။ အတော်လေး မျက်မှောင်ကွတ် စဉ်းစားလိုက်ပြီးမှ

ရွာကြီးပိုင်းဖြစ်ပြီး ငွေရောင် ဆံပင်၊ မျက်နှာနီစပ်စပ်နဲ့ လူခပ်ထွားထွားကြီး ပါ။ ခပ်ဟဟ သူ့ရှင်ဘတ်က ငွေမှင် တွေကြားမှာ ဆွဲထားတဲ့ ဆွဲကြိုးရဲ့ လော့ကက်က ကြာပွင့်ပေါ်မှာ ထိုင် တော်မူနေတဲ့ ဗုဒ္ဓရုပ်တုငယ်လေးပါ လား။ စပ်စုဖို့ လက်မနှေးတဲ့ ရွှေမြန်မာ ပြည်သား ကိုယ်က ကိုယ်တို့လို ကန့် စွယ်တော်ဖူးဖို့လာတဲ့ သူလေလားလို့ “ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်လား” လို့ မေးလိုက် တော့ မဟုတ်ပါဘူးတဲ့။ သီရိလင်္ကာကို လှိုင်းစီးဖို့ လာခဲ့တာတဲ့။ ကမ်းခြေမှာ သွားတည်းပြီး စပိဘုတ်နဲ့ လှိုင်းစီးမယ် တဲ့။ သူ့အရွယ်က ဘုရားသွား၊ ကျောင်း တက်လုပ်ရမယ့်အရွယ်မို့ ကိုယ်က အားမနာတမ်း အသက်ဘယ်လောက် လဲလို့ မေးတော့ ၅၅ နှစ်ပါတဲ့။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ ဒေါင်းမြီးကွက် ပြာနဲ့ လေယာဉ်မယ်လေးက ပိုင်အဖြူ လား။ အနီလားလို့ လာမေးတော့ ဒါ အခွင့်အရေးပဲလေဆိုတဲ့ စိတ်နဲ့ ဝိုင် အဖြူလည်း တစ်ခါမှ မသောက်ဘူးလို့ အဖြူလို့ တောင်းလိုက်တယ်။ အဲဒီမှာ အနောက်နိုင်ငံသားက အာရှသား လူလည်ထက် ပိုမို သီလစောင့်ပြီး ပန်သီးဖျော်ရည်ပဲ ပေးပါတဲ့။ လေးပတ်

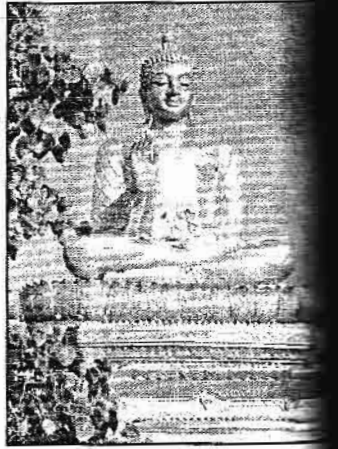
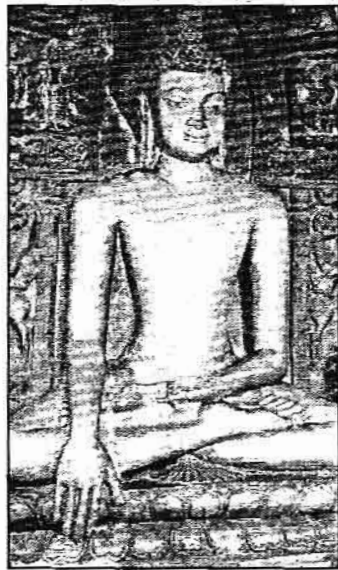
ထမင်း အတူစားကြတော့လည်း သူက စကားရောဖောရောနဲ့ ခင်မင်ချင်ပုံပြနေ ပြန်ပါတယ်။ သည်လိုနဲ့ စားသောက်ပြီး ကြတဲ့အခါ အခြားခရီးသည်တွေ တစ်ရော့တစ်ဖောအိပ်သူ အိပ်၊ ဝမ်းနိပ် သူနိပ်၊ ဇာတ်လမ်းကြည့်သူ ကြည့်နေ ကြချိန်မှာ ကိုယ်တို့ ခရီးသွား နှစ်ယောက်ကတော့ သဘာဝ မကျ စွာ ငယ်ပေါင်းကြီးဖော်တွေလို စကား စမြည်တွေ အလုအယက် တဖောင် ဖောင်ပြောနေမိကြရဲ့။

သူက လယ်သမားကြီး (Farmer)ဖြစ်ပါသတဲ့။ ဩော်...သူတို့ဆီ မှာ လယ်သမားလည်း နိုင်ငံခြားလျှောက် လည်နိုင်သကဲ့သို့ ကိုယ်က အံ့ဩ နေမိရဲ့။ (နောက်တော့ ဩစတေးလျ၊ ပါနီမှာ သွားအခြေချနေတဲ့ ကိုယ်တို့ အစ်ကိုကြီး မြင့်စန္ဒီ-မြန်မာတိုင်းရင်း ဆေးတိုက်ပိုင်ရှင် ဦးမြင့်သိန်းက သူတို့ ဆီမှာ လယ်သမားဆိုတာ မြေတွေ အများကြီးပိုင်ပြီး စက်တွေနဲ့ ထွန် ယက်တဲ့ သူဌေးလူတန်းစားလို့ ပြော ပြပါတယ်။ ဟုတ်မှာ)။ သူဟာ လယ် သမားဆိုပေမယ့် စာမတတ် ပေမတတ် လယ်သမားဦးကြီး ဟုတ်ဟန်မတူဘူး။

သူဟာ သုတေသီတစ်ယောက်လိုပဲ စေ့စေ့စပ်စပ်နဲ့ စူးစမ်းလိုစိတ်ရှိတာ တွေ့ရတယ်။ သူ့ နီစပ်စပ်မျက်နှာနဲ့ ဖွေးဖွေးလှုပ်နေတဲ့ ဆံပင်ဖြူဖြူကြီးတွေ ကြားထဲကပဲ သူဟာ အရေတိုင်းသား- အာရှသားဆန်နေတာလည်း သတိ ထားမိလာတယ်။

အဲဒါကို ပိုလို ခိုင်မာသွားစေ တာကတော့ သူ့အင်္ကျီအိတ်ထဲကနေ လက်ကိုင်ပဝါလေးနဲ့ ထုပ်ပြီး ဆောင် ထားတဲ့ နှစ်လက်မလောက်၊ လက်ညှိုး သာသာ ခပ်မာမာ အတုံးလေးတစ်ခု ထုတ်ပြလိုက်ခြင်းပါပဲ။ နံ့သာဖြူတုံး ကလေး။ အနံ့ထွက်လာကတည်းက ကိုယ်က အိုး...နံ့သာဖြူ-(Sandal wood) လို့ ရေရွတ်လိုက်တော့ သူ့ မျက်နှာကြီး ပြုံးသွားတာ ခုထက်ထိ မြင်ယောင်သေးရဲ့။

“ခင်ဗျားတို့ အာရှသားတွေဟာ နံ့သာဖြူအနံ့ကို ကြိုက်ကြတယ်နော်” လို့လည်း သူဟာသူ တရုတ်လှုပ်နေရင်း ပြောသေးတယ်။ တကယ် ကြိုက်တာက သူ့မို့ ကိုယ်က... ကျနော်တော့ မကြိုက်ဘူး။ နံ့သာဖြူအမွှေးတိုင်ထွန်းရင် အဲဒီအနံ့

မှန်းတောင် မုန်းသေးတယ် အသက်ရှူကျပ်လို့။ ဒါပေမယ့် အက နံ့သာဖြူကြိုက်တယ်။ တောင် ကတိုးတို့၊ နံ့သာဖြူတို့ကို အမြင်ထိ တယ်။ အမေလိမ်းထားတာက သိ သင်းထုံထုံလေးမို့ အမေကိုတော့ တယ်လို့ ထင်မိတယ်။ နံ့သာဖြူအ ရတိုင်း အမေကိုယ်နံ့ကို လွမ်းတယ် လို့ ခပ်ရည်ရည်ပြောလိုက် တယ်။ ဒါက ကိုယ့်(Psycho)ဆို ကို။ ကိုယ် ဘုရားဖူးထွက်တိုင်း ဂယာ မပိုင်လိုက်ရတဲ့ အမေကို ပိုသ ရပြီး ဝမ်းနည်းနေတတ်တာကိုး။

နိုင်ငံခြားသားတွေ ဒီလို အနံ့ တဲ့ အမွှေးနံ့သာတွေ ကြိုက်တယ် မထင်တော့ ကိုယ်က အံ့ဩနေမိပြ တုန်း သူက “နံ့သာဖြူ...နံ့သာဖြူ လို့ ပီပီသသကို ရေရွတ်နေပြန်တော့ ကိုယ်မှာ လန့်တောင် လန့်သွားမိ မြန်မာလို တတ်လားဆိုတော့ မတတ် ပါဘူးတဲ့။ မြန်မာပြည်က ဘုရားစေ မှာ ဝယ်ပြီး ဆောင်ထားတာလို့ ပြော တယ်။ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက ဆက် မြန်မာပြည်နဲ့ မြန်မာ့ရှင်တွေကို ကြို တယ်လို့ ရည်ရှည်ဝေးဝေး ရှင်းစွာ ပြန်ရဲ့။ ဒါကလည်း ယဉ်ကျေးမှု အ ကိုယ်နဲ့ ပြောနေတုန်းမို့ ကိုယ်နဲ့

ကြောင်း အမွမ်းတင် ပြောတာပဲလို့
 ငြိုးငြိုး ပြုံးနေလိုက်တယ်။ အဲဒီမှာ
 သူ့ကိုယ်ကို ကိုယ့်ဘက် ခပ်
 စောင်းထားလို့ကိုဖြိုး သူ့ရင်ဘတ်
 အပျိုပွင့်ပြာကြားမှာ ပေါ်နေတဲ့ ဆွဲပြား
 ကို ပြတယ်။ ဘုရားရေ . . .
 ပွင့်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူနေတဲ့
 ဘုရားပုံ။ ဒါပေမယ့် မြန်မာ့လက်ရာ
 မဟုတ်ဘူး။ နည်းနည်း မဟာ
 သာနာဆန်နေသလိုပဲ။ သူကလည်း
 ခင်ခင်က ရတာ။ ကျောက်စိမ်းနဲ့ ထု
 ထားထားတာလို့ ပြောတယ်။ ကိုယ်က
 ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တော့ မဟုတ်ဘူး
 သိထားလို့ “ဒါဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ
 တော့ စိတ်ဝင်စားလို့လား” ဆိုပြန်
 ကြာကို စိတ်ဝင်စားလို့ပါတဲ့။
 ကြာပန်းကို ကြိုက်လို့ ကြာပန်းပေါ်က
 ဆင်းတုကို လည်မှာ ဆွဲထားတာကိုး။
 ဖြစ်ရလေ။

နောက်တော့ သူ့ဗုဒ္ဓရုပ်တုလေး
 ထိုင်တော်မူပုံနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မုဒြာ
 အကြောင်း ရောက်သွားပြန်တော့

ကိုယ်ကိုလည်း သူက ပြန်စပ်စုတယ်။
 ဘာလုပ်ပါသလဲပေါ့။ ကိုယ်က . . .

“ရှေးဟောင်းသုတေသန ဝိသနာ
 ပါလို့ လေ့လာတယ်။ လျှောက်သွားပြီး
 စာရေးတယ်။ ခရီးသွားရင် လေ့လာဥ
 စီးရင်း တိမ်တွေကို ကြည့်ရတာ။ တိမ်
 တွေပေါ်က သွားနေရတာကို ကြိုက်
 တယ်။ ကျနော်က တိမ်တိုက်တွေကို
 ချစ်တယ်။ ကောင်းကင်ပေါ်မှာ ရှိတဲ့
 တိမ်တွေကို အနီးကပ် မြင်ရတာဟာ
 လေ့လာဥစီးမှပဲ ဖြစ်မယ်။ ဒါကြောင့်
 မိုးပေါ် ပျံနေရတဲ့ ခရီးစဉ်တိုင်းမှာ ပျော်
 တယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီ သီရိလင်္ကာခရီးလို
 မှီတော့ မဟုတ်ဘူး။ ခုတော့ ညခရီးမို့
 တိမ်တွေ မမြင်ရဘူး။ တိမ်တိုက်တွေ
 ထူထပ်ပြီး မိုးတိမ်ထုတွေဖြစ်နေမှပဲ
 လေ့လာဥနဲ့ တဒတ်ဒတ်ဆောင်မိတဲ့
 ခံစားချက်ပေါ်လာတာ။ ဒါကလည်း
 သိပ်ကောင်းတဲ့ ကိစ္စမဟုတ်ဘူး။”

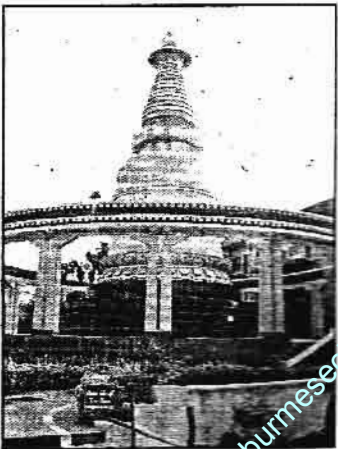
လို့ ကိုယ်အလုပ်အကိုင်နဲ့
 ဝိသနာကို ပြောပြရင်း ညည်းမိတော့
 သူက ရယ်တယ်။ အနောက်တိုင်းသား
 တို့ ထုံးစံအတိုင်း ရှေးဟောင်း သုတေ
 သန(Archaeology)ဆိုတာနဲ့ သူ
 မျက်လုံးတွေ အရောင်တောက်ပြီး
 လေးစားပါတယ်တဲ့။ သူလည်း အရမ်း
 စိတ်ဝင်စားပါသတဲ့။ ဒါ မိတ်ဖြစ်တွေဖြစ်

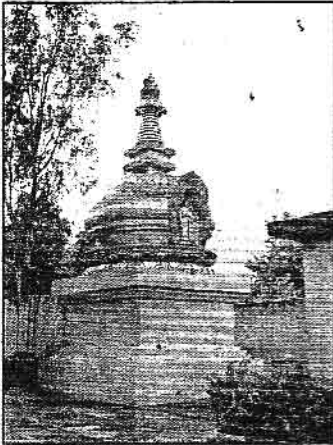
ပြောတာ မဟုတ်ဘဲ သူ တကယ်စိတ်
 ပါလို့ ပြောတယ်ဆိုတာ သိသာပါရဲ့
 သူကတော့ . . .

“ရေနဲ့ မြေကိုပဲ ကြိုက်တယ်။
 ရေနဲ့ မြေကသာ ခိုင်မာတယ်။ အမြင်ထိ
 တွေ့လို့လည်း ရတယ်။ ဒါကြောင့် ရေ
 နဲ့ မြေကြားမှာ ပေါက်တဲ့ ကြာပန်းကို
 လည်း အရမ်းကြိုက်တယ်။ ကြာပန်း
 ချစ်သူဖြစ်ပါတယ်။”

တဲ့။ ကြာပန်းကို ရူးသွပ်သူမို့
 သူက ကြာအိုင်ထဲ ပြန်ဆင်းပြန်တယ်။
 သူ့လယ်ထဲမှာ ကြာတွေ အများကြီး
 စိုက်ထားတယ်လို့လည်း အားရပါးရ
 ပြောပြရင်း နံ့သာဖြူတုံးလေးကို အိတ်
 ထဲ ပြန်ထည့်လိုက်တယ်။ အဲဒီမှာ
 ကိုယ်အကွက်ဝင်လာပြီး ကိုယ်လည်း
 ကြာပန်းတွေနဲ့ တစ်နည်းတစ်ပုံ
 ပတ်သက်နေသူပါလို့ ဆိုလိုက်တယ်။
 သူက ကိုယ့်ကို ကိုယ်နဲ့ ဆက်နွယ်
 တယ်ဆိုတဲ့ ကြာပန်းတွေအကြောင်း၊
 ရှေးဟောင်း သုတေသနအမြင်၊ အရှေ့
 တိုင်းယဉ်ကျေးမှုအမြင်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ
 အယူနဲ့ ကြာတွေ ပတ်သက်နေပုံတွေ
 မေးတယ်။

ကိုယ်က ဘုရားရှင်ကို ဖွားတော်
 မူစဉ်က မယ်တော်မာရာရဲ့ ဝမ်းက
 ကျွတ်ကျွတ်ချင်း ခြေလှမ်း ခုနစ်လှမ်း

လျှောက်လှမ်းရာမှာ ကြာပွင့်တွေ ခြေဖမ်းအောက်က ဖြစ်ထွန်း လာတယ်လို့ အစချီပြီး ပြောပြတယ်။

အိန္ဒိယ ယဉ်ကျေးမှုမှာတော့ ကြာဟာ စင်ကြယ်ခြင်း၊ ဖန်တီးနိုင်ခြင်းနဲ့ မျိုးပွားခြင်းတွေရဲ့ သင်္ကေတပဲလေ။

ဗုဒ္ဓဖြစ်တော်စဉ်များမှာလည်း ကြာပွင့်များက မကြာခဏ နေရာယူကြတယ်။ ဖွားမြင်ပြီးစ ဗုဒ္ဓဟာ ခြေလှမ်း ခုနစ်လှမ်းလျှောက်ရာမှာ ခြေရာတိုင်းရဲ့ အောက်မှာ ကြာပွင့်များ ပွားပွင့်လာကြတယ်။ ဗုဒ္ဓဂယာက မဟာဗောဓိစေတီကြီးအနားမှာ ဘုရားရှင် ပွင့်ထွန်းတော်မူပြီးနောက် ဗောဓိပင်နဲ့ ရွှေပလ္လင်အနားမှာ သတ္တာသတ္တာဟ ခုနစ်ရက်ခုနစ်လီ စံတော်မူရင်း စကြိုလျှောက်တဲ့ တဘိယမြောက် “စင်္ဂမသတ္တာ” နေရာမှာ ကြာပွင့်တွေနဲ့ စကြိုကို ထည့်သွင်း ဆောက်လုပ်ထားတယ်။ မဟာယာဉ်ဂိုဏ်းမှာတော့ ဘုရားလောင်းအဝလောက်ခေတ်သွားရက် ဖန်ဆင်းရှင် ပဒုမပါဏီ(Padmapani) အဖြစ်လက်မှာ ကြာပွင့်ကိုင်းထားဟန်နဲ့ သရုပ်ဖော်ကြပါတယ်။ သူ့ကိုယ်မှ ဘုရားရှင်များ၊ နတ်များကို ဖန်တီးနိုင်စွမ်းတဲ့ သဘောနဲ့ သရုပ်ဖော်ထားတာပါ။ ဗုဒ္ဓဘာသာအယူမှာသာမက၊ ဟိန္ဒူ

ဗြဟ္မဏအယူမှာလည်း ကြာပန်း၊ ကြာရိုးကြာစွယ်တွေကို အတော်သုံးကြပါတယ်။ သမထ ယောဂကျင့်စဉ်များ ကျင့်ရာမှာ ထိုင်လေ့ရှိတဲ့ ပဒုမာသန(Padurmasana) တင်ယူဥစ္စေပြီ ကြာပွင့်ပုံထိုင်နည်း(Lotus Posture) လည်းရှိရဲ့။ ရာဇင်ဒြာနတ်တိုင်းရဲ့ ကမ္ဘာကျော် ကြာပန်းရေစင် ကဗျာများလည်း ရှိတယ်။

ဗုဒ္ဓဘာသာအဆောက်အအုံများမှာ ကြာပွင့်ပုံတွေကို အမျိုးမျိုးအသုံးချခဲ့ကြတယ်။ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ရဲ့ ခြေတော်ရာ (footprint)မှာ ပါတဲ့ စက်လက္ခဏာ(၁၀၈)ကွက်မှာလည်း ကြာပန်းပုံ ပါတယ်။

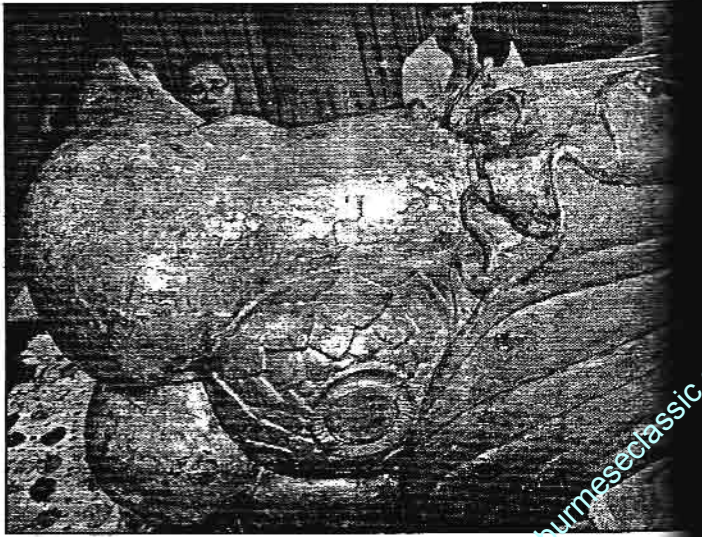
မနစ်က သီရိလင်္ကာတစ်ခွင်လှည့်လည်ရင်း ပေါလောနရဝ မြို့ဟောင်းမှာလည်း ကြာပန်းပွင့်ပုံ ရေကန်(Lotus Pond)ကို တွေ့ခဲ့ရတယ်။

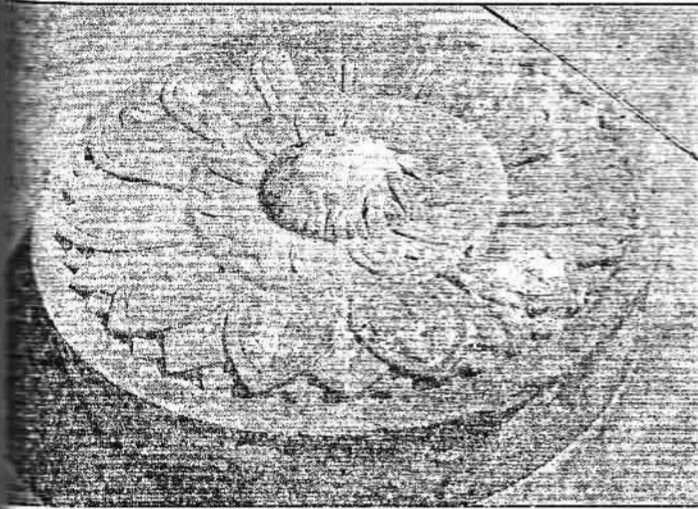
ဒါ့အပြင် ဘုရားစေတီတော်တွေတည်တဲ့အခါ စေတီမှာ ကြာမောက်ကြာလှန်ဆိုတဲ့ ကြာဖတ်တွေ အပေါ်ထောင်၊ အောက်စိုက်ပုံကို ထည့်တယ်။ စေတီတော် ပစ္စယံတွေရဲ့ ထောင်တွေမှာ မင်္ဂလာရှိတဲ့ အထိမ်းအမှတ်

သင်္ကေတ ကြာသွတ်အိုးဆိုတဲ့ တွေနဲ့ တန်ဆာဆင်တယ်။ ကုဏကေျောင်းခံတဲ့ ဂူဘုရားတွေရဲ့ အတွင်းက ဂန္ဓကုဋီတိုက် မျက်နှာကြက်တော့ ကြာပန်းပုံအမိုးတွေလည်း ဆေးရေးပန်းချီနဲ့ ရေးဆွဲတတ်ရဲ့။ ဆတုတော်များကို တင်ပြီး ထုလုပ်ကြာပလ္လင် (Lotus Throne) ဆိုလည်း ရှိတယ်။

ဗောဓိပင်ရဲ့ တောင်ကိုင်းထဲထုတ်လုပ်တယ် ဆိုတဲ့ ဒက္ခိဏသင်္ကေတဆင်းတုတော်ကတော့ ကြာပလ္လင်မှာ ထိုင်တော်မူရင်း ကြာဖတ်တွေလည်း ဆောင်းထားပါတယ်။ ကြာကြာဖတ်များနဲ့ စီမံထားတဲ့ ဒက္ခိဏသင်္ကေတဆင်းတုတော်ဟာလည်း ကြာတွေအလေးထားပုံ ပြနေရဲ့။

ပုဂံခေတ်မှာတော့ လက်မူပွင့်သည်တွေဟာ ကြေးနဲ့ သွန်းလုပ်ကြေးကြာဖူးဆိုတာနဲ့ ဘုရားရှင်ဆက်ကပ် ပူဇော်ခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီခေတ်က ခေတ်စားခဲ့တဲ့ ဗုဒ္ဓဝင် ဇာတ်တွေကို ထုလုပ်ထားတဲ့ ကြေးကြာ (Bronze Lotus Bud)ဟာ လက်မြောက်လွန်းလို့ အံ့ဩစရာပါ။ ကြာ

ဦးဖွင့်ချလိုက်ရင် ကြာပတ်တစ်ဖတ် အတွင်းမှာ ဗုဒ္ဓဝင် ရှစ်ခန်းကို တုလုပ်ထားတဲ့ အရုပ်ကလေးတွေ ပါနေရဲ့။ ရခိုင်ပြည်နယ်၊ မြောက်ဦးမြို့က ဆုတောင်းပုဒ်များရဲ့ လိုက်ပတ်လမ်း၊ ဖတ်လျှောက်မှာတော့ ကြာပုဒ်ကြာပုဒ်တွေ ကိုင်ထားတဲ့ ရုပ်တုတွေ အများကြီးရယ်ပါ။

မြန်မာ့ရိုးရာ ပဋိမာသိပ္ပံပညာ အရတော့ ကမလောကြာ (ကြာရိုးရိုး)၊ နေကြာ (ပဒုမကြာ)၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကြာ (ကြာတံဆိပ်) စသဖြင့် ကြာကိုမျိုးရိမ်တယ်။ ဘုရားရှင်ရဲ့ ထိုင်ခေတ်မှ အပူတွေကို ဆင်းလှခေတ် တုလုပ်ကြရာမှာလည်း မုဒြာ(ထိုင်ခေတ်မှ ဆန်)မှာလည်း ကြာပန်းလို ထိုင်တယ် ဆိုတဲ့ "ပဒုမာသန" ထိုင်နည်း (Lotus posture) ရှိတယ်။

မြင်မြတ်သူတွေရဲ့ ထိုင်ရာ ဝတ္ထုတွေမှာလည်း ကြာပန်းတွေ၊ ကြာပတ်တွေ ထည့်သုံးကတ်ကြတယ်။ မြန်မာဘုရင်တွေရဲ့ ပတ္တင်တော် ရှစ်ခန်းမှာလည်း ပဒုမာကြာ (Padma) ဆိုတဲ့ သုံးထားတဲ့ ပဒုမာသန (Padma Sana) ပတ္တင်ပါတယ်လေ။

ကိုယ်တို့ မြန်မာတွေမှာ ကြာဆို

တာ အဓိပ္ပာယ်အမျိုးမျိုးရှိတယ်။ ပန်းလည်း ဟုတ်တယ်၊ ကြာဆိုတဲ့ အသံထွက်အတိုင်း နောက်ထပ် ရှိနေတဲ့ အချိန်ကာလကြာတာ၊ နောင်နေးတာကို ပြောတဲ့ ကြန်ကြာ၊ ရှည်ကြာဆိုတဲ့ မြန်မာစကားလုံးများနဲ့ အဓိပ္ပာယ်တွေလည်း ပြောပြတယ်။ မိန်းမတွေ မြို့ဆွယ်ပြီး ကြာပစ်တာ။ သူတစ်ပါး သားမယားကို ကြာခိုတာ။

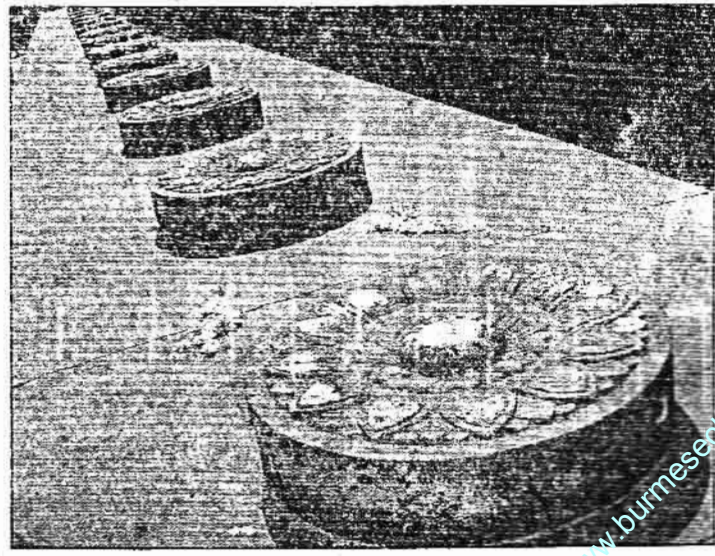
ကိုယ်က "ကြာကြည့် ကြည့်ဟယ်" ဆိုတဲ့ မြန်မာစကားရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သတိရပြီး ရယ်တော့ သူက ဘာလဲလို့ မေးတယ်။ သူ နားလည်အောင်

ကိုယ်ပြောပြဖို့ ခက်မယ်။ အဲဒီလောက်လည်း ကိုယ်က ဘာသာစကားကျွမ်းကျင်သူ မဟုတ်ဘူးလေ။ ဪ... ကိုယ်တို့ မြန်မာစကားမှာက ကြွယ်ဝလှတဲ့ အသုံးအနှုန်းတွေ အများကြီးပါလားလို့ ကိုယ့်ဘာသာလည်း ဂုဏ်ယူလိုက်မိတယ်။ "စပယ်ကြည့် ကြည့်ရင် အသည်းညိမ့်မယ် တစ်ဖူး" ဆိုတဲ့ မမပုသိမ်သူလည်း ရှိသေးတယ်လေ။ စပယ်ကြည့်၊ ကြာကြည့်။

စပယ်ကြည့်က စပယ်ပန်းလေးနဲ့ နိုင်းပြီး ဖြူဖြူစင်စင်ကြည့်တာ ဖြစ်ပြီး ကြာကြည့်ကတော့ ကြာပါပါ။ မူယာမာယာနဲ့ ကြည့်တာပါလား။

လိုက်ကာခန်းဆီးကို ကြာခြည်လို့ ခေါ်တာ။ အရေပြားမှာ ပေါက်တဲ့ ကြာဆူး၊ ခေါက်ဆွဲလို စားရတဲ့ ကြာဆံ၊ ဟင်းထဲ ထည့်ချက်တဲ့ ကြာညို၊ "တောင်ထိပ်-ကြာပေါက်" ဆိုရင် မဖြစ်နိုင်တာတွေ ဖြစ်လာတာကို တင်စားပြောတာ စတဲ့ ကြွယ်ဝလှတဲ့ ဝေါဟာရတွေ အသုံးအနှုန်းတွေကို ပြောပြလိုက်မိတယ်။

ကြာရဲ့ သဘောဟာ ရွံ့ညွှန်ထဲက ပေါက်လာရပေမယ့် သန့်ရှင်းတဲ့

သဘောရှိလို့ ကိလေသာအမှောင်တွေက ကင်းစင်ပြီး တရားရတာကို ကြာနဲ့ တင်စားကြတာပါ။ ဘုရားကန်တော့ရင် လက်အုပ်ကို ကြာဖူးပုံ ချီကြောင်း၊ ဒီခေတ်မှာတော့ ကြာရိုးကြာစွယ်တွေကနေ အမျှင်ထုတ်ပြီး ကြာသင်္ကန်းဆိုတာ ရက်လုပ်ပြီး ဘုရားကို ကပ်ကြောင်းတွေအထိ ရှည်ရှည်လျားလျား ပြောမိပါတယ်။ ဒါက ကိုယ့်ဗုဒ္ဓဘာသာနဲ့ ဆိုင်သလို ရှေးဟောင်း သုတေသနပညာနဲ့လည်း ဆိုင်တော့ ကိုယ်ပြောတတ်တယ်လေ။

သူကလည်း အာရှတိုက်မှာ ကြာကို ပန်းအနေနဲ့တောင် မဟုတ်ဘဲ စားစရာ၊ ဟင်းချက်စရာ၊ ဆေးဝါး ဖော်စပ်ရာအထိ သုံးကြကြောင်းများကို ပြောပြနေပါတယ်။ ကိုရီးယား တိုင်းရင်း ဆေးပညာမှာ ကြာအိုင်နားက လေကို ဂျုံ ကြာဖက်နဲ့အုပ်ပြီး ပေါင်းတဲ့ ထမင်းကို ကြာဖက်ခင်းပြီး စား၊ ကြာရိုးကြာစွယ်ကို ဟင်းချက်ပြီး ကျွေးကာ သဘာဝနည်းနဲ့ ကုသကြောင်း စလောင်းမှာ ကိုးရီးယား(Arirang) လိုင်းကနေ ကိုယ်ကြည့်မိတာကိုလည်း ကိုယ်က အလှအယက်ပြောပြမိတယ်။

တရုတ်ဟင်းတွေထဲမှာလည်း ကြာရိုးကြာစွယ်တွေကို ထည့်ချက်တာလည်း ပြောပြမိရဲ့။

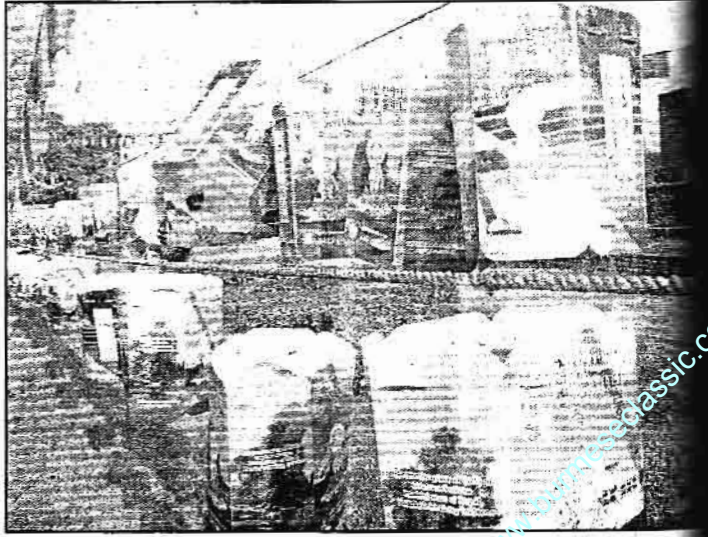
ကြာပန်းနဲ့ ဆိုင်တဲ့ ပြန်မာ ကဗျာတွေ၊ ဝတ္ထုတွေလည်း အများအပြား ရှိပါတယ်လို့ ပြောရင်း ကိုယ်က ခင်နင်းယုရဲ့ “ကြာတော့၌ ရွာသောမိုး”၊ မြသန်းတင်နဲ့ သိန်းဖေမြင့်ရဲ့ “နွဲ့ထဲက ကြာတွေအကြောင်း” ပြောပြတယ်။ ဆရာမင်းသုဝဏ်ရဲ့ “ကြာဆစ်ကြီး ကဗျာကို ရွတ်ပြပြီး အဓိပ္ပာယ်ဖော်ပြပါတယ်။ ပြီးတော့ ကြာရိုးကို ဆစ်ပြီး ပုတီးလုပ်ဆွဲပုံကို လုပ်ပြတယ်။

အဲဒီမှာတင် သူက ကြာဆစ်ကြီးလုပ်တာ(Lotus)လား၊ (Water Lilies) လားလို့ မေးပါလေရော။ “ဟင်... အတူတူမဟုတ်လား” လို့ ကိုယ်က ပြန်မေးမိတော့ ကိုယ် တတ်ယောင်ကားလုပ်ပြီး လျှောက်ပြောနေတာ သူ သိသွားပါးရော။

ကိုယ်ကလည်း “ကြာ” ဆိုတဲ့ ရှေးဟောင်း သုတေသနဆောင်းပါးရှည်တစ်ပုဒ် ရေးဖူးပြီးသားပို့ ကြာဖြူ၊ ကြာနီ၊ ကြာညိုတွေအကြောင်း လျှောက်ပြောမိတာပေါ့။ ကိုယ်က ကြာပန်းကို

ရေထဲမှာ ပေါက်တာ မြင်ဖူးတာပွင့်ဖတ်လေးတွေ အထပ်ထပ်ရှိတာယဉ်ကျေးမှုကိစ္စတွေမှာ ကြာပွင့်ပုံအမျိုးမျိုးနဲ့ သုံးတယ်။ ဒါတွေပဲတာလေ။ ကြာအမျိုးအစားတွေလည်း စာထဲမှာ ပါသလိုသာ ဖူးကြာ၊ ကမလာကြာ၊ ကုမုဒြာကြာ၊ ဩတံဆိပ်၊ ကြာခေါင်းလောင်း၊ စသဖြင့် ပြောနိုင်ပြီး ရေထဲက ပေါက်တဲ့ ဖတ်အထပ်ထပ်နဲ့ ပန်းတိုင်းဟာ ကြာချည်းသာလို့ ထင်ပြီး ပြောနေတာပဲ။

အဲဒီလိုနဲ့ ကိုယ် အရှက်ဖြန်ဖြန်ကွဲရပါလေရော။ ကိုယ်က မြန်မာ “ကြာ” ကို အင်္ဂလိပ်လိုပြောရင် သူ့လည်အောင်လည်း (Lotus) လို့ ဆွဲပြောမိတာကိုး။ တစ်ခါတစ်ခါလည်း ကြားဖူးထားတဲ့ အတိုင်း (Water Lilies) လို့လည်း ပြောမိတတ်ရဲ့။ ဒါမယ် ဝါဝါမြင်တိုင်း ရွှေမဟုတ်ဆိုထင်တကယ် ထဲထဲဝင်ဝင် လက်ကျကျသိတဲ့ စိုက်ပျိုးရေးသမား သူတော့ မတိကျလှဘူးပေါ့။ ဒီထောင့် (waterlilies) ပြောလိုက်၊ (lotus) ပြောလိုက် ဖြစ်နေတာပေါ့။ အဲဒါနဲ့ ကိုယ်ကို ကြာပင်၊ ကြာပွင့်တွေအကြောင်း အများကြီး သိလာထင်

ပြီးတော့ သူက ကိုယ် မသိတာကို သိကြောင်း ထောက်ပြမနေတော့ဘဲ အဲဒီနစ်ခု မတူတဲ့အကြောင်းကိုသာ ထောက်ပြဖို့ ရှင်းပြပါတော့တယ်။

နစ်ခုလုံးဟာ ကြာကို ညွှန်းပေးဖို့ ရေက ပေါက်တိုင်းတော့ ကြာမဟုတ်ဘူးလေ။ (lotus)ဆိုတာ ပဗ္ဗန္ဓာကြော့တို့လို ရေပြင်ပေါ်ကို အရိုးအစွယ်ထဲမှာနဲ့ ကြာရိုး ကြာစွယ်တွေက ထောင်တက်လာပြီး ပွင့်တာတဲ့။

(waterlilies)ကတော့ ရေနဲ့ ကပ်ပြီး ပွင့်တဲ့၊ ရေပေါ်မှာ လျှပ်ပြီး ပေါက်နေတဲ့ ကြာရိုး ကြာစွယ်ပျော့ပျော့နဲ့ အပွင့်သေးသေးလေးတွေတဲ့။ အဲဒီတော့မှ ကြာဆစ်ကြီးလုပ်လိုရတာက (Water lilies)ပါကလားလို့ ကိုယ် ချက်ချင်း နားလည်သွားတော့တယ်။

ကိုယ်လည်း မရက်အားနိုင်ဘဲ၊ သူ့လို ကျေးဇူးတွေတင်ရင်း၊ သူဟာ ထယ်သမားပီပီ စိုက်ပျိုးရေးအသိနဲ့ ကြာကို သိပ္ပံနည်းကျ လေ့လာသိရှိပြီး ထယ်ကတော့ ကြာကို စာလို သိခဲ့တာနဲ့ နားလည်သွားပါတော့တယ်။

အဲဒီမှာတင် သူက ကိုယ့် (Lap top)ကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး သူ့ဘောင်းဘီအိတ်ထဲကနေ (Memory Stick) ထုတ်ပြီး သူ့ကူးလာတဲ့ ကြာပန်းပုံမျိုးစုံနဲ့ သူ့ ကြာပန်းစီမံကိန်းကို ကိုယ့် (Lap top)ထဲ ထည့်ပေးပါရော။ သူနဲ့ ကိုယ်ဟာ နာရီပိုင်းအတွင်း သိကျွမ်းတဲ့ သူတွေနဲ့ မတူဘဲ နှစ်ပေါင်းများစွာ ခင်မင်လာတဲ့ သူငယ်ချင်းလို၊ သုတေသနတစ်ခုကို ပူးပေါင်းလုပ်နေကြသူ

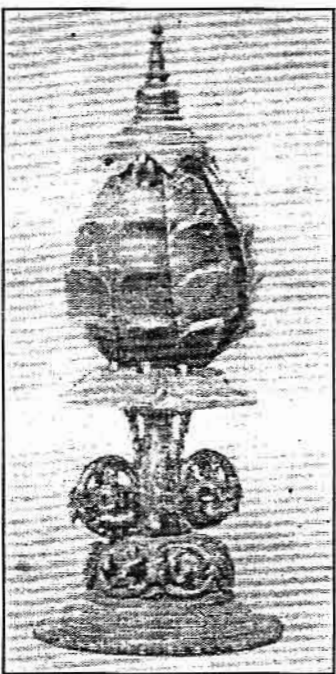

ကလည်း အံ့သြနေကြရဲ့။ သူ့ ကြာပန်းဥယျာဉ်ထဲက ကြာပန်းပုံတွေကြည့်ပြီး ကိုယ်က... “ခင်ဗျားက ကြာပန်းချစ်သူအစစ်ပဲ”

လို့ ကိုယ် သူ့ကို ချီးကျူးလိုက်တယ်။ သူက သူ့ရဲ့ အိပ်မက်ဖြစ်တဲ့ ကြာပန်းဥယျာဉ်အကြောင်း ဆက်ပြောပြနေတယ်။ ပြောတာမှ မရပ်မနား ပြောတာပါ။ ဘယ်လောက်ကြာကြာ ပြောခဲ့သလဲဆိုရင် ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော်ကြီးကို ဖြတ်မိပြီး သီဟိုဠ်ကျွန်းကို ရောက်တဲ့အထိပါ။

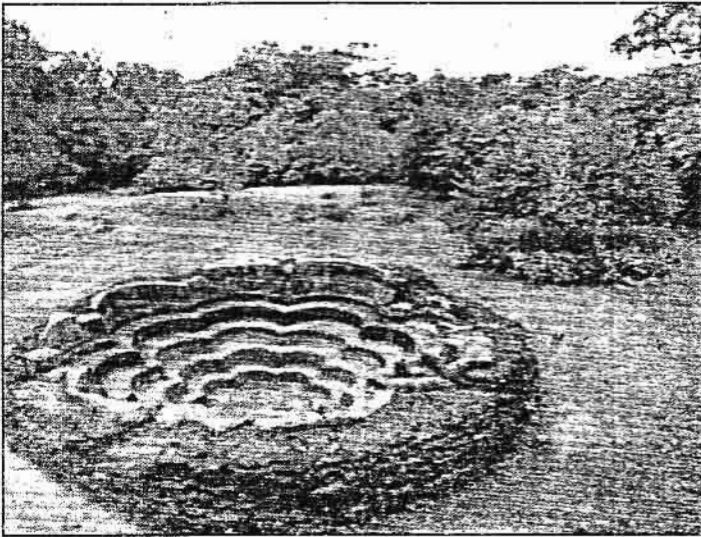
သူက စီးပွားရေး အခြေခံတဲ့ ခရီးသွားလုပ်ငန်း(Eco-tourism)ကို စိတ်ဝင်စားတယ်တဲ့။ သူ့လယ်ယာမြေမှာ ကြာပန်းတွေ စိုက်ပြီး လူတွေ “ကြာ”ကြည့်ဖို့ (ကြာကြည့် ကြည့်ဖို့ မဟုတ်) ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းလုံးက လာကြတာမျိုး ဖြစ်စေချင်သတဲ့။

အဲဒီ အိပ်မက်ကို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ လွန်ခဲ့တဲ့ ၁၅နှစ်လောက်ကတည်းက ကမ္ဘာအနှံ့ လျှောက်သွားပြီး ကွဲပြားခြားနားတဲ့ ကြာနဲ့ ရေပေါက်ပင်တွေရဲ့ အရိုင်းပင်မျိုးပေါင်းများစွာကို အများကြီးရခဲ့တာပဲ။

တွေလို ဖြစ်သွားတယ်။ မျက်နှာဖြူတွေဟာ ကိန်းခန်းကြီးတယ်။ အရောတင် မနေတတ်ဘူး ဆိုတာ မဟုတ်ပါလား။ သူတို့လည်း ကိုယ်တို့လိုပဲ ခင်မင်တတ်၊ ကူညီတတ်၊ စပ်စုတတ်တာပဲလို့ သိလိုက်ရတယ်။ အနောက်တိုင်းသားတွေဟာ အသိပညာ၊ အတတ်ပညာတွေကို သိပ်မျှဝေ(share) တတ်တာပဲလို့လည်း ကိုယ် လက်ခံလိုက်တယ်။ ကိုယ်တို့နှစ်ယောက် အလုပ်ဖြစ်နေတာ လှမ်းကြည့်ပြီး ကိုယ်တို့ ဘုရားဖူးအဖွဲ့

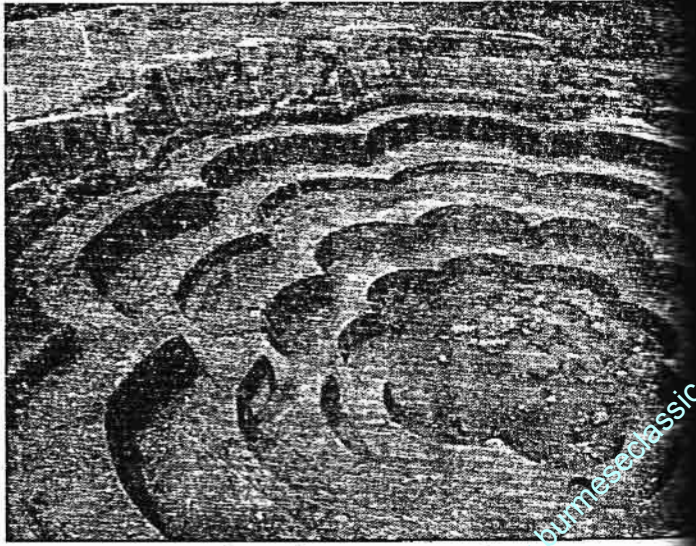

ကြာနဲ့ တူတဲ့ (Water-chestnuts) လို အပင်မျိုးလည်း ပါတယ်တဲ့။ သူ့ ရည်ရွယ်ချက်မှာ အဲဒီအပင်တွေကို ကြီးမားတဲ့ ဥယျာဉ်ကြီးအတွင်းမှာ ပြန် စိုက်ပျိုး ပြသမယ်။ သူတို့ကို မျိုးပြုန်း ပျောက်ကွယ်မှု မဖြစ်အောင်လည်း စောင့်ထိန်းပေးမယ်။ မျိုးသုဉ်းလှလှ ဖြစ်နေတဲ့ ကြာပဗ္ဗနွဲ့ ကြာမျိုးရင်း အစုံကို သူက စောင့်ရှောက်ကာကွယ် ပေးမယ်။ ဒီလို စုဆောင်းနိုင်ဖို့အတွက် ဘာသာမျိုးစုံ၊ ယဉ်ကျေးမှုမျိုးစုံနဲ့ သူ ထိတွေ့ခဲ့ရပါသတဲ့။ ခြားနားလှတဲ့ ယထာဝရ ဝင်အမျိုးမျိုးနဲ့ ဒေသတွေကိုလည်း ဖြတ်ကျော်သွားရောက်ခဲ့ရသတဲ့။ သူ့ရဲ့ ကြာပန်းဥယျာဉ်ကြီး ပေါ်ပေါက်ဖြစ် တည်လာဖို့အတွက် သစ်သီးဝလံ ပန်းမန်ဥယျာဉ်စိုက်ပျိုးဆိုင်ရာ (Horticultural)၊ စိသုကာဆိုင်ရာ (Architectural) နဲ့ ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ (Cultural) ပညာအမျိုးမျိုး၊ ဟန် အမျိုးမျိုးကိုလည်း နားလည်အောင် သူ လေ့လာခဲ့ရတယ်။ ကြာပန်းနဲ့ ပတ် သက် ဆက်နွယ်နေတဲ့ ဘာသာရေးနဲ့ ယဉ်ကျေးမှု လေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာတွေ ကိုလည်း သူ စောင့်ထိန်းချင်ပါတယ်

တဲ့။ မတူညီတဲ့ ဘာသာရေးအခြေခံ တွေကလည်း ကြာပန်းကို အကြောင်း ပြုပြီး တစ်စုံတစ်ရာမှာတော့ ကိုက်ညီ ညီညွတ်သွားရင် ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးကို လည်း ဖြစ်ပေါ်စေမှာပဲတဲ့။
 “ကြာပန်းဟာ စိတ်နှလုံးကို နှည့်လန်းဆတ်စေတယ် မဟုတ်လား” လို့ သူက ပြန်မေးသေးတယ်။ သူ့ ကြာဥယျာဉ်မှာ ကမ္ဘာ့လူမျိုးပေါင်းစုံ၊ ယဉ်ကျေးမှုပေါင်းစုံ၊ ဘာသာရေးပေါင်း စုံနဲ့ အတူယှဉ်တွဲ ညီညွတ်ရေးကို သူက မျှော်လင့်နေပြန်ရဲ့။
 ပြီးတော့ သူ ကြာပန်းဥယျာဉ်

ဟာ ကမ္ဘာ့လူ့ညီ ခရီးသည်တွေထံ ဆွဲဆောင်ရုံသာမက၊ ပညာရေးဗဟို ဌာနလည်း ဖြစ်လာမယ်တဲ့။ ကြာပန်း တွေရဲ့ မျိုးစိတ်၊ မျိုးရင်းတွေကို သုတေ သနပြု လေ့လာခြင်းအပြင် ကြာပန်း များရဲ့ မူရင်း ပေါက်ရောက်ရာ နိုင်ငံ၊ ကြာနဲ့ ဆက်နွယ်တဲ့ ဘာသာရေးတွေ ကိုလည်း လူတွေ ဆက်လက်လေ့လာ နိုင်သတဲ့။ ကြာပန်းဟာ လူ့စုံသက်သက် သာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူတို့ရဲ့ နောက်ဆုံး ထူးခြား ပြင်းထန်ပြီး သီးခြားလည်ပြု တဲ့ ယဉ်ကျေးမှုနဲ့ ဘာသာရေးနောက် ခံတွေ ရှိနေသတဲ့။ ကမ္ဘာ့လူ့ဦးစီး အများစုနဲ့လည်း မတ်သက်နေရဲ့။ နိုင်ငံ အတော်များများက လူသားထုကြီးထဲ ယဉ်ကျေးမှု၊ အနုပညာနဲ့ စားသောက် နေထိုင်ရေးတွေမှာပါ နက်နက် ရှိုင်းရှိုင်း ဆက်နွယ်နေတာပါ။ သူ့ ကြာဥယျာဉ်မှာ မူလဒေသခံ လူမျိုး တွေ၊ အာရှတိုက်သားတွေ၊ အမေရိကန် အလယ်ပိုင်းနဲ့ အာဖရိကသားတွေထဲ မက အမေရိကန်နဲ့ ဥရောပသားတွေ အားလုံးပါတဲ့။ ဒါပေမယ့် ကြာပန်း ကြာစွယ်နဲ့ ကြာစေ့၊ ကြာဆံတွေ စားသုံးနိုင်တယ် ဆိုတဲ့၊ ထူးခြား စေလွန်ကိုတော့ အတော်များများ

သြဿေးပါဘူးတဲ့။ ကြာဟာ လူမှု
ထိန်းကျင့်အတွက် ဒီလို အကျိုး
ဆရာတွေ ရှိတာပါတဲ့။

ဒါကြောင့် သူက သူ့လယ်ယာ
မြေမှာ ကြာတွေကို ကြီးစားပမ်းစား
စီစဉ်ပေးနေတာပါ။ သူရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုတွေ
တစ်ကိုယ်တော် စွန့်စားလုပ်ဆောင်
နေတာကြောင့် သူ့အရပ်ဒေသလည်း
ဆောင် သူ အောင်မြင်သွားတဲ့အခါ
နည်းသည်တွေ လာရောက်ကြည့်ရှုပြီး
ထင်ကားလာမှာ လူတွေလည်း အလုပ်
ကြံတော့မှာပါတဲ့။ သူဒေသ (The
Soga Valley)ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာလည်း
ထက်လာမှာတဲ့။

သူတို့အနီးက(Tilba)မှာလည်း
ဥယျာဉ်တွေ ရှိသေးသတဲ့။ အဲဒီကို
ထည်း ခရီးသည်တွေ ထောင်နဲ့ ချီပြီး
လာနေကြပြီတဲ့။ အခြား ဥယျာဉ်တွေ
ထည်း သူတို့ဝန်းကျင်မှာ ထပ်ပြီးဖြစ်
ထွန်းလာစေချင်သေးသတဲ့။ ဥယျာဉ်
ဆေးကြီးဖြစ်မှ ဥယျာဉ်ခြံမြေ စိတ်ဝင်
စသူတွေ ပိုလာဖြစ်မှာတဲ့။ ဒါမှ ပိုစည်
စားလာမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒေသခံတွေ
ထည်း အလုပ်အကိုင် အခွင့်အရေး
တွေ ပိုရလာမယ်။ အချိန်ပိုင်းဖြစ်ဖြစ်
အချိန်ပိုင်းဖြစ်ဖြစ် လုပ်နိုင်လာကြမယ်
ဆို သူက သူ့ဆန္ဒကို ပြောသေးတယ်။

ပြိုင်ဘက်မရှိ ထူးခြားတဲ့ သူ့
ကြာဥယျာဉ်ကို လူတွေ စိတ်ဝင်စားမှာ
သေချာပါတယ်လို့လည်း ယုံကြည်
တက်ကြွစွာ ပြောနေလေရဲ့။

အဲဒါတွေ တစ်ဆက်တစ်စပ်
တည်းဖြစ်လာရင် သူတို့နေရာကို လူ
တွေ ပိုလာကြမှာ ဖြစ်ပါတယ်လို့လည်း
စိတ်ကူးယဉ်ပြပါသေးတယ်။ သူတို့
အရပ်သာမက၊ ကြာကို အကြောင်းပြု
ပြီး အရှေ့တောင်အာရှတစ်လွှားလည်း
ပွံ့ပြီးလာမှာတဲ့။ ကိုယ်က ဆီရမ်ရိမြို့
ကနေ တုန်လေဆပ်အိုင်ကြီးကို
အသွားလမ်းတစ်လျှောက်မှာလည်း
ပိုင်နဲ့ချီပြီး ရှည်လျားတဲ့ ကြာအိုင်တွေ

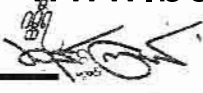

ရှိကြောင်း၊ မြင်ခဲ့ဖူးကြောင်း ပြောပြ
တော့ သူက မှတ်စုစာအုပ်လေးထုတ်
ပြီး နေရာမှတ်သားထားလိုက်ပါသေး
တယ်။ သူ အဲဒီကို သွားလိမ့်ဦးမယ်
ထင်ရဲ့။ ဒေသဘက်ကမ်း၊ တွဲတေးသွား
လမ်းဘေးမှာလည်း ကြာအိုင်ကြီးတွေ
ရှိတယ်ပြောတော့ သူ ရောက်ဖူးတယ်
တဲ့။ သူ့မှတ်စုစာအုပ်လေးမှာ မြန်မာ
လက်ရေးနဲ့ ရေးပြီး သူ့ကို လမ်းညွှန်
ထားတဲ့ ဒေသဘက်ကမ်းက လိပ်စာ
တစ်ခုတောင် ကိုယ့် တွေ့လိုက်ပါသေး
တယ်။

ခု ပြောရင်တောင် လေယာဉ်ပေါ်
မှာ ဆုံခဲ့ရတဲ့ သြစတေးလျှော့ မိတ်ဆွေ
ကြီးကို သတိရနေမိလေရဲ့။ သူက
အခု သူ့မှာ စီမံကိန်း စတင်ဖို့အတွက်
အချိန်အနည်းငယ်သာယူဖို့ လိုတော့
ကြောင်း၊ သူ့မှာ စုဆောင်းထားတဲ့ ရေ
ပေါက်ပင်တွေ ထောင်ပေါင်းများစွာ ရှိ
နေပြီး အဲဒါတွေသာမက ချုံပင်၊ အလှ
ပင်၊ ဝါးရုံတွေပါ ရှိနေကြောင်း အားရ
ဝမ်းသာ ဆိုပါတယ်။ အိပ်မက်ကောင်း
မက်ပြီး ယောင်ြုံးနေတဲ့ ကလေးငယ်
လို သူ့မျက်နှာက ရွှင်နေတယ်။ ရေ
ပေါက်ပင်အများစုကို အိုးတွေနဲ့ စိုက်
ထားလို့ အလွယ်တကူ လိုရာရွှေ့နိုင်ပါ
တယ်တဲ့။ အိုးတွေကို ကျောက်၊ မြေ၊
ပလတ်စတစ် (Stone/Ceramic/
Plastic)တွေနဲ့ လုပ်ထားတယ်။ ကန်
တွေကိုတော့ ပလပ်စတစ်၊ အင်္ဂတေ
(plastic liners or concrete)တွေ
နဲ့ လုပ်ထားတယ်။ အပင်တွေသာမက၊
အဲဒါတွေနဲ့ လိုက်ဖက်မယ် ကျောက်
ဆစ်ရုပ်(Statues)တွေ၊ ရှေးဟောင်း
ကျောက်ထွင်း တရုတ်ပန်းအိုး(antique
Chinese hand-hewn stone
pots)တွေ၊ သစ်သားပန်းပု၊ ကျောက်
ထွင်းပန်းပုတွေလည်း ရှိနေသေးသတဲ့။
ကြာပန်းတွေနဲ့ ဆက်စပ်သမျှ ပစ္စည်း
တွေကို ပညာရပ်ဆန်ဆန် ဟောပြော
ပို့ချနိုင်ဖို့ပါ စုထားတာတဲ့။

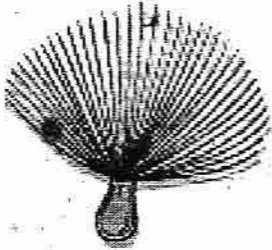
သြစတေးလျှော့နဲ့ အထူးသဖြင့်
အာရှတစ်လွှားဟာ ပဒုမ္မာကြာရဲ့ မူရင်း

How Seeds Travel

by the wind

milkweed

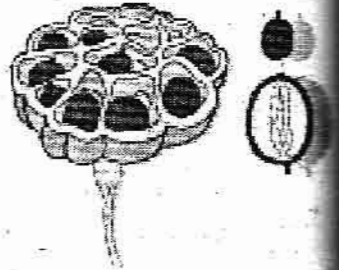
by animals

beggar-ticks

by water

lotus

ဒေသဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့ဟာ အရွယ် အစားစား၊ အရောင်အမျိုးမျိုးနဲ့ ပွင့်ပတ် ပွင့်ချပ်အရေအတွက်မျိုးစုံနဲ့ ဖွဲ့စည်း ထားတာပါ။ ရိုးရိုးပွင့်ချပ်နည်းနည်းက နေရာနဲ့ ချီတဲ့ ပွင့်ချပ်တွေအထိ ရှိကြ တယ်။ ပွင့်ချပ်ပုံကလည်း အမျိုးမျိုးပါ။ ကြာတွေနဲ့အတူ ယှဉ်တွဲစိုက်ပျိုးဖို့ ခပ်ဆင်ဆင်တူတဲ့ Water Iris တွေ ကိုလည်း စုဆောင်းထားပါသတဲ့။

ဧည့်သည် ခရီးသွားတွေ ရောက် လာတဲ့အခါ ဧည့်ခံကြိုဆိုဖို့၊ ဝင်ကြေး ကောက်ခံဖို့၊ အမှတ်တရပစ္စည်း (souvenirs) လေးတွေ ရောင်းဖို့၊ အပင်ပေါက်လေးတွေ ရောင်းဖို့၊ နမူ နာပြ ရင်းလင်းဖို့၊ အပင်တွေ စုဖို့၊ နောက်ပိုင်းမှာ အပင်ပေါက်တွေကို လက်လီလက်ကား (Retail) ပြည့်စုံ ကျယ်ပြန့် ဖြန့်ဖြူးနိုင်အောင် ပျိုးခင်း

(Nursery)တွေ လုပ်ဖို့၊ အားလုံး စိတ်ကူးရေးဆွဲထားပါတယ်တဲ့။ ယုတ်စွ အဆုံး ခရီးသည်တွေအတွက် ကျား-မ သီးခြား အိမ်သာတွေလည်း ပါရဲ့။ သည့်ထက် ပိုအောင်မြင်လာရင်တော့ အသေးသုံး ပစ္စည်းလေးတွေ ရောင်းချ ဖို့ ဆိုင်လေး(Kiosk)တွေတောင် စီစဉ် ထားချင်ပါသတဲ့။

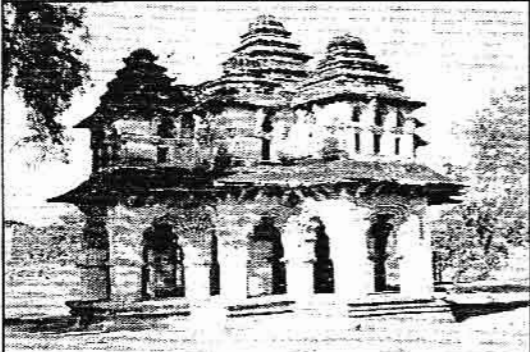
အဲဒီလိုနဲ့ သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ ကိုလံဘိုမြို့တော်၊ နိုင်ငံတကာ (ဘန် ဒရာနာယကေးလေဆိပ်)ကို သီရိ လင်္ကာအချိန် ည ၉နာရီ ၅မိနစ်ရောက် သွားပါတယ်။ ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော် ကို ဖြတ်ပြီး ၃နာရီကျော်ခန့် လေယာဉ် စီးနင်းခဲ့ရတာပါ။ လေထဲက မိတ်ဆွေခွဲ စကားကောင်းလာလို့ အချိန်တွေကုန် မုန်းမသိ ကုန်ခဲ့ပါတယ်။ ကြားမှာ တစ်နာရီပျောက်ဆုံးသွားခဲ့လို့ အသက်

တစ်နာရီကျော် ပိုရှည်ရတယ်လို့ မေ မိပါရဲ့။ လေယာဉ်ပေါ်က အဆင်း တော့ ကြာပန်းချစ်သူ ကိုယ့်မိတ် က သူနဲ့ ဆက်သွယ်ဖို့ တဖွဖွပြော နှုတ်ဆတ်သွားပါတယ်။ ကြာတ တာတွေ မကြာစေဖို့၊ ကြာတွေ က ဆုတောင်းပေးရင်ဖြင့် မိတ် ရဲ့ စိတ်ကူးအိပ်မက်တွေ မကြာ လက်တွေ့ဖြစ်ပေါ်လာပါစေ။ “ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေး၊ ကမ္ဘာ့သမ ပေါက်ပင်အရင်းအမြစ်တွေ ပျိုးပေး ရေး၊ ကမ္ဘာကြီး စိမ်းလန်း စိုပြည် နိုင်ငံတကာ ကြာအိုင်ကြီး”ကနေ ပြ သင်းနဲ့တွေ ကမ္ဘာ့လေထုထဲမှာ သံ ပြီး ငြိမ်းချမ်းရေးတွေ တည်ဆောက် ပါစေလို့... ■

* * *

ကိုးကား (မဟာဝိဇ္ဇာ၊ ရှေး

တကိုး - စပ်ထွန်းမှတ်ဝင်း မြန်မာ့ရိုးရာ စာ သိပ္ပံပညာ၊ အာသနပလ္လင်တော် ဝါဟန စီးတော်ယာဉ်များ မှတ်တမ်း ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ သာသနာရေးဦးစီးဌာန - 'lotus' Encyclopaedia Britannica 2012.

KIDSZONE

Baby Fancy World

- (1) Junction Square Level (2), C-228 C-235 C-248, Kamaryoot Tsp. Yngon.
(2) Taw Win Center Level (2), 3084-3085, Da Gon Tsp. Yangon.
Ph : 09 524 2121, 09 4922 1290

ပန်းတံခွန်
 ဝန်ကလေး
 သစ်မယုံလည်း
 ပုံပြင်မဟုတ်

သူခိုး...။
သူခိုးဆိုတာက ပိုင်ရှင် မသိ
အောင် ပိုင်ရှင်ရဲ့ ပစ္စည်းဥစ္စာကို ခိုးတဲ့

စားပြ...။
စားပြဆိုတာက ပိုင်ရှင်ရဲ့ ပစ္စည်း
ဥစ္စာကို ပိုင်ရှင်ကိုယ်တိုင်က မပေးချင်
မသိပေးအောင် ပိုင်ရှင်ကို စားနဲ့
ခြိမ်းခြောက်ယူတဲ့သူ။

သူက သူခိုးလည်း မဟုတ်ဘူး။
ပြုလည်း မဟုတ်ဘူး။ ပိုင်ရှင်သိ
အောင် ပိုင်ရှင်ပစ္စည်းကို ပြောင်ယူတာ။
မသိပေး စားနဲ့ မခြိမ်းခြောက်ဘူး။
မသိမှ မခြိမ်းခြောက်ဘူး။

ပိုင်ရှင်က သူ့ကို မကြောက်ဘူး။
ပိုင်ရှင်စိတ်ထဲမှာ သူ့ကို ကြောက်စိတ်
မည်းနည်းမှ မဝင်ဘူး။ ဝင်တာက
အားသင့်တဲ့ စိတ်။ ဘယ်လောက်
အားသင့်လဲဆိုတော့ ပိုင်ရှင်မျက်စိ
အောက်က သူ ပျောက်သွားတဲ့အထိ။

ပိုင်ရှင်က လူမဟုတ်ဘူး။ သာ
နာဝန်ထမ်း ရဟန်းတော်တစ်ပါး။
သာတော်တစ်ပါး။ ကျောင်းထိုင်ဆရာ
တော်တစ်ပါး။ ဆရာတော်ရဲ့ ဘွဲ့တော်
ဘဒ္ဒန္တစန္ဒိမာ။

ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တစန္ဒိမာရဲ့
ပစ္စည်းက ဓာတ်လုံး။ ဓာတ်လုံးကို လုံ
ခြုံစွာ ပြောင်နှိုက်ယူသွားတဲ့သူက...

ရောဝတီတိုင်။ မအူပင်ခရိုင်၊
တနင်္သာရီမြို့နယ်မှာ ကျေးရွာအုပ်စု
ရရှိပါတယ်။ အုပ်စုတစ်စုရဲ့ နာမည်
"ရေပဲလှကြီး"။

ရေပဲလှကြီးကျေးရွာအုပ်စုမှာ
ရေပဲလှကြီး ပိန်းချောင်းအရှေ့ (ဦးပြ

မင်းအစု) ပိန်းချောင်းကြီး(ပိန်းချောင်း
ရွာမ) ကြိုတုံးလေး(လက်ခုပ်စု) စံကျ
စာဖြူဝဲ၊ ငါးကြင်းချောင်း၊ ဂရက်တာ၊
လိန်ကုန်း၊ ဂုံညင်းတန်း၊ ညောင်
ဂရက်လိန်ကုန်း စတဲ့ ရွာတွေ ပါဝင်ပါ
တယ်။ အဓိက ရွာမကြီးကတော့ ရေပဲ
လှကြီးရွာပါ။

ရေပဲလှကြီးရွာမှာ အရှေ့ကျောင်း
လိုခေါ်တဲ့ ပုဗ္ဗာရုံ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း
နဲ့ အနောက်ကျောင်းလိုခေါ်တဲ့ ပစ္စိမာ
ရုံ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းရှိပါတယ်။

အရှေ့ကျောင်းမှာ သီတင်းသုံး
တော်မူခဲ့တဲ့ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာနဲ့
ပြည့်စုံတော်မူတဲ့ သက်တော်ရှည် ဆရာ
တော်တစ်ပါးကတော့ ဘဒ္ဒန္တစန္ဒိမာပါ။

ဆရာတော်က ဖရိယတ္တိသာသနာ
ပဋိပတ္တိသာသနာနဲ့ ပဋိဝေဓ သာသနာ
တော်သုံးရပ်ကို တည်တဲ့ ပြန့်ပွားအောင်
ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သလို၊ ဝါသနာ
တစ်ရပ်ကိုလည်း ပျံလွန်တော်မူခါနီး
အထိ စွန့်မသွားခဲ့ပါဘူး။ ဆရာတော်ရဲ့
ဝါသနာက ဖိုလ်ထိုးတာပါ။

ဆရာတော် ဖိုလ်ထိုးတာနဲ့ ပတ်
သက်တဲ့ အမှတ်တရတစ်ခုကို ဖော်ပြ
ပါဦးမယ်။

စာရေးသူရဲ့ မိဘနှစ်ပါးနဲ့ အစ်ကို၊
စာရေးသူတို့ မိသားစုလေးယောက်ဟာ
ရန်ကုန်ရောက်၊ မအူပင်ရောက်၊
ဟိုရောက် သည်ရောက် နေရာကနေ
ပန်းတနော်မြို့မှာ အခြေတည်ခဲ့ပါတယ်။
အရွယ်ရောက်လာပြီးနောက်မှာ အစ်ကို
ရော၊ စာရေးသူပါ ပန်းတနော်မှာ မနေ
ကြတော့ပါဘူး။ ပန်းတနော်အိမ်မှာတော့
အဖေနဲ့ အမေသာ ကျန်ရှိခဲ့ပါတယ်။

ဆရာတော်နဲ့ အဖေက သူငယ်
ချင်းပါ။ တစ်နေ့မှာ စာရေးသူတို့ ပန်း
တနော်အိမ်ကို ဆရာတော် ကြွလာ
တော်မူပါတယ်။ အဲဒီအချိန်က စာရေး

သူကလည်း ကိစ္စနဲ့ ပန်းတနော်အိမ်ကို
ရောက်နေတဲ့ အချိန်ပါ။

အဖေ့ကို ဆရာတော်က မင်းမှာ
ကြေးပြားတွေ ရှိတယ်မဟုတ်လား။
လေးငါးပြားလောက် ယူပြစ်မလို့ ပြော
လို့ အဖေက ရိတ်အကြောင်း လျှောက်
တင်ပြီး ကြေးပြား ငါးပြားကို ဆက်ကပ်
ပါတယ်။

အဲဒီမှာ ဆရာတော်က ဒီမှာ
ကြည့်ချိပြီး သူ့ဓာတ်လုံးကို ထုတ်ပြခဲ့
တယ်။ စာရေးသူ မြင်တွေ့ခဲ့ရတာက
တော့ ရွှေတုံးကြီးလိုပဲ။ ကြေးပြား
တစ်ပြားကို ဆရာတော်က ဓာတ်လုံးနဲ့
ပွတ်တိုက်လိုက်တော့ ကြေးပြားက
အရောင်ပြောင်သွားတယ်။ နောက်ထပ်
ကြေးပြားနှစ်ပြားကို တိုက်ပြတော့လည်း
အရောင်ပြောင်းကုန်ကြတယ်။ အဲဒီ
ဓာတ်လုံးနဲ့ ပွတ်တိုက်ခဲရတဲ့ ကြေးပြား
သုံးပြားရဲ့ အရောင်က ကျန်တဲ့ ကြေး
ပြားနှစ်ပြားရဲ့ အရောင်နဲ့ မတူတော့ဘူး။
တကယ်ရွှေပြားတွေမှ ရွှေပြားတွေလို
ထင်ခဲ့ရတဲ့အထိ။

အဖေ၊ အမေနဲ့ စာရေးသူက
အံ့အားတသင့် ကြည့်နေတုန်း ဆရာ
တော်က သတိပေးခဲ့တယ်။

“အဲဒါတွေက ရွှေအစစ်မဟုတ်
ဘူး။ နာရီပိုင်းလောက်ပဲ ရွှေဖြစ်ပြီး
နောက်တော့ မူလအတိုင်း ကြေးပြား
ပြန်ဖြစ်သွားမှာ။ ငါ့ဓာတ်လုံးက ရွှေဖြစ်
ပြီးဆိုတာ မင်းတို့ကို ပြတာ။ ဒါပေမယ့်
ဒါတွေကို မမက်မောနဲ့။ ရွှေဖြစ်ဖြစ်၊
ဘာဖြစ်ဖြစ် ရုပ်ရှိရင် ဖြစ်ပြီး ပျက်မှာပဲ။
နာမ်လည်း အတူတူပဲ။ ရုပ်နာမ်ရဲ့ ဖြစ်
ပျက်ဒုက္ခကင်းတဲ့ အဖြစ်ကို ရရှိသာ
ကြီးစားကြ။ ငါ ဖိုလ်ထိုးတာက ရွှေဖြစ်
ငွေဖြစ်လောက်ကို လိုချင်တာ မဟုတ်
ဘူး။ ထွက်ရာပေါက်ဖြစ်ချင်လို့
လို ပြောပြီး ကြေးပြားသုံးလုံးကို

ဝေးဝေးရောက်အောင် လွှင့်ပစ်ခိုင်းပါတယ်။ အဲဒီအချိန်က ပန်းတနော်ဗြဲထဲမှာ တောင်ရေတွေ လွှင့်တယ်။ စာရေးသူတို့အိမ်က ခြေတံရှည်အိမ်မြင့်၊ အိမ်အောက်မှာ ပတ်ပတ်လည် ရေတွေ တဖွေးဖွေးနဲ့။

အဖေက ကြေးပြားအားလုံးကို နောက်ဖေးက ကျည်းပင်နားရောက်အောင် လွှင့်ပစ်ပါတယ်။ ကြေးပြားတွေက အဝေးကြီးရောက်ပြီး နောက်ဖေးရေအိုင်ကြီးထဲ ကျသွားတော့တာပါပဲ။

အဲဒါ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တစန္ဒိမာရဲ့ ဓာတ်လုံးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ စာရေးသူရဲ့ ကိုယ်တွေ့။

ဆရာတော်ရဲ့ ဓာတ်လုံးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အဖြစ်အပျက်တစ်ခုလည်း ရှိပါသေးတယ်။ ဒီအဖြစ်အပျက်ကတော့ ဆရာတော်ပြောပြလို့ သိရတာပါ။

တစ်ညနေ၊ နေဝင်ရီတရော ညီအစ်ကို မသိတသိအချိန်မှာ ခါတိုင်းလိုပဲ ဆရာတော်က ဖိုလ်ထိုးပါတယ်။ ဖိုလ်ထိုးတဲ့နေရာက ခါတိုင်း ထိုးနေကျ ဇရပ်လှကြီးအရှေ့ကျောင်းရဲ့ ကျောင်းခေါင်းရင်းက သိမ်တိုက်ထဲမှာ။

သိမ်တိုက်က တိုက်အဆောက်အအုံ၊ သွပ်မိုးနဲ့ ပြတင်းပေါက်တွေနဲ့ ခြေကျော် တံခါးတစ်ပေါက်ရှိတယ်။ အားလုံးက ဘာအပျက်အစီးမှ မရှိပါဘူး။ ဆရာတော် ဖိုလ်ထိုးနေတုန်း လုံထဲက အလင်းရောင်တွေ ပျံ့ထွက်လာတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ သိမ်ရဲ့ ခြေကျော်တံခါးကို ခေါက်တဲ့ အသံနဲ့အတူ...

“ဆရာတော်ဘုရား၊ တံခါး ခဏလောက် ဖွင့်ပေးပါ ဘုရား”

ဆိုတဲ့ အသံကို ဆရာတော်က ကြားခဲ့ရပါတယ်။

အသံရှင်က ဆရာတော်ရဲ့ လက်ရင်း တပည့်ကြီး ဦးတင်ကြည်၊ ဦးတင်ကြည်က ဇရပ်လှကြီးရွာသား။ အရှေ့ကျောင်းရဲ့ သာသနာရေးကိစ္စတွေကို ဦးစီးဦးဆောင် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး။

လက်ရင်း တပည့်ကြီးဖြစ်တဲ့ ဦးတင်ကြည်ရဲ့ အသံလို ထင်လိုက်တာနဲ့ ဆရာတော်က သူ ဖိုလ်ထိုးနေပါလားဆိုတဲ့ အသံကို ခဏမေ့သွားတယ်။ သမုဒယ သံယောဇဉ်ဆိုတာ တကယ်နွယ်မှုင်ပတ်တတ်တဲ့ အမျိုးပဲ။

ဆရာတော်က ခြေကျော်တံခါးကို ဖွင့်လိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ ဆရာတော် ပထမဆုံး မြင်တာက ဦးတင်ကြည်ရဲ့ ရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန်နဲ့ တူတဲ့သူ။ ဦးတင်ကြည်လို ဆရာတော်က ထင်နေတုန်း ဦးတင်ကြည်ပုံသဏ္ဍာန်ပျောက်သွားပြီး လူနီနီရောက်လာတယ်။ နောက်တော့ လူနီနီက လိမ္မော်ရောင်ပြောင်း လိမ္မော်ရောင်က မီးနီရောင်ပြောင်း အပြောင်းအလွဲက တကယ်ပြန်တာ။

အပြောင်းအလွဲမြန်သလို၊ အပျံလည်း မြန်တယ်။ ရုပ်ပြောင်းရပ်လွဲ မြန်တဲ့သူ။ အဲဒီသူက ငှက်လို ပျံပြီး ဆရာတော်ရှေ့မှာပဲ ဆရာတော်လုံထဲက အရောင်တဝင်းဝင်း တောက်နေတဲ့ ဓာတ်လုံးကို နှိုက်ယူပြီး တဟားဟား ရယ်ရင်း ငှက်လို ကောင်းကင်ကို ပျံထွက်သွားတာတဲ့။

တကယ်တော့ ဆရာတော် အဲဒီလိုဖြစ်တာ ဦးတင်ကြည် လုံးဝ မသိခဲ့ရပါဘူး။ ဦးတင်ကြည်မှာ လုံးဝ အဖြစ်မရှိပါဘူး။ ဘာလို့ဆိုတော့ ဦးတင်ကြည်က သူ့အိမ်နားနီးချင်းဖြစ်တဲ့ ဦးတင်မြင့်တို့အိမ်ကို ရောက်နေလို့ပါပဲ။

အခုတော့ ကာယကံရှင်ဖြစ်တဲ့

ဆရာတော်လည်း ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပြီ။

ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စာရေးက ဘာမှနားမလည်တော့ ဘာမှမသိချင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကြားခဲ့ရစကားနှစ်ခွန်းတော့ ရှိပါတယ်။ နှစ်ယောက်က တစ်ယောက် တစ်ပြောကြတာပါ။

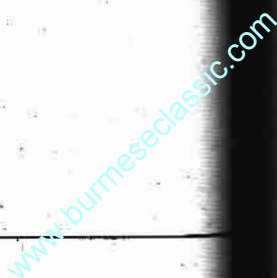
“ဆရာတော်ရဲ့ ဓာတ်လုံးတကယ်အောင်ခဲ့တာကွ။ ထွက်ပေါက် အောင်လို ဓာတ်လုံးက ထာဝရ ဝင်း တပြောင်ပြောင်နဲ့ အရောင်ထွက်ခဲ့တာ။ ဒါကို ဖိုးပျံနိုင်တဲ့ ကျွန်တို့ရဲ့ ရှိတဲ့သူက ဆရာတော်ရဲ့ တပည့်ကြီး ဦးတင်ကြည်ဟန်ဆောင်ပြီး လုံထဲ ဓာတ်လုံးကို ပြောင်နှိုက်ယူသွားတာလို့ ပြောတယ်။ နောက်နှစ်ယောက်ကတော့...

“ဓာတ်လုံးဆိုတာ ပြဒါးပါတယ် ပြဒါးဆိုတာ အပူနဲ့ တွေ့ရင် အပူတာပေါ့။ အငွေ့ထွက်တာပေါ့။ အထွက်တော့ တဝင်းဝင်း တလက်ထဲ ဖြစ်ပြီး ပျောက်သွားတာပေါ့။ ဆရာတော်က သူ့ဓာတ်လုံးကို အစွဲအလမ်းကြီးတဲ့သူဆိုတော့ စိတ်မှာ မြင်သလိုလို၊ ကြားသလိုလိုကြီး အာရုံတွေ ဖောက်ပြန်ပြီး ပြောတာမှာပါ”

တဲ့။ စာဖတ်သူတွေရော ဘာလို့ ပြောချင်ပါသလဲ။

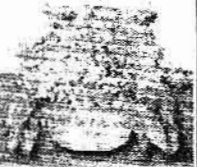
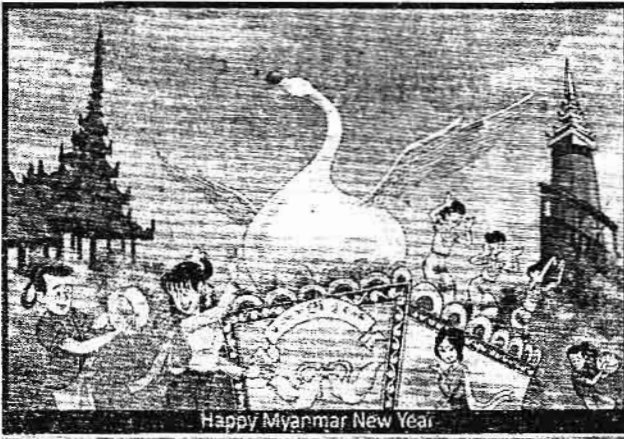
မင်းတရားနားနား

၂၀၁၄အတာသကြိန်နှင့် ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာ

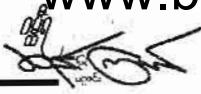

ဦးထွေရာတို (နတ္ထဝိသိတုံ)

မြန်မာလူမျိုးတို့သည် သမိုင်းမှတ်တမ်းများစတင်အတည်ပြုနိုင်သည့် ပုဂံအင်ပါယာခေတ်မှစတင်၍ ဦးခေါင်းဆေးခြင်းအမှုကိစ္စအား မင်္ဂလာတစ်ပါးအဖြစ် ဆောင်ရွက်လေ့ရှိကြပါသည်။ ဦးခေါင်းဆေးကြရာဝယ် ကမ္ဘာပေါ်ရှိလူသားအသီးသီးမှအသွင်သဏ္ဍန်အမျိုးမျိုးဖြင့် ဆေးကြောသန့်စင်သော်လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်သည့် အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံများနှင့်အိန္ဒိယရှိဟိန္ဒူလူမျိုးများမှာ ကား မင်္ဂလာတစ်ပါးအဖြစ်သတ်မှတ်၍ အမြတ်တနိုးတန်ဖိုးထားဆောင်ရွက်လေ့ရှိကြပါသည်။ ဘုရားရှင်လက်ထက် ဆက်မှစတင်၍ ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာဆောင်ရွက်မှုများအား တွေ့ရှိရပေရာ သက်တမ်း ထောင်ချီ၍ တည်တံ့ခိုင်မြဲနေသည့် အဓမ္မအနစ်တစ်ရပ်ဖြစ်ပေသည်။ ဦးခေါင်းဆေးခြင်းမင်္ဂလာကို မြန်မာ့ မြေပေါ်၌ မြန်မာ့ရိုးရာမဟာသကြိန်ကာလအတွင်း မင်းကေရာဇ်မှစတင်၍အောက်ခြေလူတန်းစားများအထိ ရောက်ယဉ်ကျေးမှုအဓမ္မအနစ်အဖြစ်အစဉ်တစ်စိုက်ဆောင်ရွက်လာခဲ့ကြကြောင်းတွေ့နိုင်ပါ လိမ့်မည်။

ဆိုသော်လည်း ၂၀ရာစုနောက်ပိုင်း ဆေးရောင်စုံသကြိန်ခေတ်သို့ရောက်ရှိလာချိန်မှ စတင်၍ ယနေ့ သရုပ်ပျက်သကြိန်ခေတ်အချိန်ထိ တစ်ဖြည်းဖြည်းချင်းပျောက်ကွယ်လုမတတ်လျော့ပါးလာပြီး ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာအား သက်ကြီးရွယ်အိုဘိုးဘွားမိဘများသာဆောင်ရွက်လာခြင်းအသက်(၅၀) အောက်လူကြီးပိုင်း၌ဆောင်ရွက်လိုမှုလျော့ပါးလာခြင်းအသက်(၃၀)အောက်လူငယ်လူရွယ်များဆောင်ရွက်မှု(လုံးဝ)မရှိတော့ခြင်းများကို ဝမ်းနည်းဖွယ်ရာတွေ့မြင်ရပါသည်။ ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာပြု၍ အမြတ်တနိုးတန်ဖိုးထားရမည့် ဆံကေသာအလှတရားအပေါ်၌ ဖြူနီဖြာဝါဆေးရောင်စုံများရောက်ရှိ ထားကြပြီး သကြိန်နှင့်မြန်မာလူမျိုးတို့၏အလှတရားများသည် တဖြည်းဖြည်းချင်း အကျည်းတန် နှစ်ဆိုးမှုနိဝါးလာကြောင်း တွေ့နိုင်ပေလိမ့်မည်။

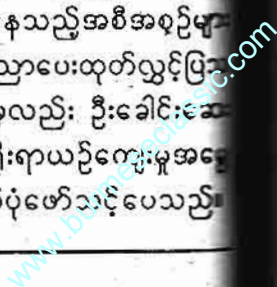
ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာတိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်ရသည့် အဓိကအကြောင်းအချက်တစ်ရပ်ရှိပါသည်။ မြန်မာတို့၏ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာများသည် သကြိန်ကာလအတွင်း မိမိကြိုက်နှစ်သက်သည့်အချိန်တွင် ဆောင်ရွက်ခွင့်မရှိပဲသကြိန်စာများ၌ အချိန်နာရီမိနစ်များအားပေါ်ပြထားကြောင်းတွေ့နိုင်ပါ

လိမ့်မည်။ထိုသို့ဖော်ပြရာတွင် ကျမ်းဂန်ပါအချက်များကိုတရားသေဖွဲ့ကိုင် ဆောင်ရွက်ကြခြင်းကြောင့် အချို့ကာလဦးခေါင်းဆေးရမည့်အချိန်များသည် ညဖက်ကာလများဖြစ်နေတတ်ကြောင်း တွေ့ရပါ သည်။သို့ဖြစ်၍ညဖက်အိပ်စက်နေသောအချိန်များ၌ မည်သူမှဦးခေါင်းဆေးခြင်းအမှုကိစ္စအား မင်္ဂလာ တစ်ပါးအဖြစ်ဆောင် ရွက်လိုခြင်းမရှိနိုင်တော့ပေ။အလားတူစွာ ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာပြုခြင်းသည် အနာရောဂါဘယကင်းရှင်းပြီး အတိတ်တွင်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သောဝေဒနာဟောင်းများ ပျောက်ကင်းချမ်းသာ စေလို သည့်ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ပေရာ ညဖက်အချိန်အခါသမယများ၌ ဦးခေါင်း ဆေးမင်္ဂလာဆောင်ရွက်ပါက ကျန်းမာရေးအညံ့ဖြစ်ပွားစေမည့်ဆန့်ကျင်ဖက်ဆိုးကျိုးတရားများလည်း ပေါ်ထွန်းလာနိုင်ပေသည်။သို့ပါ၍ သင်္ကြန်၌ လူငယ်လူရွယ်များမှအစပြု၍ လူကြီးသူမအားလုံး လိုက် လားလား ဆောင်ရွက်လိုသည့် မင်္ဂလာအချိန်အခါကောင်းများဖြစ်ရန် လိုအပ်ပေလိမ့်မည်။

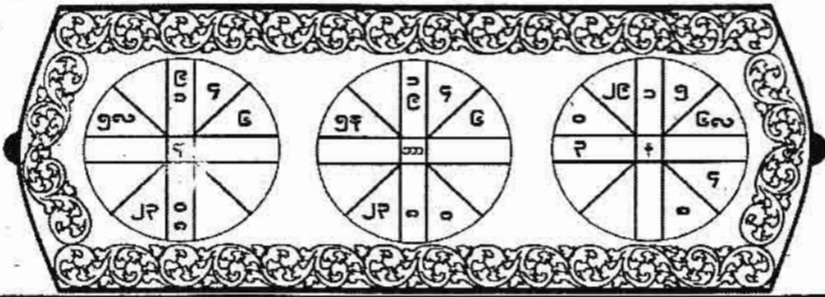
အထူးသဖြင့် ရှေးကျမ်းဂန်များ၌ချမှတ်ထားသော ဥပဒေသများမှာလည်း များစွာသံသယဖြစ်ဖွယ်များ ပါရှိနေပေ သည်။သင်္ကြန်ကျချိန်ဇာတာခွင်၌ မိဿနှင့်တူလင်ဖြစ်ပါက ဗသျှသင်္ကြန်ခေါ်ဆိုပြီး သင်္ကြန်မကျမီ အချိန်၌ ဦးခေါင်းဆေး မင်္ဂလာပြုရမည်ဟု သတ်မှတ်ထားပါသည်။သင်္ကြန်ကျချိန် ကရကင်နှင့် မကာရလင် ဇာတာခွင်ဖြစ်ပါက အာယာမသင်္ကြန်ဟုခေါ်ဆိုပြီး သင်္ကြန်ကျချိန်၌ ဦးခေါင်း ဆေး မင်္ဂလာ ပြုရန် ညွှန်ကြားထားပါသည်။ကျန်သည့်လင်များဖြင့်သင်္ကြန်ကျလျှင် သာမန္တသင်္ကြန် ဟုခေါ်ဆိုပြီး သင်္ကြန်ကျပြီး မြန်မာနာရီတစ်နာရီ(၂၄မိနစ်အတွင်း) ဦးခေါင်းဆေးရန် ဖော်ပြထား နေပါသည်။ထိုအခြေခံဥပဒေသများသည် မည်သည့်အကြောင်းကဏ္ဍများကိုအခြေခံ၍ချမှတ်ထားကြောင်း တိကျသေချာစွာကျမ်းဂန်များ၌ ဖော်ပြထားခြင်းမရှိသည်ကိုလည်းလေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။သင်္ကြန် ညွှန်ကြားသည့်နေ့မင်းမိဿရာသီပြောင်းရွှေ့မှုနှင့်အထွန်းတောက်ဆုံးဥစ်ရာသီအလင်းရောင်အားကို မူတည် တွက်ချက်ထားခြင်းဖြစ်ပေရာ နေမင်းကိုနက္ခတ်သိပ္ပံပညာရပ်အရ အားအကောင်းဆုံးမွန်းတည့်ဘာဝ များ၌ ဖန်တီးပုံဖော်သင့်ပေသည်။ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာအမှုကိစ္စများကိုလည်း နေမင်းမြန်မာနိုင်ငံ ဧရိယာ အဝန်းအဝိုင်းမှဖြတ်သန်းချိန် မွန်းတည့်ဘာဝရောက်ရှိချိန်(၁၀)တန့်.ဘာဝ(သို့)၉တန့်.(သို့) ၁၁တန့်.ဘာဝများတွင်သာ ဖြစ်နေသင့်ပါသည်။ထိုသို့နေမင်း(၉၊၁၀၊၁၁)တန့်.ဘာဝများသို့ရောက် ချိန်ဖြစ်ပါက နံနက်နာရီအတွင်းမှနေ့လည်၂နာရီအတွင်းဖြစ်နေသည့်အတွက် အသက်ရှည်ကျန်းမာ အနာမဲ့စေရေးအတွက် ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာဆောင်ရွက်မှုသည် အထောက်အပံ့ဖြစ်စေပါလိမ့်မည်။

မြန်မာ့မြေ၌ ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာအခမ်းအနားများ ပြန်လည်နိုးထရှင်သန်သက်ဝင်လှုပ်ရှားလာစေ ရေးအတွက် နိုင်ငံတော်အစိုးရအနေဖြင့်လည်း မြို့နယ်အသီးသီး၌ ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာစည်ကားစွာ ကျင်းပနိုင်ရေးအတွက် ရေကစားမဏ္ဍပ်များ၌ အထူးအစီအစဉ်များအဖြစ် ထည့်သွင်းကျင်းပပေးခြင်း ဦးခေါင်း ဆေးမင်္ဂလာကျင်းပရမည့်နေ့ရက်အချိန်အခါများအား တစ်နိုင်ငံလုံးစိတ်ဝင်တစားသိရှိနိုင်ရန် မီဒီယာ အသီးသီးမှ တရားဝင်သတင်းထုတ်ပြန်ပေးခြင်း၊သင်္ကြန်ဖျော်ဖြေရေးမဏ္ဍပ်များတွင်လည်း ဦးခေါင်း ဆေး မင်္ဂလာကျင်းပရမည့်အချိန်နာရီမိနစ် များ၌ ဖြေဖြေရေးအစီအစဉ်များအား ရပ်တန့်စွာ ဦးခေါင်း ဆေးမင်္ဂလာအခမ်းအနားများထည့်သွင်းကျင်းပပေးခြင်းနိုင်ငံအတွင်းထုတ်လွှင့်ပြသနေသည့် ရုပ်သံလိုင်းများမှလည်း ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာကျင်းပရမည့်အချိန်တွင် ပြသနေသည့်အစီအစဉ်များ ကို ခေတ္တ ရပ်တန့်၍ ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာဆောင်ရွက်ပုံအဆင့်ဆင့်အား ပညာပေးထုတ်လွှင့်ပြသ ပေးခြင်း၊နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီးအပါအဝင်အစိုးရအဖွဲ့အစည်းအကြီးအကဲများမှလည်း ဦးခေါင်းဆေး မင်္ဂလာ အခမ်းအနားများအား ပါဝင်ဆင်နွှဲပုံဖော်ပေးခြင်းဖြင့် မြန်မာတို့၏ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုအဖွဲ့ ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာဆောင်ရွက်မှုများအား ပြန်လည်ထိမ်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ပုံဖော်သင့်ပေသည်။

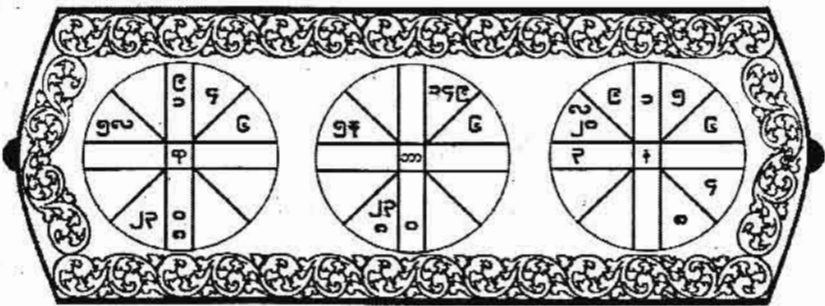

ယခုနှစ် ၂၀၁၄ မဟာသင်္ကြန်ပွဲသည် သာမန္တမဟာသင်္ကြန်ဖြစ်သည့်အတွက် ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာ ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် ကျမ်းဂန်ဥပဒေသများမှ ဖော်ပြထားသော အချိန်နာရီမှာ သင်္ကြန်ကျပြီး ၂၄ မိနစ် ဖြစ်သည့်အတွက် ၂၀၁၄ ဇူလိုင်လ (၁၄) ရက်၊ မြန်မာစံတော်ချိန် နံနက် ၁၀ နာရီ ၄၂ မိနစ် ဖြစ်ပါသည်။ ယင်း အချိန်၌ ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာပြုလုပ်ပါက ရာထူးဘုန်းကံရှိသူများကို ကိုယ်စားပြုသည့် စနေဂြိုဟ် အာရီရန်အတိုက်အခံဘာဝတွင် ရက်တည်နေသည့်အတွက် ရာထူးဩဇာထိခိုက်ကျရှုံးမှုများ ဖြစ်ပေါ် ဘာတတ်ပါသည်။ ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာဆောင်ရွက်ရန်အတွက် သံန္နိဋ္ဌသင်္ကြန်စကားပြေကျမ်း အောက်နည်းအရ ဇာတာခွင်အား အောက်ပါအတိုင်းဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာဆောင်ရွက်ရန်အတွက် သံန္နိဋ္ဌသင်္ကြန်စကားပြေကျမ်းဇာတာခွင်

သို့ပါ၍ အဖက်ဖက်မှအပြစ်ကင်းစင်ပြီး ကောင်းကျိုးမင်္ဂလာတရားများ ရရှိလာနိုင်သော ၂၀၁၄ ဇူလိုင်လ (၁၄) ရက်၊ မြန်မာစံတော်ချိန် နေ့လည် ၁၁ နာရီ ၄၀ မိနစ် မှ နေ့လည် ၁၁ နာရီ ၅၇ မိနစ် အတွင်း ထုန်ရာသီလက်ဝဲဂူတ္တမနဝင်း ရရှိချိန်သာ ဖြစ်သင့်ပါသည်။ ထိုအချိန်အခါတွင် ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာ ကျင်းပခြင်းဖြင့် ဦးခေါင်းဆေးခြင်းကြောင့် ရရှိလာမည့် အကျိုးတရားများအား ပြည့်ဝစွာ ရရှိလာပါလိမ့် မည်။ ဆင်္ကြန်အကျနေ့ မြေခံသည် မိတ္တူမြေခံ (သင်္ကြန်စာများပါမြေခံဖြင့် ကွဲလွဲမှုရှိပါလိမ့်မည်)။ ယခု အရေးသူတွက်ချက်ဖော်ပြထားသော မြေခံသည် အမေရိကန်ဂြိုဟ်သွားစနစ်ဖြင့် လမင်း၏အလင်းအား ထိထိကိုတွက်ချက်သည့်အတွက် မြန်မာဂြိုဟ်သွားပြက္ခဒိန်တွက်ချက်မှုများဖြင့် ကွဲလွဲမှုရှိနေပါသည်။ ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာအား ဖော်ပြပါနေ့ရက်အချိန်တွင် တနင်္လာနေ့သားသမီးမှလွဲ၍ ကျန်သည့်နေ့ သားသမီးများအားလုံး ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။ ခေတ်သစ်နက္ခတ်သိပ္ပံတွက်ကိန်းများအရ ဦးခေါင်းဆေး မင်္ဂလာဆောင်ရွက်သင့်သည့် ဇာတာခွင်အား အောက်ပါအတိုင်းဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာဆောင်ရွက်ရန်အတွက် နက္ခတ်သိပ္ပံတွက်ကိန်းများဖြင့် တွက်ချက်ထားသော ဇာတာခွင်

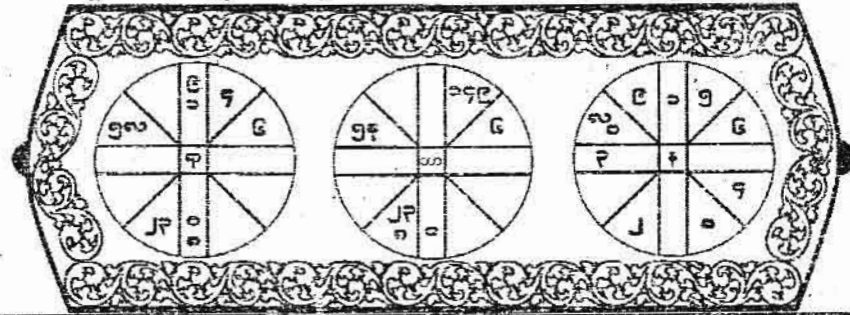

သင်္ကြန်အကျနေ့၊ ဧပြီ ၁၄ ရက်၊ တနင်္လာနေ့၊ နေ့လည် ၁၁ နာရီ ၄၀ မိနစ်မှ ၁၁ နာရီ ၅၀ မိနစ်အတွင်း တနင်္လာသားသမီးမှလွဲ၍ ကျန်နေ့သားသမီးများဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာဆောင်ရွက်ပုံအဆင့်ဆင့်

နေ့သားသမီး	သွားရောက်ရမည့်အရပ်(ဂဟပတိ)	မျက်နှာမှလှည့်အရပ်(ဂြဟဇာပွင့်ရာအရပ်)	အခင်းပြုလုပ်ရန်	ကိုင်ဆောင်ရန်
တနင်္ဂနွေ	အနောက်တောင်ထောင့်အရပ်	အနောက်အရပ်	ဒန်းညွန့်(၁၀)	ကံကော်ညွန့်(၁၅)
အင်္ဂါ	အနောက်မြောက်ထောင့်အရပ်	အနောက်အရပ်	ကံကော်ညွန့်(၁၀)	ရွက်လှ(၁၇)
ဗုဒ္ဓဟူး	မြောက်အရပ်	အနောက်အရပ်	နေဒင်(၈)	ပျဉ်းမ(၁၉)
ဩဂုတ်လ	အရှေ့အရပ်	အနောက်အရပ်	ရွက်လှ(၁၇)	သီဟို(၂၁)
သောကြာ	တောင်အရပ်	အနောက်အရပ်	ပျဉ်းမ(၁၉)	ဒန်းညွန့်(၁၀)
စနေ	အရှေ့မြောက်အရပ်	အနောက်အရပ်	သီဟို(၂၁)	ဒန်း(၆)
ရာဟု	အရှေ့တောင်အရပ်	အနောက်အရပ်	နေဒင်(၈)	ပျဉ်းမ(၁၉)

ဥပမာအားဖြင့် တနင်္ဂနွေနေ့သားသမီးတစ်ဦးသည် ဖော်ပြပါနေ့ရက်အချိန်၌မိမိနေအိမ်ခြံဝင်

(သို့)တိုက်ခန်း၏ အနောက်တောင် ထောင့်အရပ်သို့ သွားရောက်ပြီး အနောက်ဖက်သို့ မျက်နှာမူ၍ ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာဆောင်ရွက်ရပါမည်။ ဆောင်ရွက်ရာတွင် ဒန်းညွန့်(၁၀)ညွန့်ကို အခင်းပြုလုပ်လက်တွင် ကံကော်ညွန့်(၁၅)ညွန့်ကို ကိုင်ဆောင်၍ ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာအား ဆောင်ရွက်သင့်ပါသည်။ ကျန်နေ့သားသမီးများလည်း အထက်ပါဥပမာအတိုင်း ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။ တနင်္လာနေ့သားသမီးများသည် မဟာသင်္ကြန်အကြတ်နေ့၊ ဧပြီ(၁၅)ရက် မြန်မာစံတော်ချိန်နေ့လည် ၁၁ နာရီ ၄၅ မိနစ်မှ ၁၂ နာရီ ၄၅ မိနစ်အတွင်း ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာအား ဆောင်ရွက်သင့်ပါသည်။ ခေတ်သစ်နက္ခတ်သိပ္ပံတွက်ကိန်းများအရ တနင်္လာနေ့သားသမီးများ မဟာသင်္ကြန်အကြတ်နေ့ ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာဆောင်ရွက်သင့်သည့်ဇာတာခွင်အား အောက်ပါအတိုင်းဖော်ပြအပ်ပါသည်။

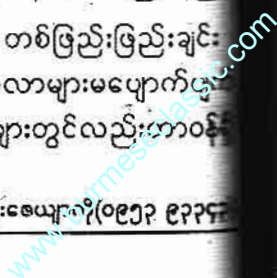
ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာဆောင်ရွက်ရန်အတွက်နက္ခတ်သိပ္ပံတွက်ကိန်းများဖြင့်တွက်ချက်ထားသောဇာတာခွင်

သင်္ကြန်အကြတ်နေ့၊ ဧပြီ ၁၅ ရက်၊ နေ့၊ နေ့လည် ၁၁ နာရီ ၄၅ မိနစ်မှ ၁၂ နာရီ ၄၅ မိနစ်အတွင်း တနင်္လာသားသမီးများဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာဆောင်ရွက်ပုံအဆင့်ဆင့်

နေ့သားသမီး	သွားရောက်ရမည့်အရပ်(ဂဟပတိ)	မျက်နှာမှလှည့်အရပ်(ဂြဟဇာပွင့်ရာအရပ်)	အခင်းပြုလုပ်ရန်	ကိုင်ဆောင်ရန်
တနင်္လာ	အနောက်အရပ်	အနောက်မြောက်အရပ်	ဒန်း(၆)	နေဇာ(၈)

မြန်မာ့မြေ၌ ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုသင်္ကြန်ပွဲများဆက်လက်ရှင်သန်ထွန်းကားနေသော်လည်း သင်္ကြန်

ဖြင့်ယဉ်တွဲလုပ်ဆောင်လေ့ရှိသောဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာအခမ်းအနားများမှာ တစ်ဖြည်းဖြည်းချင်း လျော့ပါးပျောက်လျက်ရှိနေပေသည်။ ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာထုံးတမ်းအစဉ်အလာများမပျောက်ပျက်ရန်အတွက် တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်သူတို့တွင်လည်း တာဝန်ရှိသည်... လူကြီးမိဘများတွင်လည်း တာဝန်ရှိသည်... မျိုးဆက်သစ်လူငယ်များတွင်လည်း တာဝန်ရှိနေပေလိမ့်မည်.....

၂၀၁၄၊ ဧပြီလအတွက်

နာမက္ခရာဆန်း အထူးဟောစာတမ်း

ဂဗ္ဘိရ ဆရာလှမျိုး (B.Sc)

တနင်္ဂနွေအက္ခရာ

(အ၊ အာ၊ ဣ၊ အိ၊ အီ၊ ဥ၊ ဥု၊ ဧ၊ ဩ) စသည့် "အ" အသံထွက်နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ . . .

ဤလတွင် အလုပ်အကိုင်အကြံအစည် အဆင်ပြေ တိုးတက် အောင်မြင်မည်။ လုပ်ငန်းသစ်တစ်ခု စတင်ရမည်။ ဝယ်ယူရယူယာ လုပ်ကိုင်ရမည်။ အိမ်၊ ဆိုင်ခန်း ပြုပြင်မွမ်းမံရမည်။ နေအိမ်မှ ဘုရားပွဲ၊ အိမ်တွင်းအုန်း အုန်းစို့ထွက်ပါက အောင်းသော နိမိတ်ဖြစ်သည်။ ငွေဝင်သော်လည်း မတည့်မြဲဖြစ်နေမည်။ ကားပျက်မည်။ လမ်းသွားရင်း ကားပျက်၊ ဘီးပေါက် စသည့် နိမိတ်တွေ့ကာ ယတြာကျေသည်။ မိဘဆရာသမားကျေးဇူး အထူးသိ၍ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပါ။ လောဘ၊ ရမ္မက်ထခြင်း ခံနိုင်ပါ။ ငွေ၊ ကား၊ ကျောက်၊ မြေနှင့် ပတ်သက်သောအမှု ဖြစ်တတ်သည်။ အမှုမဖြစ်အောင် နေရာတကာ ဆရာလုပ်၊ နှီးဆောင်မှု မပြုသင့်ပေ။ ဖြတ်လမ်း စီးပွားရေး ရှောင်ပါ။
အောင်းကျိုးပြုယတြာ - တနင်္ဂနွေ အင်္ဂါနေ့တွင် အုန်းသီးပါသော ဆွမ်း၊ မုန့်လုံးရေပေါ် အုန်းသီးပါသော အာဟာရတစ်ခုခု အလှူဒါနပြုပေးပါ။

တနင်္လာအက္ခရာ

(က၊ ခ၊ ဂ၊ ဃ၊ င)နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ . . .

ဤလတွင် ပုံမှန်အလုပ်သာ ဆက်လက်လုပ်ကိုင်နေသင့်ပါသည်။ လုပ်ငန်းသစ် စမည်ဆိုပါက စီမံကိန်းရေးဆွဲ၍ နေရာတကျ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ပြီးမှ စတင်ပါ။ အိုးအိမ်အဆောက်အအုံကိစ္စ အဆင်ပြေမည်။ ဆန်၊ ဆီ၊ ဆေး၊ ဆား၊ စက်ပစ္စည်း၊ ဆိုင်ခန်း၊ စိန် စသည့် အင်္ဂါနံများ အရောင်းအဝယ်မှ အကျိုးအမြတ်ခံစားရမည်။ အကြွေးပေး၊ အကြွေးယူ၊ ငွေချေးငှားကိစ္စ နှစ်ကို သတိထား လုပ်ကိုင်ပါ။ လူလိမ်တွေ့တတ်သည်။ အမှုပြဿနာဖြစ်သူကို ငွေချေးငှား အာမခံ၊ သက်သေ မပြုလုပ်ပေးရ။ နှိပ်သော မိတ်ဆွေနှင့် လမ်းခွဲရတတ်သည်။ တနင်္လာ+ကြာသပတေး+အမည်ပါသူများကို သတိထား ပေါင်းပါ။ လောင်းကစား မှီ အကျိုးမပေးသေးပါ။
အောင်းကျိုးပြုယတြာ - ခွေး နို့ ငါး၊ ကြောင်၊ ကြက် စသည့် တနင်္လာနံ သတ္တဝါများကို တနင်္လာနေ့တိုင်း အစာကျွေးပါ။

အင်္ဂါအက္ခရာ

(စ၊ ဆ၊ ဇ၊ ဈ၊ ည) နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ . . .

ဤလတွင် မမျှော်လင့်ဘဲ ငွေအစုလိုက်ဝင်ခြင်း၊ ကံစမ်းမဲပေါက်ခြင်း၊ အကြံအစည်အောင်မြင်ခြင်းများ ကြုံတွေ့ရမည်။ အကြီးအကဲ၊ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထံ အကူအညီရမည်။ ကျန်းမာရေးမကောင်းသူဖြစ်က ဆေးကောင်း၊ ဆရာကောင်း တွေ့မည်။ ဆရာတစ်ဦးထံမှ အဆောင်ကောင်းရရှိမည်။ ငွေချေးငှားခြင်း အာမခံခြင်း အထူးရှောင်ပါ။ ဖြတ်လမ်းစီးပွား အောင်းကစား အကျိုးမပေးပါ။ မည်သည့်ကိစ္စမဆို တနင်္လာ၊ ကြာသပတေးနေ့ ရှောင်ပါ။ ထိုနေ့အမည်ပါသူများကိုလည်း ရှောင်ပါ။ ကြားဝါခြင်း မပြုလုပ်ဘဲ မှန်ကန်ရိုးသားစွာနေပါ။ ဘုန်းကြီး၊ ဘိုးတော်၊ ဖယ်တော်အတုအယောင်တွေ တွေ့တတ်သည်။ နှိပ်သောနာပါက ၁အစ ၃အဆုံး၊ ၃အစ ၁အဆုံး အောင်ဘာလေထီကြီးထိုးပါ။
အောင်းကျိုးပြုယတြာ - မွေးနေ့နှင့် တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း အုန်းဆွမ်း၊ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ၊ မုန့်လုံးရေပေါ် အုန်းသီးပါသော အစားအစာများ ဒါနပြုပေးပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးနံအက္ခရာ

(ဃ၊ ရ၊ လ၊ ဝ၊ ဋ) နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလတွင် လုပ်ငန်းနှစ်ခုလုပ်ကိုင်ခြင်း၊ တာဝန်နှစ်ခုယူခြင်းတို့ ကြုံတွေ့ရမည်။ လူမှုရေး ပရဟိတလုပ်ငန်းများ ပါဝင်လုပ်ကိုင်ရမည်။ စေတနာသည် ဝေဒနာဖြစ်တတ်သည်။ စိတ်ရှည်သည်းခံပြီး ပြုလုပ်ရမည်။ ဝင်ပြီးပစ္စည်း ပြန်ထွက်၊ ထွက်ပြီးပစ္စည်း ပြန်ဝင်ကိန်းရှိသည်။ ချစ်သူနှင့် ခွဲခွာနေရမည်။ ကွဲကွာနေသော အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရမည်။ အိမ်အဆောက်အအုံ ပြုပြင်မွမ်းမံရမည်။ ငွေရင်းနှီးမြှုပ်နှံရသော လုပ်ငန်းကြီး မပြုလုပ်သင့်သေးပါ။ ဆွေမျိုးသားချင်း ကျန်းမာမည့်တတ်သည်။ ဂရုစိုက် ကုသ ပြုစုပေးပါ။ ပြည်တွင်းပြည်ပ ယာယီ ခရီးသွားရမည်။ ဘာသာရေးအဓိဋ္ဌာန်တစ်ခု မပျက်မကွဲပြုလုပ်ပါ။ စိတ်မပါဘဲ ဟန်ဆောင် ဘာသာရေး(ဘုန်းကြီးဝတ်)ပြုလုပ်ပါက ကျန်းမာရေးညံ့မည်။

ကောင်းကျိုးပြု ယတြာ - မွေးနေ့တိုင်း စံပယ်ပန်း၊ စိန်ပန်း၊ ဆီမီး၊ ဆေးဘူး၊ ဆပ်ပြာ တစ်မျိုးမျိုး အဆင်ပြေသလို အိမ်ပေး၏ပါ။

ကြာသပတေးနံအက္ခရာ

(ပါ၊ ဇ၊ ဗ၊ ဘ၊ မ) နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလတွင် လုပ်ငန်း စီးပွား ယာယီရပ်ဆိုင်းနေရမည်။ ဟိုဟာလုပ်ရ ကောင်းနှီးနှီး၊ ဒီဟာလုပ်ရ ကောင်းနှီးနှီးဖြစ်နေမည်။ လောဘတကြီး အလျင်စလို မပြုလုပ်သင့်ပေ။ ဖြတ်လမ်းစီးပွား(လောင်းကစား၊ ဥပဒေနှင့် မကင်းသောအလုပ်)ရှောင်ပါ။ ရင်သော မိတ်ဆွေနှင့် ငွေကြေး၊ ကား၊ မြေ၊ ကျောက်နှင့် ပတ်သက်သောအမှုကြောင့် လမ်းခွဲရမည်။ ဟန်ဆောင်မိတ်ဆွေ လူသိအကျင့်ပျက်သူအား သတိထားပေါင်းပါ။ မည်သည့်ကိစ္စမဆို တနင်္လာ၊ ကြာသပတေးနေ့ ရှောင်၍ ပြုလုပ်ပါ။ ငှက်ပျောသီး၊ ဟင်းခါး၊ ကြက်သား၊ ဘဲသား ချဉ်ပေါင်း၊ ကော်ဖီ များများစားသောက်ခြင်း မပြုရ။ ကျန်းမာရေးညံ့တတ်သည်။ အနောက်အနောက်အရပ်ရှောင်ပါ။

ကောင်းကျိုးပြုယတြာ - နေအိမ်ဘုရားတွင် ဆီးသီး၊ ဆီးယို၊ ဆီးဖျော်ရည်၊ ဆီထမင်း(တစ်မျိုးမျိုး) မကြာခဏ ကပ်လှူပါ။

သောကြာနံအက္ခရာ

(သ၊ ဟ) နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလတွင် မမျှော်လင့်ဘဲ ငွေအစုလိုက် ဝင်ကိန်းရှိသည်။ ပြည်တွင်းပြည်ပခရီးဝေး သွားလာရမည်။ ကွဲကွာနေသော မိတ်ဆွေ၊ ဆရာသမားနှင့် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရမည်။ စက်ပစ္စည်း၊ ဆိုင်ခန်း၊ ဆေး ဝင်မည်။ အရောင်းအဝယ် ကောင်းကျိုးပြုဝင်ငွေနှင့် ထွက်ငွေ မမျှမတဖြစ်နေတတ်သည်။ ရပ်ဝေးနေ သားသမီးထံမှ ကူညီထောက်ပံ့မှု ရရှိမည်။ လူမျိုးခြား နိုင်ငံခြား ဆက်နွယ်သောအလုပ်တစ်ခု ပြုလုပ်ရမည်။ မိမိနေအိမ်သို့ ဘိုးတော်၊ မယ်တော်၊ ဘုန်းကြီးအတုအယောင်များ ရောက်ရှိလာတတ်သည်။ အထူးသတိထားပါ။ အလိမ်ခံရတတ်သည်။ ကွဲကွာနေသော ချစ်သူ၊ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရမည်။ ဝမ်းနှင့် ပတ်သက်သော ဝေဒနာဖြစ်မည်။

ကောင်းကျိုးပြုယတြာ - အရေဉာက်သို့ မျက်နှာမှ၍ တရော်ကပ်ပွန်းနှင့် ခေါင်းလျှော်လိုက်ပါ။ အညစ်အကြေးကို အရှေ့ဘက်အရပ်သို့ စွန့်ပါ။

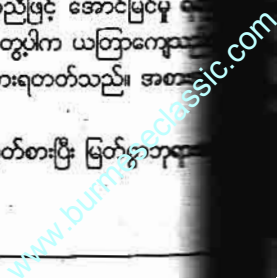
စနေနံအက္ခရာ

(တ၊ ထ၊ ဒ၊ ဇ၊ န၊ ဌ) နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလတွင် အကြံအစည် ရည်ရွယ်ချက်များ အပြိုင်အဆိုင် အခက်အခဲကြုံတွေ့ပြီးမှ အောင်မြင်မည်။ အတွင်းရန်၊ အပြင်ရန် ပေါ်တတ်သည်။ ရတာ မလို၊ လိုတာ မရဖြစ်နေမည်။ ပြည်တွင်းပြည်ပ ခရီးသွားလာရမည်။ အကြီးအကဲ (သို့မဟုတ်) လက်အောက်ငယ်သားတို့ထံမှ ကူညီထောက်ပံ့ အားပေးမှု ရရှိမည်။ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့၏ အကူအညီဖြင့် အောင်မြင်မှု ရမည်။ မည်သည့်ကိစ္စမဆို ရိုးသားပွင့်လင်းစွာ ဆောင်ရွက်ပါ။ နေအိမ်တွင် မီးချောင်းပျက်၊ ပန်းကန်ကွဲ နိမိတ်တွေ့ပါက ယတြာကေုာ်ညံ့မှတ်ယူပါ။ အကြောရောဂါ၊ ကျောက်ကပ်၊ ကျောက်တည်၊ ဝမ်းဗိုက်နှင့် ပတ်သက်သော ဝေဒနာ ခံစားရတတ်သည်။ အစားအသောက်စားပါ။

ကောင်းကျိုးပြုယတြာ - သရဏဂုံသုံးပါး နေ့စဉ် ပုတီး ၉ပတ်စိပ်ပါ။ မွေးနေ့တိုင်း သက်သတ်လွတ်စားပြီး မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရားအား ဆီမီး၊ ဥတိုင်၊ အမွှေးတိုင် ဥတိုင်၊ သစ်သီး၊ ဥလုံး၊ လှူပေးပါ။

* * *

ကြော်ငြာဆောင်းပါး တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် 1111YR 007860
ထုတ်လုပ်ခွင့်လိုင်စင် 2/2009 တဆထလ(တိုး) ၁၀၂၄

ကျော့ကုန်သမ္မု သက်သာပျောက်ကင်းချမ်းသာစေရမည် ကိန္နရီ ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ် ကြက်လည်ဆံ့ဆီးဆေး

လဆန်းပိုင်းရောက်တိုင်း လေထန်ကုန်းတွင် ရေးဖော် စာရေးဆရာများ
ကြသည်။ ကိုမင်းဆွေ၊ ကိုသီဟ၊ ကိုကျော်လှိုင်ဦးတို့ကို တစ်ဝိုင်းတည်းတွင်
ဆွဲလိုက်ရသည်။ ကိုမင်းဆွေက...

“လာ...ထိုင်း၊ ကိုလော်ရဲနိုင်။ မတွေ့ရတာ ကြာပြီ၊ ခုပဲ ခင်ဗျားအကြောင်းပြောနေကြတာ။ ခင်ဗျားက တိုင်းရင်းဆေး
တွေအကြံရှိသူဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့သုံးယောက် ခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာအတွက် အကူအညီတောင်းချင်လို့ပါ။”

“ဘဝတူ ရေးဖော်တွေအတွက် တတ်နိုင်သလောက် လိုအပ်တဲ့ အကူအညီပေးဖို့ အသင့်ပါပဲဗျာ”

“ဒီလိုပါ။ ကျွန်တော်တို့သုံးယောက် ဆီးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဝေဒနာတွေ ခံစားနေရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဖြစ်စဉ်တူသလိုလိုနဲ့
နည်းကွဲပြားနေတယ်ဗျ”

“ဒါဖြင့် ကျွန်တော်ဆီးရောဂါနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဖြစ်စဉ်လက္ခဏာတွေ ပြောပြမယ်။ ဘယ်သူက ဘယ်လိုလက္ခဏာတွေ
ပေးသိတာ ကျွန်တော်ကို ပြောပြပြီးမှ ဘာဆက်လုပ်ရမယ်ဆိုတာ ပြောပါမယ်။ နေပူခိုးရွာမရောင်သွားတဲ့သူတွေ အပူအစပ်
နဲ့ ချုပ်စာတွေ လွန်ကဲစွာ စားတဲ့သူတွေ၊ မေထန်မှု လွန်ကဲသူတွေ၊ အညောင်းထိုင်မှု များတဲ့သူတွေဟာ ဆီးပူညောင်းကျ
တတ်ဖြစ်တတ်တယ်။ ဆီးပူညောင်းကျရောဂါလက္ခဏာတွေက ကျင်ချောင်းအတွင်း ပိုးကောင်လေးများ သွားနေသလို ရွှံ့ရွှံ့ဖြစ်ပြီး
အောက်တတ်တယ်။ တစ်ပတ်ခန့်ကြာရင် ဆီးထဲမှာ ကစီရည်လို ကျလာတတ်တယ်။ ရေသောက်နည်းတဲ့သူတွေ၊ အပူအစပ်စားလွန်း
သူ၊ သုက်ထိန်းတဲ့သူတွေ ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါဖြစ်တတ်တယ်။ ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါလက္ခဏာတွေက ဆီး မကြာခဏ
ပေးမယ့် ဆီးတစ်စက်တစ်စက်ကျတတ်ပြီး ဆီးသွား အားမရခြင်း၊ ဆီးကျန်ခြင်း၊ ကျင်ချောင်း ယားယံခြင်း၊ လက္ခဏာတွေ
ပေးရတတ်တယ်။ ဆီးအောင် ဆီးချုပ်ရောဂါကို အခြေခံပြီး သည်းခြေ လေ ဒေါသနှစ်ပါးကြောင့် သလိပ်ဒေါသလွန်ကဲတဲ့
အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းနဲ့ သုက်ဓာတ်တွေဟာ ကျောက်ကပ်က စပြီး ဆီးအိမ်တိုင်အောင် တော်ရည်လိုဖြစ်တဲ့ရောဂါကို ဆီးကျောက်ရောဂါလို့
ခေါ်တာပဲ။ ကျောက်တည်ရောဂါဖြစ်တော့မယ့်သူရဲ့ ဆီးဟာ ဆိတ်ကျင်ငယ်ရည်လို အနံ့ဆိုးခြင်း၊ ဝမ်းဗိုက်တင်းရောင်ခြင်း၊
ခံစားစွာ ဆီးသွားရခြင်း၊ ဆီးသွားစဉ် နာကျင်ခြင်း၊ အစားအစာစားချင်စိတ်မရှိခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်တယ်။ ကဲ့-
သွားတို့ ဘယ်လိုခံစားနေကြရတယ်ဆိုတာ ပြောပြကြပါ။”

ကိုမင်းဆွေက ဆီးပူညောင်းကျရောဂါလက္ခဏာနဲ့ တူကြောင်း၊ ကိုသီဟက ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါလက္ခဏာနဲ့ တူပြီး
ကျော်လှိုင်ဦးက ဆီးကျောက်တည်ရောဂါလက္ခဏာနဲ့ တူကြောင်း ပြောပြကြပြီး ...

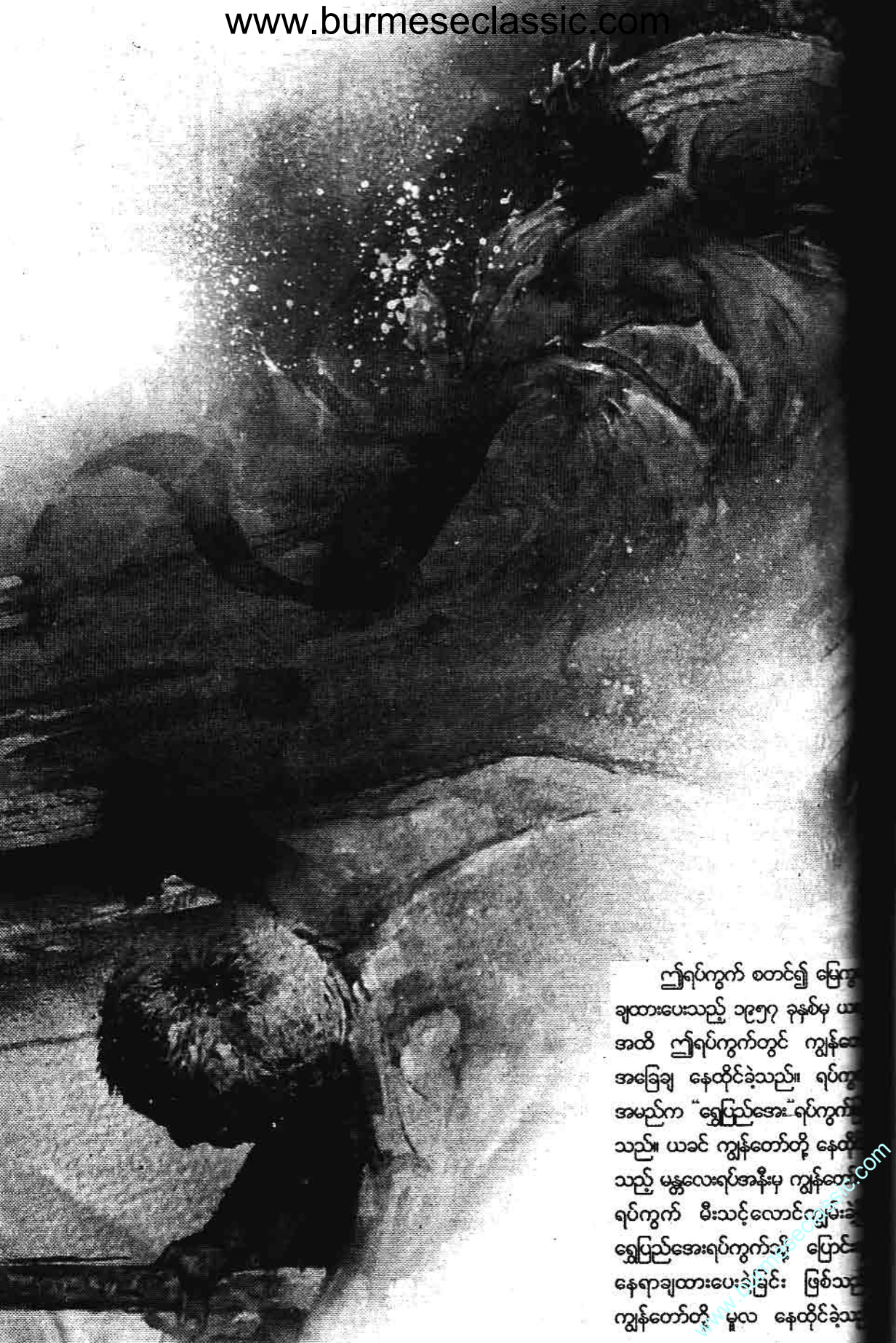
“က - ကျွန်တော်တို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘာဆက်လုပ်ရမယ်ဆိုတာ ကိုလော်ရဲနိုင် ညွှန်ပြပေးပါဦး။”

“ခုလောလောဆယ်တော့ ကိန္နရီအမှတ်တံဆိပ်ကြက်လည်ဆံ့ဆီးဆေးပြားကို နီးစပ်ရာ မြန်မာဆေးဖျိုးစုံဆိုင်များမှာ
ယူသောက်လိုက်ပါ။ ကိန္နရီဝတီဆေးတိုက်က ထုတ်တဲ့ ကိန္နရီအမှတ်တံဆိပ် ကြက်လည်ဆံ့ ဆီးဆေးပြားဟာ
ချိုရောဂါ၊ ဆီးကျောက်တည်ရောဂါ၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနီခြင်း၊ ဆီးအလွန်နည်းခြင်း၊ ဆီးအလွန်များခြင်း၊ ဆီးမထိန်းနိုင်ခြင်း၊
အညှို့ ဆီးအောင့်ခြင်း၊ ဆီးလမ်းကြောင်းပိတ်ပြီး ဆီးမသွားနိုင်ခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ သုက်လွှတ်မြန်ခြင်း၊ ဆီးရောဂါကြောင့်
ပတ်စီမန် ပြာဝေခြင်းနဲ့ ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါတွေကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတယ်ဗျ။ ကျွန်တော်တို့မိတ်ဆွေ ဆရာ ဦးလှိုင်မြင့်ဆံ့
ကြက်လည်ဆံ့ ဆီးဆေးထုတ်လုပ်တဲ့အပြင် အကြောရောဂါနဲ့ ဆီးရောဂါတွေကို ဦးစားပေးကုသနေတာဆိုတော့ အဲဒီ
ဆရာ ဦးလှိုင်မြင့်ရှိတဲ့ ကန္တရဝတီဆေးတိုက်ကို သွားပြီး ဆရာနဲ့တိုင်ပင်၊ ဆေးစား ဆေးကုသရင် ခင်ဗျားတို့ ခံစားနေရတဲ့
ဝေဒနာတွေ ထိထိရောက်ရောက် သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာပါ။ ကိန္နရီအမှတ်တံဆိပ် ကြက်လည်ဆံ့ ဆီးဆေး
ဆောင်ပုဒ်လည်း မှတ်ထားဦးဗျာ။ ဆီးရောဂါမှန်သမ္မု ပျောက်ကင်းချမ်းသာစေရမည် ... ကိန္နရီ ... တဲ့ဗျာ။”

ပင်ရင်းဌာန - ကန္တရဝတီဆေးတိုက်

အမှတ် (၇၄၁) ဓနသိဒ္ဓိလမ်း၊ (၈)ရပ်ကွက်၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ် (ကမ္ဘာအေး) ရန်ကင်းမြို့၊ ဝန်း

www.burmeseclassic.com

ဤရပ်ကွက် စတင်၍ မြေကွဲ
 ချထားပေးသည့် ၁၉၅၇ ခုနှစ်မှ ယ
 အထိ ဤရပ်ကွက်တွင် ကျွန်တော်
 အခြေချ နေထိုင်ခဲ့သည်။ ရပ်ကွက်
 အမည်က "ရွှေပြည်အေး" ရပ်ကွက်
 သည်။ ယခင် ကျွန်တော်တို့ နေထိုင်
 သည့် မန္တလေးရပ်အနီးမှ ကျွန်တော်
 ရပ်ကွက် မီးသင့်လောင်ကျွမ်းခဲ့
 ရွှေပြည်အေးရပ်ကွက်သို့ ပြောင်း
 နေရာချထားပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်
 ကျွန်တော်တို့ မူလ နေထိုင်ခဲ့သည့်

မောင်မောင်မိုးဘောင်

မြေသူခိုး၏

ဝင့်ကြွေးကြွား

2011

မီးသင့်ခဲ နေရာတွင် မော်လမြိုင် ဆရာ အတတ်သင်သိပ္ပံ ပေါ်ပေါက်လာပြီဖြစ် သည်။ ယခု မော်လမြိုင် ပညာရေး ကောလိပ်နေရာဖြစ်သည်။ ရွှေပြည်အေး ရပ်ကွက်သို့ ပြောင်းရွှေ့လာစဉ်က ကျွန်တော် ကလေးအရွယ်သာ ဖြစ် သည်။ ကျောင်းပင် မနေရသေးပါ။

ရွှေပြည်အေး ရပ်ကွက်ရှိ ကျွန်တော်တို့အိမ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် မြေကွက်တွင် ဦးကျော်ရွှေနှင့် ဦးစံရင် တို့ ခြံချင်းကပ်ရက် နေထိုင်ကြသည်။ ဦးကျော်ရွှေမှာ တရားသမားလည်းဖြစ် သည်။ စိတ်ထား နူးညံ့သိမ်မွေ့ ပြီး သဘောမနောကောင်းသူဖြစ်သည်။

ဦးစံရင်မှာမူ ထိုသို့ မဟုတ်ပေ။ ဦးကျော်ရွှေနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် စိတ်ထား မျိုးရှိသူဖြစ်သည်။ ဦးစံရင်မှာ စိတ် သဘောထား ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသူ ဖြစ်သည်။ လောဘလည်း ကြီးသူဖြစ် သည်။

ဦးကျော်ရွှေက ကျွန်တော်ကို တူသားသဖွယ် ချစ်ခင်သူလည်းဖြစ် သည်။ ဦးကျော်ရွှေ ဘုရားသွား ကျောင်း တက်တိုင်း ကျွန်တော် ပါနေကျလည်း ဖြစ်သည်။ ဦးကျော်ရွှေမှာ ဇနီးကွယ်လွန် ပြီးနောက်ပိုင်း သမီးငယ်တစ်ဦးနှင့် အတူနေထိုင်သူဖြစ်သည်။

ခြံချင်းကပ်ရက် ဦးစံရင်မှာလည်း မှုဆိုးဖိုဖြစ်သည်။ သားတစ်ယောက်ရှိ သည်။ သားဖြစ်သူက ထားဝယ်ဘက် တွင် သွားရောက်အလုပ်လုပ်နေသည်။ ဦးစံရင်တစ်ဦးတည်းသာ အိမ်တွင် နေ ထိုင်သည်။

တစ်နေ့ ကျွန်တော် ဦးကျော်ရွှေ အိမ်သို့ ရောက်ရှိနေစဉ် တစ်ဖက် ခြံ ချင်းကပ်ရက် ဦးစံရင်က ခြံစည်းရိုး အဟောင်းကို ဖျက်ကာ အသစ်ကရံ နေချိန်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ ရွှေ

ပြည်အေးရပ်ကွက်သို့ ပြောင်းရွှေ့လာ စဉ်ကပင် ခြံစည်းရိုးအမှတ်အသား အဖြစ် သရုပ်ပုံပင် အနန်းပင်များ စိုက်ပျိုး ထားကြသည်။ ဦးစံရင်က ခြံထောင့်တွင် အနန်းပင်စိုက်ထားသည်။ အနန်းပင်သည် ခြံစည်းရိုးတိုင်လည်း ဖြစ်သည်။ ခြံစည်း ရိုးနယ်နမိတ်လည်းဖြစ်သည်။ ယခု ဦးစံ ရင် ခြံစည်းရိုးကာနေသည်မှာ အနန်းပင် ကို ကျော်၍ ဦးကျော်ရွှေခြံဘက်သို့ ရောက်နေခဲ့သည်။ ဦးကျော်ရွှေက ဦးစံ ရင်ကို မေးလိုက်သည်။

“ကိုစံရင် ခြံခတ်တာ ကျွန်တော် မြေထဲ ရောက်နေပြီလေ။ ကြည့်ပါဦး”
“မရောက်ပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ခင်ဗျားက မကျေနပ်လို့လား။”

“ကျွန်တော်မြေထဲ ရောက်၊ မရောက် ခင်ဗျားသိပါတယ်။ မြေ တစ်ထွာတစ်စိုက် ကိုယ်သေရင်လည်း ကိုယ့်နောက် ပါမသွားပါဘူး။ ခင်ဗျား စိတ်ချမ်းသာသလိုသာ လုပ်ပေတော့”

ဦးကျော်ရွှေက တရားရှိသူပီပီ ဦးစံရင်ကို နှုတ်လှန်မပြောတော့ဘဲ နေ၊ နေလိုက်သည်။ ဦးစံရင်က ဆက်လက် ခြံကာနေသည်။ ဦးကျော်ရွှေသမီးက မနေနိုင်တော့ဘဲ ဝင်ပြောလိုက်သည်။

“အဖေက တော်တော်သည်းခဲ နေပါလား။ ကိုယ့်ဘက်ကလည်း ခြံ စည်းရိုးကာလိုက်ပါလား”

“သူတို့က ခြံစည်းရိုးကာနေပြီပဲ လေ”

“သူတို့ ခြံကာတာ ကျွန်မတို့ ဘက် ကျော်လာလို့ ပြောတာပါ အဖေ ရယ်”

“ထားလိုက်ပါ သမီးရယ်။ သူ့ စေတနာ သူ့ကို အကျိုးပေးလိမ့်မယ်။ လောဘနဲ့ သေခဲရင် ဘာဖြစ်မလဲဆို တာ သမီးသိပါတယ်။ အဖေတောင် မပြောတာ သမီးလည်း မပြောနဲ့တော့”

— ဤသို့ဖြင့် ဦးစံရင်က ခြံစည်း တစ်ခါပြင်တိုင်း မသိမသာ ဦးကျော် ရွှေတို့ဘက်သို့ တိုးတိုး၍ ခြံခတ်သည်။ ယခုဆိုလျှင် တစ်တောင်ကျော်ခန့် ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ မူလ စိုက်ပျိုးထားသော ခြံစည်းရိုးအမှတ်အသားဖြစ်သည့် အနန်းပင်နှင့် တစ်တောင်ခန့် ကွာလာခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ နောက် သုံးလေးနှစ်အကြာတွင် ဦးစံရင် ခြံစည်းရိုးအသစ်ပြန်ကာပြ သည်။ ဦးစံရင်က အကြံသမား လောဘသမားဖြစ်သည်။ ခြံစည်းရိုး ပြန်ကာတိုင်း မြေအနည်းငယ်တိုးတိုး ပျံ့သည်။ ယခု တစ်တောင်ကျော်ထက် သိသာလာသည်။ တစ်ခါတွင် ဦးစံရင် ခြံစည်းရိုးကာနေစဉ် ဦးကျော်ရွှေ မပြောစဖူး ပြောလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားကာတဲ့ ခြံစည်းရိုး တစ်တောင်လောက် ကျုပ်မြေထဲ ရောက်နေပြီ”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ခင်ဗျားကြည့်ပါ လား”

“ခင်ဗျားခြံထောင့်က အနန်းပင် ကြည့်ပါလား။ အရင်က အနန်းပင်ထက် ခြံစည်းရိုးပဲလေ။ အခု ခြံစည်းရိုး အနန်းပင်နဲ့ တစ်တောင်လောက် ကွာ နေပြီလေ”

“ဘာလဲ၊ ခင်ဗျား မကျေနပ်တဲ့ ဆိုရင် ဆိုင်ရာကို သွားတိုင်လေ”

“မတိုင်ပါဘူး။ ခင်ဗျားလုပ် သိအောင်လို့ ပြောပြတာ။ အနန်းပင်ထက် သက်သေပဲလေ”

“ဒီအနန်းပင်ကြောင့် ခင်ဗျားခြံ နေတာပေါ့”

ထိုသို့ပြောဆိုပြီး နောက်တစ် နှစ်တွင် ဦးစံရင်က သူ့ခြံထောင့်မှ အနန်း ပင်ကို ခုတ်လှဲလိုက်ပါတော့သည်။ (မီးစဉ် ကို ခုတ်လှဲလိုက်သော်လည်း အခြား များက ကျန်နေသည်။ နောက် သုံးနှစ်

နိဒါန်းအကြား ခြံစည်းရိုး ပြန်ကာစဉ်တွင် ထည်း ဦးစံရင်က မသိမသာတိုး၍ ကာ ခြံသည်။

ဦးစံရင် ခြံမြေချဲ့ထွင်မှု သိသာ ထာသည်။ မျက်နှာချင်းဆိုင်မှ အချွန်တော်တို့အပါအဝင် အိမ်နီးနားချင်း များကလည်း ထိုကိစ္စကို သိလာကြ သည်။ ဦးကျော်ရွှေက မပြောသော် ထည်း အိမ်နီးနားချင်းများက မခံနိုင်၍ ဦးကျော်ရွှေတက်မှ လိုက်ပြောကြသည်။ အနီးပင်အဖြစ်များက သက်သေရှိနေ သော်လည်း ဦးစံရင်က အင်းမလှုပ် အမလှုပ်ဘဲ ဝန်မခံခဲ့ပါ။ မြေပိုင်ရှင်ဖြစ် သော ဦးကျော်ရွှေက မပြောသဖြင့် ထွန်သူများကလည်း မပြောကြတော့ ပါ။ မခံချင်လွန်း၍ ဦးကျော်ရွှေကို ပြော ကြတိုင်း “သူ့လောဘက သူ့ကို စီရင် သွားလိမ့်မယ်” ဟုသာ ပြောလေ့ရှိသည်။ ယခုတစ်ဖန် မခံချင်သူ အိမ်နီး နားချင်းများက ဦးကျော်ရွှေကို ပြောကြ ပြန်သည်။

“ဟိုဘက်ခြံက ဦးစံရင် ခြံကာ တာ ဦးလေးခြံဘက်ကို ကျော်နေပြီ လေ။ မပြောတော့ဘူးလား။ သည်းခံနေ ဦးမှာလား။”

“ဪ... မပြောကြပါနဲ့ကွယ်။ ဒီလောက်မြေကလေး သေရင် ပါသွား တာမှ မဟုတ်တာ။ လောဘနဲ့ သေရင် ပြိတ္တာဖြစ်မယ်။ သူ့ကြောင့် ငါ ဒေါသ ထည်း မဖြစ်ချင်ဘူး။ ဒေါသနဲ့ သေရင် ရဲရဲရောက်နေဦးမယ်။ ခြံမြေခိုးတာ တွေးတောပြီး မောဟလည်း မဖြစ်ချင် ဘူး။ မောဟနဲ့ သေရင် တိရစ္ဆာန်ဘဝ ရောက်လိမ့်မယ်။ လူ့အန္တရာယ် အညစ် အကြေးတွေနဲ့ ညစ်ပေနေရင် ရေနဲ့ ဆေးလို့ ရတယ်။ စိတ်ထဲမှာ ညစ်ပေ နေရင် သီလနဲ့ ဆေးမှ စင်ကြယ်တာ တွယ်။ စံရင်က သီလရှိသူမှ မဟုတ်

တာ။ သူ့စိတ်က မစင်ကြယ်တော့ ခုလို လုပ်နေတာ မဆန်းပါဘူး။”

ဦးကျော်ရွှေက မိမိခြံမြေ ကျူး ကျော်ခံရသည်ကို အဖြစ်မှန် သိလျက် နှင့်ပင် တရားနှင့်သာ ဖြေနေခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး အိမ်နီးနားချင်းများလည်း လက်လျှော့သွားကြပြီး မည်သူမျှ ဝင် မပြောကြတော့ပါ။ ဦးကျော်ရွှေက တရားအလုပ်သာ ဆက်လုပ်နေခဲ့သည်။ တရားစခန်းဝင်ခြင်း၊ ဆရာတော်များနှင့် ခရီးထွက်ခြင်း၊ ဘုရားဖူးခရီးထွက်ခြင်း များနှင့်သာ အချိန်ကုန်နေခဲ့သည်။

ပင်စည်ခုတ်လှဲပြီးသော်လည်း အနီးပင်အဖြစ်များက ကျန်နေသေး သည်။ အနီးပင်အဖြစ်များက ခြံစည်းရိုး ကို ပြနေသည်။ ထို့ကြောင့် ဦးစံရင်က အနီးပင်အဖြစ်များကို တူးဖော် ထုတ် ယူတော့သည်။ နေပူကျကျတွင် အနီး ပင်အဖြစ်များ တူးဖော်ရသည်။ တစ်ရက် နှင့်လည်း မပြီးပေ။ သုံးလေးရက် ဆက် လုပ်ရသည်။ အမြစ်များ ကုန်စင်သွား သော်လည်း ထိုနေရာတွင် မြေကျင်း ကြီး ကျန်နေခဲ့သည်။ မြေကျင်းကို လည်း ထပ်မံ မြေဖို့လိုက်ပြန်သည်။ အပင်ရော အမြစ်များပါ မရှိတော့ဘဲ ရှင်းလင်းသွားတော့သည်။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် မနေမနား နေပူထဲတွင် အနီးပင်အမြစ်တူးခြင်း၊ မြေဖို့ခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့သဖြင့် အပူရှုပ် ကာ အပြင်းဖျားပြီး အိပ်ရာထဲ လဲနေ ပါတော့သည်။ တစ်ဦးတည်းသော သား ကလည်း ထားဝယ်ဘက် ရောက်နေ သဖြင့် ပြုစုကူညီမည့်သူ မရှိဘဲ ဖြစ် နေသည်။ ထိုအခါ တရားသမား ဦးလေး ကျော်ရွှေက ကျွန်တော့်ကို အကူ အညီတောင်းလာသည်။

“မောင်မိုးရေ . . . ကိုစံရင်

တစ်ယောက် အပျင်းဖျားပြီး အိပ်ရာထဲ လဲနေပြီ။ ကူညီမယ်သူ မရှိဘူးဖြစ်နေ တယ်။ မောင်မိုးတို့၊ ဦးတို့ကပဲ ပြုစု သင့်တယ်လို့ ထင်တယ်။ ညဘက်ဆို လည်း တစ်ယောက်တည်းဖြစ်နေတယ်။ နေခင်ဘက် အကြောင်းမဟုတ်ပေမယ့် ညဘက်ကျတော့ စောင့်ကြည့်ပေးဖို့ လိုမယ်ထင်တယ်။”

“ဦးစံရင်က အဲဒီလောက်ဖြစ်နေ လို့လား။”

“အိမ်ချင်းကပဲရက်ဆိုတော့ ညည်းသံတွေ ညဘက်မှာ ကြားနေရ တယ်။”

“ဦးက ဘယ်လိုဖြစ်ချင်လဲ၊ ပြော ပါ။”

“မောင်မိုး တစ်ည၊ ဦး တစ်ည စောင့်ကြမယ်လေ။”

“ကောင်းပါပြီ ဦးရယ်။”

ဦးကျော်ရွှေက အဖော်မဲ့နေသော ဦးစံရင်အတွက် စာနာစိတ်ဖြင့် ကျွန် တော့်ကို မေတ္တာရပ်ခံလာသည်။

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် တတ် ကျွမ်းသမျှ ဆေးဝါးများဖြင့် ကုသပြုစု ခဲ့သော်လည်း ဦးစံရင်အဖျားမှာ ကျ မသွားဘဲ ပို၍ဆိုးလာသည်။

“ကိုစံရင်က ငှက်ဖျားရောဂါထင် တယ်။”

“အဖျားက မကျဘဲ သတိ တောင် လစ်ချင်သလို ဖြစ်ဖြစ်လာ တယ်။ ထားဝယ်က ဦးစံရင်သားဆီ အကြောင်းကြားရင် ကောင်းမယ်ထင် တယ်။”

“မောင်မိုးပြောတာ ဟုတ်တယ်။ အဲဒီအတိုင်းလုပ်။”

“ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲ။”

“သူ့သားဆီ ကြေးနန်းရိုက်လိုက် လေ။”

“ကျွန်တော် သူ့လိပ်စာ သိဘူး။”

“သူ့သားလိပ်စာ ကိုစံရင်ဆီက ဦးလေး တောင်းပေးမယ်”

ထိုညက ဦးကျော်ရွှေ စောင့်အိပ်ရင်း လိပ်စာတောင်းထားဟန်တူသည်။ နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် ဦးကျော်ရွှေက ကျွန်တော့်ကို လိပ်စာတစ်ခုပေးသည်။ ထားဝယ်မြို့ ဆန်းချီရပ်မှ ဦးစံရင်၏ သားလိပ်စာဖြစ်သည်။ စာတိုက်ကြီးသို့ သွားပြီး ထားဝယ်မြို့သို့ ကြေးနန်းရိုက်လိုက်ပါသည်။ ကြေးနန်းရိုက်ပြီး တစ်ပတ်ခန့်ကြာမှ ဦးစံရင်၏ သားကိုစံသိန်း ရောက်လာသည်။ သူ့သားရောက်လာပြီး နောက်တစ်နေ့မှာပင် ဦးစံရင်ကို မော်လမြိုင်ဆေးရုံကြီးသို့ တင်ပို့ခဲ့သည်။ သူ့သားရောက်လာပြီဖြစ်၍ ကျွန်တော်နှင့် ဦးကျော်ရွှေတို့ သက်သာသွားကြသည်။ ဆေးရုံတင်ထားသော ဦးစံရင်မှာ အခြေအနေ မကောင်းဟု ကြားသိရသည်။ ငှက်ဖျားပိုးက ဦးနှောက်ထဲ ရောက်သွားပြီဟု သိရသည်။

“ကိုယ်မြေကို ကျွေးကျော် ခြံခတ်ခဲ့ပေမယ့် ဦးလေး သူ့အပေါ် မေတ္တာမပျက်ခဲ့ပါဘူး။ ညဘက် တရားထိုင်၊ ဘုရားရှိခိုးပြီး အမျှပေးဝေတိုင်း ဦးစံရင်ကို မေတ္တာပို့ခဲ့တယ်။ မေတ္တာလက်နက်က အစွမ်းထက်ပါတယ် မောင်မိုးရယ်၊ လောဘနဲ့ သေရင် ပြိတ္တာဖြစ်မှာကွယ်”

ဦးကျော်ရွှေ ကျွန်တော့်ကို ပြောလေ့ရှိသော စကားဖြစ်သည်။ ကိုယ်ပိုင်တာ ဘာမှမရှိဘူး။ သေသွားရင်လည်း ဘာမှ ယူမသွားနိုင်ဘူးဟု ကျွန်တော့်ဆီကို ဆုံးမစကားဆိုလေ့ရှိသည်။ ဆေးရုံတင်ထားပြီး သုံးပတ်ခန့်အကြာတွင် ဦးစံရင် ငှက်ဖျားရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပါသည်။ တစ်ဦးတည်းသော သူ့သားလက်ပေါ်မှာပင် ကွယ်လွန်သွားကြောင်း သိရသည်။

ဦးစံရင်၏ အသုဘကိစ္စအဝဝကို ရက်လည်သည်အထိ ကျွန်တော်နှင့် ဦးကျော်ရွှေတို့က ကူညီဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ကြသည်။ ရက်လည်ပြီး နောက်တစ်ပတ်ခန့်တွင် ဦးစံရင်၏ သားကိုစံသိန်းက ကျွန်တော်နှင့် ဦးကျော်ရွှေကို သူ့အိမ်သို့ ဖိတ်ခေါ်ပြီး စကားပြောသည်။

“ကျွန်တော့်အလုပ်က ထားဝယ်မှာဆိုတော့ ကျွန်တော်ပြန်ရဦးမယ်။ ဒီအိမ်ကို ဦးတို့ကပဲ ကြည့်ရှု စောင့်ရှောက်ပေးစေချင်ပါတယ်”

“အိမ်က လူမနေရင် ပျက်စီးလွယ်တယ်ကွယ်”

“လောလောဆယ် ကျွန်တော်လည်း မနေနိုင်သေးဘူးဖြစ်နေတယ်”

“ဒီတော့ ဦး အကြံတစ်ခုပေးချင်တယ်”

“ပြောပါ ဦး”

“မောင်စံသိန်း ထားဝယ်မပြန်ခင် အိမ်ငှားတင်ခဲ့ပါလား။ စပေါ်ငွေ အိမ်လခရမယ်။ ပြီးတော့ အိမ်စောင့်လည်း ရတာပေါ့”

“ဦးလေး ပေးတဲ့ အကြံကောင်းပါတယ်။ အဲဒီလိုပဲ စီစဉ်ပေးပါ။ ဒီရပ်ကွက်မှာ ကျွန်တော်က ဧည့်သည်လို ဖြစ်နေတာ။ ဦးသဘောအတိုင်းသာ လုပ်ပါ”

“ငှားမယ်သူတွေ ပေါ့ပါတယ်။ အိမ်ငှားစာချုပ် ချုပ်ပြီးမှ ငါ့က ထားဝယ်ပြန်ပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့ ဦးလေး ကောင်းမယ် ထင်သလို စီစဉ်ပါတော့”

တစ်ပတ်အတွင်းမှာ အိမ်ငှားသူများ ရောက်လာသည်။ အိမ် စပေါ်ငွေ အိမ်လခကို နှစ်ဦးနှစ်ဖက် သတ်မှတ်ပြီး စာချုပ်ချုပ်ဖြစ်သည်။ ကိုစံသိန်း ထားဝယ်မပြန်မီ ကျွန်တော်တို့နှင့်

တွေ့ဆုံ စကားပြောသည်။

“အိမ်လခက လစဉ်ပေးမှာတော့ ဦးလေး ကျော်ရွှေကိုပဲ ကိုယ်လုပ် လွှဲထားခဲ့တော့မယ်။ အိမ်ထဲ ဦးလေးစိတ်ကြိုက် ဆောင်ရွက်နိုင်တယ်။ အိမ်လခတွေလည်း ဦးထေ့သိမ်းဆည်းထားပေးပါ။ လေးငါးခြောက်လ တစ်ခေါက်ဆိုသလို ကျွန်တော်လာခဲ့ပါ့မယ်”

“ငါ့တူ သဘောတူတယ်ဆိုတော့ ရပ်ကွက်လူကြီးတွေနဲ့ စီစဉ်ပေါ့ကွယ်”

နောက်ဆုံးတွင် ကွယ်လွန်သွားသူ ဦးစံရင်၏ နေအိမ်ကိစ္စအဝဝကို ဦးကျော်ရွှေက တာဝန်ခံဖြစ်လာခဲ့သည်။ အိမ်ငှားများ ရောက်လာပြီဖြစ်၍ ကိုစံသိန်းလည်း ထားဝယ်သို့ ပြန်သွားခဲ့ဖြစ်သည်။

အိမ်ငှားများက ခြောက်လ သက်တမ်းဖြစ်သည်။ သို့သော် နှစ်ထပ်ခန့်အကြာမှာပင် ဤအိမ်တွင် မနေတော့ကြောင်း ပြောင်းရွှေလိုကြောင်း အိမ်ငှားများက ပြောဆို တင်ပြလာသည်။ ဦးကျော်ရွှေနှင့် စကားပြောဖြစ်ကြသည်။

“စာချုပ်မပြည့်ခင် မနေချင်တော့ဘူးဆိုတော့ စပေါ်ငွေ ဆုံးမယ်လေ။ ဒါမှမဟုတ် ခြောက်လပြည့်မှ စပေါ်ငွေ ပြန်ရမယ်။ အိမ်ရှင်က ထားဝယ်မှာနေတာ”

“ဒီအိမ်ကိစ္စ ဦးလေးကို လွှဲထားတယ်မဟုတ်လား။ စပေါ်ငွေကို ခြောက်လပြည့်မှ ပြန်ပေးလည်း ရတယ်။ ပြီးမှ မပေးလည်း နေနိုင်တာပဲ။ ကျွန်တော်တို့ဘက်က စာချုပ်ပါ ဖူးချက်ကို ဖောက်ပြန်ခဲ့တာကို”

“ဒါနဲ့ မေးပါရအောင် နှစ်လအတွင်း

လာလို့ ပြောင်းချင်ရတာလဲ။ စပေါ်ငွေ
အား အဆုံးခံပြီး ပြောင်းချင်နေတာ
ကြောင်းထူးရှိလို့လား။”

“သိပ်ရှိတာပေါ့။ ခုမှတော့ မထူး
တာပါဘူး။ ဒီအိမ်အကြောင်းပါ ပြော
လိုက်တော့မယ်”

“ကဲ - ပြောပါဦး၊ ဒီအိမ်က ဘာ
ဖြစ်နေလို့လဲ”

“ညဘက် လူ့ခြေတိတ်ချိန်ဆို
အင်းရင်းဘက် ခြံစပ်က အသံတွေ
ကြားကြားနေရတယ်”

“ဘယ်လိုအသံတွေ ကြားရတာ
လဲ လူသံလား”

“လူသံတော့ မဟုတ်ဘူး။ မြေ
ကြီးကို တစ်ခုခုနဲ့ တူးဆွနေတဲ့ အသံ
နဲ့ပဲ”

“သေချာရဲ့လားကွယ်”

“သိပ်သေချာတာပေါ့။ ပထမ
အား ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း
ကြားရတယ် ထင်တာ။ နောက်တော့
ကျွန်တော်မိန်းမပါ ကြားလို့ ထကြည့်
ပြတာ၊ ပြတင်းပေါက် ဖွင့်ကြည့်တော့
အသံပျောက်သွားတယ်။ ဘာမှလည်း
မတွေ့ဘူး။ ပြန်အိပ်တော့ ထပ်ကြားရ
ပြန်ရော”

“ကြားရတဲ့ အသံကို ထပ်ပြောပါ
ဦး”

“မြေကြီးကို ပေါက်ပြားနဲ့ ပေါက်
အား အသံပေးပဲ။ ဦးလေးရော ဘယ်
ထိုထင်လဲ”

“ဦးတော့ မထင်တတ်အောင်ဘဲ
အသံ”

“ဒါနဲ့ ကျွန်တော်တို့ အိမ်မကူးခင်
ဒီအိမ်ရှင် ဦးလေး ဆေးရုံမှာ ငှက်ဖျား
ဆရာကနဲ့ ကွယ်လွန်သွားခဲ့တယ်ဆို”

“အင်း၊ ဟုတ်တယ်။ ငါတို့တို့
အဖွားချိန်က ဦးစံရှင် ကွယ်လွန်ခဲ့တာ
တစ်လကျော်လောက်ပဲ ရှိသေးတာ”

“အဲဒီ ဦးစံရှင် မကျွတ်မလွတ်ဘဲ
ဒီခြံထဲ ရှိနေတယ်ထင်တယ်။ မနေရဲ
တော့ဘူး။ ပြောင်းရွှေ့ဖို့ စီစဉ်လိုက်
တော့မယ်”

“ပြောင်းတာက ဟုတ်ပါပြီ။ တင်
ထားတဲ့ စပေါ်ငွေက လောလောဆယ်
နောက်အိမ်ကူးတက်မှ ပြန်ပေးနိုင်မှာ။
အိမ်ရှင်က ထားဝယ်မှာလေ”

“ရပါတယ်။ နောက် အိမ်ကူး
တက်မှ စပေါ်ငွေယူတော့မယ်။ ဒီနေ့ပဲ
ပြောင်းတော့မယ်”

ပထမ အိမ်ကူးများ ပြောင်းသွား
ပြီး တစ်လခန့်ကြာမှ အိမ်ကူးအသစ်
ရောက်လာ နေထိုင်သည်။ ထို ဒုတိယ
အိမ်ကူးနှင့်လည်း ခြောက်လသက်တမ်း
စာအုပ်ချုပ်ဆိုဖြစ်သည်။ အိမ်စပေါ်ငွေ
ကို ယခင် ပထမအိမ်ကူးထံ ဦးကျော်
ရွှေက ပေးလိုက်သည်။

ဒုတိယ အိမ်ကူးများ တက်
ရောက်နေထိုင်ပြီး တစ်လကျော်ကျော်
မှာပင် ပြဿနာတက်လာပြန်သည်။
ဆက်လက်မနေလိုတော့ဘဲ ပြောင်းရွှေ့
ရန် ပြောလာကြပြန်သည်။

“တစ်လကျော်ကျော်ပဲ ရှိသေး
တာ။ ဘာဖြစ်လို့ ပြောင်းချင်တာလဲ”

“ဟာ... ညဘက် မြေကြီးကို
တူးဆွနေတဲ့ အသံ၊ မြေကြီးကို ပေါက်
ပြားနဲ့ ပေါက်နေတဲ့ အသံမျိုး ကြား
ကြားနေရတယ်။ လူရိပ်လိုလို၊ ဝိညာဉ်
လိုလို ရိပ်ခနဲ တွေ့လိုက်ရသလိုပဲ။ ည
တိုင်း ကြားရတာ။ ဒါကြောင့် မနေရဲ
တော့လို့ပါ”

“ခင်ဗျားတို့ ပေးထားတဲ့ စပေါ်
ငွေက ပထမအိမ်ကူးကို ပေးလိုက်ရ
တယ်။ ထားဝယ်က အိမ်ရှင်ကို
အကြောင်းကြားထားပါတယ်။ တစ်ပတ်
အတွင်း ရောက်လာလိမ့်မယ်။ အဲဒီ

တော့မှ စပေါ်ငွေ ပြန်ရမယ်”

“အိမ်ရှင် ဘယ်တော့ရောက်
ရောက်ပါ။ ဒီအိမ်မှာတော့ မနေရဲတော့
ဘူး။ စပေါ်ငွေ နောက်မှ လာယူတော့
မယ်”

ထိုသို့ပြောပြီးသည်နှင့် ချက်ချင်း
ပင် အထုပ်အပိုးပြင်ကာ အိမ်ကူးများ
အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းသွားပါတော့သည်။
မတတ်သာတော့သည့်အဆုံး လူမရှိ
တော့သည့်အိမ်ကို သော့ခတ်၍ ပိတ်
ထားလိုက်ရပါတော့သည်။ အိမ်ချင်း
ကပ်ရပ် ဦးကျော်ရွှေက ထိုဒေ့မြစ်ကို
ယခုထက်ထိ မယုံကြည်နိုင်သေးဘဲ
ဖြစ်နေသည်။ ညဘက် နားစွင့်နေခဲ့မိ
သည်။ သို့သော် မည်သည့်အသံမျှ
မကြားခဲ့ရပါ။ ညဘက် မည်သည့်အသံ
မျှ မကြားရသဖြင့် အိမ်ကူးများ ပြော
သည်ကိုစွဲ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ပင်
ဖြစ်နေခဲ့သည်။

တစ်ည လူ့ခြေတိတ်ချိန် ဦးကျော်
ရွှေ အိပ်ပျော်နေစဉ် ခြံစပ်မှ အသံများ
ကြောင့် အိပ်ရာမှ နိုးလာရသည်။ နား
စွင့်နေလိုက်သည်။ ဘုတ်ဘုတ်... ဘုတ်
ဘုတ်... နှင့် အသံများ ကြားလိုက်ရ
သည်။ အိမ်ပြတင်းပေါက်တံခါးကို ဖွင့်
၍ ကြည့်လိုက်ချိန်တွင် အသံများ
ပျောက်သွားသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဦးစံရှင်၏ အိမ်သတင်း
က တစ်ရပ်ကွက်လုံးသို့ ပျံ့နှံ့သွားပါ
တော့သည်။ ထိုသတင်းကြောင့် အိမ်
ကူးမည်သူများ မကူးပဲကြတော့ပါ။ အိမ်
ကူးအသစ် မလာတော့သဖြင့် စပေါ်ငွေ
ပြန်ပေးရေးကိစ္စ ဦးကျော်ရွှေက ထား
ဝယ်မြို့နေ ကိုစံသိန်းထံ အကြောင်း
ကြားလိုက်ရတော့သည်။ မကြာမီ
ကိုစံသိန်း ထားဝယ်မြို့မှ လာလိမ့်မို့
ပြန်ရောက်လာသည်။

“ကျွန်တော် အလုပ်က ထွက်ခဲ့ပြီး ထားဝယ်ပြန်သွားစရာမလိုတော့ဘူး။ မိဘဘိုးဘွားပိုင် ဒီအိမ်မှာပဲ နေပြီး လုပ်ကိုင်စားသောက်တော့မယ်”

ကိုစံသိန်း ပြန်ရောက်လာပြီး ပေးရန်ရှိသည့် အိမ်စပေါ်ငွေများ ပြန်ပေးခဲ့သည်။

အိမ်ရှင် ပြန်ရောက်လာပြီး အိမ်တွင် လူရှိနေသဖြင့် မည်သည့်သတင်းမှ မကြားရတော့ပေ။ လေးငါးလအကြာတွင် ကိုစံသိန်းက ဦးကျော်ရွှေကို ထူးဆန်းသည့် စကားတစ်ခုမေးလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်တို့ အိမ်ခြံကတာ ဦးကျော်ရွှေတို့ ခြံဘက်ထဲ ရောက်နေတယ်ဆို”

“ဘာသတင်းတွေ ကြားလို့ ခုလို မေးရတာလဲ”

“ကျွန်တော်က ထားဝယ်မှာသာ နေတော့ ခြံကိစ္စ မသိပါဘူး။ အဖေ ခြံစည်းရိုးကာတိုင်း ဦးရဲ့ မြေဘက်ကို တိုးတိုးပြီး ကာခဲ့တယ်မဟုတ်လား”

“မောင်စံသိန်းအဖေ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပြီလေ။ မောင်စံသိန်းလည်း ဒီမှာ မနေဘူး။ ခုကိစ္စ ဘယ်သူပြောပြတာလဲ”

“ဒါဆို အဖေ ခြံကတာ ဦးတို့ မြေကို ခိုးခိုးယူခဲ့တာပေါ့”

“ဟုတ်ပါတယ်ကွယ်။ အမှတ်အသားဖြစ်တဲ့ မင်းတို့ ခြံထောင့်က အုန်းပင်ကို ခုတ်လှဲပြီး အဖြစ်ပါ တူးပစ်ခဲ့တာ။ တစ်ကိုက်ကျော်ကျော်လောက် ဦးမြေထဲ ရောက်နေတယ်ကွယ်”

“ဪ... ဒါကြောင့်ကိုး”

“အဖေကြောင့် ဦးရဲ့ မြေကို ခိုးပြီး ခြံခတ်ခဲ့တဲ့ကိစ္စ သိခဲ့ရတာ”

“ဘာ... ဘယ်လို၊ မင်းအဖေကြောင့် ခြံမြေခိုးတဲ့ကိစ္စ သိခဲ့တာဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်။ အဖေကြောင့်ပါ”

“ဘယ်လိုသိခဲ့တာလဲ”

“အဖေက ကျွန်တော့်ကို အိမ်မက်ပေးခဲ့တာ”

“ဘာ... ကိုစံရင်က အိမ်မက်ပေးခဲ့တာလား၊ အဲဒါပဲ ကောင်းလိုက်တာ၊ ပြောပြပါလား”

“အိမ်မက်အကြောင်း ပြောချင်လွန်းလို့ ဦးကို အခုလို အသိပေးရတာ ဦးရဲ့။ ကျွန်တော့်အိမ်မက်က ဒီလိုပါ”

ကိုစံသိန်းက သူ့ဖခင် အိမ်မက်ပေးခဲ့သည့်အကြောင်း စိကားပတ်ကုံးပြောပြပါတော့သည်။

“သား... သားလေး၊ ထပါဦး”

“ဟင်... အဖေပါလား။ အဖေဘာလာလုပ်တာလဲ”

“သားကို အကူအညီတောင်းချင်လို့ လာခဲ့တာ။ အဖေကို တစ်ခုကူညီပါလား”

“သားက ဘာကို ဘယ်လိုကူညီရမှာလဲ၊ ပြောပါ အဖေ”

“အဖေ မသေခင် ခြံစည်းရိုးကာတိုင်း ဟိုဘက်ခြံက ကျော်ရွှေမြေဘက်တိုးတိုးပြီး ခြံကာခဲ့တာ။ သူတစ်ပါးမြေကို ကိုယ်ပိုင်မြေလုပ်ခဲ့မိတယ်။ သူ့မြေကို ခိုးခိုးယူနေတာ ကျော်ရွှေက မဖြူစူတဲ့အပြင် အဖေကိုတောင် မေတ္တာပို့ခဲ့သေးတယ်။ ပြုခဲ့တဲ့ မကောင်းမှုက ဝင့်ကြွေးကို အဖေ ပြန်ခံနေရပြီ သား”

“အဖေ ဘယ်လိုခံနေရတာလဲ”

“ညဘက် လူခြေတိတ်ချိန် မြေကြီးကို ပေါက်ပြားနဲ့ ပေါက်ပြီး သူ့ခြံထဲ ပြန်ဖို့နေရတယ်။ ညတိုင်း ဖို့နေလည်း မပြီးနိုင်ဘူးဖြစ်နေတယ်။ ညတိုင်းဆိုတော့ အဖေ မောနေပြီ သားရယ်။ နေခင်းဘက်ဆို လူတွေ သိမှာ

စိုးလို့ ညဘက် လုပ်ရတာ။ ဒါကြောင့် အိမ်ရှားတွေက ညဘက် မြေကြီးပေါက်ပြားနဲ့ ပေါက်တဲ့အသံ ကြားတယ်လို့ ပြောကြတာပေါ့။ ညတိုင်း ပေါက်ပြားနဲ့ မြေကြီးကို ပေါက်ထိနေတဲ့ အသံကြားနေရတော့ ဒီအိမ်မက်ပေးခဲ့တဲ့ဘဲ စာချုပ်မစေ့ခင် ပြောပြနေကြတာပေါ့ သားရယ်။ အဖေလူကြီးကို ကျော်ရွှေရဲ့ မြေတွေကို ပေါက်ပြားပေါက်ပြီး သူ့နေရာ ပြန်ဖို့နေရတဲ့ ခံနေရတယ်။ ဒါကြောင့် သားက အဖေကို ကူညီမှ ဖြစ်တော့မယ်”

“ဘယ်လိုကူညီရမလဲ၊ ပြောအဖေ”

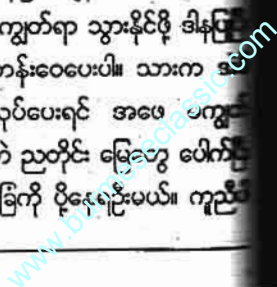
“အဖေကိုယ်စား ကျော်ရွှေတွေ ပြန်ပေးလိုက်ပါ သားရယ်”

“ဘယ်လိုပြန်ပေးရမှာလဲ”

“ခု ကာထားတဲ့ ခြံစည်းရိုးဖျက်ပြီး တစ်ကိုက်ကျော်ကျော်လောက် နောက်ဆုတ်ပြီး ခြံပြန်ကာလိုက်မိ ကျော်ရွှေကိုလည်း အဖြစ်မှန် ပြောလိုက်ပါ။ သူ့မြေလိုချင်တော့ ခြံစည်းအမှတ်အသားဖြစ်တဲ့ အုန်းပင်ကို ခုတ်လှဲခဲ့တယ်။ အဖြစ်ပါ မကျန်အောင် တူးပစ်ခဲ့တယ်။ ဒီလောဘာစိတ်ကြောင့် ပြိတ္တာဘဝရောက်နေတာတော် မြေတွေ ပေါက်ပေါက်ပြီး နေရာဟောင်း ပြန်နေရတယ်။ မပြီးနိုင်အောင် ဝင့်ကြွေးဆပ်နေရတယ်။ သူ့မြေတွေ ပြန်ပေးလိုက်ပါ သားရယ်”

“စိတ်ချ၊ အဖေပြောတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်လုပ်ပေးပါမယ်”

“နေဦး၊ ကျန်သေးတယ်။ အဖေလွတ်ရာကျွတ်ရာ သွားနိုင်ဖို့ ဒါနဲ့ပြန် အမှုအတန်းဝေပေးပါ။ သားက ဒီလို မလုပ်ပေးရင် အဖေ ဗက္ခမလွတ်ဘဲ ညတိုင်း မြေတွေ ပေါက်ပြားဟိုဘက်ခြံကို ဖို့နေရဦးမယ်။ ကူညီ

“စိတ်ချပါ အဖေ၊ အဖေမှာတာ
အားလုံး သားလုပ်ပါမယ်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် သားရယ်၊
အဖေသွားပြီ”

ကိုစံသိန်းက သူ့အိပ်မက်
ကြောင်း အပြည့်အစုံပြောပြလိုက်
သည်။

“မင်းရဲ့ အိပ်မက်က ဆန်းကြယ်
ပြီး အံ့ဩဖို့ကောင်းလိုက်တာကွယ်။
အင်စံသိန်း တယ်လိုဆက်လုပ်မင်း
စိတ်ကူးထားလဲ”

“အဖေက သူ့လောဘစိတ်
ကြောင့် မကျွတ်မလွတ်နိုင်ဘဲ သူ့
ညာဉ် ဒီခြံထဲမှာ ရှိနေတာများလား
ဘာ့ မပြောတတ်တော့ဘူး။ ခု

ချက်ချင်းပဲ ဦးရဲ့ မြေကို ပြန်ပေးပါမယ်။
ခြံစည်းရိုးကို ဟိုးအရင်က ဦးရဲ့ မြေရှိ
တဲ့အတိုင်း နောက်ဆုတ်ပြီး ပြန်ကာ
ပေးပါမယ်။ အဖေ့ကိုယ်စားလည်း
တောင်းပန်ပါတယ် ဦးရယ်”

“ဦးဟာ အစကတည်းက ခွင့်
လွှတ်ထားခဲ့တာပဲ။ မောင်စံသိန်းအဖေ
လုပ်ရပ်ကြောင့် အိမ်နီးနားချင်းတွေ
ပြောကြတာတောင် ဦး သည်းခံခဲ့တယ်။
သူ့လောဘက သူ့အကျိုးပေးလိမ့်ဆိုပြီး
တရားနဲ့ ဆင်ခြင်နေခဲ့တာ။ ခု အိပ်မက်
ပေးတယ်ဆိုတော့ ဦးဖြင့် မယုံနိုင်
လောက်အောင်ပါပဲကွယ်”

နောက်တစ်နေ့မှာပင် ကိုစံသိန်း
က သူ့အဖေ ကာရံထားသည့် ခြံစည်း
ရိုးကို ဖျက်လိုက်သည်။ ဦးကျော်ရွှေ
ဆန္ဒအတိုင်း အမှန်အတိုင်း ခြံစည်းရိုး

ပြန်ကာသည်။ သံယာတော်များ ပင်
ဖိတ်ပြီး ဆွမ်းကျွေး ဒါနပြုသည်။
ကွယ်လွန်သူ အဖေ့ကို အမှုအတန်း
ပေးဝေသည်။ ရောက်ရာဘဝမှ ကွယ်
လွန်သူ သူ့ဖခင် ဦးစံရင် သာဓုခေါ်နိုင်
မည်ဟု ယုံကြည်နေသည်။

ထိုသို့ သံယာတော်များအား
ဆွမ်းကျွေး ဒါနပြု အမှုအတန်းပေးဝေ
ပြီးသည့်နောက်ပိုင်း ညဘက် လူခြေ
တိတ်ချိန်၌ ကြားကြာနေရသော မြေ
ကြီးတူးဆွသံ မြေကြီးကို ပေါက်ပြားနှင့်
ပေါက်နေသံများကို လုံးဝ မကြားရတော့
ပေ။ လောဘသား ဦးစံရင်တစ်ယောက်
လွတ်ရာကျွတ်ရာ သွားနိုင်ခဲ့ပြီ ထင်
သည်။

* * *

မောင်မောင်မိုးအောင်

သားသမီး မြေးမြစ်ကို ချစ်တတ်သူများအတွက်

- ▶ မိမိသားသမီးများ ဆရာမိဘလူကြီးတို့၏ ပြောဆိုဆုံးမစကားကို နားထောင်ဖို့၊ စိတ်မလေဖို့
- ▶ လိမ္မာကျိုးနွံယဉ်ကျေးဖို့ ပညာရေး(သို့)အလုပ်အကိုင် စီးပွားရေးကို စိတ်ဝင်စားဖို့
- ▶ မိဘသဘောမကျဘဲ ချစ်ခင်/ပေါင်းသင်းနေသူနဲ့ အပြန်ဆုံး မုန်းတီးပြတ်စဲ အဆက်အသွယ်ပြတ်ဖို့
- ▶ မိဘသဘောကျသူနဲ့သာ စေ့စပ်လက်ထပ်ဖို့ကို အပြန်ဆုံးသဘောတူလက်ခံစေဖို့
- ▶ အင်တာနက်စွဲ / ဂိမ်းစွဲ / လောင်းကစားစွဲ / အရက်ဘီယာစွဲ / မူးယစ်ဆေးစွဲ စသော အစွဲမျိုး အပြန်ဆုံး ပြတ်သွားစေဖို့
- ▶ (အစွမ်းထက်ဂုဏ်ရှိရပညာ ယတြာအစီအရင်ပံ့ပိုးကူညီမှု လိုအပ်လျှင် ယခုပင်လာခဲ့ပါ။) ရပ်ဝေး နယ်မြို့များမှလည်း ဆက်သွယ်နိုင်သည်။

ဆရာဦးပိုင်ဇေအောင်(ဝိဇ္ဇာဘွဲ့)(လက္ခဏာဗေဒင်ဟောခန်း)

တိုက်(၄၀)၊ (B.1)၊ မြေညီထပ်၊ မဟာမြိုင်အိမ်ရာထိပ်၊ ဦးဝိစာရလမ်း၊ (၄၁)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဒဂုံမြို့နယ်။

၀၉-၇၀-၉၃၈၉၁

နှစ်သစ်မင်္ဂလာ လစဉ်ဖြူ ယတြာ

ခေတ္တရာ ဆရာကျော်

နိဒါန်း

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၅ ခုနှစ် ကုန်ဆုံးခဲပါပြီ။
 ၁၃၇၆ ခုနှစ်လို့ ကူးပြောင်းခဲ့ပြီဖြစ်ရာ ဂန္ထီရဆန်းကြယ်
 စာဖတ်ပရိသတ်များအားလုံး ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေဟု
 နှစ်သစ်မင်္ဂလာ ဆုတောင်းစာ ရေးပြောလိုက်ရပါသည်။
 အဆိုပဟာ မဖြစ်သေးသမျှ လူသားတိုင်း အနည်းနှင့်
 အများ အမှားမကင်းနိုင်ကြသည်ဖြစ်ရာ ၁၃၇၅ ခုနှစ်မှာ ရှိ
 သော စိတ်ထားအမှားများ၊ အပြောအဆိုအမှားများ၊ အပြု
 အမူအမှားများ အားလုံးကို သင်ခန်းစာယူ၍ နှစ်သစ်တွင်
 အမှားနည်းအောင် အမှားမရှိအောင် ကြံဆောင်ကြရာပထဝီ
 မည်။ ပညာရှင်၊ ပညာရှိတို့၏ မိန့်ဆိုခံကားများအရ “ကံ
 ကောင်းချင်လျှင် စိတ်ကို ပြင်” ဟု ဆိုသည်အတိုင်း မိမိတို့၏
 မကောင်းသော စိတ်ထား၊ အတွေးအမြင်များကို ပြုပြင်၍
 ကောင်းသော အတွေး၊ ကောင်းသော အမြင်၊ ကောင်းသော
 စိတ်ထားဖြစ်အောင် ကြိုးစားကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။
 တကယ်တမ်းတွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်တွင် မကောင်း
 သော လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ စိတ်ထားများ ရှိနေကြ

သည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအတူ လူတိုင်းတွင် ကောင်း
 စိတ်အခြေခံများလည်း ရှိနေကြသည်သာ ဖြစ်ပါသည်။
 မကောင်းသည်ကို မကောင်းမှန်းသိ၍ ပယ်နိုင်
 ကြီးစားသင့်သလို ကောင်းသော စိတ်ထားများ တိုးပွား
 လည်း ကြိုးစားအားထုတ်နိုင်ကြရန် လိုပါသည်။ အခြားသူ
 ၏ ဆင်းရဲဒုက္ခကို အလိုမရှိဘဲ ကြင်နာတရား၊ မေတ္တာ
 လျက် စာနာထောက်ထား ကိုယ်ချင်းစာတရားများ ထား
 ချင်းစီ၊ တစ်ယောက်ချင်းစီတွင် ရှိသင့်လှပါသည်။ ထို
 သည် အပြောလွယ်သလောက် လက်တွေ့ ကျင့်ဆောင်
 လွယ်ကူလှသည် မဟုတ်ပါ။ သို့သော် တကယ်တမ်း
 ယှဉ်၍ ကျင့်ဆောင်နိုင်သော် တဖြည်းဖြည်းချင်း စိတ်ထား
 ဖြူစင်လာကာ ကောင်းသော စိတ်ထားများ အဖြစ်များ
 နိုင်ပါသည်။
 မကောင်းမှုများ မိမိမှာ ရှိနေသည်ကို သတိပြု
 အောင်ရာပါ။ ကောင်းမှု ဟူသော အပြုစွမ်းအင်ဖြင့် အ
 ထိမ်းပါ။ မေတ္တာနှင့် ကရုဏာသည် အမှန်းတရားကို ပယ်
 နိုင်ပါသည်။ စိတ်နှလုံးကောင်းခြင်းသည် ညှို့တတ်များ

ပေးပြီး အပြုအောင် စွမ်းအင်တစ်ရပ်ကို ဖြစ်စေကာ၊
 တာဝန်လမ်းအတွက် အောင်မြင်မှုများ ဖြစ်စေပါသည်။
 စိတ်ထားကို အတတ်နိုင်ဆုံး အကောင်းဘက်သို့ ရောက်
 အောင် ကျွန်တော်တို့ ကြိုးစားအားထုတ် ထိန်းသိမ်းကြပါစို့
 ၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ နှစ်သစ်မင်္ဂလာ အခါသမယမှာ အဓိဋ္ဌာန်
 ကံကောင်းချင်လျှင် စိတ်ကို ပြင်ပါ" ဟု ရေးပြုလိုက်ရ
 လေသည်။

မဟာသင်္ကြန်

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ နှောင်းတန်ခူးလဆန်း
 ၅ ရက်၊ ခရစ်နှစ် ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၁၄ ရက်၊ တနင်္လာ
 မြန်မာစံတော်ချိန် နံနက် ၁၀ နာရီ ၁၈ မိနစ် ၃၃ စက္ကန့်
 ချိန်တွင် မဟာသင်္ကြန်ကျ၍ ၁၃၇၅ ခု၊ နှောင်းတန်ခူးလ
 ၁၅ ရက်၊ ခရစ်နှစ် ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၁၅ ရက်၊
 နေ့တွင် မဟာသင်္ကြန်ကြတ်ပြီး ၁၃၇၅ ခု၊ နှောင်းတန်ခူး
 ၁၅ ရက်၊ ခရစ်နှစ် ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၁၅ ရက်၊
 နေ့တွင် မြန်မာစံတော်ချိန် မွန်းလွဲ နေ့ ၂ နာရီ ၂၃ မိနစ်၊
 စက္ကန့်အချိန်တွင် မဟာသင်္ကြန်တက်သည်။

၅	၉	၄
	တက်	
၈	၂	၆

၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ နှစ်သစ်ဆုံးချိန်
 အတက်နေ့ဇာတာ
 (သာသနာတော်နှစ် ၂၅၅၈)

၅	၉	၄
	၈	
၂	၆	

တန်ခူးလပြည့်ဇာတာ
 (၁၄-၄-၂၀၁၄)

၅	၂	၆
	၉	
၂	၆	

တန်ခူးလကွယ်ဇာတာ
 (၂၀-၄-၂၀၁၄)

	အဓိ	
	ပတိ	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်္ဂ	ပုတိ

မဟာဘုတ်အိမ်

	၁	
၃	၆	၂
၀	၄	၅

၁၃၇၅ ခုနှစ်၊
 မဟာဘုတ်ဗြဟ္မာအနေ

၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလပြည့်ကျော် ၃ ရက်၊ ခရစ်နှစ်
 ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၁၇ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့သည် နှစ်
 ဆန်းတစ်ရက်နေ့ဖြစ်ကာ၊ ၁၃၇၅ ခုနှစ်အစ ဖြစ်ပါလေသည်။

တနင်္ဂနွေမှ စနေအဆုံး မည်သည့်နေ့နံပွား သာသနီ
 များမဆို ၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့မှ စကာ ရှေ့
 တစ်နှစ်တာအတွက် တစ်လတစ်ကြိမ် ပြုလုပ်သင့်သော ယတြာ
 ကောင်းတစ်ချို့ကို ရေးပြောပေးပါမည်။

အကျိုးကျေးဇူး

* မိမိရဲ့ ဇာတာအညွှန်းနိမိတ်တယ်ဟု ပညာရှင်များက
 အဟောထုတ်ထားလျှင် ဤယတြာကို လစဉ်ပြုပါ။ အညွှ
 ဘေး လွတ်လိမ့်မည်။

* မိမိ၏ စိတ်ထဲတွင်လည်း ဘာလုပ်လုပ် အဆင်
 မပြေ ညံ့နေပါလားဟု အလိုလို စိတ်လေးလံ ထိုင်းပိုင်းနေ
 လျှင်လည်း ဤယတြာကို လစဉ်ပြုပါ။ ထူးခြားစွာ လန်းဆန်း
 လာပါမည်။

* ဘာကိုပဲ လုပ်လုပ် အထစ်အငေါ့တွေ များ၊ အခက်
 အခဲတွေ ကြုံ၊ ထော်လော်ကန့်လန့်တွေ ဖြစ်၊ အဆင်မပြေ
 မှုများသာ ဆက်တိုက်ကြုံနေပါကလည်း ဤယတြာကို ပြု
 ပါ။ ပြေလည်လာပါမည်။

* ကျန်းမာရေးကလည်း ခဏပဲ ကောင်း၊ ဟိုဟာ
 ဖြစ်လိုက်၊ သည်ဟာ ဖြစ်လိုက်၊ ဘာဖြစ်နေမှန်းကို မသိ၊
 အဖြေမရှိ ဆေးမတိုး၊ အနာနဲ့ ဆေး မဟည့်ဖြစ်နေလျှင်လည်း
 ဤယတြာကို ပြုပါ။ ထူးခြားလာပါမည်။

* ၁၃၇၅ ခုနှစ်အတွင်း နှစ်ကူးယတြာအဖြစ် လစဉ်
 ပြုလုပ်ငှားနိုင်ပါလျှင် ကောင်းကျိုးဝေပြာ အောင်ပန်းတွေ
 သေချာ၍ ကျန်းမာရေးအတွက်၊ စီးပွားရေးအတွက်၊ ငွေရေး
 ကြေးရေးအတွက်၊ လူမှုရေးနဲ့ အိမ်ထောင်ရေးအတွက်ပါ
 ကံပွင့်လန်းကာ တစ်နှစ်တာလုံး ပြီးပန်းဝေဆာ၍ မိမိကမ္ဘာ
 ဟာ အလှပန်းတွေ ဝေဝေဆာဆာနှင့် မင်္ဂလာရှိနေနိုင်မှာ
 ဖြစ်ပါတယ်။

(ဤယတြာကို ကျွန်ုပ်ရေးသော အောင်မြင် ကြီးပွား
 ယတြာများစာအုပ်တွင် ဖော်ပြထားပါသည်။)

မည်သူမဆို လိုအပ်လျှင် သုံးစွဲကြည့်ပါ။ သုတေသန
 ပြုကြည့်ပါ။ ကေန အကျိုးရှိပါမည်။

အစီအရင်ပြုပုံ

နည်းစနစ်မှာ အပိုင်းနှစ်ပိုင်းပါသည်။
 (၁) အစီအရင်ပိုင်း

(၂) ကျင့်စဉ် အားထုတ်မှုပိုင်း ဖြစ်သည်။

(၁) အစီအစဉ်ပိုင်း

မည်သည့်နေ့ပွား သားသမီးမဆို မိမိမွေးနံ့၏ “ဆပွတ်” နှင့် “တြိရန်း” ကို တစ်နေ့တည်း တန်ခိုးကြီးဘုရား ဆိုင်ရာ အရပ်တွင် လိုရာဆုတောင်း ဆန္ဒပြု လှူဒါန်းပေးရန် ဖြစ်ပါသည်။

လှူဒါန်းရန်နေ့မှာ မိမိမွေးနေ့၏ နံနက်ပိုင်း ဉနာရီမှ ၁၀နာရီ ၃၀မိနစ်အတွင်း (အင်္ဂုတ္တတိုင်အရ) မွေးနံပေါ်ခိုန် ဖြစ်ပါသည်။

တနင်္ဂနွေသားသမီးများ သောကြာအရပ်တွင် သစ်သီး (၆)မျိုး လှူဒါန်းပါ။ လိုရာဆုတောင်းပြီး ကျင့်စဉ် ဂါထာ (၁၀၈)ခေါက်ရွတ်ပါ။ ပြီးသော် အင်္ဂါထောင့်ကို သွားပါ။ ဆီးယိုနှင့် ဆွမ်းကပ်ပြီး ဇွန် (၃)ညွန့် (သို့မဟုတ်) စံပယ် (၃)ကုံးလှူပါ။ ကျင့်စဉ်ဂါထာ (၁၀၈)ခေါက် ထပ်ရွတ်ပါ။ ဖော်ပြပါ နှစ်နေရာပြီးလျှင် မေတ္တာပို့၊ အမျှအတန်းဝေခဲပါ။

တနင်္လာသားသမီးများ နာနတ်ယိုဖြင့် ဆွမ်း (၇)ပွဲ၊ ထီးနီ (၇)လက်လှူပါ။ ကျင့်စဉ်ဂါထာ (၁၀၈)ခေါက် ရွတ်ပွားပါ။ ပြီးသော် ဗုဒ္ဓဟူးအရပ်သို့ သွားပါ။ ဘုရားကို ရေသပ္ပာယ်ပါ။ ကျင့်စဉ်ဂါထာ (၁၀၈)ခေါက် ရွတ်ပွားပါ။ ထိုအစီအစဉ် များ ပြီးသည်နှင့် မေတ္တာပို့၊ အမျှဝေပါ။

အင်္ဂါသားသမီးများ တနင်္ဂနွေထောင့်သို့ သွားပါ။ အုန်းဆွမ်း (၆)ပွဲလှူပါ။ ကျင့်စဉ်ဂါထာ (၁၀၈)ခေါက် ရွတ်ပွားပါ။ လိုရာ ဆုတောင်းပါ။ ပြီးသော် ကြာသပတေးအရပ်သို့ သွားပါ။ မေဠိပန်း (၅)ပွဲနှင့် ပဲထမင်းဆွမ်း (၅)ပွဲလှူပေးပါ။ ကျင့်စဉ်ဂါထာ (၁၀၈)ခေါက် ရွတ်ပွားပါ။ အစီအစဉ်များပြီး သော် မေတ္တာပို့၊ အမျှဝေပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ တနင်္လာအရပ်တွင် ကံ့ကော် ပန်း၊ ကံ့ကော်ညွန့် ရရာ (၁၅)ညွန့်လှူပါ။ ကျင့်စဉ်ဂါထာ

(၁၀၈)ခေါက် ရွတ်ပွားပါ။ ပြီးသော် သောကြာအရပ်တွင် သစ်သီး (၆)မျိုး ကပ်လှူပါ။ ကျင့်စဉ်ဂါထာ (၁၀၈)ခေါက် ရွတ်ပွားပါ။ အစီအစဉ်များ ပြီးလျှင် မေတ္တာပို့၊ အမျှဝေပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများ အင်္ဂါထောင့်သို့ သွားဆီးယိုနှင့် ဆွမ်း(၃)ပွဲ ကပ်လှူပါ။ ဇွန်ပန်း (၃)ညွန့်ထည့်ပါ။ ကျင့်စဉ်ဂါထာ (၁၀၈)ခေါက် ရွတ်ပွားပါ။ ပြီးသော် စနေထောင့်သို့ သွားပါ။ ထီးနီ (၇)လက်၊ နာနတ်ယိုဖြင့် ဆွမ်း(၇)ပွဲ ကပ်လှူပါ။ ကျင့်စဉ်ဂါထာ (၁၀၈)ခေါက်ရွတ်ပြီးသော် တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် အုန်းဆွမ်း(၆)ပွဲ ကပ်လှူပါ။ ကျင့်စဉ်ဂါထာ (၁၀၈)ခေါက် ရွတ်ပွားပါ။ အစီအစဉ်များပြီး လျှင် မေတ္တာပို့၊ အမျှဝေပါ။

စနေသားသမီးများ ကြာသပတေးထောင့် သွားပဲဆွမ်း(၅)ပွဲ ကပ်လှူပါ။ ကျင့်စဉ်ဂါထာ (၁၀၈)ခေါက် ရွတ်ပါ။ ပြီးသော် တနင်္လာထောင့်တွင် ကံ့ကော်ပန်း (၁၅)ညွန့် လှူပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။ ကျင့်စဉ်ဂါထာ (၁၀၈)ခေါက် ရွတ်ပွားပါ။ အစီအစဉ်ပြီးလျှင် မေတ္တာပို့၊ အမျှဝေပါ။

(၂) ကျင့်စဉ်ပိုင်းမှ ရွတ်ရန် ဂါထာ ဂါထာအမည်မှာ “ပွဲတိုင်းအောင်၊ အောင်ဆုတောင်း ဂါထာ” ဟု အမည်ရပါသည်။

နမောမိ တေ ဝိဇေတုံ မေ၊
ဇယတော ဒဒတော ဇယံ၊
နဋ္ဌထန္တံ သဗ္ဗသန္တံ၊
ကရမေ ဇယမင်္ဂလံ။

ဤတွင် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၆ ခုနှစ်၊ တစ်နှစ်ထည့် အတွင်း တစ်လလျှင် တစ်ကြိမ်၊ မွေးနေ့နှင့် တိုက်ဆိုင် ရွက်ဆောင်သွားနိုင်ခြင်းဖြင့် ထူးခြားသော ကောင်းကျိုးလက်တွေ့ ရနိုင်မှာ ဖြစ်ပါကြောင်း ညွှန်းဆိုရင်း...

နံ့သစ်မှာ ကံကောင်းကြောင်း
* * *

ဓမ္မဇ္ဇရာဓရာဓမ္မ

မာမာ

ဆေးစွမ်းကောင်းများ

- ပန်နားဆန့်ဆေးကြိုး
- ပန်နားရောဂါပျောက်ဆေးကြိုး
- ပန်ပျက်ပိကြည်ဆေးကြိုး
- ပန်ပျက်ပိရောဂါပျောက်ဆေးကြိုး
- ပန်သွားရောဂါပျောက်ဆေးကြိုး
- ပန်နာခေါင်းရောဂါပျောက်ဆေးကြိုး

အစလ မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၁၁၈ (၁၀၂၉၆)
 လင မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၄/၁၄၅၉

မြသိန်း
ဝိတ်ဝွမ်းအားချင်း ပြိုင်ကြရဏ်

ဘာသာရပ်ဖြင့် ဘွဲ့ရသူဖြစ်သည်။ သူ့ဌေး ဦးပေါ်ထင်သည် မုဆိုးဖို တစ်ယောက်ဖြစ်၏။ မအေးနွယ် မရောက်မီက ဦးပေါ်ထင်သည် မရီရီ ဌေးနှင့် အသွားအလာများပြု မအေးနွယ် ရောက်လာပြီး တစ်လခန့်အကြာတွင် မအေးနွယ်နှင့် အတွဲများသွား၏။

တစ်နေ့တွင် မရီရီဌေး ပယ်ထားသော စာမူတစ်ခုကို မအေးနွယ်က မဂ္ဂဇင်းတွင် သုံးရန် စာစီဌာနသို့ ပို့လိုက်ရာ မရီရီဌေးက အချိန်မီ သိသွား၍ တားဆီးလိုက်ပြီး မအေးနွယ်ကို လည်း အပြစ်တင်လိုက်သည်။ ထိုနေ့မှစ၍ သူတို့နှစ်ယောက်၏ ဆက်ဆံရေးမှာ ခပ်တန်းတန်းဖြစ်သွားသည်။ မအေးနွယ်သည် မရီရီဌေးကို မကျေနပ်သော အကြည့်ဖြင့် ကြည့်လေတော့၏။ သူ့အကြည့်မှာ စူးရှလွန်းကြောင်း ကျွန်မ သတိပြုမိသည်။

ကျွန်မ မိမော်သည် မရီရီဌေး လက်အောက်၌ အမှုထမ်းရသော စာရေးမ ဖြစ်သည်။ စာမူများ ထိန်းရသည်။ စာမူခများကို မရီရီဌေးပြောသည့်အတိုင်း တွက်ချက်ပေးပြီး ငွေစာရင်းဌာနသို့ ပို့ပေးရသည်။ အယ်ဒီတာ ဌာနနှင့် အခြားဌာနများ ဆက်သွယ်ရေးကို ဆောင်ရွက်ပေးရသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် ဦးပေါ်ထင်သည် မရီရီဌေးနှင့် အသွားအလာများလာပြန်၏။

ဦးပေါ်ထင်သည် သူ့အပေါ် ဆက်ဆံရေးမှာ ရှေးကလို မဟုတ်တော့ဆိုသည်ကို သိလာသော မအေးနွယ်သည် မရီရီဌေးကို မုန်းတီးသောအကြည့်များဖြင့် အကြည့်များလာကြောင်း ကျွန်မ သိ၏။

တစ်ညနေ ရုံးဆင်းခါနီးတွင် ကျွန်မသည် အလုပ်ကိစ္စဖြင့် မအေး

နွယ်၏ အခန်းထဲဝင်သွားရာ မအေးနွယ်သည် “စိတ်ခွန်အား” စာအုပ်ဖတ်နေလည်ကို တွေ့ရ၏။ ကျွန်မသည် မအေးနွယ်နှင့် အလုပ်အကြောင်းပြောပြသော အခါ မအေးနွယ်က...

“မိမော်... စိတ်ခွန်အားကို နင် ယုံသလား”

ဟု မေးသည်။ ကျွန်မက...

“စိတ်မှာ ခွန်အားရှိတာကို ယုံပါတယ်”

ဟု အလိုက်သင့် ပြောလိုက်သည်။

လကုန်ခါနီး မဂ္ဂဇင်းမောင်ပိတ်ရတော့မည့်အချိန်။ မရီရီဌေးနှင့် မအေးနွယ်တို့ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ရုံးဆင်းသွားပြီး ခဏအကြာတွင် ပုံနှိပ်စက်ဌာနမှ စက်သမားတစ်ယောက် ကျွန်မထံ ရောက်လာပြီး...

“ကြော်ငြာတစ်ခု ရိုက်ခွင့်ပြုဖို့ မအေးနွယ်ဆီ ပို့ထားတာ ပြန်မရသေးဘူး”

ဟု ပြောသည်။

၎င်းကြော်ငြာကို မအေးနွယ်ထံ တင်ပြထားသည်ကို ကျွန်မ မှတ်မိသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်မသည် မအေးနွယ်အခန်းထဲသို့ ဝင်သွားရာ မအေးနွယ်ကို ရုတ်တရက် တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် ကျွန်မ ထိတ်လန့်သွားပါသည်။

“ဟင်... မမအေးနွယ်၊ ခုနကပဲ ရုံးဆင်းသွားတာ ကျွန်မ တွေ့ရတယ်။ အခု ကျွန်မ ကြော်ငြာတစ်ခုလာရာတာပါ”

ဟု အံ့ဩသောအသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ငါလည်း စာအုပ်တစ်အုပ်ကျန်ခဲ့တာ လာပြန်ယူတာ။ ကြော်ငြာကို ဟိုရောက် စာခွဲပေးလာရာယူသွား”

သူ့ဌေးကြီး ဦးပေါ်ထင်သည် စာပေဝါသနာပါရှင်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ စက်မှုလုပ်ငန်းရှင်ဖြစ်သော ဦးပေါ်ထင်သည် “ဣတ္ထိယ” အမျိုးသမီးမဂ္ဂဇင်းကို ထုတ်ဝေရာ၌ မရီရီဌေးကို တာဝန်ခံ အယ်ဒီတာအဖြစ် ခန့်ထားပြီး ပြိုင်ရေးနှင့် စာအုပ်ပြန်ဆိုရေးတာဝန်ကို ဦးပျိုးနိုင်အား တာဝန်ပေးသည်။

မရီရီဌေးသည် ယခင်က အမျိုးသမီး မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်၌ လက်ထောက်အယ်ဒီတာအလုပ်ကို လုပ်ခဲ့ဖူး၏။ စာပေဗဟုသုတ နှစ်စပ်၏။

ဣတ္ထိယ မဂ္ဂဇင်း၏ အပြင် အဆင်ကောင်းခြင်း၊ ဖတ်စရာ များစွာပါခြင်းနှင့် ကြော်ငြာအားကောင်းခြင်းကြောင့် စတုတ္ထကသောလ၌ပင် စာဖတ်သူများ၏ အားပေးမှုကို ရရှိသွား၏။

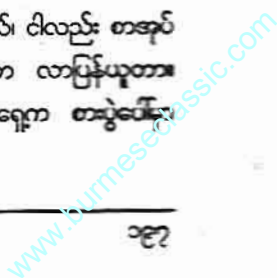
နောက်လများတွင် မဂ္ဂဇင်းစောင်ရေ တိုးလာသည်။

မဂ္ဂဇင်း စတုတ္ထကြိမ် ခြောက်လအကြာ မရီရီဌေးက ဦးပေါ်ထင်အား “လက်ထောက် အယ်ဒီတာတစ်ယောက် ခန့်မှ ဖြစ်မယ်” ဟု ပြောရာ “မင်းကြိုက်တဲ့သူကို ခန့်ပါ” ဟု ဦးပေါ်ထင်က ခွင့်ပြုလိုက်သည်။

ဤတွင် မရီရီဌေးသည် သူမ၏ အသိပိတ်ဆွေတစ်ယောက်ဖြစ်သော မအေးနွယ်ကို ခန့်လိုက်သည်။

အသစ်ခန့်ထားခြင်း ခံရသော လက်ထောက် အယ်ဒီတာသည် မရီရီဌေးထက် သုံးလေးနှစ်ခန့် ပိုငယ်၏။ မရီရီဌေး၏ အသက်မှာ သုံးဆယ်ဖြစ်၏။

မအေးနွယ်သည် စကားပြော သွက်၏။ စာပေလောကသူတစ်ယောက် ဖြစ်၏။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှာ စိတ်ပညာ

ဟု မအေးနွယ်က ပြောသည်။
 ကျွန်မသည် သူမ ညွှန်ပြသော
 စားပွဲသို့ သွား၍ ကြော်ငြာကို ရှာယူပြီး
 ပြန်အလှည့်တွင် မအေးနွယ်ကို မတွေ့
 ရတော့ပေ။ မအေးနွယ်သည် အသံ
 မမြည်အောင် သွားလာနိုင်သည်ကို
 ကျွန်မ အံ့သြမိသည်။ မျက်လုံး
 ပုံသဏ္ဍာန်၊ မျက်လုံးအကြည့် သွားလာ
 ဟန်တို့မှာ မြေနှင့် တူသည်ဟု ကျွန်မ
 ကောက်ချက်ချမိ၏။

ယခုတစ်လော မရီရီငွေနှင့်
 မအေးနွယ်တို့၏ ဆက်ဆံရေးသည်
 ရှေးကလို မဟုတ်တော့။ မအေးနွယ်
 သည် မရီရီငွေကို ပျော့ပျော့ပျောင်း
 ပျောင်း ဆက်ဆံလာ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ
 ရုံးဆင်းချိန်၌ အတူတူဆင်းလေ့ရှိကြ
 ၏။

ကျွန်မသည် မအေးနွယ်ကို
 သံသယဝင်မိသည်။ မအေးနွယ်သည်
 မရီရီငွေအပေါ် အကောက်ကြံနေ
 သလော။

တစ်နေ့ နေ့လယ်၊ နေ့လယ်စာ
 စားချိန်တွင် မအေးနွယ်သည် မရီရီငွေ
 နှင့် အတူတူ ထမင်းစားနေသည်ကို
 ကျွန်မ သတိပြုမိသည်။ ကျွန်မသည်
 လည်း နေ့လယ်စာစားပြီးနောက် ချိုင့်
 ကို ဆေးရန် သူတို့ ထမင်းစားနေသည့်
 အခန်းရေမှ ဖြတ်လျှောက်သွားစဉ်
 မအေးနွယ်သည် ပုလင်းတစ်လုံးထဲမှ
 အရည်များကို ပန်းကန်လုံးငယ်ထဲ
 လောင်းထည့်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။
 ကျွန်မသည် အပေါက်ဝမှ နေ၍ ရပ်
 ကြည့်နေမိသည်။ ကျွန်မ ရပ်ကြည့်နေ
 သည်ကို မအေးနွယ် မမြင်ပါ။

မအေးနွယ်သည် ဆေးရည်ပါ
 သောခွက်ကို မရီရီငွေ၏ လက်ထံ

ထည့်ရင်း “သောက်လိုက်... သောက်
 လိုက်” ဟု အမူအရာလုပ်ပြနေသည်။

မရီရီငွေသည် မအေးနွယ်
 လက်ထဲမှ ဆေးပန်းကန်ကို ယူပြီး မော့
 သောက်လိုက်၏။ ထို့နောက် မအေး
 နွယ်သည် မရီရီငွေ၏ လက်ထဲမှ ဆေး
 ပန်းကန်ကို ပြန်လှမ်းယူလိုက်သည်။

ကျွန်မသည် သူတို့ကို ဆက်
 မကြည့်တော့ဘဲ ချိုင့်ဆေးရန် ထိုနေရာ
 မှ ထွက်ခဲ့သည်။

ထိုနေ့ ရုံးဆင်းချိန်၌ ကျွန်မ
 သည် အလုပ်ကိစ္စဖြင့် မရီရီငွေအခန်း
 ထဲသို့ ဝင်သွားရာ မရီရီငွေသည် သူမ
 အနားယူနေကျ ဟက်လက်ကုလားထိုင်
 ပေါ်တွင် အိပ်နေသဖြင့် ကျွန်မသည်
 သူ့အနားကပ်သွားပြီး “ရုံးမဆင်းသေး
 ဘူးလား” ဟု မေးနေစဉ် မရီရီငွေသည်
 ငြိမ်နေသောကြောင့် ကျွန်မက သူ၏
 လက်ကောက်ဝတ်ကို လှုပ်လိုက်ရာ
 လုံးဝ မလှုပ်ဘဲ ရှိနေသည်ကို တွေ့ရ
 ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်မသည် မအေး
 နွယ်အပါအဝင် ရုံးတွင်းရှိ လူများအား

အော်ခေါ်၍...
 “မ မရီရီငွေကို လာကြည့်ကြ
 ပြီး”

ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။
 လူအများ ရောက်လာကြသည့်
 “နုလုံးတော့ နုနုနေတယ်။ သင်
 တော့ မရဘူး”

ဦးမျိုးနိုင်က မရီရီငွေကို စစ်
 သပ်ပြီး ပြောပါသည်။

“ဆေးရုံကြီးကို ပို့ရအောင်”
 ဦးမျိုးနိုင်သည် မဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ
 ကားဖြင့် မရီရီငွေကို ဆေးရုံကြီးသို့
 ပို့လိုက်သည်။

ထိုအကြောင်းကို သူငွေ ဦးပေါ်
 ထင်ကို အကြောင်းကြားသောကြောင့်
 ဦးပေါ်ထင်လည်း ဆေးရုံသို့ ရောက်လာ
 သည်။ ဆရာဝန်များက ကြိုးစားကုသ
 လည်း ထိုသူ ဓနာရီသာသာ၌ မရီရီ
 ငွေ သေဆုံးသွား၏။

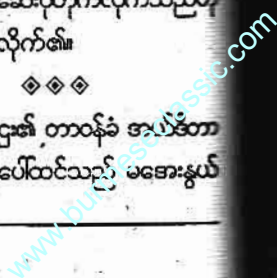
မရီရီငွေ သေဆုံးမှုကို ရဲများက
 စစ်ဆေး၏။ သူမ သောက်သော ဆေး
 မှာလည်း သောက်နေကျ ဆေးဟု
 မအေးနွယ်က အစစ်ခံသည်။ ကျွန်မ
 သည်လည်း ကျွန်မ တွေ့ရှိချက်ကို ရဲ
 တို့အား ထွက်ဆိုချက်ပေး၏။

အလောင်းကို စစ်ဆေးသော
 ဆရာဝန်ကြီးက မရီရီငွေသည် ဆေး
 ကို ပိုသောက်မိ၍ နုလုံးက ဒဏ်မခံနိုင်
 ဘဲ ရုတ်တရက် နုလုံးရပ်၍ သေဆုံး
 သွားခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆေးမှတ်ချက်
 ပေး၏။

ကျွန်မသည် မအေးနွယ်ကို မယုံ
 ပါ။ သူသည် စိတ်ခွန်အားကို သုံး၍
 မရီရီငွေကို ဆေးပိုတိုက်လိုက်သည်ဟု
 မှတ်ယူထားလိုက်၏။

မရီရီငွေ၏ တာဝန်ခံ အယံခံတာ
 ရာထူးကို ဦးပေါ်ထင်သည် မအေးနွယ်

အား ပေးလိုက်၏။

နောက်သုံးလအကြာ၌ ဦးပေါ်ထင်နှင့် မအေးနွယ်တို့ တရားရုံးတစ်ရုံးတွင် လက်မှတ်ရေးထိုးပြီး လက်ထပ်လိုက်ကြ၏။

သူတို့ လက်ထပ်ပြီး လေးလအကြာ၌ ဦးပေါ်ထင်သည် နှလုံးရပ်ပြီး ညဘက်တွင် သေဆုံးသွားသည်။

ကျွန်မသည် မအံ့ဩတော့ပါ။ မအေးနွယ်သည် စိတ်အင်အားကို အစွမ်းကုန် ထုတ်သုံး၍ ဦးပေါ်ထင်ကို လမ်းဆုံးသို့ ပို့လိုက်ပြီး ဦးပေါ်ထင်၏ ငိုအိုင့်မှုအားလုံးကို ရယူလိုက်သည်ဟု ကောက်ချက်ချမိသည်။

မအေးနွယ်သည် စာအုပ်လုပ်ငန်း အရှိန်မပျက်ရန် ပုံနှိပ်ရေးနှင့် ဖြန့်ချိရေး တာဝန်ခံ ဦးမျိုးနိုင်နှင့် ဆွေးနွေးတိုင်ပင်မှု များလာ၏။ အသက် ၄၀ အရွယ် ဦးမျိုးနိုင်သည် လူပျိုကြီးဖြစ်သည်။

ကျွန်မကိုလည်း သူ့ငွေမ မအေးနွယ်က လက်ထောက် အယ်ဒီတာ အဖြစ် ခန့်လိုက်သည်။

ဦးမျိုးနိုင်၏ လက်အောက်တွင် ငွေစာရင်းနှင့် ဖြန့်ချိရေးမှူး မလှလှသန်း ရှိ၏။ ရုပ်ချောပြီး အသက် ၂၅နှစ် အရွယ် မလှလှသန်းကို ဦးမျိုးနိုင်သည် မျက်နှာသာပေး၏။

ဦးမျိုးနိုင်ကို သူ့ငွေမက မျက်နှာသာပေးသော်လည်း ဦးမျိုးနိုင်ကမူ ပုံနှိပ်အတိုင်းသာ ဆက်ဆံသည်။ ဦးမျိုးနိုင်သည် မလှလှသန်းကို သံယောဇဉ်ရှိသည်ဟု ကျွန်မ တွက်ဆထားသလို၊ မအေးနွယ်ကလည်း တွက်ဆထားပုံရသည်။

မလှလှသန်းသည် အနေအထိုင် တည်ကြည်၍ သူ့ငွေမကို ပုံနှိပ်အတိုင်းသာ ဆက်ဆံ၏။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် သူ့ငွေမသည်

မလှလှသန်းကို ကြည့်သော အကြည့်မှာ မုန်းတီးသော အကြည့်ဟု ကျွန်မ ခန့်မှန်း၍ရ၏။

ပူအိုက်သောနေ့တစ်နေ့၏ နေ့လယ်ပိုင်း။

ကျွန်မတို့၏ ပုံနှိပ်တိုက်မှာ အထပ်သုံးထပ်တိုက်ဖြစ်၏။ အပေါ်ဆုံးတွင် အယ်ဒီတာများအခန်းနှင့် သူ့ငွေမရုံးခန်း။ ဒုတိယထပ်တွင် ဖြန့်ချိရေးနှင့် ငွေစာရင်းရုံးခန်း။ အောက်ဆုံးထပ်၌ ပုံနှိပ်စက်များ ထား၏။

နေ့လယ်စာစားပြီးချိန်၊ လူရှင်းချိန်ဖြစ်သည်။

ကျွန်မသည် ဝရန်တာအနီးရှိ ဧည့်ခန်းတွင် ခေတ္တ အနားယူရင်း သတင်းစာများ ဖတ်နေစဉ် ဝရန်တာတွင် ရပ်နေသော သူ့ငွေမ မအေးနွယ်သည် မလှလှသန်းကို အခေါ်ခိုင်းပြီး ငွေစာရင်းအကြောင်း မေးနေသံကို ကျွန်မ ကြားနေရသည်။

မအေးနွယ်သည် မလှလှသန်းကို စူးစူးရှရှကြည့်နေကြောင်းကိုလည်း ကျွန်မ လှမ်းမြင်နေရသည်။ မလှလှသန်းကလည်း ပြန်ကြည့်၏။ သူ့ငွေမသည် ခါးသာသာခန့်သာ မြင့်သော ဝရန်တာ လက်တန်းကို ကိုင်ရင် မလှလှသန်းကို အောက်သို့ ညွှန်ပြနေ၏။ သူမသည် စိတ်စွမ်းအားကို အပြည့်သုံး၍ မလှလှသန်းကို အောက်သို့ ခုန်ချခိုင်းနေသည်ဟု ကျွန်မ တွေ့မိသည်။

ကျွန်မသည် ထိုင်ရာမှ ထ၍ သူတို့နှင့် ဝါးပေခန့်အကွာ နေရာသို့ သွားပြီး သူတို့ မမြင်သောနေရာ၌ ရပ်နေမိသည်။

မလှလှသန်းသည် သူ့ငွေမကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ပြန်ကြည့်ရင်း...

“ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်ဟာ

ကင်းကင်းရှင်းရှင်းပါ”

ဟု ပြန်ပြောသံ ကြားရ၏။

ထိုနောက် သူတို့နှစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်၊ စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်နေကြ၏။ စိတ်စွမ်းအားချင်း အားပြိုင်နေသည်ဟု ကျွန်မ ယူဆသည်။

ခဏအကြာတွင် သူ့ငွေမ မအေးနွယ်သည် မျက်လွှာချလိုက်ပြီး မျက်လုံးများကို မှိတ်လိုက်ကြောင်း ကျွန်မ သတိပြုမိသည်။

ထိုအခိုက် မအေးနွယ်သည် ဝရန်တာတန်းကို ကိုင်ရင်း ရုတ်တရက် ဝရန်တာလက်တန်းပေါ် တက်ပြီး အောက်သို့ ခုန်ချလိုက်၏။

ကျွန်မသည် လန့်ဖျပ်၍ အသံကုန် ဟစ်အော်လိုက်မိပါတော့သည်။

သူ့ငွေမ မအေးနွယ်သည် သူ့ထက် စိတ်စွမ်းအား ကောင်းပြီး ညှို့အားပြင်းသော မလှလှသန်းကို အရုံးပေးပြီး တိုက်ပေါ်မှ ခုန်ချသွားခြင်းဖြစ်၏။

မအေးနွယ်သည် မရီရီငွေနှင့် ဦးပေါ်ထင်တို့အပေါ် အနိုင်ရခဲ့သော်လည်း၊ သူ့ထက် အသက်ငယ်ပြီး သူ့ထက် စိတ်စွမ်းအား ကောင်းသော မလှလှသန်းကိုမူ အရုံးပေးလိုက်ရကာ နိရုံးချုပ်သွားခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်မ သိလိုက်ပါ၏။

ဆန်း

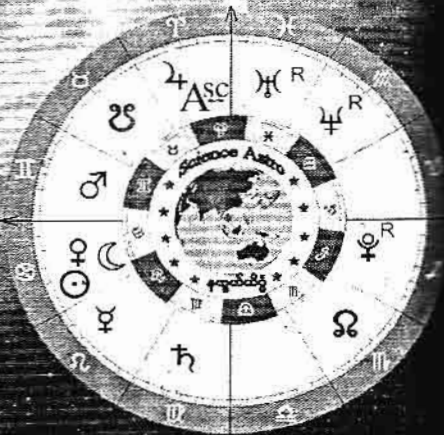

၂၀၁၄ ဧပြီလ ကောင်းကင်ဂြိုဟ်ရပ်တည်မှု

(၁) ကုသိလက်ပိုင်ရှင်တို့၏ နက္ခတ်တိကျစွာနှင့် မြန်မာ့နက္ခတ်ဝင်ထွက်ချိန်များ

ဦးယျော့ကို B.Sc (H.S)၊
ပြန်မာနိုင်ငံနက္ခတ်သိပ္ပံအဖွဲ့
နိုင်ငံတကာရေးရာနက္ခတ်သိပ္ပံသင်တန်းကျောင်း

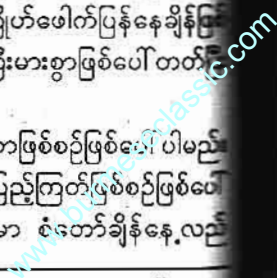

၂၀၁၄ ဧပြီလ ကောင်းကင်ဂြိုဟ်ရပ်တည်မှု

၂၀၁၄ ဧပြီ၏ ကောင်းကင်ထက်၌ မိန့်ရာသီရောက်တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် ဧပြီ ၅ ရက်နေ့တွင် မိဿရာသီသို့ ပြောင်းရွှေ့ဝင်ရောက်မည်ဖြစ်ပြီး ကန်ရာသီမှ အင်္ဂါဂြိုဟ်ဂြိုဟ်ပတ်လမ်းကြောင်း၌ ဖောက်ပြန်သွားလာနေပါမည်။ ကုန်ရာသီမှ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် ဧပြီ ၅ ရက်နေ့၌ မိန့်ရာသီသို့ ပြောင်းရွှေ့ဝင်ရောက်ပြီး ဧပြီ ၂၀ ရက်နေ့၌ မိဿရာသီသို့ ပြောင်းရွှေ့ရပ်တည်ပါမည်။ မေထုန်ရာသီ၌ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ရပ်တည်နေပြီး မကာရရာသီမှ သောကြာဂြိုဟ် ဧပြီ ၂၈ ရက်နေ့၌ ကုန်ရာသီသို့ ပြောင်းရွှေ့ရပ်တည်ပါမည်။ တူရာသီရှိ စနေဂြိုဟ် ဂြိုဟ်ပတ်လမ်းကြောင်း အတွင်း ဖောက်ပြန်ရပ်တည်နေပြီး ရာဟုနှင့် ကိတ်ဂြိုဟ်များ တူနှင့် မိဿရာသီများ အတွင်း တည်ရှိနေပါမည်။ ယူရေးနပ်စ်ဂြိုဟ် မိန့်ရာသီနက်ပကျွန်းဂြိုဟ် ကုန်ရာသီပလူတိုဂြိုဟ် ဓနုရာသီအတွင်း ဖောက်ပြန်၍ တည်ရှိနေပါလိမ့်မည်။

ဧပြီလ ၄ ရက်နေ့ မြန်မာစံတော်ချိန်နံနက် ၀ နာရီ ၉ မိနစ်၌ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ကမ္ဘာ့ဘေးဖက်ဂြိုဟ်ပတ်လမ်းကြောင်းအတွင်း ရောက်ရှိပြီး ကမ္ဘာဖြင့် တစ်တန်းတည်းကျရောက်သော ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ပေါ်လာပါလိမ့်မည်။ အရှေ့လောင်ကျီတွင် ၀၆ ဒီဂရီ ၀၂ မိနစ်နှင့် မြောက်လတ္တီတွဒ် ၂၃ ဒီဂရီ ၁၁ မိနစ် နိုင်ဂျာနိုင်ငံပေါ်၌ ဖြစ်ပေါ်ပြီး အာဖရိက အလယ်ပိုင်းနိုင်ငံများ အတွက် လျင်မြန်စဉ်များ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သည်။ ဧပြီလ ၉ ရက် မြန်မာစံတော်ချိန်နံနက် ၄ နာရီ ၂၅ မိနစ်၌ အင်္ဂါဂြိုဟ်ကမ္ဘာဖြင့် တစ်တန်းတည်းကျရောက်သော ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ပေါ်လာပါမည်။ ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ပေါ်နေရာမှ အရှေ့လောင်ကျီတွင် ၂ ဒီဂရီ ၅ မိနစ်နှင့် တောင်လတ္တီတွဒ် ၀၅ ဒီဂရီ ၀၇ မိနစ် တန်ဇမ်နီးယားနိုင်ငံအတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်လာပါမည်။ အာဖရိကနိုင်ငံအချို့၌ နိုင်ငံရေးမငြိမ်သက်မှုများ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်သည်။ ဧပြီလ ၁၄ ရက် မဟာသင်္ကြန်အထူနေ့၌ အင်္ဂါဂြိုဟ်ကမ္ဘာနှင့် အနီးဆုံးဆုံမှတ်သို့ ရောက်ရှိသော ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ပေါ်ပါမည်။ အင်္ဂါဂြိုဟ်ဖောက်ပြန်နေချိန်ကြီးသည့်အတွက် ယခုနှစ်မြန်မာ့ရိုးရာအတာသင်္ကြန်ပွဲ၌ အတိုက်အခံပဋိပက္ခပြဿနာများ ကြီးမားစွာ ဖြစ်ပေါ်တတ်ပြီး သွေးထွက်သံယိုဖြစ်စဉ်များ ဖြစ်ပွားတတ်သည်။

ဧပြီ ၅ ရက်နေ့လည် ၂ နာရီ ၀ မိနစ်၌ လမင်းအား စိတြာနက္ခတ်ကြယ်မှ ထွင်းဖောက်သော ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ပေါ်ပါမည်။ မြန်မာမှ မမြင်တွေ့နိုင်ပါ။ ဧပြီ ၅ ရက်နေ့လည် ၁ နာရီ ၀၅ မိနစ်၌ မြန်မာမှ မမြင်နိုင်သော လအပြည့်ကြတ်ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ပေါ်ပြီး ညနေ ၅ နာရီ ၅ မိနစ်၌ လကြတ်ခြင်းဖြစ်စဉ်ပြီးဆုံးပါမည်။ ဖြစ်စဉ်အား ဧပြီ ၇ ရက် မြန်မာ စံတော်ချိန်နေ့လည်

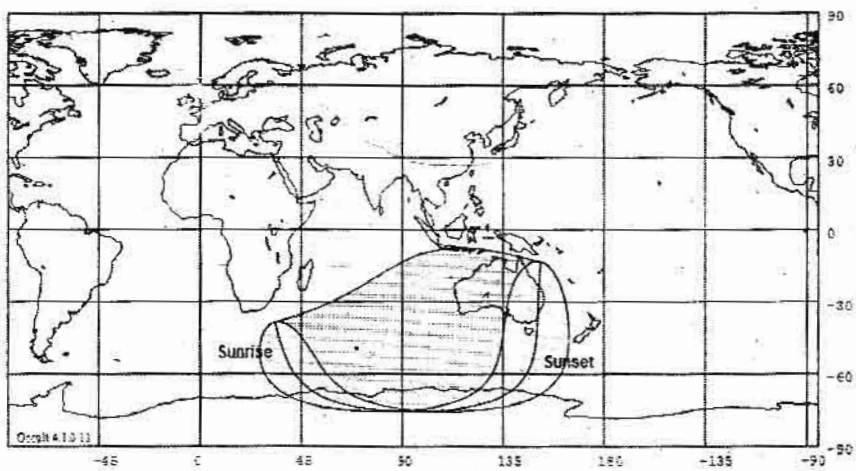

နာရီ၄၄မိနစ်၌လမင်းအားစနေဂြိုဟ် နီးကပ်စွာပူးယှဉ်သောဖြစ်စဉ်ဖြစ်ပေါ်ပါမည်။ မြန်မာမူမမြင်တွေ့နိုင်ပါ။
 ဧပြီ ၂၉ရက်၊ နံနက် ၁၀နာရီ၄၄မိနစ်၌လမင်းအား Star Graffias ကြယ်မှ နီးကပ်စွာပူးယှဉ်သောဖြစ်စဉ်ဖြစ်ပေါ်
 ပါမည်။ ဖြစ်စဉ်အား မြန်မာမူမမြင်တွေ့နိုင်ပါ။ ဧပြီ ၂၉ရက်၊ နံနက် ၈နာရီ၄၄မိနစ်၌ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်နေ၏အနောက်ဖက်
 ဂြိုဟ်ပတ်လမ်းကြောင်းထဲရောက်ရှိပြီး အတွဲမိသောဖြစ်စဉ်ဖြစ်ပေါ်လာပါမည်။ ဧပြီ ၂၉ရက်၊ မြန်မာစံတော်ချိန်
 နံနက် ၁၀နာရီ ၄၄မိနစ်၌ နေအရစ်ကြတ်သောဖြစ်စဉ်ဖြစ်ပေါ်ပြီး နေ့လည် ၁၁နာရီ၅၀မိနစ်၌ ဖမ်းလယ်ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ပေါ်
 ပါမည်။ နေ့လည် ၂နာရီ၄၄မိနစ်၌ နေအရစ်ကြတ်ခြင်းပြီးဆုံးပါမည်။ မြန်မာမူမမြင်အား ထင်းလင်းစွာတွေ့မြင်ရ
 သော်လည်း ဖြစ်စဉ် အားမမြင်တွေ့နိုင်ပါ။ ဖြစ်စဉ်အား အင်ဒိုနီးရှား၊ ဩစတြေးလျနှင့် အန္တာတိကဒေသများမှမြင်တွေ့
 ထုလာနိုင်ပါသည်။

Map showing the area of Visibility of the Partial Solar Eclipse 2014 April 29

In PALE BLUE region of partial eclipse, YELLOW sun rises or sets in eclipse

ဧပြီ ၂၉ရက်၊ နေအရစ်ကြတ်ခြင်းပြမြေပုံ

Port Hedland, Australia 2014 April 29
 118°37'00"E & 26°27'00"S Maximum Obscuration 22.38%

Local Circumstances of the Partial Eclipse

Phenomenon	Time (UT)	h	m	s	(1)
Eclipse begins - First Contact	05:51:44.9	05	51	44.9	(1)
Maximum magnitude of 0.338826	07:01:40.2	07	01	40.2	(2)
Eclipse ends - Fourth Contact	08:04:11.1	08	04	11.1	(4)

Total Eclipse of the Moon North
 Night of April 14-15

East West

Moon's path

Moon enters penumbra 12:52 a.m. EDT (unobservable)

Partial eclipse begins 1:57 a.m. EDT

Total eclipse begins 3:06 a.m. EDT

Mid-eclipse 3:45 a.m. EDT

Total eclipse ends 4:25 a.m. EDT

Partial eclipse ends 5:33 a.m. EDT

Moon leaves penumbra 6:39 a.m. EDT (unobservable)

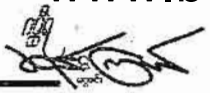
UMBRA

PENUMBRA

South

**ဧပြီ ၂၉ရက်၊ နေအရစ်ကြတ်ခြင်းအား
 ဩစတြေးလျနိုင်ငံမှတွေ့မြင်ရမည့်ပုံ**

ဧပြီ ၅ရက်၊ လအပြည့်ကြတ်ခြင်းသရုပ်ပြပုံစံ

၂၀၁၄၊ ဧပြီလ (၁၂) ရာသီလက်ပိုင်ရှင်တို့၏ နက္ခတ်ကံကြမ္မာ

ARIES

မိဿလက်

ငွေကြေးကံ၊ လုပ်ငန်းကံ ဆက်လက်ကောင်းမွန်သော်လည်း လုပ်ငန်းကိစ္စများတွင် မောင်နှမ သားချင်း၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များကြောင့် ပြဿနာကြုံမည်။ ထိုကိစ္စများသည် သောကာလဖြစ်ပြီး မထင်မှတ်ပဲ ငွေကြေးအများအပြားရရှိသုံးစွဲရမည်။ လုပ်ငန်းကိစ္စစီးပွားရေးကိစ္စများအတွက် စကားပြောအဆင်မပြေဖြစ်ရတတ်သည်။ ခရီးသွားလာမှုများအတွက် စိတ်အနှောင့်အယှက် တွေ့ကြုံတတ်သည်။ စိတ်ပင်ပန်းဖိစီးမှုများပြားပြီး ဆုံးဖြတ်သုံးသပ်ချက်များအတွက် လွဲချော် များ ယှဉ်တွဲနေတတ်သည်။ လုပ်ငန်းတွင် အောင်မြင်မှုများရရှိသော်လည်း ပြင်းထန်သော လုံ့လစိုက်ထုတ်မှုများဖြင့် ကြီးစားဆောင်ရွက်ရမည်။ မိသားစု၊ မောင်နှမသားချင်းအရေးကိစ္စ များ အတွက် ခေါင်းစားနေမည်။ အိမ်ခြံမြေကိစ္စများကြောင့် အကျိုးအမြတ်ရရှိမည်။ အိမ်ထောင် ရှင်များ ငွေကြေးကိစ္စများနှင့် ပတ်သက်၍ အထင်လွဲအမြင်လွဲမှုများ တွေ့ကြုံတတ်သည်။ ချစ်သူ များ မိမိချစ်ရသူအတွက် ငွေကြေးအကုန်အကျများပြားမည်။

TAURUS

ပြီဿလက်

ကြီးပမ်းကြံစည်ဆောင်ရွက်မှုများပြည့်ဝအောင်မြင်လုနီးမှ ပြန်လည်၍ အခွင့်အရေးများ ဆုံးရှုံးသွားတတ်သည်။ လူမှုရေးပိုင်းထင်ပေါ်ကျော်ဇော၍ မျက်နှာပွင့်လန်းသောကာလဖြစ် သည်။ ကျန်းမာရေးပိုင်းအသေးအဖွဲ့အညှို့တတ်ပြီး ခရီးသွားလာမှုများအတွက် စိတ်အနှောင့် အယှက်များတွေ့ကြုံတတ်သည်။ ကံအသင့်တင့်ကောင်းမွန်သောကာလဖြစ်သော်လည်း မိမိမူ မှန်းချက်ပန်းတိုင်ဆီရောက်ရှိရန်အတွက် လိုအပ်သည်ထက်ပိုမိုလုံ့လ စိုက်ထုတ်ကြိုးပမ်းရမည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ ပုံမှန်လည်ပတ်နိုင်ပြီး အဆက်အသွယ်သစ်များရရှိမည်။ ပညာသင်ယူသူများ ဖြည်းဖြည်းနှင့် မှန်မှန်မိမိကြိုးပမ်းမှုများ အဆင်ပြေအောင်မြင်လာမည်။ လုပ်ငန်းကိစ္စအဖိုးအား ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် အခွင့်အရေးသစ်များ တွေ့ကြုံပေါ်ပေါက်လာမည်နှင့် ရပ်ခြားနု ပတ်သက်သောကိစ္စရပ်များအတွက် အတိုက်အခံကြုံမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ စိတ်လေလွင့် များပြီး မိသားစုဖြင့်ပဋိပက္ခတွေ့ကြုံမည်။ ချစ်သူများ ရန်ဖြစ်လိုက်ပြန်ချစ်လိုက်ဖြင့် စိတ်သော များပြားသောကာလဖြစ်သည်။

GEMINI

မေထုန်လက်

ကံဇာတာကောင်းမွန်သောအခြေအနေတွင် ရပ်တည်နေပြီး လုပ်ငန်းကိစ္စများအတွက် ခရီးထွေ များသွားလာရပြီး အကျိုးရှိမည်။ လုပ်ငန်းကိစ္စများတွင် အထူးအခွင့်အရေးများရရှိပြီး အောင် မြင်သောလမ်းကြောင်းထက် ဆက်လက်ရပ်တည်နိုင်မည်။ မိမိနှင့်မိသားစုအတွင်း ကြီးပွား အောင်မြင်တိုးတက်မည်။ အိမ်ခြံမြေယာဉ်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးရှိမည်။ ငွေကြေး ရှာဖွေ လွယ်ကူပြီး နိုင်ငံခြားငွေကြေးရရှိမှုကောင်းမွန်မည်။ ဘာပဲလုပ်လုပ် အဆင်ပြေနေသည့် ကာလဖြစ်သည်။ လူမှုရေးအနှောင့်အယှက်ကိစ္စများအတွက် ခေါင်းစားနေမည်။ ခရီးထွေသွား လာရပြီး နိုင်ငံခြားဒေသများကောင်းကျိုးရမည်။ နိုင်ငံခြားနှင့် ပတ်သက်သည့် ငွေကြေး အကျိုးခံစားခွင့်များရရှိမည်။ အဆက်အသွယ်သစ်များရရှိနိုင်သည့် ကာလဖြစ်သည်။ ငွေကြေး အများအပြားရရှိမည့်အခွင့်အရေးတစ်ရပ်လက်ဝယ်ရောက်ရှိလာမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်ထောင်ရေးအတိုက်အခံပဋိပက္ခများပြားသောကာလဖြစ်သည်။ ချစ်သူများ အစေ အရာရာသဘောထားယူဆချက်များဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်နေတတ်သည်။

CANCER

ကာရကဋ်လက်

ရွှေရတနာအသုံးအဆောင်ပစ္စည်းကောင်းများပျောက်ရှုပျက်စီးဆုံးရှုံးတတ်သည့် ကာလဖြစ် သည်။ နိုင်ငံခြားခရီး၊ ခရီးထွေများသွားလာရတတ်ပြီး ခရီးထွေသွားလိုစိတ်များ ပြင်းထန် နေတတ်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ လုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးအမြတ်ကောင်းများရရှိမည် ဝန်ထမ်းတာဝန်ထမ်းရွက်သူများ ကောင်းမွန်သောနေရာဌာနအပြောင်းအရွှေ့များ ပေါ်ပေါက် တွေ့ကြုံနိုင်သည်။ ရွှေရတနာအသုံးအဆောင်ပစ္စည်းကောင်းများ ငွေကြေးနှင့် ဆက်နွယ်သော ကိစ္စများကြုံမည်။ ပညာသင်ကြားနေသူများ ပညာရေးကံမြင့်မားတိုးတက်မည်။ ကံဇာတာအသ တင့်ကောင်းနေမည်။ လုပ်ငန်းကိစ္စများအတွက် တိုးတက်ကြီးပွားမှုအမျိုးမျိုး လက်ဝယ်ရောက် ရှိလာမည်။ အကောင်းဆုံးအခွင့်အရေးများအတွက် လိုအပ်သလိုပင် ကြိုးပမ်းခွင့်ရရှိမည်။ တိုးချဲ့ဆောင်ရွက်သောလုပ်ငန်းကိစ္စများ၌ အောင်မြင်မှုပူဇော်သတင်းသင်းယုံ့နေမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်ထောင်ဖက်ထံမှ အကျိုးအမြတ်ကောင်းများ ရရှိတတ်သည်။ ချစ်သူများ ကြံစည်ကြိုးပမ်းမှုများပြည့်ဝအောင်မြင်အဆင်ပြေမည်။

www.burmeseclassic.com

LEO

သိဟ်လင်

စကားပြောအဆင်မပြေမှုများကိုအကြောင်းပြု၍ ခိုက်ရန်ဒေါသဖြစ်ပွားရတတ်သည်။ ရွေးချယ်ဆုံးဖြတ်ရန်ခက်ခဲမည့် အခွင့်အရေးနှစ်မျိုးနှစ်ခွဲတွေ့ကြုံပေါ်ပေါက်လာတတ်သည်။ အခြားသူတို့၏လူမှုရေးပြဿနာများကြားဝင်ရောက်ဖြေရှင်းရပြီး အကျိုးမရှိဖြစ်ရတတ်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ သာမန်တိုးတက်မှုများတွေ့ကြုံသော်လည်း စိတ်ဖိစီးပင်ပန်းမည်။ ပညာသင်ယူသူများလုံ့လ၏အကျိုး ကျေးဇူးခံစားရမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ မောင်နှမသားချင်းပြဿနာများကြောင့် သဘောထားကွဲလွဲမည်။ ချစ်သူများအချစ်အတွက် အရာရာကိုရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲ ဝင်ရသောကာလဖြစ်သည်။ စီးပွားရေးပိုင်းအကျိုးရှိအဆင်ပြေ၍ ငွေကြေးရရှိမှုကံကောင်းမွန်နေမည်။ မိသားစုအရေးကိစ္စများအတွက်ငွေကြေးသုံးစွဲငွေကျမှုများပြားသောကာလဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းကိစ္စများနှင့်ပတ်သက်၍ မောင်နှမသားချင်းများပြိုင်အတိုက်အခံတွေ့ကြုံတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အေးချမ်းတည်ငြိမ်သော မိသားစုမေတ္တာတရားများ ရရှိမည်။ ချစ်သူများ မိသားစုအသိုင်းအဝန်းကိစ္စများကြောင့်အတိုက်အခံဖြစ်ရသော်လည်း နားလည်မှုပြန်လည်ရရှိမည်။

VIRGO

ကန်လင်

ကျန်းမာရေးအညံ့နှင့်မတော်တဆဘေးအန္တရာယ်ဖြစ်စဉ်များ အထူးသတိပြုပါ။ ဦးခေါင်းပိုင်းဆိုင်ရာနှင့်ဆီးကျောက်ကပ်နှင့်ဆိုင်သောရောဂါများကိုသတိပြုပါ။ စိတ်ဖိစီးမှုလေလွင့်မှုများကြား မိမိဘဝတည်ငြိမ်မှုအတွက် ပြန်လည်တည်ဆောက်ရန်ခက်ခဲနေတတ်သည်။ မိမိယုံကြည်အားထားလေးစားသူများ၏သစ္စာဖောက်ခြင်းခံရလိမ့်မည်။ ဘာသာရေးကိစ္စများအထူးအလေးအနက်ထားဆောင်ရွက်ပါ။ အတိုက်အခံဆန့်ကျင်ဖက်ဆောင်ရွက်လိုသောစိတ်ဓါတ်မကြာခဏတွေ့ကြုံပေါ်ပေါက်လာတတ်သည်။ အခြားသူတို့နှင့်အသွင်မတူသော ရှုထောင့်အမြင်မှအရာရာကိုပုံဖော်ဆောင်ရွက်မှုများကြောင့်လွဲချော်မှုအမှားအယွင်းများပေါ်ပေါက်တွေ့ကြုံလာမည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများတွင်အောက်လက်ကြောင့်ဆုံးရှုံးနစ်နာမှုများတွေ့ရမည်။ လူမှုရေးအကြောင်းကိစ္စများကြောင့်ငွေကုန်ကြေးကျများပြားမည်။ လုပ်ငန်းပိုင်းရာထူးပိုင်းအတိုက်အခံများကြောင့်နစ်နာမှုများအထူးသတိပြုပါ။ အိမ်ထောင်ရှင် များသံသယအတွေးများဖြင့်ပြဿနာရှာလိုသောကာလဖြစ်သည်။ ချစ်သူများယုံကြည်မှုမေတ္တာတရားများလျော့ပါး၍ သံသယများထိုးဖောက်နေမည်။

LIBRA

တူလင်

ကံကောင်းကြီးပွားမည့် အခွင့် အရေးကောင်းများ လက်ဝယ်ရောက်ရှိ၍ မိမိ၏ဘုန်းကံအရှိန်အဝါတိုးတက်မြင့်မားသောကာလဖြစ်သည်။ မိမိနှင့်မိသားစုအတွင်းစီးပွား ဥစ္စာတိုးတက် ကြီးပွားမည့်ကာလဖြစ်သည်။ ရွေ့ရတနာနှင့်အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းအသစ်အဆန်းများ စိတ်တိုင်းကျရရှိပိုင်ဆိုင်သုံးစွဲရမည်။ အိမ်ခြံမြေယာဉ်တို့နှင့်ပတ်သက်၍ ကံကောင်းအကျိုးရှိမည်။ ကောင်းသောအဆက်အသွယ် ကောင်းများရရှိ၍ တိုးတက်အောင်မြင်မည်။ အဆင့်မြင့်ကုမ္ပဏီအဖွဲ့အစည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးရရှိမှုကံကောင်းမွန်ချိန်။ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့်ငွေကုန်ကျမှုများပြားနေမည်။ လုပ်ငန်းရှင်များကြီးပွားအောင် မြင်တိုးဘက်မှုများ အလွယ်တကူ တည်ဆောက်နိုင်မည်။ ပညာသင်ကြားသူများကံလာတာအထူးမြင့်မားသည့် ကာလဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များငွေကြေးကိစ္စများကြောင့်ပဋိပက္ခကြုံမည်။ ချစ်သူများအချစ်အတွက်အရာရာ၌စိတ်တူကိုယ်တူ ဆန္ဒသဘောထားများထပ်တူညီချိန်။

SCORPIO

ဗြိစာလင်

အတိုက်အခံအချို့ရှိနေသော်လည်းကံကောင်းကြီးပွားတိုးတက်မှုများရယူပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိမည်။ စီးပွားရှာဖွေမှု၌ အခွင့်အရေးကောင်းများရရှိမည်။ လုပ်ငန်းတာဝန်များ၌ ဘုန်းကံဩဇာအရှိန်အဝါမြင့်မားသောကာလ။ ရုဏ်သိက္ခာမြင့်မားတိုးတက်၍ အကြံဉာဏ်ကောင်းများမွေးပွားဖြစ်တည်လာမည်။ မထင်မှတ်ပဲငွေကြေးအများအပြားရရှိတတ်ပြီး လုပ်ငန်းတွင်အကျိုးအမြတ်ကောင်းများရယူပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိမည်။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင်စပ်တူစပ်ဖက်ထိကံစမ်းပေးပါ။ မတော်တဆအသေးအဖွဲ့ထိခိုက်ဒဏ်ရာရရှိမှုများတွေ့ကြုံတတ်သည်။ လူမှုရေးပဋိပက္ခများ တွေ့ကြုံဖြစ်ပွားတတ်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ ငွေကြေးအကျိုးပေးကံ မြင့်မားတိုးတက်သောကာလဖြစ်သည်။ ပညာသင်ကြားနေသူများအဖက်အဖက်မှအောင်မြင်မှုများဆီးကြိုနေမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်တွင်းရေးကိစ္စများ၌ နားလည်မှုလွဲချော်နေချိန်။ ချစ်သူများစိတ်ကူးဆန္ဒထပ်တူကျ၍ သံယောဇဉ်နှောင်ကြီး ခိုင်မြဲနေမည်။

SAGITTA

RUS

ခနဲလင်

ကံလာတာဆက်လက်မြင့်မားတိုးတက်၍ စီးပွားကံ၊ငွေကြေးကံအထူးကောင်းမွန်မည်။မှန်ထင်သောသူဆုံးဖြတ်ချက်များဖြင့် လုပ်ငန်းပိုင်းအောင်မြင်မှုဂုဏ်သိက္ခာများဆက်လက်ထိန်းသိမ်းနိုင်မည်။အပင်ပန်းခဲကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ရသောကိစ္စရပ်များ မျှော်လင့်ချက်လမ်းဆုံးရောက် ရှိပြီးမှ အောင်မြင်မှုများရယူပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိမည်။အဆင့်မြင့်ကုမ္ပဏီအဖွဲ့အစည်းများနှင့် စပ်တူ စပ်ဖက်လုပ်ငန်းများမှ ငွေကြေးအကျိုးရှိမည်။အိမ်ခြံမြေယာဉ်တို့နှင့်ပတ်သက်၍ ပြဿနာအနှောင့်အယှက်တွေ့ကြုံတတ်သည်။လုပ်ငန်းပိုင်းအကြီးအကဲများနှင့်ပတ်သက်၍ နစ်နာမှုများတွေ့ကြုံရတတ်သည်။လုပ်ငန်းရှင်များ ကောင်းသောအတိုးအမြတ်များရရှိပြီး လုပ်ငန်းလည်ပတ်မှုအားကောင်းမည်။ပညာသင်ကြားသူများ အတိုက်အခံယှဉ်၍ အခွင့်အရေး ကောင်းများ ရရှိမည်။အိမ်ထောင်ရှင်များအေးချမ်းတည်ငြိမ်သောမိသားစုမေတ္တာတရားများ ရရှိမည်။ချစ်သူများ မိသားစုအသိုင်းအဝန်းကိစ္စများကြောင့် အတိုက်အခံဖြစ်ရသော်လည်း နားလည်မှုပြန်လည်ရရှိအဆင်ပြေသွားမည်။

CAPRI

CORN

မကာရလင်

ပြင်းထန်သောအခက်အခဲများကြားမှ ကြီးပွားတိုးတက်ပြောင်းလဲမှုများ တွေ့ကြုံပေါ်ပေါက်မည်။ငွေကြေးကိစ္စများအတွက် ကောင်းသောအကူအညီကောင်းများရရှိမည်။လုံ့လဝီရိယအကျိုးခံစားရပြီး အောင်မြင်သောလမ်းကြောင်းထက်ထပ်ပေါ်ကျော်လောမည်။မိသားစုအိမ်ခြံမြေယာဉ်တို့နှင့်ပတ်သက်၍ ငွေကြေးအကျိုးရှိမည်။ဝန်ထမ်းတာဝန်ထမ်းရွက်သူအဆက်အသွယ်ကောင်းများတွေ့ကြုံ၍ ကောင်းသောနေရာဌာနအပြောင်းအရွှေ့ကိစ္စအောင်မြင်မည်။ဦးခေါင်းကိုက်ခဲမှုရောဂါဝေဒနာနှင့်လေထိုးလေအောင့်၊အစာအိမ်ရောဂါသတိပြုပါ။အတိုက်အခံယှဉ်၍ မိမိကံလာတာတိုးတက်မြင့်မားမည်။မိသားစု၌ ရွှေရတနာအသုံးအဆောင်ပစ္စည်းကောင်းများ လက်ဆောင်ရရှိမည်။လုပ်ငန်းရှင်များငွေကြေးအထူးအမြတ်များရရှိပြီး စိတ်ပင်ပန်းမှုအကျိုးခံစားရမည်။ပညာသင်ယူနေသူများ ကံလာတာကောမွန်သောကာလဖြစ်သည်။အိမ်ထောင်ရှင်များနှင့် ချစ်သူများအတွက် အရင်ထက်ပိုမိုမေတ္တာတရားများရရှိမည်။

AQUARIUS

ကုမ်လင်

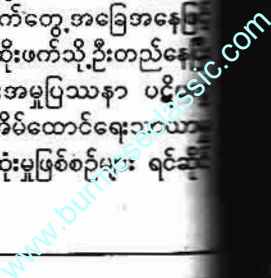
လူမှုရေးအကြောင်းကိစ္စများကြောင့် စိတ်ပင်ပန်းမှုများရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံရသောကာလဖြစ်သည်။ငွေကြေးအခက်အခဲအခဲနှင့်လုပ်ငန်းအဆင်မပြေမှုများကြောင့် စိတ်အလိုမကျမှုများပြားမည်။အတိုက်အခံပြဿနာများကြောင့် မိမိလုပ်ငန်းများဆုံးရှုံးနစ်နာတတ်သည်။မိမိသုံးစွဲသော အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းကောင်းများ ပျောက်ရှုပျက်စီးဆုံးရှုံးတတ်သည်။အခက်အခဲ၊အတိုက်အခံအနှောင့်အယှက်အချို့လျော့ပါးသက်သာသွားပြီး ကံလာတာအကောင်းဖက်သို့ဦးတည်နေမည်။စီးပွားရေးပိုင်း အခက်အခဲများရှိနေသော်လည်း ဖြေရှင်းရလွယ်ကူမည့် နည်းလမ်းကောင်းများပေါ်ပေါက်တွေ့ကြုံလာမည်။လူမှုရေးကိစ္စများအတွက် သောကများရတတ်သည်။လုပ်ငန်းတွင်အောင်မြင်တိုးတက်မှုအချို့ပြန်လည်ရယူပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိမည်။ပညာသင်ကြားသူများ ပညာရေးတိုးတက်ကောင်းမွန်၍ အခွင့်အရေးထူးများရရှိမည်။အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်တွင်း ရေးပြဿနာများ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရမည်။ချစ်သူများ အချစ်ကံခေနေသောကာလဖြစ်ပြီး ပဋိပက္ခပြဿနာများဆက်လက် ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရမည်။

PISCES

မိန်လင်

အပူ-အဖျားနှင့်ပတ်သက်သည့်ကျန်းမာရေးပိုင်းအညံ့များ သတိပြုပါ။ငွေကြေးအကျိုးအမြတ်နည်းပါးပြီး ငွေကြေးဆုံးရှုံးမှုများ တွေ့ကြုံရတတ်သည်။လုပ်ငန်းရှင်များ မိမိလုပ်ငန်းပိုင်း မျှော်လင့်သလောက် အဆင်မပြေနိုင်သောကာလဖြစ်သည်။ပညာသင်ယူသူများ လုံ့လစိုက်ထုတ်နည်းပါးမှု ကြောင့်အရာရာဆုံးရှုံးနစ်နာမည်။ဆုံးဖြတ်ယူဆချက်များလွဲချော်နေပြီးပြဿနာ ဖန်ထုတ်လှိမ့်မှုများသတိပြုရှောင်ကြဉ်ပါ။စပ်တူစပ်ဖက်ဆောင်ရွက်ကြိုးပမ်းမှုများတွင် အဆင်မပြေဆုံးရှုံးနစ်နာမှု များတွေ့ကြုံပေါ်ပေါက်လာနိုင်သည်။ရည်မှန်းချက်များဖြင့်လက်တွေ့အခြေအနေပြလွဲချော် နေတတ်ပြီးစီးပွားရေးပိုင်း အနှောင့်အယှက်ကြုံမည်။မိမိကံဆိုးဖက်သို့ဦးတည်နေမည်။ငွေကြေး အနှောင့်အယှက် ပြဿနာများသတိပြုပါ။လုပ်ငန်းရှင်များအမှုပြဿနာ ပဋိပက္ခများဖြင့်ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ရတတ်သောအချိန်ကာလ။အိမ်ထောင်ရှင်များအိမ်ထောင်ရေးသားနည်းပါး မည်။ချစ်သူများ ကြားလူနှောင့်ယှက်မှုကြောင့် အဆုံးသတ်ပြီးဆုံးမဖြစ်စဉ်များ ရင်ဆိုင်ရတတ်သည်။

၂၀၁၄၊ မတ်လမွန်းတည့်နက္ခတ်ဝင်ထွက်ချိန်များ

ကမ္ဘာကြီးပေါ်၌ လင်(၁၂)လင်ဖြင့်လူတန်းစား(၁၂)ဝိုင်းခွဲခြားပြီး မိမိတို့မွေးဖွားချိန်ကောင်းကင်မွန်းတည့်အရ အလင်းအား ထွန်းတောက်သော နက္ခတ်(၁၂)လုံးဖြင့် မိမိတို့၏အရေးကြီးကိစ္စများစီရင်ဆောင်ရွက်လျှင်ထူးခြားစွာ အကျိုးဖြစ်လာ လိမ့်မည်ဟု အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်ချက်ကြောင့် နက္ခတ်သိပ္ပံအဖွဲ့မှ လက်တွေ့သုတေသနပြုလုပ်ပြီး အကျိုးရှိရှိအသုံးပြုနိုင်ရန် ရည်ရွယ်၍ ဖော်ပြအပ်ပါသည်။ ဓနသိဒ္ဓိနက္ခတ်တစ်လုံးထဲ အား လူသားအားလုံးမှအသုံးပြု ဆောင်ရွက်နေခြင်းသည်အခြားသော နက္ခတ်များကို လျစ်လျူရှုထားသည်နှင့်တူနေပါ သည်။ အဘိဇိနက္ခတ်အပါ အဝင်နက္ခတ်အသီးသီးတို့သည် ကောင်းကျိုးများဖန်တီး ပေး နိုင်ပြီး မိမိတို့မွေးဖွားချိန်အတိ အကျဖြင့်စစ်ဆေး တွက်ချက်ပါက လူအသီးသီးအတွက်နက္ခတ်(၂၈)လုံးအား တန်ဖိုးရှိရှိအသုံးချ နိုင်ပါလိမ့်မည်။ ယခု ဖော်ပြချက် တွင် မွေးဖွားချိန်(၂)နာရီကိုလင်တစ်လင်အဖြစ်သတ်မှတ်၍ လင်(၁၂)လင်အတွက် နက္ခတ်(၁၂) လုံးဖြင့် ထွက်ကိန်း ဆင်ထားပါသည်။ နက္ခတ်(၁၂)လုံးသည် လင်တစ်ခုချင်းအလိုက်စွမ်းအားအမြင့်မားဆုံး မွန်းတည့်နက္ခတ်များသာဖြစ်ပြီး သိပ္ပံနည်းကျ (Modern Astrology) နက္ခတ်ပညာရပ်စနစ်တွင်ဖော်ပြထားသော နက္ခတ္တသိပ္ပံပညာရှင်များ၏ မွန်းပြုထားသည့် အလင်းအားကိုစံပြုထားပါသည်။ နက္ခတ်တစ်လုံးပိုင်ဆိုင်မှုကို ၁၃ဒီဂရီ ၂၀မိနစ် သတ်မှတ်ထား သော်လည်း ခြွင်းချက်အနေဖြင့်အဆိုပါ နက္ခတ်၏ရှေ့နောက်၄ဒီဂရီအတွင်းကျရောက်မည့်အချိန်များကို မွန်းတည့်နက္ခတ်၏ဝင်ချိန်ထွက်ချိန်များ အဖြစ်သတ်မှတ်ထားပါသည်။

မိမိတို့မွေးဖွားချိန်လင်အလွယ်တကူရှာဖွေနိုင်ရန် အတွက် လင်ရှာဖွေ နည်း ဇယားအား ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးထားပြီး လအလိုက်အလိုက်ပျမ်းမျှ နေထွက်ချိန်များအပေါ်မူတည်၍ နှစ်နာရီလျှင်လင်တစ်လင် နှုန်းဖြင့် လင်(၁၂)လင်အတွက် အလွယ်တကူကောက်ယူနိုင်ပါသည်။ ဥပမာဧပြီ ၁၃မှ မေ ၁၃အတွင်း နံနက်၅း၄၅မှ၅း၄၅နာရီအတွင်း မွေးဖွားသူ တစ်ဦး သည် မိဿလင်ပိုင်ရှင်ဖြစ်ပြီး ယင်းနေ့နံနက်၉း၄၅မှ ၁၁း၄၅အတွင်း မွေးဖွားပါကမေထုန်လင်ပိုင်ရှင်ဖြစ်သွားပါလိမ့်မည်။ လင်သတ်မှတ်ရာတွင် (၁၂)ရာသီစက်ဝန်းအတွင်း မိဿမှမိန်အထိအစဉ်အတိုင်းသတ်မှတ် ထားပါသည်။

မိမိတို့၏မွေးဖွားချိန်လင်များအားလင်ကောက်ယူမှုဇယားတွင်ဦးစွာရှာဖွေ၍ မွန်းတည့်နက္ခတ်တို့၏ နေ့စဉ်မွန်းတည့်မတ်ချိန်များ တွင် လောကီလောကုတ္တရာအရေးကိစ္စများ ကြံစည်ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ခြင်းဖြင့် အကျိုးထူးများရရှိလာပါလိမ့်မည်။ လစဉ် မွန်းတည့်နက္ခတ်များအပေါ်စန်း(တနင်္လာ)ဖြတ်သန်းသည့်နေ့များအား နှိုင်းတားပေးထားပြီး အဆိုပါနေ့ရက်တို့သည်လတစ်လအတွင်း အနည်းဆုံးတစ်ရက်မှအများဆုံး နှစ်ရက်ထိ ဖြစ်တွေ့နိုင်ပါသည်။ လင်အသီးသီးအတွက်မွန်းတည့်နက္ခတ်များမွန်းတည့်ချိန်နှင့် စန်း(တနင်္လာ)မွန်းတည့်ချိန်များ သပ်တူဖြစ်သည့်ရက်များသည် လတစ်လအတွက် အကောင်းဆုံးနေ့ရက် အချိန်အခါ များဖြစ်ကြသည်အဆိုပါ နေ့ရက်အချိန်အခါများ၌ထိက်စမ်းခြင်း၊ လုပ်ငန်းသစ်များစတင်ခြင်း၊ အရေးကြီးကိစ္စစီမံဆောင်ရွက်ခြင်း၊ မိမိခြေမြေယာဉ်တားဝယ်ယူရန်စာချုပ်များချုပ်ဆိုခြင်း... . . . . . တို့အားဉာဏ်ရှိသလို အကျိုးရှိရှိအသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

မူဝါဒရက်မှ စောသုရက်အတွင်း	
မွေးချိန်	လက်
၅:၄၅မှ ၇:၄၅	မိဿ
၇:၄၅မှ ၉:၄၅	မြဿ
၉:၄၅မှ ၁၁:၄၅	မေထန်
၁၁:၄၅မှ ၁၃:၄၅	ကရကတဋ်
၁၃:၄၅မှ ၁၅:၄၅	သိဟ်
၁၅:၄၅မှ ၁၇:၄၅	ကန်
၁၇:၄၅မှ ၁၉:၄၅	တု
၁၉:၄၅မှ ၂၁:၄၅	မြိဇ္ဇာ
၂၁:၄၅မှ ၂၃:၄၅	ဓန
၂၃:၄၅မှ ၁၅:၄၅	မကာရ
၁၅:၄၅မှ ၁၇:၄၅	ကုမ်
၁၇:၄၅မှ ၅:၄၅	မိန်

စောသုရက်မှစွန်သုရက်အတွင်း	
မွေးချိန်	လက်
၅:၂၅မှ ၇:၂၅	မြဿ
၇:၂၅မှ ၉:၂၅	မေထန်
၉:၂၅မှ ၁၁:၂၅	ကရကတဋ်
၁၁:၂၅မှ ၁၃:၂၅	သိဟ်
၁၃:၂၅မှ ၁၅:၂၅	ကန်
၁၅:၂၅မှ ၁၇:၂၅	တု
၁၇:၂၅မှ ၁၉:၂၅	မြိဇ္ဇာ
၁၉:၂၅မှ ၂၁:၂၅	ဓန
၂၁:၂၅မှ ၂၃:၂၅	မကာရ
၂၃:၂၅မှ ၁၅:၂၅	ကုမ်
၁၅:၂၅မှ ၁၇:၂၅	မိန်
၁၇:၂၅မှ ၅:၂၅	မိဿ

စွန်သုရက်မှစုရက်အတွင်း	
မွေးချိန်	လက်
၅:၂၀မှ ၇:၂၀	မေထန်
၇:၂၀မှ ၉:၂၀	ကရကတဋ်
၉:၂၀မှ ၁၁:၂၀	သိဟ်
၁၁:၂၀မှ ၁၃:၂၀	ကန်
၁၃:၂၀မှ ၁၅:၂၀	တု
၁၅:၂၀မှ ၁၇:၂၀	မြိဇ္ဇာ
၁၇:၂၀မှ ၁၉:၂၀	ဓန
၁၉:၂၀မှ ၂၁:၂၀	မကာရ
၂၁:၂၀မှ ၂၃:၂၀	ကုမ်
၂၃:၂၀မှ ၁၅:၂၀	မိန်
၁၅:၂၀မှ ၁၇:၂၀	မိဿ
၁၇:၂၀မှ ၅:၂၀	မြိဿ

ရက်အစမှစုရက်အတွင်း	
မွေးချိန်	လက်
၅:၁၀မှ ၇:၁၀	ကရကတဋ်
၇:၁၀မှ ၉:၁၀	သိဟ်
၉:၁၀မှ ၁၁:၁၀	ကန်
၁၁:၁၀မှ ၁၃:၁၀	တု
၁၃:၁၀မှ ၁၅:၁၀	မြိဇ္ဇာ
၁၅:၁၀မှ ၁၇:၁၀	ဓန
၁၇:၁၀မှ ၁၉:၁၀	မကာရ
၁၉:၁၀မှ ၂၁:၁၀	ကုမ်
၂၁:၁၀မှ ၂၃:၁၀	မိန်
၂၃:၁၀မှ ၁၅:၁၀	မိဿ
၁၅:၁၀မှ ၁၇:၁၀	မြိဿ
၁၇:၁၀မှ ၅:၁၀	မေထန်

ဆုရက်အစမှစောသုရက်အတွင်း	
မွေးချိန်	လက်
၅:၄၀မှ ၇:၄၀	သိဟ်
၇:၄၀မှ ၉:၄၀	ကန်
၉:၄၀မှ ၁၁:၄၀	တု
၁၁:၄၀မှ ၁၃:၄၀	မြိဇ္ဇာ
၁၃:၄၀မှ ၁၅:၄၀	ဓန
၁၅:၄၀မှ ၁၇:၄၀	မကာရ
၁၇:၄၀မှ ၁၉:၄၀	ကုမ်
၁၉:၄၀မှ ၂၁:၄၀	မိန်
၂၁:၄၀မှ ၂၃:၄၀	မိဿ
၂၃:၄၀မှ ၁၅:၄၀	မြိဿ
၁၅:၄၀မှ ၁၇:၄၀	မေထန်
၁၇:၄၀မှ ၅:၄၀	ကရကတဋ်

စောသုရက်မှစောသုရက်အတွင်း	
မွေးချိန်	လက်
၅:၅၀မှ ၇:၅၀	ကန်
၇:၅၀မှ ၉:၅၀	တု
၉:၅၀မှ ၁၁:၅၀	မြိဇ္ဇာ
၁၁:၅၀မှ ၁၃:၅၀	ဓန
၁၃:၅၀မှ ၁၅:၅၀	မကာရ
၁၅:၅၀မှ ၁၇:၅၀	ကုမ်
၁၇:၅၀မှ ၁၉:၅၀	မိန်
၁၉:၅၀မှ ၂၁:၅၀	မိဿ
၂၁:၅၀မှ ၂၃:၅၀	မြိဿ
၂၃:၅၀မှ ၁၅:၅၀	မေထန်
၁၅:၅၀မှ ၁၇:၅၀	ကရကတဋ်
၁၇:၅၀မှ ၅:၅၀	သိဟ်

အောက်ဘက်မှစောသုရက်အတွင်း	
မွေးချိန်	လက်
၅:၅၅မှ ၇:၅၅	တု
၇:၅၅မှ ၉:၅၅	မြိဇ္ဇာ
၉:၅၅မှ ၁၁:၅၅	ဓန
၁၁:၅၅မှ ၁၃:၅၅	မကာရ
၁၃:၅၅မှ ၁၅:၅၅	ကုမ်
၁၅:၅၅မှ ၁၇:၅၅	မိန်
၁၇:၅၅မှ ၁၉:၅၅	မိဿ
၁၉:၅၅မှ ၂၁:၅၅	မြိဿ
၂၁:၅၅မှ ၂၃:၅၅	မေထန်
၂၃:၅၅မှ ၁၅:၅၅	ကရကတဋ်
၁၅:၅၅မှ ၁၇:၅၅	သိဟ်
၁၇:၅၅မှ ၅:၅၅	ကန်

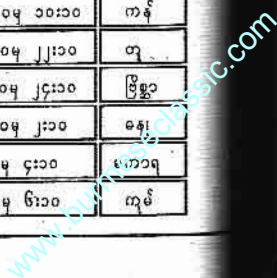
နံရံရက်မှစောသုရက်အတွင်း	
မွေးချိန်	လက်
၆:၁၀မှ ၈:၁၀	မြိဇ္ဇာ
၈:၁၀မှ ၁၀:၁၀	ဓန
၁၀:၁၀မှ ၁၂:၁၀	မကာရ
၁၂:၁၀မှ ၁၄:၁၀	ကုမ်
၁၄:၁၀မှ ၁၆:၁၀	မိန်
၁၆:၁၀မှ ၁၈:၁၀	မိဿ
၁၈:၁၀မှ ၂၀:၁၀	မြိဿ
၂၀:၁၀မှ ၂၂:၁၀	မေထန်
၂၂:၁၀မှ ၂၄:၁၀	ကရကတဋ်
၂၄:၁၀မှ ၂၆:၁၀	သိဟ်
၂၆:၁၀မှ ၂၈:၁၀	ကန်
၂၈:၁၀မှ ၆:၁၀	တု

ဒီပရီမီယံအတွင်း	
မွေးချိန်	လက်
၆:၁၀မှ ၈:၁၀	ဓန
၈:၁၀မှ ၁၀:၁၀	မကာရ
၁၀:၁၀မှ ၁၂:၁၀	ကုမ်
၁၂:၁၀မှ ၁၄:၁၀	မိန်
၁၄:၁၀မှ ၁၆:၁၀	မိဿ
၁၆:၁၀မှ ၁၈:၁၀	မြိဿ
၁၈:၁၀မှ ၂၀:၁၀	မေထန်
၂၀:၁၀မှ ၂၂:၁၀	ကရကတဋ်
၂၂:၁၀မှ ၂၄:၁၀	သိဟ်
၂၄:၁၀မှ ၂၆:၁၀	ကန်
၂၆:၁၀မှ ၂၈:၁၀	တု
၂၈:၁၀မှ ၆:၁၀	မြိဇ္ဇာ

စောသုရက်မှ စောသုရက်အတွင်း	
မွေးချိန်	လက်
၆:၄၀မှ ၈:၄၀	မကာရ
၈:၄၀မှ ၁၀:၄၀	ကုမ်
၁၀:၄၀မှ ၁၂:၄၀	မိန်
၁၂:၄၀မှ ၁၄:၄၀	မိဿ
၁၄:၄၀မှ ၁၆:၄၀	မြိဿ
၁၆:၄၀မှ ၁၈:၄၀	မေထန်
၁၈:၄၀မှ ၂၀:၄၀	ကရကတဋ်
၂၀:၄၀မှ ၂၂:၄၀	သိဟ်
၂၂:၄၀မှ ၂၄:၄၀	ကန်
၂၄:၄၀မှ ၂၆:၄၀	တု
၂၆:၄၀မှ ၂၈:၄၀	မြိဇ္ဇာ
၂၈:၄၀မှ ၆:၄၀	ဓန

စောသုရက်မှ စောသုရက်အတွင်း	
မွေးချိန်	လက်
၆:၃၀မှ ၈:၃၀	ကုမ်
၈:၃၀မှ ၁၀:၃၀	မိန်
၁၀:၃၀မှ ၁၂:၃၀	မိဿ
၁၂:၃၀မှ ၁၄:၃၀	မြိဿ
၁၄:၃၀မှ ၁၆:၃၀	မေထန်
၁၆:၃၀မှ ၁၈:၃၀	ကရကတဋ်
၁၈:၃၀မှ ၂၀:၃၀	သိဟ်
၂၀:၃၀မှ ၂၂:၃၀	ကန်
၂၂:၃၀မှ ၂၄:၃၀	တု
၂၄:၃၀မှ ၂၆:၃၀	မြိဇ္ဇာ
၂၆:၃၀မှ ၂၈:၃၀	ဓန
၂၈:၃၀မှ ၆:၃၀	မကာရ

စောသုရက်မှစောသုရက်အတွင်း	
မွေးချိန်	လက်
၆:၁၀မှ ၈:၁၀	မိန်
၈:၁၀မှ ၁၀:၁၀	မိဿ
၁၀:၁၀မှ ၁၂:၁၀	မြိဿ
၁၂:၁၀မှ ၁၄:၁၀	မေထန်
၁၄:၁၀မှ ၁၆:၁၀	ကရကတဋ်
၁၆:၁၀မှ ၁၈:၁၀	သိဟ်
၁၈:၁၀မှ ၁၀:၁၀	ကန်
၂၀:၁၀မှ ၂၂:၁၀	တု
၂၂:၁၀မှ ၂၄:၁၀	မြိဇ္ဇာ
၂၄:၁၀မှ ၂၆:၁၀	ဓန
၂၆:၁၀မှ ၂၈:၁၀	မကာရ
၂၈:၁၀မှ ၆:၁၀	ကုမ်

နံပါတ်	မိဿလင်		ပြိဿလင်		မေထုန်လင်		ကရကုန်လင်		သိတ်လင်		တန်လင်	
	ဝင်ချိန်	ထွက်ချိန်	ဝင်ချိန်	ထွက်ချိန်	ဝင်ချိန်	ထွက်ချိန်	ဝင်ချိန်	ထွက်ချိန်	ဝင်ချိန်	ထွက်ချိန်	ဝင်ချိန်	ထွက်ချိန်
၁	၀၈ : ၂၇	၀၈ : ၅၉	၁၀ : ၀၅	၁၀ : ၃၅	၁၂ : ၂၆	၁၂ : ၅၆	၁၄ : ၁၄	၁၄ : ၄၆	၁၅ : ၀၂	၁၅ : ၃၅	၁၈ : ၅၀	၁၉ : ၂၃
၂	၀၈ : ၂၃	၀၈ : ၅၅	၁၀ : ၀၁	၁၀ : ၃၁	၁၂ : ၂၂	၁၂ : ၅၂	၁၄ : ၁၀	၁၄ : ၄၂	၁၄ : ၅၈	၁၅ : ၃၁	၁၈ : ၄၆	၁၉ : ၁၉
၃	၀၈ : ၁၉	၀၈ : ၅၁	၀၉ : ၅၇	၁၀ : ၂၇	၁၂ : ၁၈	၁၂ : ၄၈	၁၄ : ၀၆	၁၄ : ၃၈	၁၄ : ၅၄	၁၅ : ၂၇	၁၈ : ၄၂	၁၉ : ၁၅
၄	၀၈ : ၁၅	၀၈ : ၄၇	၀၉ : ၅၃	၁၀ : ၂၃	၁၂ : ၁၄	၁၂ : ၄၄	၁၄ : ၀၂	၁၄ : ၃၄	၁၄ : ၅၀	၁၅ : ၂၃	၁၈ : ၃၈	၁၉ : ၁၂
၅	၀၈ : ၁၂	၀၈ : ၄၃	၀၉ : ၄၉	၁၀ : ၁၉	၁၂ : ၁၀	၁၂ : ၄၀	၁၃ : ၅၈	၁၄ : ၃၀	၁၄ : ၄၆	၁၅ : ၁၉	၁၈ : ၃၄	၁၉ : ၀၈
၆	၀၈ : ၀၈	၀၈ : ၃၉	၀၉ : ၄၅	၁၀ : ၁၅	၁၂ : ၀၆	၁၂ : ၃၆	၁၃ : ၅၄	၁၄ : ၂၆	၁၄ : ၄၂	၁၅ : ၁၅	၁၈ : ၃၀	၁၉ : ၀၄
၇	၀၈ : ၀၄	၀၈ : ၃၅	၀၉ : ၄၁	၁၀ : ၁၁	၁၂ : ၀၂	၁၂ : ၃၂	၁၃ : ၅၀	၁၄ : ၂၃	၁၄ : ၃၈	၁၅ : ၁၁	၁၈ : ၂၆	၁၉ : ၀၀
၈	၀၈ : ၀၀	၀၈ : ၃၁	၀၉ : ၃၇	၁၀ : ၀၇	၁၁ : ၅၈	၁၂ : ၂၈	၁၃ : ၄၆	၁၄ : ၁၉	၁၄ : ၃၄	၁၅ : ၀၇	၁၈ : ၂၂	၁၉ : ၅၆
၉	၀၇ : ၅၆	၀၈ : ၂၇	၀၉ : ၃၃	၁၀ : ၀၃	၁၁ : ၅၄	၁၂ : ၂၄	၁၃ : ၄၃	၁၄ : ၁၅	၁၄ : ၃၀	၁၅ : ၀၃	၁၈ : ၁၈	၁၉ : ၅၂
၁၀	၀၇ : ၅၂	၀၈ : ၂၄	၀၉ : ၂၉	၀၉ : ၅၉	၁၁ : ၅၀	၁၂ : ၂၀	၁၃ : ၃၉	၁၄ : ၁၁	၁၄ : ၂၆	၁၅ : ၀၀	၁၈ : ၁၄	၁၉ : ၄၈
၁၁	၀၇ : ၄၈	၀၈ : ၂၀	၀၉ : ၂၅	၀၉ : ၅၅	၁၁ : ၄၇	၁၂ : ၁၆	၁၃ : ၃၅	၁၄ : ၀၇	၁၄ : ၂၂	၁၄ : ၅၆	၁၈ : ၁၀	၁၉ : ၄၄
၁၂	၀၇ : ၄၄	၀၈ : ၁၆	၀၉ : ၂၂	၀၉ : ၅၁	၁၁ : ၄၃	၁၂ : ၁၂	၁၃ : ၃၁	၁၄ : ၀၃	၁၄ : ၁၈	၁၄ : ၅၂	၁၈ : ၀၆	၁၉ : ၄၀
၁၃	၀၇ : ၄၀	၀၈ : ၁၂	၀၉ : ၁၈	၀၉ : ၄၇	၁၁ : ၃၉	၁၂ : ၀၈	၁၃ : ၂၇	၁၃ : ၅၉	၁၄ : ၁၄	၁၄ : ၄၈	၁၈ : ၀၂	၁၉ : ၃၆
၁၄	၀၇ : ၃၆	၀၈ : ၀၈	၀၉ : ၁၄	၀၉ : ၄၃	၁၁ : ၃၅	၁၂ : ၀၄	၁၃ : ၂၃	၁၃ : ၅၅	၁၄ : ၁၁	၁၄ : ၄၄	၁၇ : ၅၈	၁၉ : ၃၂
၁၅	၀၇ : ၃၂	၀၈ : ၀၄	၀၉ : ၁၀	၀၉ : ၃၉	၁၁ : ၃၁	၁၂ : ၀၀	၁၃ : ၁၉	၁၃ : ၅၁	၁၄ : ၀၇	၁၄ : ၄၀	၁၇ : ၅၄	၁၉ : ၂၈
၁၆	၀၇ : ၂၈	၀၈ : ၀၀	၀၉ : ၀၆	၀၉ : ၃၆	၁၁ : ၂၇	၁၁ : ၅၇	၁၃ : ၁၅	၁၃ : ၄၇	၁၄ : ၀၃	၁၄ : ၃၆	၁၇ : ၅၁	၁၉ : ၂၄
၁၇	၀၇ : ၂၄	၀၇ : ၅၆	၀၉ : ၀၂	၀၉ : ၃၂	၁၁ : ၂၃	၁၁ : ၅၃	၁၃ : ၁၁	၁၃ : ၄၃	၁၄ : ၅၉	၁၄ : ၃၂	၁၇ : ၄၇	၁၉ : ၂၀
၁၈	၀၇ : ၂၀	၀၇ : ၅၂	၀၈ : ၅၈	၀၉ : ၂၈	၁၁ : ၁၉	၁၁ : ၄၉	၁၃ : ၀၇	၁၃ : ၃၉	၁၃ : ၅၅	၁၄ : ၂၈	၁၇ : ၄၃	၁၉ : ၁၆
၁၉	၀၇ : ၁၆	၀၇ : ၄၈	၀၈ : ၅၄	၀၉ : ၂၄	၁၁ : ၁၅	၁၁ : ၄၅	၁၃ : ၀၃	၁၃ : ၃၅	၁၃ : ၅၁	၁၄ : ၂၄	၁၇ : ၃၉	၁၉ : ၁၂
၂၀	၀၇ : ၁၂	၀၇ : ၄၄	၀၈ : ၅၀	၀၉ : ၂၀	၁၁ : ၁၁	၁၁ : ၄၁	၁၂ : ၅၉	၁၃ : ၃၁	၁၃ : ၄၇	၁၄ : ၂၀	၁၇ : ၃၅	၁၉ : ၀၉
၂၁	၀၇ : ၀၉	၀၇ : ၄၀	၀၈ : ၄၆	၀၉ : ၁၆	၁၁ : ၀၇	၁၁ : ၃၇	၁၂ : ၅၅	၁၃ : ၂၇	၁၃ : ၄၃	၁၄ : ၁၆	၁၇ : ၃၁	၁၉ : ၀၅
၂၂	၀၇ : ၀၅	၀၇ : ၃၆	၀၈ : ၄၂	၀၉ : ၁၂	၁၁ : ၀၃	၁၁ : ၃၃	၁၂ : ၅၁	၁၃ : ၂၄	၁၃ : ၃၉	၁၄ : ၁၂	၁၇ : ၂၇	၁၉ : ၀၁
၂၃	၀၇ : ၀၁	၀၇ : ၃၂	၀၈ : ၃၈	၀၉ : ၀၈	၁၁ : ၅၉	၁၁ : ၂၉	၁၂ : ၄၈	၁၃ : ၂၀	၁၃ : ၃၅	၁၃ : ၀၈	၁၇ : ၂၃	၁၉ : ၅၇
၂၄	၀၆ : ၅၇	၀၇ : ၂၉	၀၈ : ၃၄	၀၉ : ၀၄	၁၁ : ၅၅	၁၁ : ၂၅	၁၂ : ၄၄	၁၃ : ၁၆	၁၃ : ၃၁	၁၄ : ၀၄	၁၇ : ၁၉	၁၉ : ၅၃
၂၅	၀၆ : ၅၃	၀၇ : ၂၅	၀၈ : ၃၀	၀၉ : ၀၀	၁၁ : ၅၁	၁၁ : ၂၁	၁၂ : ၄၀	၁၃ : ၁၂	၁၃ : ၂၇	၁၄ : ၀၁	၁၇ : ၁၅	၁၉ : ၄၉
၂၆	၀၆ : ၄၉	၀၇ : ၂၁	၀၈ : ၂၆	၀၈ : ၅၆	၁၁ : ၄၈	၁၁ : ၁၇	၁၂ : ၃၆	၁၃ : ၀၈	၁၃ : ၂၃	၁၃ : ၅၇	၁၇ : ၁၁	၁၉ : ၄၅
၂၇	၀၆ : ၄၅	၀၇ : ၁၇	၀၈ : ၂၃	၀၈ : ၅၂	၁၁ : ၄၄	၁၁ : ၁၃	၁၂ : ၃၂	၁၃ : ၀၄	၁၃ : ၁၉	၁၃ : ၅၃	၁၇ : ၀၇	၁၉ : ၄၁
၂၈	၀၆ : ၄၁	၀၇ : ၁၃	၀၈ : ၁၉	၀၈ : ၄၈	၁၁ : ၄၀	၁၁ : ၀၉	၁၂ : ၂၈	၁၃ : ၀၀	၁၃ : ၁၆	၁၃ : ၄၉	၁၇ : ၀၃	၁၉ : ၃၇
၂၉	၀၆ : ၃၇	၀၇ : ၀၉	၀၈ : ၁၅	၀၈ : ၄၄	၁၁ : ၃၆	၁၁ : ၀၆	၁၂ : ၂၄	၁၃ : ၅၆	၁၃ : ၁၂	၁၃ : ၄၅	၁၆ : ၅၉	၁၉ : ၃၃
၃၀	၀၆ : ၃၃	၀၇ : ၀၅	၀၈ : ၁၁	၀၈ : ၄၁	၁၁ : ၃၂	၁၁ : ၀၂	၁၂ : ၂၀	၁၃ : ၅၂	၁၃ : ၀၈	၁၃ : ၄၁	၁၆ : ၅၆	၁၉ : ၂၉

ရက်	တုလင်		ဗြဲလင်		မနုလင်		မကာရလင်		တုမ်လင်		မိန်လင်	
	ဝင်ချိန်	ထွက်ချိန်	ဝင်ချိန်	ထွက်ချိန်	ဝင်ချိန်	ထွက်ချိန်	ဝင်ချိန်	ထွက်ချိန်	ဝင်ချိန်	ထွက်ချိန်	ဝင်ချိန်	ထွက်ချိန်
၁	၂၀ : ၀၉	၂၀ : ၄၁	၂၀ : ၁၈	၂၀ : ၄၉	၀၀ : ၄၃	၀၁ : ၁၃	၀၀ : ၄၄	၀၁ : ၁၄	၀၃ : ၁၄	၀၃ : ၄၈	၀၆ : ၁၈	၀၆ : ၄၉
၂	၂၀ : ၀၅	၂၀ : ၃၇	၂၀ : ၁၄	၂၀ : ၄၅	၀၀ : ၃၉	၀၁ : ၀၉	၀၀ : ၄၀	၀၁ : ၁၀	၀၃ : ၁၀	၀၃ : ၄၄	၀၆ : ၁၄	၀၆ : ၄၅
၃	၂၀ : ၀၁	၂၀ : ၃၃	၂၀ : ၁၀	၂၀ : ၄၁	၀၀ : ၃၅	၀၁ : ၀၅	၀၀ : ၃၆	၀၁ : ၀၆	၀၃ : ၀၆	၀၃ : ၄၀	၀၆ : ၁၀	၀၆ : ၄၁
၄	၁၉ : ၅၇	၂၀ : ၂၉	၂၀ : ၀၆	၂၀ : ၃၇	၀၀ : ၃၁	၀၁ : ၀၁	၀၀ : ၃၂	၀၁ : ၀၂	၀၃ : ၀၂	၀၃ : ၃၆	၀၆ : ၀၆	၀၆ : ၃၇
၅	၁၉ : ၅၃	၂၀ : ၂၆	၂၀ : ၀၃	၂၀ : ၃၃	၀၀ : ၂၇	၀၀ : ၅၇	၀၀ : ၂၈	၀၀ : ၅၈	၀၂ : ၅၈	၀၃ : ၃၂	၀၆ : ၀၂	၀၆ : ၃၃
၆	၁၉ : ၅၀	၂၀ : ၂၂	၂၀ : ၅၉	၂၀ : ၂၉	၀၀ : ၂၃	၀၀ : ၅၃	၀၀ : ၂၄	၀၀ : ၅၄	၀၂ : ၅၅	၀၃ : ၂၈	၀၅ : ၅၈	၀၆ : ၂၉
၇	၁၉ : ၄၆	၂၀ : ၁၈	၂၀ : ၅၅	၂၀ : ၂၅	၀၀ : ၁၉	၀၀ : ၄၉	၀၀ : ၂၀	၀၀ : ၅၀	၀၂ : ၅၁	၀၃ : ၂၄	၀၅ : ၅၄	၀၆ : ၂၅
၈	၁၉ : ၄၂	၂၀ : ၁၄	၂၀ : ၅၁	၂၀ : ၂၁	၀၀ : ၁၅	၀၀ : ၄၅	၀၀ : ၁၆	၀၀ : ၄၇	၀၂ : ၄၇	၀၃ : ၂၀	၀၅ : ၅၀	၀၆ : ၂၁
၉	၁၉ : ၃၈	၂၀ : ၁၀	၂၀ : ၄၇	၂၀ : ၁၇	၀၀ : ၁၁	၀၀ : ၄၁	၀၀ : ၁၃	၀၀ : ၄၃	၀၂ : ၄၃	၀၃ : ၁၆	၀၅ : ၄၆	၀၆ : ၁၇
၁၀	၁၉ : ၃၄	၂၀ : ၀၆	၂၀ : ၄၃	၂၀ : ၁၃	၀၀ : ၀၇	၀၀ : ၃၇	၀၀ : ၀၉	၀၀ : ၃၉	၀၂ : ၃၉	၀၃ : ၁၂	၀၅ : ၄၂	၀၆ : ၁၃
၁၁	၁၉ : ၃၀	၂၀ : ၀၂	၂၀ : ၃၉	၂၀ : ၀၉	၂၃ : ၅၉	၀၀ : ၃၃	၀၀ : ၀၁	၀၀ : ၃၅	၀၂ : ၃၅	၀၃ : ၀၈	၀၅ : ၃၈	၀၆ : ၀၉
၁၂	၁၉ : ၂၆	၁၉ : ၅၈	၂၀ : ၃၅	၂၀ : ၀၅	၂၃ : ၅၅	၀၀ : ၂၉	၂၃ : ၅၇	၀၀ : ၃၁	၀၂ : ၃၁	၀၃ : ၀၄	၀၅ : ၃၄	၀၆ : ၀၅
၁၃	၁၉ : ၂၂	၁၉ : ၅၄	၂၀ : ၃၁	၂၀ : ၀၂	၂၃ : ၅၁	၀၀ : ၂၅	၂၃ : ၅၃	၀၀ : ၂၇	၀၂ : ၂၇	၀၃ : ၀၀	၀၅ : ၃၀	၀၆ : ၀၁
၁၄	၁၉ : ၁၈	၁၉ : ၅၀	၂၀ : ၂၇	၂၀ : ၅၈	၂၃ : ၄၇	၀၀ : ၂၁	၂၃ : ၄၉	၀၀ : ၂၃	၀၂ : ၂၃	၀၂ : ၅၇	၀၅ : ၂၇	၀၆ : ၀၁
၁၅	၁၉ : ၁၄	၁၉ : ၄၆	၂၀ : ၂၃	၂၀ : ၅၄	၂၃ : ၄၃	၀၀ : ၁၇	၂၃ : ၄၅	၀၀ : ၁၉	၀၂ : ၁၉	၀၂ : ၅၃	၀၅ : ၂၃	၀၅ : ၀၁
၁၆	၁၉ : ၁၀	၁၉ : ၄၂	၂၀ : ၁၉	၂၀ : ၅၀	၂၃ : ၄၀	၀၀ : ၁၃	၂၃ : ၄၁	၀၀ : ၁၅	၀၂ : ၁၅	၀၂ : ၄၉	၀၅ : ၁၉	၀၅ : ၀၁
၁၇	၁၉ : ၀၆	၁၉ : ၃၈	၂၀ : ၁၅	၂၀ : ၄၆	၂၃ : ၃၆	၀၀ : ၀၉	၂၃ : ၃၇	၀၀ : ၁၁	၀၂ : ၁၁	၀၂ : ၄၅	၀၅ : ၁၅	၀၅ : ၀၁
၁၈	၁၉ : ၀၂	၁၉ : ၃၄	၂၀ : ၁၁	၂၀ : ၄၂	၂၃ : ၃၂	၀၀ : ၀၆	၂၃ : ၃၃	၀၀ : ၀၇	၀၂ : ၀၇	၀၂ : ၄၁	၀၅ : ၁၁	၀၅ : ၀၁
၁၉	၁၈ : ၅၈	၁၉ : ၃၀	၂၀ : ၀၇	၂၀ : ၃၈	၂၃ : ၂၈	၂၃ : ၅၈	၂၃ : ၂၉	၂၃ : ၅၉	၀၂ : ၀၃	၀၂ : ၃၇	၀၅ : ၀၇	၀၅ : ၀၁
၂၀	၁၈ : ၅၄	၁၉ : ၂၇	၂၀ : ၀၄	၂၀ : ၃၄	၂၃ : ၂၄	၂၃ : ၅၄	၂၃ : ၂၅	၂၃ : ၅၅	၀၂ : ၀၀	၀၂ : ၃၃	၀၅ : ၀၃	၀၅ : ၀၁
၂၁	၁၈ : ၅၁	၁၉ : ၂၃	၂၀ : ၀၀	၂၀ : ၃၀	၂၃ : ၂၀	၂၃ : ၅၀	၂၃ : ၂၁	၂၃ : ၅၁	၀၁ : ၅၆	၀၂ : ၂၉	၀၄ : ၅၉	၀၅ : ၀၁
၂၂	၁၈ : ၄၇	၁၉ : ၁၉	၁၉ : ၅၆	၂၀ : ၂၆	၂၃ : ၁၆	၂၃ : ၄၆	၂၃ : ၁၇	၂၃ : ၄၈	၀၁ : ၅၂	၀၂ : ၂၅	၀၄ : ၅၅	၀၅ : ၀၁
၂၃	၁၈ : ၄၃	၁၉ : ၁၅	၁၉ : ၅၂	၂၀ : ၂၂	၂၃ : ၁၂	၂၃ : ၄၂	၂၃ : ၁၃	၂၃ : ၄၄	၀၁ : ၄၈	၀၂ : ၂၁	၀၄ : ၅၁	၀၅ : ၀၁
၂၄	၁၈ : ၃၉	၁၉ : ၁၁	၁၉ : ၄၈	၂၀ : ၁၈	၂၃ : ၀၈	၂၃ : ၃၈	၂၃ : ၁၀	၂၃ : ၄၀	၀၁ : ၄၄	၀၂ : ၁၇	၀၄ : ၄၇	၀၅ : ၀၁
၂၅	၁၈ : ၃၅	၁၉ : ၀၇	၁၉ : ၄၄	၂၀ : ၁၄	၂၃ : ၀၄	၂၃ : ၃၄	၂၃ : ၀၆	၂၃ : ၃၆	၀၁ : ၄၀	၀၂ : ၁၃	၀၄ : ၄၃	၀၅ : ၀၁
၂၆	၁၈ : ၃၁	၁၉ : ၀၃	၁၉ : ၄၀	၂၀ : ၁၀	၂၃ : ၀၀	၂၃ : ၃၀	၂၃ : ၀၂	၂၃ : ၃၂	၀၁ : ၃၆	၀၂ : ၀၉	၀၄ : ၃၉	၀၅ : ၀၁
၂၇	၁၈ : ၂၇	၁၈ : ၅၉	၁၉ : ၃၆	၂၀ : ၀၇	၂၂ : ၅၆	၂၃ : ၂၆	၂၂ : ၅၈	၂၃ : ၂၈	၀၁ : ၃၂	၀၂ : ၀၅	၀၄ : ၃၅	၀၅ : ၀၁
၂၈	၁၈ : ၂၃	၁၈ : ၅၅	၁၉ : ၃၂	၂၀ : ၀၃	၂၂ : ၅၂	၂၃ : ၂၃	၂၂ : ၅၄	၂၃ : ၂၄	၀၁ : ၂၈	၀၂ : ၀၂	၀၄ : ၃၁	၀၅ : ၀၁
၂၉	၁၈ : ၁၉	၁၈ : ၅၁	၁၉ : ၂၈	၁၉ : ၅၉	၂၂ : ၄၉	၂၃ : ၁၉	၂၂ : ၅၀	၂၃ : ၂၀	၀၁ : ၂၄	၀၁ : ၅၈	၀၄ : ၂၈	၀၅ : ၀၁
၃၀	၁၈ : ၁၅	၁၈ : ၄၇	၁၉ : ၂၄	၁၉ : ၅၅	၂၂ : ၄၅	၂၃ : ၁၅	၂၂ : ၄၆	၂၃ : ၁၆	၀၁ : ၂၀	၀၁ : ၅၄	၀၄ : ၂၄	၀၄ : ၀၁

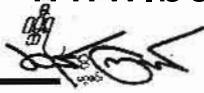

အိန္ဒိယ

သရဲဇာတ်ကား
ရော့စ်ပရိတ်နဲ့
မျက်စိလှည့်သော

ပုဂံပုဂံ

SWENY 2014

“အုန်း...အုန်း...အုန်း...အုန်း”

လယ်ကွင်းထဲမှ ဖားအော်သံများ က ညိုကြီးနှင့် မြမောင်တို့ရဲ့ ခြေလှမ်းကို ပိုမိုသွက်စေခဲ့သည်။ ညနေ နေဝင်ချိန်လောက်က ရွာထာသည့်မီးကြောင့် ယနေ့ညအဖို့ ဖားများ ပျော်မြူးနေကြသည်။ တစ်ကောင်နှင့် တစ်ကောင် ညာသံပေးကာ အော်မြည်နေကြသဖြင့် လယ်ကွင်းတစ်ခုလုံး ဆူညံလို့နေ၏။

ညိုကြီးက ညနေကတည်းက ဖားရိုက်ရန် အသေအချာ ချောထားသော ဝါးစိမ်းတုတ်ကလေးကို မြှောက်ကာ မြှောက်ကာဖြင့် မပြေးရဲတစ်မယ် လယ်ကွင်းဆီသို့ သုတ်ခြေတင်နေ၏။ မြမောင်ကတော့ ကြောက်တတ်သူပီပီ နောက်ကျန်ခဲ့မည်မိုး၍ ညိုကြီးနောက် အမိလိုက်ရပါသည်။ ညိုကြီးကတော့ တံငါအလုပ်ဝါသနာပါသူဖြစ်၍ ဖားရိုက်၊ ငါးရှာ အလွန်အကျွံပေးသူဖြစ်သည်။

မြမောင်က ညိုကြီးမိန်းမ၏ မောင်၊ ညိုကြီး၏ ယောက်ဖဖြစ်သည်။ အသက် ၁၇နှစ်အရွယ်ရှိပြီဖြစ်ပြီး ညိုကြီးကဲ့သို့ တံငါအလုပ်တွင် ဝါသနာပါသူဖြစ်၍ ညိုကြီးနှင့် အလွန်တည့်သူဖြစ်သည်။ အမြဲတမ်း ညိုကြီး၏ အိမ်တွင် ရှိနေတတ်ပြီး ညိုကြီး ငါးရှာ၊ ဖားရှာသွားတိုင်း အဖော်အဖြစ် ခိုင်ခံ့လိုက်ပေးလေ့ရှိ၏။ ယခုသည်လည်း ညိုကြီး၏ ဖားရိုက်ခေါ်ရာနောက်ကို ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်ခဲ့ပြန်ပါသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး မိုးရိပ်ကြောင့် မှောင်မဲနေ၍ ကြောက်တတ်သူ မြမောင်အဖို့ လိုက်လာခဲ့မိသည် အတွက် နောင်တရမလိုလို ဖြစ်နေသည်။ သို့သော် ဘာကိုမှ မကြောက်

တတ်သော ကိုညိုကြီး ပါနေသည့် အတွက် စိတ်အေးရပါ၏။

ယခုလို မိုးဦးကာလ ဝါဆိုလ ဆန်းအချိန်အခါများ၌ ညိုကြီးတို့ဒေသတွင် ဖား၊ ငါး အလွန်ပေါများ၏။ ထိုအချိန်၌ တစ်နေ့လုံး အခြောက်ခံထားသော လယ်ကွက်များကို ထွန်ယက် စိုက်ပျိုးရန် ရေသွင်း၍ မြေနူးအောင် ထားထားတတ်ကြသည်။ ထိုအခါ လယ်ကွက်များထဲတွင် ဖားများ၊ ငါးများ ပေါများစွာရှိနေတတ်သည်။

ထိုဖားများ၊ ငါးများကို ညအခါ ဓာတ်မီးဖြင့် ဟင်းစားရှာခြင်းသည်လည်း ညိုကြီးတို့အဖို့ ဓလေ့ထုံးစံသဖွယ်ဖြစ်နေ၏။

ဤသို့လျှင် ညိုကြီးတို့ နှစ်ယောက်မှာ လယ်ကွင်းများဆီသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည်။ ညိုကြီးတို့ရွာ လယ်ကွင်းမှာ လွန်စွာကျယ်ပြောလှ၏။ အစနှင့် အဆုံးမှာ မှုန်ဝါးဝါသာ မြင်ရပါသည်။ ဤမျှ ကျယ်ပြောလှသော လယ်ကွင်းကြီးထဲဝယ် ညိုကြီးတို့နည်းတူ ငါးရှာ၊ ဖားရိုက်သူများ များပြားစွာ ရှိသော်လည်း လယ်ကွင်းထဲတွင် လူချင်းဆုံမိဖို့က နည်း၏။ သို့သော်လည်း ဓာတ်မီးရောင်များကိုတော့ မြင်ရပါသည်။

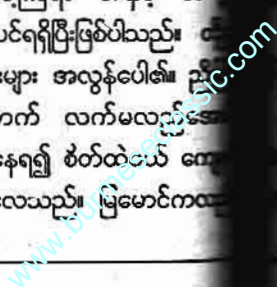
ညိုကြီးတို့ လယ်ကွင်းထဲသို့ ရောက်ချိန်တွင် လယ်ကွင်းများထဲ၌ ညိုကြီးတို့ကဲ့သို့ ငါးရှာ၊ ဖားရိုက်သူများ ရောက်ရှိနေကြပြီးဖြစ်၏။ ညနေက မိုးရွာထား၍ ဖားများ၊ ငါးများ ရှာရလွယ်မည်မှာ သေချာပါသည်။ အားလုံးမှာ ထိုသို့ တွက်နှုန်းဖြင့် လာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ညိုကြီးက ဓာတ်ခဲအားကောင်းသော ဓာတ်မီးဖြင့် လယ်ကန်သင်းပေါ်မှ တောက်လျှောက်ထိုးကြည့်သွား၏။ ထိုသို့ မီးထိုးရှာခြင်းမှာ လယ်ကန်သင်း

ပေါ်တွင် ဖားများရှိနေတတ်ပြီး ကန်စပ်မှ ရေထဲတွင် ငါးရှဉ့်များ တစ်တတ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထိုတစ်ရံ ငါးများပါ တွေ့တတ်သော ဖားများတွေ့ပါက လက်တစ်ဖက် အသင့်ကိုင်ထားသော ခပ်သေတောင့် ဖားရိုက်တုတ်ဖြင့် ရိုက်ပြီး များ၊ ငါးရှဉ့်များကို တွေ့ပါက ခါးပါလာသော ပေါက်ချပ် (ဖားထည့်သစ်သား၊ ဝါး စသည်တို့ဖြင့် ကိုယ်ထွင်းလုပ်ထားသော ဓားထည့်သော အရာတစ်မျိုး)ထဲမှ ဓားကို ထုခတ်မည်ဖြစ်သည်။

ညိုကြီးက ဓာတ်မီးဖြင့် ထိရင်း လယ်ကန်သင်းပေါ်တွင် အအမ လိုက်နေသော ဖားနှစ်ကောင်အား အသင့်ပါလာသောတုတ်ဖြင့် ဖျန်းခနဲ ရိုက်လိုက်၏။ ဖားနှစ်ကောင်မှာ ညိုကြီး၏ ပြင်းထန်လှသော ချက်ကြောင့် တိမ်းရှောင်နိုင်စွမ်းမရှိပိုင်တန်စင်း၍ နေရာမှပင် သေဆုံးခဲ့ရပါတော့သည်။ ထိုအခါ နောင်လိုက်လာသော မြမောင်က အသံလာသော ပလိုင်ထဲသို့ ဖားနှစ်ကောင်အား တခြားသူများ လှကောက်သကဲ့သို့ လျင်မြန်စွာ ကောက်ထုလိုက်၏။ ဖားနှစ်ကောင်မှာလည်း အားရလောက်စရာ အတော်ပင်ဖြစ်သည်။

ဤသို့ဖြင့် ညိုကြီးက ဓာတ်ထိုးရင်း ဖားရှာ၍ ရိုက်လိုက်၊ ငါးရှဉ့်ငါးများတွေ့လျှင် ဓားဖြင့် ခုတ်ထု မြမောင်က ကောက်လိုက်ဖြင့် တဖြည်းဖြည်းရှာခဲ့ကြရာ ငါးနှင့် ဖားအတော်ပင်ရရှိပြီးဖြစ်ပါသည်။ ထိုအဖို့ ဖားများ အလွန်ပေါ၏။ ညိုကြီးက တစ်ယောက် လက်မလှည့်အောင် ဖားရိုက်နေရ၍ စိတ်ထဲဝယ် ကျေနပ်လို့ နေလေသည်။ မြမောင်ကလည်း

အောင်အောင် ဖားကောက်နေရ၍ နှစ်လုံး နေလေသည်။

လယ်ကန်သင်း မြက်ပင်များပေါ် မိုးရေစက်များ တင်နေ၍ သူတို့ ပုဆိုးအနားများ ရွှဲစိုကုန်၏။ ဖိနပ် မီးလောင်ဖြင့် အောက်မှ မြက် များမှာ ခြေထောက်ကို ခဏခဏစူး သော်လည်း နှစ်ဦးသား ကြည့်ဖို့ပင် ခန့်မရကြပါ။ ခြေလှမ်းများကို သွက်လှမ်းကာ လျှောက်လာခဲ့ကြ ဖြင့် ရွာနှင့် ဝေးသထက် ဝေးလို့ ခံခဲ့ပါသည်။ ဖားများ ရိုက်ရင်း မျက်နှာရေသဖြင့် မည်မျှအဝေးသို့ ကန်ရိုနေကြသည်ကိုပင် သိကြဟန် တူပါ။

ကောင်းကင်ထက်ဝယ် တိမ်ညို ကြီးများက တလိပ်လိပ်ပြေးလွှား နေ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးမှာ မောင်သထက် မောင်လာသလို ချိပ်ချိပ်သည်။ တိမ်ညိုမည်းကြီးများပေါ် မှာ ထွက်ကျဆင်းလာသည့် အေး သော မိုးရေစက်များ၏ အထိ မျက်စိကို ရှုမှ နှစ်ဦးသား ကောင်းကင် မှာကြည့်၍ ပြိုင်တူ ပြောမိကြ သည်။

“ဟာ... မိုးရွာတော့မှာပဲ”
ထို့နောက် “တစ်ဦးမျက်နှာ ကြည့်၍ ညိကြီးက မြမောင် ...

“ဘယ်နာရီရှိပြီလဲ ညီလေး”
မြမောင်က လက်တွင် ပတ်ထား နာရီကို ဓာတ်မီးဖြင့် အသေ စစ်ဆေးကြည့်၍ ဖြေလိုက်သည်။

“သနာရီတောင်ခွဲနေပြီ ကိုညီ

“ဟုတ်လား၊ အချိန်တောင် မှတ်လင့်နေပြီပဲ။ ငါလည်း ဖားတွေ တော့ သတိမထားမိလိုက်ဘူးကွ”

“အင်း၊ ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော် ရောပဲ”

နှစ်ဦးသား ပြောပြောဆိုဆို ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဝေကြည့်လိုက်ကြ သည်။ ညိကြီးတို့ လာစဉ်က ညိကြီး တို့နည်းတူ ဟင်းစားရာနေကြသော ရွာသားများ၏ ဓာတ်မီးရောင်များကို မမြင်ရတော့။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး မှောင်အတိလွှမ်းလို့နေပါသည်။ ဖား အော်သံများက မှောင်မဲသော ပတ်ဝန်း ကျင်ကြီးဝယ် ဆူညံလို့ နေပါသည်။ သူတို့ မည်သည့်နေရာသို့ပင် ရောက်ရှိ နေကြသည်ကိုပင် မသိတော့။ ပတ်ဝန်း ကျင်ကို ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုးကြည့်သော် လည်း များပြားလှသော ရေသွင်းထား သည့် လယ်ကွင်းများကိုသာ မြင်ရပါ သည်။ သူတို့ မည်သည့်နေရာသို့ ရောက်ရှိနေကြသည်ကို မသိတော့၍ နှစ်ဦးသား အနည်းငယ် တုန်လှုပ်သွား ကြသည်။ သူတို့ ခန့်မှန်းခြေ ရွာနှင့် အဝေးဆုံး တစ်နေရာမှာ ရောက်ရှိနေ ကြသည်မှာ သေချာပါသည်။

နှစ်ဦးသား ရွာရှိနိုင်မည့် နေရာကို ခန့်မှန်း၍ ဆက်လက်လျှောက်လာခဲ့ကြ သည်။ လမ်းတွင် ဖားများ မြောက်မြား စွာ တွေ့နေသော်လည်း ရိုက်ချင်စိတ် မရှိကြတော့။ ယခုအချိန်၌ အိမ်သို့သာ အမြန်ပြန်ရောက်လိုသော စိတ်သည် ကြီးစိုးလို့နေပါသည်။

ကောင်းကင်ထက်ဝယ် မိုးမင်း ကြီးက ချွန်းသံပေး၍ သဲကြီးမဲကြီးရွာချ ရန် ဟန်ပြင်နေ၏။ တစ်ချက်တစ်ချက် လျှပ်စီးရောင်ကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံး လင်းလက်သွား၏။ ထိုအခါ ညိကြီးတို့နှစ်ယောက် လယ်ကွင်းများ အလယ်တွင် ရောက်ရှိနေကြောင်း သိ လိုက်ရသည်။ ဤသို့လျှင် ရွာရောက်ဖို့ အတော်ပင် လိုဦးမည်ကို တွေးရင်း နှစ်ဦးသား လွန်စွာစိုးထိတ်သွားရသည်။

ရွာချတော့မည့်မိုးပင်။ လွတ်နိုင်တော့ မည်မဟုတ်ပါ။

ညိကြီးက ရေက ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုး၍ မပြေးရဲတစ်မယ် လှမ်းနေသော ခြေလှမ်းကို မြမောင်က အမိလိုက်ရပါ သည်။ ကန်သင်းသေးသော နေရာများ တွင် လယ်ကွက်ထဲ ခဏခဏ ခြေ ချော်ကျ၏။ လယ်ကွက်ထဲမှ ရေများ ကြောင့် ပုဆိုးများလည်း ရွှဲစိုကုန်ကြ သည်။ ခြေထောက်ကို စူးသည့် ဆူးများ မှာလည်း အချောင်းပေါင်း မရေတွက် နိုင်တော့။ မိုးမကျခင် တိုက်ခတ်လာ သော လတ်ဆတ်လွန်းသည့် လေအေး များကြောင့် နှစ်ဦးလုံး ခိုက်ခိုက်တုန် အောင် ချမ်းလို့နေပါသည်။

နှစ်ဦးသား မပြေးရဲတစ်မယ် လျှောက်လာသည်မှာ နာရီဝက်ပင် ကျော်လာသည်။ ယခုထိ လယ်ကွင်း များထဲမှ မထွက်လာနိုင်ကြသေး။ မိုး များသည်လည်း တဖြည်းဖြည်းကျဆင်း လိုလာ၏။ နာရီကို ကြည့်လိုက်တော့ ည ၁၂ နာရီပင် ကျော်လေပြီ။ မြမောင် က ကြောက်ရွံ့သော လေသံဖြင့်...

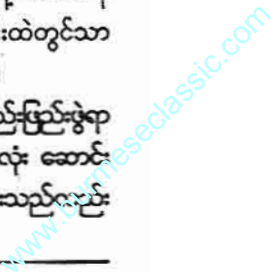
“ကိုညိကြီး... ဒီည အိမ်ရော ပြန်ရောက်ပါဦးမလားဗျာ”

“ရောက်မှာပေါ့ မြမောင်ရာ။ ရွာ က ဘယ်ဘက်မှာမှန်း မသိလို့ ခက်နေ တာပေါ့”

“ကျွန်တော်တို့ မျက်စိလည်နေ တာလား မသိဘူးနော် ကိုညိကြီး”

ဟုတ်ပါ၏။ ထိုအခါမှ ညိကြီး သတိထားမိသည်။ သူတို့ မျက်စိလည် နေတာ ဖြစ်နိုင်၏။ ဤမျှ သုတ်ခြေတင် သွားနေသော်လည်း သူတို့ လမ်းစကို ရှာမတွေ့။ လယ်ကွင်းထဲတွင်သာ ချာချာလည်၍နေပါသည်။

မိုးကလည်း တဖြည်းဖြည်းဖွဲရာ မှ သည်းလာ၏။ နှစ်ဦးစလုံး ဆောင်း ထားသော ခမောက်များသည်လည်း

မလုံနိုင်တော့ဘဲ ရွံစိုက်နေလေသည်။
တံများတွင် ဝင်ခိုရန်လည်း အနီး၌
မည်သည့်တံများမှ မရှိပေ။

ဤသို့ ကုရာမဲ့ဖြစ်နေခိုက် အထေး
မှ ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင်ကို ဝမ်းသာ
ဖွယ် တွေ့လိုက်ရပါသည်။ မိုးရေများ
ကြားတွင် နှစ်ယောက်သား ဝမ်းသာ
အားရ မိုးခိုရန် ညောင်ပင်ကြီးဆီသို့
လျှောက်ခိုကြပါသည်။ သို့သော် ညောင်
ပင်ကြီးဆီသို့ မရောက်မီ တွေ့လိုက်ရ
သော မြင်ကွင်းကြောင့် နှစ်ဦးသား
ဟာခနဲဖြင့် အာမေဇိတ်သံထွက်ကာ
လှမ်းနေသည့် ခြေလှမ်းများ ရပ်တန့်
သွားကြသည်။

ထိုညောင်ပင်ကြီးသည်ကား မြေ
အောက် လဲကျမတတ် ယိုင်သွားလိုက်၊
ပြန်ထောင်လာလိုက်ဖြင့် ယိမ်းယိုင်နေ
လေသည်။ လေတိုက်နေ၍ ယိမ်းယိုင်
နေသည်ဆိုသော်လည်း ထိုအချိန်၌
လေ လုံးဝမတိုက်ပါ။ မိုးစက်များ
အဆက်မပြတ် ငြိမ်သက်စွာ ကျဆင်း
နေပြီး လေငြိမ်နေပါသည်။ ညိုကြီးနှင့်
မြမောင်တို့မှာ မယုံကြည်စွာဖြင့် မျက်
လုံးကို ပွတ်သပ်၍ အသေအချာကြည့်
လိုက်ကြပြန်သည်။

ညောင်ပင်ကြီးမှာ လေမတိုက်ဘဲ
ယိုင်နေသည့်အပြင် အပင်ပေါ်မှ သရက်
သီးမုည့်များ ကြွေကျသကဲ့သို့ လူ
ဦးခေါင်းအရွယ်အလုံး မဲမဲသဏ္ဍာန်
အသီးများ တဖုတ်ဖုတ်မြည်ကာ ကြွေ
ကျနေပါသည်။ မြမောင်က ကြောက်
လွန်းသဖြင့် ညိုကြီး၏ လက်မောင်း
အား ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်ထား
၏။ ထို့နောက် ညိုကြီးမှာ မှင်သက်မိ
ကာ ရပ်ကြည့်နေရာမှ အသင့်ပါလာ
သော ဓာတ်မီးဖြင့် ညောင်ပင်ကြီးအား
အသေအချာ ထိုးကြည့်လိုက်သော်
ညောင်ပင်ကြီးမှာ သူမဟုတ်သလို ငြိမ်
သက်သွား၏။ မိုးရေများကြား အရပ်

ကြီးပြတ် ငြိမ်သက်လျက် အရွက်များ
မှ မိုးရေစက်များ တွဲကျ၍နေပါသည်။

ညိုကြီးတို့မှာ ထပ်မံ အံ့ဩသွား
ရပြီး အတော်ပင် တုန်လှုပ်သွားသည်။
ထို့နောက် အေးနေသည့်ကြား ကြက်
သီးဖျန်းဖျန်းထလာသည်။ မြမောင်က
တော့ ကြောက်စိတ်များဖြင့် တဆတ်
ဆတ်တုန်လှုပ် နေပါသည်။ ညိုကြီးက
မျက်စိများသည်အထင်ဖြင့် ဓာတ်မီးကို
ဝိတ်၍ ညောင်ပင်ကြီးအား ကြည့်လိုက်
ပြန်ရာ ညောင်ပင်ကြီးမှာ နဂိုကကဲ့သို့
ယိမ်းယိုင်နေပြီး လူဦးခေါင်းအရွယ်
မည်းမည်းသဏ္ဍာန် သစ်သီးများ ထပ်မံ
ကြွေကျနေပြန်သည်။

သုံးကြိမ် သုံးခါ ဓာတ်မီးကို မိုတ်
လိုက်။ ထိုးကြည့်လိုက် ပြုလုပ်ကြည့်
သော်လည်း ထိုပုံစံအတိုင်းပင် ဖြစ်၏။
ထိုအခါ မြမောင်က ကြောက်အား
လန့်အားဖြင့်...

“သ...သရဲ...သရဲခြောက်တာ
ကိုညိုကြီး”

ဟု အော်လိုက်သဖြင့် မကြောက်
တတ်သော ညိုကြီးပင် ကြက်သီးဖျန်း
ဖျန်းထကာ ကြောက်ရွံ့လာ၏။ ထိုစဉ်
ထိုညောင်ပင်ကြီးထံမှ ညှဏ်ဆိုး၏
အော်သံသဖွယ် ကြောက်စရာ အလွန်
ကောင်းသော အသံများ ထွက်ပေါ်လာ
ရာ ညိုကြီးတို့နှစ်ယောက်မှာလည်း
ကြောက်အားလန့်အားဖြင့် ခြေဦးတည့်
ရာ ပြေးပါတော့သည်။

ညိုကြီးတို့နှစ်ယောက်မှာ ပြေး
ရင်း မောဟိုက်၍သာ လာခဲ့၏။ ထို
ညောင်ပင်ကြီး၏ ပတ်ဝန်းကျင်မှ ရုန်း
မထွက်နိုင်ခဲ့ပေ။ တဝဲဝဲတလည်လည်
ထိုညောင်ပင်ကြီးနှင့် မလှမ်းမကမ်း
နေရာတွင်သာ ရောက်ရှိလျှင် နေပါသည်။
အော်ခေါ် အကူညီတောင်းသော်လည်း
မည်သူမှ ပေါ်မလာ။ အချိန်အတော်
ကြာ ပြေးလွှားရင်း နှစ်ဦးသား မော

ဟိုက်လွန်းသဖြင့် လယ်ကွင်းများ
ပစ်လဲကျသွားတော့သည်။ ကိုယ်၌
လာသော ဓာတ်မီးများ ဖားရိုက်တု
ဓားနှင့် ပလိုင်များသည်လည်း က
ကလျားသို့ ထွက်ကျကုန်ကြသည်။
နှစ်ဦးလဲကျရာ နေရာမှ မထ

ကြတော့ဘဲ ညောင်ပင်ကြီးရှိရာ
ကြောက်ရွံ့စွာ လှည့်ကြည့်လိုက်ကြ
ဘေးပတ်ဝန်းကျင်၌ မည်သည့်ညောင်
ပင်ကြီးမှ မတွေ့ရတော့ဘဲ ပြောင်း
နေသော လယ်ကွင်းပြင်ကြီးများသာ
၏။ ညောင်ပင်ကြီး ဝေးစွာ အပင်
ညိုတစ်ပင်လောက်ပင် မရှိပေ။ ညို
ဟိုနှစ်ယောက်မှာ လွန်စွာ ကြောက်
သွားရပြီး မိမိတို့အား သရဲခြောက်
ကြောင်း သိခဲ့ရသည်။ မောပန်းထ
သဖြင့် ခြေထောက်များပင် မထေး
နိုင်ကြတော့ပေ။

ထိုအချိန်တွင် သည်းထန်
ရွာသွန်းနေသော မိုးမှာလည်း ထို
သွားပြီး ကောင်းကင်ကြီးမှာ ကြည့်
နေ၍ ကြယ်ကလေးများ မိုတ်တ
မိုတ်တုတ် လင်းလက်နေ၏။ လ
ပိုင်း လမင်းကြီးက သာချိန်ပင်
လိုက်ဘဲ စောစီးစွာ ကွယ်ဝင်သွား
ဖြစ်သည်။ ညိုကြီးတို့နှစ်ယောက်
များ ဆူညံစွာ အော်မြည်နေ
ပတ်ဝန်းကျင်ကြီးကို ဝေကြည့်
လမ်းစရာ၍ မရနိုင်သေး။ သရဲခြောက်
သော ညောင်ပင်ကြီး မရှိတော့
လည်း မျက်စိလည်နေခြင်း
မပျောက်သေး။

သူတို့ မည်သည့်အရပ်သို့
ရမည်မှန်း မသိတော့ပါချေ။ ထထေ
သွားလျှင်လည်း ဤနေရာတွင်သာ
ရောက်နေမည်ဖြစ်သည်။ ထို
ညိုကြီးက ကြောက်လွန်းသော
တဆတ်ဆတ်တုန်နေသော မြ
အား မြေနေရာလက်ကမ်းခပ်ပေါ်

၍ နေရာမှာပင် ငြိမ်သက်စွာ ထိုင် ထိုင်လိုက်သည်။

မိမိကိုယ်တိုင် ကြောက်ရွံ့နေမိ သော်လည်း အငယ်ဖြစ်သော မြမောင် နှစ်ဦးတစ်ဦးက နှုတ်တတ်သလောက် မှတ်သလောက် အားပေးတော်များ ရွတ်ပွားနေရာ နှစ်ဦးအတော်ကြာသောအခါ ပင်ပန်း သတိပျောက်လွန်းသည့် မြမောင်ကြောင့် နေရာမှာပင် နှစ်ဦးသား အိပ်ပျော်သွား ပြန်တော့သည်။

“လွင်မောင်ရေ... ဗျို... လွင် မောင်”

“အေး”

“လယ်ထဲ သွားမယ်ဟေ့။ အချိန် နှစ်လုံးလုံးပိုက်တဲ့ကွ။ အပျင်းမကြီး သူငယ်ချင်းရေ အချိန်မီ ပိုက်ပျိုးနိုင် တောင် ထွန်ယက်ထားမှ ရမှာကွ”

“အေးပါ။ ငါနီးနေပါပြီ အောင် နောင်ရ”

လွင်မောင်က ပြောပြောဆိုဆို နှစ်ကောင်ဆွဲ၍ ထွက်လာခဲ့သည်။ ကျွန်တော်သည်လည်း အသင့် မောင်း နှစ်ယောက်သော နွားနှစ်ကောင်ကို ဆွဲ၍ လွင်မောင်ရေမှ ထွက်ခဲ့ပါသည်။ နေခင်း တွင် နွား နေပူမည်စိုးသဖြင့် မနက် နောက်တည်းက ထွန်ယက်ကြမည် ဖြစ်သည်။

နွားနှစ်ကောင်ကို ရေက နှစ်ကောင်မောင်း၍ နောက်က တစ် နှစ်ကောင်ဆွဲပြီး လယ်ကွင်းရှိရာ ခပ်လွက် လွက်လျှောက်လာခဲ့ကြသည်။ လွင် မောင်ကလည်း နောက်မှ သီချင်း အေးအေးဖြင့် နွားနှစ်ကောင်ဆွဲကာ နှစ်လော၏။ ယခုနှစ်သည် မိုးဦး နှစ်ကင်း၍ ကျွန်တော်တို့ တောင်သူများ အဖို့ ပျော်စရာတစ်ခုပါပေ။

လယ်ကွင်းများဆီသို့ ရောက်

သောအခါ လွင်မောင်နှင့် ကျွန်တော် လမ်းခွဲလိုက်ကြသည်။ လွင်မောင်၏ လယ်က အနောက်ဘက်အစွန်တွင် ရှိ ပြီး ကျွန်တော်၏ လယ်က ရွာအစပ် တွင် ဖြစ်ပါသည်။

“ကဲ - လွင်မောင်ရေ ၁၀နာရီ လောက်မှ နွားဖြတ်ပြီး ထမင်းပြန်စား ကြတာပေါ့ သွားပြီဟေ့”

ကျွန်တော်သည်လည်း ပြောပြော ဆိုဆို နွားနှစ်ကောင်ကို မောင်း၍ ထွန် ရှိရာ လယ်ကွက်ထဲသို့ သွားလိုက်သည်။ မနေ့က လယ်ထွန်ပြီးသည့် အကွက် ထဲတွင် ထွန်သွားကို ထားခဲ့သော ကြောင့် ထိုအကွက်ထဲ သွားပြီး နွား နှစ်ကောင်ကို ထွန်တပ်ကာ ထယ်ထိုးရ မည်ဖြစ်ပေသည်။

ကျွန်တော် လယ်ထဲသို့အရောက် တွင် မလှမ်းမကမ်း၌ လှမ်းမြင်နေရ သော မြင်ကွင်းကြောင့် ခြေလှမ်းများကို တုံ့ခနဲရပ်ကာ ကြည့်လိုက်သည်။ ကျွန်တော်၏ လယ်အစပ်၊ ချောင်းရိုး လေးဘေးမှ ကုန်းမြေကွက်လပ်တစ်ခု ပေါ်တွင် လူနှစ်ယောက် လဲနေသော ကြောင့်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် နွားနှစ် ကောင်ကို ဘေးမှ သစ်ငုတ်တို့တွင် ခဏချည်ထားခဲ့ပြီး ထိုသူနှစ်ယောက် ထံသို့ အရောက်သွားခဲ့သည်။

ကျွန်တော်တို့ရွာသား ညိုကြီး နှင့် မြမောင်တို့နှစ်ယောက်ဖြစ်နေ၍ ကျွန်တော် လွန်စွာအံ့ဩသွားရသည်။ နှစ်ယောက်စလုံးမှာ နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ် ပျော်နေကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် အလျင်စလို လှုပ်နှိုးလိုက် သည်။ ထိုအခါမှ နှစ်ယောက်သား ဝေဝေဝါဖြင့် နီးလာကြသည်။ ထို နောက် မြမောင်က ကယောင်ကတမ်း ဖြင့်...

“သရဲ... သရဲ...”
ဟု ကြောက်လတန့်တကြား

ထအော်၏။ ညိုကြီးကလည်း ယောင် အမ်းအမ်းဖြစ်၍ စကားမေးမရပေ။ ကျွန်တော် အသေအချာလှုပ်မေးသော အခါမှ...

“ဟာ... ငါတို့ မနေ့ညက မျက်စိလည်နေခဲ့တာ ရွာအစပ်တင်ပဲ။ နောက်ပြီး သရဲလည်း အခြောက်ခံခဲ့ရ တယ်။ သရဲက ညောင်ပင်က ခြောက် တာ။ ဒီနားမှာ ဘာညောင်ပင်မှလည်း မရှိပါလား”

ညိုကြီးက ပြောပြောဆိုဆို တုန် လှုပ်စွာဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို မယုံသလို ကြည့်နေ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ကျွန်တော် ထွန်ယက်ထားသော လယ် ကွင်းပြောင်ပြောင်များသာ ရှိပါသည်။

မြမောင်က တဆတ်ဆတ်တုန် ကာ ကြောက်နေသောကြောင့် အိမ်ကို ခေါ်သွားကာ ရွာဦးကျောင်းဆရာတော် အား ပင့်လျှောက်၍ ပဋ္ဌာန်းရေများ တိုက်လိုက်မှ အကြောက်ပြေသွားတော့ သည်။

ထို့နောက် ညိုကြီးမှ သူ မနေ့ ညက တွေ့ကြုံခဲ့သော အတွေ့အကြုံ များကို ပြောပြ၍ နောင်အခါ၌ တံငါ အလုပ် မလုပ်တော့ဟု ဆရာတော် အား ကတိပေးနေ၏။ ဆရာတော်က လည်း ကျေနပ်စွာဖြင့် သာမုခေါ်လေ သည်။

ထိုနေ့ ညိုကြီးတို့ကိုစွ လုပ်ကိုင် ပေးရင်း ကျွန်တော် လယ်မထွန်ဖြစ် တော့ပါ။ သို့ပါသော်လည်း ညိုကြီးတို့ မနေ့ညက တွေ့ကြုံခဲ့သည့် သရဲ ခြောက်သော ညောင်ပင်ကြီးနှင့် မျက် စိလည်ခဲ့သော ညတစ်ညအကြောင်း သိခဲ့ရ၍ ကျေနပ်ခဲ့ရပါသည်။ ထိုအခါ ဆန်းကြယ်လှသည့် ထိုအကြောင်းကို လည်း ကျွန်တော် မေ့နိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါ။

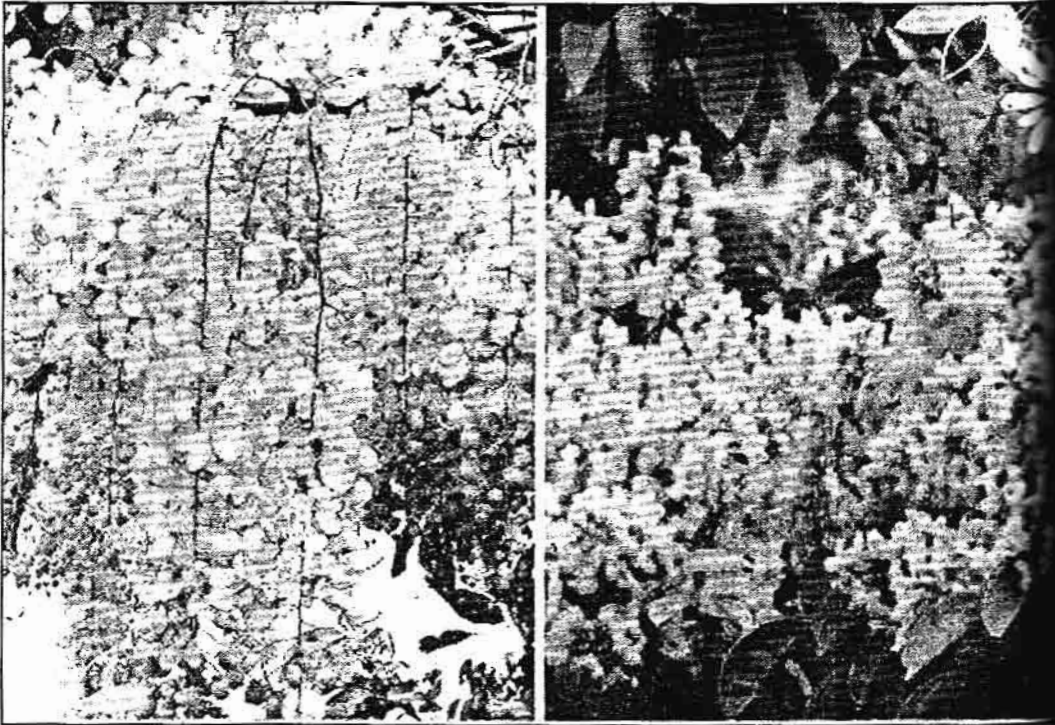

၁၃၇၆ ခုနှစ်၊

နှစ်ဆန်း : တစ်ရက်နေ့

တစ်နှစ်တာ တံကောင်းစေရန် မဟာဘုတ်နှင့် နဝင်းချေခြင်း

■ သစ္စာဝါဒီ ဆရာ မြတ်စောလင်း ■

လောကီလူသားအားလုံးတို့တွင် ကံကောင်းလိုသော ဆန္ဒရှိ၏။ အဘိတ်ကံကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ မွေးသည်မှ စ၍ သေသည်အဆုံး ကံကောင်းမှုနှင့်သာ ကြုံစေ၏။ သို့သော် ထိုလူမျိုးကား ရှားလှ၏။ လူအတော်များများသည် ကံမကောင်းကြပေ။ အချို့သောသူတို့၌ အချစ်ရေး အိမ်ထောင်ရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေး၊ စီးပွားရေး စသော အရေးကိစ္စတို့တွင် အချို့...အချို့သော အကြောင်းကိစ္စတို့၌ ကံကောင်းစေ၍ အချို့...အချို့သောကိစ္စ၌ ကံဆိုးစေ

အတိမ်။ ထို့ကြောင့် သက္ကရာဇ်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ဂြိုဟ်အိမ်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကောဇာဂြိုဟ်စီး ဂြိုဟ်နင်း
 အရသော် လည်းကောင်း၊ သရေဒယ ပညာအရ နာမနက္ခတ်၊
 ဝိဝကြခြင်း၊ မတကြခြင်း စသည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊
 မိမိတို့ ကျွမ်းကျင်ရာ တွက်ကိန်းတို့ဖြင့် ယတြာချေကြ၏။

တစ်လ၏ လဆန်း ၁ရက်နေ့၌ ပြုသော ယတြာ၊
 တစ်နှစ်၏ နှစ်ဆန်း ၁ရက်နေ့၌ ပြုသော ယတြာ၊ မိမိအသက်
 ၏ သက်ဆန်း ၁ရက်နေ့၌ ပြုသော ယတြာ စသည်ဖြင့်
 ယတြာပြုဖွယ်ရာများ ရှိ၏။ ထိုလဆန်း၊ နှစ်ဆန်း၊ သက်ဆန်း
 သော ဆန်းစကလ မင်္ဂလာပြုဖွယ်တို့၌ ၁၃၇၆ခုနှစ်သည်
 ၄-ကြွင်းနှစ်ဖြစ်၏။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ၊ စနေသားသမီးများ၊ ကြာသပတေး
 သားသမီးများသည် ထိုနှစ်၏ မဟာဘုတ်တွင် အောက်တန်း
 များများ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုအောက်တန်းရောက် နေသားသမီးများ

၁
 ၃ ၆ ၂
 ၀ ၄ ၅

အထူး ယတြာပြုသင့်ကြပေသည်။
 ထိုနေသားသမီးများအတွက် ကျရောက်လာမည့် ဘေး
 ညှဉ်းအန္တရာယ်များနှင့်တကွ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊
 မိဖွားရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေးတို့၌ အနိစ္စသဘော ဖြစ်စေ
 နိုင်သည်များကို မဖြစ်လာရန်၊ မကျရောက်ရန် မဟာဘုတ်
 နှစ်စဉ် ယတြာများ ပြုသင့်ကြသလို၊ အထက်တန်းရောက်
 နေသော တနင်္လာ၊ အင်္ဂါ၊ သောကြာ၊ တနင်္ဂနွေသားသမီးများ

သည်လည်း ကောင်းကျိုးများ ကျန်းသေရရှိရန်နှင့် ကောင်း
 ကျိုးများ ပိုပိုရရှိနိုင်ရန်အတွက် မဟာမင်္ဂလာဣန္ဒြေသဘော
 ဆောင်၍ ကံအားဖြင့် ယတြာပြုသင့်ကြပေသည်။

ပြုလုပ်ဖွယ် နည်းစနစ်မှာ မခဲယဉ်းလှပါ။ ကောဇာ
 မဟာဘုတ်နှင့် မိမိမူလ မဟာဘုတ်၏ မရဏနှင့် ပုတီ
 ပေါင်းစပ်၍ ယတြာချေခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကောဇာ မဟာ
 ဘုတ်၌ မရဏအိမ်တွင် စနေရှိ၏။ ဥပမာ - ၁-ကြွင်းသမား
 များ၏ မဟာဘုတ်တွင် ဗုဒ္ဓဟူးရှိ၏။ ထိုကောဇာ မရဏ
 စနေနှင့် မိမိမူလ မဟာဘုတ် ၄-ဟူးနှင့် နှစ်ပေါင်း၍ရသော
 လက်ထုပ်ပန်းကို ဂြိုဟ်သက်စေ့ (၁၀+၁၇= ၂၇)ညွှန်းကို မိမိ
 တို့ မွေးနှံအလိုက် အောင်ဓာတ်ပေါ်သောအချိန်တွင် လည်း
 ကောင်း၊ နှင်းလေယူဓာတ်ကျသော ဘုရားသို့ သွား၍ လှူ
 ဒါန်းခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ လှူဒါန်းသောအခါ မိမိတို့ လိုရာဆု
 တောင်း၍ လှူဒါန်းရန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

အထက်ဖော်ပြထားသော မိမိတို့၏ မွေးဖွားခဲ့သော
 မူလ မဟာဘုတ်ဇယားအရ အောက်တွင် ပန်းတွဲများကို
 ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

- ၁-ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်များ လက်ထုပ် (၂၇)ညွှန်း၊
- ၂-ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်များ ပီတောက် (၂၉)ညွှန်း၊
- ၃-ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်များ လောကီသေ (၃၈)ညွှန်း၊
- ၄-ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်များ နာနတ် (၂၀)ညွှန်း၊
- ၅-ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်များ ဝင်အူ (၂၃)ညွှန်း၊
- ၆-ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်များ လက်ရပ် (၂၂)ညွှန်း၊
- ၇-ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်များ လက်ဆက် (၂၅)ခု
 တို့ပင် ဖြစ်ပေသည်။

တွက်ပြီး မူလ မဟာဘုတ်ဇယား

မွေးဖွားခဲ့သော ကောဇာသက္ကရာဇ်များ											အကြွင်း ဂဏန်း	မဟာဘုတ်တိုင်
၁၂၅ 33	၁၃၂ 40	၁၃၉ 47	၁၄၆ 54	၁၅၃ 61	၁၆၀ 68	၁၆၇ 75	၁၇၄ 82	၁၈၁ 89	၁၈၈ 96	၁၉၅ 103	၀	၆ ၂၅ ၃၅၆
၁၂၆ 34	၁၃၃ 41	၁၄၀ 48	၁၄၇ 55	၁၅၄ 62	၁၆၁ 69	၁၆၈ 76	၁၇၅ 83	၁၈၂ 90	၁၈၉ 97	၁၉၆ 104	၁	၈ ၀၃၆ ၄၁၂
၁၂၇ 35	၁၃၄ 42	၁၄၁ 49	၁၄၈ 56	၁၅၅ 63	၁၆၂ 70	၁၆၉ 77	၁၇၆ 84	၁၈၃ 91	၁၉၀ 98	၁၉၇ 105	၂	၁၀ ၅၂၃
၁၂၈ 36	၁၃၅ 43	၁၄၂ 50	၁၄၉ 57	၁၅၆ 64	၁၆၃ 71	၁၇၀ 78	၁၇၇ 85	၁၈၄ 92	၁၉၁ 99	၁၉၈ 106	၃	၁၂ ၆၃၄
၁၂၉ 37	၁၃၆ 44	၁၄၃ 51	၁၅၀ 58	၁၅၇ 65	၁၆၄ 72	၁၇၁ 79	၁၇၈ 86	၁၈၅ 93	၁၉၂ 100	၁၉၉ 107	၄	၁၄ ၇၄၅
၁၃၀ 38	၁၃၇ 45	၁၄၄ 52		၁၅၁ 66	၁၆၅ 73	၁၇၂ 80	၁၇၉ 87	၁၈၆ 94	၁၉၃ 101	၁၉၇ 108	၅	၂ ၈၀၆ ၅၅၆
၁၃၁ 39	၁၃၈ 46	၁၄၅ 53	၁၅၂ 60	၁၅၉ 67	၁၆၆ 74	၁၇၃ 81	၁၈၀ 88	၁၈၇ 95	၁၉၄ 102	၁၉၇ 109	၆	၃ ၉၁၇ ၆၆၇

တွဲပြထားသည်များကို ကြည့်၍ မိမိဒေသအလိုက် လွယ်ကူ ဆီလျော်သည့် ပစ္စည်းများကို မိမိဦးနှောက်ဖြင့် ကြံဆ၍သော်လည်းကောင်း၊ ဗဟုသုတဉာဏ်ကြီးသူများနှင့် ညှိနှိုင်းတိုင်ပင် ဆွေးနွေး၍သော်လည်းကောင်း ပြုလုပ်စေ လိုပါသည်။

ခုနစ်ရက်သားသမီးများ မိမိတို့မွေးနေ့အလိုက် အောင်ဓာတ်ပေါ်သော အချိန်များ

၁၃၇၆ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆုတ် ၃ရက်၊ (၁၇-၄-၂၀၁၄) နေ့သည် နှစ်ဆန်း ၁ရက်နေ့ဖြစ်၏။ ၎င်းနေ့သည် ကြာသပတေးနေ့ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်းနေ့၏ အင်္ဂုရိုဟ်တိုင်များမှာ အောက်ပါအတိုင်း ရရှိလာ၏။

နေ့၏ အင်္ဂုရိုဟ်တိုင် ဇယား

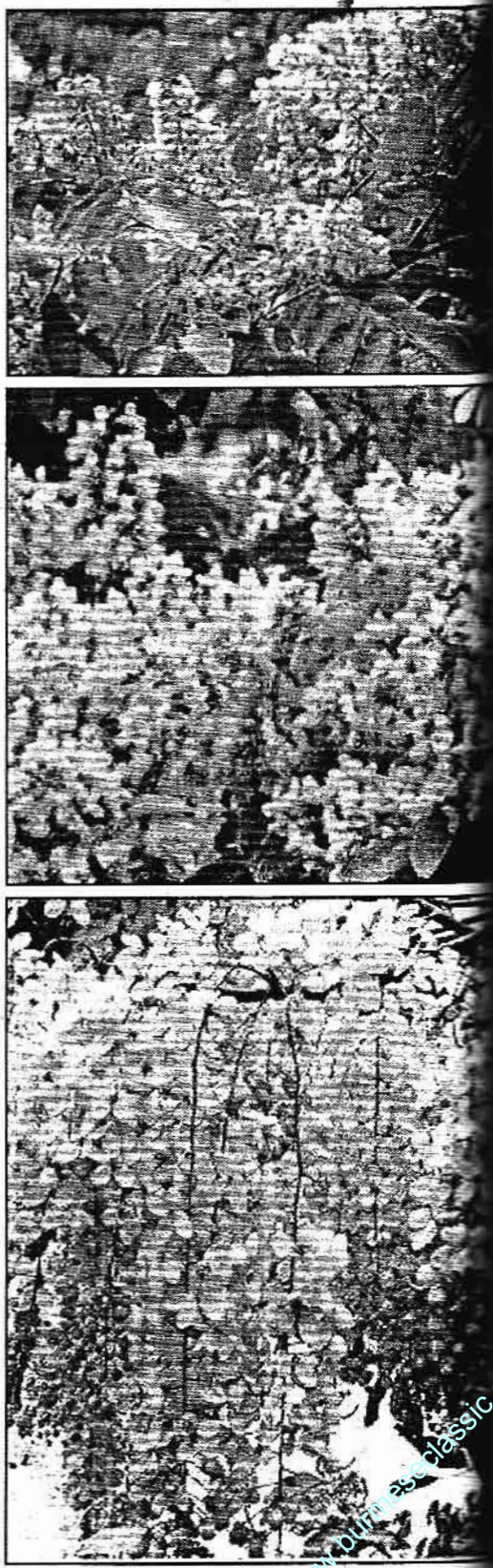
၆၀၀၀	၇၀၀၀	၈၀၀၀	၉၀၀၀	၁၀၀၀၀	၁၁၀၀၀	၁၂၀၀၀	၁၃၀၀၀	၁၄၀၀၀	၁၅၀၀၀	အခေါ်	ဆောင်ရွက်ခြင်းများ	ယနေ့ခေတ်
၄	၂	၀	၅	၃	၁	၆	၄	၄	၄	လေယုံ	အောင်မြင်	နတ်
၁	၆	၄	၂	၀	၅	၃	၁	၁	၁	သုခ	ချမ်းသာ	ဇိဗ္ဗာ
၅	၃	၁	၆	၄	၂	၀	၅	၄	၄	ယဏ	ယဏရ	စုတ်
၀	၅	၃	၁	၆	၄	၂	၀	၄	၄	ကတ္တား	ပိုင်ခြံမှု	အဆုတ်
၃	၁	၆	၄	၂	၀	၅	၃	၃	၃	ဘေးအန္တရာယ်	ဘေးသင့်	နာ
၆	၄	၂	၀	၅	၃	၁	၆	၄	၄	အား	ဆင်ညံ့	ပိုက်
၂	၀	၅	၃	၁	၆	၄	၂	၄	၄	ယုဂ	ရင်ဆိုင်	ပျက်

နှစ်ဆန်း ၁ရက်နေ့တွင် ခုနစ်ရက်သားသမီးများ ယတြာပြုရန် အချိန်များ

- တနင်္ဂနွေသားသမီးများ နေ့ ၁၂နာရီမှ ၁နာရီ ၃၀မိနစ်အတွင်း။
  - တနင်္လာသားသမီးများ နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီ ၃၀မိနစ်အတွင်း။
  - အင်္ဂါသားသမီးများ နေ့ ၁၁နာရီမှ ၁၂နာရီအတွင်း။
  - ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ ညနေ ၃နာရီမှ ၄နာရီ ၃၀မိနစ်အတွင်း။
  - ကြာသပတေးသားသမီးများ နံနက် ၉နာရီ ၃၀မှ ၁၀နာရီ ၃၀မိနစ်အတွင်း။
  - သောကြာသားသမီးများ ညနေ ၁နာရီ ၃၀မိနစ်မှ ၃နာရီအတွင်း။
  - စနေသားသမီးများ နံနက် ၇နာရီ ၃၀မိနစ်မှ ၉နာရီအတွင်း။
- ဝိဇ္ဇိတံမိ ဝိနသတိ။
ကျေးဇူးရှင်အား ရိုခိုးပါ၏။

* * *

သစ္စာဝါဒီဆရာမြတ်စောလင်း

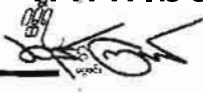

လူရွေးခြင်း

သစ်တံခါးဆရာတော်ချီးမြှင့်တော်မူသည့်
ကျောင်းသား/ကျောင်းသူများအတွက်
အောင်ပွဲအစီအရင်

ဒီတစ်ခေါက် သစ်တံခါးဆရာတော်ထံအရောက်တွင် တော့ ရာသီစာနှင့်အညီ ကျောင်းသား ကျောင်းသူများအတွက် စာမေးပွဲအောင်မြင်စေရန် အောင်ပွဲဝင်အစီအရင်ကို ချီးမြှင့် လိုက်ပါသဖြင့်...

**စာမေးပွဲအောင်မြင်လိုသော
ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများအတွက်
အောင်ပွဲဝင် အစီအရင်**

နံနက် ၅နာရီ စာကျက်၊ စာလုပ်ပါက ပိုရလွယ်ပါ သည်။ စာမေးပွဲဖြေဆိုမည်ဆိုပါက "အောင်" ပါသော စေတီ တစ်ဆူဆူကို သွားပြီးလျှင် အဖြူရောင်တံခွန် (၉)လုံးကို ကိုင်၍ အောင်မြေကို နင်းရပါမည်။ အောင်မြေနင်းစဉ် အောက်ဖော်ပြပါ ဂါထာကို ရွတ်ဆိုရပါမည်။

အောင်မြေနင်းစဉ် ရွတ်ဆိုရန် ဂါထာ
ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓဿ ဘဏေယျ ဝဏ္ဏံ၊
ကပ္ပိ ပိစေ အညမဇာ သမာနော၊
ဒိယေ တကပေါ ဝိရ ဒိယမန္တရော၊
ဝဏ္ဏေ န ဒိယေထ တထာဂတဿ။

ဟု ဆို၍ မွေးနံထောင့်တွင် တံခွန် (၉)လုံးနှင့် အောင် သပြေပန်းတို့ကို လျှူပြီး ထိုမွေးနံထောင့်၌ပင်လျှင် "ဝိဇ္ဇာ စရဏ သမ္ဗန္ဓော" ဂုဏ်တော် ပုတီး(၁)ပတ်စိပ်ရပါမည်။

စာမေးပွဲ ဖြေဆိုသောနေ့တွင် အိမ်ရှိ ဘုရားပန်းအိုး၌ ခုနစ်နွေ ခုနစ်နံပန်းများကို ဝေနေအောင် ထိုးထားရပါမည်။ စာမေးပွဲသွားရောက် မဖြေဆိုမီ ဝိဇ္ဇာ စရဏ သမ္ဗန္ဓော" ဂုဏ်တော်ပုတီး(၁)ပတ်စိပ်ပါ။ စာမေးပွဲမပြီးမချင်း ပြုလုပ်ရ ပါမည်။

တံခွန်ဆိုတာ အောင်လံပါ။ ဒါကြောင့် တံခွန်ကို ကိုင် ပြီး အောင်မြေနင်းခြင်းဟာ မဟာရည်မှန်းချက် ဟူသမျှကို အောင်မြင်စေခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အလွန်မြင့်မြတ်တဲ့ သစ်ပင်ကို ခက်ခက်ခဲခဲ ဖက်တွယ်တက်နေမယ်အစား လှေကားထောင် တာက ပိုလွယ်ပါတယ်။ အဆင်လည်း ပြေပါတယ်။

ဂါထာ၏ အနက်

ဗုဒ္ဓေါ - မြတ်စွာဘုရားရှင်တစ်ဆူသည်လည်း အညံ့ တစ်ပါးသော၊ ဗုဒ္ဓဿ - မြတ်စွာဘုရားတစ်ဆူ၏၊ ဝဏ္ဏံ - ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို၊ ကပ္ပိပိ - တစ်ကမ္ဘာလုံးကာလသော် လည်း၊ စောဘဏေယျ - အကယ်၍ ပြောဆိုဟောကြားအံ့

ဝေ - ကြံသို့၊ အာသမနော - ပြောဆို ဟောကြားသည် သော်၊ စိရံဒိယ မန္တရော - ရည်မြင်စွာသော ကာလပိုင်ကြီး သည်၊ ဒိယေထ - ကုန်ဆုံးရ၏။ တထာဂတဿ-ထိုမြတ်စွာ ဘုရားရှင်တစ်ဆူ၏၊ ဝဏ္ဏေ - ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်သည်အား နဒိယေထ - မကုန်နိုင်ရာသတည်း။

**စာမေးပွဲအောင်မြင် အစီအရင်
နောက်တစ်မျိုး ဆောင်ရွက်နည်း**

အောင်ဂါထာတော် ရှိခိုးပါ။ ရွတ်၍ အမွှေးတိုင် ဖယောင်းတိုင် ပူဇော်ပေးပါ။ သောက်တော်ရေလျှပါ။

အောင်ဂါထာတော်

ယေစက္ကော ယေတောယော၊ ယေတဗ္ဗေ ယောသဇော၊
ယောပေသိ ယေသိနံ၊ ယေဒေတ ယောတ္တရော။

ယခု စာမေးပွဲဖြေသည်ထိ ၁၀တန်းဖြေဆိုသည်အထိ တက္ကသိုလ်ရောက်သည်ထိ၊ သွန်သင်ဆုံးမခဲ့သော အနန္တ ဂိုဏ်းဝင် ကျေးဇူးရှင် အာစရိယ ဆရာသခင်များကို ကာယ ကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံဖြင့် ပြစ်မှားမိခဲ့သမျှ ရည်မှန်းကန်တော့ ပါ။

သူရဿတီ မယ်တော်ကြီးအား ပန်း၊ ဆီမီး ပူဇော်၍ ဘောလ်ပင်များ၊ ပေတံများ၊ ခဲဖျက်များ ကပ်ကာ အောက်ပါ ဂါထာရွတ်ပွားပေးပါ။

ဥ၊ ပိဋကတ္တယ သမ္ပန္နံ
သဗ္ဗ သိဒ္ဓိ သုခါဝတံ၊
ဝိဝုဇ္ဇေ မေနိသီဒိတွာ
မံ စာရေတု။

သူရဿတီဂါထာကို (၇)ကြိမ် ရွတ်ပွားပေးပါ။ စာဖြေ မည့် ရက်တစ်ပတ်ကျော်အလိုမှစ၍ တူညင်သီး၊ လက်ဖက် အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ၊ ငါးသလောက်ပေါင်း၊ ဝက်သား၊ အမဲသား စားမှုတွေ ရှောင်ထားပါက ကောင်းပါသည်။

ဆက်လက်၍ ဆောင်ရွက်စေလိုသည်မှာ (သို့မဟုတ်) ဆောင်ရွက်ရမည်မှာ အောက်ဖော်ပြပါ သစ်ရွက် စသည် အရွက်များကို ကျောင်းသား/သူ စာကျက်သော နေရာစားပွဲ ထိုင်ခုံ၊ အခင်း စသည်ပေါ်တွင် ခင်းထားပေးရပါမည်။ အရွက် အခက်များကို မျက်နှာမူရာသို့ လှည့်ထားပြီး ခင်းရပါမည်။

သစ်ရွက်အစီအရင် ဆောင်ရွက်ပုံ

၁။ တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက် တောင်းလျှားရွက် (၂၅)ရွက်။ ခင်းချိန် အင်္ဂါနေ့ည ၁၀နာရီခွဲမှ ၁ နာရီကြား စွန့်ရမည့်အရပ် တောင်အရပ်။
၂။ တနင်္လာသားသမီးများအတွက် ရွက်လှ (၁၇)

ခင်း၊ ထိုပေါ်မှ ကြံရွက်တစ်ထွာခန့် (၁၅)ရွက်ထပ်ခင်းပါ။
ခင်းချိန်မှာ တနင်္ဂနွေနေ့ ည ၁၀နာရီခွဲမှ ၁၂နာရီကြား။
စွန့်ရန်အရပ်က အနောက်အရပ်။

၇။ စနေသားသမီးများအတွက် ကန်စွန်းရွက် (၂၃)
ရွက် (သို့) ကြံရွက်တစ်ထွာခန့် (၁၅)ရွက် အရင်ခင်းပါ။
ထိုပေါ်မှ ဇီးခက်တစ်ထွာခန့် တစ်ထပ်ခင်းပါ။ ခင်းချိန်က
တနင်္လာည ၁၀နာရီခွဲမှ ၁၂နာရီကြား။ စွန့်ရန်မှာ မြောက်
အရပ်။

စာမေးပွဲဖြေဆိုပြီးသည်နှင့် တတ်နိုင်သူများ သံယာ
တော်များ လိုအပ်သော စာအုပ်စာပေပေးလှူပါက ပိုကောင်း
ပါ၏။ လက္ခဏာများပါးသူများက စေတီပုထိုးများ၌ အပိုက်
လှည်းခြင်း၊ စေတီတော် ရောင်တော်ဖွင့်ခြင်းများ ဆောင်ရွက်
ပါ။ အထူးကောင်းမွန်ပါ၏။ ဘုရားရှိခိုး ဝတ်ပြုတိုင်း စာမေးပွဲ
အဖြေလွှာ စစ်ဆေးမည့် ဆရာ၊ ဆရာမများထံ ရည်မှန်း၍
ပေတ္တာပို့လွှတ်ပေးပါ။ ထူးခြားပါ၏။

အနီးကပ် အထူးအစဉ် အဆောင်လမ်းညွှန်မှုများ
လိုအပ်ပါကလည်း အောက်ဖော်ပြပါ လိပ်စာအတိုင်း ဆရာ
တော်ထံ သွားရောက်ဖူးမြော်ကြည့်ညှိ၍ အကူအညီတောင်း
ခံနိုင်ကြောင်း သတင်းစကားပါးရင်းဖြင့်...

စာမေးပွဲအောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်သော အစီ
အရင်အားလုံးကို အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါစေ
ဟူ၍သာ။

ဆရာတော် သီတင်းသုံးရာဌာနမှာ "သစ်တံခါးတောင်
ဘန္တုမဏိဇောတ(ယော) အောင်မြေဇေယျာ မဏိဇောတ
ရာမကျောင်းတိုက်၊ စစ်ကိုင်းလမ်း၊ ၁၀ရပ်ကွက်၊ လှိုင်သာယာ
မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး" ဖြစ်ပါကြောင်း လမ်းညွှန်
လိုက်ပါသည်။ -

***

ကိုဇွဲမြသန်း

နှစ် အရင်ခင်းပါ။ ထိုပေါ်မှ ပျဉ်းမ (သို့မဟုတ်) ပေါက်ရွက်
၁၅ရွက်ထပ်ခင်းပါ။ ခင်းချိန်က ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ည ၁၀နာရီခွဲမှ
၁၂ နာရီကြား။ စွန့်ရမည့်အရပ်မှာ အနောက်တောင်အရပ်။

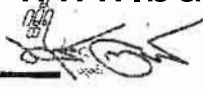
၈။ အင်္ဂါသားသမီးများအတွက် ပေါက် (သို့) ပျဉ်းမ
(၁၅)ရွက်ခင်းပါ။ ထိုပေါ်မှ သီဟိုဠ် (သို့) သီး(၂၁)ရွက်
ထပ်ခင်းပါ။ ခင်းချိန် ကြာသပတေးနေ့ ည ၁၀နာရီခွဲမှ ၁၂
နာရီကြား။ စွန့်ရမည့်အရပ်မှာ အနောက်အရပ်။

၉။ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအတွက် သနပ်ရွက်၊ သီဟိုဠ်
နှစ် (သို့) သီး(၂၁)ရွက်ကို အရင်ခင်းပါ။ ထိုအပေါ်မှ
ဆနတ် (သို့) ထန်း (၁၀)ရွက် ထပ်ခင်းပါ။ ခင်းချိန် သော
ကြာနေ့ည ၁၀နာရီခွဲမှ ၁၂နာရီကြား။ စွန့်ရမည့်အရပ်က
အနောက်မြောက်အရပ် (ညနေပိုင်းမွေ့သူ အနောက်တောင်)။

၁၀။ ကြာသပတေးသား/သမီးများအတွက် ထန်း(သို့)
ဆနတ် (၁၀)ရွက် အရင်ခင်း၊ ထိုအပေါ်မှ အုန်း (၆)လက်
ထပ်ခင်းပါ။ ခင်းချိန်က စနေနေ့ ည ၁၀နာရီခွဲမှ ၁၂နာရီ
ကြား။ စွန့်ရန်အရပ်မှာ အရှေ့မြောက်။

၁၁။ သောကြာသား/သမီးများအတွက် အုန်း(၆)လက်

www.burmeseclassic.com

နတ်မောက် မှတ်ကျောက်

အသံဝင်၊ အသံပျက်အတွက် အလွယ်ဆေးနည်း

တစ်ခါတစ်ရံတွင် ရေချိုးမှား၍ လည်းကောင်း၊ ခြေဆေး
လက်ဆေးမှား၍ လည်းကောင်း၊ ရုတ်တရက် ရာသီဥတု
အပြောင်းအလဲတွင် အပူအအေးမမျှတဘဲ လွန်ကဲမှုကြောင့်
လည်းကောင်း၊ လူတို့တွင် အသံဝင်၊ အသံပျက်၊ အသံနာ၊
အသံပျောက်သွားသည်အထိ ဖြစ်တတ်ပါသည်။

စာရေးသူလည်း အသံဝင်ဖူးပါသည်။ စာရေးပြီး မေးရ
ပြောရသည်အထိ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစဉ်က စာရေးသူ၏ ဦးကြီး
ဆေးဆရာကြီး ဦးညွန့်မောင်မှ လက်တွေ့အမြန် အရေးပေါ်
နည်း ပြုလုပ်ပေးရာ သုံးနာရီခန့်အချိန်အတွင်း အသံပြန်
ထွက်လာသဖြင့် ယခုမှ အမှတ်တရ ရေးသားတင်ပြပါသည်။

ဦးကြီး၏ ဆေးနည်းမှာ အလွန်လွယ်လှပါသည်။ ၎င်း
ဆေးမှာ နေအိမ်တိုင်းတွင် ရှိပါသည်။ မီးဖိုချောင်ထဲမှာ
အလွယ်တကူ ရရှိနိုင်ပါသည်။

ကြက်သွန်နီဥကြီးကြီးတစ်လုံးကို အခွံသင်လိုက်ပါ။
ထို့နောက် ရေမဆေးဘဲ ဆားနှင့် တို့ပြီး အစိမ်းအတိုင်း
ဝါးစားရပါသည်။ စပ်၊ ငန်၊ မွန်လာပါမည်။

ထို့နောက် ကြက်ဥတစ်လုံးကို ဖောက်ပြီး အဝါနစ်ခဲကို
ဖယ်လိုက်ပြီး အကာအဖြူရည်ကို အစိမ်းအတိုင်း သောက်
စားပေးရပါသည်။

ထိုသို့ စားသုံးပြီးပြီဆိုလျှင် တစ်နာရီမှာ အသံ စထွက်
ပါသည်။ သုံးနာရီခန့်ကြာလျှင် မူလအသံ ပြန်ထွက်လာပြီး
စကားကောင်းစွာ ပြောဆိုနိုင်လာပါမည်။ လက်တွေ့နည်း
ဖြစ်ပြီး မည်သည့် ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးမှ မရှိပါ။ တိုက်ဆိုင်ကြံ
တွေ့လျှင် ယုံကြည် စိတ်ချစွာ လက်တွေ့ သုံးစားပါ။

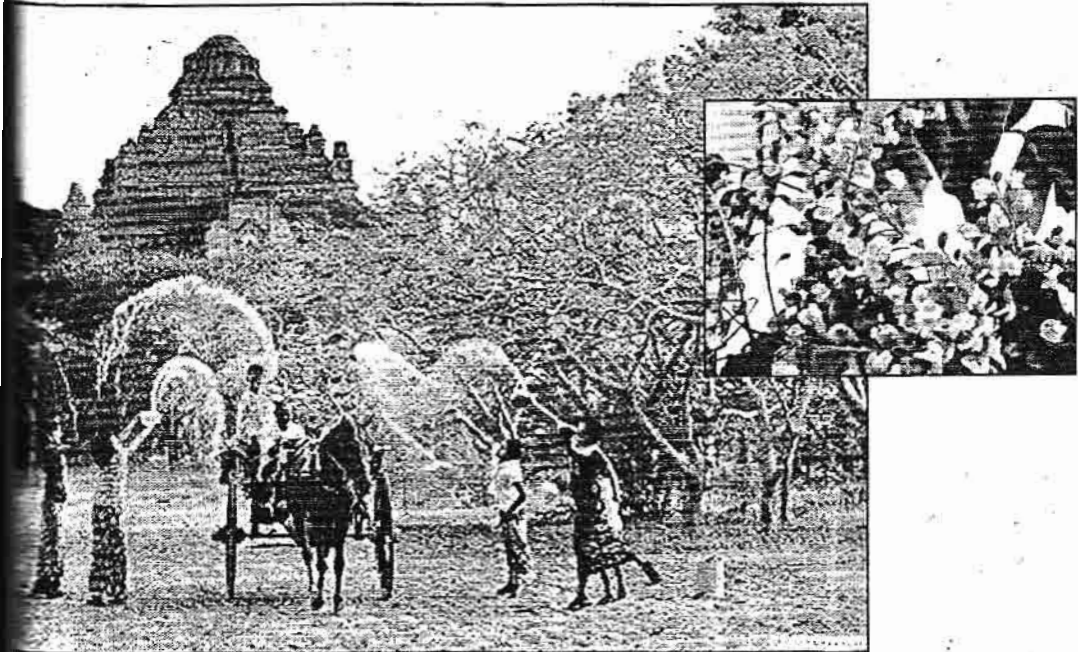
* * *

နတ်မောက်မှတ်ကျောက်

နှစ်သစ်ကူးမှာ ယတြာချေပါ

ဆရာ အောင်ကျော်ဇော (မြောက်ဒဂုံ)

၁၃၇၆ ခုနှစ်သို့ မကြာမီ ရောက်တော့မည်ဖြစ်ပါ၍ နှစ်သစ်ကို ကြိုဆိုသောအနေနှင့် မင်္ဂလာရှိသော နှစ်သစ်အဖြစ် ကောင်းမှုများကို ပြုရင်း မြန်မာလူမျိုးများ အထူးပင် အတိတ်နိမိတ်ယူကြပါတယ်။ ဒီလို အတိတ်နိမိတ်များစွာယူသော မြန်မာတို့ရဲ့ ကောင်းမွန်သော အယူအဆလေးများမှာ လူကြီးမိဘများ၊ ပညာရှိများ၊ အထူးသဖြင့် ဆက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ အယူမင်္ဂလာဖြစ်၍ ကောင်းမှုပြုတာများ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာတွေမှာ ချစ်ဖို့၊ ကောင်းတာလေးတွေကို ပြောရင် အများကြီးပဲ ရှိပါတယ်။ အချို့က ယတြာပြု၍ ကုသိုလ်ယူကြတယ်။ ဒီကုသိုလ်ဟာ အစွဲအနမ်းအတွက် ပါသွားတယ်လို့ ယူဆကြပါတယ်။ မိမိရဲ့ ကောင်းသောအယူအဆ အတိတ်နိမိတ်များသာလျှင် မိမိကို

ကောင်းအောင် ပြုလုပ်ပေးမည်ဆိုတာကို လက်ခံသူများ ရှိကြတာ များပါတယ်။ ဒီ နှစ်သစ်ရဲ့ ကောင်းမှုကို ဆောင်၊ မကောင်းမှုကို ရှောင်၍ ပြုလုပ်ကြတာတွေကို မြန်မာမူရဲ့ အလုပ်လို့ နိုင်ငံနှင့်အဝန်း သိခဲ့ကြပါတယ်။ ကောင်းမှု ပြုလုပ်ပုံအမျိုးမျိုးရှိပါတယ်။ စာရေးသူရဲ့ ဗဟုသုတလေးတစ်ခုကို တင်ပြပါမယ်။

၁၃၇၆ ကို တည်ကိန်းပြု၍ ၇-ဂဏန်းဖြင့် စားပါက ၄-ဂဏန်းကြွင်းပါမယ်။ ထိုသို့ ကျန်ရှိသော ကိန်းဂဏန်းကို ပင် ယတြာပြုလာသောသူများမှာ ထိုနှစ်အဖို့ တော်ရုံတန်ရုံ အညံ့များကို ကျော်လွှားနိုင်ပါတယ်။

မဟာဘုတ်မှာ အရေးကြီးသော အချက်ကို ပြောပါဆိုရင် အများကြီးရှိပါတယ်။ တစ်ယောက်ရဲ့ ယူဆပုံနှင့် အခြား

www.burmeseclassic.com

တစ်ယောက် ယူဆပုံချင်း မတူညီတာ အမှန်ပါ။ ကျွန်တော် ဆရာသခင်က ပညာကို သိရုံနဲ့ မပြီးသေးပေ။ လိုက်၍ လုပ်ကြည့်မှသာ ပညာ၏ တန်ဖိုးကို သိပေမည်ဟု ဆုံးမခဲ့ပါတယ်။ ထိုကဲ့သို့ ဆုံးမ ဩဝါဒကို ခံ၍ ဒီပညာလေးကို လက်ကမ်းပေးလိုက်ပါမယ်။

	၁	
၃	၆	၂
၀	၄	၅

	အိတ်	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်	ပုတီ

၁၃၇၆ ခုနှစ်၊ မဟာဘုတ်ပုံ

လွယ်ကူသော ကိစ္စဆိုသော်လည်း ပညာရဲ့ တန်ဖိုးကို လေးစားရမည်ဟု ခံယူပါတယ်။ ထိုအတူ ကံညံ့သည်ဟု ယူဆထားသောလူများအဖို့ ကံကောင်းအောင် ပြုလုပ်ရသည် မှာ ပညာသာဖြစ်သည်ဟု သိရပါတယ်။ ထိုအတွက်ကြောင့် ကံကောင်းအောင် ဘာတွေ လုပ်ရမလဲ၊ မကောင်းတာတွေ ကို ဘာတွေ ရှောင်ရမလဲ သိလာရင် ကောင်းမှာပဲဟု ယူဆ ရပေမယ်။ ကောင်းတာတွေက လောကကြီးမှာ အများကြီး ရှိပါတယ်။ ထိုသို့သော ကောင်းတာနှင့် ဆိုးတာတွေ ရော၍ နေသော လောကကို ပညာကသာ ခွဲခြား၍ သိနိုင်ကြောင်း ပြောချင်ပါတယ်။ မဟာဘုတ်ပညာနှင့်ပင် လူတစ်ယောက် မှာ ရှိတဲ့ ကံကို ပြင်နိုင်ပါတယ်။ မဟာဘုတ်မှာ နှစ်မျိုးရှိ တယ်။ တစ်မျိုးကို သိရင် ကျန်တစ်မျိုးကို အလိုလျောက် မြင်နိုင်ပါတယ်။ ဒီလိုမျိုးကို တစ်ဦးတည်း လက်ကိုင်မထားဘဲ အများသူငါတို့ သိမြင်ကြအောင် ရေးပြောပေးလိုက်ပါတယ်။

	၁		← ကောင်း
၃	၆	၂	← သင့်
၀	၄	၅	← ညံ့

မဟာသင်္ကြန်ရဲ့ ဖြစ်ပုံနှင့် မဟာဘုတ်တွင် ရောက်ရှိ သော ဂဏန်းများဟာ အပြင် မဟာဘုတ်ဖြစ်နေပါတယ်။ ထိုသို့ဖြစ်နေခြင်းကို မည်သူမဆို အကြိုကိုင်ဆောင် အသုံး ချ၍ ပြုလုပ်လျှင် မိမိကံကောင်းနိုင်ပါတယ်။ ၄-ကြွင်းသော လူများက အထူးကို ပြုလုပ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုအထဲတွင် အင်္ဂါသားသမီးများရဲ့ ကံလည်း ပါပါ

တယ်။ ထိုအတူ တနင်္လာနှင့် တနင်္ဂနွေသားသမီးများလည်း ပါပါတယ်။

	၁	
၃		၂
	၄	

မဟာဘုတ်၏ အပြင်ဂြိုဟ်အနေအထား

ထိုနေ့သားသမီးများဟာ မဟာဘုတ်ရဲ့ ပညာအရ ရလျှင် မိမိ၏ကံသည် ကောင်းသောကံများ ရှိသလို သောကံများလည်း ရှိပါသည်။ ထိုနေ့သားသမီးများသာ ၁၃၇၆ ခုနှစ်တွင် ဘာသာရေးကို အထူးလုပ်၍ သက်သေ လွတ်စားလျှင် ပို၍ကောင်းပါတယ်။ မိမိ၏ အခွင့်အလမ်း တွေကို မလွတ်စတမ်း ရယူပါလို့ ပြောခြင်းဖြင့် ပညာ ပြုပါရစေ။

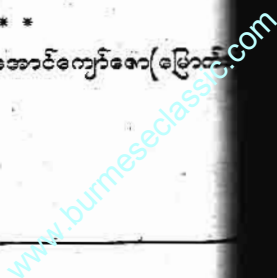
အပြင်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဆက်သွယ်မှုရခြင်း၊ အိမ်တွင်း ဖိတ်ပွားရာ၍ ကောင်းခြင်း၊ အိမ်တွင် လူဝင်လူထွက်များ မိမိသည် ၎င်းနှင့် နေ့နံ့လေးပါးလုံး ပါသော နာမည်များ လျှင် ပို၍ကံကောင်းခြင်းနှင့် ကြံခြင်း၊ မိမိကို အကြော် ပြု၍ ဖိတ်ပွားတက်ခြင်း၊ မိမိကို လူချစ်လူခင်ပေါ်ခြင်း၊ အဆေး အအုံးများ ပိုင်ဆိုင်ခြင်း၊ ရွှေဝင်ခြင်းနှင့် လူဝင်ခြင်း၊ စက်မှု များကို ပိုင်ဆိုင်ခြင်း၊ စက်သစ်များကို ဝယ်ယူခြင်းများ လုပ်ရသောသူဖြစ်ခြင်းတို့ ကြိုတတ်ပါတယ်။

ထိုနေ့ပိုင်ရှင်တို့သည် မဟာသင်္ကြန်ရက်များတွင် သူ သတ်လွတ်များ စားခြင်း၊ အဓိဋ္ဌာန်ပုဒ်စိပ်ခြင်းနှင့် ဂုဏ်ပွားခြင်း၊ မိမိနှစ်သက်သော တရားစခန်းများကို ဝင်ခြင်း ပြုလုပ်ပေးသင့်ပါတယ်။

သင်္ကြန်၏ အစအဆုံးကို မလုပ်ဖြစ်ရင်တောင် မွေးနေ့မှာတော့ ပြုလုပ်ပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။ အောင်မြင် နှင့် ကျော်စောမှု ဆိုသည်မှာ အတူတကွ ပါလာတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဤစာမူဖြစ် နှစ်သစ်ရဲ့ မင်္ဂလာကို ပိုင်ဆိုင် သောသူများ ဖြစ်ကြပါစေလို ဆုတောင်းလိုက်ပါတယ်။

* * *

ဆရာအောင်ကျော်စော (မြောက်)

အင်းခွေးငါးကောင်ပုံပြင်

ရဲရဲထွန်း
(ဟင်္သာတ)

အစ်ကိုသည် ခွေးများကို အလွန် ချစ်တတ်သူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ခွေးတိုင်းကိုတော့ မဟုတ်။ မြန်မာခွေးအမျိုးအစားထဲက အင်းခွေးများကို ပို၍နှစ်သက် သဘောကျမွေးမြူလေ့ရှိသည်။

“တို့မြန်မာခွေးတွေထဲမှာတော့ အင်းခွေးက အကောင်ဆုံးပဲ။ အမွှေးနဲ့ မျက်စိက အညိုရောင်၊ ခြေတံလက်တံရှည်ပြီး ထွားကျင်းတယ်။ အဓိကအချက်ကတော့ သတ္တိရှိပြီး သခင်အပေါ်မှာ သစ္စာရှိတာပဲက”

အစ်ကိုသည် အင်းခွေးအမျိုးအစားများကို အမွှမ်းတင် ပြောပြလေ့ရှိသည်။ ၎င်း၏ အိမ်တွင်လည်း ရွယ်တူဆိုက်တူ အင်းခွေးအမျိုးအစား အထီးငါးကောင်ကို မွေးထားသည်။ နေ့စဉ် အမဲရိုးနှင့် ဆန်ကျိုပြီး ကျွေးသည်။ အင်းခွေးကြီးများမှာ နားရွက်ဖားလျားကျလျက် အမြီးဖွားဖွားဖြင့် ရွယ်တူကြီးထွားကြသည်။

“ညဆို ခြံလုံတယ်။ မယောင်မလည်နဲ့တော့ လာမကပ်နဲ့ မောင်တစ်စိဖြစ်သွားမယ်”

အစ်ကိုက သူ့ခွေးများအကြောင်းကို စကားစပ်မိတိုင်း ပြောပြတတ်သည်။ အစ်ကို သူ့ခွေးများကို ချစ်သလို၊ ထိုခွေးများကလည်း အစ်ကိုကို ချစ်ကြသည်။ အစ်ကိုတို့အိမ်သည် ရော့ဘတ်မြစ်ကမ်းနဖူးတွင် တည်ရှိသော “ဒေါင့်ကြီး” ဟူသည့် ရွာကြီးတစ်ရွာဖြစ်သည်။ အစ်ကိုသည် ဒေါင့်ကြီးသူနှင့် အိမ်ထောင်ကျပြီး ခြံကျယ်ကြီးထဲတွင် အိမ်ဈေးဆိုင်ဖွင့်ထားသည်။ စီးပွားရေးအဆင်ပြေပြီး လူမှုရေးနှင့် ဘာသာရေးကို ဝါသနာပါသည်။ ဝါတွင်း ဆွမ်း

လောင်းအသင်းမှစ၍ ကိုယ်တိုင်လိုက်ပါသည်။ အစ်ကို ဆွမ်းလောင်းအသင်းနှင့် အလှူခံထွက်သည့်နေ့တွင် ထိုအင်းခွေးငါးကောင်လည်း လိုက်ပါလာသည်။ ထူးခြားသည်မှာ ရန်လိုတတ်သော အင်းခွေးများသည် အလှူခံထွက်သောနေ့တွင် အခြားခွေးများအား တွေ့သော်လည်း ဟောင်ခြင်း၊ မာန်ဖီခြင်းများ မပြုလုပ်ဘဲ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်တည်တည့်လိုက်ပါလေ့ရှိကြသည်။

ထိုခွေးများသည် အစ်ကိုစကားကိုလည်း နားလည်၏။ အစ်ကို အပြင်ခရီးအပြင်သို့ ထွက်မည်ဆိုလျှင် လိုက်ဟန်ပြင်သည်။ အစ်ကိုက “ဟေ့ကောင်တွေ... မလိုက်နဲ့” ဟု လှည့်ပြောလိုက်သည်နှင့် အိမ်ထဲ ပြန်ဝင်သွားကြသည်။ အိမ်သို့ ဈေးဝယ်လာသူဟူသမျှ ဖြူဖြူမည်းမည်း လှည့်၍ပင် မကြည့်။ ကိုယ်နေရာကိုယ် ငြိမ်သက်စွာ နေသည်။ သို့သော် ပုံစံမကွာသည့်အနေအထားဖြင့် ဝင်လာပါက ပထမအဆင့် ဟောင်၍ သတိပေးသည်။ ဒုတိယအဆင့် မာန်ဖီသည်။ ထိုသို့ တားမြစ် သတိပေး၍ မရပါက နောက်ဆုံးအဆင့် ဝင်ကိုက်တော့သည်။

အင်းခွေးများမှာ အယ်လ်ဇေးရှင်းခွေးများကဲ့သို့ ကိုက်လျှင် လည်မျိုကို မှ ဝင်ခဲတတ်ကြသည်။ တစ်ခါက အမှူးသမားတစ်ယောက်၊ တုတ်တစ်ချောင်းကိုင်၍ ခြံထဲ ဝင်လာသည်။ ခွေးများက ဆီးဟောင်သည်။ အမှူးသမားက တုတ်ကို မြှောက်၍ ရိုက်ဟန်ပြင်သည်။ ထိုအချိန် အနီးဆုံးတွင် ရှိနေသည့် ခွေးတစ်ကောင်က ထိုအမှူးသမားကို ရုတ်တရက် ခုန်အုပ်လိုက်တော့သည်။ ကျန်ခွေးလေးကောင်ကလည်း အနီးသို့ ချက်ချင်းရောက်လာကြသည်။ ထိုအချိန်အပြင်မှ ပြန်ရောက်လာသော အစ်ကို

က ထိုမြင်ကွင်းကို မြင်တွေ့လိုက်သည်။ “ဟေ့ကောင်တွေ... အခုရပ်စဲ”

အမှူးသမားသည် ပက်လည်အနေအထားတွင် ခွေးတစ်ကောင်က သူ၏ လည်မျိုကို ခဲရန်ဆဲဆဲ အချိန်အစ်ကို၏ ဟန်တားမှုကြောင့် ထိုမှမှာ သက်သာရာရသွားသည်။ ကျန်ခွေးလေးကောင်ကလည်း ဝိုင်း၍ အမဲဖျက်တော့မည့်အနေအထားကြောင့် အမှူးသမား တစ်စိဖြစ်သွားနိုင်သည်။ ထိုမှလည်း တစ်ချိန်တည်း လစ်တော့သည်။ ခွေးများသည် အစ်ကိုဟန်တားသံကြောင့် ချက်ချင်းရပ်၍ အစ်ကို၏ ခရီးဦးကြိုပြုသည်။ တဒီဒီပြည်သံပြု၍ ဖက်တွယ် နမ်းရှုံ့ကြသည်။ အစ်ကိုနှင့် သူ၏ အင်းခွေးငါးကောင်တို့သည် အတိတ်ဘဝ တစ်နေရာက အထိုရေစက်ပါလာသည်ဟု ထင်မိသည်။

အစ်ကိုသည် တစ်လ တစ်ကြိမ် ရန်ကုန်သို့ ရော့ဘတ်သင်္ဘောပတ်ဖြင့် ဈေးဆိုင်အတွက် ကုန်စည်များ သွားရောက် ဝယ်ယူလေ့ရှိသည်။ အစ်ကို ပြန်လာချိန် သင်္ဘောသည် ဒေါင့်ကြီးဆိပ်ကမ်းသို့ ဆိုက်ကပ်ပြီး ဥညံခွဲလိုက်သည်နှင့် အင်းခွေးငါးကောင်တို့သည် တစ်ပြိုင်တည်း ဇုန်စိုင်း၍ သင်္ဘောဆိပ်သို့ ပြေးကြိုလေတော့သည်။

အစ်ကိုကလည်း သင်္ဘောပေါ်မှ ဆင်းလျှင် ဆင်းချင်း သူ့ခွေး ငါးကောင်ကို ပွတ်သပ် ချော့ကစားပြီးနောက် ရန်ကုန်မှ ဝယ်လာသော ကိတ်မုန့်များကို ကျွေးသည်။ ခွေးများကလည်း ကိတ်မုန့်ကို နှစ်သက်စွာ စားသောက်တတ်ကြသည်။ ထိုနောက် ခွေးများကို ထန်းလျက်ခဲတစ်လုံးစီ ကျွေးပြီးနောက် လူတစ်ယောက်နှင့် အင်းခွေးငါးကောင်တို့ ပြန်လာသည် မြင်ကွင်းသည်

ဒေသခံတို့အဖို့ မြင်နေကျဖြစ်နေ၏။ အထူးအဆန်းတော့ မဟုတ်တော့ချေ။ သို့သော် ထူးဆန်းသော မြင်ကွင်းသည် ကြာမီ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့တော့သည်။

ညသည် တိတ်ဆိတ် မည်းမှောင် နေ၏။ လေပြင်းများ တိုက်ခတ်နေ သဖြင့် သစ်ပင်တို့၏ ယိမ်းထိုးလှုပ်ရှား သံကို ကြားနေရသည်။ သန်းခေါင်ကျော် ပြီဖြစ်သည်။

အစ်ကိုဇနီးဖြစ်သူ မဝင်းသည် သန်းခေါင် ကြက်တွန်သည်ထိ အိပ် မပျော်။ အိပ်ရာထက်တွင် လူးလိမ်နေ ရသည်။ အဒေါ်၏ ချောင်းဟန်သံကို လည်း ကြားလိုက်သည်။ တူမဖြစ်သူ၏ ဟောက်သံကိုလည်း ကြားနေရသည်။

ထိုအချိန် လေပြင်းတစ်ချက် အဝှေ့တွင် ခြံဝင်းတံခါးဆီမှ ဝုန်းခနဲ မြည်သံနှင့်အတူ ခြံဝင်းအတွင်းရှိ အင်း ခွေးငါးကောင်တို့သည် ထိတ်လန့် တကြား ဆွဲဆွဲငင်ငင် အူလိုက်သံ ကြောင့် မဝင်း ကြက်သည်းထပ်သည်။ အိပ်ရာမှ ထလိုက်သည်။ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ကိုသိန်း ရန်ကုန်သို့ ယနေ့နံနက် သင်္ဘောဖြင့် ထွက်သွားသည်ကို သတိ ရလိုက်သည်။

“အဒေါ်... အဒေါ်... ကြားလား။ ဘာသံတွေလဲ”

မဝင်းက အဒေါ်ကို အသံပြုရင်း မေးလိုက်သည်။

“အေး၊ ကြားတယ်။ လေတိုက် လို့ ခြံဝင်းတံခါး လဲသွားတာလား မသိ ဘူး။ ဒီညမှ ခွေးတွေကလည်း အူလိုက် တာ”

မဝင်းသည် ပရိတ်တရားတော် များကို ရွတ်ဖတ်နေသည်။ ခွေးများက လည်း အူလိုက်၊ တစ်ခြံလုံး ပတ်ပြေး လိုက်နှင့် ဆူညံနေသည်။ တစ်ညလုံး

အိပ်မပျော်တော့။ အဒေါ်၏ ပရိတ်ရွတ် သံကိုလည်း ကြားရသည်။ ဒီလိုနှင့် ချောက်ချားဖွယ်ရာညကို ကုန်ဆုံးခဲ့ သည်။

နံနက်မိုးလင်းလျှင် လင်းချင်း ခြံဝင်းတံခါးကို လှမ်းကြည့်သည်။ ညဦး က ဝိတ်ထားသည့်အတိုင်း မြင်ရသည်။ ခွေးများကလည်း မဝင်းကို တွေ့သည် နှင့် တအီအီမြည်သံပြု၍ မငြိမ်မသက် ဖြစ်နေကြသည်။ အဒေါ်သည် ခွေးများ ကို အစာကျွေးသော်လည်း အစာမစား ဘဲ ခြံဝင်းအတွင်း ပတ်ပြေးနေကြသည်။

ဆိုင်ဖွင့်ချိန်တွင် စိတ်ထဲ၌ လေးလံနေသည့်အတွက် အိမ်ရှေ့သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ ဒေါင့်ကြီးဈေးသို့ လာကြသော ဈေးသည်။ ဈေးဝယ်တို့ ဖြင့် စည်ကားစ ပြုနေသည်ကို တွေ့ရ သည်။

ထိုအချိန် ရောဝတီသင်္ဘောဆိပ် မှ ဆိပ်ခံများနှင့်အဖွဲ့ ရောက်လာကြသည်။

“မဝင်း... ညက ရန်ကုန်မြစ်ထဲ မှာ နန်းဝင်းကြည်သင်္ဘောနှစ်လို့တဲ့။ အသေအပျောက်တွေ ရှိကြတယ်။ ကိုသိန်း ရန်ကုန်ကို နန်းဝင်းကြည် သင်္ဘောနဲ့ ပါသွားတာ တွေ့လိုက်လို့ လာပြောတာ”

ထိုစကားသည် မဝင်း၏ နားတွင် ဝိုင်းကြိုးပစ်လိုက်သည့်အလား။ ဝုန်းခနဲ ကျယ်လောင်သော ပေါက်ကွဲသံကြီး တစ်ခုကို ကြားလိုက်ရသည့်ပမာ လူ တစ်ကိုယ်လုံး တုန်လှုပ်သွားတော့ သည်။

“ဘုရား... ဘုရား... ညက အဖြစ်အပျက်တွေက အတိတ်နိမိတ် တွေလား။ ကိုသိန်း ဘာမှမဖြစ်ပါစေနဲ့” မဝင်းသည် ချက်ချင်းပင် တူမကို ခေါ်၍ စက်လှေတစ်စီးထားပြီး ရန်ကုန်

သို့ လိုက်ခဲ့သည်။ မဝင်း ဆုတောင်း မပြည့်ခဲ့ချေ။ ဆယ်ယူရရှိသော သေဆုံး သူများစာရင်းတွင် ကိုသိန်းပါလာသော ကြောင့်ဖြစ်သည်။

“ဒီလူက သူ့ရဲ့ ပိုက်ဆံအိတ်ကို သံကြိုးနဲ့ ပတ်ပြီး သူ့လက်မှာ ချညှိပြီး သော့ခတ်ထားတာဗျ။ ဒါကြောင့် ခရီး သည်တွေ အိပ်ပျော်နေချိန်မှာ သင်္ဘော နစ်တော့ သူ့လည်း သင်္ဘောထဲက မထွက်နိုင်ဘဲ အသက်ဆုံးရတာပေါ့ဗျ”

ဆိပ်ကမ်းမှ တာဝန်ရှိသူတစ်ဦး က ရှင်းပြသည်။ မဝင်းသည် ကိုသိန်း ကို ရန်ကုန်မှာတင် သင်္ဂြိုဟ်ပေးခဲ့ပြီး မျက်ရည်စက်လက်ဖြင့် ဒေါင့်ကြီးသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

ဒေါင့်ကြီးသင်္ဘောဆိပ်သို့ ရော ဝတီသင်္ဘောဆိပ်ကပ်ပြီး ညဿွေလိုက် သည်နှင့် အစ်ကို၏ အင်းခွေးငါးကောင် သည် တစ်ပြိုင်တည်း ထကာ သင်္ဘော ဆိပ်သို့ ပြေးသွားကြသည်။ ဆိပ်ကမ်း တွင် တန်းစီ၍ ငုတ်တုတ်ထိုင်ပြီး ခရီး သည်များ ဆင်းနေသည်ကို ငြိမ်သက် စွာ ကြည့်သည်။ သင်္ဘောပြန်ထွက်သွား တော့မှ ငင်းတို့ ငါးကောင်သည် ခေါင်း ငိုက်စိုက်ဖြင့် အိမ်ပြန်ကြလေသည်။

ထိုမြင်ကွင်းကို မြင်တွေ့ရသူများ က စိတ်မကောင်းဖြစ်မိကြသည်။ တစ်ခေါက်တည်းလည်း မဟုတ်။ ရော ဝတီသင်္ဘော ဒေါင့်ကြီးဆိပ်၌ ညဿွေ သံကြားတိုင်း အင်းခွေးငါးကောင်သည် မပျက်မကွက်ပြေးထွက်၍ သင်္ဘော ဆိပ်သို့ သွားမြဲဖြစ်သည်။ ဆိုက်ရောက် လာခြင်းမရှိတော့သည့် သခင်ဖြစ်သူ အား ကြိုမြဲ စောင့်မြဲဖြစ်သည်။

တစ်နှစ်တာဆိုသော ကာလသည် သဘာဝတရားနှင့်အတူ ပြုပြင်ပြောင်းလဲ ခဲ့ကြသည်။ မဝင်းသည် ခင်ပွန်းမရှိ တော့သည့်အတွက် ယခင်ကဲ့သို့

ရေးရောင်းဝယ်ခြင်း မလုပ်တော့ဘဲ ရှိ သည့် အရင်းအနှီးလေးနှင့် လုပ်ကိုင် စားသောက်ပြီး အင်းခွေးငါးကောင်ကို ဂရုတစိုက် ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်လာ ခဲ့သည်။

နှင်းတို့ ဝေနေသော ဆောင်း ရာသီ၏ နံနက်ခင်းတစ်ရက်ဖြစ်သည်။ ထိုနေ့က ရောဂတ်တီသင်္ဘောသည် ခေါင် ကြီးသို့ ဥဩခွဲ၍ ဆိုက်ကပ်လာသည်။ ထုံးစံအတိုင်း အစ်ကို၏ အင်းခွေး ငါး ကောင်တို့သည် ပြိုင်တူထ၍ သင်္ဘော ဆိပ်သို့ ပြေးလေတော့သည်။

ထိုနေ့က ခေါင်ကြီးသင်္ဘောဆိပ် တွင် ကုန်တင်ကုန်ချ များသဖြင့် သင်္ဘောသည် နေ့လယ်မှ ဟင်္သာတသို့ ဆန်တက်နိုင်ခဲ့သည်။

အင်းခွေးငါးကောင်သည် သင်္ဘော မထွက်မချင်း ကမ်းနားတစ်နေရာတွင် ငြိမ်သက်စွာ သခင်ကို စောင့်လျက်ရှိ သည်။ ရာသီဥတု၏ ဒဏ်ကို အန်တု လျက် အချိန်များစွာ သခင်ကို မျှော်ရင်း နှင့်ပင် ထိုခွေးများမှာ ကိုင်းတောစပ် တွင် လဲကျသွားတော့သည်။

သင်္ဘောကြီးထွက်ခွာသွားသည် အထိ စောင့်ကြိုနေရာမှ နောက်ဆုံး မျှော်လင့်ချက်များ ကုန်ဆုံးသွားသည် အချိန်တွင် ရင်ကွဲနာကျ၍ သေဆုံးသွား ခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

မဝင်းသည် ထိုအင်းခွေး ငါးကောင်ကို ရောဂတ်တီဆိပ်ကမ်း ကိုင်းတောစပ်တွင် ကောင်းစွာ မြှုပ်နှံ ပေးခဲ့သည်။

ရောဂတ်တီသင်္ဘောသည် တစ်ခါ

တစ်ရံ ခေါင်ကြီးဆိပ်ကမ်းသို့ ညဉ့်နှုတ် ချိန်ရောက်မှ ဥဩခွဲ၍ ဆိုက်ကပ် တက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် ညသည် မှောက် မည်း တိတ်ဆိတ်နေတတ်၏။ အင်း ခွေးသည်များနှင့် သင်္ဘောသားများက ကမ်းစပ်တွင် ခွေးကြီး ငါးကောင် ထိုင်နေသည့် ပုံရိပ်သဏ္ဍာန်ကို မထင် မရှား ဝိုးတဝါးတွေ့မြင်ရလေ့ရှိသည်။ ပြောစမှတ်ပြုကြပါသည်။

ဒဲဒဲဆွန်း(ဟင်္သာတ)

(မှတ်ချက်။ အစ်ကိုဆိုသူမှာ စာရေးသူ၏ အစ်ကိုဝမ်းကွဲတော်စပ်သူ ဖြစ်ပါသည်။ ဖြစ်ရပ်မှန် ဖြစ်ပါ၏။)

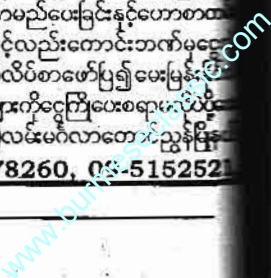
ဆရာကြီးရာဇာဇော်ဝင်း (L.B.)

နာမည်ပေးကင်ပွန်းတပ် နက္ခတ္တဗေဒအကြားအမြင် လျှို့ဝှက်နတ်နဲသောပညာဖြင့် အနာဂတ်ဟောတိန်း

ရင်သွေးငယ်များနာမည်ပေးခြင်းကင်ပွန်းတပ်ရက်အခဲမဲ့ဇွေးပေးခြင်းဇွေးမူမူ နာမည်လှလှလေးများဇွေးချယ်ပေးခြင်းရင်သွေးငယ်များဘဝတစ်သက်တာထက် စာတမ်းကုမ္ပဏီများနာမည်ဇွေးခြင်းကုန်အမှတ်တံဆိပ်များအောက်ခံအရောင်များ ကုမ္ပဏီနှင့်ပို့အချိန်နာရီနေ့ရက်များမြန်မာဇာတာအင်္ဂါလန်ဇာတာမြန်မာ ဟောစာတမ်းအင်္ဂလိပ်ဟောစာတမ်းနိုင်ငံခြားမြန်မာများအတွက်နာမည်ပေးခြင်း စသည့်နာမည်ပေးပါရဂူဆရာကြီးတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ (ဥာဏ်ပုဇွန်ခေတ်၁၇၀၀၀၀၀၀ သံတမန်ဝန်ထမ်းအင်္ဂလိပ်နာမည်နှင့်မိဘနာမည်တွဲဖက်၍ အထူးဆောင်ရွက်ပေးခြင်း ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များခွဲစိတ်ခွေးဖွားမည့်ရက်ကောင်းရက်မြတ် နာမည်နစ်စက္ကန့် အပါအဝင်လိုအပ်သောယတြာများ O.G ဆရာဝန်နှင့်တိုင်ပင်ဖြည့် ဆက်သွယ်နိုင်သည်လျက်များ အတွက်ရက်လနစ်ပိုင်းခြားထားသောဟောစာတမ်း များ လက္ခဏာဖြင့်ဟောခြင်း ဓါတ်ပုံဖြင့်ဟောခြင်း မွေးသက္ကရာဇ်ဖြင့်ဟောခြင်း အကြားအမြင်ဖြင့်ဟောခြင်းနိုင်ငံခြားသင်္ဘောသားများလိင်ကောင်းကောင်းရလေ နိုင်ငံခြားသွားသူများမိမိရောက်သည့်နိုင်ငံတွင်အဆင်ပြေစေရန်ချစ်သူမောင်နှံနှစ် ခုတွဲလာစာစစ်ဆေးခြင်းအကြားပြန်ရစေရန်အမှုနိုင် / မနိုင်ပညာရေးထူးချွန်မှု မရှိအိမ်ထောင်ရေးတွင်အခွင့်အလှူများဖယ်ရှားပေးခြင်းရုပ်ရည်ချော ဆော်လည်းအဆင်မပြေဖြစ်နေသည့်လူပျိုကြီးအပျိုကြီးများကံပွင့်အောင်ပြု ခြင်းအိမ်ခြံကားရောင်းထွက်စေရန်အောင်ရွက်ပေးခြင်းအင်းပညာဝိဇ္ဇာအစ်အ ဝညာဓာတ်ရိုက်ဂါတ်ဆင်ပညာများဖြင့်ဆရာထံရောက်လျှင်သင်အောင်မြင်ပေး မည်ဟုမှတ်ပါ။ (နွတ်ဟောဘာဏ်ပုဇွန်ခေတ်၁၇၀၀၀၀၀၀) နာမည်ပေးခြင်းနှင့်ဟောစာတမ်း များ ဒီနေ့အပ်လျှင်ပနက်ဖန်ရမည်နယ်သို့ VPL ဖြင့်လည်းကောင်းဘက်မှလျှင် ချက်ချင်းပို့ပေးမည်နယ်မှမွေးသက္ကရာဇ်နေ့ရပ်လိပ်စာဖော်ပြ၍ပေးမြန်းပို့ သည်ရန်ကုန်မြို့အတွင်းနာမည်ပေးနှင့်ဟောစာတမ်းများကိုငွေကြိုပေးစရာမလိုပင် မည်ပုန်းသာဆက်လိုက်ပါက (၃၇) မြေညီထပ် (၈၇) လှမ်းမင်္ဂလာတော့ သွန်ပြို

ရန်ကုန်မြို့ (ပိတ်ရက်မရှိ) ☎ 01- 394727, 399426, 09-73009994, 09-73078260, 09-515252

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွက်

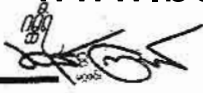
လိုအင်ဆန္ဒပြည့်ဝ အောင်မြင်စေမည့်

(ကာ၊ ကု၊ ဖွင့်) နဝင်းယတြာအစီအရင်များ

ဆရာ မြတ်ထွဋ်ခေါင် (မြန်မာရိုးရာဗေဒင်ပညာရှင်)

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန်** - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာထောင့်တွင် မေမြို့ (၁၉)ညွန့်နှင့် ထီးဖြူ (၉)လက်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ ဒိဝါတပတ်ဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဖတ်ပါ။
- အိပ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန်** - စနေနေ့ညနေ ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ သောကြာထောင့်တွင် ဆီမီး (၉)တိုင် သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဖြင့် ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက်** - စနေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်တွင် ကံ့ကော် (၁၅)ညွန့် သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး အရဟံဂုဏ်တော် (၂၇)ခေါက် ပုတီးစိပ်ပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက်** - အင်္ဂါနေ့နံနက် ၁၀နာရီမှ ၁၂နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာထောင့်တွင် သီဟိုဠ် (၆)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဒိဝါတပတ်ဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက် ရွတ်ဆိုပါ။
- ဇနီးမာရေးအတွက်** - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်သစ်စိမ်း (၉)ညွန့် ထီးနီ (၉)လက်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး လိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီးအတွက်** - ကြာသပတေးနေ့ နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ပိတောက် (၂၉)ညွန့်နှင့် တံခွန်ကုက္ကား (၃)စုံကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- ဇနီးရေးလုပ်ငန်းများအတွက်** - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ပဲပေါင်မုန့် (၉)လုံး လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၉)ခေါက် ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ်/ ကားရောင်းလိုလျှင်** - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း သီဟိုဠ် (၆)ညွန့်ကို ဖလားတစ်ခုအတွင်း ထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်းပစ္စည်းများပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- ဆိတ်ကြမ္မာ** - (၇)ထိပ်စီး (၇)နောက်ပိတ်နှင့် (ထ)အက္ခရာပါသောထိကို ရွေးထိုးပါ။

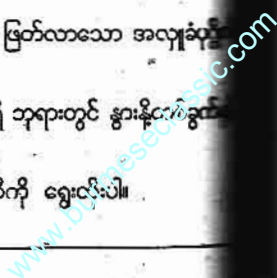

တနင်္လာသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - တနင်္လာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်တွင် ထီးဖြူ (၉)လက်နှင့် နင်းဆီ (၉)ပွင့်တို့ကို လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၆နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်တွင် ရှိသော ဘုရားရှင်၏ ရင်ဘတ်တော်ကို ရွှေချ၍ မိမိလိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - ကြာသပတေးနေ့ ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၆နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်တွင် အင်ကြင်း (၉)ညွန့် သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့ ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၆နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် သီဟိုဠ် (၉)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - အင်္ဂါနေ့ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၆နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ဩဇာ (၉)ညွန့် သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီးအတွက် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၁၀နာရီခွဲမှ ၁၂နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်တွင် နဂနတ်ယို (၉)ကျပ်သားခန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်းကာ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ဆီးယို (၉)ကျပ်သားခန့်ကို လှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ်/ကားရောင်းလိုလျှင် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း သီဟိုဠ် (၉)ညွန့်ကို ဖလားတစ်ခုအတွင်းထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၀)ထိပ်စီး (၀)နောက်ပိတ်နှင့် (တ)အကွရာပါသောထိကို ရွေးထိုးပါ။

အင်္ဂါသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - အင်္ဂါနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်တွင် နင်းဆီ (၉)ကျပ်သား၊ ဇူးရင်းယို (၉)ကျပ်သားတို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - သောကြာနေ့ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၆နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်တွင် ရေသက်စေ့နှင့် ဆီမီး (၉)တိုင်ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - တနင်္လာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်တွင် အုန်းယို (၉)ခုနှင့် ရေသန့်ဘူး (၁)ဘူးကို သွားရောက်လှူဒါန်းပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၁၀နာရီခွဲမှ ၁၂နာရီအတွင်း ဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်တွင် သရက် (၁၀)ညွန့်၊ ဆီမီး (၉)တိုင်နှင့် ရေသက်စေ့တို့ကို လှူဒါန်းပြီး လိုရာဆုတောင်းပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - တနင်္လာနေ့ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၆နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်တွင် ခရေ (၆)ညွန့်နှင့် ရေသက်စေ့လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ပုတီး (၉)ပတ်စိတ်ရွတ်ဆိုပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီးအတွက် - သောကြာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ သောကြာထောင့်တွင် သရက်သားနှင့် ပြုလုပ်ထားသော ပုတီးတစ်ကုံးကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္လာနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း မိမိအိမ်ရှေ့တွင် ဖြတ်လာသော အလျှပ်စီးတစ်ဦးကို နို့ဆီတစ်ဘူးနှင့် ဆန်(၉)လုံး လှူပါ။
- အိမ်/ကားရောင်းလိုလျှင် - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း နေအိမ်ရှိ ဘုရားတွင် နွားနို့ငါးခွက်နှင့် ဆီပန်း(၉)ပွင့် လှူဒါန်းပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၇)ထိပ်စီး (၇)နောက်ပိတ်နှင့် (ဆ)အကွရာပါသောထိကို ရွေးလိမ်းပါ။

ပုဒ္ဒဟူးသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - ပုဒ္ဒဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် အုန်း (၉)ညွန့်လှူဒါန်းပြီး မေတ္တာသုတ် (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိပ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - စနေနေ့ညနေ ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ရေသက်စေလှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဖြင့် ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - စနေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်တွင် ကံ့ကော် (၉)ညွန့်လှူဒါန်းပြီး အေးဘဲဂုဏ်တော်ကို ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - အင်္ဂါနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာထောင့်တွင် ကိတ်မုန့် (၉)ခုလှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- ထျန်းမာရေးအတွက် - ပုဒ္ဒဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် မေပျိုပန်း (၉)ညွန့်၊ ထီးနီ (၉)လက်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိင်ငြားခရီးအတွက် - သောကြာနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ပိတောက် (၉)ညွန့်နှင့် တံခွန်ကုက္ကား (၃)စုံတို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- ဇီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - စနေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ပဲပေါင်မုန့် (၉)လုံးလှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ်/ကားရောင်းလိုလျှင် - ပုဒ္ဒဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း သီဟိုဠ် (၆)ညွန့်ကို ဖလားတစ်ခုအတွင်းထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၃)ထိပ်စီး (၅)နောက်ပိတ်နှင့် (၁)အကွရာပါသောထိကို ရွေးထိုးပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - ပုဒ္ဒဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ကံ့ကော် (၁၅)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
- အိပ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - စနေနေ့ ညနေ ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် သီဟိုဠ် (၆)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဖြင့် ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ဇော်စိမ်း (၈)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ဆီးယိုနှင့် ကိတ်မုန့်ဆွမ်း လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- ထျန်းမာရေးအတွက် - ပုဒ္ဒဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် လောက်သေ (၉)ညွန့်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို လှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိင်ငြားခရီးအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့ညနေ ၄နာရီမှ ၅နာရီအတွင်း အင်ကြင်း (၂၁)ညွန့်ကို တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- ဇီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ပဲပေါင်မုန့် (၉)လုံးလှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ်/ ကားရောင်းလိုလျှင် - ပုဒ္ဒဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း ဆီး (၈)ညွန့်ကို ဖလားတစ်ခုအတွင်းထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းများပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၄)ထိပ်စီး (၄)နောက်ပိတ်နှင့် (၁)အကွရာပါသောထိကို ရွေးထိုးပါ။

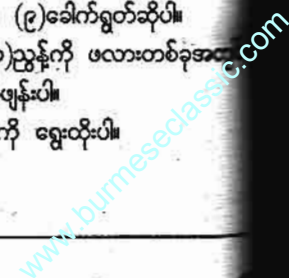
သောကြာသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - သောကြာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ထန်း (၁၀)ညွန့်လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - တနင်္လာနေ့ ညနေ ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် မီးသက်စေ့လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဖြင့် ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်တွင် ဆီး(၈)ညွန့် သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး အရဟံဂုဏ်တော်ဖြင့် ပုတီး (၂၇)ပတ်စိပ်ပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါထောင့်တွင် ရေညွန့် (၄)ဘူ သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - တနင်္လာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် ထန်းလျက် (၉)ကျပ်သား နှင်းဆီ (၉)ပွင့်၊ ထီးနီ (၉)လက်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီး - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ဇီဝေါ (၇)ညွန့်နှင့် တံခွန်ကုက္ကား (၁)စုံကို လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ဆီ (၉)ကျပ်သားကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ် / ကား ရောင်းလိုသော် ထိက်ကြမ္မာ - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း ရွက်လှ (၈)ညွန့်ဖြင့် ရိုက်ပါ။
- (၁)ထိပ်စီး (၁)နောက်ပိတ်နှင့် (၂)အကွရာပါသောထိက်ကို ရွေးထိုးပါ။

စနေသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် မေမြို့ (၉)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - စနေနေ့ ညနေ ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် မီးသက်စေ့ သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဖြင့် ပုတီး(၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - စနေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်တွင် ကံ့ကော် (၁၅)ညွန့် လှူဒါန်း၍ အရဟံဂုဏ်တော်ကို ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - အင်္ဂါနေ့နံနက် ၁၀နာရီမှ ၁၂နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာထောင့်တွင် ပေါင်မုန့် (၉)ခုကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် ပုလဲပန်း (၉)ညွန့်၊ ထီးနီ (၉)လက်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီး - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ပိတောက် (၂၉)ညွန့်နှင့် တံခွန်ကုက္ကားတစ်စုံလှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ပဲပေါင်မုန့် (၅)လုံးလှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ် / ကားရောင်းလိုလျှင် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း သီဟိုဠ် (၂၁)ညွန့်ကို ဖလားတစ်ခုအား ထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းများပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၁)ထိပ်စီး (၂)နောက်ပိတ်နှင့် (၈)အကွရာပါသောထိက်ကို ရွေးထိုးပါ။

* * *

လောဘဗွဉ်
လက်ဆောင်
သက်နှင်းဆွေ ဖုဖျါ။

(၁)

လွန်ခဲ့သည့် ငါးနှစ်လောက်
က ဖြစ်သည်။

ထိုနှစ်က အောက်တိုဘာလ
ကတည်းက ကျွန်တော် ကျန်းမာရေး
ရုတ်တရက် ညံ့သွားခဲ့သည်။ တစ်လ
ခွဲလောက် ဘာအလုပ်မှ မလုပ်နိုင်
တော့။ အလုပ်မလုပ်နိုင်၍ ဝင်ငွေ
မရှိရုံသာမက၊ ဆေးဖိုးဝါးခက ကုန်
သေးသည်။ ထို့ပြင် ကျန်းမာရေး
ညံ့သွားတာကလည်း မစားနိုင်၊
မသောက်နိုင်လောက်အောင် အိပ်
ရာထဲ လဲသွားတာ မဟုတ်။
အလုပ် မလုပ်နိုင်ရုံ နေထိုင်
မကောင်းဖြစ်နေခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်
သည်။ နဂိုကတည်းက အ
စားအသောက်တွင် ဇီဝ
ကြောင်လှသည့် ကျွန်
တော်က နေမကောင်း
ထိုင်မသာဖြစ်နေချိန်
တွင် ပိုပြီး ကရိုက်
ဂျောင်ကျမိသေး
သည်။ ဟိုဟာ မ
စားဘူး။ သည်ဟာ
စားမယ် စသည်

မြင့် နှုတ်မြိန်မည်ထင်တိုင်း စိတ်ကူးတည်ရာ ဝယ်ခိုင်းနေမိသည်။ ချက်ပြုတ်ကြော်လှော်ခိုင်းနေမိသည်။ သည်လို တစ်လခွဲလောက် ထိုင်စား၊ ထိုင်သုံးနေရုံနှင့်ပင် ကျွန်တော် ငွေကြေးကိစ္စက သိသိသာသာ ကျပ်တည်းသွားရတော့၏။ ငွေလိုတိုင်း မိဘတွေ့ဆီ လှမ်းတောင်းပြီး သုံးလာတာကိုလည်း ကြာတော့ အားနာလာသည်။ နေကောင်းစဉ်က ရေးထားသည့် စာမူလေးတွေအတွက် စာမူခံ တချို့တော့ ရနေပေမယ့် ပြောပလောက်သည်မဟုတ်။ သို့သော် ထိုစာမူခံ ရတာလေးတွေနှင့် လက်ကျန်ငွေလေးတွေကိုပင် ချွေချွေတာတာ ချို့ချို့ငဲ့ငဲ့ သုံးနေခဲ့ရတော့သည်။

တကယ်တော့ ကျွန်တော်ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ငွေကို အလေးထားခဲ့သည်မဟုတ်။ လူ့ဘဝမှာ ငွေရှိမှ ဖြစ်တာဆိုသည့် အမြင်ကိုလည်း လုံးဝ လက်ခံခဲ့သူမဟုတ်။ ဘဝတွင် ကဗျာကိစ္စ စာပေကိစ္စတို့နှင့် ပတ်သက်သည့် ကိုယ့်ယုံကြည်ချက်တွေနှင့်သာ ဦးမညွတ်တမ်း လျှောက်လှမ်းနေခဲ့သူဖြစ်သည်။

အမှန်ကို ဝန်ခံရလျှင် ယခုတိုင်လည်း “ဘဝမှာ ငွေရှိမှ၊ ငွေသာ အဓိက” ဆိုသည့် အတွေးအခေါ်မျိုး ကျွန်တော် ရင်ထဲတွင် ရှိမနေသေးတာ သေချာပါသည်။ အထိုက်အလျောက် လိုအပ်သည်ဟုတော့ နားလည်လာရ၏။ အထူးသဖြင့် နေ့စဉ် ရှင်သန်သုံးစွဲဖို့အတွက်သာမက၊ မကျန်းမမာဖြစ်ချိန်မျိုးအတွက်ပါ ကြိုတင်စဉ်းစားထားသင့်ပါလားဟု တွေးဖြစ်လာပါသည်။

(၂)

အလုပ်ကိစ္စ၊ ငွေကြေးကိစ္စ ဆိုတာမျိုးကလည်း (ဝင်ငွေနည်းတာ များတာ အပထာ) ပုံမှန်လည်ပတ်နေချိန်မှာ ဘာမှ မသိသာလှ။ သို့သော် ပုံမှန်လည်ပတ်တာ ရပ်တန့်သွားသည်နှင့် ပြန်လည် စီးဆင်းလည်ပတ်နိုင်ဖို့ တော်တော်အားစိုက်ရတော့သည်။ ကျွန်တော်သည် ဆရာကောင်းတို့ထံမှ ပညာကောင်းတို့ ရထားခဲ့သော်လည်း ကြီးကြီးမားမား အခက်အခဲမရှိသေးလျှင် ဘာမှ ထ.မလုပ်တတ်ခဲ့ပါ။ ရပ်တည်လို့ ရနေသေးသရွေ့ ကဗျာလေးဖတ်လိုက်၊ စာလေးဖတ်လိုက်၊ စိတ်ပါမှ စာလေးရေးလိုက်ဖြင့်သာ နေတတ်ခဲ့၏။

ယခုလို အခက်အခဲကြုံလာမှ အားကိုးရာ ရှာရပြန်တော့သည်။ ကျွန်တော်ဆရာ သင်ပြခဲ့သည့် “နင်းဆီပန်းလှူတာမျိုး” “လက်ဖက်ပွဲလေးလှူတာမျိုး” တွေကိုလည်း ထလုပ်ရတော့သည်။ ထိုက်သင့်သလောက်လည်း ထူးခြားပါသည်။ ထိုရက်ထဲမှာပင် ညီမလေးတစ်ယောက်က ငွေနှစ်သောင်းနှင့် စားဖို့သောက်ဖို့ ပစ္စည်းတွေဝယ်ပို့ပြီး ကန်တော့သွားသည်။ ကျွန်းမာရေးသိပ်မကောင်းသေးသည့်ကြားမှပင် “သပြေကိုးသိန်း ငွေကိုးသိန်း” အဓိဋ္ဌာန်ကိုပါ ဝင်ဖြစ်သည်။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်

ပြီး သုံးရက်လောက်အတွင်းမှာပင် ကျွန်တော်အလုပ်ထိတချို့ ပြန်လုပ်နိုင်ခဲ့၏။ ရစရာရှိသည့် ငွေတချို့လည်း ပြန်လာသည်။

(၃)

“အဲဒါကြောင့်ပြောတာပေါ့ကွယ်။ ကျွန်းမာရေးကောင်းတုန်းမှာ အလုပ်ကိုလည်း ဖိဖိစီးစီး ကြိုးစားထားရမယ်ထိုက်သင့်တဲ့ “စရဏ” ကုသိုလ်လေးတွေကိုလည်း ပုံမှန်ထေပြည့်ကျင့်ထားသင့်တယ်ဆိုတာ။ နေထိုင်မကောင်းဖြစ်ချိန်မှာ စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်ပါတော့တာ မဟုတ်ဘူးကွယ်”

နေပြန်ကောင်းစတွင် ကျွန်တော် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေထေတွေတော့ ဆရာ ကျေနပ်သွားဟန်တူ၏။ ဆရာမျက်နှာပြင် နေသည်။ ကျွန်တော်ဘုရားကျောင်းဆောင်ထက်မှ “သပြေကိုးသိန်း” လှူထားသည့် ငွေအိုးလေးကို ကြည့်သည်။ ကံတော့ပွဲလှူထားတာတွေကို ကြည့်သည်။ ပြီးလျှင် ကျွန်တော် စာဖတ်ခန်းထဲမှ ဝိုက်ဘုတ်ကို ဘုရားကျောင်းဆောင်ရှေ့တွင် ချိတ်ခိုင်းပါသည်။ ဖိုက်ဘာပြားကို အလှူမိန့်ယံဘောင်ကွယ်ထားသည့် ဝိုက်ဘုတ်ကြီးတွင် ဆော့ပင်အနီဖြင့် စမပုံတော်တစ်ဆူကို ဆရာရေးဆွဲလေသည်။ ရေးဆွဲနေရင်းနှင့်လည်း ပါးစပ်မှ ဂါထာတွေ ရွတ်နေသေး၏။

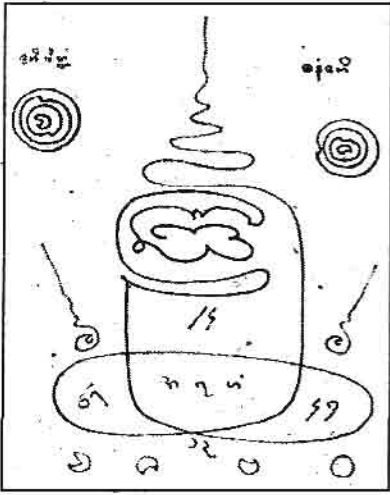
ဝိုက်ဘုတ်ပေါ်တွင် အနီရောင် စမပုံက လှပခန့်ထည်နေသည်။ ပြီးလျှင် သိဒ္ဓိတင်ခြင်း၊ အသက်သွင်းခြင်းတို့ မြပြန်၏။ မေတ္တာသုတ်ပရိတ်တော်ကြီးကိုလည်း အထပ်ထပ် ရွတ်ပွားနေတာ သတိထားမိပါသေးသည်။

“အဲဒါ ငွေကြေးကိစ္စအတွက် အလွန်လာဘ်ရွှင်စေတဲ့ စမကြီးပဲကွဲ့။ နေသိဒ္ဓိနက္ခတ်နဲ့ ကြုံတဲ့ အချိန်မျိုးမှာ ထိထိမိမိ စီရင်နိုင်ရင် နေသိဒ္ဓိတောင် ပေါက်စေနိုင်တယ်။ အခုလည်း အဝင်နက္ခတ်နဲ့ ကြုံတုန်း စီရင်ပေးလိုက်တာပဲ။ အမွှေးနံ့သာနဲ့ အမြဲပူဇော်ပေး။ မေတ္တာသုတ်နဲ့ သဗ္ဗဝယ မင်္ဂလာ ဂါထာတွေကိုလည်း နေ့စဉ် မွမ်းထုံပေး။ ထူးလိမ့်မယ်”

ထို့နောက် ဆရာက ကျွန်တော်စာရေးစားပွဲပေါ်မှ စက္ကူဖြူတစ်ရွက်ကို ဆွဲယူကာ ခဲတံဖြင့် စမပုံဆွဲပြန်၏။ ပြီးလျှင် သိဒ္ဓိတင်သည်။ ဝိုက်ဘုတ်ပေါ်မှ ပုံနှင့် စာရွက်ပေါ်မှ ပုံမှာ တစ်ပုံတည်းဖြစ်လေသည်။

“ရှေး...၊ ဒါကိုတော့ မိတ္တူကူးပြီး ဖယောင်းတိုင်မှာပတ်။ တစ်နေ့ တစ်တိုင်လောက် မီးထွန်းပြီး ပူဇော်ပေး။ ဖယောင်းတိုင်မှာ ပတ်ပြီး မီးထွန်းခိုင်းတယ်ဆိုပြီး သာမန်တော့ မထင်နဲ့ကွဲ့။ လူအများ ပြောဆိုနေသလို “အင်းဖယောင်းတိုင်” လည်း မဟုတ်ဘူး။ ဆေးဖယောင်းတိုင်လည်း မဟုတ်ဘူး။ သီလရဲ့ စွမ်းအား၊ သစ္စာရဲ့ စွမ်းအား၊ မေတ္တာရဲ့ စွမ်းအားတွေနဲ့ လောကီပညာရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်စနစ်ကောင်းတစ်ခုကို ပေါင်းစပ်ထားတာ။ လုပ်ငန်းတွေ ရပ်သွားတဲ့ အချိန်

တယ်ကွယ်။ ဆောင်းပါးထဲမှာ ထည့်ရေးပြီး လက်ဆောင် ထည့်ပေးချင်ရင်လည်း ပေးနိုင်ပါတယ်။ ထိုကဲ့သို့ အကျိုး အာနိသင် တကယ်ပဲ ဖြစ်စေပါတယ်ကွယ်။ မယုံရင် လက်တွေ့စမ်းကြည့်ပါ။ ဒါဟာ ဆရာရဲ့ “လက်ဆုပ်ပညာ” တစ်ခုကွယ်။ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုပဲ။ အဲဒါကို အခုဖွင့်ပေး နေတာ”

ဆရာက ထိုမျှသာ ပြော၏။ တချို့ကိစ္စတို့တွင် ကျွန်တော်တို့ ဉာဏ်မမီသည့် ပညာခန်းတို့ကို အသေးစိတ် ပြောပြမနေတော့ဘဲ ဆရာကိုယ်တိုင် သည်လိုပင် စီရင် ပေးတတ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်လည်း ဘာမှ ထပ်မမေးဖြစ်တော့။ ဆရာ စီရင်ပေးတာကိုပဲ ဝမ်းသာ ကျေနပ်နေရတော့၏။

“ပြီးတော့ ဟိုတစ်ခါ “နေထွက် လထွက် စီးပွား တက်” ဆိုတဲ့ ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြောဖို့ ကျန်သေးတယ်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းမှာ ကြီးကြီးမားမား အောင်မြင်ချင်ရင် အနု ပညာကိစ္စ စာပေကိစ္စတွေမှာ အောင်မြင်ကျော်ကြားချင်ရင် မိသားစုသိုက်သိုက်ဝန်းဝန်းနေထိုင်ပြီး ပါရမီဖြည့်သွားချင်ရင် ဆောင်သင့်တဲ့ အဆောင်တစ်ခုကတော့ ဒီစမယ်ကွဲ့ အဲဒီ စမရဲ့ ထိပ်မှာ ပါတဲ့ “စ၊ ဓ၊ ဗ၊ ဝ” ဆိုတာရယ်က “နေဓာတ်” “လဓာတ်” ကို စီမံထားတာ။ ကတ်ကင်းသဘော၊ ဖိုဓာတ် မဓာတ်သဘောတွေနဲ့ ဘက်ညီအောင် စီမံထားတာကွယ်။ ဒီအဲဒီအရင်မှာ လျှို့ဝှက်ချက်တွေ ပါတယ်။ ဒီလို ပုံကြီးကြီးနဲ့ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ပုံသေးသေးလေးကို မှန်ဘောင်သွင်းပြီးဖြစ်ဖြစ် ကျကျနန ဆောင်ထားသင့်တယ်”

ဆရာပြောသမျှ ကျွန်တော်နားထောင် မှတ်သားနေ ဖြစ်၏။

“ပြီးတော့ နေနဲ့ လနဲ့ ပါတဲ့ ပုံတစ်ပုံကိုလည်း ဘုရား ကျောင်းဆောင်ရဲ့ ထိပ်မှာ ကပ်ထားသင့်တယ်။ အဲဒါက တော့ နေလဘုရားရဲ့ မှန်ဦးက ပုံကို ဆရာအကြိုက်ဆုံးပဲ။ ဆရာကတော့ ဟောဒီပုံကို ပုံကြီးချဲ့ပြီး ကပ်ထားတယ်”

ဆရာထုတ်ပေးသည့်ပုံမှာ သာသနာအလံပေါ်တွင် “နေမင်း” နှင့် “လမင်း” ပုံ ဒီဇိုင်းဆွဲထားခြင်းဖြစ်သည်။ မှတ်မှတ်ရရ နေလဂျာနယ် အယ်ဒီတာချုပ် ဆရာ နွယ်ဦး လှိုင်က ထိုပုံမျိုးလေး လက်ဆောင်ပေးဖူး၏။ ကျွန်တော့် မှတ်စုစာအုပ်ထဲတွင် အဆောင်တစ်ခုအဖြစ် ညှပ်ထားခဲ့ဖူး တာ ပြန်သတိရလိုက်၏။

“ဂန္ထီရ ဆရာကြီးတစ်ဦးက ဆရာဓာတ်ခန်းအတွက် လက်ဆောင်ပေးသွားတာကွယ်။ ဆရာအခန်းအတွက် တစ်ပေလောက်ရှိတဲ့ ပုံကြီး “ဓာတ်ပုံ”နဲ့ ကျပြီး ခိုထိထား တယ်။ မောင်သက်နှင့်ဆွေအတွက်တော့ နေထွက်လထွက် က ပုံကိုပဲ ရအောင်ရာပြီး ဆောင်ထားနေချင်လို့ အခုထိပဲ”

“နေသွားတဲ့ အချိန်မျိုးမှာ အဓိက သုံးရတယ်။ ငွေဝင်တာ နေသွားချိန်၊ လာဘ်ပိတ်သွားချိန်မျိုးမှာ သာမန် ယတြာ ဆောက်နဲ့ ပြန်ပွင့်လန်းဖို့ မလွယ်တော့ဘူး။ အဲဒီအချိန်မျိုး မှာ ပညာစွမ်းအား၊ သစ္စာစွမ်းအားတွေနဲ့ လာဘ်ပြန်ဖွင့်ရ တယ်။ လုပ်ငန်းအချိန် ပြန်ဖြင့်ပေးရတယ်။ ဒီအစီအမံက “စ၊ ယ၊ ဝ၊ ဌ” ဆိုတဲ့ စမကြီးလေးလုံး။ “စ၊ ဓ၊ ဗ၊ ဝ” ဆိုတဲ့ စမကြီးလေးလုံးတွေကို “စ” ကာရောစ ဗုဒ္ဓရုပ်ကုသလံ ဆို နမောဗုဒ္ဓါ ယျ “စ” ဆိုပြီး ရတနာသုံးပါးကို ပူဇော်သမှု ဖြစ်စီမံထားတာ။ ဘာမှ ထွေလီကာလီ မတွေးနဲ့။ ရတနာ သုံးပါးဂုဏ်ကို “စမ”နဲ့ ပူဇော်တာလိုပဲ မှတ်။ အလွန်စွမ်းအား ကြီးတယ်။ ပုထုဇဉ်တို့ရဲ့ ဘဝမှာ ရံဖန်ရံခါ ကြုံတတ်တဲ့ မြင်အပ်တဲ့ အနှောင့်အယှက် အတိုက်အခိုက် ဘေးရန် ဆွေ မြင်အပ်တဲ့ ဘေးရန်တွေကို ရှင်းလင်းပေးနိုင်စွမ်းတယ်။ အထူးသဖြင့်တော့ လာဘ်ပွင့်စေတယ်”

စာရွက်လေးကို မိတ္တူကူးစေကာ ဖယောင်းတိုင် နောက်တိုင်ထုတ်မှ တစ်တိုင်တွင် ကော်နှင့် သုတ်ပြီး ပတ် တာ ထွန်းပေးလေသည်။ ကျွန်တော်သည် ဆရာကိုယ်တိုင် အိမ်တိုင်ယာရောက်လာပြီး လိုအပ်တာတွေ စီမံပေးနေသဖြင့် အားတက် ဝမ်းမြောက်နေမိ၏။

“ဒါနဲ့ ဆရာရယ်။ ဒီလို “စမ” တွေကို မိတ္တူကူးပြီး နေထွန်းပေးတာကရော ထိထိရောက်ရောက် အာနိသင်ရှိပါ သေး”

ကျွန်တော်စကားကြောင့် ဆရာက ကျွန်တော်မျက်နှာ ကို စူးစူးနစ်နစ်ကြည့်သည်။

“စပြီး စီရင်ပေးတဲ့ ဆရာရဲ့ သီလသမာဓိအစွမ်း၊ စတုနာအစွမ်းက အရေးကြီးဆုံးပဲကွယ်။ ပြီးတော့ ကူးပြီး သုံးပါဆိုတဲ့ နှုတ်မိန့်ကလည်း အရေးကြီးတယ်။ မောင်သက် နှင်းဆွေတင် မကပါဘူး။ တခြားသူတွေလည်း ကူးသုံးနိုင်ပါ

စာပေအနုပညာလောကမှာ ထွန်းထွန်းပေါက်ပေါက်ဖြစ်စေ ချင်လိုပါ။ တစ်လက်စတည်း ပြောလိုက်ဦးမယ်။ အခု ကျန်းမာရေးပြန်ကောင်းလာပြီပဲ။ စာရေးတာကို တောက်ချပြီး ရေးတော့ကွယ်။ အရွယ်ကောင်းတုန်း တွန်းတိုက်ပြီး ရေး လိုက်စမ်းပါ။

ထိုနေ့က ကျွန်တော်တို့ စာပေအနုပညာလုပ်ငန်း အတွက် “နေ” နှင့် “လ” အဆောင်အကြောင်းကိုပါ ဆရာ က အသေးစိတ် ညွှန်ပြသွားပြန်၏။ လာဘ်ဖွင့် ငွေဝင်စေ သည့် “စမ” ပုံတော်ကိုလည်း “ဆောင်ရန်” အတွက်ရော၊ “မီးထွန်းပြီး ပူတော်ခြင်း” ပြုနိုင်ရန်ပါ အထပ်ထပ်ညွှန်ကြား သွားလေသည်။

“ဒါကိုရော ဆောင်းပါထဲ ရေးထည့်လို့ ရမလား ဆရာ”
“ရေးချင်ရင်တော့ ရေးပေါ့ကွယ်။ တစ်ခုတော့ ထပ်မှာ လိုက်ဦးမယ်ကွယ်။ “ဂါထာပေး တေးဖြစ်” ဆိုတဲ့ စကားလို တော့ မဖြစ်စေနဲ့။ တကယ်စွမ်းအားရှိတဲ့ အဆောင်တစ်ခု ကွယ်။ တကယ်လည်း အကျိုးရှိလို့ စိမ်းပေးခဲ့တာ။ ဆောင်းပါး ထဲမှာ ထည့်ရေးလိုက်လို့ အပေါ်စား အဆောင်ယတြာတစ်ခု လို့ မှတ်ယူမသွားမိအောင်တော့ အထပ်ထပ် သတိပေးပြီး ရေးလိုက်ပါ။”

ထိုနေ့က ဆရာပြန်ခါနီးတွင် ကျွန်တော့်လက်ထဲသို့ ငွေသုံးသောင်းထည့်ပေးသွား၏။

“ကန်တော့အတွက် လိုတာ သုံးပါကွယ်။ မောင်သက် နှင်းဆွေလည်း စားချင်တာလေးတွေ ဝယ်စား။”

ဟု မှာသွား၏။ ဆရာ့စေတနာကို မငြင်းသာခဲ့။ လိုအပ်တိုင်း ဆရာထုတ်ပေးနေကျဖြစ်သည်။

(၄)

ထိုနေ့မှစကာ ကျွန်တော့်ငွေဝင်လမ်းလေး ပြန်လည် ပွင့်လင်းလာခဲ့တာ သိသိသာသာပင်ဖြစ်သည်။ တစ်ပတ် အတွင်းမှာပင် ထူးခြားမှုလေးတွေ ထပ်ဖြစ်လာပြန်၏။ အထူး သဖြင့် ကျွန်တော်နှင့် အဆက်အသွယ်ပြတ်နေတာ ကြာခဲ့ ပြီဖြစ်သည့် “ကောင်းကျော်” စာပေတိုက်မှ ကျွန်တော်မိတ် ဆွေကြီး ကိုခင်မောင် က ကျွန်တော့်အိမ်သို့ ရောက်လာ သည်။ ကျွန်တော်လိုအပ်တာ သုံးစုံဆိုပြီး ငွေတစ်သိန်းတိတိ ပေးသွား၏။ ပြီးနောက် ကျွန်တော်ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့ပြီးဖြစ် သည့် “ချမ်းသာခြင်းဆီသို့ ခြေလှမ်းများ” “အောင်မြင်ချမ်း သာ” နှင့် “အောင်အတိတ် အောင်နိမိတ်” စာအုပ်သုံးအုပ် ကို ပေါင်းချုပ်အဖြစ် ထုတ်ဝေဖို့ တောင်းဆိုပြန်သည်။ ကျွန်တော်ကလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာဖြင့် ခွင့်ပြုလိုက် ပါသည်။

ထို့ပြင် ကျွန်တော့် ဂန္တီရဆောင်းပါးစုစည်းမှု ပဉ္စမအုပ် ဖြစ်သည့် “နေထွက် လထွက် စီးပွားတက်” စာအုပ်ကို

စာအုပ်တိုက်ကြီးတစ်တိုက်မှ စိတ်ဝင်စားသည်ဆို ကိုခင်မောင်ကပင် စာမူပိုင်ကြီး တောင်းယူသွား၏။ တစ် နှစ်အတွင်း အကြောင်းပြန်မည်ဟုလည်း ပြောသွားသည်။ ထို ထဲမှာပင် ကျွန်တော့်တပည့်လေး စိုင်းငွေလင်းဦးကထာ ကျွန်တော်ထွက်ထားသည့် ဂန္တီရဆောင်းပါး စာအုပ်တွေ အချစ်ဂန္တီရဝတ္ထုလေးတွေကို ကုမ္ပဏီတစ်ခုနှင့် ဆက်သွား ကာ အင်တာနက်ဈေးကွက်တွင် တင်ပေးမည်ဟု ဆို စာမူပိုင်တွေ ယူသွားပြန်၏။

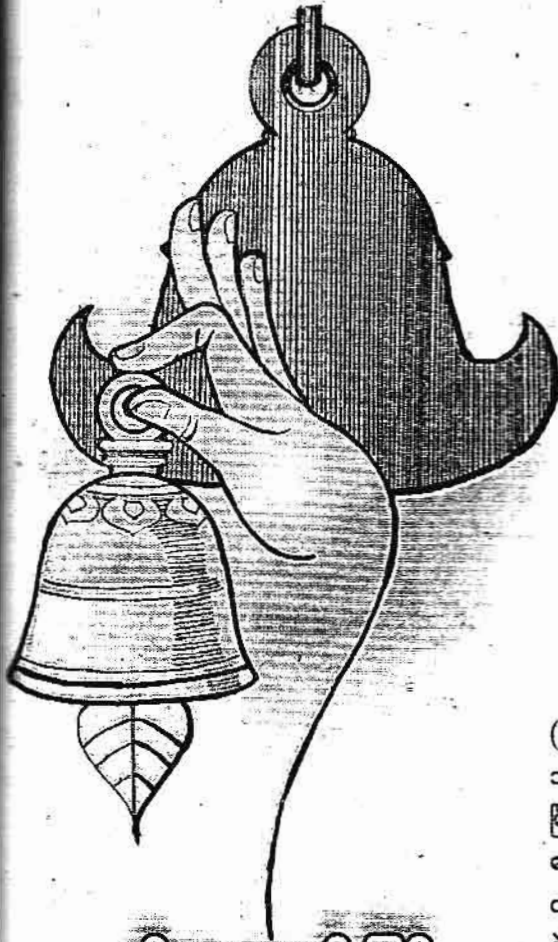
ဤကိစ္စတို့ကို တိုက်ဆိုင်မှုဟုဆိုလျှင် ပညာရပ်အ ကျေးဇူးကန်ခြင်းသာ ဖြစ်ပေမည်။ အဓိဋ္ဌာန် စရဏကုန် တွေကိုလည်း ကျေးဇူးကန်ရာရောက်ပေလိမ့်မည်။ ထေး ကြီးတွင် အကြောင်းရှိမှသာ အကျိုးဖြစ်ခြင်းသည်။ အကြောင်းတရားကင်း၍ဖြစ်သော လောကအကျိုးဟူ၍ ဤသို့ ကျွန်တော် စွဲမှတ်ယုံကြည်ပါသည်။ ဤအစီအ စဉ်အဆောင်ယတြာတို့သည်လည်း အမှန်ပင် ထပ် တစ်ရာ အထောက်အပံ့ဖြစ်စေသည်ဟု ကောင်းစွာ ယုံကြည် ပါသည်။ ကျွန်တော့်ဆရာညွှန်ပြခဲ့သည့် စိမ်းပေးခဲ့သည့် “နေ” နှင့် “လ” အဆောင်ကို ဖြစ်စေ၊ “လာဘ်ဖွင့် စမအဆောင်” ဖြစ်စေ၊ “လာဘ်ဖွင့် ဆီမီးပူတော်ခြင်း”ကို ဖြစ်စေ ယုံကြည် သုံးစွဲလိုသူတို့အတွက် စေတနာရှေ့ထား၍ လက်ဆောင် လိုက်ပါသတည်း။

(၅)

အလင်းတိုင် ပူတော်လိုသူများ ပုံကို မိတ္တူကူးပြီး ချော ဘောင်၏ အပြင်ဘက်မှ စာရွက်ပိုတွေကို ဖြတ်ထုတ်ပေး၍ အရွယ်အစားအနေတော် ဖယောင်းတိုင်မှာ ပတ်ပါ။ ထို အပြင်ဘက်မှ ထားပြီးပတ်ပါ။ ပြီးက လင်ဗန်းထဲမှာ ထည့် မောရသုတ်ပရိတ်ကို ရွက်ကာ သိဒ္ဓိတင်ပါ။ သုံးခေါက်ရွတ် ပါ။ မကြာခဏ အလင်းတိုင် ထွန်းညှိပူတော်ပေးပါ။ လာဘ်ပွင့်ပါလိမ့်မည်။ ထိုအပြင် ဂန္တီရအကျင့်ကို သက် ယုံကြည်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဘုရားဆောင် ဓာတ်ခန်း တွင် နေဓာတ်၊ လဓာတ်ပုံများကို ပုံစံမျိုးမျိုးဖြင့် ထားရှိစေ ကြပါ၏။ လောကီမှု အဆောင်ယတြာဓာတ်သဘောတို့ သုံးစွဲသူတို့၏ နေအိမ် ဘုရားကျောင်းဆောင်၊ ဘုရားခန်း တွင်လည်း နေမင်း၏ အမှတ်တံဆိပ်၊ လမင်း၏ အမှတ် တံဆိပ်တို့ကို ထားရှိတတ်ကြ၏။ နေလဘုရားမှ ပုံကို ဖြစ်စေ၊ အခြား နေနှင့် လအမှတ်တံဆိပ်ကို ဖြစ်စေ အောင်မြင် ထင်ရှားမှု၊ ပြည့်စုံမှု အမှတ်တံဆိပ်အဖြစ် ဆောင်လိုသူ အဆောင်ထားနိုင်ရန် တင်ပြအပ်ပါသတည်း။

အားလုံးသတ္တဝါချမ်းသာပါ။

***

ဝါထာအစွမ်းဖြင့် ဆေးလမ်းမှလွတ်ပယ်

မောင်တင်ကြွယ် (ပြည်)

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၄၀ ခန့်က ဇီးကုန်းမြို့နယ်အစ
(ရန်ကုန်ဘက်မှ အဝင်) နေရာ၌ လူစီး ကုန်တင်ယာဉ်
ဘတ်စ်ကားတစ်စီး တိမ်းမှောက်ခဲ့ပါသည်။ ထိုကားမှာ ရန်ကုန်
မြို့ ကီလီ(ယခု ဝါးတန်းလမ်း)ဂိတ်မှ ည ဉနာရီခွဲသာသာ
လောက်တွင် ထွက်၍ လမ်း၌ လူတင်လူချ၊ ကုန်တင်ကုန်ချ
လုပ်ရင်း နံနက် ၃နာရီခန့်မှာ ဇီးကုန်းမြို့နယ်အစသို့ ရောက်
ခဲ့သည်။ အချိန်မှာ ယာဉ်သွားယာဉ်လာ ကင်းရှင်းချိန်ဖြစ်သော်
လည်း လမ်းက မကောင်း၊ ခရီးသည်နှင့် ကုန်က အပြည့်ပို့
ယာဉ်မောင်းမှာ ဂရုစိုက် မောင်းနှင်နေရသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် မျက်နှာချင်းဆိုင်မှ အရှိန်ပြင်းပြင်းနှင့်
မောင်းနှင်လာသည့်ယာဉ်အား တိမ်းရှောင် လမ်းပေးရာက
လမ်းပခုံးသားကျွဲကား တိမ်းမှောက်သွားခဲ့သည်။ အချိန်မှာ
လူများ အိပ်မောကျချိန်ဖြစ်၍ ယာဉ်တိမ်းမှောက်သည် “ဝုန်း”
ဟူသောအသံက တာလမ်းနံဘေးရှိ အိမ်များမှ ရွာသားများ
အား လန့်နှိုးစေခဲ့သည်။

ခပ်သွက်သွက် ရွာသားတစ်ဦးက “ကားမှောက်တာ
ဟေ့၊ ကားမှောက်တာ” ဟု အော်ဟစ်လိုက်သဖြင့် အခြား
ရွာသားများပါ အိမ်ပြင်ထွက်ကြည့်ကြသည်။ ဘတ်စ်ကား
ကြီးက လမ်းဘေး၌ တုံးလုံးလဲကျနေသည်။ ရွာသားများ
ကားအနီးသို့ အရောက်တွင် ခရီးသည်အမျိုးသား သုံးလေးဦး
ကားတွင်းမှ တိုးဝင်ထွက်လာသည်။ ခရီးသည်အချို့က ကား
တွင်းရှိ ကုန်များနှင့် ပိညက်၍ ထွက်မရ။

ရွာသားများက ကုန်ပစ္စည်းများအား ဖယ်ရှားရှင်းလင်းကာ ခရီးသည်များအသက်ကို ကယ်တင်ပေးသည်။ သို့သော်လည်း အချို့ခရီးသည်များမှာ ကုန်ပစ္စည်းများနှင့် ပိညက်နေဆဲ။ ကြက်သွန်အိတ်၊ အာလူးအိတ်များမှာ အိတ်လိုက်ဆွဲထုတ်မရ။ ထိုးခွဲဖောက်၍ အလျဉ်းသင့်သလို အပြင်ရောက်အောင် လုပ်ယူရသည်။ ခရီးသည် ၁၀ဦးခန့် အပြင်သို့ ရောက်လာသည်။

ထိုင်ခုံနှင့် ကုန်များအကြား ညပ်လျက် သတိလစ်နေသော ကိုလှိုင်ကြည့်မှာ ရွာသားများ၊ ခရီးသည်များ၏ ဆူညံစွာ ပြောဆိုနေသည့် စကားသံများကြောင့် သတိပြန်လည်ရလာသည်။ သူ့ဘေး၌ မိခင်ကြီးမှာ အိတ်ကြီးတစ်အိတ်နှင့် ညပ်လျက် သတိမေ့မြောနေသည်ကို စမ်းမိသည်။ သူ့ကိုယ်ပေါ်၌ ပိနေသည့် ကုန်အိတ်အား တွန်းဖယ်ကြည့်တော့ လွတ်သွားသည်။ မိခင်ကြီး၏ ကိုယ်ပေါ်မှ အိတ်ကို ဖယ်ဖို့ ကြိုးစားသည်။ မရ။ ဟိုတွန်း ဒီဖယ်လုပ်ရင်း သူ့ခေါင်းပေါ်၌ ကားပြတင်းတစ်ချပ်ကို စမ်းမိသွားသည်။ ထိုတံခါးကိုပင် သုံးလေးချက် လှုပ်တွန်းလိုက်၍ တံခါးပွင့်သွားသဖြင့် ကားတွင်းမှ ထွက်နိုင်ခဲ့သည်။

“ဟာ... ဒီမှာ ခရီးသည်တစ်ယောက် ထွက်လာတယ်။ လာတဲ့ကြပါဦး” ဟု ဆိုပြီး ရွာသားနှစ်ဦးက သူ့အား ဖေးကုတွဲခေါ်သည်။ သူက ကားထဲ၌ သူ့အမေ သတိလစ်ပြီး ပိညပ်နေသေးကြောင်း ပြောပြသည်။ သူ ထွက်လာခဲ့သည့် တံခါးပေါက်မှ ရွာသားတစ်ဦးက ဝမ်းလျှားထိုး ဆင်းသွားသည်။

တွေ့သည့် ကုန်အိတ်ကြီးအား ခွဲဖွင့်လိုက်သဖြင့် အိတ်ထဲမှ အာလူးများ တဖျော့ဖျော့ထွက်ကျသွားသည်။ အလားတူပင် တွေ့ရာ ကြက်သွန်အိတ်၊ အာလူးအိတ်တို့ကို ဖောက်ခွဲလိုက်၍ ဖိတ်ကျသည်က ကျ သယ်ထုတ်ရသည်ကို သယ်ထုတ်လိုက်နှင့် သတိလစ်နေသော အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦး၊ လက်ကျိုးသွားသည့် အမျိုးသမီးတစ်ဦး၊ သေဆုံးနေသည့် အမျိုးသမီးတစ်ဦးတို့ကို ထပ်မံ သယ်ထုတ်နိုင်ခဲ့သည်။ ငြိန်ယပ်မှ တာဝန်ရှိသူများလည်း လာရောက်၍ သတိလစ်နေသူ၊ ဒဏ်ရာရသူများအား စီးကုန်းဆေးရုံသို့ ပို့ကာ ကုသစေသည်။

ကားမှောက်၍ သေသူသေ၊ ကျိုးပဲ့ဒဏ်ရာရသူက ရသည့်အထဲတွင် ပွန်းပဲ့ထိရမှုပင် မရခဲ့သော စာရေးသူ၏ အမေနှင့် ညီအား စာရေးသူက “အမေတို့ ကံကောင်းတယ်နော်” ဟု ပြောမိရာ မိခင်ကြီး ဒေါ်ကြင်ထွေးက...

“အဲဒါကတော့ ဘုရားတန်ခိုးပေါ့ သားရယ်။ အမေကီလီဂိတ်ကနေ ကားဘီး စလိုမ့်ကတည်းက “အတ္တနတ်” ဂါထာကိုပဲ ရွတ်ပွားရင်း စီးခဲ့တာ။ လမ်းတစ်လျှောက် မအိပ်ဘူး။ ကားလူးသွားတော့လည်း ဂါထာရွတ်လျက် ကားစောင်းပြီး ဝှန်းခနဲ လဲသွားမှ အမေ သတိလစ်သွားကွဲ့။”

ဟု ပြောပါသည်။

ထိုဂါထာတော်ကြီးအား မိခင်ကြီးက ပါဠိရေး၊ အနုအဓိပ္ပာယ်ပါ ရွတ်ဆို ရှင်းပြပါသည်။ စာရေးသူက စာရွတ်ဖြင့် ရေးမှတ်၍ ပါဠိပါဒ်သား ဇွန်ကရိုက်းကျကျ အသံထွက်မှန်သည်အထိ လေ့ကျင့် အာဂုံဆောင်ပြီး နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ခဲ့ပါသည်။ ဂါထာတော်ကြီးအစွမ်းကြောင့်ပင် ထူးခြားသော အကျိုးတရားတစ်ခု စာရေးသူ ရရှိခဲ့ဖူးပါသည်။

စာရေးသူတို့ဌာနမှ ပန်းတောင်းမြို့ လူထုအစည်းအဝေးပွဲတစ်ရပ်သို့ သွားရောက်စဉ်က ဖြစ်ပါသည်။ အစည်းအဝေးပွဲတွင် လူအင်အား စာရင်းအတိအကျဖြင့် တက်ရောက်သည်ဖြစ်ရာ စာရေးသူလည်း သွားရမည့် စာရင်း၌ ပါဝင်ပါသည်။ စာရေးသူကလည်း လိုက်ချင်ခဲ့ပါသည်။ သို့သော်လည်း အကြောင်းတစ်ခုကြောင့် စာရေးသူ မလိုက်ခဲ့။ စာရေးသူကိုယ်တိုင်ပင် လူစားရှာ အစားထိုး ထည့်ပေးရာ ဌာန၌ ကျန်ခဲ့ရပါသည်။

အစည်းအဝေးပွဲအပြီး အပြန်ခရီးစဉ်တွင် ဆင်တံတွဲမှ ကားသုံးစီးအနက် တစ်စီး လမ်းဘေးထိုးကျ တိမ်းပေးခဲ့သည်။ လူ ၆ဦး နေရာ၌ပင် သေဆုံး၍ အများအပြား ဒဏ်ရာရကြသည်။ အကယ်၍ စာရေးသူ လိုက်ဖြစ်ခဲ့သူ စီးရမည့်ကားမှာ ထိုကားပင်ဖြစ်သဖြင့် ထူးခြားလွန်းလှပေဟု ဆိုချင်ပါသည်။

စာရေးသူအနေဖြင့် ဤခရီးတွင် မလိုက်ပါဖြစ်ခဲ့ရာမှာ သက်တော်မြဲ ဂါထာ အမြဲရွတ်ဆိုပွားများနေခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်ရမည်ဟု ယနေ့တိုင် စွဲမြဲယုံကြည်လျက် ရှိပါသည်။

***

မောင်တင်ကြွယ်(ခေ)

မြင်းပေါ်တွင်
ပစ်ခတ်နေသော

အမတ်ကြီး
အောင်ဇော်

မောင်အေးချမ်း၏ စာရေးသက် တစ်လျှောက်တွင် ကိုယ်တိုင်တွေ့ကြုံ ကြားများသည်ပင် ပုဒ်ရေ သုံးရာ အောက်မနည်းရှိ၏။ ထိုအထဲတွင် ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရသည်ကို ရေးခြင်းဖြင့် ပို၍ပင် လက်အရသာတွေ့သည်ကို ခံစားရသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ကိုယ်တွေ့ အကြောင်းအရာများကို ရေးသားသည် က ပုဒ်ရေ ပိုများလေသည်။

ထိုအချိန်က မောင်အေးချမ်း သည် အဖေ အမွေဆက်ထားခဲ့သော လယ်ယာနှင့် ဆေးရွက်ကြီးခင်းများ အပြင် အဖေ မကွယ်လွန်မီ တောပြန်း တောင်ယာနှင့် ဒီရေတော တာတမံ နှစ်မျိုးကိုလည်း တိုးချဲ့ ပြီးထားခဲ့၍ ထိုနှစ်မျိုးလုံးကိုပါ လူ့ငှားနှင့်တစ်ဖုံ၊ ကိုယ်တိုင်တစ်မျိုး ကြီးစားပြီးလုပ်ကိုင် ခဲ့ရသည်။

တောပြန်း တောင်ယာကို လုပ် ရင်းဖြင့် ယခုရေးသားမည့် အကြောင်း အရာကို တွေ့ ကြုံခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ တောပြုန်း တောင်ယာဟူသည်မှာ သစ်တော ဝါးတောများကို ခုတ်ထွင် ရှင်း လင်း မီးရှို့ပြီး သီးပင်စားပင်များကို စိုက်ပျိုးရခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန် က မောင်အေးချမ်း၏ အသက် ၁၇နှစ် မျှသာ ရှိသေးသည်။

တောပြန်း တောင်ယာလုပ်ကိုင် ရသည်က ရိုးမတောထဲမှာ ဖြစ်၍ မောင်အေးချမ်းနှင့် တောင်ယာလုပ်ဖော် ကိုင်ဘက်များမှာ တောင်ပေါ် စိုင်းဘောင် ချင်းတိုင်းရင်းသားဖြစ်ကြသည်။ တောင် ပေါ် စိုင်းဘောင် ချင်းတိုင်းရင်းသားများ သည် အလုပ်ကို စူးစိုက်ပြီး ကြိုးစား ကြ၏။ ရိုးသားပြီး ပွင့်လင်းကြသော

ကြောင့် ချစ်ခင်နှစ်လိုဖွယ်လည်း ကောင်းသည်။

သူတို့သည် မုဆိုးအလုပ်ကို လည်း ဝါသနာပါကြ၏။ အားလပ်ရက် များတွင် စုပေါင်းပြီး အမဲလိုက်ကြသည်။ အမဲလိုက်၍ရလျှင် ရွာလယ်တွင် မီး ကြီးဖိုပြီး ခေါင်ရေများဖြင့် သောက်စား ကခုန်ကြသည်။ သူတို့၏ လုပ်ခင်း လယ်ယာအနီးအနားတွင်လည်း တစ်ပိုင်တစ်နိုင် ကျွဲထောင်ခြင်း သုတ် ကိုင်းထောင်ခြင်းများကို ပြုလုပ်ထားကြ သည်။

မောင်အေးချမ်း တွေ့ ကြုံခဲ့ဖူး သော ထူးဆန်းသည့်အကြောင်းသည် လည်း ကျွဲထောင်ခြင်းမှ စသည်။ ကျွဲ ဟူသည်မှာ ဆင်ကျွဲများကဲ့သို့ သစ်သား ကျွဲမျိုးမဟုတ်ဘဲ မြေထဲကို ကျင်းတူး ပြီး အပေါ်က ဝါးကပ်အုပ်ထားသော မြေကျွဲသာဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်သည် ကား မိုးရာသီတွင် ဖြစ်၏။

မိုးဦး မိုးရေကြောင့် မီးလောင် ပြာများ ကုန်စင်သွားသည်နှင့် တာတမံ ကို စပါးကြဲရသည်။ ထို့နောက် မိုးမှန် လာသည်နှင့် လယ်ထွန်ရင်း ဆေးရွက် ကြီးခင်းအတွက် တောင်ကျချောင်း ကြီးကို ကျောက်တုံးများဖြင့် ပိတ်ဆို့ ဆည်ခတ်ထားသော ကျောက်ဆည်ကို လည်း ကျောက်ထပ်ဖြည့်ရသည်။ ထို နောက် လယ်စိုက်ရင်းဖြင့် တောင်ယာ ခင်းများကို ပေါင်းခုတ်ရသည်။

ကိုရင် လူထွက်ဖြစ်သော မောင်အေးချမ်းမှာ ထိုအလုပ်များကို လူ့ငှားနှင့် တစ်ဖုံ၊ ကိုယ်တိုင်တစ်မျိုး အတော်လေးပင် ကြိုးစားပြီး လုပ်ကိုင် နေရ၏။ အဖေကွယ်လွန်သွား၍၊ ဂိလာနဖြစ်နေသော မိခင်ကြီးအား လုပ်ကျွေးရန် မောင်အေးချမ်း ကိုရင်

ဘဝမှ လိင်ပြန်ခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် မည်သည့်လုပ်ငန်းကိုမျှ မကျွမ်းကျင် သဖြင့် ပိုပြီးလည်း ပင်ပန်းသည်။

လယ်စိုက်ပြီးသောအခါ နှမ်းခင်း လုပ်ရန် ခုတ်ထားသော တောင်ယာကို ပေါင်းခုတ်ပြီး နှမ်းကြဲခြင်းလုပ်ငန်းကို ဝင်ရပြန်သည်။ တောပြန်း တောင်ယာ သည် တောနက်ထဲတွင်ဖြစ်၍ ရွာမှ လက်လှမ်းမမီသောကြောင့် တဲဝင်ပြီး ပေါင်းခုတ်၊ နှမ်းကြဲခြင်းကို လုပ်ရသည်။ စားနပ်ရိက္ခာများကိုလည်း တစ်ပတ် ဆယ်ရက်စာခန့် သယ်ယူသွားရသည်။ ရွာမှ လေးနာရီခန့် ပြင်းပြင်းလှမ်းမှ တောင်ယာကို ရောက်ပေမည်။

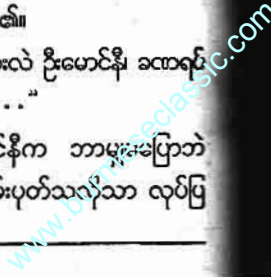
တောင်ယာနှင့် နီးလာ၍ မောင်အေးချမ်း၏ ခြေလှမ်းများ ပိုထွက် လာသည်။ တောင်ယာကို စောစော ရောက်လျှင် လုပ်ငန်းခွင်ဝင်၍ ရနိုင် သည်။ မောင်အေးချမ်းက လုပ်ငန်းကို မကျွမ်းကျင်သဖြင့် အခြားလူများထက် ပိုကြိုးစားရမည်။ အချိန်ကို မလစ်စေ ရအောင် အကျိုးရှိရှိ အသုံးချနိုင်မှ တော်ပေလိမ့်မည်။

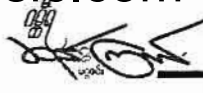
“ဝေး . . . ဆန်ထုပ်ကြီးနဲ့ဟာ မောင်အေးချမ်းလား။ ခဏရပ်ပါဦး။”

အသံတစ်ခုကြား၍ ကြည့်လိုက် ရာ မုဆိုးကြီး ဦးမောင်နီကို တွေ့လိုက် ရ၏။ မုဆိုးကြီး ဦးမောင်နီသည် လေး နှင့် မြားဆူးဘူးကို နောက်ကျောမှာ လွယ်ပြီး ဓားတစ်ဖက်၊ လှံတစ်ဖက် ကိုင်ကာ တောစပ်တွင် ရပ်နေသည်။ ထို့ကြောင့် အကြောင်းထူး တစ်စုံ တစ်ရာရှိမည်ဟု ထင်၍ မောင်အေးချမ်း က မေးလိုက်၏။

“ဘာများလဲ ဦးမောင်နီ၊ ခဏရပ် ပါဦးဆိုတော့ . . .”

ဦးမောင်နီက ဘာများမပြောဘဲ လက်နှင့် လှမ်းပုတ်သလိုသာ လုပ်ပြ

ပြီး လျှောက်လာနေ၏။ ရပ်နေပါဟု ဆိုသည်သဘောဖြစ်သည်။ ဦးမောင်နီက နာမည်ကြီး မုဆိုးကြီးတစ်ယောက် ထည်း ဖြစ်၏။ တောင်ယာကိုမူ အဖြစ် ကလေးမျှသာ ခုတ်လုပ်ပြီး သူ၏ အဓိကပင်ကို ဝမ်းကျောင်းရေးမှာ သား သတ်ခြင်း စသော မုဆိုးလုပ်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

“ကဲ - ဆိုစမ်းပါဦး။”

မောင်အေးချမ်းက ဦးမောင်နီ အနားသို့ ရောက်လာ၍ မတိုးမကျယ် ပြောမေး မေးလိုက်သည်။ ဦးမောင်နီက မောင်အေးချမ်း၏ ပခုံးက ဆန် ထုပ်ကြီးကို ချခိုင်းသည်။ ထို့ကြောင့် မောင်အေးချမ်းလည်း ဆန်ထုပ်ကြီးကို ထမ်းဘေးမှာ ချပြီး သစ်မြစ်ဆုံတွင် ဆိုင်လိုက်သည်။ ကိုယ်က ချွေးကို ထည်း မုဆိုးစွန့်ဖြင့် သုတ်လိုက်သည်။

“တောဝက်သားအုပ် သုံးကောင် စမ်းပေါက် တောကျွန်းထဲမှာ ရှိနေ တယ်။ ဒါ ကြောင့် နင် တောင်ယာကို သွားနဲ့ဦး။ နင်သွားရင် တောဝက်တွေ ထွက်ပြေး သွားမှာစိုးရတယ်။ ငါ အဲဒီ တောဝက်တွေကို တစ်ကောင်မကျန် အောင် ကျူးထောင်ပြီး ဖမ်းမလို့။ နင် ခိုတဲ့မှာ ခဏဝင်ပြီး နားနေလိုက်ဦး။”

စမ်းပေါက် တောကျွန်းသည် မောင်အေးချမ်း၏ တောင်ယာကို သွား သော လမ်းဘေးတွင် ရှိနေ၏။ စမ်း ပေါက်ရှိနေသောကြောင့် မြေဖုတ်ဘီလူး လည်း ရှိနေနိုင်သည်ဟု ခန့်မှန်းမိ ညွှ၍ တောင်ယာ မခုတ်လုပ်ရုံကြ သဖြင့်လည်း တောကျွန်းဖြစ်နေရ၏။

ဦးမောင်နီက တောင်ယာကို သွားနှင့်ဦးဟု တားထားသဖြင့် မောင်အေးချမ်း၏ စိတ်ထဲတွင် အတော် လေးပင် ကသိကအောက်ဖြစ်သွားရ၏။ ထယ်ကို လုပ်ကိုင်နေခဲ့ရ၍ နမ်းကြဲ

နောက်ကျနေရသည်အထဲ ယခု ဦးမောင်နီက တားမြစ်နေပြန်သဖြင့် ပိုပြီး ကြန့်ကြာ နှောင့်နှေးရမည်ကိန်း ဆိုက်နေပြန်လေသည်။

သို့သော်လည်း တောဝက်များ တောင်ယာအနီးအနားသို့ ရောက်လာ ကြခြင်းမှာ မကောင်းသော လက္ခဏာ ကြီးတစ်ရပ်သာ ဖြစ်ချေ၏။ ဝေ့ဝက် ဟူသည်မှာ တောင်ယာပင်များကို အမြစ်ပါ မကျွန်အောင် တူးဆွ စား သောက် ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ထို့ကြောင့် အကုသိုလ်ကို ကြောက်၍ တောဝက် များကို ကိုယ်တိုင် မသတ်ရဲလျှင်ပင် သတ်ဖြတ်မည့် မုဆိုးအား မတားသင့် ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်၏။

ထိုနောက် မောင်အေးချမ်း တောင်ယာကို သွားလျှင် စမ်းပေါက် တောကျွန်းနားမှာသာ ဖြတ်သွားရမည် ဖြစ်၍ တောဝက်များ မောင်အေးချမ်း ကို မြင်ပြီး ထွက်ပြေးသွားကြလျှင် မုဆိုးကြီး ဦးမောင်နီ၏ ရလဒ်ကို နှောင့် ယှက်ရာလည်း ရောက်သွားနိုင်သည်။ ထို့အပြင် မောင်အေးချမ်းက ကျူး ထောင်ပြီး မုဆိုးများ သားကောင်ဖမ်း ကြသည်ကိုလည်း တစ်ခါမျှ မမြင်ဘူး ပေ။ ထို့ကြောင့် မုဆိုးကြီး ဦးမောင်နီ တို့ သားအဖက တောဝက်များအား ကျူးထောင်ပြီး ဖမ်းကြသည်ကိုလည်း လေ့လာကြည့်ချင်နေသဖြင့် မုဆိုးကြီး ဦးမောင်နီ ပြောသည်အတိုင်း နားနေ (စောင့်ကြည့်)ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး နောက် ဖက်ကြမ်းတစ်လိပ်ကို မီးညှိ ဖွာရိုက်လိုက်သည်။

“ဘယ်လိုလဲ။ ငါ့တဲကို သွားနေ မယ်မဟုတ်လား။ ညနေစာကို ငါ တောဝက်သားဟင်းနဲ့ ကျွေးမယ်။ မနက် မိုးသောက်မှ နင့်တောင်ယာကို သွားပ။ အခုလို နင် အလုပ်သွားတာ

ကို တားမြစ်ရတာတော့ အားနာပါ တယ်။ ကိုယ်ချင်းလည်း စာပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဆင်ပြေမယ်မဟုတ်လား။”

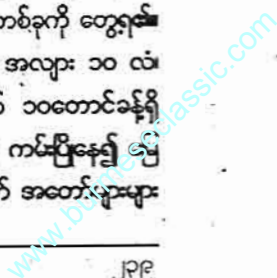
“ရပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ကြုံတုန်း မုဆိုးကြီးတို့ တောဝက်ကို ကျူးထောင်ပြီး ဖမ်းကြတာ လေ့လာ ကြည့်ချင်ပါတယ်။ ကိုယ်တိုင်တော့ (အကုသိုလ်ကို ကြောက်လို့) မလုပ်ရဲ ဘူး။”

“ဟုတ်ပြီ။ ဒါဆိုရင် ငါ့တဲကို သွားမယ်။ ပြီးတော့မှ ငါ့သားနစ်ယောက် ကို ခေါ်ပြီး ကျုံးဆီကို သွားကြတာပ”

သည်နေရာနှင့် မုဆိုးကြီး ဦးမောင်နီ၏ တဲက သိပ်ပြီး မဝေးပေ။ တစ်ကုန်းကျော်လိုက်သည်နှင့် ရောက် သည်။ မုဆိုးကြီး ဦးမောင်နီသည် စိုင် တောင်စကားဖြင့် သူ့သားနစ်ယောက် တို့အား ပြောနေ၏။ မောင်အေးချမ်းက သူတို့၏ စကားကို တစ်လုံးမျှ နား မလည်ပေ။ ကျုံးထောင်ပြီး တောဝက် များကို ဖမ်းသတ်ကြမည့်အကြောင်း သာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

အသက် ဆယ်ရှစ်၊ နှစ်ဆယ်ခန့် ရှိကြမည့် သားနစ်ယောက်တို့သည် လည်း သူတို့ဖခင် မုဆိုးကြီး၏ စကား အဆုံးမှာပင် စား၊ လှ၊ ပေါက်တူး၊ သံ ချိတ်ကြီးတစ်ခုနှင့် တောင်းတစ်လုံးကို ယူကာ သူတို့တဲ၏ မြောက်ဘက် လျှို ကြီးဆီကို အပြေးတစ်ပိုင်းထွက်သွား ကြလေသည်။

မုဆိုးကြီးနှင့် မောင်အေးချမ်းတို့ လည်း နောက်မှ ခပ်သုတ်သုတ်လိုက် ကြ၏။ လျှိုကြီးအဆုံးနားကို ရောက် လျှင် မြေကျင်းကြီးတစ်ခုကို တွေ့ရ၏။ မြေကျင်းကြီးသည် အလျား ၁၀ လံ၊ အနံ ၃လံ၊ အနက် ၁၀တောင်ခန့်ရှိ သည်။ မြေတွင်ကြီး ကမ်းပြုနေ၍ မြေ စာနှင့် အမှိုက်သရိုက် အတော်များများ

လည်း ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

“ဝက်ထောင်ကျုံးဆိုတာ ဒါပဲဝေး မောင်အေးချမ်းရေ။ ယာစပါး၊ လယ် စပါးပုညချိန်မှာ ရခိုင်ရိုးမထဲက တော ဝက်တွေ အုပ်လိုက်ဆင်းလာကြရင် အနည်းဆုံး ဒီကျုံးမှာ တစ်ဝက်လောက် တော့ သေကြရတယ်။ ငါကလည်း ဒီအနားမှာ လယ်ကလေးတည်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင် တောတောင်တွေကို တောင်ယာလုပ်ပြီး နေတယ်ဆိုတာ တကယ်တော့ ဒီဝက်ကျုံးကိုသာ အဓိကထားနေတာပါပဲ။ လယ်နဲ့ ယာ ကလည်း ပြောလောက်အောင် မရပါဘူး။ ထမင်းစားဖို့တောင် အနိုင်နိုင်ရယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီဝက်ကျုံးကတော့ အနည်းဆုံး တစ်နှစ်ကို သုံးထောင်လောက် ပေးတယ်”

မုဆိုးကြီး ဦးမောင်နီက သူ့ တောဝက်ကျုံး တန်ဖိုးရှိပုံ၊ အကျိုးကြီးပုံများကို မောင်အေးချမ်းအား ရှင်းပြနေ၏။ သူ့သားနှစ်ယောက်တို့ကမူ ဝက်ကျုံးထဲက မြေစာများကိုသာ တောင်းနှင့် ကျုံးတင်နေကြလေသည်။ မြေစာများကို ကျုံးတင်ပြီးနောက် မြေကျုံးပေါ်တွင် ဝါးလုံးများကို စီခင်းပြီး အပေါ်က ဝါးကပ်ခင်းကာ သစ်ရွက်၊ ဝါးရွက်ဆွေးများဖြင့် ဖုံးအုပ်နေကြ၏။ ထို့နောက် ဝါးကပ်အောက်က စီခင်းထားသော ဝါးလုံးအချို့ကို ဆွဲနုတ်လိုက်သောအခါ ရွက်ခြောက်များဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားသော ကျုံးပေါ်က ဝါးကပ်ကြီးသည် ညွတ်ပတ် ညွတ်ပတ်ဖြစ်နေလေသည်။

“ကဲ - ဟုတ်ပြီ တဲ့ စမ်းပေါက် တောကျွန်းက တောဝက်သားအုပ်ကို သွားခြောက်ရအောင်။ အငယ်ကောင် တဲကို ပြန်သွား။ အမဲလိုက်ခွေးတွေကို သွားခေါ်ပြီး လိုက်လာခဲ့။ တို့ ရှေ့က သွားနှင့်မယ်”

ဟု ပြောလိုက်၍ မုဆိုးကြီး၏ သားငယ်သည် တဲဘက်ဆီကို ခုန်းစိုင်းပြီး ပြေးသွားလေ၏။ မောင်အေးချမ်းတို့က စမ်းပေါက် တောကျွန်းဘက်ကို သွားကြသည်။

တအောင်အကြာမှပင် မုဆိုးကြီး၏ သားငယ်သည် အမဲလိုက်ခွေး သုံးကောင်နှင့် ရောက်ချလာ၏။ မုဆိုးကြီးက သူ့သားနှစ်ယောက်တို့အား စိုင်းဘောင်စကားဖြင့် ပြောဆို သင်ပြလိုက်သည့်အခါတွင် သားနှစ်ယောက်သည် အမဲလိုက် ခွေးနှစ်ကောင်ကို ခေါ်ပြီး စမ်းပေါက် တောကျွန်းထဲသို့ ဝင်သွားကြလေ၏။

ခဏအကြာတွင် ဆူဆူညူညူဖြင့် ခွေးဟောင်သံများကို ကြားရပြီး တစ်ဆက်တည်းပင် တောဝက်ဟိန်းဟောက်သံများကိုပါ ကြားလာရသည်။ မုဆိုးကြီးက မောင်အေးချမ်းအား ပြီးကြည့်ကြည့်ပြီး ခွေးဟောင်သံ တောဝက် ဟိန်းဟောက်သံများဘက်ကို မေးထိုးပြသည်။ မောင်အေးချမ်းက မျက်စိအနည်းငယ် ကျယ်သွားပြီး မေးလိုက်သည်။

“မုဆိုးကြီး ကျွန်တော်တို့က ဘာလုပ်ရမလဲ”

“ဘာမှ လုပ်စရာမလိုပါဘူး။ ဒါလေးလောက်တော့ ဝါးကပ်ယောက်နဲ့ ခွေးနှစ်ကောင်က အေးဆေးပ။ နားထောင်ကြည့်ပါလား။ ခွေးဟောင်သံနဲ့ တောဝက် ဟိန်းဟောက်သံတွေက ကျုံးဘက်ဆီ တန်းသွားနေတာကို။ ဒီတော့ နင်နဲ့ ငါက လာလမ်းအတိုင်း ကျုံးဘက်ကို ပြန်လျှောက်ရုံပဲ။ ကျုံးနားကို ရောက်တဲ့အခါ တောဝက်တွေ ကျုံးထဲ ကျနေကြတာကို နင် မြင်တွေ့ရပါလိမ့်မယ်”

“တောဝက်တွေက ဒီအတိုင်း

ကျုံးထဲကို ခုန်းဆင်းကြတာပဲလား”

“ဒီအတိုင်းတော့ ဘယ်ခုန်းထဲ ပါမလဲ။ ကျုံးနားကို ရောက်တဲ့အခါ လူတွေနဲ့ ခွေးတွေက တအားအေးခဲတွေ သစ်ပိုင်းတွေနဲ့ ပစ်ပေါက်ဖိလိုက်ပစ်ရတာပဲ။ ဒါမှ တောဝက်တွေက လန့်ဖျပ်ပြီး တစ်ဟုန်ထိုး ထွက်ကြလို့ ကျုံးကို မသိနိုင်ဘဲ တစ်ပြေးကျသွားရတာလေ။ ကဲ - လာ ကျုံးဘက်ကို သွားကြရအောင်”

မောင်အေးချမ်းနှင့် မုဆိုးကြီးမောင်နီတို့ လာလမ်းအတိုင်း တောဝက်ကျုံးဘက်သို့ မနေ့မမြန် ခြေလျှောက်လာကြ၏။ ခွေးဟောင်သံ မုဆိုးလေး နှစ်ယောက်တို့၏ မေ့မကျယ် အသံပြုပြီး တောဝက်အနောက် လိုက်ပါနေကြသံကိုလည်း အတိုင်းသား ကြားနေရ၏။ ရံခါ တောဝက်၏ ပြန်လည် ဟိန်းဟောက်သံလည်း ကြားရသည်။

ထို့နောက် ပိုမိုဆူညံသော မုဆိုးလေးများ၏ အော်ကြသံ မြေကို တုန်နှင့် ရိုက်သံ၊ ခွေးဟောင်သံနှင့် တောဝက်များ၏ အော်သံအဆုံးတွင် “ရဲဟူသော ဆူညံသံကြီးကို ကြားလိုက်လေသည်။ ထို့ကြောင့် မုဆိုးကြီး ဦးမောင်နီက တစ်ချက်ပြုတ် မောင်အေးချမ်း၏ ပခုံးကို လက်မှတ်ပြီး ပြောသည်။

“ကြားလိုက်တယ် မဟုတ်ထင်ပုံနဲ့ဆိုတဲ့ အသံကြီး။ အဲဒါ တောဝက်တွေ ကျုံးထဲသို့ ကျသွားကြတဲ့ အသံပဲ”

မောင်အေးချမ်း ဆတ်ခနဲ မြေညှိတ်လိုက်၏။ ခပ်သုတ်သုတ်သွားပြီး ကျုံးနားသို့ ရောက်၍ ကြည့်လိုက်တော့ ခြောက်ဆုပ်ခန့် ဝက်ကျုံးတစ်ကောင်နှင့် သုံးဆုပ်ခန့် ဝက်ပေါက်ကောင်

ကောင်တို့ကို တွေ့လိုက်ရ၏။ ဝက်မ
ခြံသည် မြေကျွန်းကြီး၏ ထောင့်နား
ထပ်ပြီး ဝက်ပေါက်လေးများကို သူ
ဆောက်မှာ ထားကာ တဝန်းဝန်းဖြင့်
ဆန်ဖိပြီး ရန်မူနေလေသည်။

လူများက ဝိုင်းအုံလာကြလေ။
ဝက်မကြီး၏ ရန်မူပြီး ဟိန်းဟောက်
သံကလည်း ကျယ်လောင်လာလေဖြစ်
၏။ ဝက်မများသည် ဝက်တောင်းများ
ထဲသို့ အစွယ်မရှည်ကြသော်လည်း
ဤဝက်မကြီး၏ အစွယ်သည်ကား
ဖြူဖွေးပြီး အတော်လေးပင် အပြင်သို့
ထွက်နေသည်ကို တွေ့နေရသည်။
ချက်လုံးများသည်လည်း ဝင်းဝင်း
ဘောက်ပြီး ပြူးကျယ်နေ၏။ အတော်
ကြီးပင် ဒေါသပြင်းထန်နေသော
သက္ကဏာမျိုးဖြစ်၏။

ဝက်ကလေးများ ဖရိုဖရဲဖြစ်ပြီး
ထွက်ပြေးနေကြလျှင် နှုတ်သီးနှင့်
ချက်ချင်းပြန်ရကာ ထောင့်မှာ ကပ်ထား
ပြီး တဝန်းဝန်းဖြင့် ရန်မူ ဟိန်းဟောက်
နေ၏။ လွတ်လမ်းမရှိတော့သော သေ
တွင်းထဲသို့ ကျရောက်နေရသည့်အဖြစ်
ထို ဝက်မကြီး သိနေဟန်ရှိသည်။ ထို
ကြောင့်ပင် သူ၏ ဝက်ပေါက်ကလေး
များကို နောက်မှာ ကာကွယ်ထားပြီး
ရဲရဲကြီး တင်းခံနေပုံရသည်။ တကယ့်
ရဲရဲတောက် ဝက်မကြီးပင်ဖြစ်၏။

တိရစ္ဆာန်ပင်ဖြစ်သော်လည်း
မိခင်စိတ်အပြည့်ရှိလေ၏။ သားပေါက်
များကို နောက်မှာ ထားပြီး မုဆိုးများ
အား စူးစူးရဲရဲကြီး စိုက်ကြည့်ကာ
လည်ချောင်းသံကြီးဖြင့် တဝေါဝေါ
ဟိန်းဟောက်နေလေ၏။ ကြောက်စိတ်
ကို ဝက်မကြီး၌ လုံးဝ မတွေ့ရပေ။
ထိုကြောင့် မောင်အေးချမ်းသည် ဝက်မ
ကြီးအား ကြည့်ရင်းဖြင့် သနားလာမိ
၏။ မိခင်စိတ်ကြီးသော ဝက်မကြီးကို

လည်း နားလည်လာမိသည်။ သို့သော်
လည်း မောင်အေးချမ်းက ဝက်မကြီး
အား သနားစိတ်ဖြင့် နားလည်နေမိ
သော်လည်း မုဆိုးများမှာမူ မုဆိုးစိတ်
သာ ရှိကြလေ၏။ မုဆိုးတို့၏ စာရိတ္တ
အတိုင်းသာ ပြုကြလေ၏။

ဦးစွာ သံချိုတ်ကြီးဖြင့် ဝက်ပေါက်
ကလေးတစ်ကောင်ကို ချိတ်ချွတ်ပြီး တင်
ကြလေသည်။ ထိုကြောင့် ဝက်ပေါက်
ကလေး၏ အော်သံ၊ ဝက်မကြီး၏
ဟိန်းဟောက်သံများဖြင့် တောလုံး ဆူ
ညံသွားလေသည်။ ဝက်မကြီးက သံ
ချိုတ်ကို လိုက်ကိုက်ရင်းဖြင့်ပင် ဘာမျှ
မတတ်နိုင်လိုက်ဘဲ ဝက်ပေါက်ကလေး
ကျွန်းနှုတ်ခမ်းကို ရောက်လာသည်နှင့်
အပေါ်မှ လှမ်းပြီး ထုသတ်လိုက်ကြရာ
ဝက်ပေါက်ကလေးသည် တအော်
အော်ဖြင့် အသက်ပျောက်သွားရလေ
၏။

ဝက်မကြီးသည် သားပေါက်
တစ်ကောင် သေဆုံးလိုက်ရပြီးနောက်
ထိုအဖြစ်ဆိုးသည် နောက် ကျန်သော
သားပေါက်တစ်ကောင်သို့ ကျရောက်
လာနိုင်သည်ကိုလည်း ကြိုသိနေပုံရ၏။
မုဆိုးများက သံချိုတ်ကြီးကို ထိုးချ
လိုက်သည်နှင့် ထိုသံချိုတ်ကြီးကို ဝက်မ
ကြီးက အပြင်းအထန် ခံကိုက်လေ
သည်။ သို့သော် ဘာမျှမတတ်နိုင်ဘဲ
နောက် ဝက်ပေါက်ကလေးတစ်ကောင်
သည်လည်း သံချိုတ်ဖျားမှာ ပါသွားရ
ပြန်သည်။

ထိုအခါ ဝက်မကြီးသည် သံကုန်
ဟစ်အော်လျက် ကျွန်းနံရံ မြေကမ်းပါး
ကြီးကိုသာ နှုတ်သီးဖြင့် ပြင်းပြင်း
ထန်ထန် ဆောင့်ထိုးလေသည်။ မြေ
ကမ်းပါးသည်လည်း တဝန်းဝန်းဖြင့်
ပြိုဆင်းလေ၏။ မုဆိုးများ ထိုးချလိုက်
သော သံချိုတ်ကြီးကိုလည်း နှုတ်သီး

ဖြင့် ဆတ်ခနဲ ဆတ်ခနဲ ဆက်ထုတ်
ထား၍ ဝက်မကြီးအား ချိတ်ပရစ်နေ
သည်။

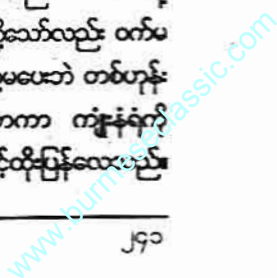
ထို့နောက် ဝက်မကြီးသည်
လည်ချောင်းသံကြီးဖြင့် တဝန်းဝန်း
ဟိန်းဟောက်လျက် ကျွန်းနံရံ မြေကမ်း
ပါးကြီးကို နှုတ်သီးဖြင့် ဆောင့်၍
ဆောင့်၍ ထိုးနေလေသည်။ ဝက်မကြီး
ဆောင့်ထိုးလိုက်တိုင်းလည်း မြေကမ်း
ပါးကြီးသည် တဝန်းဝန်းဖြင့် ပြိုဆင်း
လေ၏။

“ဟိုက်ကောင်တွေ... သံချိုတ်နဲ့
နဲ့ ချိတ်လို အဆင်မပြေရင် လုံတွေနဲ့
လှမ်းထိုးကြပါလား။ တော်ကြာ မြေပြို
တွေ ပုံလာပြီး မြေပြိုအတိုင်း ဝက်မ
ကြီး လျှောက်တက်ပြီး အပေါ်ကို
ရောက်လာလို့ ဒုက္ခရောက်လိမ့်မယ်”

ဟု မုဆိုးကြီးက သားနှစ်ယောက်
အား အော်ပြော၏။

မုဆိုးကြီးပြောသည့်အတိုင်းပင်
တကယ်ဖြစ်လာလေ၏။ ဝက်မကြီးက
တအားထိုးနှက် တိုက်ခိုက်နေသော
ကြောင့် ကျွန်းကမ်းပါးမြေသည် တဝန်း
ဝန်းပြာဖြင့် ထိုမြေပုံအတိုင်းပင် ဝက်မ
ကြီး လျှောက်တက်လာလေ၏။ ထို
နောက် ကျွန်းမြေကမ်းပါးကို တဝန်းဝန်း
ဖြင့် ထိုး၍ ဖြို၏။ ထိုးဖြိုလိုက်တိုင်း
လည်း ကျွန်းမြေကမ်းပါးသည် တဝန်း
ဝန်းဖြင့် ပြိုဆင်းလေသည်။

မုဆိုးလေးများကလည်း ဆန်ဖွယ်
သကဲ့သို့ပင် အားကောင်းမောင်းသန်
လုံကိုယ်စီဖြင့် ဝက်မကြီးအား ဆောင့်
ထိုးချကြလေ၏။ ဆောင့်ထိုးလိုက်တိုင်း
လည်း ဝက်မကြီးသည် အောက်သို့
ပြုတ်ကျသွား၏။ သို့သော်လည်း ဝက်မ
ကြီးသည် အလျှော့မပေးဘဲ တစ်ဟုန်
ထိုး ပြေးတက်လာကာ ကျွန်းနံရံကို
နှုတ်သီးဖြင့် ဆောင့်ထိုးပြန်လေသည်။

ဝက်မကြီး၏ ကိုယ်မှာလည်း လုံချက်များဖြင့် ရဲရဲနီနေလေပြီ။

ဝက်မကြီးသည် သည်းအူများထွက်ပြီး မျက်စိနစ်ဖက်မှာလည်း ကုန်းလျက် အပြင်ကို ထွက်နေလေပြီ။ ဝက်နှင့် မတူတော့ဘဲ သားတစ်တံကြီးကဲ့သို့ပင် ဖြစ်နေလေပြီ။

အဖြစ်အပျက်သည် ယုံနိုင်ဖွယ်ပင် မရှိအောင် ဖြစ်နေ၏။ ထူးဆန်းလွန်းလှ၏။ ဝက်မကြီးသည် အားကောင်းမောင်းသန် မုဆိုးလေး နှစ်ယောက်တို့၏ လုံဖြင့် ဆောင့်ထိုးနေကြသည့်ကြားကပင် ကျုံးကမ်းပါးအတိုင်း ကြောက်ခမ်းလိလိ မာန်ဖိုပြီး လျှောက်တက်လာနေ၍ အပေါ်သို့ ရောက်ရန်ပင် နိုးလာလေပြီ။ ထို့ကြောင့် မုဆိုးကြီးက မိုးရိမ်ပြီး အော်ပြောလေ၏။

“ဟိုက်ကောင်တွေ ဘယ်လိုဟာလဲ။ ထူးဆန်းလှချည့်လား။ မင်းတို့ ဝက်မကြီးက သေလည်း မသေပါလား။ မသေတဲ့အပြင် ပိုပြီးတောင်မှ ကြမ်းလာနေသေးတယ်။ ဒီအတိုင်း ဆက်ပြီးလုပ်နေကြလို့ ဖြစ်နိုင်ပါတော့မလား။ ဒါကြောင့် ဆက်မလုပ်ကြနဲ့တော့။ သစ်ပင်ပေါ်ကို ပြေးတက်ကြ။ ဝက်မကြီး ကျုံးနှုတ်ခမ်းပေါ်ကို ရောက်လာနေပြီ။ သစ်ပင်ပေါ်ကို မြန်မြန်ပြေးတက်ကြတော့။”

မောင်အေးချမ်းလည်း မုဆိုးများနည်းတူ သစ်ပင်ပေါ်ကို ပြေးတက်ရလေသည်။ မောင်အေးချမ်းတို့ သစ်ပင်ပေါ်ကို ရောက်သည်နှင့် ဝက်မကြီးသည်လည်း ကျုံးနှုတ်ခမ်းကို ရောက်လာပြီး အပေါ်သို့ တက်ကာ မုဆိုးများအား ဒေါသဖြင့် ဟိန်းဟောက်ပြီး လိုက်ရှာနေလေသည်။ မုဆိုးများလည်း သစ်ပင်ပေါ်ကို အရောက်မြန်၍ တော်ပေသေး၏။ သို့မဟုတ်ပါက တွေးဝံ့စရာ

ပင် မရှိပေ။

ဝက်မကြီးသည် ရူးရူးရဲရဲဖြင့် ရန်မူလျက် မုဆိုးများ တက်နေကြသော အပင်များကိုသာ တစ်ပင်ပြီး တစ်ပင် အစွယ်နှင့် ပက်လိုက်၊ ခေါင်းနှင့် တိုက်လိုက်ဖြင့် အကြိမ်ကြိမ်တိုက်ခိုက်နေလေ၏။ တစ်ကိုယ်လုံးမှာလည်း ကြည့်မကောင်း မြှင်မကောင်းလောက်အောင် သွေးနှင့်ရဲရဲဖြစ်နေပြီး မျက်လုံးများထွက်၊ သည်းအူများ တန်းလန်းကျနေသည့်တိုင်အောင် ဝက်မကြီးသည် သေလည်း မသေ ငွေ့မာန်လည်း မလျှော့ဘဲ မုဆိုးများကို အကြိမ်ကြိမ် ရန်မူတိုက်ခိုက်ခဲ့ပြီးမှ ကျယ်လောင်စွာဖြင့် အော်လျက် တောထဲသို့ ပြေးဝင်သွားလေသည်။

သို့မှ မုဆိုးများလည်း သစ်ပင်ပေါ်မှ ဆင်းလာရဲကြ၏။ မုဆိုးကြီး ဦးမောင်နီက သက်မတစ်ချက်ကို ချလိုက်ပြီး ပြောသည်။

“သောက်ကျိုးနည်း။ ဒီလိုဝက်မျိုးကို ငါ့တစ်သက်မှာ တစ်ခါမှတောင် မတွေ့ဖူးဘူး။ သေလောက်တဲ့ ဒဏ်ရာတွေ တစ်ကိုယ်လုံး ရနေတာတောင် မသေနိုင်ဘဲ လူတွေကို လိုက်ပြီး တိုက်ခိုက်နေသေးတယ်။ မျက်လုံးနှစ်လုံးဟာလည်း မရှိတော့ဘူး။ ဒါတောင် လူတွေကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး မြင်သလဲ မသိဘူးဟူး...”

မုဆိုးကြီးသည် ပြောရင်းက လေပူတစ်ချက်ကို မှုတ်ထုတ်လိုက်၏။ ထိုနောက် မောင်အေးချမ်းဘက်ကို ကြည့်ပြီးလည်း ပြောသည်။

“တကယ် မောင်အေးချမ်း။ ငါ့တစ်သက်မှာ ဒီလို တောဝက်မျိုး တစ်ကောင်မှ မတွေ့ဖူးဘူး။ ပြောလိုတောင် ယုံနိုင်စရာမရှိဘူး။ တစ်ကိုယ်လုံးမှာ သေလောက်တဲ့ ဒဏ်ရာတွေ

ဗရမ္မဖြစ်နေတာတောင် မသေတဲ့အပြင် လူတွေကို ရန်မူပြီး တိုက်ခိုက်နေတာတယ်။ တကယ်ဆန်းကြယ်တာပဲ”

ထို့နောက် မုဆိုးကြီးသည် ကိုယ်က ခွေးကို လက်နှင့် သပ်လိုက်ပြီး...

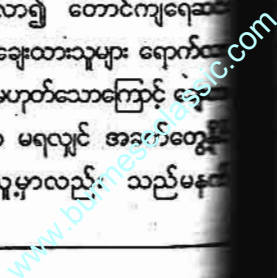
“ရှိစေတော့။ မိုးချုပ်တော့မယ်။ ဒီဝက်ကလေးနှစ်ကောင်ကို ထမ်းပြီး ပြန်ကြရအောင်။ မနက်ဖြန်မှ ဝက်မကြီးနောက်ကို ခြေရာခံပြီး လိုက်ကြည့်ဦးမယ်”

မောင်အေးချမ်း တောင်ယာထဲ ရောက်ပြီး နောက်နေ့မှာပင် မိုးအဆက်မပြတ်ရွာလာသည်။ မိုးလယ်ရာသီသို့ ရောက်လာ၍ မိုးက ပိုကောင်းသည်။ အအေးလည်း ပိုသည်။ မိုးမပြတ်ရွာနေသဖြင့် တောင်ကျရေသည်လည်း ဒလဟောဆင်းပြီး ကမ်းပြင်ကမ်းလျှံဖြစ်နေခဲ့သည်။

တောင်ကျရေ ကြီးသောကြောင့် အခြားတောင်ယာလုပ်သားများ ရွာထဲ ပြန်ပြီး ဆန်မယူနိုင်ကြ၍ မောင်အေးချမ်း၏ ဆန်ကိုသာ ဝိုင်းချေးပြီး မလိုက်ကြရာ သုံးရက်နှင့် ပြောင်စင်သွားလေသည်။ ထို့ကြောင့် သည်တွေင် မိုးပြတ်၍ တောင်ကျရေလျော့သဖြင့် တောင်ယာလုပ်သားများ ဆန်ယူရန် ရွာကို ဆင်းခဲ့ကြ၏။

သူများနည်းတူ မောင်အေးချမ်းလည်း ဆန်ယူရန် ရွာကို ဆင်းရမည်ဖြစ်၏။ ချေးယူထားကြသောလူများက ဆန်ကို စောင့်မျှော်နေ၍ မဖြစ်မီ မိုးထပ်ရွာလာ၍ တောင်ကျရေဆင်းလျှင် ဆန်ချေးထားသူများ ရောက်လာနိုင်ကြမည်ဟုတ်သောကြောင့် ချေးဆန်ကိုသာ မရလျှင် အခက်တွေ့သည်။ သူ့မှာလည်း သည်မနက်

ဆန်ပုံစားပြီးလျှင် ညနေစာအတွက် ဆန်မရှိတော့ပေ။

ထိုကြောင့် မောင်အေးချမ်းလည်း ဘာကို ဆန်ယူရန် ဆင်းရဲမည်ဖြစ်၍ အပြန် လက်ဆောင်အဖြစ် မျှစ်ချိုးရန် ဆိုင်းကြီးကို လွယ်ပြီး စမ်းပေါက် ဘာကျန်ဘက်ကို ထွက်လာခဲ့သည်။

မောင်အေးချမ်း၏ တောကျန်က မောင်အေးချမ်း၏ တောင်ယာနှင့် နီးပြီး မျှစ်လည်း ဆီသည်။ မောင်အေးချမ်း ပလိုင်ကြီးကို ထွယ်ပြီး စမ်းပေါက် တောကျန်ထဲကို ဆင်လိုက်သည်နှင့် အပုပ်နံ့ကို ရှူရှိုက် ခဲ့၏။ ထိုကြောင့် မျှစ်ချိုးရင်း အပုပ်နံ့ ထာသည် လေညာဘက်ကို မျှော်ကြည့် ထိုက်ရာ တအံ့တကြဖြစ်ပြီး မျက်လုံး မြူသွားမိ၏။ တစ်နေ့က ကျားထောင် ပြီး မုဆိုးများ လှံနှင့် ထိုးသတ်ကြသော် ထည်း မသေဘဲ လွတ်ထွက်သွားသော ဝက်မကြီးဖြစ်နေလေ၏။

မောင်အေးချမ်း နှာခေါင်းကို ထက်နှင့် ပိတ်ပြီး အနားသို့ ကပ်ကြည့် ၍ နား နှာခေါင်း ပါးစပ် မျက်စိပေါက် နှင့် ဒဏ်ရာ အမာဝတို့မှ လောက် ကောင်းများ တဖွားဖွားထွက်ကျနေ၏။ ဆင်ရိုင်းမများလည်း အဲဒါတွေနေသည်။ အပုပ်နံ့သည်လည်း ဆိုးဝါးလွန်းသည်။ ထိုကြောင့် မောင်အေးချမ်းသည် မျှစ် တစ်ပလိုင်ရအောင် မြန်မြန်ချိုးပြီး စမ်း ပေါက်တောထဲမှ ထွက်လာခဲ့လေ သည်။

သည်နေ့တွင် နေကလေးပွင့်၍ သာတောင့်သာယာရှိသည်။ သွား၍ လာ၍လည်း အဆင်ပြေသည်။ တောင် ကျရေအားနည်းနေချိန်ဖြစ်သောကြောင့် တောင်ကျချောင်းများကို ဖြတ်ကူးရာ တွင်လည်း သိပ်ပြီး အခက်အခဲမရှိပေ။

“ဟ...မောင်အေးချမ်းကြီး ရွာ

ကို ဆင်းတာထင်တယ်”

မုဆိုးကြီး ဦးမောင်နီက မေးခြင်း ဖြစ်၏။ မုဆိုးကြီးတို့ သားအဖသုံး ယောက်သည်လည်း မိုးလေသာသဖြင့် စား၊ လုံ လက်နက်ကိုယ်စီဆောင်ပြီး ခွေးတစ်အုပ်နှင့် အမဲလိုက်ရန် ထွက် လာခြင်းပင် ဖြစ်ပေမည်။

“ဟုတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော် ရွာ ကို ဆန်ယူမလို ဆင်းတာပါ။ ဆန် ၁၀ရက်စာယူလာတာ အခြား တောင် ယာသမားတွေက မိုးရေကြီးနေတုန်း ချေးယူပြီး စားလိုက်ကြလို့ ကုန်ပြီဗျ။ ဒါကြောင့် သူတို့ဆီက ချေးစားဆန်ကို မစောင့်နိုင်တော့ဘဲ ကိုယ်တိုင် ရွာကို ဆင်းတာပါ”

“အေး၊ အခုလို နေလေး ပူနေ တုန်း ရွာဆင်းပြီး ရိက္ခာစုဆောင်းထား ရင် အကောင်းဆုံးပဲ။ အခု တို့သား အဖတွေလည်း နေလေးပွင့်နေတုန်း အမဲလေဘာလေး ရမလားဆိုပြီး ထွက် လာကြတာလေ”

“ဪ...ဒါနဲ့ မုဆိုးကြီး တစ်နေ့ က ကျွေးကနေ လွတ်ထွက်သွားတဲ့ ဝက်မကြီးဟာ စမ်းပေါက် တောကျန် ထဲမှာ သေပြီး ပုပ်ရောင်နေတာကို ကျွန်တော် မျှစ်ချိုးရင်းနဲ့ တွေ့ခဲ့တယ်ဗျ”

“ဪ...”

ဟုဆိုကာ မုဆိုးကြီးသည် ပါးစပ် အဟောင်းသားဖြင့် မောင်အေးချမ်းအား တစ်ချက်ငေးကြည့်နေပြီး ခေါင်း တစ်ချက်နှစ်ချက်ညှိတ်ကာ...

“တို့သားအဖတွေ နောက်နေ့ မှနက် အဲဒီဝက်မကြီးကို လိုက်ရှာကြ သေးတယ်။ ဒါပေမယ့် မိုးက နှင်လား ငါလားကြီးနေတော့ ခြေရာပျောက် သွားလို့ လက်လျှော့ပြီး ထားခဲ့ကြရ တာ။ အခု နှင် စမ်းပေါက် တောကျန် ထဲမှာ သေနေတာကို တွေ့ခဲ့သလား”

“ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် စား လို့ ရမယ်တောင် မထင်တော့ဘူး အတော်လေး ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်ပြီး အနံ့ဆိုးတွေ ထွက်နေပြီ”

“သုံးလေးရက်တောင် ကြာသွား မှတော့ ဘယ်စားလို့ ရတော့မှာလဲ။ ပုပ်ပြီပဲ။ ဒါပေမယ့် အဲဒီ ဝက်မကြီးမှာ အစွမ်းတစ်ခုတော့ ရှိလိမ့်မယ်လို့ ထင်တယ်။ နှင်လည်း ကိုယ်တိုင်မြင် လိုက်တာပဲ။ ဘယ်လောက်ပဲ လုံနဲ့ ထိုးထိုး အသည်းတွေ အူတွေထွက်ပြီး မျက်လုံးနှစ်ဖက် ကန်းသွားတာတောင် ဘာမှမဖြစ်သလိုပဲ လူတွေကို ခုခံ တိုက်ခိုက်ပြီး ထွက်သွားတာလေ။ ဒါ ကြောင့် အဲဒီ ဝက်မကြီးကို ငါလေ့လာ ကြည့်ချင်တယ်။ နှင် လိုက်ပြနိုင်မလား”

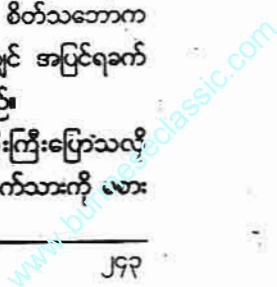
မောင်အေးချမ်း စဉ်းစား၏။ မုဆိုး ကြီးတို့ သားအဖများကို စမ်းပေါက် တောကျန်ရောက်အောင် လိုက်ပြနေ လျှင် အသွားအပြန် တစ်နာရီလောက် ကြာသွားနိုင်၏။ ရွာကိုလည်း စောစော ရောက်ချင်နေ၏။

“နှင်က ဝက်သားစားတဲ့ အကောင်လည်း မဟုတ်တော့ လိုက် မပြချင်လည်း နေပါ။ တို့ဘာသာပဲ သွားရာပြီး ကြည့်လိုက်ပါမယ်”

“အဲလိုလည်း မဟုတ်ပါဘူး မုဆိုးကြီးရာ။ မုဆိုးကြီးက လိုက်ပြပါ ဆိုရင် ကျွန်တော် ပြမှာပေါ့”

ဟု မောင်အေးချမ်းက ကတိ ပေးလိုက်၏။ သူတို့၏ ဝန်းကျင်တွင် တောင်ယာလုပ်ကိုင်နေရ၍ သူတို့နှင့် ဆန့်ကျင်သလိုဖြစ်မည်ကိုလည်း မလို လားပေ။ သူတို့၏ စိတ်သဘောက လည်း ကွက်သွားလျှင် အပြင်ရခက် သော သဘောရှိသည်။

ထိုပြင် မုဆိုးကြီးပြောသလို မောင်အေးချမ်းက ဝက်သားကို မစား

သူလည်း မဟုတ်ပေ။ ထိုနေ့က မုဆိုးကြီးပေးသော ဝက်သားများကို မယူခဲ့ခြင်းမှာ ဝက်ကလေးနှစ်ကောင်နှင့် ဝက်မကြီးတို့၏ အဖြစ်ကို ကြည့်ပြီး စိတ်မကောင်း၍သာ ဖြစ်၏။

မောင်အေးချမ်းသည် မျှော်လင့်ကြီးကို လမ်းဘေးတွင် ချထားခဲ့ပြီး စမ်းပေါက် တောကျွန်ဘက်ကို မုဆိုးကြီးတို့ သားအဖသုံးယောက်တို့အား ခေါ်လာခဲ့၏။ တောင်ခြေသို့ ရောက်လျှင် ဝက်မကြီး သေနေသည့်နေရာကို မှန်းပြီး လျှောက်တက်ကြသည်။ သို့သော် အနားသို့ ရောက်၍ ကြည့်လိုက်ကြရာ ဝက်မကြီးမှာ မောင်အေးချမ်း တွေ့ခဲ့စဉ်ကကဲ့သို့ မဟုတ်တော့ဘဲ ပြန်ရှင်ပြီး ရပ်လျက် ဝင်းဝင်းတောက်နေသော မျက်လုံးများဖြင့် မုဆိုးများကိုသာ စိုက်ကြည့်နေလေသည်။

ထို့ကြောင့် မောင်အေးချမ်း တအံ့တဩဖြစ်သွားရသလို၊ မုဆိုးကြီးတို့ သားအဖသုံးယောက်သည်လည်း မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်သွားကြလေသည်။ ထိုနောက် မုဆိုးကြီးကလည်း အံ့ဩသံဖြင့် ပြော၏။

“ဟဲ့ - မောင်အေးချမ်း၊ နင်ပြောတုန်းက ဝက်မကြီး သေပြီး ပုပ်ပွနေပြီ ဆို၊ အခုတော့ ဘယ်မှာသေလို့လဲ။ နင်ပြောတာနဲ့ တခြားစီပါလား။”

“ဟုတ်ပါတယ် မုဆိုးကြီး။ ကျွန်တော်တွေ့ခဲ့တုန်းက ဝက်မကြီးဟာ သေပြီး ပုပ်ပွနေတာ အမှန်ပါ။ မမှန်တဲ့ စကားကို ကျွန်တော် မပြောပါဘူး။”

“ဒါဆိုရင် ဘယ်မှာလဲဝေ။ နင်တွေ့ခဲ့တဲ့ ဝက်သေ”

မောင်အေးချမ်းမှာ ဝက်သေကို မပြနိုင်၍ အခက်တွေ့ရလေ၏။ ထို့ကြောင့် ဘာပြောရမှန်းမသိဖြစ်ကာ

လက်ရာခြေရာများကိုသာ ထောက်ပြရလေသည်။

“ကျွန်တော်ပြောတာ အမှန်ပါ မုဆိုးကြီး။ မယုံရင် ကျွန်တော် ချီးထားခဲ့တဲ့ မျှစ်ငှက်တွေကို ကြည့်ပါ။ မဟုတ်ဘဲ ကျွန်တော်ပြောပါ့မလား။ အဲဒီအချိန်က ဝက်မကြီးဟာ သေပြီး ပုပ်ပွနေတာ အမှန်ပါပဲ။”

မုဆိုးကြီးသည် ဝက်မကြီးအား စိုက်ကြည့်နေရင်းက သက်မတစ်ချက်ကို ချ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်များကိုလည်း ကွက်ခနဲ ကွက်ခနဲ ကြည့်လိုက်၏။ ထိုနောက် ပြူးကျယ်သော မျက်လုံးများဖြင့် သက်မတစ်ချက်ကို ထပ်ချလိုက်ပြီး ပြောသည်။

“ဒါဆိုရင် ထူးတော့ ထူးနေပြီဝေ။ ကျွန်မှာ လုံနဲ့ ထိုးသတ်ကြလို့ မသေကတည်းက အတော်လေးပဲ ထူးဆန်းနေတယ်လို့ ထင်နေခဲ့တာ။ အခုတော့ ပိုပြီးတောင်မှ ထူးဆန်းတာကို တွေ့နေကြရပြီ။ ဒီတော့ တို့ကလည်း အထူးဂရုစိုက်ကြမှ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ အကြီးကောင်... ဝက်မကြီးကို လေးနဲ့ ပစ်သတ်လိုက်စမ်း။”

သားကြီးဖြစ်သော မုဆိုးလေးသည် သူ့ဖခင် မုဆိုးကြီး အမိန့်ပေးလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် နောက်ကြောမှာ လွယ်ထားသော လေးကို ရှောင်ကန်သို့ ပြောင်းကိုင်လိုက်ပြီး ဘူထဲမှ ပြားဆူးကို ဆွဲနုတ်ရုံ ရှိသေး၏။ ဝက်မကြီးသည် ကျယ်လောင်စွာဖြင့် တစ်ချက် ဟိန်းဟောက်လိုက်ပြီး လေကဲ့သို့ လျင်မြန်သောအဟုန်ဖြင့် မုဆိုးလေးအား ပြေးဆောင်ပက်လိုက်လေသည်။ ထို့ကြောင့် မုဆိုးလေးမှာ ဘာမျှ လုပ်ချိန်မရလိုက်ဘဲ ဝက်မကြီး၏ နှုတ်သီးအစွယ်ဖျားမှာ ငြိမ်သွားပြီး စိုက်တစ်ပြိုင်လုံး ဟင်းလင်းပွက်လျက်

ချောက်ထဲသို့ လွင့်စဉ်ကျသွားလေသည်။

ထိုနောက် ဝက်မကြီးသည် ရှေးနည်းတူပင် အငယ် မုဆိုးလေးအား ပြေးထိုးဆောင်ပြန်လေသည်။ ဖခင်မုဆိုးကြီးမှာလည်း သားနှစ်ယောက်၏ အဖြစ်ကို မည်ကဲ့သို့ ဝင်ကူရမှန်းမသိဖြစ်နေစဉ်တွင် ဝက်မကြီး၏ နှုတ်သီးဖျားမှာ ပါသွားပြန်၏။

မောင်အေးချမ်း ဘာလုပ်၍ ထူးရမှန်းမသိ။ ထွက်ပြေးရမလား။ သူပင်ပေါ်ကိုပင် ပြေးတက်ရမလား။ အကြောက်လွန်ပြီး ဝေခွဲမဖြစ်ထားငေးတောင်ရပ်နေမိ၏။ ဝက်မကြီးသည် ကား မောင်အေးချမ်းကို ဘာမျှမထင်ပေ။ ရန်မှခြင်း၊ စောင်းမြောင်းခြင်း အလျဉ်းမရှိဘဲ မုဆိုးကြီးတို့သားအဖသုံးယောက်တို့ကိုသာ သဲသဲမဲမဲ တိုက်ခိုက် သတ်ဖြတ်နေလေသည်။

မောင်အေးချမ်းလည်း တောင်တောင်ကြီး ရပ်နေမိရာမှ သတိဝင်ထကာ လာလမ်းအတိုင်း တစ်ချိုးတည်လှည့်ပြေးလေသည်။ ဦးစွာ တောင်မင်းကြီး၏ စံရာ အိမ်တော်ဘက်ကို ခြေသည်။ အရေးက ကြီးနေပြီဖြစ်၍ တောင်မင်းကြီးမှတစ်ပါး အခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဣတ်စွကြီးကို လိုက်မိဖြေရှင်းပေးနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်။

စိုင့်ဘောင် ချင်းလူမျိုးများမှာ ယနေ့တိုင်အောင်ပင် ကိုယ်မင်းကိုယ်ချင်းဖြင့် အုပ်ချုပ်ပြီး နေထိုင်လျက်ရှိသည်။ နိုင်ငံပိုင် မင်းအစိုးရကိုလည်း အခွန်ဘဏ္ဍာဆက်မြဲ ဆက်ကြသည်။ သူတို့၏ အုပ်ချုပ်ပုံမှာ ဘုရင်စနစ်ဖြစ်သည်။ တောင်မင်းကြီး နတ်ရွာစံလျှင် သားတော်ကြီးကပင် အမွေဆက်ခံပြီး တောင်မင်းအဖြစ် အုပ်ချုပ်ရသည်။

မောင်အေးချမ်း တောင်မင်းကြီး

အိမ်ကို ရောက်သွားလျှင် ဖြစ်ကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

လေးပြင်လေးရပ်တွင် တောင်ယာအလှုပ်ခွင် ဝင်နေကြသော စိုင်းဆောင်များသည်လည်း တစ်အောင်အကြာမှာ လေး လှံ လက်နက်ကိုယ်စီ စွဲကိုင်လျက် တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ရောက်လာကြလေသည်။ ဆောင်မင်းကြီးက လှံလှံစီ စမ်းပေါက်တောဘက်ကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး ပြောလိုက်။ မောင်အေးချမ်းကို လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်နှင့် စိုင်းဆောင်စကားဖြင့် ပြောပြလိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့် နားထောင်နေကြသော စိုင်းဆောင်အားလုံး “ဟင် ဟာ” ဖြစ်ကုန်ကြလေသည်။ ထို့နောက် ဆောင်မင်းကြီးက မောင်အေးချမ်းအား ပြော၏။

“ကဲ - လူလေး၊ အခင်းဖြစ်ပွားတဲ့ နေရာကို နင်ကိုယ်တိုင် လိုက်ပြပေးစမ်း။ နင် ဘာမှမခိုးရိမ်နဲ့၊ ကြောက်ရောလည်း မလိုဘူး။ နင့်အနားမှာ အမြဲတမ်း လက်နက်အပြည့်အစုံနဲ့ သက်တော်စောင့် လေးယောက်ထားပေးမယ်။ ကိုင်း... သွားကြစို့”

မောင်အေးချမ်း မျက်လုံး ကျယ်သွား၏။ ကြောက်စိတ်မှ မပြေသေး။ ယခုတစ်ဖန် ထိုနေရာကို သွားရပေဦး ဆိုဟုဆို၍ ကြက်သီးမွေးညင်းများပင် ထောင်ထဲသွားမိသည်။ သို့သော်လည်း ထက်နက်ကိုင် လေးယောက် ထားပေး ဆို၍ အနည်းငယ်မျှတော့ ကြောက်စိတ်လျော့သည်။

ထို့နောက် ခပ်သုတ်သုတ်ပင် စမ်းပေါက် တောကျွန်းဘက်ကို ထွက်လာခဲ့ကြ၏။ တောင်မင်းကြီးအပါအဝင် လူဦးရေ ၃၅ယောက် ပါလာ၏။ မောင်အေးချမ်းနှင့် တောင်မင်းကြီးမှ တစ်ပါး ကျန်သောလူအားလုံးမှာပင် ဓား၊ လှံ လက်နက်များ ပါလာကြ၏။ တောင်ခြေသို့ ရောက်လျှင် စမ်းပေါက် တောကျွန်းကို လှံကျဲဖြင့် ဝိုင်းထားလိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် တောင်မင်းကြီးက မောင်အေးချမ်းအား ပြောသည်။

တောင်မင်းကြီးသည် ကျောက်ဖျာကြီးပေါ် တက်ထိုင်ကာ မောင်အေးချမ်း နားမလည်နိုင်သော စကားများဖြင့်သာ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်နေလေသည်။ မောင်အေးချမ်းလည်း တောင်မင်းကြီး ထည့်ပေးလိုက်သော လူလေးယောက်ကို ဦးဆောင်ပြီး စမ်းပေါက် တောကျွန်းထဲသို့ ဝင်လာခဲ့၏။

တောထဲကို ဝင်၍ တောင်ခါးပတ်သို့ ရောက်လျှင်ပင် မောင်အေးချမ်းက ချောက်ကမ်းပါးယံ၌ အသက်ကင်းနေသော မုဆိုးလေးတစ်ယောက်၏ အလောင်းကို အသံတိတ် လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် မုဆိုးများလည်း အလောင်းကို လှမ်းကြည့်ပြီး မျက်စိမျက်နှာ ပျက်သွားကြ၏။ အလောင်းက ယင်အုံပင် ပြနေချေပြီ။

မုဆိုး လေးယောက်တို့သည် အလောင်းကို ဘအောင်လေး ကြာအောင် ဝေးစိုက်ကြည့်လိုက်ကြပြီးနောက် အသက်ကြီးဟန်တူသော မုဆိုးက အသံတိတ် မေးဆတ်ပြပြီး မောင်အေးချမ်းအား ရှေ့ကို ဆက်သွားခိုင်းသည်။

ထို့နောက် သားငယ်ဖြစ်သော မုဆိုးလေး၏ အလောင်းကို တွေ့ရပြီး

နောက်ဆုံးတွေ့ရသည်မှာ ဖခင် မုဆိုးကြီး၏ အလောင်းပင် ဖြစ်သည်။

အလောင်းသုံးလောင်းလုံးသည် ကြည့်ရက်စရာမရှိ။ စိုက်များလည်း ဟင်းလင်းပွင့်ပြီး သည်းအူများ ပြန့်ကျဲလျက် အခြင်ဆိုးစွာဖြင့် ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်နေကြလေသည်။ ညှိစိုစိုအနံ့ဆိုးများထွက်ပြီး ယင်ကြီးများလည်း အနံ့နေကြလေပြီ။

အလောင်းသုံးလောင်းကို ရှာဖွေတွေ့ပြီးနောက် ဝက်မကြီးကို လိုက်ရှာကြ၏။ ထိုအခါ မောင်အေးချမ်း မျှစ်ချိုးစဉ်က တွေ့ခဲ့ရသော နေရာမှာပင် ဝက်မကြီးကို ပုပ်ပွလျက် တွေ့ရပြန်လေသည်။ ထို့ကြောင့် မောင်အေးချမ်းမှာ အလွန်အမင်း တအံ့တကြဲဖြစ်သွားရလေ၏။ ထူးဆန်းလွန်းဘိသည်။ ပြော၍ပင် ယုံနိုင်စရာမရှိပေ။

“ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း မျှစ်ချိုးလာတုန်းကလည်း ဝက်မကြီးသေပြီး ပုပ်ပွနေတာကို တွေ့ရလို့ မုဆိုးကြီးတို့သားအဖကို သွားပြောတာဗျ။ ဒါပေမယ့် မုဆိုးကြီးတို့ သားအဖနဲ့ အတူပြန်လာကြတဲ့အခါ ဝက်မကြီးဟာ ပြန်ရှင်နေပြီး မုဆိုးကြီးတို့ သားအဖကို ပက်သတ်လိုက်တာပဲ။ ပြီးတော့ အခု ပြန်သေနေပြန်ပြီလေ”

မုဆိုး လေးယောက်တို့သည် နာခေါင်းများကို လက်နှင့် ပိတ်ကာ ပုပ်ပွနေသော ဝက်မကြီးကို ဘအောင်ကြာအောင် စိုက်ကြည့်နေကြပြီးနောက် တောင်မင်းကြီးနှင့် တောင်ကို ပတ်ဝိုင်းပြီး စောင့်ကျန်နေခဲ့ကြသော လူအားလုံးတို့အား ခေါ်လိုက်လေသည်။ ထိုနောက် တိုးဝှေ့ရောက်ရှိလာကြပြီး ဝိုင်းအုံကြည့်ကြသည်။ လူသေအလောင်းများကိုလည်း သွားစစ်ကြည့်ကြသည်။ “ဟုတ်ပါလား။ သုံးလောက်လုံး

ဝက်ပက်လို သေသွားကြတာ အမှန်ပဲ။ ဒဏ်ရာတွေကလည်း ဝက်ပက်တာ ချည်းပဲ။ ဒါပေမယ့် ဝက်သေက ဘယ် လိုလုပ်ပြီး ထပက်ရတာလဲ။ အဲဒါ စဉ်းစားစရာပဲ”

ဟု ပြောပြီး တောင်မင်းကြီး သည် နှုတ်ခမ်းမွှေးကို လက်နှင့် ပွတ် ပြီး တအောင့်ကြာအောင် စဉ်းစားနေ လေသည်။ ထို့နောက်မှ မောင်အေးချမ်း အား မေးသည်။

“လူကလေး... မုဆိုး မောင်နီတို့ သားအဖတွေဟာ တောဝက်ကို ကျိုး ထောင်ပြီး သတ်ကြတုန်းက နင် အဲဒီ အနားမှာ ရှိသလား”

“ဟုတ်ကဲ့၊ တောင်မင်းကြီး။ ကျွန်တော်ရှိပါတယ်”

“ဒီတော့ ဝက်ကလေးနှစ်ကောင် ကိုသာ ရလိုက်ကြပြီး ဝက်မကြီး လွတ် ပြေးသွားတယ်ဆိုတော့ အဲဒီတုန်းက နင် မြင်လိုက်ရတဲ့ အတွေ့အကြုံလေး ပြောပြပါ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဝက်ပေါက်ကလေး နှစ်ကောင်ကို အရင် သံချိတ်ကြီးနဲ့ ချိတ်ဆွဲတင်ယူပြီး သတ်လိုက်ကြပါ တယ်။ ဝက်မကြီးအလှည့်ကို ရောက် တဲ့အခါ သံချိတ်နဲ့ ချိတ်လို မရလောက် အောင် ကာကွယ်ထားရင်းက ကျိုး ကမ်းပါးကို နှုတ်သီးနဲ့ ဆောင့်ထိုးလို့ ပြိုကျလာတဲ့ မြေပြုအတိုင်း လျှောက် တက်လာတာကို လုံတွေနဲ့ ထိုးချကြ ပေမယ့် မသေဘူးဗျ။ သည်းအခုတွေ ထွက်ပြီး ဖျက်လုံးတွေလည်း ကန်းသွား ပေမယ့် မသေတဲ့အပြင် အပေါ်ကို ရောက်လာတဲ့ ကျွန်တော်တို့ သစ်ပင် ပေါ်ကို တက်ပြေးကြရတယ်။ ဒီတော့ မှ ဝက်မကြီးလည်း တောထဲကို ဝင် သွားတာပါ”

တောင်မင်းကြီးသည် မောင်အေး

ချမ်း ပြောပြသည်ကို တစ်လုံးချင်း နား ထောင်နေပြီးနောက် ခေါင်းတစ်ချက် နှစ်ချက်ညှိတ်ကာ ...

“အဲဒါ သားဇောကြောင့်ပဲကွယ် တို့၊ သားတွေကို သူ့ရှေ့မှာ တစ်ကောင် ပြီး တစ်ကောင် သတ်နေတာကို မြင် လိုက်ရတော့ မိခင်ပဲကွယ်၊ ဘယ်လို လုပ်ပြီး ခံစားနိုင်ပါ့မလဲ။ ဒါကြောင့် ဒေါသလွန်ကဲပြီး သဲသဲမဲမဲ ခံတိုက်တာ ဖြစ်မယ်။ ခုခံတိုက်ရင်းက အသက် ထွက်သွားပြီးနောက် ချက်ချင်း တစ်ပြိုင် နက်ဆိုသလို ဖုတ်ဝင်သွားပြီးမှ ဆက် လက် ခံတိုက်နေတာလည်း ဖြစ်မယ်။ ဖုတ်ဝင်တာကို အပမှီတယ်လို့လည်း ခေါ်တယ်”

ဟု တောင်မင်းကြီးက ရှင်းပြ၏။ ထို့နောက် မောင်အေးချမ်းအား...

“လူကလေး... နင်ရော ဝက် သတ်တာမှာ မပါဝင်ဘူးလား”

မောင်အေးချမ်းက ချက်ချင်း ခေါင်းခါငြင်းလိုက်ပြီး...

“မပါပါဘူး၊ တောင်မင်းကြီး။ ကျွန်တော် မုဆိုးတွေဆီက ဝက်သား ပေးတာတောင် မယူလိုက်ပါဘူး”

ဟု အမှန်အတိုင်းပြောပြလိုက် သည်။

“တော်သေးတာပဲ။ နင်လည်း မုဆိုးများနည်းတူ ဝက်သတ်၊ ဝက်သား စားတဲ့အထဲမှာသာ ပါဝင်ရင် ခုလောက် ဆို မုဆိုး မောင်နီတို့သားအဖနည်းတူ ယင်ကောင်တွေ အံ့နေတော့မှာပဲ”

မောင်အေးချမ်း ကြက်သီးထ သွားမိ၏။ တောင်မင်းကြီးပြောသည် အတိုင်းသာဆိုလျှင် ဝက်မကြီး သေနေ သည်ကို မောင်အေးချမ်းက စတွေ့ သောကြောင့် ဦးစွာ ဝက်မကြီး၏ ကလဲစားချေခြင်းကို ခံရနိုင်သည်။ ငရဲ ကို ကြောက်၍ ဝက်များကို မသတ်ရ

သဖြင့် အကုသိုလ်မှ လွတ်ငြိမ်း သော်လည်း မုဆိုးကြီးတို့ သားအဖ သော ဝက်ကလေးများ၏ အသား စားခဲ့မိလျှင်ပင် မလွဲမသွေ ထင်ခဲ့ ၍ လက်စားချေ တိုက်ခိုက်ခြင်း ခံရပေလိမ့်မည်။

“ဒီတော့ နင်တို့ လူငယ်က မှတ်ထားကြပေ။ အစွဲဆိုတာ အဲဒါ အစွဲတွေအားလုံးထဲမှာ သားသတ် က အကြီးဆုံးပါပဲ။ ဒီဝက်မကြီး သူ့သားပေါက် နှစ်ကောင်ကို သူ့ချေ ရက်ရက်စက်စက်ကြီး အသတ်ခံ ခဲ့ရတာကို မြင်လိုက်ရတော့ ကြီး ကျယ်ကျယ် နာကြည်းပြီး ဒေါသထွက် သွားလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်အထက် ကိုယ် မငဲ့ဘဲ ရဲရဲကြီး ခံတိုက်ရင်း အသက်ထွက်သွားတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ဖုတ်ဝင်သွားတာကို မုဆိုး မောင်နီ မသိလိုက်တာ ဖြစ်မယ်။ လူငယ်က မသိရင် တော်သေးတယ်။ မောင်နီ မသိလိုက်တာက ဆိုးတာ မုဆိုး မောင်နီသာ သိလိုက်ရင် အခု အဖြစ်ဆိုးမျိုးနဲ့ ကြုံရမှာမဟုတ်ဘူး အခုတော့ အားလုံး ကြည့်မကောင် ရှုမကောင်းဖြစ်ကုန်ကြပြီ”

ဟု ပြောပြီး တောင်မင်းကြီး လည်းရှာသည်။

ထို့အပြင် ဘာမျှလည်း မတင် နိုင်ကြတော့ပေ။ ထို့နောက် မုဆိုးကြီး တို့သားအဖ အလောင်းသုံးလောင်းနဲ့ ပယ်ပွဲနေသော ဝက်မကြီးအသေကောင် ကိုပါ မြေမြှုပ် သင်္ဂြိုဟ်ပြီး ဆုတောင်း အမှုဝေကာ ထိုနေရာမှ ပြန်လာခဲ့ကြ လေသတည်း။

* * *
မင်းလှိုင်စိန်

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၆ ခုနှစ် နှစ်ဆန်းအခါ အထူးယတြာ ထို့ သုတပျိုး (B.S.၉)

မကြာမီကာလတွင် မဟာသင်္ကြန်ကာလ ကျရောက်
ဆွဲယူခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မဟာသင်္ကြန်ကာလမှာ မြန်မာ
သက္ကရာဇ်အရ နေ့ရက်အပြောင်းအလဲရှိသော်လည်း အင်္ဂလိပ်
နှစ်အရ ပြီး ၁၃၇၆ အကြိုနေ့ စတင်ယူထားသည်။
နှစ် ၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ နှောင်းတန်ခူးလဆန်း ၁၅ရက်(၁၄-
၁၄)နေ့တွင် မဟာသင်္ကြန်ကျသည်။ တနင်္လာနေ့တွင်
သင်္ကြန်ကျ၍ ပြီးလ ၁၆ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ သင်္ကြန်တက်
သည်။ အတက်နေ့နှင့် တိုက်ဆိုင်သော ဗုဒ္ဓဟူးသားသီးများ
အာစာစားသည်။ အာစာစားလျှင် ကျန်းမာရေးညံ့တတ်သည်
သင်္ကြန်စာက ဆိုသည်။ ၁၇-၄-၂၀၁၄ ရက်နေ့သည်
နှစ်ဆန်း ၁ရက်နေ့ဖြစ်သည်။ ကြာသပတေး ဆန်းသော
ပြည့် ပညာရှင်၊ ပညာရေး၊ ပညာတတ်တွေ တိုးတက်လာ
သည်။ ပညာဦးစီး ဆောင်ရွက်သူတွေ အောင်မြင်မှု ရမည်။
အာဘုတ်မှာ ၄-ကြွင်းဖြစ်၍ ၅တေး-ပုတီးဖြစ်သည်။ ပုတီး
ပေါ်ထုတ်ရမည်။ မိမိ သိ/တတ်ထားသော ပညာများကို
အများအကျိုး နိုင်ငံအကျိုးအတွက် ဖော်ထုတ်အသုံးပြုသင့်
သည်။

သင်္ကြန်ကာလမတိုင်မီ ကြိုတင်ထုတ်ဝေသော ဂန္ဓီရ
ညာရပ်ဆိုင်ရာ မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်များတွင် သင်္ကြန်နှင့် ပတ်
သက်သော အထူးဆောင်းပါးများ ရေးသားဖော်ပြပေးလေ့ရှိ
သည်။ စာရေးသူလည်း ၁၀နှစ်ကျော်ကာလ မဂ္ဂဇင်းသုံးလေး
တွင် ဂျာနယ်သုံးလေးဆောင်တွင် ရေးပေးရပါသည်။

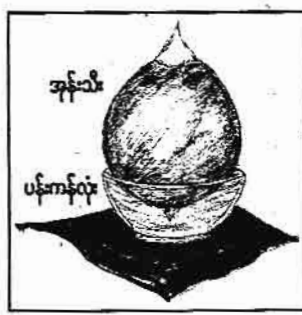
ထို့ကြောင့် အကြောင်းအရာလည်း မထပ်၊ စာဖတ်
ဆိုင်ရာလည်း အကျိုးရှိစေမည့် ဆောင်းပါးများကို ဦးစားပေး
ရေးသားဖော်ပြပေးပါသည်။

ယခု ၁၃၇၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနှစ်ဆန်း ၁ရက်အတွက်
ဆန်းပညာလာ အထူးဓာတ် ယတြာကို ရေးသားဖော်ပြပေး
ထိုက်ပါသည်။ ကိုယ်တိုင်ပြုလုပ်နိုင်ကြစေရန် ရည်ရွယ်ပါ
သည်။ စာရေးသူ ဟောခန်းတွင် နှစ်စဉ် ပြုလုပ်ပေးနေကျ

ဓာတ်ယတြာဖြစ်သည်။ တစ်နှစ်စာ ကျန်းမာရေး၊ ဘေးဥပါဒ်
အန္တရာယ်ကင်း အနှောင့်အယှက် ပယောဂအမျိုးမျိုးကင်းပြီး
ကျန်းမာစေသော ယတြာဖြစ်သည်။ စီးပွားရေး တိုးတက်စေ
သော ယတြာမဟုတ်ပါ။ ထိုယတြာချေပြီးသူ (၁၀)ယောက်
တွင် (၈)ယောက် ကျန်းမာသည်။ ရာနှုန်းပြည့်ကောင်းပါ
သည်။ အသက်ပသေစေရာ၊ ဖျားနာရောဂါဝေဒနာ မဖြစ်စေရ
ဟု အာမခံခြင်း မပြုနိုင်ပါ။ ဆရာအစဉ်အဆက် ပြုလုပ်လာ
သော နှစ်ဆန်းအခါ အထူးဓာတ်ယတြာဖြစ်၍ ယုံကြည်စွာ
ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။

ဤယတြာကို "အုန်းသီး ဝါးစပ်ဖွင့် ယတြာ" ဟုလည်း
ခေါ်သည်။ နှစ်တစ်နှစ်၏ အစပိုင်းတွင် စတင်ပြုလုပ်သော
ကြောင့် တစ်နှစ်စာ ကျန်းမာရေးအတွက် ရည်ရွယ်ထားပါ
သည်။ လိုအပ်သော ပစ္စည်းများမှာ -

- (၁) အုန်းသီးတစ်လုံး၊
  - (၂) မွှေးနံ့ကိုင်းတစ်ကိုင်း၊
  - (၃) ချည်မန်းကွင်းနှစ်ကွင်း၊
  - (၄) အထက်ဆောင်ပန်း၊ အောက်နင်းကြမ်း၊
  - (၅) ဆံပင်၊ လက်သည်း၊ ခြေသည်း တို့ဖြစ်သည်။
- (၁) အုန်းသီးတစ်လုံးဆိုသည်မှာ အခွံချွတ် အုန်းသီး
ဖြစ်သည်။ ပါးစပ်နေရာကို ဖွင့်၍ အုန်းဆံအဆိုဖြင့် ပြန်ပိတ်
ထားရမည်။

(ပန်းကန်လုံးမှာ အုန်း
သီးပေါ်အောင် ခံထား
ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။
အခြားခွက်နှင့်လည်း
ထည့်၍ရသည်။)

(၂) မွေးနံ့ကိုင်းဆိုသည်မှာ တနင်္ဂနွေ-အုန်း၊ တနင်္လာ-ကံ့ကော်ကိုင်း၊ အင်္ဂါသားသမီးဆိုပါက ဆီး (သို့မဟုတ်) တော်စိမ်းပင်၊ ဗုဒ္ဓဟူး- ဝါး/ရွက်လှ၊ ကြာသပတေး - ပျဉ်းမကိုင်း၊ သောကြာ - သီဟိုဠ်၊ စနေ-ထန်း/ဒါန်း(လက်တစ်တောင်ခန့်၊ အနည်းဆုံး တစ်ပေခန့်)။

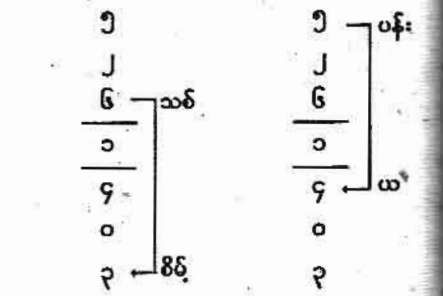
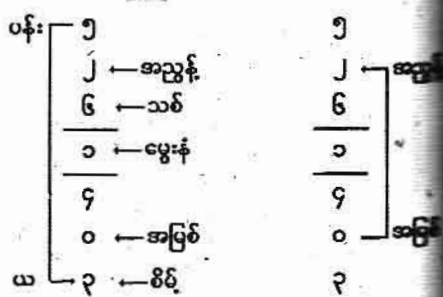
(၃) ချည်မန်းကွင်းဆိုသည်မှာ ကိုးပင်၊ ကိုးထုံး နှစ်ကွင်း ဘယ်ညာ လက်တစ်လံအထက်၊ တစ်ထွာခန့် ပိုဆွဲပြီး ဉာဏ်အပြန်အလှန်ဆွဲပြီး ဖြတ်လိုက်ပါ။ တစ်ထွာခန့်အကွာမှာ တစ်ထုံးထုံးပါ။ ချည်သော အစနစ်စသည် တစ်ထုံးမှတ်ယူပါ။

အပ်ချည်အဖြူရောင်ဖြင့် ချည်မန်းကွင်းပြုလုပ်ရာတွင် ဘုရားဂုဏ်တော်၊ ဂါထာ လုံးဝ မရွတ်ဆိုရပါ။ ခြေဖြင့် ကျော်ရသဖြင့် အပြစ်ကြီးသည်။ ဤနည်းမှာ လောကီနည်းသက်သက်ဖြစ်သည်။ လူမျိုး၊ ဘာသာမရွေး ပြုလုပ်နိုင်သည်။ ဘာသာရေးနှင့် မဆက်နွယ်ပါ။ ဝါသနာပါ၊ ယုံကြည်လျှင် ပြုလုပ်နိုင်သည်။ အချို့ ယတြာမချေခင် ဘုရားရှိခိုး ပူဇော်ကြသည်။ မိမိကိုးကွယ်ရာ ဘာသာအလိုက် ကိုးကွယ်ပူဇော်တာ အပြစ်မရှိပါ။ ယတြာတွင် ဂါထာ၊ မန္တန်ရွတ်ဖတ်ခြင်း လုံးဝ မပါရှိပါ။ ရောနှောမပြုလုပ်ရ။ မဟာဘုတ် ပါရဂူ (ဆရာကြီး ဦးကြာမြင့်)၏ ဝါဒဖြစ်သည်။

(၄) အထက်ဆောင်ပန်း၊ အောက်နင်းကြမ်းမှာ အရေးကြီးသည့် မိမိကိုယ်ပိုင် နှင်းတွဲ အထက်/အောက် သိထားရမည်။ မူလမဟာဘုတ် မရဏနှင့် ရာဇပွား အမြစ်အညွန့်တွဲ။ မူလမဟာဘုတ် ပုတီးနှင့် သိုက်ဖွား ပန်းယတွဲ။ မူလမဟာဘုတ်နှင့် ဘင်္ဂါ၊ အထွန်း၊ အဓိပတိဖွား သစ်စိမ်းတွဲ။

တနင်္ဂနွေ-မရဏနှင့် ရာဇပွား ဆိုပါက အထက်ဆောင်ပန်း ကံ့ကော် ၁၅ညွန့်၊ အောက်နင်းကြမ်း ထန်း ၁၀ ညွန့်ဖြစ်သည်။ ပုတီးနှင့် သိုက်ဖွားဆိုပါက အထက်ဆောင်ပန်း ပျဉ်းမ ၁၉ရွက်၊ နင်းကြမ်း ရွက်လှ ၁၇ရွက်၊ ဘင်္ဂါ၊ အထွန်း၊ အဓိပတိဖွားဆိုပါက အထက်ဆောင်ပန်း သီဟိုဠ် ၂၁ရွက်၊ နင်းကြမ်း တော်စိမ်း ၈-ရွက် ပြုလုပ်ရမည်။

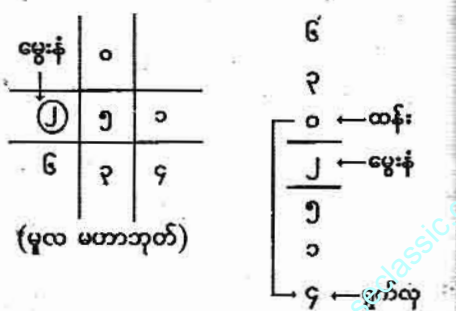
ကျန်နေ့များလည်း ထိုပုံစံအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။ အထက်ဆောင်ပန်းကို သန့်ရှင်းအောင် ပြုလုပ်ဘုရားစင်ရှေ့ (သို့မဟုတ်) အမြင့်တစ်နေရာတွင် တင်ထားအောက်နင်းကြမ်းကို ခြေဖြင့် နင်းပြီး ဘုရားစင်ဘင်္ဂါ (သို့မဟုတ်) အဆင်ပြေသော အရပ်မျက်နှာဘက်(ဇာတိဘက်)လှည့်၍ မတ်တတ်ရပ်ပါ။ ထိုရပ်နေသောသူကို မန်းကွင်းနှစ်ကွင်းစွပ်ပါ။

အထက်ဆောင်ပန်း၊ အောက်နင်းကြမ်း ဉာဏ်တစ်ခု ထပ်ရင်းပြုပါမည်။

၁၃၂၆ ခု၊ တနင်္လာသား

၁၃၂၆ + ၇ = ၃-ကြွင်း

မွေးနံ့ (၂)ဂဏန်း၊ အထွန်းအိမ်တွင်ရှိ၍ အထွန်းဟု မှတ်ယူပါ။ အထွန်းဖွားသည် သစ်စိမ်းတွဲဟု ဆိုသောကြောင့် မွေးနံ့တိုင်ထူကြည့်ပါ။

အထက်ဆောင်ပန်းအဖြစ် လန်း၊ ခန်း၊ ဒန်း

မရထာနှင့် ရာဇဖွားများ

မွှေးနံ	အထက်ဆောင်ပန်း	အောက်နင်းကြမ်း
၁-နေ့	ကံ့ကော် (၁၅)	ထန်း (၁၀)
၂-ယံ	ဇော်စိမ်း (၈)	အုန်း (၆)
၃-ပါ	ရွက်လှ (၁၇)	ကံ့ကော် (၁၅)
၄-ဟူး	ပျဉ်းမ (၁၃)	ဇော်စိမ်း (၈)
၅-တေး	သီဟိုဠ် (၂၁)	ရွက်လှ (၁၇)
၆-ကြာ	ထန်း (၁၀)	ပျဉ်းမ (၁၃)
၈-နေ့	အုန်း (၆)	သီဟိုဠ် (၂၁)

ပုတီးနှင့် သိုက်ဖွားများ

မွှေးနံ	အထက်ဆောင်ပန်း	အောက်နင်းကြမ်း
၁-နေ့	ပျဉ်းမ	ရွက်လှ
၂-ယံ	သီဟိုဠ်	ပျဉ်းမ
၃-ပါ	ထန်း	သီဟိုဠ်
၄-ဟူး	အုန်း	ထန်း
၅-တေး	ကံ့ကော်	အုန်း
၆-ကြာ	ဇော်စိမ်း	ကံ့ကော်
၈-နေ့	ရွက်လှ	ဇော်စိမ်း

အထွန်း၊ ဘင်္ဂါ၊ အဓိပတိဖွားများ

မွှေးနံ	အထက်ဆောင်ပန်း	အောက်နင်းကြမ်း
၁-နေ့	သီဟိုဠ်	ဇော်စိမ်း
၂-ယံ	ထန်း၊ ဒန်း	ရွက်လှ
၃-ပါ	အုန်း	ပျဉ်းမ
၄-ဟူး	ကံ့ကော်	သီဟိုဠ်
၅-တေး	ဇော်စိမ်း	ထန်း
၆-ကြာ	ရွက်လှ	အုန်း
၈-နေ့	ပျဉ်းမ	ကံ့ကော်

မွှေးနံကိုင်းကို ကိုင်ပြီး ချည်မန်းကွင်းနှစ်ကွင်းစွပ်ပါ။ အထက်ဆောင်ပန်းနှင့် တစ်ရွက်ချင်း ရိုက်ချပေးပါ။

မွှေးနံအပေါ်တွင် ရှိသော စနေ၊ အင်္ဂါ၊ သောကြာ သားသမီးတစ်ဦးဦးမှ ပြုလုပ်ပေးရမည်။ ခုနစ်နေ့သားသမီးများအားလုံးအတွက် ဝေယားဖြင့် ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

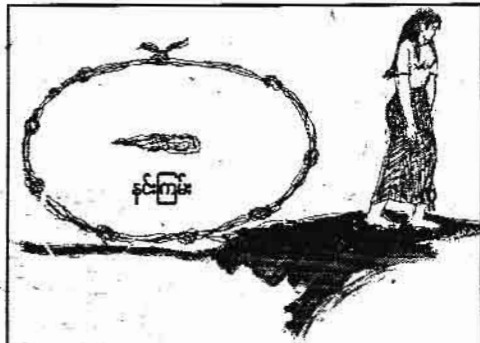
အရေအတွက်မှာ ဂြိုဟ်သက်အရဖြစ်၍ ကျန်တာအားလုံး အတူတူမှတ်ယူပါ။

(၅) ဆံပင်၊ လက်သည်း၊ ခြေသည်းတွင် ယတြာချေမည့်သူ၏ ဝံပင်အနည်းငယ်ကို ဖြတ်ယူပြီး စက္ကူဖြင့် နှစ်ထပ်ထုပ်ပါ။ ထိုအတူ လက်သည်းနှစ်ထပ်၊ ခြေသည်းနှစ်ထပ်

ပြုလုပ်ပါ။ မွှေးနံကိုင်းတွင် တစ်ထပ်စီချည်ပါ။

၁-နေ့သားသမီးများ အုန်းသားအစား အုန်းညွန့်အသုံးပြုနိုင်သည်။ ကျန်တစ်ထပ်စီကို ရှေ့တွင် အစဉ်လိုက်ချထားပါ။ ယတြာချေပြီးပါက ချည်မန်းကွင်းကို အောက်သို့ ချွတ်ချရမည်။ ကာယကံရှင်မှ ကြိုးကို ကျော်ထွက်သွားရမည်။

လူကျော်ထွက်သွားပြီး နောက်ပြန်လှည့်မကြည့်ရ။ ပြုလုပ်ပေးသူမှ ချည်မန်းကွင်းတစ်ကွင်းကို ဆောင်ပန်း၊ နင်းကြမ်းကို ကြိုးတစ်ကွင်းဖြင့် ချည်ပါ။ မွှေးနံကိုင်း ရောချည်ပါ။ ကျန်တစ်ကွင်းကို ဘေးဖယ်ထားပါ။ အုန်းသီးထဲသို့ ခြေသည်း၊ လက်သည်း၊ ဆံပင် တစ်ထပ်စီတို့အား ထည့်ပြီး လှောင် ချည်မန်းကွင်းတစ်ကွင်းလုံး ထည့်ပါ။ ပြီးလျှင် အုန်းသီးပါးစပ်ပေါက်ကို အုန်းဆံသားအဆိုဖြင့် ပြန်ပိတ်လိုက်ပါ။ ဆောင်ပန်း၊ နင်းကြမ်း၊ မွှေးနံကိုင်း သုံးမျိုးတစ်စည်းအား

ဆန့်ဝတ်၊ တောင်ထန်း စသည် စနေနံတစ်မျိုးမျိုး ပြုလုပ်ရမည်။ ဂြိုဟ်သက်အရ ၁၀ညွန့် ရှေ့မှာ ထားပါ။ အထက်ဟု ဆိုသောကြောင့် မြင့်ရာမှာ တင်ထားပါ။ ရွက်လှ ၁၇ရွက်ကို အပ်ချည်ကြိုးဖြင့် ချည်၍ ခြေထောက်အောက်တွင် ထားပါ။

အိမ်အပြင်သို့ စွန့်ထားလိုက်ပါ။

အုန်းသီးတစ်လုံးကို မိသားစုတစ်စုလုံး အသုံးပြုနိုင်သည်။ အားလုံးပြီးပါက အစည်းများနှင့် အုန်းသီးကို ရော၍ ရေစီးရှိသော ချောင်း၊ မြောင်းထဲသို့ စွန့်ပစ်လိုက်ပါ။ မရှိပါက ဘုမ္မိအရပ်၊ အမှိုက်ပုံ၊ အမှိုက်လှည်းတို့တွင် စွန့်ပစ်ပါ။ ကာကယကံရှင်ကိုယ်တိုင် ကိုင်တွယ် စွန့်ပစ်ခြင်း မပြုလုပ်ရ။ အဓိက နေ့တူ နံတူ မကိုင်ရပါ။ တနင်္ဂနွေသားသမီးအတွက် တနင်္ဂနွေသားသမီးမှ ကိုင်တွယ်ပြုလုပ်ပေး၍ မရပါ။

အဆင့် ၅ဆင့်စလုံး ရှင်းပြီးသွားပါပြီ။ စာဖတ်ပရိသတ်များ သဘောပေါက်မည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။ နဝင်းစီး သဘောပေါက်မည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။ နဝင်းစီး ယတြာပညာရှင်နှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေး ပြုလုပ်နိုင်သည်။ မရှင်းပါက စာရေးသူထံ ဆက်သွယ်မေးမြန်းနိုင်သည်။ နဝင်းချေသော အခါ မွေးနံ့ကိုးကို ရှေ့မှာ ချထား (သို့မဟုတ်) ကိုင်ထားနိုင်သည်။ အရွက်ကို ဦးခေါင်းမှ ခြေဖျားထိ တစ်ရွက်စီ ရိုက်ပြီး နောက်သို့ စွန့်ပစ်ရမည်။ နဝင်းချေသူများ သဘောပေါက်မည်။ နဝင်းယတြာ စနစ်တကျပြုလုပ်တတ်သူ ရှားပါ။ လာ၍ ကိုယ်တိုင်ပြုလုပ်နိုင်ရန် နှစ်ဆန်း ၁ရက် အထူးဓာတ်ယတြာကို ရေးသားဖော်ပြပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

နှစ်သစ်မှာ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။

* * *

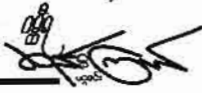
ဝတ္ထိဓုဆရာလှမိုး (B.Sc)

အာပီဆွေပြင်ပြင်း

သင်္ကန်း

တွေ့ကြုံသမျှ လူများကို “အလိုပြည့်ပါသလား” ဟူ၍ မေးလျှင် လူတစ်ရာတွင် တစ်ရာစလုံးပင် “ဟုတ်ကဲ့၊ အလိုပြည့်ပါသည်” ဟု ဖြေကြလိမ့်မည် ထင်မိသည်။ လူမှန်လျှင် “အားလုံး အလိုပြည့်နေပြီ၊ အလိုရှိစရာ ဘာမျှမကျန်တော့” ဟူ၍ ပြောနိုင်သောလူ မရှိနိုင်ဟု ယူဆရ၏။ ရေးလိုသော အကြောင်းအရာကို တောက်လျှောက် မရေးသားမီ မဟာယန ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့တွင် အသက်တမျှ အရေးကြီးလှသော စကားတစ်လုံးအကြောင်းကို ရေးသား ဖော်ပြလိုပေ၏။

ယင်းစကားလုံးသည်ကား “ယုန္နုတာ” ဟူသောစကားလုံးပင်ဖြစ်ပေသည်။ မဟာယန ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ သင်္ဂါယနာမှာ သင်္ဂါယနာသင်္ဂါယနာဖြင့် တင်၍ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဟိနယန(ခေါ်) ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏ သင်္ဂါယနာမှာ ပါဠိဘာသာဖြင့် တင်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော “ယုန္နုတာ” ဟူသော စကားမှာ သင်္ဂါယနာအသံထွက်ဖြစ်၍ ပါဠိစကားလုံးဖြင့် ဖလှယ်ရလျှင် “သုညတာ” ဖြစ်ပြီး မြန်မာလို အဓိပ္ပာယ်သော်ကား “ဆိတ်သုဉ်းသည်၏ အဖြစ်” ဟူ၍ ဘာသာပြန်ရပေလိမ့်မည်။ “ဆိတ်သုဉ်းသည်၏ အဖြစ်” ဟူ၍ ဘာသာပြန်ပြန်၊ “ဘာမှမရှိသည်၏ အဖြစ်” ဟူ၍ပင် ဘာသာပြန်ပြန်၊ မဟာယန ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ နားလည်သော အဓိပ္ပာယ်ကိုကား ပြည့်စုံ ကုံလုံစွာ ငုံမိအောင် ပြန်ဆိုနိုင်ခြင်း မဟုတ်ချေ။

သို့ဖြစ်သောကြောင့် မြန်မာဘာသာဖြင့် မပြန်ဆိုဘဲ ပါဠိဘာသာဖြင့် “သုညတာ” ဟူ၍ ဖလှယ်ခြင်းကိုပင် ပြုပါတော့အံ့။ သင်္ဂါယနာသင်္ဂါယနာအတွက် မြန်မာအက္ခရာများ ရှိပါ၏။ သို့သော် ယခုခေတ်တွင် အသုံးနည်းလှသဖြင့် စာလုံးပေါင်း၊ သတ်ပုံသတ်ညွှန်း၊ အခက်အခဲရှိသောကြောင့် ပါဠိဘာသာဖြင့်ပင် ဖလှယ်ရေးသားရပါတော့မည်။ “သုညတာ” ကို ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘာသာရေးကျမ်းစာများတွင် အရေးတကြီးအဓိကထား၍ အသုံးပြုထားသည်ကို မတွေ့ရချေ။ သို့သော် သုညတာဖလသမာပတ် ဟူ၍ကားရှိသည်ဟု သတိပြုမိ၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အယူအဆအရ စာနာ၊ သမာပတ်ကိစ္စများတွင်သာ ကျွန်ုပ်တို့၏ ထေရဝါဒသည် မဟာယနနှင့် တော်တော်ကြီးဆက်စပ်၍ရှိနိုင်သည်ဟုထင်သည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဤအကြောင်းအရာများသည် ယခု ကျွန်ုပ်ရေးလိုသည်ကား၊ မဟာယန ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏

“သုညတာ” အကြောင်း ဖြစ်ချေ၏။
မဟာယနဗုဒ္ဓဝင်တို့၏ နှလုံးသည်းပွတ်သဖွယ်ဖြစ်သော “ဟရိဒယစူတြ” ခေါ် “ဟာဒယသုတ်တော်” တွင် ဣဟသာရိပုတြ... ရုပ်သုညတာ၊ သုညတေဝရုပ်” အသော စာပိုဒ်တစ်ပိုဒ်ရှိ၏။ ယင်းစာပိုဒ်၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်လေသည်။

“အို... သာရိပုတြာ... ရုပ်ဟူသမျှသည် သုညတာဖြစ်၏။ သုညတာသည်ပင်လျှင် ရုပ်များဖြစ်သည်။ ရုပ်သည် သုညတာမှ ကွဲပြားခြားနားခြင်း မရှိ၊ သုညတာသည် ရုပ်ကွဲပြားခြားနားခြင်းမရှိ၊ အကြင်တရားသည် ရုပ်ဖြစ်၏။ တရားသည် သုညတာဖြစ်သည်။ အကြင်တရားသည် သုညတာဖြစ်၏။ ထိုတရားသည် ရုပ်ပင်တည်း။ ဤအတိုင်းပင်လျှင် ဝေဒနာသည် လည်းကောင်း၊ သညာသည် လည်းကောင်း၊ သင်္ခါရသည် လည်းကောင်း၊ ဝိညာဏသည် လည်းကောင်း သုညတာ ဖြစ်ကြကုန်၏။

ဤသုတ်တော်မှာ ဘုရားအလောင်းတော် ဗောဓိသင်္ဃာတိအလောကီတအရှင် ဟောကြားတော်မူသော သုတ်တော်ဖြစ်သည်။ ဤသုတ်တော်၏ အထက်ဖော်ပြပါ အပိုဒ်အရ ခန္ဓဝင်းပါသည်။ သုညတာ (ဘာမျှ မရှိသည်၏အဖြစ်) ဖြစ်၏ အပြန်အလှန်အားဖြင့် သုညတာသည်ပင် ခန္ဓာငါးပါးဖြစ်ကြောင်းကို ဟောတော်မူထားခြင်းဖြစ်၏။ မရှိထဲမှ အနိတရား၊ အရှိတရားသည်ပင် မရှိခြင်းဟူသော စေ့စေ့တွေးမူရေးရေးပေါ်နိုင်သော သဘောတရားတစ်ခုကို ဟောကြားထားခြင်းဖြစ်၏။ ဤသည်ကိုပင် အချို့သော ပညာရှိများက “လောကဓာတ် စကြဝဠာတစ်ခုလုံးကား ဘာမျှမရှိသည် သုညတာပင်တည်း” ဟု ပြောကြားကြခြင်းဖြစ်၏။ ဤသို့သော ဟောကြား မိန့်မြွက်ချက်များထဲမှ စိတ်တန်ခိုး သုတေသီတို့သည် အလိုပြည့်ရာ လမ်းကြောင်းတစ်ခုကို ရှာဖွေကောက်ယူ ရရှိကြတော့သည်။

“အလို” ဟူသော မြန်မာစကားမှာလည်း လွန်စွာမှ သင့်လျော် ကောင်းမွန်နေပေသေးသည်။ “အလို” ဆိုသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် လိုအပ်နေခြင်းကို သိနိုင်၏။ ဥပမာဆိုရသော် အားလုံးပြည့်နေသော သွားများတွင် တစ်ချောင်းကွဲနေသည်ဆိုကြပါစို့၊ ဤနေရာတွင် သွားတစ်ချောင်း “လို” နေ၏။ ဤ “အလို” သွားတစ်ချောင်းထပ်ဖြည့်ဆည်းပူးခြင်းဖြင့် “အလိုပြည့်” ရတော့သည်။ ထို့ကြောင့် “အလို” ရှိမှ “ပြည့်ခြင်း” ဖြစ်နိုင်၏။

ဤသည်မှာ သဘာဝ၏ ဥပဒေမူလည်း ကိုက်ညီ

လေသည်။ သဘာဝ၏ ဥပဒေတစ်ခုမှာ လစ်ဟာသွား
 သောနေရာ၌ ထပ်ဖြည့်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ဥပမာအားဖြင့်
 လွယ်လွယ်ဖြင့် လွယ်လွယ်ကြည့်လျှင် အပူရှိကြောင့် လေ
 များ ပေါ်၍ အပေါ်တက်သွားလျှင် ထိုနေရာသို့ လေအေးများ
 တိုးဝင်လာခြင်းမျိုးပင် ဖြစ်ပေသည်။ “အလို”ကို ဖြည့်
 ခြင်းကား သဘာဝ၏ လုပ်ဆောင်ချက်ပင် ဖြစ်ချေ၏။ ဤသို့
 ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ အလိုများ အဘယ်ကြောင့် မပြည့်ခြင်း
 များ ရှိနေပါသနည်း။ မှန်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့တွင် မပြည့်
 သော အလိုများ ပြောက်ပြားစွာရှိနေပါသည်။ ဤကိစ္စကို
 ရှင်းပါတော့အံ့။

ကျွန်ုပ်တို့၏ အလိုများသည် များသောအားဖြင့် စိတ်
 တွင်သာ ရှိနေသည့်အလိုများ ဖြစ်ကြလေ၏။ စိတ်ဟူသည်
 မှာ သဘာဝ၏ အကိုင်းအခက်တစ်ခုမျှသာ ဖြစ်၍ သဘာဝ၏
 ပင်မအကြောမဟုတ်ချေ။ သဘာဝ၏ ဥပဒေများသည်
 ပင်မအကြောများနှင့်သာလျှင် ဆက်သွယ်နေကြလေသည်။
 ကျွန်ုပ်တို့၏ ခန္ဓာကိုယ်တွင် သဘာဝ၏ ပင်မအကြောအဖြစ်
 ရှိသည်ကား မနောသာလျှင် ဖြစ်ပေတော့၏။ (အချို့သော
 ပညာရှင်များ၏ အသုံးအနှုန်း အယူဝါဒအားဖြင့် သဘာဝ၏
 ဥပဒေများသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာဖြစ်ပြီး မနောသည် ဝိညာဏ
 က္ခန္ဓာဟု ဆိုကြသည်။ ဆက်လက်၍ သုတေသနပြု စရာရှိ
 ချေသေး၏။)

မနောက လိုသော အလိုမှာ သဘာဝ ဥပဒေများ
 နှင့် ဆက်ဆံနိုင်၏။ စိတ်က လိုသော အလိုကား မဆက်ဆံ
 နိုင်သေးချေ။ ထို့ကြောင့် အလိုပြည့်စေရန်မှာ စိတ်က လိုနေ
 သော အလိုကို မနောက လိုနေသော အလိုအဖြစ် ပြောင်းလဲ
 ပစ်နိုင်ဖို့ လိုပေ၏။ မည်သို့ ပြောင်းလဲပါအံ့နည်း။ ခံစားမှု
 သည် စိတ်နှင့် မနောကို ဆက်သွယ်ပေးသော တံတားတစ်ခု
 ဖြစ်သည်နှင့်လျော်ညီစွာ ဤနေရာ၌ စိတ်မှာ အလိုကို ခံစားမှု
 တည်းဟူသော တံတားအားဖြင့် မနောသို့ ပို့ဆောင်ပေးခြင်း
 ဖြင့် မနော၏အလိုအဖြစ် ပြုလုပ်ရမည်ဖြစ်၏။

ခံစားမှုနှင့် ယှဉ်သော အလိုကို ပုံစံအားဖြင့် ပြုရလျှင်
 ကျွန်ုပ်တို့လက်တွင် နေ့စဉ်ပတ်ထားသော လက်ပတ်နာရီနှင့်
 ပမာပြုရတော့မည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် လက်ပတ်နာရီကို နေ့စဉ်
 ပတ်နေရာမှ တစ်နေ့တွင် ချွတ်ထားကြည့်လိုက်သော် ကျွန်ုပ်
 တို့၏လက်တွင် လစ်ဟာသော ခံစားမှုသည် ဖြစ်ပေါ်နေ၏။
 ဤခံစားမှုကား လစ်ဟာမှုတစ်စုံတစ်ခု လိုအပ်နေမှုကို
 ခံစားနေရသော ခံစားမှုမျိုးဖြစ်၏။

ဤနည်းတူစွာပင် ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်တွင် ရှိသော

အလိုကို ခံစားမှုဖြစ်စေပေမည်။ လိုနေမှု၊ လစ်ဟာနေမှု
 ကို ခံစားမိရမည်ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ခံစားမိမှ သင်၏အလိုသည်
 တကယ်လိုသော အလိုဖြစ်လေသည်။ ယင်းခံစားမှုကို အာရုံ
 စူးစိုက်၍ ကြာကြာခံစားခြင်းပြုလေလေ၊ စိတ်မှ အလိုသည်
 မနောထဲသို့ နှစ်ဝင်လေလေဖြစ်၏။ မနောထဲသို့ ပိုင်ပိုင်
 ရောက်သွားသောအခါ မနော၏ အလို (ဝါ) မနောတွင်
 ကွက်ခနဲ ပေါ်လာသော အဲယားပေါက်ကတ် (ခေါ်) လေ မရှိ
 သော သုညကွက်ကွက်နေရာကလေးများကဲ့သို့ လစ်ဟာခြင်း
 သည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ထိုအခါတွင် သဘာဝ၏ ဥပဒေ
 သည် လုပ်ငန်းကို လုပ်ဆောင်လေတော့၏။ ထိုအခါတွင်
 ကား သင်၏ အလိုပြည့်ရလေတော့ပေသည်။

သို့ဖြစ်သောကြောင့် မည်သည့်အရာကိုပင် လိုလို၊
 လိုသည်အရာကို စိတ်တွင် တကယ်လစ်ဟာမှုအဖြစ်၊
 ထင်မြင်လာအောင် အာရုံဖြင့် ကမ္မတ္တန်းထိုင်သကဲ့သို့ တိုင်
 ၍ ပွားများရ၏။ ပွားများဖန်များသော် လစ်ဟာနေသည့် ခံစားမှု
 သည် ပေါ်ပေါက်လာ၏။ မည်သည့် ခံစားမှုမျိုးပင် ဖြစ်စေ၊
 ခံစားမှု ဖြစ်ပေါ်လာပြီဆိုလျှင် နှလုံးသားတွင် ဝေဒနာပေါ်
 ပေါက်လာစပြုဖြစ်၏။ ယခုကိစ္စတွင်လည်း လစ်ဟာနေသည့်
 ခံစားမှုဖြစ်ပေါ်လာပြီဆိုလျှင် နှလုံးသားတွင် ကျဉ်ခနဲလိုလို၊
 သိမ့်ခနဲလိုလိုနှင့် လစ်ဟာသော ခံစားမှုကို သတိပြု သိရှိ
 နိုင်လေသည်။ ဤကဲ့သို့ ခံစားမှု ပေါ်ပေါက်လာပြီးနောက်

လုပ်ငန်းသည် မပြီးစီးသေးချေ။

ဥပမာအားဖြင့် မနီးမဝေးမှ တိုင်တစ်တိုင်ကို ခဲလုံးများနှင့် ပစ်သည် ဆိုကြပါစို့။ တစ်ချက်တလေ ထိရုံဖြင့် လက်မှန်းတည့်ပြီဟု မဆိုနိုင်သကဲ့သို့ပင်တည်း။ ဤသို့ပင်လျှင် ခဲစားမှု တစ်ချက်တစ်ချက် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သော် ကြိမ်ဖန်များစွာ ဖြစ်ပေါ်လာအောင် လေ့ကျင့်ပေးရသည်။ ကြိမ်ဖန်များစွာ ဖြစ်ပေါ်လာသော် ဖြစ်ပေါ်ချိန် ကြာလာအောင် ထိန်းသိမ်းပေးရပြန်၏။ စိတ်ပျက်စရာတော့ မဟုတ်ချေ။ လေ့ကျင့်နေခြင်းကပင်လျှင် မနောသို့ တွန်းပို့နေခြင်းနှင့် တူသဖြင့် လေ့ကျင့်နေသည့် အခိုက်အတန့်များသည် အလဟဿတော့ မဖြစ်ပေ။ မနောတွင် တံဆိပ်ခတ်နှိပ်မှု မှေးမှိန်သဖြင့်သာ အလိုပြည့်သည်အချိန် ကြာမြင့်တတ်ခြင်းသာ ထူး၏။ အလကားတော့ မဖြစ်။ ထို့ပြင် လေ့ကျင့်လာလျှင် အားတက်စရာလေးတွေကိုလည်း တွေ့ရတတ်၏။ တွေ့ရတတ်ပုံမှာ ပုံသေမဟုတ်သည့်အပြင် တွေ့ပုံတွေနည်းတိုသည် ရာထောင်မက များလှသဖြင့် အသေးစိတ်ဖော်ပြ၍ အကြောင်းထူးမည် မဟုတ်သောကြောင့် ချန်လှပ်ထားခဲ့ပါရစေ။

ဤသို့ လေ့ကျင့်ရာတွင် စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော

အနှောင့်အယှက်တို့ကိုလည်း တွေ့ရသေး၏။ ဥပမာအားဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ပညာတစ်ခုကို လို၍ ကျင့်သည် ဆိုသလိုအခါတွင် စိတ်၌ မာနအခိုးအငွေ့သည် စင်ကြယ်နေခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ပြင် အလိုကို အာရုံပြုသောနည်းဖြင့် “ငါ အာမတတ်သေး။ ငါ ဘာမှ မတတ်သေး”ဟု ရွတ်၏။ ပါးစပ်သာ ရေရွတ်သည်။ စိတ်အထင်ကမူ “ငါတတ်တာတွေထက် ရှိသားပဲ။ ဟိုဟာ... ဒီဟာတော့ ငါတတ်ပါသေးကလေး” စသည်ဖြင့် အတွေးကို ဖြစ်ပေါ်စေ၏။ ဤသို့ဖြစ်လျှင် မရှိတာကို (ဝါ) အလိုကို ဖန်တီးပြုစုကာမှ ရှိခြင်း (ခ) မလိုခြင်းကို ကြေညာရာ ရောက်နေတော့၏။ ဤကား မနောသို့ ပို့ဆောင်ရန်ဝေးစွာ စိတ်တွင်ပင် အလိုကို မပေါ်ပေါက်စေခြင်းဖြစ်၏။

ဤသို့ဖြင့် အလိုတကယ်ရှိလျှင် အလိုပြည့်တတ်ကြောင်းနှင့် စိတ်တန်ခိုးရှုထောင့်မှ နေ၍ မံသ စက္ခုဖြင့် မမြင်ရသော ကြယ်ပွင့်ကို တင်ဆက်လိုက်ရပါတော့ သတည်း။

* * *

သက်တော်

၀၀၃

သိဒ္ဓိ

ကုမ္ပဏီ

ဥနစ်ရက်သားသမီးများအားလုံးအတွက် ဆရာအောင်ကျော်ဇော

(မြန်မာ့ဂျိုးရာ ဗေဒင်ပညာနှင့် ဓာတ်ဂိုက်ဓာတ်ဆင် စိတ်မနောပညာရှင်)

- ▶ သင့်စီးပွားရေးနှင့် အလုပ်အကိုင်
- ▶ အိမ်ထောင်ရေးနှင့်အချစ်ရ
- ▶ ငွေရေးကြေးရေးကံကြမ္မာ
- ▶ ဘဝကံအနိမ့်အမြင့် အတက်အကျကို ဇာတာအရ ဆန်းစစ်အကြံပေးသည်။
- လိုအပ်သော အစီအမံယတြာပြုပေးသည်။
- ကလေးနာမည်ပေး၊ ဟောစာတမ်း၊ အိမ်အရောက်ပို့ပေးသည်။

ဆက်သွယ်ရန် - ဖုန်း - ၀၉ ၂၅၄၁၇၄၆၅

၂၀၁၄ ၊ ဧပြီလအတွက် ခုနှစ်ရက်သားသမီး ကံကြမ္မာဟောစာတမ်း

အောင်အတိတ် အောင်နိမိတ်ဆရာ

► တနင်္ဂနွေသားသမီးများ

ဤလအတွင်း သင်ကြံစည်စိတ်ကူးထားသည့်လုပ်ငန်းများကို စတင်ပြုလုပ်ရတတ်၏။ ခရီးတစ်ခုသွားမည်ဟု ကြံစည်ထားပြီးမှ ပျက်သွားတတ်၏။ အလုပ်အတွက် စိတ်ညစ်စရာ အနည်းငယ်ကြုံမည်။ နိုင်ငံရပ်ခြားခရီးတစ်ခုသွားရောက်ရတတ်၏။ ဆွေမျိုးသားချင်းများနှင့် စိတ်ဝမ်းကွဲစရာ ပြဿနာများ ဖြစ်ပေါ်နေတတ်၏။ အမှုအခင်းနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသူဖြစ်ပါမူ အမှုမပြီးပြတ်ဘဲ တိုးလိုးတန်းလန်းဖြစ်ပေါ်နေလိမ့်မည်။

ငယ်ရွယ်သူများ သင်၏ အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်းတစ်ဦးထံမှ လက်ဆောင်ပစ္စည်းတစ်ခုရရှိလိမ့်မည်။ ထိုလက်ဆောင်ရပြီးနောက် သင့်တွင် အောင်မြင်မှုတွေ မလွဲမသွေ ရရှိလာစေလိမ့်မည်။

သင့်အား အထူးမှာကြားလိုသည့်အချက်မှာ သင်၏ စိတ်ကို လျှော့၍ အနားယူပါ။ သင့်အတွက် ကံလာတာအနည်းငယ် ညံ့နေတတ်ပါသည်။ စွမ်းပုံပတ်ခတ်ပြောဆိုခံရတတ်သည်။ ဘာပြဿနာမှ မဖြစ်အောင်နေပါ။ ငွေသုံးတာ၊ ချေးကုန်တာ၊ အာမခံတာ၊ ထားတာသိုတာ ဂရုစိုက်ပါ။ ဆင်ခြင်ပါ။

ယတြာ။ ။ မိမိမွေးနေ့တစ်ရက်တွင် (သို့မဟုတ်) ဘုရားတစ်ဆူဆူသို့သွားပြီး တံမြက်စည်းလှည်းပါး သုံးကြိမ်တိတိ လှုပ်ပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်၍ လိုအင်ဆန္ဒများ ပြည့်စုံလာပါလိမ့်မည်။

ထိကံစမ်းရန်။ ။ ကြုံတဲ့ ဂဏန်းကို(ရွေးချယ်မနေဘဲ) ထိုးပါ။ အရဟံဂုဏ်တော်ကို စွဲမြဲစွာစိပ်ပါ။ ကုသိုလ်ကံ ဖွင့်ပေးပါ။ နေ့စဉ် အရဟံဂုဏ်တော်ကို ပုတီး (၇)ပတ်စိပ်ပါ။ မုချ ထူးပါလိမ့်မည်။

► တနင်္လာသားသမီးများ

ဤလအတွင်း သင် ကြံစည် စိတ်ကူးထားသည့် လုပ်ငန်းများကို စတင်ပြုလုပ်ရတတ်၏။ ခရီးတစ်ခုသွားမည်ဟု ကြံစည်ထားပြီးမှ ပျက်သွားတတ်၏။ စပ်တူရှယ်ယာလုပ်ငန်း၊ အကျိုးဆောင်လုပ်ငန်းလုပ်သူများအဖို့ စိတ်ညစ်စရာ အနည်းငယ် တွေ့ကြုံနေရတတ်၏။ နိုင်ငံရပ်ခြားခရီး(သို့မဟုတ်) ပညာတော်သင်(ပြည်တွင်းသင်တန်း)ခရီးတစ်ခုသွားရောက် သင်ကြား လုပ်ကိုင်ရတတ်၏။ ဆွေမျိုးသားချင်းများနှင့် စိတ်ဝမ်းကွဲစရာ ပြဿနာများ ဖြစ်ပေါ်နေတတ်၏။ ကျန်းမာရေးတွင် တစ်ခါတစ်ရံ နှလုံးသွေးအားနည်းသော ဝေဒနာများ ဖြစ်ပေါ်နေလိမ့်မည်။

ငယ်ရွယ်သူများ သင်၏ အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်းတစ်ဦးထံမှ လက်ဆောင်ပစ္စည်းတစ်ခုရရှိလိမ့်မည်။ ထိုလက်ဆောင်ရ ပြီးနောက် သင် စိုးရိမ်ပူပန်နေသောအလုပ်များ မလွဲမသွေ အောင်မြင်မှု ရရှိလာလိမ့်မည်။

သင့်အား အထူးမှာကြားလိုသည့်အချက်မှာ သင်၏ စိတ်ကို လျော့၍ အနားယူပါ။ သင့်အတွက် ကံဇာတာ အနည်းငယ် မှေးမှိန်နေတတ်ပါသည်။ စွပ်စွဲပုတ်ခတ်ပြောဆိုခံရလျှင် ဘာပြဿနာမှ မဖြစ်အောင်နေပါ။ ငွေသုံးတာ ချေးကူးတာ၊ အာမခံတာ၊ ထားတာသိုတာ ဂရုစိုက်ပါ။ ဆင်ခြင်ပါ။

ယတြာ။ ။ မိမိမွေးနေ့တစ်ရက်တွင် သီလရှင်တို့ကို ဆန်နှိမ့်ဘူး(၉)လုံး လှူဒါန်းလိုက်ပါလေ။ ထို့အပြင် ဘုရား တစ်ဆူဆူသို့ သွားပြီး တံမြက်စည်းလှည်းပါ။ သုံးကြိမ်တိတ်လုပ်ပါ။ အညွှန်းများ ပြေပျောက်၍ လိုအင်ဆန္ဒ များ ပြည့်စုံလာပါလိမ့်မည်။

ထိကံစမ်းရန်။ ။ ကြုံတဲ့ ဂဏန်းကို (ရွေးချယ်မနေဘဲ) ထိုးပါ။ အရဟံဂုဏ်တော်ကို စွဲမြဲစွာ စိပ်၍ ကုသိုလ်ကံပွင့်ပေးပါ။ နေ့စဉ် ပုတီး (၇)ပတ်စိပ်ပါ။ ထူးပါလိမ့်မည်။

► အင်္ဂါသားသမီးများ

ဤလတွင် ဘဝအတွက် ကံကြမ္မာရေစီးမှ အခွင့်ကောင်းကြုံနေပါပြီ။ တိုးတက်သော ပြောင်းလဲမှု ကြုံမည်။ ဘဝ အတွက် စိမံကိန်းအသစ်တွေချပြီး လုပ်ဖြစ်မည်။ အပြိုင်အဆိုင်၊ ရန်တွေတော့ ရှိသည်။ ရဲရဲလုပ်ပါ။ အခွင့်ထူးတွေ ရမည်။

အလုပ်တိုးတက်မည်။ အခွင့်ထူးတွေ ရမည်။ မုချ တိုးတက်မည်။ ငွေဝင်မည်။ ငွေကြေးပေါများစွာ သုံးရမည်။ အခက်အခဲတွေ ပြေပျောက်သွားမည်။ ဆုံးရှုံးထားသောငွေတွေ ဝင်လာမည်။ သူတစ်ပါးကို ငွေမချေးမိဖို့ဘဲ သတိထားပါ။ ငွေအာမခံတာ ရှောင်ပါ။

ဒိမ်ထောင်ရှင်များအဖို့တော့ အနောင်အယုက်ရှိသည်။ ဘေးစကားတွေ ကြုံမည်။

ငယ်ရွယ်သူများ အချစ်ရေးကြား စကားဝင်မည်။ ချစ်သူအပေါ် သစ္စာရှိပါ။ ဤလတွင် ချစ်သူအပေါ် စိတ်မကောက်မိပါ စေနှင့်။ စိတ်ကောက်မိက ပြတ်စဲသွားပြီး ဘဝတွင် လွမ်း၍မဆုံးဖြစ်သွားတတ်သည်။ သို့အတွက် ချစ်သူအပေါ် နေထွားစစ် မေတ္တာမှန်ဖြင့် သစ္စာရှိပါ။

ဤလတွင် တိုးတက်ပါမည်။ အလုပ်ကို စိတ်ပါဝင်စားစွာ လုပ်ပါ။ စက်ပစ္စည်းတစ်ခုဝင်မည်။ ထိကံလည်း ပွင့်သည်။ (၄)များများပါသော ထိလက်မှတ်ကို ထိုးပါ။ ဤကာလတွင် ဘာမှပြဿနာမဖြစ်အောင်နေပါ။ ပြဿနာဖြစ်က ကြီးမားသွား တတ်၏။ ကျန်းမာရေးကိုလည်း ဂရုစိုက်ပါ။ ဤလတစ်လလုံး အနက်ရောင် လုံးဝ မသုံးမိပါစေနှင့်။

ယတြာ။ ။ နင်းဆီအနီသုံးပွင့်ဝယ်၍ လမ်းမှာ ချပြီး နင်းချေပစ်လိုက်ပါ။ ငါ့ဒဏ် နင်ခံဟုလည်း ပြောခဲ့ပါ။ ထို့အပြင် ယခုတစ်လလုံး မေတ္တာဘာဝနာ များများပွားပါ။ မနက်-ည အိပ်ရာဝင်၊ အိပ်ရာထ မေတ္တာဖို့သပါ။

ထိကံစမ်းရန်။ ။ (၁၊ ၆) ဂဏန်းတွေနှင့် ထိကံစမ်းပါ။

➤ ရွှေဟူးနှင့် ရာဟုသားသမီးများ

ယခုလတွင် စိတ်ဗွိဟဖြစ်စရာတွေ ကြုံမည်။ ဆုံးဖြတ်ရခက်တာတွေ ကြုံမည်။ သူတစ်ပါးစကားတွေ နားယောင်မိမည်။ နယ်ပိုင်စိတ်ကူးနှင့်ပဲ ဆုံးဖြတ်ပါ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အလုပ်အကိုင်ကောင်းမွန်သည်။ ဘုရားကျောင်းကန်၊ အလှူအတန်းတစ်ခုခု ဆွဲသွားရင်း (သို့မဟုတ်) မိတ်ဆွေနှစ်ယောက်နှင့် စကားပြောရင်း အကြံဉာဏ်ကောင်းတွေ ပွင့်မည်။ ရပ်ဝေးအဆက် ဆွယ်တွေ ရမည်။

အလုပ်အကိုင် တိုးတက်သလို၊ ငွေဝင်လမ်းဖြောင့်မည်။ သူတစ်ပါးကို ကူညီရင်း ငွေဝင်မည်။ ထိုအတူ သူတစ်ပါးကို ဆွဲကြေးထောက်ပံ့သည့်အတွက်လည်း စေတနာအကျိုးပေး ခံစားရမည်။ ဘစ်ခဲတော့ရှိသည်။ အလွန်ရှိသော ကျိုးနွံသော ဆန်ပြုပြီး ပြောဆိုကာ ငွေလိမ်မည်သူ့ကို တွေ့မည်။ ရှောင်ပါ။ လာဘ်ရှင်မည်။ အဖိုးတန်ပစ္စည်းဝင်မည်။ ရုတ်တရက် ခရီး ဆွက်ရမည်။

အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်ထောင်ရေးတွင် ကြားလူ အနှောင့်အယှက်ပေါ်မည်။ ကိုယ်က အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ပေးရ မည်။ ငယ်ရွယ်သူများ ချစ်သူနှစ်ဦးကြား ဗျာများရမည်။ ယခင်က ပတ်သက်ခဲ့ဖူးသော ချစ်သူဟောင်း၊ အဆက်ဟောင်းနှင့် ဆက်သွယ်မှု ပြန်ဆုံမည်။ ကျန်းမာရေးကတော့ ကောင်းပါမည်။ သွားကိုက်သွားနာ၊ ခေါင်းကိုက်တာမျိုးလောက်ပဲ ကြုံမည်။

။ သင့်အိမ်မှ အပျက်အပောင်းတချို့ကို စွန့်ထုတ်လိုက်ပါ။ ဘုရားပုံတော်၊ စေတီပုံတော်တွေ ရရှိပါ လိမ့်မည်။ စနစ်တကျ ပူဇော်ပေးပါ။ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး ချက်ချင်းသာယာသွားပါလိမ့်မည်။ အလုပ်ကိစ္စအတွက် အရေးတကြီးဆောင်ရွက်ရန်ရှိသူများ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးကို စာအုပ် (၃)အုပ်လှူ လိုက်ပါ။

- ။ ဆီကံစမ်းရန်။ ။ မွေးနေ့တွင် (၅)ထိပ်စီး၊ (၅)များများပါသော ထိလက်မှတ်ရှာပြီး ထိုးပါ။
- ။ ဆီဇွန်ကျင့်စဉ်။ ။ ဝတ္တန်းရွတ်ပါ။ တစ်လလုံး ပတ္တန်း(၂၄)ပစ္စည်း ဥဇ္ဈေသတော်ကြီးကို နံနက်၊ ည တစ်ခေါက်စီ ပွား ထုံခြင်းဖြင့် ကောင်းကျိုးထူးပါအံ့။

➤ ကြာသပတေးသားသမီးများ

ဤလအတွင်း စိတ်ညစ်စရာများ ပြဿနာတချို့ ဖြေရှင်းပေးရတတ်၏။ မိသားစုတွင် မြေဝယ်ခြင်း၊ နေရာသစ်တစ်ခု ဆင်ပံ့တိုးတက်ခြင်းများ ပြုလုပ်ရတတ်၏။ မိမိလုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက် ဆက်သွယ်သော သင်တန်းတစ်ခု တက်ရောက် ဆင်ကြားခွင့်ရရှိတတ်၏။

ငယ်ရွယ်သူများ မိမိချစ်သူ၏ အသိုင်းအဝိုင်းမှ မိမိအပေါ် အထင်အမြင်လွဲမှားစွာဖြင့် ဆက်ဆံလာတတ်၏။ ပညာရေး တွင် စိုးရိမ်ပူပန်မှုများ ဖြစ်ပေါ်နေသော်လည်း အကူအညီပေးမည့်သူတစ်ဦးဦး သင့်ထံသို့ ရောက်ရှိလာလိမ့်မည်။

သင့်အား အထူးမှာကြားလိုသည့်အချက်မှာ မည်သို့ပင် စိတ်ညစ်စရာတွေ ဖြစ်ပေါ်နေပါစေ သင်၏ စေတနာတရားက သင့်အား အကူအညီပေးလိမ့်မည်မှာ မုချမလွဲဖြစ်ပေ၏။ သို့သော် အစစသည်းခဲ စိတ်ရှည်ပေးရမည့်ကာလပါ။ အတတ်နိုင် ဆုံး သီးသန့်နေသင့်သည်။ တန်ခိုးကြီးဘုရားစေတီတော်များသို့ မကြာခဏသွားပြီး ဘုရားဖူးကာ ကုသိုလ်ကံဆက်ပြုပေးသင့် သည်။ ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်ပါ။ ဘာသာရေး ဦးစားပေးပါ။

။ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ တံမြက်စည်းနှစ်ချောင်း လှူဒါန်းလိုက်ပါ။ အညွှန်းများ ပြေပျောက်၍ လိုအင် ဆန္ဒများ ပြည့်စုံလာပါလိမ့်မည်။ အရဟံဂုဏ်တော်ကို နေ့စဉ် ပုတီး (၇)ပတ် ပွားထုံသင့်သည်။

- ။ ဆီကံစမ်းရန်။ ။ (၁၊ ၆) ဂဏန်းများဖြင့် ထိကံစမ်းပါ။

➤ သောကြာသားသမီးများ

ဤလအတွင်း မြေဝယ်ခြင်း၊ နေရာသစ်တစ်ခု ထပ်မံတိုးတက်ခြင်းများ ပြုလုပ်ရတတ်၏။ မိမိလုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်ဆက်နွယ်သော သင်တန်းတစ်ခု တက်ရောက် သင်ကြားခွင့်ရရှိတတ်၏။

ငယ်ရွယ်သူများ မိမိချစ်သူ၏ အသိုင်းအဝိုင်းမှ မိမိအပေါ် အထင်အမြင်လွဲမှားစွာဖြင့် ဆက်ဆံလာတတ်၏။ ပညာရေးတွင် စိုးရိမ်ပူပန်မှုများ ဖြစ်ပေါ်နေသော်လည်း အကူအညီပေးမည့်သူတစ်ဦးဦး သင့်ထံသို့ ရောက်ရှိလာလိမ့်မည်။

သင့်အား အထူးမှာကြားလိုသည့်အချက်မှာ မည်သို့ပင် စိတ်ညစ်စရာများ ဖြစ်ပေါ်နေပါစေ၊ သင့်၏ ကံတရားသည် သင့်အား အကူအညီပေးလိမ့်မည်မှာ မှချမလွဲဖြစ်ပေ၏။ သို့သော် အစစသည်းခံ စိတ်ရှည်ပေးရမည့် ကာလပါ။ အတတ်နိုင်ဆုံး သီးသန့်နေသင့်သည်။ တန်ခိုးကြီးဘုရားစေတီတော်များသို့ မကြာခဏသွားပြီး ဘုရားဖူးကာ ကုသိုလ်ကံဆက်ပြုသင့်သည်။ ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်ပါ။ ကုသိုလ်ကံ မှေးမှိန်နေသည်။ ဘာသာရေး ဖိလုပ်ပါလေ။

ယတြာ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းကို တံမြက်စည်းနှစ်ချောင်း လှူဒါန်းလိုက်ပါ။ အညှဲများ ပြေပျောက်၍ လိုအပ်ဆန္ဒများ ပြည့်စုံလာပါလိမ့်မည်။ အရဟံဂုဏ်တော်ကို နေ့စဉ် ပုတီး (၇)ပတ် ပွားထုံသင့်သည်။
ထိကံစမ်းရန်။ ။ (၁၊ ၆)ဂဏန်းများဖြင့် ထိကံစမ်းပါ။

➤ စနေသားသမီးများ

ဤလတွင် ကောင်းစားတွေ ဘယ်လောက်ပဲလုပ်လုပ်၊ သူတစ်ပါးရဲ့ မကောင်းပြောခြင်း အကြောင်းမှ ခံရတတ်သည်။ အလုပ်အကိုင်မှာလည်း ထိခိုက်တတ်သည်။ ငွေကတော့ ဝင်မည်။ စည်းနှင့် ကမ်းနှင့် သုံးပါ။ ခရီးတိုခရီးတွေ သွားရမည်။ ခရီးသွားလျှင် နှစ်ဆင့်ခရီးဖြစ်လိမ့်မည်။ ယခုလ သင့်ကံတတာ အနည်းငယ် မှေးမှိန်နေသည်။

အိမ်နားတွင်လည်း သူခိုးအခိုးခံရခြင်းသတင်း ကြားရတတ်သည်။ ငွေတွေ ဘယ်လောက်ရရ အကုန်အကျ များနေဦးမည်အချိန်ပါ။

ငယ်ရွယ်သူများ ယခုလ အချစ်ရေးတွင် စိတ်သောက ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် သဘောထားကွဲလွဲနေတတ်သည်။

အိမ်တွင် အနေအထားပြောင်းလဲ ပြင်ဆင်ပေးသင့်သည်။ ဘုရားဖူးထွက်လိုက်ပါ။ စိတ်ချမ်းသာမှုများ ရရှိပါလိမ့်မည်။ ယခုလသည် ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ များများလုပ်သင့်သည့် လပါ။ ဘာသာရေးဖိလုပ်ပါ။

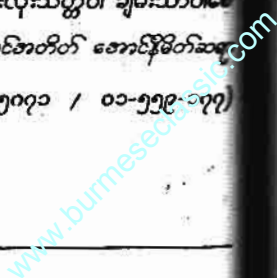
ယတြာ။ ။ သပြေပန်း (၇)ညွန့်ကို တန်ခိုးကြီးဘုရား၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်စောစော သွားလှူဒါန်းပါလေ။ ပြီးလျှင် သရဏဂုံသုံးပါးကို ပုတီး (၇)ပတ်စိပ်ပါ။ အညှဲများ ပြေပျောက်၍ ကောင်းကျိုးချမ်းသာများ ရရှိလာပါလိမ့်မည်။

ထိကံစမ်းရန်။ ။ (၆၊ ၀၊ ၁)ဂဏန်းများဖြင့် ထိကံစမ်းပါ။ ထိလက်မှတ်တွေကို သေတ္တာထဲ ထည့်ထားပါ။

အားလုံးသတ္တဝါ ချမ်းသာပါစေ
အောင်အောင်တိ အောင်အောင်တိ

(၀၉-၇၃၀-၂၅၇၇၁ / ၀၁-၅၅၉-၁၇၇)

* * *

ထူးဆန်းသော စဉ်းတီတုံး

နှင့်

ကျွန်တော်

ပျိုးမောင်မောင်

လူ့ဘဝ သံသရာတစ်လျှောက်လုံးတွင် နေရာဒေသ အသီးသီး၌ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိပါသည်။ လူ့လောက၌ ကြားနေကျ စကားရပ်များ မြင်တွေ့နေကျ အဖြစ်အပျက်များဆိုလျှင် စိတ်ဝင်စားမှု မရှိကြချေ။ အကြားအာရုံတွင် ထူးဆန်းစွာ ကြားနေရခြင်း၊ မမြင်တွေ့နိုင်သော အကြောင်းအရာများအား မြင်တွေ့နေရခြင်းတို့ကိုသာလျှင် လူသားတို့က ပို၍ စိတ်ဝင်စားကြ၏။ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသည်နှင့်အတူ လျှို့ဝှက်၍ ခက်ခဲနက်နဲသော အကြောင်းအရာတို့သည် လူ့လောက၌ အမှန်ပင် ဖြစ်ပျက်နေကြသည်သာ ဖြစ်၏။

ထိုအကြောင်းအရာများကား လူသားတို့ ဖန်တီး၍ ဖြစ်ပေါ်လာသည် အဖြစ်အပျက်များ မဟုတ်ကြချေ။ အကြောင်းအကျိုးဖြစ်တည်မှုများအပေါ် အမှီပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော အဖြစ်အပျက်များသာလျှင် ဖြစ်ကြ၏။ ထိုအကြောင်းတရားများအား မျှော်လင့်ခြင်းများ ထား၍ စောင့်ကြည့်မရပေ။ မမျှော်လင့်သော အချိန်ကာလအတွင်း လာရောက်ဖြစ်ပျက်ကြသည်က များသည်။ ထိုအဖြစ်အပျက်များသည် မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် ထူးဆန်းနေသည်ကို တွေ့ရတတ်၏။

ထိုဖြစ်ရပ်ဆန်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကျွန်တော့်ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်ဆန်းတစ်ခုအား ရေးသားဖော်ပြမှာ ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်သည် ရန်ကုန်မှ ပြည်တစ်ဖက်ကမ်းရှိ မြို့လေးတစ်မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရပါသည်။ ဝန်ထမ်းအိမ်ရာတွင် နေရာ အိမ်တစ်လုံးရပါသည်။ ထိုရရှိသော အိမ်နှင့် ဈေးတန်းမှာ သိပ်မဝေးပါ။ တစ်နေ့သောအခါ ကျွန်တော်၏ ဇနီးဖြစ်သူသည် ဈေးထဲမှ အသားတင်၍ ခုတ်ရန် မန်ကျည်းသား စဉ်းတီတုံးတစ်တုံး ဝယ်လာပါသည်။ ရန်ကုန်မှာဆိုလျှင် ထိုမန်ကျည်းသား စဉ်းတီတုံးမှာ ဈေးကြီးပေးဝယ်ရပါသည်။ ထိုဈေးတန်းတွင် တန်ဖိုးမကြီးသောကြောင့် ဝယ်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ မိသားစုအတွက် ဝယ်လာသော အသားငါးများကို ထိုစဉ်းတီတုံးပေါ် တင်၍ ခုတ်ထစ်ခြင်း ပြုခဲ့ပါသည်။ ဟင်းလျာအတွက် အသားငါးများ ခုတ်ထစ်ပြီးလျှင် မီးဖိုချောင်၏ တစ်နေရာတွင် ထောင်ထားလိုက်ပါသည်။ ဤသို့ဖြင့် တစ်နှစ်ခန့်ကြာသောအခါ ကျွန်တော်တို့သည် အသားငါးမစားဘဲ အသီးအရွက်များ စား၍ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့ပါသည်။ စဉ်းတီတုံးအားလည်း အသုံးမပြုခဲ့သည်မှာ တစ်နှစ်ကျော် ကြာခဲ့ပေပြီ။ ထိုကဲ့သို့ အသားနှင့် စဉ်းတီတုံး ဝေး

ကွာလာခဲ့ရာမှ ထူးခြားသော ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ စတင်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။

ညတစ်ည ၁၂နာရီအချိန်တွင် ကျွန်တော်တို့မိသားစု အိပ်ပျော်နေစဉ် မီးဖိုချောင်ထဲမှ “ဂျီ...ဂျီ” ဟူသော သွားအံကြိတ်သံ ထွက်ပေါ်လာပါသည်။ မည်မျှကြာအောင် ဖြည့်နေသည် မသိပါ။ ကျွန်တော် အိပ်ရာမှ လန့်နိုးလာပါသည်။ အသံလာရာ မီးဖိုခန်းဆီသို့ သွားရောက်ကြည့်ရှုသောအခါ အသံပျောက်သွားပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း ကြွက်မြည်သံ ဟု ယူဆကာ ပြန်၍အိပ်လိုက်ပါသည်။

နောက်တစ်လကြာသောအခါ ည ၁၂နာရီ လူအိပ်ချိန်တွင် ထပ်မံ ကြားရပြန်ပါသည်။ အိပ်ရာမှ လန့်နိုးပြီး အသံလာရာသို့ သွားကြည့်သော်လည်း အသံပျောက်သွားပြန်ပါသည်။

ထိုအကြောင်းအရာနှင့် ပတ်သက်၍ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော အကြောင်းတစ်ရပ်တော့ ရှိနေပြီ။ ဘာအကြောင်းများ ပါလိမ့်ဟူ၍။ တစ်ပတ်ခြား၊ နှစ်ပတ်ခြား လေးငါးကြိမ်မျှ အသံကြားပြီး ပျောက်သွားရာမှာ လမ်းစပျောက်နေ၏။

တစ်နေ့သော ညအချိန်မှာတော့ အဖြေပေးချင်ဟန် တူသည်။ အသံမပျောက်ဘဲ ဆက်၍အော်နေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်တော်လည်း အိပ်ရာမှ ထချိန်နှင့် တစ်ထပ်တည်းဖြစ်နေပါသည်။ အသံလာရာသို့ ကြည့်လိုက်သောအခါ ကျွန်တော်တို့ အသားငါးတင်၍ ခုတ်သော စဉ်းတီတုံးကြီးမှ ဖြစ်နေကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း ထိုစဉ်းတီတုံးကြီးကောက်ယူကြည့်လိုက်သောအခါ ပါးစပ်ပုံကြီး ပြဟ အက်ကွဲနေပြီး အံကြိတ်သံကြီး ထွက်နေပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း ကြောက်လန့်ပြီး ထိုတုံးကြီးကို ပစ်ချလိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း ဘာမျှ စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ ထိုစဉ်းတီတုံးပေါ်သို့ ဓာတ်ဆီလောင်းချပြီး မီးနှင့် ရှိုလိုက်ပါသည်။ မီးရှိုလိုက်သောအခါ အော်မြည်သံမှာ ပို၍ကျယ်လောင်လာသဖြင့် ကျွန်တော်လည်း အိမ်အပြင်သို့ ထုတ်ထားလိုက်ပါသည်။ သန်းခေါင်ပံအချိန်တွင် ထိတ်လန့်ဖွယ်ရာအဖြစ်နှင့် ကြုံတွေ့ရပြီး မီးရိမ်စိတ်ဖြင့် အဆုံးသတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်ခန္ဓာကိုယ်မှာလည်း ခွေးများဖြင့် ဖိုရွဲနေပြီး မောဟိုက်နွမ်းလျှော့ ခံစားလိုက်ရပါသည်။ ထိုညတွင် အတွေးများစွာဖြင့် မီးသင်းခဲ့ရပါသည်။

နံနက်မိုးလင်းသောအခါ အလုပ်ဝင်ရန် ပြင်ဆင်တော့သည်။ ညက မီးရှို့ထားသော စဉ်းတီတုံးကြီးအား တစ်ခုတွင် ထည့်လိုက်ပါသည်။ စဉ်းတီတုံးကြီးမှာ မီးထားသောကြောင့် မည်းနေပြီး အက်ကွဲကြောင်းများမှာလည်း ပါးစပ်ဟန်နေသည့် ပုံသဏ္ဍာန်ဖြစ်နေပါသည်။ ထိုအိတ်အတူ အလုပ်ရုံသို့ ထွက်လာရာ လမ်းခုလတ်တွင် ရှိနေရေချောင်းထဲသို့ စဉ်းတီတုံးအိတ်အား ပစ်ချ၍ မျှောထုတ်ပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း တာဝန်တစ်ရပ် ပြီးဆုံး၍ လမ်းဆန်းစွာဖြင့် အလုပ်ရုံသို့ ထွက်လာခဲ့ပါသည်။

လုပ်ငန်းခွင်သို့ ရောက်သောအခါ အတွေးအကြံရှိ ဆရာကြီးများအား ပြောပြရာ အားလုံး အံ့သြနေကြပါသည်။ သူတို့လည်း တစ်ခါမျှ မကြုံဖူးကြောင်း ပြောကြပါသည်။ ထိုဆရာကြီးများ၏ သုံးသပ်ချက်မှာတော့...

“မင်း စဉ်းတီတုံးက ဘီလူးစောင့်တဲ့အပင်က ဖြစ်ထိမယ်ကွ။ အဲဒီအပင် ခုတ်လှဲလိုက်တော့ စဉ်းတီတုံးတွေက ပေါက်လာတာပဲ ဖြစ်မယ်”

ဟု ယူဆကြသည်။

ထိုတုံးပေါ်တွင် သားငါးမခုတ်တာ ကြာတော့ အငတ်၊ ရေငတ်ဖြစ်လာ၍ အော်ခြင်းဖြစ်နိုင်ကြောင်း ပြောပါသည်။

ထိုဖြစ်ရပ်ဆန်းနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော် လက်ဦးရသွားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သို့မဟုတ်ပါက မိသားစု ဆွေးတွေးသံယိုမူဖြစ်၍ အသက်အန္တရာယ် စိုးရိမ်စရာရှိကြောင်း လာရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုဖြစ်စဉ်နောက်တွင် ကျွန်တော့်အား အိပ်မက်ပေးပါသည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် အသံဖြင့် ပြောပါသည်။

“မင်း လက်ဦးသွားလို့ပေါ့ကွာ။ မင်းတို့ မိသားစု အကုန်စားပစ်မလိုကွ”

ဟု ပြော၍ အသံပျောက်သွားပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း အိပ်ရာမှ လန့်နိုးပြီး စိတ်ထဲမှ ပြန်ပြောလိုက်မိပါသည်။

“အခုတော့ မင်းလည်း ဒုက္ခရောက်ပြီး ဘဝဆုံးသွားမပေါ့ကွာ”

ဟူ၍သာ... ■

* * *

မိုးမောင်မောင်

အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်း

အောင်ဘုန်းမြင့် (ကချင်မြေ)

လက္ခဏာလမ်းကြောင်း

မေအင်လောကတွင် လူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကို ဖန်တီးပေးထားကြောင်းရာတွင် လက္ခဏာပေးခြင်းသည် အခြေခံ အကျဆုံး၊ အမှန်ကန်ဆုံးနှင့် အနာဂတ်အတွက် စိတ်အချရဆုံး ပညာရပ်ဖြစ်လေ၏။

အခြေခံကျသော အဓိက Major Line များတွင် အာယုလေခ (ခေါ်) အသက်လမ်းကြောင်း၊ ဉာဏလေခ (ခေါ်) ဉာဏ်လမ်းကြောင်း၊ ဟဒယလေခ (ခေါ်) နှလုံးလမ်းကြောင်း (အိမ်ထောင်ရေးလမ်းကြောင်း)၊ ကမ္မလေခ (ခေါ်) ကံလမ်းကြောင်း၊ ဝေယျလေခ (ခေါ်) အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်းဟူ၍ နဒီလမ်းကြောင်းကြီး ငါးကြောင်းရှိပါသည်။

အဆိုပါ လမ်းကြောင်းကြီး ငါးကြောင်းသည် လူတစ်ယောက်အတွက် အရေးပါသော အဓိက လမ်းကြောင်းကြီးများ ဖြစ်သောကြောင့် လွန်စွာအရေးကြီးပြီး ဘဝတစ်ခုကို ကောင်းစွာ စိုးမိုးထိန်းချုပ်ထားနိုင်သော လမ်းကြောင်းများ ဖြစ်သည်။ ထိုလမ်းကြောင်းကြီးများ သန့်ရှင်းကောင်းမွန်နေပါက ဘဝတွင် အောင်မြင်မှုအပြည့်အဝရရှိနိုင်၍ လိုရာ ဆန္ဒအဝဝ ပြည့်စုံစေနိုင်မည်ဖြစ်သော်လည်း ညံ့လျှင် ညံ့သည့်အပိုင်း၌ ကျဆုံးစေတတ်ပါသည်။

အသက်လမ်းကြောင်း ကောင်းလျှင် ကျန်းမာ အသက်ရှည်မည်။ မကောင်းလျှင် မကောင်းသည့်အပိုင်းတွင် အန္တရာယ်ဥပဒ်ဘေး ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ ဉာဏ်လမ်းကြောင်း ကောင်းမွန်နေလျှင် ဉာဏ်ပညာကြီးမားမည်။ ကြံတိုင်းအောင် ဆောင်တိုင်း ပြီးမြောက်စေနိုင်မည်။ ညံ့နေပါက အတွေးအမြင်မှားယွင်းတတ်သည်။ စိတ်ဝေဒနာမျိုး စွဲကပ်လာတတ်သည်။ ပညာသင်ကြားရ ခက်ခဲပေလိမ့်မည်။ နှလုံးလမ်းကြောင်းကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ကျန်းမာရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး ကောင်းမည်။ မေတ္တာရေး၌ စန်းပွင့်ကံကောင်းတတ်ပြီး ချစ်သူခင်သူ မိတ်ဆွေသင်္ဂဟ ပေါများလိမ့်မည်။ ဓာတ်လေးပါး ကောင်းမွန်ပြီး ကျန်းမာ အသက်ရှည်သူများ ဖြစ်ရပါလိမ့်မည်။

ကံကြမ္မာလမ်းကြောင်း ထင်ထင်ရှားရှား ပါရှိကြသူများသည် ကံအား ကောင်းတတ်ကြပြီး မပါသူများဖြစ်လျှင် ကံအား နည်းတတ်သည်။ ဉာဏ်နှင့် ဝီရိယ အားထုတ်ကြိုးစားမှုကို အားကိုးပြုရလိမ့်မည်။ ကံလမ်းကြောင်း ပါရှိသော်လည်း မထင်မရှား အကျိုးအပဲများနေပါက အကောင်းအဆိုး ရောထွေးနေတတ်သည်။ ဘဝတစ်ခုလုံးအတွက် ကံကြမ္မာလမ်းကြောင်း (သို့မဟုတ်) ထီးရိုးလမ်းကြောင်း

သည် အခရာဖြစ်လေ၏။ အခြားလမ်းကြောင်းများ မည်သို့ပင် ကောင်းမွန်နေစေကာမူ ကံကြမ္မာလမ်းကြောင်း၏ ဦးဆောင်မှု မကောင်းလျှင် အောင်မြင်ရေးအတွင်အထိပ်သို့ ရောက်ရန် မလွယ်ပါ။ ကံကြမ္မာလမ်းကြောင်းသည် ဒေါက်တိုင်များ အားလုံးအတွက် အဓိက စွမ်းအားမဏ္ဍိုင်ဖြစ်ပါသည်။

အခြား အဓိက လမ်းကြောင်းများ အားနည်းနေပေမယ့် ကံကြမ္မာလမ်းကြောင်း ကောင်းနေမည်ဆိုပါက ကံကို ကယ်မ လက်တွဲသွားနိုင်မည်ဖြစ်ပြီး ကံကြမ္မာလမ်းကြောင်းနှင့်အတူ အခြားလမ်းကြောင်းများကပါ ရောညှိနေမည်ဆိုပါက ဘဝ အောင်မြင်မှုအတွက် ခက်ခဲကြမ်းတမ်းမှုမျိုးနှင့် တွေ့ကြုံရ တတ်ပါသည်။

ဇေယျလေခ ခေါ် အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်းသည် လက္ခဏာရှင်၏ အောင်မြင်မှုအပေါင်းကို ညွှန်ပြနေသော မီတာတိုင်ဖြစ်သည်။ ကံကြမ္မာလမ်းကြောင်း ပါရှိပြီး ကောင်း မွန်သော အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်း ပူးနေသည့် လက္ခဏာ ရှင်ဖြစ်နေပါက အောင်မြင်မှုများအတွက် ကြီးစား အားထုတ် ရန် မလိုဘဲ အလိုလို ကံကောင်း အောင်မြင်တတ်သည်။ ကံကြမ္မာလမ်းကြောင်း မပါရှိသော်လည်း သန့်ရှင်းကောင်းမွန် သော အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်းပိုင်ရှင်ဖြစ်နေပါမူ ကြီးစား အားထုတ်ခြင်းဖြင့် အောင်မြင်ကြီးပွား ချမ်းသာနိုင်ပြီး လိုရာ ဆန္ဒ ပြည့်ဝနိုင်မည်။

အဓိကကျသော Major Line များဖြစ်သည့် အသက် လမ်းကြောင်း၊ ဉာဏ်လမ်းကြောင်း၊ နှလုံးလမ်းကြောင်း၊ ကံကြမ္မာလမ်းကြောင်းနှင့် အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်းများ ပေါ်တွင် ကျွန်းခံခြင်း အဆက်ပြတ်နေခြင်း များမိန့်အားနည်း နေခြင်း၊ အန္တရာယ်ဥပဒ်လမ်းကြောင်းများက ဖြတ်ထား တိုက်ခိုက်ထားခြင်းများ ဖြစ်နေပါက ထိုအပိုင်းအခြားကာလ ပိုင်း၌ အညံ့အပျက်အစီးများ ကြုံရတတ်သည်။ အခြေခံ လမ်းကြောင်းကြီးများ၏ အားသာချက်၊ အားနည်းချက်များ အပေါ် မူတည်၍ ဘဝအောင်မြင်မှု အတက်အကျကို ဖြစ် ပေါ်စေနိုင်ပါသည်။

အခြေခံ လမ်းကြောင်းကြီးများအားလုံး ကောင်းမွန်နေ မည်ဆိုပါက လက္ခဏာရှင်သည် ရာထူးဌာနန္တရရှိသူဖြစ်က ရာထူးဌာနအလျောက်၊ အနုပညာသမားဖြစ်က အနုပညာ သမားအလျောက်၊ ကုန်သည်ပွဲစား စီးပွားရေးသမားဖြစ်က စီးပွားရေးအလျောက်၊ အသိပညာရှင် သိပ္ပံပညာရှင်ဖြစ်က ပညာအလျောက်၊ နိုင်ငံရေးသမားဖြစ်က ရောက်ရှိနေသည့် နယ်ပယ်အလျောက်၊ လုပ်ငန်းရှင် ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ဖြစ်က

လုပ်ငန်းများအလျောက်၊ လောင်းကစား ဝိသယလောဘာ ဖြစ်က လောဘအလျောက်၊ ဒုစရိုက်သမားဖြစ်သည်ဆိုပါ ကလည်း ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းအလျောက်၊ ဝိဇ္ဇာ တပည့်ဖြစ်က လည်း ဝိဇ္ဇာလမ်းအလျောက်၊ ဝိနည်းစိုရ် ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဖြစ်က လည်း ဝိနည်းအလျောက် အတိုင်းအဆမရှိ အောင်မြင် ဩဇာတိက္ကမ အလွန်ကြီးမားသူ အကျိုးပေး အားကောင်း အဖြစ် အောင်မြင်နေသည်ကို တွေ့မြင်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

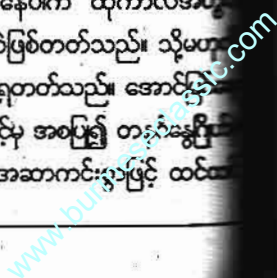
မည်သို့ပင် ဆိုစေကာမူ၊ အဓိက အခြေခံ လမ်းကြောင်းကြီး ငါးခုစလုံး ကောင်းမွန်သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး မဟုတ်လျှင် လွန်စွာရှားပါးလှ၏။ ယေဘုယျအားဖြင့် လမ်းကြောင်း ကောင်း လေးကြောင်း ကောင်းသူများကိုသာ တွေ့ရတတ် သည်။ အကျိုးပေးအားဆိုင်ရာ၌လည်း လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးနှင့် လုံ့လ၊ ဝီရိယ မျှော်မှန်းတွေးခေါ်မှု၊ ကြိုးစားအားထုတ်မှု အခြေခံ အထောက်အပံ့ရှိမှု မရှိမှုများပေါ် မူတည်၍ အမျိုး များ ကွာခြားနိုင်ပါသေးသည်။

အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်း

ဘဝအောင်မြင်ရေးအတွက် လွန်စွာအရေးပါသော အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်းသည် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံ ထက် သူ့ကြွယ်ဘက်သို့ ထောင်တက်သွားသော လမ်းကြောင်း ဖြစ် သောကြောင့် နေမင်းအလင်းရောင် လမ်းကြောင်းဟု ထင် တင်စားခေါ်ဆိုကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ နေမင်း၏ အလင်းထက် ကြောင့် မပါရှိလျှင် ဘဝသည် မှောင်အတိကျသွားနိုင်သော ဟူ၏။ အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်းသည် ဘဝ၏ အောင် မြင်ဖြစ်သည်။

အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်း ကောင်းစွာ ပေါ်ထွန်း လျှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ရာထူးဂုဏ်ရှိန် ကြီးမားခြင်း၊ ထိပေါ် အမွေဆက်ခံနိုင်ခြင်း၊ လုပ်ကိုင်သမျှ အလုပ်အကြံအစည် အောင်မြင်နိုင်ခြင်း၊ သူတစ်ပါးကို အောင်မြင် ဆွဲဆောင် စည်းရုံးနိုင်ခြင်း၊ ပစ္စည်းဥစ္စာပေါများ တိုးပွားစေခြင်း၊ ဂုဏ်ထူး ဘွဲ့များ ချီးမြှင့်ခံရခြင်း၊ အကြီးအကဲများ၏ ကူညီစောင့်ရှောက် ချီးမြှောက် မစခံရခြင်းများကို ရရှိခံစားနိုင်ပါလိမ့်မည်။

အကယ်၍သာ အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်းသည် မထင်မရှားဖြစ်ကာ ကျိုးပြတ်နေပါက ထိုကာလအတွက် အလုပ်အကိုင် အပြောင်းအလဲဖြစ်တတ်သည်။ သို့မဟုတ် ယာယီ ဆုံးရှုံးမှုများနှင့် ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ အောင်မြင်ရေး လမ်းကြောင်းသည် လက်ဖဲနောင်မှ အစပြု၍ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် လက်သူကြွယ်ဘက်သို့ အနာအဆာကင်းရှုယှဉ် ထင်ထင်

အများ ထောင်တက်သွားပါက လက္ခဏာရှင်သည် ကုသိုလ်
စံတရား အလွန်ကောင်းသူ ဖြစ်ရပါလိမ့်မည်။

အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်းသည် တနင်္လာဂြိုဟ်နံမှ
စတင် အစပြုလျှင် အရောင်းအဝယ်၊ အနုပညာ၊ စာပေ၊
ဇာတ်ကား၊ ရေနံနှင့် ဆိုင်သော လုပ်ငန်း၊ ခရီးသွားလုပ်ငန်းများဖြင့်
အောင်မြင် ကြီးပွားမည်။ အင်္ဂါဂြိုဟ်နံမှ အစပြု ထွက်လာပါ
က အတိုက်အခံအဖိုးဖိုးကို ကျော်ဖြတ်နိုင်ပြီး အောင်မြင်မှု
ဆွတ်ခူးနိုင်မည်။ အသက်လမ်းကြောင်းမှ အစပြုလျှင် မိမိတို့
ဘိယံတိုင် ကြီးစားအားထုတ်မှုဖြင့် အောင်မြင် ထွန်းတောက်
နိုင်မည်။ ကံကြမ္မာလမ်းကြောင်းပေါ်မှ အစပြုပါက မကြီးစား
ဘဲ ထိပေါက် အမွေရခြင်းမျိုးကဲ့သို့ အလိုအလျောက်
စံတရားဖြင့် ကြီးပွားချမ်းသာ အောင်မြင်မည်။ လက်ဝဲ
အလယ်လောက်မှ စတင်လျှင် ဒုတိယအရွယ်ရောက်မှ
အောင်မြင် ပြည့်စုံနိုင်မည်။

အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်းသည် ဉာဏ်လမ်းကြောင်း
မှ အစပြုပါက အသိပညာ၊ အတတ်ပညာဖြင့် တိုးတက်
ကြီးပွားမည်။ နှလုံးလမ်းကြောင်းခေါ် အိမ်ထောင်ရေးလမ်း
ကြောင်းပေါ်မှ အခြေခံ၍ စတင်လျှင် အိမ်ထောင်ပြုပြီးမှ
အောင်မြင် ကြီးပွားမည်။ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နံမှ အစပြုသော
အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်းဖြစ်သော် အသက်ကြီးမှ ကြီးပွား
အောင်မြင်မည်။ ဒုတိယကောသလ ကောင်းစားမည်။ အောင်မြင်ရေး
လမ်းကြောင်း အစကောင်းပြီး အဆုံး၌ မကောင်းလျှင်၊
သို့မဟုတ် လက်သံကြွယ်သို့ မရောက်နိုင်ဘဲ ရပ်တန့်နေလျှင်
လက္ခဏာရှင်သည် ငယ်ရွယ်စဉ်က ကောင်းစားပြီး
ကြီးလာတာ၌ ရုန်းကန်ရတတ်သည်။ အောင်မြင်ရေးလမ်း
ကြောင်း နှစ်ကြောင်း သုံးကြောင်းပေါ်လျှင် အလုပ်အကိုင်
အဖိုးဖိုး၌ အောင်မြင်တတ်ပြီး အလုပ်သုံးလေးမျိုး လုပ်ကိုင်

ရလိမ့်မည်။ အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်း လေးမျိုးမက များ
လွန်းပါက အောင်မြင်ပြီးမှ ကျဆုံးသွားတတ်ပါသည်။

အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်း၏ အကောင်းအဆိုး

အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်းပေါ်တွင် ကျွန်းခဲနေပါက
ထိုအသက်အပိုင်းအခြားတွင် စီးပွားအလုပ် ပျက်ကပ်ခိုက်
တတ်သည်။ အထူးသတိပြုရမည့် ကာလဖြစ်သည်။ အောင်
မြင်ရေးလမ်းကြောင်းပေါ်တွင် ကောင်းသောကြွယ် အမှတ်
အသားပွင့်ပါက အလုပ်၊ စီးပွား၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ ကျန်းမာရေး
ပညာရေး ကောင်းမည်။ ကြွယ်ပွင့်မဟုတ်ဘဲ ကြက်ခြေခတ်
နေပါမှ အလုပ်၊ စီးပွား၊ ရာထူးဂုဏ်ရှိန် ကျဆင်းတတ်သည်။
ဆင်ခြင်ရမည့် ကာလဖြစ်သည်။

အောင်မြင်ရေး လမ်းကြောင်းပေါ်တွင် တြိဂံ သုံးထောင့်
ပုံ (သို့မဟုတ်) စတုဂံ လေးထောင့်ပုံ ပေါ်ထွန်းနေမည်ဆို
ပါက လက္ခဏာရှင် ကံကောင်းလိမ့်မည်။ ဆုံးရှုံးထားသော
ငွေကြေး၊ ကုန်ဆုံးထားသော ဥစ္စာပစ္စည်းများနှင့် ရသင့်
ရတိုက်သော အခွင့်အရေးများကို ပြန်လည်ရရှိနိုင်မည်။ ဥပစ်
အဖျက်လမ်းကြောင်းများက ဖြတ်ထား၊ ကိုက်ထားမည်ဆို
ပါလျှင် အတိုက်အခံ၊ အပြိုင်အဆိုင်၊ ရန်သူ လက်သီးပုန်း
မျိုး ပေါ်ပေါက်တတ်သဖြင့် လွန်စွာသတိထားပြီး ဆင်ခြင်
တိုင်းထွာ၍ လုပ်ကိုင်ရမည့် ကာလဖြစ်လိမ့်မည်။ အောင်မြင်
ရေးလမ်းကြောင်း ကောင်းမွန် ထင်ရှားစွာ ပါရှိသူများသည်
ဘဝတစ်လျှောက်လုံး၌ ကျန်းမာချမ်းသာ လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝ
ကြသူများ မှချဖြစ်ရပါလိမ့်မည်။

***

အောင်ဆန်းမြင့်(ကဗျင်မြေ)

အယ်ဒီတာအဖွဲ့ ခွဲခန်းနှင့် ပြန်ဆိုရေး
အမှတ်-၁၇၉၊ တတိယထပ်(၁) (၃၁)လမ်း(အထက်)
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း - ၇၃၀၅၀၄၇၁။

မဂ္ဂဇင်း

ဆယ့်နှစ်ရာသီပင်

စိုးစိုး

Item Name - Exile Oleander ,Yellow
Oleander (ဆယ့်နှစ်ရာသီပင်)
Category - Raw Material
Botany Term - Impatiens balsamina
Species Family - Apocynaceae

* အသုံးဝင်ပုံ
အပွင့်၊ အရွက်၊ အမြစ်၊ အခေါက်။
* အာနိသင်

မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့အပြားတွင် ပေါက်ရောက်သည်။ သဘာဝအလျောက်ပေါက်ရောက်သည်။

မြန်မာဆေးကျမ်းများ အလိုအရ ဖန်၊ စပ်၊ ခဲ၊ သောအရသာရှိ၏။ ပူသောသတ္တိရှိ၏။ လေကိုနိုင်၏။ ယားနာ အရေပြားနာ၊ အနာပေါက်ခြင်းတို့ကိုပျောက်ကင်းစေသည်။ မျက်စိကို အကျိုးပြု၏။ အဖျားရောဂါ၊ နူးနာ၊ မြင်းသရိုက်နာတို့ကိုနိုင်၏။ ၎င်းသည်သက်သက် စားသုံးလျှင် အဆိပ်ဖြစ်စေ၏။

* အပင်

ပင်လတ်မျိုးဖြစ်၏။ ပေ ၂၀ ခန့်အထိမြင့်၏။ အခေါက်ထူသည်။ ကိုင်းဖြာသည်။ အခေါက် အညိုရောင်ပေါ်တွင် အဖြူကွက်များရှိ၏။

* အပွင့်နှင့် အရွက်အသုံးပြုပုံ

၁။ အပွင့် (သို့) အရွက်ကို ရေနှင့်နယ်ပြီး ၎င်းရေကို သံလွင်ဆီနှင့် ဆီသက်သက်ကျန်အောင်ချက်၍ ယားနာ အရေပြားနာများကို လိမ်းပေးပါက ပျောက်ကင်း၏။

* အရွက်

အကိုင်းထိပ်ဘက်တွင် စုပုံ၍ ရွက်လွှဲထွက်သည်။ ရွက်ပြားကျဉ်း၍ ဆွေသွယ်ပြီး ကြီးပြားသေးပုံရှိသည်။ ထိပ်နှင့် အရင်းပိုင်းချွန်သည်။ ရွက်ညှာအလွန်တိုသည်။ ရွက်ပြားပြောင်ချောပြီး ရွက်လယ်ကြောထင်ရှား၍ ရွက်နားညီသည်။

၂။ အရွက်ကိုပြုတ်၍ကြိတ်ပြီး ဆီနှင့် ရောလိမ်းပါက အဆစ်အမြစ် ကိုက်ခဲခြင်းပျောက်၏။

* အပွင့်

အဝါရောင်ရှိ၍ ခေါင်းလောင်းပုံဖြစ်သည်။ ဝတ်ဆံများပွင့်ချပ်များတွင်ကပ်နေ၏။ အမွှေးနုကလေးများလည်းရှိ၏။ ပွင့်ဖတ်ပြွန်ပိုင်း စိမ်းဝါရောင်ရှိ၏။

* အမြစ်အသုံးပြုပုံ

၁။ အမြစ်ကို ဆွေး၍ မှန်ညှင်းဆီနှင့် ရောချက်လိမ်းလျှင် အရေပြားနာ ပျောက်စေ၏။

* အသီး

အချင်း ၁၁/၂ လက်မခန့်ရှိ၏။ အတွဲလိုက်သီး၏။ ပြောင်ချော၍ တောက်ပပြီး အစိမ်းရောင်ရှိသည်။ အလယ်တွင် လုံးဝိုင်း၍ ထိပ်နှစ်ဖက်သို့ ချွန်သွယ်သွားသည်။

၂။ အမြစ်ကို ရေနှင့် ဆွေးလိမ်းလျှင် ပွေးနာပျောက်၏။

* အခေါက်အသုံးပြုပုံ

အဖျားကျဆေးအဖြစ်လည်းကောင်း၊ အပူလောင်ခြင်းနှင့် ပွေး၊ ယားနာများအတွက်လည်းကောင်းသုံး၏။

***

ရွှေဖြူညွန့်ထွန်း သစ်ချောင်း

ရွာလယ် ဦးထွန်းမောင်အိမ်ရှေ့ ပိတောက်ပင်အောက် ကွပ်ပျစ်တွင် လူတစ်စုထိုင်နေကြသည်။

“အစ်ကို ထွန်းမောင်၊ မအောင်ချောင်းကို မသွားတာ အကောင်းဆုံးပဲ ဗျာ”

သာအောင်က ရေခွေးကြမ်းသောက်ရင်း ပြောသည်။

“ဟုတ်တယ် ထွန်းမောင်။ သာအောင်ပြောတာ မှန်တယ်ကွာ။ လူကို စားတာ သုံးနှစ်မှာ တစ်ယောက်။ ဒီနှစ် သုံးနှစ်ရှိနေပြီ”

ဦးသာရင်က ကြားက ဝင်ပြောသည်။

မအောင်ချောင်းသည် ဂြင်ကြီးချောင်း၏ လက်တက်ဖြစ်သည်။ ဂြင်ကြီးရွာ၏ ချောင်းဖျားက စီးဆင်းလာသည်။ ချောင်းကို ဂြင်ကြီးချောင်းဟု ခေါ်သည်။

ဟုတ်ပါသည်။ မအောင်ချောင်းလေးတွင် ကယုကမာတွေ ပေါများသည်။ ကယုကမာဆိုသည်မှာ ကျောက်ဆောင်တွင် ကပ်ပြီး မျိုးပွားကြသည်။ ကယုကမာကောင်ဆိုသည့် ကျောက်အိုင်၊ ထုံးအိုင်မျိုး၌သာ ရှိသည်။ မအောင်ချောင်းမှာ ကယုကမာကောင်ရှာဖွေရင်း သုံးနှစ်မှာ တစ်ယောက်သေသည်ဟု အစွဲရှိကြသည်။ တစ္ဆေသရဲရှိသည်ဟု ယူဆကြသည်။

ခုလည်း ဘဝတူ သာအောင်က တားတော့ ထွန်းမောင် ဝေခွဲမရဖြစ်နေသည်။ ထွန်းမောင်က လက်တွေ့သမား။ အစွဲဥပါဒါန်မထား။

“တိုက်ဆိုင်လို့ ဖြစ်တာပါ သာအောင်ရာ။ မင်းကလည်း အစွဲကြီးလိုက်တာ”

ထွန်းမောင်က သာအောင်မျက်နှာကို တစ်ချက်စိုက်ကြည့်ရင်း ပြောသည်။

“လူသမုတ် သစ်ငုတ်က ကျားဖြစ်တယ်လို့ ပြောကြတယ်ကွာ။ လူတိုင်း ပါးစပ်က ပြောတော့ နိမိတ်မကောင်းဘူး မောင်ရာ”

ထွန်းမောင်ကို ရေခွေးငှဲပေးရင်း ဦးသာရင်က တားနေသည်။

“ခုတစ်လော ကယုကမာတွေကို ဟိုတယ် စားသောက်ဆိုင်က ဈေးကြီးပေးဝယ်ကြတယ်။ ကျွန်တော် စမ်းကြည့်ချင်တယ် ဦးလေးရာ။ ဒီမယ်သာအောင် မင်းမလိုက်ရဲလည်း နေကွာ။ ငါ့ဟာငါ သွားမယ်”

ထွန်းမောင်က သာအောင်ကို ဆက်ပြီးပြောလိုက်သည်။

သာအောင် ထွန်းမောင်၏စကားကို စဉ်းစားကြည့်မိသည်။ ထွန်းမောင်ကို ရေမုဆိုး ရောရာတစ်ခွက်ဟု ပြောရမည်။

ငါးရာ၊ ကယုကမာငှပ်လျှင် သူများထက် ရတတ်သည်။ ထွန်းမောင်က သူ့လက်အောက်ငယ်သား ဘဝတူတွေကို သနားကြင်နာသည်။ အနစ်နာခံတတ်သည်။

သာအောင်မှာ ခုတစ်လော အကြွေးတွေကလည်း ပေးဆပ်စရာရှိသည်။

“ကိုသာအောင်... ကလေးကျောင်းစရိတ်လည်း လိုတယ်။ ဒေါ်ရွှေအေးကိုလည်း ဆပ်ရမယ်တော်”

ဟု သူ့မိန်းမ မအေး ပြောသည် စကား နားထဲက မထွက်သေး။

ကိုသာအောင် စွန့်စားရမည်။ စိုးရိမ်မိတာတော့ အမှန်ပင်။ မအောင်ချောင်း စားသည်ဟု သမုတ်ကြသည်မှာ သုံးနှစ် တစ်ယောက်နှုန်းဖြစ်နေသည်။

လက်ချိန်ရေတွက်ရင် မှတ်မိသလောက် လူပေါင်း ၁၀ယောက်လောက်တော့ ရှိမည်။

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ဗျာ၊ အစ်ကိုနဲ့ဆို လိုက်မယ်ဗျာ”

သာအောင် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ပါတော့သည်။

“ဒါမျိုး ကြားချင်တာကွာ။ လုပ်ရဲရင် ခံရဲရမှာပေါ့ သာအောင်ရာ”

ထွန်းမောင်စကားကြောင့် ဦးသာရင် ပါးစပ်အဟောင်းသားနဲ့ ကြည့်နေမိသည်။

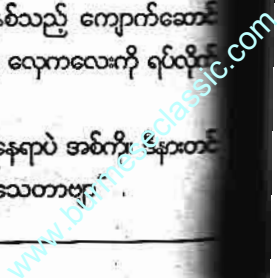

ဆောင်းအကုန် နွေဦးကို ရောက်တော့ ရေမုဆိုး ထွန်းမောင်တို့လို ကယုကမာရှာဖွေသည်လူတိုင်း အကြိုက်ဖြစ်သည်။ ဆောင်းတွင်းဆိုလည်း ဆောင်းအအေးဒဏ်က အေးတော့ရေထဲကို မဆင်းနိုင်။ ကျောက်ဆောင်တွင် တွယ်ကပ်နေသည့် ကယုကမာကောင်ကို ငှပ်လျှိုးပြီး မရှာဖွေနိုင်။ ရေထဲကို သဘာဝအတိုင်း ငှပ်လျှိုးပြီး ရှာရသည်။ ရေငှပ်ကိရိယာရှိသည့် လူတွေလို မတွင်ကျယ်။ ပစ္စည်းဝယ်ယူဖို့ကို ထား၊ စိတ်ထဲတောင် မထည့်တွက်နိုင်ရှာ။ တစ်နေ့လုပ်မှ တစ်နေ့စားရသည့် ဘဝမျိုးဖြစ်သည်။

သုံးနှစ် တစ်ယောက် သေဆုံးသည်ဟု ယူဆကြသည်။ မအောင်ချောင်းကို ထွန်းမောင်တို့ ရောက်လာကြသည်။

အကြီးဆုံး ကျောက်ဆောင်မြို့သော၊ ဒီရေအတက်အကျတွင် အမြဲတမ်း ရေမနစ်သည့် ကျောက်ဆောင်ရောက်တော့ လှေကလေးကို ရပ်လိုက်သည်။

“အဲဒီနေရာပဲ အစ်ကို၊ ဒါနားတင်ပဲ လူတွေ သေတာဗျာ”

သာအောင်က ရှင်းပြလိုက်သည်။
“ဒီမယ် သာအောင်၊ လူတိုင်း
မရှာရဲတော့ တို့အတွက် အကောင်း
ဆုံးပေါ့ကွာ”

ထွန်းမောင်၏ စကားကြောင့်
သာအောင် တအံ့တသြဉ်နဲ့ ထွန်းမောင်
မျက်နှာကို စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

“ဘာလဲ၊ မင်းက မယုံဘူးလား။
တို့ စွန့်စားရမယ်လေ။ မင်း ရေထဲကို
မဆင်းရဲတော့ဘူးလား။ သာအောင်”

“ဗျာ...”

“မဗျာနဲ့၊ မင်းကို မေးနေတာ။
သရဲရှိသလားလို့ မင်းကို စုံစမ်းခိုင်းတာ”

“ထွန်းမောင်က ပြီးရင် မေးလိုက်
သည်။

“အစ်...အစ်ကို ကျွန်တော်
မဆင်းရဲဘူးဗျာ”

“မင်းကတော့ သတ္တိနည်းလိုက်
တာ။ ယောက်ျားလို ကျားကျားနေပြီ
စမ်းပါကွာ။ ဒီမယ် လူဆိုတာ သမ္မာ
အာဇီဝကျကျ သူများပစ္စည်းကို မခိုး
မဝှက်ဘဲ လုပ်စားရဲရမယ်။ အဲဒါမှ
သတ္တိရှိတာကွ။ ဟားဟားဟား...”

“ဒါနဲ့ အစ်ကို ဆင်းကြည့်မလို့
လား”

“ဟုတ်တယ်လေ။ မင်း မဆင်းရဲ
ရင် ငါဆင်းကြည့်ရတာပေါ့။ အဲ - ဘယ်
အနားမှာ သရဲတွင်းရှိသလဲ။ ချောင်း
စောင့်နတ်ကိုပဲ မပ၊သ မပူဇော်လို့
သတ်တာလား။ ဒါ အဖြေရှာရမယ်။
ပြောရရင် စုံစမ်းရမယ် သာအောင်။
ဒီ သုပ်တစ်ခုကို စေ့စပ်သေချာမှ လုပ်
တာ အကောင်းဆုံးကွာ”

ထွန်းမောင်က ကွမ်းကို ဝါးပြီး
ရေပြင်ကို ပျစ်ခဲနဲ့ ထွေးထုတ်ရင်း ပြော
နေသည်။

အတွေးအကြံရှိလှသည့် ထွန်း
မောင်ကို သာအောင် အမြဲတမ်း

လေးစားမိသည်။

“အစ်ကို ထွန်းမောင်၊ သတိ
တော့ ထားပါဦး”

သာအောင်က စိုးရိမ်ပြီး သတိ
ပေးနေသည်။

“အေးပါကွာ၊ ငါ့ဟာငါ သိပါ
တယ် သာအောင်”

ထွန်းမောင်က ပြောရင်း
ကျောက်ဆောင်အောက် ၎င်းသို့သွား
ပါတော့သည်။

သာအောင်တစ်ယောက် စိုးရိမ်
ပြီး ရေပြင်ကို မျက်တောင်မခတ်ဘဲ
ကြည့်နေမိသည်။

မိနစ် ၂၀လောက်အကြာ ဘွမ်း
ခဲနဲ့ ရေပြင်သို့ ထွန်းမောင် ပြန်တက်
လာမှ သာအောင် သက်ပြင်းချနိုင်တော့
သည်။

“သာအောင်ရေး... အဖြေမှန်ကို
တွေ့ခဲ့ပြီကွ”

ထွန်းမောင်က လှေပေါ်သို့ တက်

ရင်း ပြောလိုက်သည်။

“ဟုတ်လား အစ်ကို။ သရဲလား။
ချောင်းစောင့်နတ်များလားဗျာ”

သာအောင်က သိချင်တော့
မေးစမ်းလိုက်သည်။

“အေးကွာ၊ တော်တော်ကြီးတာ
ပဲ။ ဒီကောင်ကြီးကို ရှင်းထုတ်လိုက်မှ
လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် ကမာကောင်
တွေကို ရှာဖွေလို့ ရမှာကွ”

“သရဲလား အစ်ကို”

“ဟုတ်တယ်။ သရဲတွင်းက
ကျောက်ဆောင်အောက်မှာ ရှိတာ”

“ဗျာ”

ထွန်းမောင် စကားကြောင့်
သာအောင် တအံ့တသြဉ်ဖြစ်သွားပြန်
သည်။

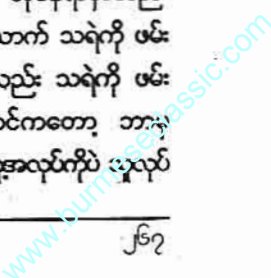
မအောင်ချောင်းက သရဲကြီးကို
ထွန်းမောင်ဖမ်းမည့်သတင်းက တစ်ရွာ
လုံး အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ဖြစ်သွား
သည်။

“ဒီကောင် မနိုင်ပါဘူးကွာ။
သူ့ဟာသူ လေကြားနေတာ ဖြစ်မှာပေါ့
ဦးသာရင်က လူတွေကို ပြောနေ
သည်။

“ဟုတ်တယ်ကွ။ ဒီချောင်းက
ကြားတယ်။ လူကို သုံးနှစ် တစ်ယောက်
စားတာ။ လူပေါင်း ၁၀ယောက်လောက်
ရှိနေပြီ။ အင်း...ထွန်းမောင်ကလည်း
အစားခံချင်လားမှ မသိတာ။ တယ်ခက်
တာပဲ”

ဦးချက်ကြီးက ထောက်ခံ စကား
ပြောလိုက်သည်။

တစ်ရွာလုံး ဟိုနေရာမှာလည်း
ထွန်းမောင်တစ်ယောက် သရဲကို ဖမ်း
မည်။ ဒီနေရာမှာလည်း သရဲကို ဖမ်း
မည်နဲ့။ ထွန်းမောင်ကတော့ ဘာမှ
မပြောတော့ပေ။ သူ့အလုပ်ကိုပဲ ယူလုပ်

နေသည်။

တစ်ကျပ်သား သံလုံး တစ်တောင်တစ်ထွာလောက်ကို ဦးဖျိုးအောင် ပန်းပဲဖိုမှာ နှစ်ဖက်လုံသဖွယ် ထုနေသည်။

တပည့်ကျော် သာအောင်က ကျပြီး ဝိုင်းထုပေးနေသည်။ လူတွေကလည်း သရဲကို သတ်မည့် ထွန်းမောင်ကို စိတ်ဝင်စားနေကြသည်။

တစ်ကျပ်သား သံချောင်းကို လုံလုပ်ပြီး ကြိုးခွေတွေကို လိုက်စုနေသည်။

သာအောင်က ထွန်းမောင်ကို ယုံကြည်သည်။ လူရွယ်တွေကလည်း ထွန်းမောင်လုပ်သမျှကို အားပေးနေကြသည်။

ထွန်းမောင်က မပိုင်ရင် မလုပ်။ မဆိုဘုရင်တစ်ချစ်သည်။ တောဝက်၊ ဂျီ ဆတ် ထောင်ဖမ်းမလား။ ထွန်းမောင် ရတတ်သည်။

ရေမှဆိုး တံငါအလုပ်ကိုလည်း သူများထက် ကျွမ်းကျင်သည်။ ဂြင်္ဂါချောင်းလက်တက် ပိန်နဲ့ချောင်းမှာဆို ကယုကမာကောင်တွေ ထွန်းမောင်ကြောင့် မျိုးပြတ်မတတ်။ ခုလည်း လူတွေ စိတ်ကူးထဲ မထည့်ဝံ့သည့် မအောင်ချောင်းကိုလည်း ထွန်းမောင် စိတ်ဝင်စားသည်။

ဦးသာရင်တို့၊ ဦးချက်ကြီးတို့ ဘယ်လောက်ပဲ တားတား၊ ထွန်းမောင်က တစ်စွတ်ထိုး လုပ်ချင်သည်။ စိတ်ထဲကလည်း "ဒီလူတွေ ဒီလောက်တောင် အစွဲကြီးတာ၊ သက်သေပြမှ ယုံကြမှာ" ဟု တွေးရင်း ဦးသာရင်နှင့် လူကြီးတွေကို အမြင်ကတ်နေသည်။

"ကိုထွန်းမောင်...တော်ကို ကန်ကွက်တာတော့ မဟုတ်ဘူးတော်။ တော်ကြာ မနိုင်ရင် ဒီက ကလေးတွေ

ဘက်ကို..."

"ဒီမယ် ပီရင်လှ၊ ထွန်းမောင်ဆိုတဲ့ လူက မပိုင်ရင် ဘာမှမလုပ်ဘူး။ မင်းလည်း ငါနဲ့ ပေါင်းလာတာ နှစ်ကနည်းတာမှမဟုတ်တာ။ ဒါတွေကို အစွဲမထားပါနဲ့ မိန်းမရာ"

ထွန်းမောင်စကားကြောင့် ပီရင်လှ ပါးစပ်ပိတ်သွားပါတော့သည်။

သည်နေ့ မအောင်ချောင်းတွင် လှေနှင့် တချို့ ကမ်းစပ်က တစ်ဖုံ၊ လူတွေ စုနေသည်။ ပွဲလမ်းသဘင်အလား။

ထွန်းမောင်နှင့် သာအောင်က တော့ လှေပေါ်တွင် အလုပ်များနေသည်။ အထူးသဖြင့် သာအောင်က သရဲကို မြင်ချင်နေသည်။ မယုံရခက်၊ ယုံရခက်ဖြစ်နေသည်။ တစ်တောင်ကျော်လောက် လုံကို ကြိုးနှင့် ကျကျနနန တုပ်နေသည်။ ထွန်းမောင် လုပ်နေသမျှ အား ရွာသားတွေက မျက်တောင်မခတ်ကြည့်နေကြသည်။ ဦးသာရင်နှင့် ဦးချက်ကြီးကတော့...

"ဒီလောက်ကြမ်းတဲ့ သရဲကို ဘယ်လိုဖမ်းမလဲ။ သရဲဆိုတာ ကိုယ်ဖျောက်ဖတ်တာ။ တော်ကြာ သရဲဖမ်းစားခံရရင်..."

ဦးချက်ကြီးက စ.လိုက်သည်။

"သိပ်မှန်တာပေါ့။ ဒီနှစ် တစ်ယောက်ယောက် အစားခံရမှာလေ။ ဒီကောင်ကတော့ အေးအေးဆေးဆေးကို မနေချင်ဘူး။ ဟိုဟာလေ... အဲ၊ သေမယ်ကျား တောပြောင်းဆိုသလို ဖြစ်နေပြီ ဦးချက်ကြီးရာ"

ထွန်းမောင်နှင့် တပည့် သာအောင်တို့မှာ သရဲဖမ်းရာတွင် လိုအပ်သည့် ကြိုးတွေ လုံတွေကို အဆင်သင့် လုပ်ထားသည်။

"ဗျို...ကိုကြီး ထွန်းမောင် ဘယ်မှာလဲဗျာ၊ သရဲကို မဖမ်းရဲတာဘူးလား"

လူရွယ်တွေက စကြသည်။ ထွန်းမောင်က ကွမ်းကို ဝါးလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ရေပြင်သို့ ပျစ်ခနဲ ထွေးလိုက်သည်။

"ကဲ - အချိန်ကျနေပြီ။ ငါ ရေထဲ ဆင်းတော့မယ်။ ဒီတော့ ဟိုကောင်ကြီးကို ဆွဲတင်ဖို့ လူနှစ်ယောက် သုံးယောက်ခေါ်ထား"

ထွန်းမောင်က သာအောင်ကို မှာသည်။

"အစ်ကိုကလည်း စိတ်ချစမ်းပါ။ အစ်ကိုသာ သတိထားပြီး ဆင်းပါ။ အခြေအနေမကောင်းရင် ပြန်တက်လာပေါ့"

"အေးပါ။ ငါ့အကြောင်း ငါသိပါတယ်။ မင်း သတိပေးတာကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ် သာအောင်"

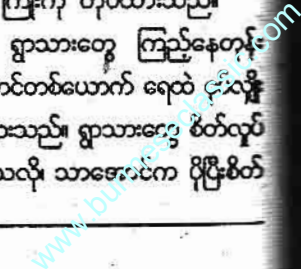
ထွန်းမောင်က သူ၏ လဲကြိုးတစ်ခု ချည်နှောင်ထားသည်။

"မင်းတို့အားလုံး ငါ ကြိုးကို ဆွဲပြီး သတိပေးလိုက်တာနဲ့ ငါ့ကို ဆွဲစင်ကြ"

"စိတ်ချစမ်းပါ အစ်ကို။ ဒါကို သိပ်မပူပါနဲ့။ အဲဒီ သရဲကိုသာ အစ်ကို အပိုင်ဖမ်းပြလိုက်စမ်းပါဗျာ။ ဒါမှ ရွာသားတွေ ယုံကြမှာဗျ"

သာအောင်စကားကြောင့် ထွန်းမောင် ပြီးလိုက်သည်။ သရဲဖမ်းရာတွင် သုံးသည့် တစ်တောင်ကျော်လောက် လုံကိုပါ ကြိုးနှင့် ချည်နှောင်ပြီး လှေမှာ တစ်ခါ ကြိုးကို တုပ်ထားသည်။

ရွာသားတွေ ကြည့်နေတုန်း ထွန်းမောင်တစ်ယောက် ရေထဲ ငိုလှိုဆင်းသွားသည်။ ရွာသားတွေ စိတ်လှုပ်ရှားကြသလို၊ သာအောင်က ပိုပြီးစိတ်

လှုပ်ရှားနေမိသည်။ လှေပေါ်မှာ လူရွယ် နှစ်ယောက်ခေါ်ထားသည်။

ထွန်းမောင် ကျောက်ချောင်းထဲ ကို ငုပ်လှိုင်းပြီး သရဲတွင်းဝကို ကြည့် တော့ ငါးသရဲကြီးထွက်လာပြီး ထွန်း မောင်ကို စားမည်အလုပ်၊ ထွန်းမောင် က မိမိလက်တွင် ပါလာသည့် လှဲ ချောင်းကို အလယ်က ကိုင်ပြီး ကန့် လန့်ထောင်လိုက်သည်နှင့် သရဲငါးကြီး ထွန်းမောင်ကို မကိုက်လိုက်ရဘဲ၊ လှဲ က သူ့ပါးစပ်ကြီးကို ဟိုဘက်ဒီဘက် ထုတ်ချင်းဖောက်သွားသည်နှင့် ခါးတွင် ချည်နှောင်ထားသည့်ကြိုးကို လှုပ်၍ အပေါ်မှ လူများကို သတိပေးလိုက် သည်။ သာအောင်တို့ လူစုကလည်း အချက်ပေးလိုက်သည်နှင့် ချက်ချင်း ဆွဲတင်လိုက်ကြသည်။

လှေပေါ်သို့ ရောက်တော့ သရဲ ခို လူတွေပြောကြသည့် ကျောက်ငါး ကြီးက ရုန်းနေသည်။

“ဟုတ်တယ်ကွ၊ သရဲကြီးကို ဆွဲ နေပြီဗျ”

ကာလသားတွေက ဆူညံနေကြ သည်။ ထွန်းမောင်က စကားမပြောနိုင် သေး။ အမောဆိုနေသည်။

သာအောင်တို့ လူတစ်သိုက်မှာ တအံ့တသြဖြစ်နေကြသည်။ လှေကို ချောင်းအတိုင်း စုန်ပြီး ငါးသရဲကြီးက ရုန်း၍ဆွဲသွားတော့သည်။

“ဒီကောင်ကြီးကို မဆွဲပါနဲ့ဦးကွာ။ ဒီကောင် အားကုန်သွားမှ အသာ ကလေး ဆွဲတင်ရဲ့ပဲကွ”

ထွန်းမောင်က အမောဖြေရင်း ပြောနေသည်။

ရွာသားတွေက အားပေးနေကြ သည်။ ဦးသာရင်နှင့် ဦးချက်ကြီးက တော့ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ကြည့်ပြီး အံ့အားသင့်နေကြသည်။

မိနစ် ၃၀ကျော် ကြာသွားသည်။ လှေကို ဆွဲအားမရှိတော့။

“ကဲ - သာအောင်၊ အဲဒီကောင် ကြီးကို ဆွဲတင်ကြကွာ။ အဲ - သတိ တော့ထား”

ထွန်းမောင်က သတိပေးပြီး လှေ ပေါ်သို့ ဆွဲတင်ခိုင်းသည်။

သာအောင်တို့ လူသိုက်မှာ သရဲ ကို မြင်ချင်တော့ ကြီးကို ဆွဲကြသည်။ မကြာလိုက်၊ ငါးကြီး ပေါ်လာသည်။

“အားပါးပါး... ကျောက်ငါးကြီး ပါလား”

ငါးကြီးလည်း ဘာမှမတတ်နိုင် တော့။ ရုန်းကန်အား သိပ်မရှိတော့ပေ။ ငါးကြီးကို မနည်းဆွဲတင်ကြပြီး ရွာသား တွေ စုဝေးနေသည်။ ကျောက်ဆောင် ဘက်ကို လှေဖြင့် လှော်ခတ်ယူလာ ကြသည်။

“အစ်ကို... သရဲဆို”

သာအောင်က ငါးကြီးကို ကိုင် ကြည့်ပြီး စ,လိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ် သာအောင်၊ ငါး သရဲကြီးကွ”

ထွန်းမောင်က ပြောလိုက်သည်။

“စကားမစပ်၊ သရဲကြီးက ငါးကို ဆင်းဖမ်းတာလား မောင်ထွန်းမောင်”

ဦးချက်ကြီးက ငါးကြီးကို တစ်ချက်စိုက်ကြည့်ရင်း မေးလိုက် သည်။

“သရဲအစစ်မဟုတ်ဘူး ဦးလေး ရယ်။ ကျောက်ငါး(ငါးကောက်တူ)ကြီး ပါ။ မိကျောင်းတို့လို အသားစား ငါးကြီး ပေါ့။ ဒီကောင်ပါးစပ်ကြီးက အကြီးကြီး၊ လူတစ်ယောက်ကို ချက်ချင်းမျိုလို ရတယ် ဦးလေး”

“အင်း... ကယုကမကောင်ငုပ် တဲ့လူတွေ သုံးနှစ် တစ်ယောက်နှုန်း သေတာ ဒီကောင်ကြီးလက်ချက်ကိုး”

ဦးသာရင်က ကျောက်ချက်ချ လိုက်သည်။ ရွာသားတွေက ထွန်းမောင် ရှင်းပြလိုက်မှ သဘောပေါက်လာကြ သည်။

ထွန်းမောင်နှင့် သာအောင်တို့မှာ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်ကြည့်ပြီး ပီတိဖြစ်နေကြသည်။

မအောင်ချောင်းတွင် သုံးနှစ် တစ်ယောက်နှုန်း ဖမ်းစားခံနေရသည့် ငါးကြီးအန္တရာယ်ကို သူတို့ သုတ်သင် နိုင်ခဲ့ပြီမဟုတ်ပါလား။ မကြာခင် မအောင်ချောင်းတွင်း ကျောက်ဆောင် မှာ တွယ်ကပ်နေသည့် ကယုကမ ကောင်တွေကို အလွယ်တကူ ရှာဖွေ လို့ ရသွားနိုင်ပြီမဟုတ်လား။

တစ်ရွာလုံး သရဲစားသည်ဟု ပြောနေကြသည့်အခွင့်ကို ထွန်းမောင်က ဖျက်ဆီးလိုက်ပါတော့သည်။

မအောင်ချောင်းသည် လေပြည် လေညင်းတွေနဲ့အတူ သာယာလျက် ရှိနေတော့မည်မဟုတ်ပါလား။

* * *

ရွှေမြို့သာထွန်း

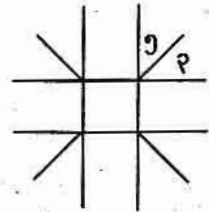
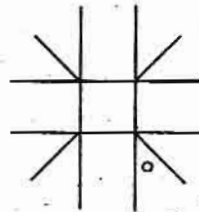
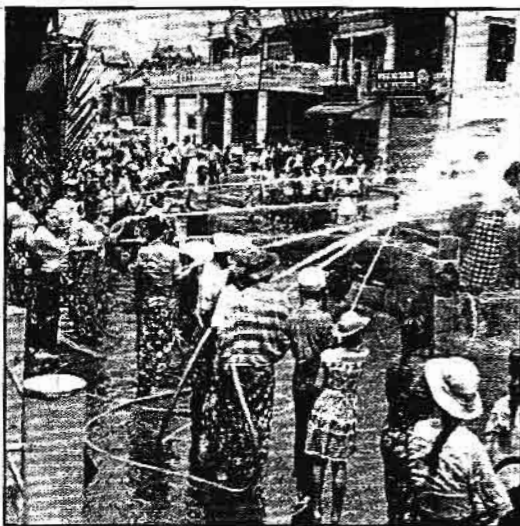

သုဂုဏ် သုစိတ် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ကံကြမ္မာ

ဆရာ မြတ်ထွင်ခေါင်
(မြန်မာ့ရိုးရာဗေဒင်ပညာရှင်)

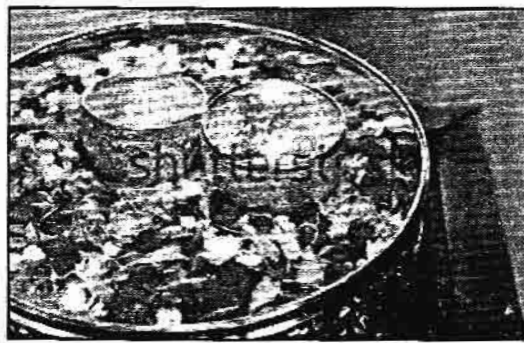
သုဂုဏ် - မြန်မာနိုင်ငံ၏ ကံဇာတာမှာ စနေဂြိုဟ် မာရဏခတ်ထားသောကြောင့် မီးတောက်ဓာတ် ကြီးစိုးနေပါသည်။ စနေဂြိုဟ်အား ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် လာရောက်ပူးနေသောကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံ၏ တောင်ဘက်အရပ်များ မီးအန္တရာယ် စိုးရိမ်ရပါသည်။ နေရာအနှံ့အပြား လူဆိုသူခိုးများပေါ်ပေါက်လာနိုင်ပါသည်။ ထင်ပေါ်မှု အားကြီးသောသူများ အသက်အန္တရာယ် စိုးရိမ်ရပါသည်။

	၁	
၃	၆	၂
၀	၄	၅

၅	၄	၃
၃	၃	၆
၆	၂	၂
၅	၁	၅
၄	၃	၁
၃	၆	၄
၂	၅	၀

၁	၆	၂
၅	၃	၆
၂	၀	၃
၄	၂	၅
၀	၅	၁
၃	၁	၄
၆	၄	၀

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်အား ဗုဒ္ဓဟူး မာရဏနှင့် ယှဉ်နေသောကြောင့် အုပ်ချုပ်မှုပိုင်းဆိုင်ရာ အတွင်းပိုင်း ခြစားမှုကြောင့် ငြိသာနာများ ပေါ်ပေါက်လာနိုင်ပါသည်။ လယ်ယာမြေကိစ္စများကြောင့် နိုင်ငံတွင်း ဆူပူမှုများ ပိုမိုများပြားလာနိုင်ပါသည်။ သွားရောဂါတစ်မျိုးမျိုးများ အပြောင်းအရွှေ့များမည်။ ရွှေနှင့် ပတ်သက်၍ အရောင်းအဝယ်လုပ်သူများ စီးအန္တရာယ် အထူးသတိပြုရန် လိုအပ်ပါသည်။

ခရီးသွားလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မှု ရရှိမည်။ အနုပညာလုပ်ငန်းများ မော်ဒယ်အေဂျင်စီများ အောင်မြင်မှု အထူးရရှိမည်။

ဆန်ခူး၊ ကဆုန်၊ နယုန်၊ ဝါဆို

၎င်းလများတွင် ဆန်၊ ဆီ၊ ဆား၊ ဆေး၊ ထန်းလျက်နှင့် အလှကုန်ပစ္စည်းများ ဈေးကောင်းမည်။ အိမ်၊ မြေ၊ မြေတိုက်ခန်းများ ဈေးအေး၍ အရောင်းအဝယ်မဖြစ်သေးပါ။ ဆုတ်သီးဈေးကျမည်။ ကားအရောင်းအဝယ်များ အေးမည်။ မြေအရောင်းအဝယ်များ အေးမည်။ ရွှေဈေးနှုန်းများ ပုံမှန်ဖြစ်နေမည်။

မိခင်၊ တော်သလင်း၊ သီတင်းကျွတ်၊ တန်ဆောင်မုန်း

၎င်းလများတွင် ရွှေဈေးများ တက်မည်။ အိမ်၊ မြေ၊ မြေတိုက်ခန်းများ ဈေးတက်မည်။ ဆီ၊ ဆန်၊ ဆားနှင့် အလှကုန်များ ဈေးကျမည်။ ကားဈေးများ ကျမည်။ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသူအား အသက်အန္တရာယ်ရှိမည်။ အထည်အလိပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ဈေးတက်မည်။ မြေဈေးများ ပုံမှန်ဖြစ်နေမည်။

နတ်တော်၊ ပြာသို၊ တပို့တွဲ၊ တပေါင်း

၎င်းလများတွင် ရွှေဈေး အဆမတန် တက်မည်။ သို့သော် အရောင်းအဝယ်မဖြစ်ပါ။ အိမ်နှင့် တိုက်ခန်းများ ဈေးတက်မည်။ မြေကွက်ဈေးများ ပုံမှန်ဖြစ်နေမည်။ ကားဈေးများ အောက်ဆုံးသို့ ကျရောက်နေသဖြင့် အရောင်းအဝယ်မဖြစ်တော့ပါ။ ရွှေနှင့်ပတ်သက်သော အမှုအခင်းပြောကိပြားစွာဖြစ်မည်။ ရွှေဆိုင်များ အထူးသတိပြုရန် လိုအပ်ပါသည်။ အလှကုန်ပစ္စည်းများ ဈေးကျမည်။

ယခုနှစ်အတွင်း အန္တရာယ်အပေါင်းတို့ ကာကွယ်ရန် အလိုတူ အောက်ပါ ယတြာများကို ပြုလုပ်ရန် လိုအပ်ပါသည်။

တနင်္ဂနွေသားသမီးများ

နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့တွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူသို့ သွားရောက်ကာ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ဇန်နီ (၉)ညွှန်

နှင့် ရေသက်စေ့ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။

တနင်္လာသားသမီးများ

နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့တွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူသို့ သွားရောက်ကာ ဗုဒ္ဓဟူးထောင့်တွင် ဩဇာ (၄)ညွှန်နှင့် ရေသက်စေ့ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။

အင်္ဂါသားသမီးများ

နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့တွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူသို့ သွားရောက်ကာ သောကြာထောင့်တွင် ခရေ (၆)ညွှန်နှင့် ရေသက်စေ့ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ

နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့တွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူသို့ သွားရောက်ကာ တနင်္လာထောင့်တွင် စပယ် (၈)ညွှန်နှင့် ရေသက်စေ့ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများ

နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့တွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူသို့ သွားရောက်ကာ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် လောကီသေ(၁၀)ညွှန်နှင့် ရေသက်စေ့ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။

သောကြာသားသမီးများ

နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့တွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူသို့ သွားရောက်ကာ အင်္ဂါထောင့်တွင် ပိတောက် (၂၉)ညွှန်နှင့် ရေသက်စေ့ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။

စနေသားသမီးများ

နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့တွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူသို့ သွားရောက်ကာ ရာဟုထောင့်တွင် သဲအိုးတစ်လုံးအတွင်း အုန်း (၆)ညွှန်ကို ထည့်ပြီး ဘုရားရှင်အား ရည်မှန်းကာ လှူဒါန်းပြီးလျှင် ရေသက်စေ့ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကိုပါ လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးနှင့် ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။

* * *

ဆရာမြတ်ဆွေခေါင်
မြန်မာ့ရိုးရာဗေဒင်ပညာရှင်

ပေါက်ကွဲကြီးထီးနဲ့ပျောက်ဟုတွင်ခဲ့သည့် ခဏ္ဍိမတိုးချောင်း

နန်းပွင့်စံ (အင်းတော်လေး)

မြန်မာနိုင်ငံ၊ စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ မုံရွာခရိုင်၊ ဘုတလင်မြို့နယ်တွင်းရှိ မဟာမြိုင်တောထဲတွင် နေထိုင်သည့် ကတူးမရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုရွာမှ အနည်းငယ်သွားလျှင် ရွှေကျင်ချောင်းနှင့် စည်ပတုံးချောင်းနှစ်ချောင်း ပေါင်းဆုံနေရာသို့ စာရေးသူ လုပ်ငန်းကိစ္စဖြင့် သွားခဲ့ရသည်။

ချောင်းနှစ်ချောင်းဆုံရာတွင် ရွှေများ ကျင်နေကြလေသည်။ ခန္ဓာကျင်နေသူ အမျိုးသမီးတစ်ဦးက စည်ပတုံးချောင်း၏ ရာဇဝင်ကို ပြောပြသဖြင့် ကျွန်မ အံ့ဩခဲ့မိသည်။ အံ့ဩထူးဆန်းဖွယ်ရာ ဖြစ်ရပ်ကလေးမို့ ကျွန်မကဲ့သို့ စာဖတ်ပရိသတ်များ သိစေရန် တင်ပြအပ်ပါသည်။

အနော်ရထာမင်းကြီးလက်ထက်တွင် သလ္လာဝတီမြစ်၏ အရှေ့ဘက် မဟာမြိုင်တောကြီးတွင် “သံဝရ ရာဇာ” အမည်ရှိသော ကတူးမင်းသည် မင်းပြုလေ၏။

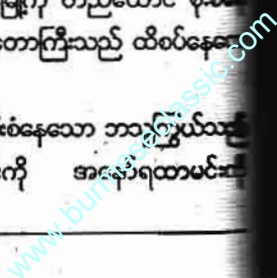
ထို ကတူးမင်း၏ မိဖုရားကြီးသည် ဆင်ပြောင်ကြီးအား နိုင်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ မဟာမြိုင်တောကြီး၌ နေကြသော သူတို့သည် အများအားဖြင့် ရှမ်းကတူးနှင့် ချင်းအနည်းငယ်

မျှသာ ရှိသည်။ ထိုအချိန်က ဤဒေသသည် မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော် မထွန်းကားသေးပေ။ ဓားလှီးသွေးခံ၍ ထနတ်ကို ပူဇော် ပ.သလေ့သာ ရှိကြသည်။

တစ်နေ့ သံဝရ ရာဇာ၏ နယ်မြေအတွင်းတွင် နှစ်လောက် ကြီးမားသော ပုတ်သင်ကောင်တစ်ကောင်ကို မြေထဲမှ ထိုပုတ်သင်သားရေကို ကမည်း(ယခု ကင်မလင်း)သားကို ထွင်းသော ဗဟိုရံစည်၌ ကျက်၍တီးလျှင် အလွန်သာယာသော အသံမြည်လေ၏။ စည်သံတန်ခိုးကြောင့် ရန်သူများ မလုပ်ကြံနိုင်။ လုပ်ကြံလာသမျှ နှိုးနှိုးရပြီး လက်ဆောင်ပတ္တာဖြင့် သံဝရ ရာဇာထံ ခူးထောက် စားရလေ၏။

ဝေသာလီပြည်မှ မင်းမျိုး ဘာသူကြွယ်သည် အနော်ရထာမင်း ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ဗမာပြည်ကို တည်ထောင် စိုးစံနေသည်။ ဗဒုံနယ်နှင့် မဟာမြိုင်တောကြီးသည် ထိပ်နေရာသည်။

ထို့ကြောင့် ဗဒုံနယ်ကို စိုးစံနေသော ဘာသူကြွယ်သည် ကမည်းသားစည်ကြီးသတင်းကို အနော်ရထာမင်းထံ

သူ့ကတင်လေသည်။ ဤစည်ကြီးကို ဖျက်ဆီးနိုင်မှသာ သူ၏ နယ်ပယ် စိတ်ချရမည်ကို လျှောက်တင်လေ၏။

ထိုအခါ အနော်ရထာမင်းသည် သံဝရ ရာဇာ၏ စည်ကြီးကို ဖျက်ဆီးရန် လောကီအတတ်ပညာ၌ ကျွမ်းကျင်သူမှာ သော ဝင်္ကန္တအမတ်ကြီးကို ဖဟာမြိုင်သို့ စေလွှတ်လေ၏။

ဝင်္ကန္တအမတ်ကြီးလည်း ဖန်ရည်ဆိုးသော အဝတ်ကို ဝတ်၍ ရွှေငွေရတနာတို့ကို ယူပြီးလျှင် နောက်ပါ သူလူတို့နှင့် မဟာမြိုင်တောကြီးသို့ သွားလေ၏။ ရောက်လေသော် နှစ်ပတ်ဝန်းကျင်၌ ရွှေငွေတို့ကို မြေတွင် အနှံ့အပြားမြှုပ်စေသည်။ မည်သည့်အရပ်၌ ရွှေမည်မျှ ရှိသည်၊ မည်သည့်အရပ်၌ ရွှေမည်မျှရှိသည်တို့ကို စာအုပ်တွင် ရေးမှတ်ထား၏။

ထို့နောက် ရောက်ရှိနေသော ကျေးရွာရှိ လူများကို နှုတ်ဖော်စေသည်။ ဤသို့ဖြင့် မှန်ကန်ကြောင်း ကျေးရွာသားများထံမှ ပြောကြရာ တစ်မှဟုတ်ချင်း သံဝရ ရာဇာမင်းကြီးထံ သတင်းရောက်ရှိသွားလေသည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ဝင်္ကန္တအမတ်ကြီးယောင်ဆောင်သူကို ကျောင်းဆောက်၍ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ကိုးကွယ်ထားလေသည်။

ရှင်ကြီးယောင်ဆောင် အမတ်သည် ရာဇဝဠာဘုရား၏ နံရံ၌ မင်းကြီး၏ စည်ကို အနည်းငယ် ဖြတ်ရသော်၊ သည့်ထက် ဘုန်းကြီး၍ သုနာပရန္တတိုင်းအားလုံးကို အုပ်စိုးစေတော့ဟု အကြံပေးလေ၏။

ထိုအခါ သံဝရ ရာဇာမင်းသည် မိဖုရားနှင့် တိုင်ပင်၍ စည်ကြီးကို လက်လေးသစ် ဖြတ်စေသည်။ စည်ကြီးသည် ကျွေးကထက် ပိုမို၍ မြည်ဟိန်းလာ၏။ စည်သံကြားရာ အရပ်အသွားများက လက်ဆောင်ပတ္တာတို့ဖြင့် လာရောက် ဆက်သမှု ပိုများလာခဲ့သည်။

စည်ကြီး ရှေးကထက် ပိုမြည်၍ တန်ခိုးကြီးလာသည်ကို ရှင်ကြီးယောင်ဆောင်အမတ် သိသော် မသိမသာ ဝီတိပျက်မိလေသည်။ နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်ဖြတ်ရလျှင် ကျွေးပျက်လတ္တံ့။ စည်ကို ဖြတ်ရန် အချိန်အား မျှော်လင့်စောင့်စားကာ နေရလေ၏။

အချိန်ကာလအတန်ကြာသော် နန်းတော်သို့ ဆွမ်းစားသွားသောအခါ မင်းနှင့် မိဖုရားတို့ကို ဤသို့ ဆိုပြန်၏။ စည်တော်ကြီးကို ထပ်မံ၍ ဖြတ်ခြင်းဖြင့် မင်းကြီးနှင့် မိဖုရားတို့သည် ရှေးကထက် ပိုမို ဘုန်းတန်ခိုးကြီးလာပြန်ဦးမည်ဟု ဆိုပြန်လေသည်။

သံဝရ ရာဇာနှင့် မိဖုရားတို့သည် အားရဝမ်းသာဖြင့်

စည်ကြီးကို ဖြတ်လေသည်။ ရှင်ကြီးယောင်ဆောင်သော ဝင်္ကန္တအမတ်သည် ကျောင်းသို့ အမြန်ပြန်ပြီး မိမိနှင့် အတူပါလာသော သူလူများအား ပုရာဂါမ(ပုဂံ)သို့ အမြန်ပြန်စေလိုက်သည်။

ရှင်ကြီးသည် သူ၏ ပယောဂ အင်းကို စီမံ၍ ထီးတွင် ညှပ်ထားကာ သံဝရ ရာဇာမင်းတို့၏ အခြေအနေကို စောင့်ဆိုင်းနေ၏။

သံဝရ ရာဇာမင်းနှင့် မိဖုရားကြီးသည် ရှင်ကြီးယောင်ဆောင် ဝင်္ကန္တအမတ်စကားကို နားထောင်၍ ဗဟိုစည်ကြီးကို လက်လေးသစ်မျှ ပြန်ဖြတ်စေပြီး တီးကြည့်သောအခါ မမြည်ဟိန်းတော့ပေ။ မိဖုရားကြီးသည် စည်ကြီးကို ရုတ်၍ ရှင်ကြီးယောင်ဆောင်ထားသော အမတ်ကြီးနေသောကျောင်းသို့ သွားလေ၏။

မိဖုရားကြီး စည်ကြီးရွက်လာသည်ကို ရှင်ကြီးယောင်ဆောင်ထားသောအမတ်ကြီး မြင်လျှင် ထီးကို ယူ၍ ကျောင်းမှ ထွက်သွားလေ၏။ မိဖုရားကြီးသည် စည်ကြီးကို ပိုး၍ လိုက်လာရာ ချင်းလူမျိုး လေးမုံ၏ တောင်ယာအနီး ရေဝေတောင်သို့ ရောက်လျှင် ရှင်ကြီးယောင်ဆောင်ထားသော အမတ်သည် ကွယ်ပျောက်လေတော့၏။

မိဖုရားကြီးသည် ဗိုလ်ခြေများ စုရုံးစေပြီး တစ်တောလုံးအနှံ့ရှာသော်လည်း ရှင်ကြီးယောင်ဆောင်သော အမတ်ကို မတွေ့။ ဝ-လေးထောက် အင်းချထားခဲ့သော သိမ်ဝင် သပိတ်ကွဲကိုသာ တွေ့ရလေသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ “ကရုဏီယအောက်၊ ဝလေးထောက်၊ ပေါက်ရှင်ကြီး ထီးနှင့် ပျောက်”ဟုဆိုသော စကားနှင့် အင်းတည်ရှိခဲ့သည်။ မိဖုရားကြီးက ဒေါသအမျှက် တလက်လက် ထွက်ကာ ခြေဖျားသွက်သွက်ဖြင့် စည်ကြီးကို အားကုန်ကန်ထည့်ပစ်လိုက်သည်။

စည်လိမ့်ဆင်းသော နေရာသည် ရေစီးချောင်းဖြစ်၍ လာသည်။ ထိုချောင်းကို “စည်ပတုံးချောင်း”ဟူ၍ ယခုတိုင် ခေါ်တွင်လျက်ရှိ၏။

* * *
နန်းပွင့်ခုံ(အင်းတော်လေး)

သန့်စင်မှုန် ကော့ကလ

DESIGN
KAWGO

“လိုက်ဟေ့...လိုက်...လိုက်၊
ဒီအောင် လိုက်”

ရှက်တရက် နောက်ကျောဘက်
ဆီမှ ပေါ်ထွက်လာသည့် အသံများ
ကြောင့် ဖိုးချစ် ဆွဲလာသည့် နွားကို
အနီးရှိ ချုံကြီးထဲသို့ ဝှက်ထားပြီး ပုန်း
နေလိုက်မိသည်။ ဆက်တိုက်ကြားနေ
ရသည့် အသံများနှင့်အတူ လက်နှိပ်
ဆတ်မီးအလင်းရောင်များက ဝါးရံတော
ကြီးထဲတွင် ဟိုမှ သည်မှ အဆက်
မပြတ်ပေါ်လာသည်။

“ဒီဘက်ကို နွားဆွဲသွားတာ
ဆူသေချာချာတွေ့လိုက်တာကွ”

လက်နှိပ်ဆတ်မီး တဝင်းဝင်းနှင့်
မီးတောက်ကြီးထဲသို့ တိုးဝင်ပြီး မကျေ
မနပ် ထွက်ပေါ်လာသည့်အသံကို ကြား
သိုက်ရ၍ ဖိုးချစ် နွားနဖားကြီးကိုဝင်ရင်း
ဩက်သီးမွေးညင်းထသွားမိသည်။

နွားပျောက်ရှာဖွေသူများက နွား
ဆွဲသွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရပြီး
ရှက်တရက် ပျောက်သွား၍ တောနှင့်
အနီးသည့် အသံများကို ဆက်တိုက်
ကြားနေရဆဲဖြစ်သည်။ ဖိုးချစ် ဗျာများ
သွားမိသည်။ ဖိုးချစ် လောလောဆယ်
နွားပျောက်သူများလက်မှ လွတ်ရန် နွား
ကို ဆက်ဆွဲရမည်လား။ ဒါမှမဟုတ်
နွားကို ထားပြီး ဖိုးချစ်တစ်ယောက်
ပည်း လက်လွှတ်ပြေးရမည်လား။
အတွေးနှင့်အတူ ဇောချွေးများက
အလိုလိုပြန်လာမိသည်။

“တောက်... နွားသူခိုးတော့
မိရင် မလွယ်ဘူး။ မတွေ့တွေ့အောင်
ဆာနင်းရှာကြကွာ”
ထပ်မံ ထွက်ပေါ်လာသည့် နွား

ပိုင်ရှင် ကိုခိုး၏ ဒေါသတကြီးထွက်လာ
သည့် အသံကို ကြားလိုက်ရ၍ ဖိုးချစ်
ပို၍တုန်လှုပ်သွားမိသည်။ နွားပိုင်ရှင်
ကိုခိုး ဒေါသထွက်လည်း ထွက်ချင်
စရာ။ ကိုခိုးက နွားလေးငါးကောင်ပိုင်
သော်လည်း ခြံပေါက်ဖြစ်သည့် ဒီနွား
လေးကို အလွန်ယုယစွာ ပြုစုကျွေးမွေး
ခဲ့သည်။

ဒါကြောင့်လား မသိ နွားလေးက
တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သော်လည်း လိမ္မာသည်။
သခင်ဖြစ်သူ ကိုခိုးကို ခင်သည်။ ကိုခိုး
ဘယ်နေရာသွားသွား လိုက်သည်။ ပို၍
ထူးခြားသည်က ကိုခိုးက “ညိုလေး
ရေ”ဟု အသံပေးလျှင် ဘယ်နေရာ
ရောက်ရောက် အပြေးပြန်လာပြီး
ကိုခိုးကို ခေါင်းဝှေ့ပြီး ပွတ်သပ်သည်။
သည်တော့ ကိုခိုး နွားလေးကို
အခြားနွားများထက် သံယောဇဉ်ပိုခဲ့
သည်။ နွားလေး အရွယ်ရောက်သော်
လည်း ခိုင်းဖို့ ထမ်းဖိုပင် ကျင့်မပေးခဲ့။
လွတ်လပ်စွာ ထားသည်။ ခုတော့
ကိုခိုး အလွန်တွယ်တာသည် နွားလေး
က နွားသူခိုးလက်ထဲသို့ ပါသွားခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။

ဖိုးချစ် မိမိဘေးတွင် ရပ်ပြီး ငြိမ်
သက်နေသည့် နွားကလေးကို ပွတ်
သပ်ပြီး ချောနေရသည်။ ကိုခိုး အသံ
ပြုလိုက်လျှင် နွားကလေး ရုန်းကန်
ထွက်ပြေးမည်မှာ သေချာသည်။
တဖြည်းဖြည်း ဝါးရံတောကြီးထဲသို့
ချင်းနင်းပြီး လက်နှိပ်ဆတ်မီးတဝင်းဝင်း
က ပေါ်နေသည်။

ဖိုးချစ် မလှုပ်သာတော့ နောက်
ဆုံး အခြေအနေမကောင်းလျှင် နွား
ကလေးကို ထားပြီး ကိုယ်လွတ်ရုန်း
ပြေးဖို့သာ ရှိသည်။ ခက်နေသည်က
ဖိုးချစ် မိမိအဖြစ်ကို ပြန်စဉ်းစားမိရင်း
နွားကလေးကို မထားရက်နိုင်ခဲ့။ ဒါ

ကြောင့်လည်း ဖိုးချစ် စွန့်စွန့်စားစားဖြင့်
နွားကလေးကို ခိုးယူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဖိုးချစ်လက်ထဲ နွားကလေး ပါ
လာခဲ့လျှင် နွားပွဲစား ကိုလုံးထံ ပို့ပေးရ
မည်။ ဒါမှလည်း ဖိုးချစ် ဖဲခွဲကြွေးဆပ်
နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

“ဒီနွားသူခိုးကွာ၊ အတော်ကို
လျင်တယ်။ နွားဆွဲသွားတာ တွေ့ရက်
နဲ့ ဒီနားမှာ ပျောက်သွားတာ အံ့ဩစရာ
ကွာ”

နွားရှာဖွေနေသည့် ရွာသားများ
ထံမှ ကြားလိုက်ရသော စကားသံများ
ကြောင့် ဖိုးချစ် ချုံကြီးထဲမှ နွားလေး
ကို ပွတ်သပ်ပြီး ချောနေရသည်။ နွား
ကလေးက နားရွက်ပင် မလှုပ်။ ငြိမ်
သက်စွာ ရပ်နေ၍ ဖိုးချစ် အံ့ဩသွားမိ
သည်။ တကယ်ဆို နွားလေးအကူကို
ဖိုးချစ်သိသည်။ နွားလေးက သခင်ဖြစ်
သူ ကိုခိုးမှလွဲ၍ ဘယ်သူမှ အနားကပ်
မခံ။ သူ့စိမ်း အနားသို့ကပ်လျှင် ဝေ့
တတ်၊ ခတ်တတ်သည်။ ခု ဖိုးချစ် နွား
လေးဆွဲလာကတည်းက ဖိုးချစ်ကို
မဝေ့မခတ်ဘဲ အသာတကြည် လိုက်
ပါလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

“ကဲဟေ့...အတော်ညဉ့်နက်နေ
ပြီ။ ဒီအတိုင်းဆို နွားသူခိုး ကွင်းကျော်
သွားပြီနဲ့ တူတယ်။ မနက်ကျမှ လူပြန်
ရပြီး အနီးအနားက ရွာတွေကို စုံစမ်း
ကြမယ်”

နွားရှာသူများက နွားရှာမတွေ့၍
နောက်ဆုံး လက်လျော့သွားဟန်တူ
သည်။ နွားရှာသူများ၏ လက်နှိပ်ဆတ်
မီးအရောင်များက ဝါးတောကြီးအပြင်
ဘက်သို့ တရွေ့ရွေ့ ပြန်သွားမှ ဖိုးချစ်
ပျော်သွားမိသည်။

“ကိုလုံး... ဟောဒီမှာ
ကျွန်တော်ပြောထားတဲ့ နွား”

ဖိုးချစ်က မောကြီးပန်းကြီးနှင့် ဆွဲယူလာသည့် နွားလေးကို ကိုလုံးကို ပြလိုက်သည်။ ကိုလုံးက ဖိုးချစ် ဆွဲလာသည့် နွားကလေးကို ကြည့်ပြီး သဘောကျသွားသည်။ နွားကလေးက နနယ်ပြီး သန်မာဖွံ့ဖြိုးသည်။

“မင်းပြောတဲ့ ဈေးကို ငါ မပေးနိုင်ဘူး ဖိုးချစ်”

“ဗျာ...။ ကျွန်တော်ပြောထားတဲ့ ဈေးကို ဘာဖြစ်လို့ မပေးတာလဲ ကိုလုံး။ နွားကို မကြိုက်လို့လား”

“ဟုတ်တယ် ဖိုးချစ်။ ငါလိုချင်တဲ့ နွားအမျိုးအစားမဟုတ်ဘူးကွ”

ကိုလုံးက နွားပွဲစားပီပီ နွားကလေးကို တွေ့ပြီးကတည်းက အမြတ်အစွန်းရမည် သိသော်လည်း ဖိုးချစ်ပြသည့် နွားလေးက ခိုးလာမှန်း သိ၍ တမင်ပင် ဈေးနှိမ်ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

“ကဲပါကွာ၊ မင်းနဲ့ ငါ ဈေးမညီညီအောင် ညှိရမှာပေါ့ကွာ။ လောလောဆယ် မင်းလည်း ပင်ပန်းနေပြီမဟုတ်လား”

ကိုလုံးက ပြောပြောဆိုဆို အသင့်ရှိနေသည့် အရက်ပုလင်းကို ငဲ့ထည့်ပေးလိုက်ပြီး အမြည်းပန်းကန်ပါ ချပေးလိုက်သည်။ ဖိုးချစ် တစ်ညတစ်နေ့ ပင်ပန်းလာ၍ ကိုလုံး ငဲ့ထားသည့် အရက်ခွက်ကို မော့သောက်လိုက်သည်။

“ခုတစ်လော နွားဈေးက အရင်လို မကောင်းတော့ဘူးကွာ။ မင်းစကားခံရိုလို့သာ ငါ လက်သင့်ခံရတာ”

“ဟာဗျာ . . . ကိုလုံးကလဲ၊ ကျွန်တော် စွန့်စားပြီး ဆွဲလာခဲ့ရတာဗျာ။ တန်ရာတန်ကြေးရမှ ဖြစ်မှာ”

“အေးပါကွာ။ မင်းအဖြစ်ကိုလည်း ငါသိပါတယ်။ ဒီတော့ ဒီလိုလုပ်

ကွာ၊ မင်း စရန်ငွေယူသွား။ ကျန်တာ နွားဈေးပြီးမှ လာယူ”

“ဒါတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး ကိုလုံးရယ်။ ကျွန်တော် ဒီနွားကို ကိုလုံးဆီမှာပဲ အပြတ်ရောင်းပြီး ပိုက်ဆံလိုချင်တာ”

ဖိုးချစ်စိတ်ထဲမှ တွက်ချက်လာခဲ့သည့် ဖဲရူးကြွေးက နွားလေးရောင်းရမှ ဆပ်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ဖိုးချစ် မိမိအဖြစ်ကို ပြန်တွေးမိရင်း စိတ်ဘဝင်မကျဖြစ်သွားမိသည်။ ကိုလုံး တိုက်သည့် အရက်ခွက်ကို တစ်ခွက်ပြီး တစ်ခွက်သောက်လိုက်၍ မှုသာသည်။

“ဖိုးချစ်... မင်း သိပ်လွန်နေပြီကွာ။ သတိလည်း ထားပါဦးကွာ။ မင်းနဲ့ ငါ အရောင်းအဝယ် အဆင်မပြေပေမယ့် မင်းပင်ပန်းခအတွက် ငါ ပိုက်ဆံပေးပါမယ်”

ကိုလုံးစကားကြောင့် ဖိုးချစ်စိတ်ထဲ အလိုလိုခံပြင်းသွားမိသည်။ ဖိုးချစ်ခဲလေသမျှ အဆင်က မပြေ။

“ဒါဆို ကျွန်တော် ကိုဖိုးညီနဲ့ သွားမယ်ဗျာ။ နွားချောနွားလှဆိုရင် ကိုဖိုးညီက လက်မနှေးဘဲ ယူတယ်”

“အေးလေ၊ မင်း ဖိုးညီဆီ သွားလို့ အဆင်မပြေရင် ငါ့ဆီ ပြန်လာ ဖိုးချစ်”

ကိုလုံးက ဖိုးချစ်အကြောင်း သိထား၍ အလျော့ပေးလိုက်သည်ကို ဖိုးညီအခြေအနေကိုလည်း ကိုလုံး သိသည်။ ကိုဖိုးညီက နွားချောနွားဆိုလျှင် လိုချင်သော်လည်း သူ့မိကျန်းမာရေးမကောင်း၍ ငွေကုန်ကြေး ကျများနေ၍ ငွေမလွယ်မှန်း သိသည်။

“ကျွန်တော် ကိုဖိုးညီဆီ သွားမယ်။ ကိုလုံး ပုလင်းပေးပါဦး”

ဖိုးချစ်စကားကြောင့် အရက်ပုလင်းယူရင်း ကိုလုံး ထံအပြင် လမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ညကို အနောက်ထက် ပိုင်ပိုင်ကြီး လွှမ်းခြုံနေပြီဖြစ်သည်။

“ဖိုးချစ်... ညဉ့်နက်နေပြီ။ မင်းသွားလို့ ဖြစ်ပါမလား”

“ဖြစ်ပါတယ်ဗျာ။ ဒီလင်... ကျွန်တော်သွားနေကျ လာနေကျ ထဲပါ”

ဖိုးချစ်က နွားလေးကို ဆွဲညှာအမှောင်ထဲသို့ ထွက်သွားသည့် ဖိုးချစ် နွားလေးကို ဆွဲရင်း စိတ်ထဲမှ တင်းကျပ်စွာ ခံစားနေမိသည်။ ကိုလုံးကို ဒေါသလိုလိုပြစ်သွားမိသေးသေသေချာချာ ဈေးပြောပြီးမှ လွှဲရောင်း ဈေးနှိမ်ပြောမှန်း ဖိုးချစ် သိသည်။

ဖိုးချစ် နွားလေးကို သွေရင်း ပြောလိုက်မိသည်။ နွားလေးက ရုန်းကန်

ဆိုတဲ့ အသာတကြည် လိုက်ပါနေဆဲ ဖြစ်သည်။ ဖိုးချစ် ရှေ့တူရှုသို့ ကြည့် လိုက်မိသည်။ ညအမှောင်ထဲက ပို၍ နက်ရှိုင်းနေတတ်သည်ဟု ထင်လိုက် မိသည်။ ဖိုးချစ် ကိုလုံးထဲမှ သောက်ခဲ သည့် အရက်အနိန်က လေတဖြူးဖြူး ကြောင့် ပို၍ရီဝေလာသည်။

ဖိုးချစ် ဘယ်လိုပဲ ရီဝေရီဝေ ကိုဖိုးညီထဲ ရောက်မှ အဆင်ပြေမည်။ ထို့ကြောင့် ဖိုးချစ် သွားနေကျလမ်း အတိုင်း မသွားဘဲ အမြန်ဆုံးရောက် ရန် လယ်ကွင်းထဲမှ ဖြတ်ပြီး နွားလေး ကို ဆွဲလိုက်မိသည်။ လယ်ကွင်းထဲက ဖြတ်ဆွဲလာမှ နွားလေးက ဘာဖြစ် သည် မသိ။ နှာတဖူးဖူးမှတ်ရင်း ရုန်း ကန်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၍ ဖိုးချစ် ဒေါသဖြစ်သွားမိသည်။

နွားဈေးမတည့်၍ နွားလေးကို ပြန်ဆွဲလာရ၍ စိတ်ထဲတွင် ဒေါသဖြစ် နေစဉ် နွားလေးကို ကြည့်ပြီး ဒေါသ ကို မထိန်းနိုင်တော့။ လက်ထဲမှ ကြိမ် လုံးဖြင့် နွားလေးခန္ဓာကိုယ်အနံ့ တရွှမ်းရွှမ်းရိုက်လိုက်မိသည်။ နွား ကလေးက ဖိုးချစ် ဘယ်လိုရိုက်ရိုက်၊ ဆဲဆဲ ပေခဲနေသည်။

“တောက်... ဒီနွားတော့ကွာ၊ ငါသတ်လိုက်ရင် သေတော့မှာပဲ”

ဖိုးချစ်က ကြိတ်မနိုင်ခဲမရ ပြော ရင်း နွားလေးကို ဒေါသတကြီး ရိုက် ခဲ့၍လား မသိ၊ ကြာတော့ နွားလေးက ရုန်းကန်နိုင်ဘဲ ဖိုးချစ်ဆွဲခေါ်ရာနောက် သို့ လိုက်ခဲ့သည်။ ဖိုးချစ် နွားလေးကို ဆွဲလာရင်း ပြန်းစားကြီး အချိန်အခါ မဟုတ်။ ရွာချလိုက်သည့် ဖိုးကြောင့် နဂိုက ဝိုးတဝါးတွေ့ မြင်နေရသည့် လမ်းကို မတွေ့ရတော့။

“အရေးထဲကွာ၊ ဖိုးက ရွာပြန်ပြီ”
ဖိုးချစ်က သံသံမဲမဲရွာနေသည်

ဖိုးကို မော့ကြည့်ပြီး ဝိုးရိမ်သွားမိသည်။ ဖိုးချစ် ကွင်းသုံးလေးကွင်းခြားသည် ကိုဖိုးညီရွာသို့ ဖြတ်လမ်းက မုန်းပြီး လာခဲ့သော်လည်း လမ်းက ပျောက်နေ သည်။ ဖိုးချစ် ချမ်းစိမ်းစိမ်းဖြစ်လာ၍ ခါးကြားမှ ထိုးထားသည့် အရက်ပုလင်း ကို သတိရပြီး မော့သောက်သည်။ ပြီး တဟူးဟူးတိုက်နေသည့် ကွင်းလေ ကြောင့် ဖိုးချစ် ဘယ်နေရာကြည့်ကြည့် ဝိုးတဝါးအမြင်များ ဖိစီးလာသည်။

ဖိုးချစ် မူးနေသော်လည်း သတိ မလွတ်အောင် ခန္ဓာကိုယ်ကို ထိန်းရင်း နွားလေးကြီးကို ဆွဲပြီး လယ်ကွင်းထဲ မှ ဖြတ်မောင်းနေမိသည်။ ဖိုးက ဆက် ရွာနေဆဲဖြစ်သော်လည်း ဖိုးချစ်ကိုယ် တွင် တောခွေး မော့ခွေးများ ထွက်နေ

ဆဲဖြစ်သည်။ ရုတ်တရက် ဝိုးသံလေးထဲ ကြားမှ ကြားလိုက်ရသောအသံကြောင့် ဖိုးချစ် တုန်လှုပ်သွားမိသည်။

ဖိုးချစ် နွားလေးပိုင်ရှင် ကိုနိုး မျက်နှာကို ကွက်ခနဲ မြင်ယောင်သွား မိရင်း ရင်တဒိန်းဒိန်းခုန်သွားမိသည်။ ထို့ကြောင့် နွားလေးကို အမြန်မောင်း လိုက်သည်။ နွားလေးက နှာတဖူးဖူး မှတ်ရင်း ရုန်းကန်နေဆဲဖြစ်သည်။ ဖိုးချစ် ဒေါသဖြင့် နွားလေးကို ကြီးဆွဲ ပြီး ရှေ့က အပြေးဆွဲလိုက်မိသည်။ ဖိုးချစ် ရုတ်တရက် လစ်ဟာသွားသော အသံနှင့်အတူ ထိတွေ့လိုက်သည့် အေးစိမ်နေသည့် အရာ။

“ဟာ... ငါ... ငါ ရေတွင်းပျက် ထဲ ကျ... ကျနေပါလား”

ဖိုးချစ် ကျခဲသည့် ရေတွင်းပျက် က ရေခါးလယ်သာသာရှိ၍ အသက် မသေ။ ဖိုးချစ် ကမန်းကတန်း ရေတွင်း ပျက်ပတ်လည်သို့ လက်ဖြင့် စမ်းကြည့် လိုက်မိသည်။ ရေတွင်းပျက်က အုတ် ရေတွင်းဖြစ်သော်လည်း ရေညီများ တက်၍ ပြောင်ချောနေသည်။ ဖိုးချစ် ဘယ်လိုပဲ ကြိုးစား ကြိုးစား ရေတွင်း ပျက်ပေါ်သို့ ပြန်တက်ဖို့ မလွယ်မုန်း သိသည်။

ဖိုးချစ် အလိုလိုကြောက်ရွံ့သွား မိသည်။ ရေတွင်းပျက်ပေါ်သို့ အားကိုး တကြီး မော့ကြည့်လိုက်မိသည်။ ည အမှောင်ထဲ ဖုံးလွှမ်းနေသည့်အပြင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေ၍ ဖိုးချစ် ကြောက်ရွံ့တကြီး ထွက်ပေါ်သွားမိ သည့်အသံက ဟိန်းသွားသည်။

“ကယ်ကြပါဖို့ ကျွန်တော်... ကျွန်တော် ရေတွင်းပျက်ထဲ ကျနေလို့ ပါ”

ဖိုးချစ် အာဟုန်အော်လိုက်သည့် အသံနှင့်အတူ ရုတ်တရက်ကြားလိုက်

ဖိုးချစ် အပိုပို
ကြောက်ရွံ့သွားမိသည်။
ရေတွင်းပျက်ပေါ်သို့
အားကိုးတကြီး
မော့ကြည့်လိုက်မိသည်။
ညအမှောင်ထု
ဖုံးလွှမ်းနေသည့်အပြင်
တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေ၍
ဖိုးချစ် ကြောက်ရွံ့တကြီး
ထွက်ပေါ်သွားမိသည်အသံက
ဟိန်းသွားသည်

ရသည် နွားလေး နှာမူတ်သံသဲ့သဲ့က ဖိုးချစ်ကို အံ့အားသင့်သွားစေသည်။

“ဟင်... နွားလေး ပြန်မသွား သေးပါလား”

ဖိုးချစ် နွားလေးအဖြစ်ကို သိ လိုက်ရ၍ တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားမိ သည်။ မကြာမီ အရုဏ်ဦးအလင်း ရောင် ထွက်လာသည်ကို ရေတွင်းပျက် ကြီးထဲမှ တွေ့လိုက်ရ၍ ဖိုးချစ် အား တက်သွားမိသော်လည်း မိမိအဖြစ်ကို ဘယ်သူမှ မတွေ့ခဲ့လျှင်တော့ မလွယ်။

“ကယ်ကြပါဖို့ ကျွန်တော်... ကျွန်တော် ရေတွင်းပျက်ထဲ ကျနေလို့ ပါခင်ဗျာ”

“ဟာ... ရေတွင်းပျက်ထဲ လူကျ နေတယ် ထင်တယ်”

ရေတွင်းပျက်ထဲသို့ ထိုးကျနေ သည့် အလင်းရောင်နှင့်အတူ အသံသဲ့ သဲ့ကို ကြားလိုက်ရ၍ ဖိုးချစ် အားကုန် အော်လိုက်မိသည်။ ဖိုးချစ်အသံကို ကြားလိုက်ရ၍ ရေတွင်းပျက်ဘေးဆီမှ လူလေးငါးယောက် ဝိုင်းကြည့်နေသည် ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

“ရေတွင်းထဲ ကျတဲ့သူရဲ့ အော် သံ”

ဖိုးချစ် အသံကို ကြားလိုက်ရ၍ ရေတွင်းပျက်ပေါ်မှ ဆီးကြည့်နေသူများ ကို ကြည့်ရင်း ကြက်သေသေသွားမိ သည်။ နွားလေးပိုင်ရှင် ကိုခိုးနှင့် ရွာ သားများ၊ ဖိုးချစ် ခိုက်ခိုက်ကုန်နေသည့် ကြားမှ ရင်တဖိန်းဖိန်းခနဲသွားမိသည်။ မကြာမီ ရေတွင်းပျက်ထဲသို့ ကြီး တစ်ချောင်းကျလာသည်။

“ဟေ့လူ... ကြီးကို ခါးချည် တား ကျုပ်တို့ ဆွဲတင်မယ်”

ကိုခိုးနှင့် ရွာသားများ စကား ကြောင့် ဖိုးချစ် စော့ခွေးများ အလိုလို ပြန်သွားမိသည်။ ကိုခိုးတို့ နွားလေးရှာ

ရင်း ရေတွင်းပျက်နား ရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ် သည်။ ဖိုးချစ် မစဉ်းစားနိုင်တော့။ လောလောဆယ် ကယ်တင်သူနှင့် တွေ့၍ ကြီးကို ခါးချည်ပြီး အချက်ပြ လိုက်သည်။ ရေတွင်းပျက်ပေါ်မှ ကိုခိုး နှင့် ရွာသားများ ဖိုးချစ်ကို ဆွဲတင်ပြီး ရေတွင်းပျက်အပေါ်ရောက်မှ အားလုံး ကြက်သေသေသွားပြီး အံ့ဩသွားကြ သည်။

“ဟာ... ဖိုး... ဖိုးချစ်၊ မင်း ဘယ်လိုကြောင့် ဒီရေတွင်းပျက်ထဲ ကျတာလဲ၊ ပြောစမ်း”

ကိုခိုးက ဖိုးချစ်ကို မပျော်လင့်ဘဲ ရေတွင်းပျက်ထဲမှာ တွေ့လိုက်ရ၍ အံ့ဩတကြီး မေးလိုက်သည်။ ဖိုးချစ် ရုတ်တရက် မဖြေနိုင်ဘဲ ပတ်ဝန်းကျင် သို့ ကြည့်လိုက်မိသည်။ တွေ့လိုက်ပါ ပြီ နွားကလေးက မြက်စားနေသည်။

“ကျွန်... ကျွန်တော် ကိုဖိုးညို ရွာသွားရင်း အရက်မူးမူးနဲ့ ကျခဲ့တာ”

“အေးကွာ၊ တို့လည်း နွားလေး ပျောက်လို့ ရှာနေတာ။ ကွင်းတွေ လည်း နဲ့နေပြီကွာ။ ဒီနားရောက်မှ နွား လေး နှာမူတ်သံကြားလို့ ငါနွားလေးပဲ ထင်ပြီး ခေါ်တော့ နွားလေးက အပြော လာတာကွာ။ ငါဆွဲခေါ်တာ မလိုက်ဘဲ ရုန်းကန်ပြီး ဒီရေတွင်းပျက်ဆီ ပြန်ပြေး လာတာတွေလို ငါတို့ လိုက်ဖမ်းရင်း ရေတွင်းပျက်ထဲက အသံကြားရတာ။ မင်းမုန်း မသိဘူး ဖိုးချစ်”

ဖိုးချစ် ကိုခိုး စကားကို ကြား လိုက်ရ၍ မိမိအဖြစ်ကို ဆက်မညာချင် တော့။ ဘာကယ်တော့ နွားလေးက တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သော်လည်း ထူးထူးခြားခြား မိမိအသက်ကို ကယ်တင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ် သည်။ နွားလေးသာ ဖိုးချစ်အသက်ကို မကယ်ခဲ့လျှင် ဖိုးချစ်အဖြစ်က တွေးဝံ့ စရာမရှိတော့။ ဖိုးချစ် နွားလေးကို

အပြေးဖက်လိုက်သည်။

“ကျွန်... ကျွန်တော် အ... အတိုင်းပြောပါမယ် ကိုခိုးရ... ကျွန်တော် ဖဲကြွေးမဆပ်နိုင်လို့ ထို နွားလေးကို ရောင်းဖို့ ခိုးလာတာ”

“ဘယ်လို ဖိုးချစ်၊ မင်း ငါ့နွား လေးကို ခိုး... ခိုးသွားတာ”

“ဟုတ်တယ် ကိုခိုး၊ အဲဒါကြောင့် ကျွန်တော့်ကို ပေးချင်တဲ့ အပြစ်ပေး ဗျာ။ ကျွန်တော်ခံပါမယ်”

ဖိုးချစ်က ဖြေမဆည်နိုင်ဘဲ ကြွေးသံနှင့်အတူ ထွက်ပေါ်လာသည်။

“အေးပါကွာ။ ငါ မင်းကို နွား လွှတ်ပါတယ်ကွာ။ ငါနွားလေးကလည်း မင်းအသက်ကို ကယ်တင်ခဲ့တာ အံ့ဩ စရာကွာ။ ဒီတော့ မင်း မကောင်းမှုတွေ မလုပ်ပါနဲ့ကွာ။ မကောင်းမှုလုပ်ရင် မကောင်းကံက တုံ့ပြန်ပြီး အကျိုးပေး ပါတယ်။ ကဲ - ပြန်ကြစို့ ဖိုးချစ်”

ကိုခိုးက နွားလေးကို အသက် မသေဘဲ ပြန်တွေ့ရ၍ ဝမ်းသာအား ဖြင့် ပွတ်သပ်ရင်း ပြောနေသံကြောင့် ဖိုးချစ် ဖြေမဆည်နိုင်အောင် ခံစားမိရင်း ဖိုးချစ် ကျခဲ့သည့် ရေတွင်းပျက်ဆီသို့ အကြည့်ရောက်သွားမိသည်။

လယ်ကွင်းထဲမှ ရေတွင်းပျက် ကြီး။ ရေတွင်းနုတ်ခမ်းသား မရှိတော့။ အကယ်၍သာ ဖိုးချစ်ကို ကယ်တင် မည့်သူ မရှိခဲ့လျှင် ဖိုးချစ် တွေးမိရင် ကြက်သီးမွှေးညင်း အလိုလိုထဲ သွားမိ လေတော့သည်။

* * *

သန့်ဇင်ဇွန်

တစ်ခါကအများ ပြောင်းပြောင်းပိုင်

ယခုအခေါက်နှင့်ဆို ဒီရွာလေး
ကို ကျွန်တော်ရောက်တာ နှစ်ခါရှိပြီ။
ပထမအခေါက်ကို အလယ်တန်း
ကျောင်းသားဘဝက ရောက်ဖြစ်ခဲ့တာ။
ရောက်တယ်ဆိုတာကလည်း ဒီရွာမှာ
ဆွေမျိုးသားချင်းရှိလိုတော့ မဟုတ်ဘူး။
ကျောင်းက အတန်းဖော် သူငယ်ချင်း
ထွန်းဖော်မှ သူ့ရွာကို အလည်ခေါ်လို
ရောက်ဖြစ်ခဲ့တာ။

လိုက်တုန်းကတော့ တော်တော် စည်စည်ကားကားရှိမယ်အထင်နဲ့ လိုက်သွားတာ။ ဟိုရောက်တော့ ဘယ်ဟုတ်လိမ့်မတုန်း။ အိမ်ခြေရှိလှမှ လေးငါးဆယ်နဲ့ ရွာမည် ကာမတ္တပဲ။ ကျောင်းမရှိ၊ ရုံးမရှိ၊ ဆေးပေးခန်း မရှိ၊ ဗီဒီယိုရုံမရှိ၊ အဲ - တောအရက်ဆိုင်လေးတော့ ရှိတယ်။ အဆိုးဆုံးက ကျွန်တော်တို့ လူငယ်တွေအတွက် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မရှိတာပဲ။ မဖြစ်မနေ သောက်ချင်တယ်ဆိုရင် ရွာနဲ့ တစ်မိုင်ခွဲ၊ နှစ်မိုင်လောက်ဝေးမယ့် ဂုန်နီစက်ရုံကို စက်ဘီးရှိ စက်ဘီးနဲ့ သွား၊ မရှိရင်တော့ ခြေလျင်သာ လျှောက်ပေတော့ပဲ။

ရွာနာမည်က လက်ပံကုန်း တဲ့။ ဘယ်သူက စပြီး နာမည်ပေး ကင်ပွန်းတပ်တော့ မသိဘူး။ တစ်ရွာလုံး လက်ပံပင်နဲ့ တူတာဆိုလို့ ရွာအဝင် ချောင်းကူး တံတားလေးနားမှာ ခပ်ကြီးကြီး တစ်ပင်လား ရှိတယ်။ ဒါကိုပဲ လက်ပံကုန်းလုပ်လေရောသလားတော့ မဆိုနိုင်ဘူး။

အခု အနစ် ၂၀ကျော်ကြာပြီးမှ ဒီရွာကို တစ်ခေါက်ပြန်ရောက်တော့ ယခင် ကျွန်တော်ရောက်ခဲ့တဲ့ လက်ပံကုန်းနဲ့ လားလားမှ မတူတော့ဘူး။ အင်းလေး၊ နှစ်ပရိစ္ဆေဒတွေ ကြာလာတာနဲ့အမျှ ခေတ်ကာလအခြေအနေတွေကလည်း လောကဓမ္မတာအတိုင်း ပြောင်းလဲ တိုးတက်နေကြတာကိုး။

သွားတုန်းကတော့ ဒီရွာကို တကူးတကသွားတာ မဟုတ်ဘူး။ ကိစ္စတစ်ခုနဲ့ ပြောင်းမြက် ခဏပြန်ရင်း လစာလာထုတ်တဲ့ သူငယ်ချင်း ထွန်းဇော်နဲ့ အမှတ်မထင် ပြန်တွေ့တာနဲ့ ဒီရွာလေးကို ဒုတိယဖွဲ့ ရောက်ခဲ့ပြန်တယ်။

ထွန်းဇော်က ခု သူ့ရွာလေးမှာပဲ

မူ/အုပ်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေရပြီကိုး။ ပြီးတော့ သူ့ရွာလေးက ယခင်ကလို ရွာသိမ်ရွာငယ်လေး မဟုတ်တော့ဘူး။ အိမ်ခြေ ၂၀၀ ကျော်လောက် ရှိနေပြီ။ ကျောင်းတွေ၊ ကျန်းမာရေးဌာနတွေ၊ ဗီဒီယိုရုံတွေ၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွေနဲ့ အတော်လေး စည်ကားနေပြီ။ ရွာဦးက ဆရာတော် ကျောင်းလေးတောင် ယခင်လို ခနော်နီ ခနော်နီ ဝါးကျောင်းလေး မဟုတ်တော့။ သွပ်မိုးပျဉ်ကာနဲ့ တိုက်ခဲကျောင်းလေး ဖြစ်နေပြီ။ မြို့ပေါ်နဲ့ မိုင် ၂၀ နီးပါးဝေးတယ်။ ကျွန်တော်ရောက်တဲ့ အချိန်ထိတော့ ရွာထဲအထိ ကားလမ်းမပေါက်သေးဘူး။ မြို့ပေါ်ကနေ လိုင်းကားစီးပြီး လက်ပံကုန်းပါတယ်ဆိုရင် ရွာထိပ်က ချောင်းကူး တံတားလေးထိပ်မှာပဲ ရပ်ပေးတယ်။

ကျွန်တော်ရောက်တဲ့နေ့ ညနေစောင်းလောက် ထမင်းစားသောက်ပြီး ကျွန်တော်ရယ်၊ ထွန်းဇော်ရယ်၊ ထွန်းဇော်အမေ ဒေါ်လေး ဒေါ်ငွေစိန်ရယ်၊ အိမ်ရှေ့ ခရေပင်အောက်က ညောင်စောင်းလေးမှာ ရေနေ့ကြမ်းထိုင်သောက်ရင်း ရောက်တတ်ရာရာ စကားပြောနေကြတယ်။ ဒီအချိန်မှာ ရွာလမ်းဘက်က ခွေးပေါင်းစုံတွေက နားကွဲလှပျူ ဟိန်းဟိန်းညံ့အောင် အူသံ၊ ဟောင်သံတွေ ခြိန်ပြီး အင်္ကျီဗလာ၊ ဘောင်းဘီပွတ်တိုနဲ့ အသက် ၆၀ လောက်ရှိမယ် ထင်ရတဲ့ အဘိုးကြီးတစ်ယောက်၊ ပါးစပ်ကလည်း ဘာရယ်လို့ သိရခက်တဲ့ ဗလုံးဗထွေးစကားတွေ ပြောလို့၊ မျက်လုံးကလည်း ကျိုးကြည့် ကြောင်ကြည့်နဲ့ ဂနာမငြိမ်ဘူး။ လည်ပင်းမှာလည်း နို့ဆီခွက်တွေ သိတဲ့လို ဆွဲထားတယ်။ လေးငါးလှမ်းလောက် ပြေးလိုက်၊ ပြီးတော့ မှန်မှန်ပြန်လျှောက်လိုက်နဲ့ ရွာ

လမ်းအတိုင်း ခွေးတစ်စီနဲ့ ထွက်လာတယ်။ လူကလည်း အရိုးပေါ် အတောင် ပိန်လိုလွန်းလှတယ်။ မြင်ထင်တိုင်း အရူး စိတ်မနှံ့သူလို ခန့်မှန်းနိုင်တယ်။ ဒါနဲ့...

“ဟေ့...ထွန်းဇော်၊ ဒီအဘကြီးက ဘာလဲကွ၊ မင်းတို့ရွာလူကြီးထက် လည်ပင်းမှာလည်း ရွှေစလွယ်နေတာတွေနဲ့”

“လို့ ထွန်းဇော်ကို လှမ်းနှော့မလို့လိုက်တယ်။ ထွန်းဇော်က ဟက်ခဲတစ်ချက်ရယ်လိုက်ပြီး...”

“ဟုတ်တယ် ဟေ့ကောင်မဟုတ်တယ်ကွ။ အခုတော့ မဟုတ်မယ့် ခပ်ငယ်ငယ်တုန်းကတော့ ဒီရွာလေးမှာ သူလည်း ရွာလူကြီးတစ်ယောက်နီးပါးတော့ ဩဇာညောင်းခဲ့ဖူးတယ်။ သူ အခုလိုဝာဝကို ဘာကြောင့် လို ရောက်သွားတယ်ဆိုတာကိုတော့ ဘယ်သူမှ အပ်ကျမတ်ကျ မပြောနိုင်ဘူး။ ရွာက လူအများစုကတော့ အဘကြီးမြဲရှင် ဒဏ်ခတ်ထားလို့ အခုလို ရူးသွားတာလို့ ပြောကြတာပဲကွာ”

“ဟ...ထွန်းဇော်ရ၊ မင်းစကားက ဆန်းပါလား။ ငါတောင် စိတ်ဝင်စားလာပြီ။ ငါ့ကို ဇာတ်ရည်လည်အောင် လင်းစမ်းပါဦး”

“လို့ ကျွန်တော် တောင်းဆိုလိုက်တယ်။”

ထွန်းဇော်က ရေနေ့ကြမ်းတစ်ခွက်ကို တဖူးဖူးမှုတ်သောက်နေတယ်။ ဒီအချိန်မှာ လိမ္မော်ရောင် အဆင်းနဲ့ နေဝန်းကြီးကလည်း အနောက်မိုးကုတ်မှာ မေးတင်စ ပြေးနေပြီ။

တစ်ချက်တစ်ချက် ကလူကျီစယ် တိုက်ခတ်နေတဲ့ ဆောင်းဦးလေထဲမှာ နင်းမူနဲ့ငွေတိုက် ရောယှက်ပါ

အာတယ်၊ အင်္ကျီလား၊ ခွေးတစ်စာ
ရွာလယ်လမ်းအတိုင်း ချီတက်သွား
တဲ့ လူကြီး ဘယ်လိုနေမယ် မသိပေ
မယ် ကျွန်တော်တို့ကတော့ ရေနွေးပူပူ
ဆောက်နေသည့်တိုင် ချမ်းစိမ်းစိမ်း
စားနေကြရတယ်။

“ဒီလိုကွ မြစ်လှိုင်ရ၊ ဒီအကြောင်း
ကို မင်း တတ်ရည်လည်အောင် ရှင်းပြ
ပို့ ငါ့ထက်စာရင် ငါ့အမေပြောတာက
ပြန်ပြည့်စုံလိမ့်မယ်။ အမေ... ဒီကောင်
ကို ဦးထွေးမောင်အကြောင်း ပြောပြ
ထိုက်စမ်းပါ အမေရာ”

ဆိုတော့ ဒေါ်လေး ဒေါ်ငွေစိန်က
မီးသေနေတဲ့ သူ့ရဲ့ ပြောင်းဖူးဖက်
ဆေးလိပ်ကြီးကို မီးတိုရင်း တစ်ချက်
နှစ်ချက်ဖွာလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ မီးခိုး
ငွေ့အတူ အတိတ်ရေပြင်ဆီ လူးလွန်
သွားတော့တယ်။

ဒီလက်ပံကုန်းရွာလေးမှာ
ကိုထွေးမောင်ဆိုရင် မသိတဲ့လူ
တော်တော်ရှားတယ်။ လက်ပံကုန်းမှ
မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီရွာလေးနဲ့ အနီးဝန်းကျင်
ရွာတွေကပါ သိကြတယ်။ သိတယ်လို့
ဆိုရလောက်အောင်လည်း ကိုထွေး
မောင်က ဒီရွာတွေ အားကိုးအမှုပြုရ
လောက်တဲ့ လက်သမားဆရာကြီးကို။

လက်ပံကုန်းရွာရဲ့ အိမ်ခြေ
တစ်ရာမှာ ကိုးဆယ်လောက်က
ကိုထွေးမောင်သက်ရာတွေချည်းပဲ။ ဝါး
နဲ့ တတ်နိုင်တဲ့သူကို ဝါးနဲ့ သစ်နဲ့ တတ်
နိုင်တဲ့သူကို သစ်နဲ့ လိုချင်တဲ့ ပုံစံသာ
ပြော ဖြစ်အောင် ဆောက်ပေးနိုင်တယ်။
ဒီအကြမ်းထည်တွေပဲ လုပ်တတ်တာ
လားဆိုတော့ မဟုတ်ဘူး။ အနုစိတ်
ပရိဘောဂတွေလည်း နိုင်နင်းတယ်။

ဒီရွာက လူတွေဆိုတာကလည်း
အိမ်ဆောက်တာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ပရိဘောဂ

လုပ်ချင်တာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်သူမှ မြို့
ပေါ်က လက်သမားဆရာကို တကူး
တက ငှားတယ်လို့ မရှိပါဘူး။ သူနဲ့ပဲ
ညှိညှိနှိုင်းနှိုင်းလုပ်ကြတာ များတယ်။

ဒီအနီးအနားဝန်းကျင်မှာလည်း
လက်သမားဆရာဆိုလို့ သူနဲ့ သူ
တပည့် လေးငါးယောက်က လွဲရင်
ဘယ်သူမှ မရှိဘဲကိုး။ လက်ခဲ အဖိုး
စားနားနဲ့ ပတ်သက်ပြီးလည်း ကိုထွေး
မောင်က ဖုတ်ပုမီးတိုက် မရှိဘူးလေ။
စပါးပေါ်မှပေး ရတယ်။ ပဲပေါ်မှ ပေးဆို
လည်း မငြင်းဘူး။ ကိုထွေးမောင်က
ဒီလိုလူမျိုး။

ရွာရဲ့ သာမူ နာမူတွေဆိုလည်း
သူ့လက်သူခြေ၊ သူ မပါရင် ပွဲမစည်
သလောက်။ သူကြီးခေတ် မဟုတ်ပေ
မယ့် ကျေးရွာရဲ့ ကာလသားခေါင်း
နေရာမှာ ရပ်တည်နေရတယ်။ ရွာရဲ့
အကြောင်းကြီးငယ်ကိစ္စတွေကို ရွာလူ
ကြီးတွေနဲ့ အိပ်ဦးခန်းမှာ ရောထိုင်ပြီး
ဖြေရှင်းခွင့်ရတဲ့သူ။ ပြီးတော့ ရွာက
အပျိုကြီးတွေရဲ့ အရေးပေးမှုကိုလည်း
ခံရသူ။ သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း
တစ်ကိုယ်ရေ တစ်ကာယ လူပျိုကြီး
ကိုး။ နောက်ဆံတင်းစရာ မရှိသလို၊
အပူအပင်လည်း မရှိဘူး။ ဒါပေမယ့်
လူဆိုတာ ပြောရတော့ ခက်သားလား။
ဘယ်လို ပုထုဇဉ်မှာဖြစ်ဖြစ် အကောင်း
တွေချည်းပဲ စုမနေတတ်တာဆိုတော့
ကိုထွေးမောင်ကလည်း ပုထုဇဉ်ထဲက
တစ်ယောက်ဆိုတော့ ဆိုးကွက်လေး
တွေတော့ ရှိတာပဲ။

အခုကကို စွဲလမ်းလမ်းသောက်
တတ်တာ မဟုတ်ပေမယ့် အပေါင်း
အသင်းတွေ အဆွယ်ကောင်းတဲ့ အခါ
ဆိုရင်တော့ ခေါင်းမထောင်နိုင်အောင်
သောက်တတ်တယ်။ မဲခိုင်းကို လိုက်
ရာပြီးရိုက်တာ မဟုတ်ပေမယ့် တည့်

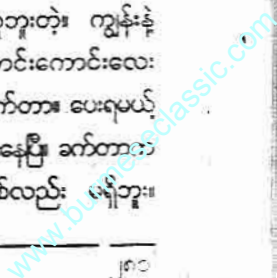
တည့်တိုးတဲ့အခါဆိုရင် ထမင်းမေ့
ဟင်းမေ့ပဲ။ လက်ထဲ ငွေမရှိရင် အိမ်
ပေါင်ပြီးတော့ကို ရိုက်တာ။ ထားပါ
တော့။

တစ်နေ့ မြောင်းမြက အပေါင်း
အသင်းတစ်ယောက်က အလုပ်ကိစ္စရှိ
လို့ ကိုထွေးမောင်ကို လာခေါ်သွား
တယ်။ နှစ်ရက်သုံးရက် ရွာမှာတောင်
ပြန်မအိပ်ဘူး။ အလုပ်ကိစ္စပြီးတော့ သူ့
အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ မြို့မှာပဲ ဘောက်
ဖြစ် စားဖြစ်ကြတယ်။ အရှိန်လေး ရ
လာတော့ အပျင်းပြေ ဖဲလေးပါ ရိုက်
ဖြစ်ကြတယ်။ ရိုက်ဖြစ်တော့ ကိုထွေး
မောင် ပါလာတဲ့ ပိုက်ဆံကုန်တဲ့အပြင်
အကြွေးနှစ်ထောင်လောက် တင်ခဲ့
တယ်။

ဒီတုန်းက ငွေနှစ်ထောင်ဆိုတာ
လည်း အတော်လေးကို ခရီးရောက်တဲ့
အချိန်ကိုး။ သူ အကြွေးပေးရမယ့်
အပေါင်းအသင်းကလည်း ဒီငွေ နှစ်
ထောင် ပြန်မပေးနဲ့ သူညီတစ်ယောက်
မင်္ဂလာဆောင်ကို လက်ဖွဲ့ဖို့ နှစ်ထပ်
မီရိုတစ်လုံးသာ လုပ်ပေးလို့ ပြောလိုက်
တယ်။ သူကလည်း ရတယ်။ ဖြစ်တယ်
ပေါ့။ မူးဖူးနဲ့ အာမခံလိုက်တယ်။

ရွာပြန်ရောက်ပြီး နှစ်ရက်သုံးရက်
လောက်နေတော့ ကိုထွေးမောင် သူ
အာမခံခဲ့တဲ့ မီရိုအတွက် ဇော်တော်
လေး ခေါင်းစားသွားတယ်။ မီရို မရှိက်
တတ်လို့တော့ မဟုတ်ဘူး။ ရိုးဝဲဖို့
သစ်ရာလို့ မရလို့။ ဟိုလူက သေသေ
ချာချာမှာလိုက်တယ်။ တောသစ်အရိုင်း
သားတွေနဲ့ဆို မယူဘူးတဲ့။ ကျွန်းနဲ့
စရွေးဖောက် ကောင်းကောင်းလေး
ရိုက်ပေးပါလို့ မှာလိုက်တာ။ ပေးရမယ့်
ရက်ချိန်းကလည်း နီးနေပြီ။ ခက်တာ
သူရွာမှာ ကျွန်းသစ်လည်း မရှိဘူး။

ကျွန်းပင်လည်း မရှိဘူး။ သစ်ပင်ကြီးကြီး မားမားဆိုလို့ ညောင်ပင်တွေပဲ ရှိတယ်။ ရွာက လူတွေ ပရိဘောဂမှာရင်တောင် သူ့ကိုယ်တိုင် တောသစ်အရိုင်းတွေနဲ့ပဲ လုပ်ပေးခဲ့တာ။ ကျွန်းဆိုတာ မြို့ပေါ် တက်ဝယ်ရင်တော့ ရတာပေါ့။ ဒါပေ မယ် လတ်တလော သူ့မှာ ငွေမှမရှိ တာ။ အချေးအငှားလည်း သူ မလုပ် ချင်ဘူး။

ဒါနဲ့ ဂုန်နီစက်ရုံက သူ့အသိ လက်သမားတစ်ယောက်ဆီ အကူ အညီသွားတောင်းတယ်။ ကျွန်းသား လေး စီရိုတစ်လုံးစာလောက် ရှိပဲလား ပေါ့။ စီရိုတစ်လုံးစာ မပြောနဲ့ အံဆွဲ တစ်လုံးစာတောင် မရခဲ့ဘူး။ သူ စိတ် ညစ်ညစ်နဲ့ ရွာပြန်လာတော့ ဂုန်နီစက် ရုံနဲ့ သူတို့ရွာကြား ကားလမ်းမကြီး ဘေးနားမှာ နတ်ကွန်းခပ်ကြီးကြီးတစ်ခု သွားတွေ့တယ်။ တွေ့တုန်းကတော့ အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့ပဲ။ နေ့ပူလို့ နတ်ကွန်း ဘေး အရိပ်ဝင်ခိုရင်း ခဏဝင်ထိုင်တာ။ ထိုင်ရင်းက နတ်ကွန်းကို သေသေ ချာချာကြည့်မိတယ်။

ဟိုတုန်းကလည်း ဖြတ်သွား ဖြတ်လာတော့ တွေ့တွေ့နေတာပဲ။ ဒါပေမယ့် အခုလိုတော့ နီးနီးကပ်ကပ် တစ်ခါမှ မကြည့်မိဘူး။ နတ်ကွန်းက နှစ်ရှည်လများ ခံအောင် ထူထည် ကောင်းကောင်း သစ်တွေနဲ့ ဆောက် ဟားပြီး ငြိမ်ပတ်လည်လောက်ကို ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်းရှိတယ်။ သူလည်း ဘာရယ်လို့ မဟုတ်ဘူး။ ခါကြားမှာ ထိုထားတဲ့ လက်သမားသုံး ရဲဒင်းလေး နဲ့ နတ်ကွန်းတိုင်ကို ဆွဲခြစ်ကြည့်လိုက် တယ်။

သစ်က အပေါ်ယံသာ ရေညှိ တက်နေပေမယ့် အထဲသားက ဝင်ပြီး အကွက်လည်နေတယ်။ သူလည်း

လက်သမားလုပ်လာတာ နှစ်တွေမှ မနည်းပဲ။ ဒါ ဘာသားနဲ့ ဆောက်ထား တယ်ဆိုတာ တန်ဆီတယ်။ နတ်ကွန်း က ဆက်မယ်၊ သမယ်လူ အရောက် အပေါက်နည်းလို ပန်းအိုးတွေတောင် အလဲလဲ အကွဲကွဲဖြစ်နေတယ်။ ပင့်ကူ အိမ်တွေကလည်း သီလို တန်းလိုပေါ့။ ကိုထွေးမောင်က နတ်ကွန်းကို သေသေချာချာ လှည့်ပတ်ကြည့်ရင်း သူ အတွေးနဲ့သူ တစ်ချက်ပြီးလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ရွာကို သုတ်ခြေတင် ပြန်ခဲ့ တယ်။ အဲဒီညက လပြည့်ကျော် တစ်ရက် နှစ်ရက်ဆိုပေမယ့် တိမ်သား တိမ်လိပ်တွေက ထူထူထပ်ထပ်။ သက်ကြီးခေါင်းချ သန်းခေါင် ကြက် တွန်ချိန်လောက်ရောက်တော့ လေရော မိုးပါ တပျော့ပျော့ရွာချလာတယ်။ တစ်ရွာလုံးကတော့ ငြိမ်ချက်သား ကောင်းကောင်းနဲ့ အိပ်မောကျနေကြ

တယ်။ ဒါပေမယ့် လေနဲ့ မိုးကို နေတဲ့ လူတစ်ယောက်ကတော့ လမ်းကို ခပ်သုတ်သုတ်လျှောက် ရွာပြင် ကားလမ်းမ ရှိရာကို ဦး သွားနေလေရဲ့။ ရွာထဲက တစ်ကောင်က စူးစူးဝါးဝါး တစ်ခု ထိုးဟောင်ပြီး ညဟာ မိုးသံထေး အတူ ပြန်လည်အိပ်မောကျသွား တယ်။

◆◆◆
“ဂီး...ဂီး...”

“အောင်းပလေးဗျ... အောင်း မလေးဗျ၊ ကယ်ကြပါဦး၊ ကြောက်မိ ဗျ၊ ပူလို့ပါဗျ၊ နာလို့ပါဗျ”

လက်ပံကုန်းရွာလေးပေါ်က ဖြစ် ပျံ့သွားတဲ့ ငှက်စုန်းတစ်ကောင်ရဲ့ စူးစူး အမင်္ဂလာသံနှင့် မရှေးမနှောင်း ထွက်ပေါ်လာတဲ့ လူတစ်ယောက် အော်ဟစ် ညည်းညူညံ့ဟာ အိပ်မော ကျနေတဲ့ လက်ပံကုန်းရွာလေး ပုတ်ခတ် လှုပ်နှိုးလိုက်တယ်။ အိမ်ထဲ ဆီမှ အလင်းရောင်ပျံ့ပျံ့ဟာလည် အပြင် အမှောင်ထုကို မလွှမ်းမိုးနိုင် ဘူး။

ရွာသားကြီး ဆယ်လေးထောင် ယောက် ရွာလမ်းပေါ် တတ်မိတတ် ဝင်းနှင့် စုရုံးရောက်ရှိလာချိန်မှာတော့ ရွာလမ်းမကြီးအတိုင်း ဝတ်လစ်စထေ နဲ့ ပြေးလိုက်၊ မြေကြီးပေါ် တလှူထူ တလိပ်လိပ်ဖြစ်လိုက်နဲ့ ဖြစ်နေတဲ့ လူ တစ်ယောက်ကို အံ့ဩစွာ တွေ့လိုက် ကြရတယ်။ ပထမတော့ ဘယ်သူ ဘယ်ဝါမှန်း မသိ၊ ဘာဖြစ်လို့ ဖြစ် မှန်း မသိလေတော့ ဘယ်သူမှ အနာ မကပ်ဝံ့ကြဘူး။ မြေပြင်မှာ လူးလိင် တဲ့ လူရဲ့ မျက်နှာကို တတ်မိလင်းလင်း ရောင်နဲ့ မြင်တွေ့မိချိန်မှာတော့...
“ဟာ...ဟင်...ဒါ ကိုထွေး

မောင် မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါရဲ့ကွာ၊ ရွံ့တွေ့ဗွက်တွေ ပေကျဲနေတော့ မနည်း ရုပ်မမ်းယူရ တယ်။ အဝတ်မပါ ဘာမပါနဲ့ ဘယ်လို ဖြစ်ရတာလဲ၊ မေးစမ်းကြည့်ကြပါဦး”

ရွာသားတွေက တစ်ယောက် တစ်ပေါက် မေးကြ မြန်းကြပေမယ့် ကိုထွေးမောင်ခမျာ တုံ့လိုတာဝေ ဘာ မှ စကားမေး မရခဲ့ဘူး။

“ကဲ - ကဲ၊ လူမြင်လို့ မကောင်း ဘူး။ လာ...လာ၊ သူ့အိမ်ကို တွဲခေါ် သွားရအောင်”

အိမ်ရောက်လို့ ကိုထွေးမောင်ကို အဝတ်အစားပေးကြပေမယ့် ကိုထွေး မောင်ခမျာ...

“ပူတယ်...ပူတယ်”
လို့ အော်ဟစ်ပြီး အကုန်ဆွဲချွတ် ရှာတယ်။

ဒီအချိန်မှာ အရှေ့ကျွန်းက ရောင်နီပျိုလာလို့ လက်ပံကုန်းရွာလေး အပေါ် အလင်းရောင်တွေ ယှက်ပြာနေ ပြီ။

ကိုထွေးမောင်က နဂိုကတည်း က လူချစ်လူခင်များတဲ့သူဆိုတော့ သတင်းကြားကြားချင်း ကိုထွေးမောင် ရဲ့ အိမ်ဟာ ဆက်ရက်တွေ အိပ်တန်း ဝင်တဲ့ လက်ပံပင်လို ဖြစ်နေတော့တာ ပဲ။ အတွေ့အကြုံရုံတဲ လူကြီးသူမတွေ ကတော့ ဒီကိစ္စကို သွေးရိုးသားရိုး တောင် ဟုတ်ပါ့မလားလို့ သံသယရှိ နေကြတယ်။

ဒီသံသယကို ပိုခိုင်မာစေတဲ့ အကြောင်းက...

“ဘကြီးကောင်း... ဘကြီး ကောင်း၊ ဒီမှာ တစ်ချက်လောက် လာ ကြည့်စမ်းပါဗျ”

အိမ်ရှေ့က ရေးကြီးသုတ်ပျာ ခေါ်သံကြောင့် ကိုထွေးမောင်အခြေ

အနေကို စောင့်ကြည့်နေတဲ့ ရွာလူကြီး ဦးကောင်းစံ အိမ်ရှေ့ထွက်လာတယ်။ ပြီးတော့...

“ဟေ့ကောင် သံချောင်း၊ ဘယ် လိုဖြစ်လို့ ဒီလောက်တောင် အော်နေ ရတာတုန်းကွ”

“ဒီမှာကြည့်စမ်း ဘကြီး၊ ဒီသစ် တွေ ကိုထွေးမောင် အိမ်ခေါင်းရင်းမှာ ပုံထားတာ တွေလို့”

သံချောင်း လက်ညှိုးတိုးပြလိုက် တဲ့ သစ်ပုံကို ဦးကောင်းစံ တစ်ချက် ကြည့်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ အပေါ်ခုံး က သစ်ပြားထူထူမှာ အရောင်မိန်နေ ပြီး ပတ်ကြားအက်တွေ ထနေတဲ့၊ သင်္ဘောဆေးနဲ့ ရေးထားတဲ့ စာတန်း တစ်ခုကို ဦးကောင်းစံ ခပ်တိုးတိုးရေ ရွတ်လိုက်တယ်။

“အဘ ကိုးပြုရှင် နတ်နန်း”

“ဟင်...ဘုရား...ဘုရား”

ဦးကောင်းစံ သူ့ရှေ့မှာ အဆိပ် ပြင်းပြင်း မြွေတစ်ကောင်ကို တွေ့လိုက် ရသည့်အလား ဘုရားတရားက နောက်ကို ခြေတစ်လှမ်းပြန်ဆုတ်လိုက် တယ်။ ပြီးတော့မှ...

“တယ်ခက်တဲ့ ထွေးမောင်ကွာ။ ဒါကို သူ ဖျက်ယူလာမိပြီထင်တယ်။ မကြံကောင်းမစည်ရာ၊ ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ ကွာ”

ဒေါ်လေး ဒေါ်ငွေစိန်က အာ ခြောက်သွားဟန်နဲ့ ရေနှေးကြမ်း တစ်ကွက် မော့လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ဆေးပေါ့လိပ်ကို ဖွာရင်း...

“နောက်ပိုင်း သူ့တပည့်တွေနဲ့ ရွာက လူတွေ ဆရာဖျိုးစုံ ခေါ်ပြီး ကု ပေးကြပါတယ်။ အဘ ကိုးပြုရှင်နတ် နန်းကိုလည်း အင်တောနဲ့ အခိုင်အမာ ပြန်ဆောက် လှူဒါန်းပေးတယ်။ ဒါပေ

မယ့် ကိုထွေးမောင်အခြေအနေက တော့ စောစောက မင်းမြင်တဲ့အတိုင်း ပါပဲ ငါ့တူရယ်။ အော်ဟစ် ညည်းညူ မနေတော့ပေမယ့် လူကောင်း တစ် ယောက်တော့ ပြန်ဖြစ်မလာတော့ဘူး”

ဒေါ်လေး ဒေါ်ငွေစိန် ပြောပြတဲ့ ဦးထွေးမောင်အဖြစ်ကို ကြားရတာ စိတ်မကောင်းစရာလို့ ဆိုခြင်းထက် စိတ်မချမ်းမြေ့စရာလို့ ဆိုလျှင် ပိုမှန် လိမ့်မယ်ထင်တယ်။ အဲဒီညက ကျွန်တော် အိမ်ရာဝင် နောက်ကျပေ မယ့် တော်တော်နဲ့ အိပ်မပျော်ခဲ့ဘူး။

ဦးထွေးမောင်ရဲ့ ဘဝတိုတိုမှာ နောင်တ သံဝေဂ တရားတွေက ရှည် လျားလွန်းလှပါတယ်။ ကိုယ် မယုံ ကြည့်လို့ မကိုးကွယ်တာ အန္တရာယ် မရှိပေမယ့် အခုလို စော်ကားသလို ဖြစ်သွားတဲ့ အပြုအမူမျိုးကတော့ မလုပ်သင့်တာ အမှန်ပဲလို့ ထင်တယ်။ မမြင်ရ မတွေ့ရတာနဲ့ မယုံကြည်ဘူး လို့တော့ မဖြစ်သင့်ဘူး။ ကိုယ်က မဆောင်နိုင်ရင် ရောင်နေတာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။

ဦးထွေးမောင်ခမျာတော့ သူ ပြုမိ ခဲ့တဲ့ အမှားနောင်တကို ကာလအလျား ဘယ်လောက်ထိ လေးလံစွာ လွယ်ပိုး ထားရဦးမယ်ဆိုတာကိုတော့ ကျွန်တော် တို့ သာမန် ပုထုဥဥတွေ သိနိုင်ဖို့ ခဲယဉ်းလှပါတယ်။

* * *

မြင်းခြံမြင်းခြံ

၂၀၁၄ - ပြီလအတွက် ကံကောင်းစေမည့် အကြံပြုစာမျက်နှာ

ခေတ္တရာ ဆရာကျော်

မြန်မာတို့ရဲ့ နှစ်သစ်မင်္ဂလာမှာ ကမ္ဘီရဆန်းကြယ် စာဖတ်ပရိသတ်များအားလုံး ဘေးကင်းရန်ကွာ စိတ်ချမ်းသာစေ ကျန်းမာရွှင်လန်းကြပါစေလို ဆုတောင်းမေတ္တာပို့သပေးလိုက်ရပါတယ်။

ဒီစာမျက်နှာဟာ ပင်လယ်ပြင်မှာ မုန်တိုင်းထတဲ့အခါ သံလိုက်အိမ်မြှောင်က တောင်-မြောက် လမ်းညွှန်ပြသတဲ့ သင်တို့ရဲ့ ဘဝကံအခွင့်အလမ်းများ ပွင့်လန်းဖို့ကို တစ်ထောင့်တစ်နေရာက အကြံပြုပေးမယ့် စာမျက်နှာဖြစ်ပါတယ်။

“ကံဟူသည် စေတနာပင်ဖြစ်၏။ စေတနာကောင်းလျှင် ကံကောင်း၍၊ စေတနာဆိုးလျှင် ကံဆိုးရ၏။ စေတနာတိုင်းတွင် တန်ရာတန်ကြေးသည် သတ်မှတ်ပြီးသားပင် ဖြစ်တော့၏။ အကုသိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော စေတနာတို့သည် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ကောင်းနိုင်မည်မဟုတ်”

(ပစ္စာန်းတရားတော်-ကမ္မပစ္စယော)

၂၀၁၄၊ ပြီလ စန်းပွင့်ရက်များ

၁၊ ၂၊ ၁၀၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၉၊ ၂၀၊ ၂၁၊ ၂၈၊ ၂၉ ရက်များ	အရှေ့အရပ် စန်းပွင့်သည်။
၃၊ ၄၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၂၂၊ ၂၃၊ ၃၀ ရက်များ	တောင်အရပ် စန်းပွင့်သည်။
၅၊ ၆၊ ၇၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၂၄၊ ၂၅ ရက်များ	အနောက်အရပ် စန်းပွင့်သည်။
၈၊ ၉၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၂၆၊ ၂၇ ရက်များ	မြောက်အရပ် စန်းပွင့်သည်။

အထက်ဖော်ပြပါ ဇယားကွက်အတွင်းရှိ ရက်များမှာ ဆိုင်ရာ နေ့အလိုက် စန်းပွင့်ရက်များကို ဖော်ပြပေးထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဉာဏ်ရှိသလို အသုံးပြုနိုင်သည်။ စန်းပွင့်ထောင့်အရပ်သို့ မျက်နှာမူပြီး အကြံအစည်ပြုပါ။ ဂါထာ မန္တန်များ ရွတ်ပွားပါက ကံကောင်းမှုအများအတွက် အထောက်အပံ့ဖြစ်ပါမည်။ ပြီးခဲ့သည့်လများက အသုံးအစွဲပြုများကို ရေးပြောပေးထားပြီးဖြစ်ရာ ရှာဖွေဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။

စန်းသည် မိဿ၊ သိဟ်၊ ဓနရာသီများတွင် ရှိပါက အရှေ့အရပ် စန်းပွင့်သည်။ ပြီဿ၊ ကန်၊ မကာရတွင် ရှိပါက တောင်အရပ် စန်းပွင့်သည်။ မေထုန်၊ တူ၊ ကုမ်ရာသီများတွင် ရှိပါက အနောက်အရပ် စန်းပွင့်သည်။ ကရကင်္ဂ၊ ဗြိတ္တ၊ မိန်သွင် ရှိပါက မြောက်အရပ် စန်းပွင့်သည်။

လာဘ်နေ

- * ဧပြီ ၁ရက်နှင့် ၁၅ရက် - အရှေ့တောင် (လာဘ်)
- * ဧပြီ ၂ရက်နှင့် ၁၆ရက် - တောင် (လာဘ်)
- * ဧပြီ ၃ရက်နှင့် ၁၇ရက် - မြောက် (လာဘ်)
- * ဧပြီ ၄ရက်နှင့် ၁၈ရက် - အရှေ့ (လာဘ်)
- * ဧပြီ ၅ရက်နှင့် ၁၉၊ ၂၉ရက် - အနောက်တောင် (လာဘ်)

- * ဧပြီ ၆ရက်နှင့် ၂၀၊ ၃၀ရက် - အရှေ့မြောက် (လာဘ်)
- * ဧပြီ ၇ရက်နှင့် ၂၁ရက် - အနောက် (လာဘ်)
- * ဧပြီ ၈ရက်နှင့် ၂၂ရက် - အရှေ့တောင် (လာဘ်)
- * ဧပြီ ၉ရက်နှင့် ၂၃ရက် - တောင် (လာဘ်)
- * ဧပြီ ၁၀ရက်နှင့် ၂၄ရက် - မြောက် (လာဘ်)
- * ဧပြီ ၁၁ရက်နှင့် ၂၅ရက် - အရှေ့ (လာဘ်)
- * ဧပြီ ၁၂ရက်နှင့် ၂၆ရက် - အရှေ့တောင် (လာဘ်)
- * ဧပြီ ၁၃ရက်နှင့် ၂၇ရက် - အရှေ့မြောက် (လာဘ်)
- * ဧပြီ ၁၄ရက်နှင့် ၂၈ရက် - အနောက် (လာဘ်)

အထက်ဖော်ပြပါ လာဘ်နေ အရပ်နေများတွင် ဆိုင်ရာထောင့်၌ လာဘ်ရှိကြောင်း သိပါ။ ထို့ကြောင့် ဉာဏ်ရှိသလို ဆုံးပါ။ ဥပမာ - ရှေးရောင်းသူများ လာဘ်နေထောင့်သို့ မျက်နှာမူ ရောင်းပါ။ လှည့်လည်ရောင်းချသူများ လာဘ်နေ အရပ် ထောင့်သို့ သွားရောင်းပါ။

ရတနာအဆောင်

- * တနင်္ဂနွေသားသမီးများ - ပတ္တမြားကို အဆောင်ပြုပါ။
- * တနင်္လာသားသမီးများ - ရွှေကို အဆောင်ပြုပါ။
- * အင်္ဂါသားသမီးများ - သတ္တုကို အဆောင်ပြုပါ။
- * ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ - ဇန်ကို အဆောင်ပြုပါ။
- * ကြာသပတေးသားသမီးများ - ဥသယရားကို အဆောင်ပြုပါ။
- * သောကြာသားသမီးများ - စိန်ကို အဆောင်ပြုပါ။
- * စနေသားသမီးများ - ရွှေကို အဆောင်ပြုပါ။

ဆိုင်ရာ ရတနာများကို တစ်လလုံး အဆောင်ပြု၍ အကြံအစည်ပြုသင့်ပါသည်။

ငွေကြေးကံပွင့်လန်းရန်

နေအိမ်အနီး ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ခုနစ်ရက်သားသမီးများကို လက်ဖက်ရည်တိုက်ပါ။ တနင်္လာနေ့၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့များတွင် ဝေငှပါ။ အလှူခံပုံးများထဲသို့ ငွေကြေးလှူပါ။ ပုံသကူစွန့်ပါ။

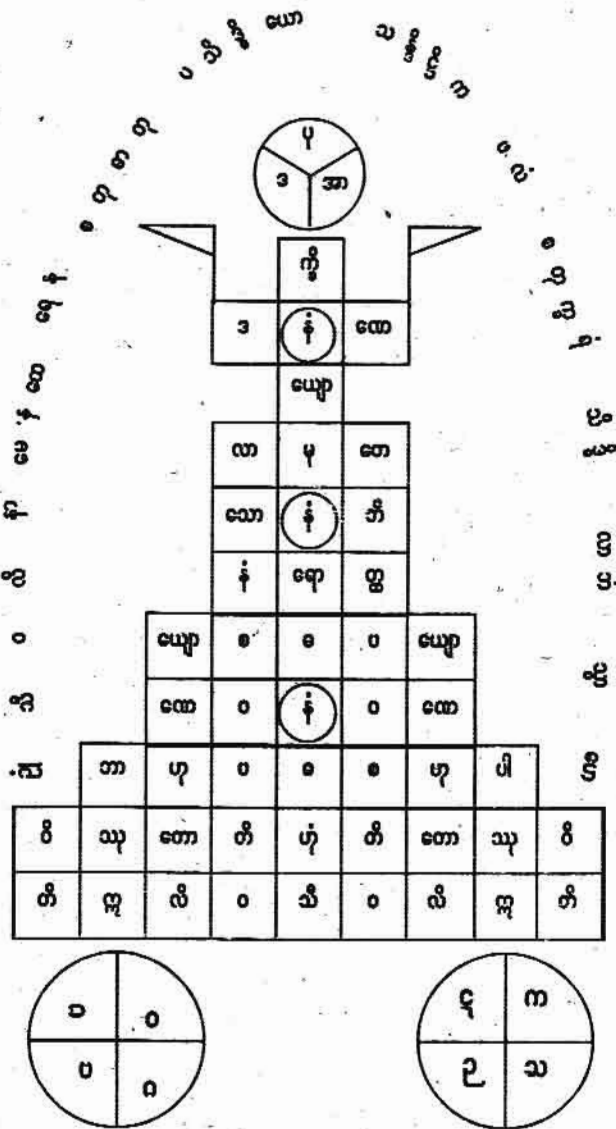
ဖြေဆေး ယတြာ

မိမိမွေးနေ့ရောက်တိုင်း မွေးနံထောင့် ဂြိုဟ်တိုင်တွင် ထုံးကို ရေဖျော်ပြီး “သန” ကျေပါစေဟု ပြော၍ ပက်ပေးပါ။ သမ္မုဒ္ဓေဂါထာတော်ကို ပုတီး(၉)ပတ် နေ့စဉ်စိပ်ပါ။

အကြံပြု ယတြာ

ခုနစ်ရက်သားသမီးများအားလုံး မိဘများအား ငွေကြေးထောက်ပံ့ပါ။ ရေသန့်လှူပါ။

တန်ခူးလ အထူးယတြာ

အထက်ပါအတိုင်း အင်းချ၍ ဖယောင်းတိုင်တွင် ပတ်ကာ ရှင်သီဝလီ ရဟန္တာမထေရ်အား ပင့်ဖိတ်၍ နေ့စဉ် ဆွမ်းကပ်ပါ။ အလင်းထွန်းညှိ ပူဇော်ပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။ ထိုထိုးပါ။ တန်ခူးလတစ်လလုံး လုပ်နိုင်ပါက ကောန်ထူးခြားစွာ လိမ့်မည်။

***

ဓမ္မတ္ထရာ အရာဓမ္မာ

တစ်ဦး (လေ့လာ)

ဂျပန်ခေတ်ကာလက မလ္လာတို့၏အခြေအနေ

မိုးက ဖြိုင်ဖြိုင်ရွာနေသည်။ ရွာလယ်ရှိ ပယ်လမ်းတစ်လျှောက် ရေများ ပြေးနေ၏။ ထိုပယ်လမ်းထဲရှိ လှည်းလမ်းကိုပင် မတွေ့ရတော့ဘဲ ရေမြုပ်နေပြီဖြစ်သည်။

ထိုမိုးကြောင့် လယ်ကွက်များထဲတွင် ရေတင်မည်မှာ မှချမလွဲနိုင်ပေ။ လယ်ကွင်းများက တစ်နေ့လုံး အပူဒဏ်ကို ခံနေရကာ မြေများပင် ပပ်ကြားအက်ခဲ့ကြသည်။ ကျွဲနွားများအား အစာအလိုမှာ ထိုလယ်ကွင်းများထဲ လွှတ်ကျောင်းထားရပေမယ့် ကန်သင်းရိုး၌ ပေါက်နေသော မြက်၊ ဆူးပင်၊ ကောက်ရိုးနွယ်ကလေးများကိုသာ ရှားရှားပါးပါး ရှာဖွေစားသောက်နေကြရသည်။

ယခုတော့ မိုးက ဖြိုင်ဖြိုင်ရွာလာခဲ့သဖြင့် လယ်ကွက်များထဲ ရေတင်၊ ရေပြည့်ရုံမျှမကဘဲ ရေများ ဖောင်းလန်နေသေးပြီ။ များမကြာမီအချိန်တွင် လယ်ကွင်းများထဲ မြက်နုများ ပေါက်ထွက်လာကြတော့မည်။ ထိုအချိန်တွင် တစ်နေ့လုံး ရှားပါးစွာ စားသောက်ခဲ့ကြရသော ကျွဲ၊ နွားတို့ မြက်နုများကို စိတ်ကြိုက် စားသောက်နိုင်ကြတော့မည်ပင်။

မောင်ကြင်နှင့် ငွှေဝင်းတို့က ကျောင်းစုရွာကလေး၌ နေထိုင်ကြကာ လယ်သမားမိသားစုမှ မွေးဖွားလာခဲ့ကြသူများဖြစ်သည်။ ငွှေဝင်းက အစ်ကိုဖြစ်သူ၏ သားဖြစ်သလို မောင်ကြင်က နမဖြစ်သူ၏ သားဖြစ်ကာ ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲတော်စပ်ကြလေသည်။ အရွယ်ကလေးတွေ ရလာကြသောအခါ မိဘများနှင့် လယ်ဆင်းကြရာမှ နောက်

တော့ စိုက်ပျိုးထွန်းယက်ရေး ကျွမ်းကျင်လာကြကာ မိဘများအား လယ်မဆင်းစေတော့ဘဲ သူတို့ဘာသာ ဦးစီး၍ လုပ်ကိုင်လာခဲ့ကြသည်။

“မောင်ကြင်ရေ... ငါတို့နွားတွေ အစာစိမ်း စားရအောင် ပဲခင်း၊ ကြံစိုက်ခင်းတွေထဲမှာ ပေါက်တဲ့ မြက်ပင်တွေကို လိုက်နတ်ကျွေးကြမယ်ကွာ”

“ဟုတ်တယ် အစ်ကိုငွှေဝင်း။ ကျွဲနွားတွေက အစာစိမ်းစားကြရမှ အားအင်တိုးပွားကြမှာလေဗျာ”

“အေးကွာ။ သူတို့ခမျာ လူတွေ မနိုင်နင်းတဲ့ ထွန်တွေ၊ ထယ်တွေကိုလည်း ရုန်းကြရ၊ လှည်းဝန်လေးတွေလည်း ရုန်းကြရ၊ သစ်တုံးကြီးတွေကိုလည်း တောင်ပေါ်ကနေ လှည်းစခန်းရောက်တဲ့အထိ ဆွဲချပေးရနဲ့ ဆိုတော့ သူတို့ အားအင်ပြည့်ပြီးမှ ဖြစ်မှာလေကွာ”

ထိုအသိကြောင့် ရွာပတ်လည်တွင် စိုက်ထားသော ပဲခင်း၊ ကြံခင်းများထဲသို့ တိုးဝင်ကာ ပေါက်နေကြသော မြက်အစိုများကို နတ်၍ မြွေရည်ခွံအိတ်နှင့် ထည့်ထမ်းလာခဲ့ကြသည်။ အိမ်ရောက်လျှင် ရေတွင်းမှ ရေတစ်ပုံးခပ်တည်ကာ ထိုမြက်များအား နှစ်၍ ခါဆေးကြသည်။ မြက်၏ အမြစ်တွင် ကပ်ပါလာသော သဲများ၊ မြေကြီးများ ကင်းစင်သွားမှ နွားစာကျင်းထဲ ထည့်ကျွေးပေးကြသည်။ တစ်နေ့လုံး မနက်တစ်ခေါက်၊ ညနေ တစ်ခေါက် အပင်ပန်းခံကာ နတ်ကျွေးပေးခဲ့ကြသဖြင့် သူတို့ခိုင်းသော ကျွဲ၊ နွားတို့မှာ ဝဇ္ဇီနေကြသည်။ အခြားလူများ၏ ကျွဲနွားတို့က ထိုသို့ မကျွေးပေးကြသဖြင့် နွေဘက်တွင် ပိန်နေကြလေသည်။

ယခု မိုးဦးကျလာ၍ မိုးဖြိုင်ဖြိုင်

ရွာလာသောအခါ လယ်ကွက်တွေအိုင်တွေ၊ ချောင်းမြောင်းတွေထဲ၌ ပုစွန်များ ပေါက်ဖွားလာကြသဖြင့် တို့ အလွယ်တကူ ရှာဖွေစားသောက်နိုင်လာကြသည်။

တစ်ညနေစောင်းတွင် လယ်ထဲသင်းပေါက်ပြီးသောအခါ အိမ်သို့ ထွက်မပြန်သေးဘဲ ဟင်းချက်စရာအတွက် ကန်သင်းများမှ ငါးရှဉ့်များယူသွားကြသဖြင့် ဆင်ကြ၏။

“ဟင်... ခမောက်မှာ ထိုထဲမှာ တဲ့ ငါးရှဉ့်များတဲ့ ကြိမ်တံ ဘယ်ရောက်သွားပါလိမ့်။ ကြိမ်တံမရှိဘဲနဲ့ ငါ့ဘယ်လိုမျိုးနိုင်တော့မှာလဲ”

မောင်ကြင်က သူ့ခမောက်၌ ထည့်ထားသော ငါးရှဉ့်များသည် ကြိမ်တံ ပျောက်နေ၍ ညည်းပြောပြောလေသည်။

“နေဦးကွ၊ ငါ့ညီရ၊ အစ်ကိုခမောက်မှာ ကြိမ်တံကြည့်ကြည့်ဦးမယ်”

“ဟာ... ရှိနေတယ်ဟေ့၊ ရော့ရော့၊ ဒီအတံနဲ့ များပေါ့ကွာ”

ငါးရှဉ့်များလျှင် ကြိမ်တံ၏ အသုံးပြုရသည်။ ကြိမ်တံကလေး နှစ်တောင်ရည်ခန့်ကို စားဖြင့် ချောအောင် သပ်ရသည်။ ပြီးလျှင် အလယ်မှ ထစ်ဝက်ခေါက်ထားရသည်။ ငါးရှဉ့်များတော့မည်ဆိုလျှင် လယ်ကန်သင်းမှ ကင်းမြေများ၊ ဒေါင်းပဆိပ် တစ်ကောင်ကောင်ကို ရှာဖွေပြီး ကြိမ်တံထဲ ထိုးသွင်းရသည်။ ခေါက်ထားသော ထိပ်တစ်ဝက် ရောက်လျှင် ကြိမ်တံနှစ်ပင်ကို လိမ်ထားရသည်။ ပြီးလျှင် ကန်သင်းများ၌ ငါးရှဉ့်တွင်းရာ၌ အစာတပ်ထားသော ကြိမ်တံကလေးကို အသားဖာယာထိုးသွင်းပေးရသည်။ ထိုအခါ တွင်းထဲက ငါးရှဉ့်က အစာကို တွေ့ပြီး လာဟပ်

ကာ ငုံ့ထားသည်။ တအောင့်အကြာ တွင် ထိုငုံ့ထားသော အစာကို လိမ် လေတော့သည်။ တွင်းထဲမှ ငါးရှဉ့်လိမ် သည်နှင့် တွင်းအပြင်သို့ ဆွဲထုတ်ကာ ရိုက်ယူရခြင်းဖြစ်သည်။ ငါးရှဉ့်အစာကို လာဝံ့စဉ်တွင် ဆွဲထုတ်၍ မရပါ။ ငါးရှဉ့် ကိုယ်လုံးကို တွင်းထဲ၌ ကောက်ကွေး ထား၍ဖြစ်သည်။ လိမ်သောအခါမှ ကိုယ်လုံးကို ပြောစဉ်ငါးရှဉ့် လိမ်ခြင်းဖြစ် ၍ ဆွဲထုတ်လိုက်သည်နှင့် လျော့ခနဲ အပြင်သို့ ပါလာလေသည်။

သူတို့ညီအစ်ကို လယ်ကွင်း တစ်လျှောက် ငါးရှဉ့်များရင်း ပြန်လာ ကြရာ တစ်ယောက်လျှင် ငါးရှဉ့် လေးငါးဆယ်ကောင်ကို တွဲ၍ ဆွဲလာ ကြသည်။

မိုးမြိုင်မြိုင်ရွာလာခဲ့ပြီးနောက် လယ်သမားများ လယ်ထဲ ဆင်းကာ ပျိုးထောင်ရန် ထွန်ယက်ကြလေပြီ။

“ဟာ... အစ်ကိုကြီး ငွေးဝင်းရေ ဒီညနေ မိုးကြီးသည်းသည်းရွာခဲ့တာ ဆိုတော့ ညဘက်ရောက်ရင် လယ် တွေထဲ ဖားတွေကျမှာ သေချာတယ် ဗျ”

“ဟုတ်တယ်ဟေ့၊ ဒီညမှာ ငါတို့ ညီအစ်ကို ဖားရိုက်ထွက်ကြမယ်လေ ကွာ။ မင်း မနှစ်က မီးအုပ်နဲ့ မီးခွက်ကြီး ရိုသေးတယ်မဟုတ်လားကွ”

“ရှိတယ်လေ အစ်ကို။ ကျွန် တော် သေသေချာချာသိမ်းထားခဲ့တာပဲ ဗျ”

“ဒါဆိုရင် ဒီလယ်ဆီအပြည့်ထည့် ပြီး အဆင်သင့်ပြင်ထားဟေ့၊ ဖားတွေ မြိုင်မြိုင်အော်တာနဲ့ ထွက်ရိုက်ကြတာ ပေါ့”

“ဟုတ်တယ် အစ်ကိုကြီးရ။ လိုက်ရက်ကလည်း ဖြစ်နေပြန်တော့ ဖားရိုက်ထွက်ရမှာ တော်တော်အဆင်

ပြေကြမယ်ဗျ”

အတော်ကလေး ညဉ့်နက်လာ သောအခါ လယ်ကွင်းတွေထဲမှ ဖား အော်သံများ ကြားလာကြတော့သည်။

“မောင်ကြင်ရေ... သွားကြမယ် ဟေ့”

“မင်း ဆေးလိပ်တွေ၊ ဖိုးကာတွေ ရော ပါရဲလားကွ”

“ပီပီတယ် အစ်ကိုကြီးရ။ မိခင် အပိုတစ်လုံးတောင် လိုလိုမယ်မယ် ယူလာခဲ့သေးတယ်လေ”

“အေးအေး၊ ကောင်းတယ်။ လယ်ကွင်းထဲမှာ လေတိုက်နေတော့ မီးငြိမ်းသွားရင် ပြန်ထွန်းနိုင်တာပေါ့ကွာ”

“ဟာ... လယ်ကွင်းထဲမှာ ဖား ရိုက်တဲ့ မီးပုံးတွေ မနည်းပါလားဟေ့”

“ဟုတ်ပဲ၊ အစ်ကိုကြီးရ။ ဘယ် အချိန်ကတည်းက ထွက်လာခဲ့ကြ တယ် မသိဘူး”

“ငါတို့ လယ်ကျင်းတွေဘက် ရောက်အောင် သွားရိုက်ကြတာပေါ့”

“ဟင်... အစ်ကိုကြီးကလဲ၊ အဲဒီ ဘက် သွားမလို့လား”

“အေးလေကွာ၊ ငါတို့ညီအစ်ကို နှစ်ယောက် အဖော်ရှိနေတာပဲဥစ္စာ”

“ညဘက်ကြီး အဲဒီဘက် သွား ရိုက်ရမှာ နည်းနည်းတော့ ထိတ်တယ် အစ်ကိုကြီးရ”

“လာပါကွာ၊ ငါတို့က နှစ် ယောက်ကြီးတောင်ပဲဥစ္စာ။ ဘာ ကြောက်ရမှာလဲ”

တကယ်တော့ ညီဖြစ်သူ မောင်ကြင် ကြောက်မည်ဆိုလည်း ကြောက်လောက်ပေသည်။ သူတို့ လယ်ကျင်းက ကျောက်ကြီး ချောင်း ကမ်းပါးဘေးတွင် တည်ရှိနေသည်။ သူတို့အဖေတွေ လယ်လုပ်ကြစဉ်က ထိုလယ်ကျင်းဘေးရှိ ချောင်းကမ်းဘေး

ကုန်းမြင့်ပေါ်၌ လယ်တဲဆောက်ထား ကြသည်။ လယ်လုပ်ချိန်၌ လူရော နွားများပါ တဲမှာပင် နေကြပြီး လယ် လုပ်ကြသည်။ ထွန်းတုံးပိတ်မှသာ ရွာ ပြန်နေကြသည်။

ထိုအချိန်က မြန်မာ့တော်လှန် ရေး ပြောက်ကျားတပ်များက ဖက်ဆစ် ဂျပန်များကို မြန်မာ့မြေပေါ်မှ တိုက် ထုတ်နေချိန်ဖြစ်သည်။ ဂျပန်များ အကျ အဆုံးများစွာနှင့် တပ်ဆုတ်နေချိန်ဖြစ် သည်။ မကြာခဏလည်း ရင်ဆိုင် တိုက်ပွဲများ၊ ချောင်းမြောင်း ချုံခိုတိုက် ပွဲများ ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

တစ်နေ့တွင် ဂျပန်များသည် တပ် ဆုတ်လာရင်း ချောင်းကမ်းဘေးရှိ လယ် တဲသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည်။ ရွာထဲ သို့ ဂျပန်တွေ ဝင်လာလျှင် ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်ကာ နေထိုင်စားသောက်နိုင် ရန် ရည်ရွယ်ပြီး ထိုတဲတွင် ဆန်၊ ငါးပိ၊ ငါးခြောက်၊ ဆီ၊ ဆားအပြည့်အစုံ ကြံ့ တင် သို့လှောင်ထားရှိခဲ့သဖြင့် တဲသို့ ရောက်လာကြသော တပ်ဆုတ် ဂျပန် တို့မှာ ရေငတ်တုန်း ရေတွင်းထဲ ကျ ဆိုသလို စားသောက်စရာအပြည့်အစုံ ရှိနေသော တဲတွင် စခန်းချနေခဲ့ကြ တော့သည်။

ဂျပန်များ ထိုတဲထဲတွင် ရှိနေ ကြောင်း သက်ဆိုင်ရာမှ ပြောက်ကျား တပ်သို့ သတင်းပေးခဲ့၏။ ပြောက်ကျား တပ်ကလည်း ထိုတဲသို့ တိတ်တဆိတ် ဝိုင်းကာ တိုက်ခိုက်ကြသဖြင့် ဂျပန်တချို့ ကျဆုံးခဲ့သည်။ တဲပေါ်၌ ဂျပန်ဗိုလ်နှင့် ငယ်သားများ ငါးယောက်လောက် ကျန်နေသေးကာ၊ ရန်သူ့လက်ချက်နှင့် တော့ အသေမခံလိုသဖြင့် တဲပေါ်တွင် ငါးယောက် ဝိုင်းထိုင်ကာ အလယ်မှ လက်ပစ်မုံးတစ်လုံးကို ဖွင့်ဖောက်ကာ ဝယ်ချလိုက်သဖြင့် ဂျပန်ငါးယောက်စလုံး

တစ်စစီ ပြန်ကျဲကာ သေဆုံးခဲ့ကြလေသည်။

နောက်တစ်ညတွင် အဖေတို့ ညီအစ်ကိုမှာ တဲဆီသို့ လာခဲ့ကြပြီး အရက်မူးအောင် သောက်၍ တဲပေါ်မှ ဂျပန်အလောင်းများကို ကျောင့်ချကာ ချောင်းကမ်းဘေး၌ မြေတွင်းတူး မြှုပ်ခဲ့ကြလေသည်။

ထိုဖြစ်ရပ်များက အဖေတို့က ပြန်ပြောပြခဲ့သဖြင့် မောင်ကြင်ရော၊ ငွေးဝင်းပါ သိခဲ့ကြသည်။ နှစ်တွေ အတော်ကြာမြင့်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

“ဟော...ဟော...ကြားရဲ့လားဟေ့၊ အဲဒါ ဖားမကြီးအော်တဲ့ အသံပဲကွ။ တော်တော်ကြီးမယ်ဟေ့”

“ဟုတ်တယ် အစ်ကို။ ဒီလယ်ကျင်းဘက်ကို ဘယ်သူမှ လာမရိုက်သေးလို့ ဖားတွေ တော်တော်ကျနေတာပဲဗျ”

ထိုဖားများကို ရှာဖွေရိုက်ယူခဲ့သဖြင့် ကြောက်စိတ်များ လွင့်ပျောက်ခဲ့ကြသည်။ လယ်ကျင်းထဲ ရှာဖွေကာ ရိုက်လာခဲ့ကြရင်း ချောင်းကမ်းဘေးနား ရောက်လာကြကာ၊ ချောင်းကမ်းဘေး ကုက္ကိုပင်အောက်တွင် ဂျပန်စစ်သားဝတ်စုံနှင့် ဂျပန် ၅ယောက်ရပ်နေသည်ကို မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့ မြင်ခဲ့ကြရသည်။

“ဟာ...အစ်ကိုကြီး၊ ဟိုရှေ့က ကုက္ကိုပင်အောက်မှာ ဂျပန် ၅ယောက် ဘယ်က ရောက်လာကြသလဲ မသိဘူးဗျ”

“အေး၊ ဟုတ်ပါ့ကွာ။ ထူးဆန်းလို့က်တာ”

“ဟာ...ဒါဟာ ဂျပန်အစစ်တွေ မဟုတ်ဘူးလေကွာ။ မိုးဖောက်ခွဲပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေသွားခဲ့တဲ့ ဂျပန်

ငါးယောက် မကျွတ်မလွတ်ဖြစ်နေကြလို့ ငါတို့ကို ခြောက်လှန့်ပြတာပဲကွ”

“ဟာ...ဟုတ်တာပေါ့။ အခုခေတ်ကောင်းနေချိန်မှာ ဘယ်က ဂျပန်တွေ ရောက်လာရမှာလဲ။ သူတို့ စစ်နူးလို့ မြန်မာနိုင်ငံကို စစ်လျော်ကြေးတွေ တောင် ပေးခဲ့တာ ကြာနေပြီပဲ”

ထိုဂျပန်ငါးယောက်ကို မီးရောင်နှင့် တစ်ခဏသာ တွေ့ခဲ့ရပြီး ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ကြလေသည်။

“လာပါကွာ ဖားဆက်မရိုက်တော့ဘဲ ရွာကို ပြန်ကြမယ်ဟေ့”

ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်လည်း နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်ကာ ရွာအရောက် မဖြေရုံတစ်မယ် သွက်သွက်လှမ်းလာခဲ့ကြလေသည်။

“မင်းတို့ ညက ရိုက်ယူလာတဲ့ ဖားတွေက အကြီးသားပါလားကွာ”

“ကြီးဆို အဖေရာ၊ ကျွန်တော်တို့ လယ်ကျင်းထဲအထိ သွားရိုက်ခဲ့ကြတာကိုးဗျ”

“ဟင်...ဟုတ်လား။ မင်းတို့ နှစ်ယောက် တဲလယ်ကျင်းထဲထိ သွားကြတာ၊ မကြောက်ဘူးလားကွ”

“အို...ကြောက်ကြပြီပေါ့ အဖေရာ။ ချောင်းကမ်းဘေးက ကုက္ကိုပင်အောက်မှာ ဂျပန်ဝတ်စုံနဲ့ ဂျပန်ငါးယောက် ရပ်နေတာတောင် တွေ့မြင်ခဲ့ကြသေးတယ်လေ”

“ဟင်...အဲဒါ ဂျပန်တွေ မဟုတ်ဘူးကွ။ သေသွားတဲ့ ဂျပန်တွေ မကျွတ်မလွတ်သေးလို့ မင်းတို့ကို ပြခဲ့တာပဲ။ မင်းတို့ လန့်ရော လန့်ခဲ့ကြသေးလား”

“တွေ့စကတော့ တကယ်ဂျပန်တွေ ရောက်နေတယ် ထင်မိခဲ့ကြတာလေ။ နောက်တော့မှ ခေတ်ကြီးက ပြောင်းလဲခဲ့တာ ကြာပါပြီ။ ဂျပန်စစ်စစ်တွေ မဟုတ်နိုင်ဘူး။ မှဲခွဲသေခဲ့တဲ့ ဂျပန်

ငါးယောက် ခြောက်လှန့်ပြတာ မြဲမယ်လို့ တွေးသိပြီး ပြန်လာခဲ့ကြတာ အဖေရ”

“ဪ... ဒီဂျပန်တွေဟာ သေခဲ့ကြတာပဲ နှစ်တွေ ကြာခဲ့ပြီ။ အထိ မကျွတ်မလွတ်ကြသေးပါလား။ ဆို အဲဒီဂျပန်တွေ ဘဝကူးပြောင်းနိုင်အောင် အဖေတို့ လယ်တဲမှာ သံဃာငါးပါးပင့်ဖိတ်ပြီး ဆွမ်းကျွေး ကုသိုလ်ပြုပေးပြီး အမှုအတန်းဝေပေးလိုက်မယ်ကွာ။ အဲဒါဆိုရင်တော့ ကောင်ကုသိုလ်ရဲ့ အကျိုးကို သူတို့ရရှိကြပြီး ကျွတ်လွတ်သွားကြမှာ သေချာတယ်တကယ်တော့ အဲဒီလို ပြခဲ့တာကပဲ သူတို့အတွက် ကုသိုလ်လိုချင်ကြတဲ့ ပြခဲ့ကြတာပဲကွယ်”

ဂျပန်ခေတ်ကတည်းက သူတို့အတွက် ကောင်းမှုပြုပေးမည့်သူ မရှိခဲ့၍ မကျွတ်လွတ်ဖြစ်နေခဲ့သည်မှာ နှစ်တွေ ကြာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ဖခင်၏ ကောင်းမှုပြုပေးခဲ့လျှင်တော့ ထိုဂျပန်များ ကျွတ်လွတ်သွားနိုင်ကြမည်ဟု ယူဆရပေသည်။

တစ်ဆူ (စေလွှတ်)

စုတ်လာဘ်များ ရမလား ဦးအုန်းမြင့် (ဝေဒသုတေသီ)

တစ်နေ့သောအခါ ကျွန်ုပ်၏ ဖိတ်ခေါ်ကြီး ဦးမောင်အေး ဆိုသူတစ်ယောက် အိမ်သို့ ရောက်ရှိလာပါသည်။ မတွေ့တာ ကြာပြီဖြစ်၍ ရှေးဖြစ်နောက်ကြောင်းများကိုလည်း အားပါး တရ ပြောနေပြန်သည်။ တစ်ခုခုအကြောင်းကိုစွဲရှိတိုင်း ကျွန်ုပ်ထံသို့ ရောက်ရောက်လာတတ်ခြင်း ယခုလည်း ကျွန်ုပ် မှ စတင်၍...

“ဆိုစမ်းပါဦး ကိစ္စက...”

ဟု မေးလိုက်ရာ...

“ငါလာတာ ကိစ္စရှိလို့ရယ် မဟုတ်ပါဘူးကွာ။ မရောက် တာ ကြာလို့ သတိရတာနဲ့ လှည့်ဝင်ခဲ့တာပါ”

ဟု ပြောပါသည်။

“ကံ - အိဆိုရင် လက်ဖက်ရည်သောက်ဦး။ ကျွန်တော် ရေချိုးလိုက်ဦးမယ်”

ဟု ကျွန်ုပ်မှ ပြောသောအခါ...

“နေစမ်းပါဦး ဆရာသမားရယ်၊ ဟဲဟဲ... ကိစ္စက မရှိဘူးဆိုပေမယ့် ငါသိချင်တာလေးကိုတော့ ပြောပြပါဦး”

“ဘာများလဲဗျာ”

“တခြားမဟုတ်ပါဘူး။ ဒီနှစ်ထဲမှာ ငါ့အနေနဲ့ စုတ်၊ လာဘ်များ ရနိုင်ပါ့မလားဆိုတာပေါ့ကွာ”

ဟု ပြော၍...

“ထင်သားပဲ၊ လာရင် မေးတော့မယ်ဆိုတာ”

ဟု ကျွန်ုပ်မှ ပြန်ပြောသောအခါ ၎င်းက ရယ်ကျဲကျဲ လုပ်ပြီး...

“စိတ်မရှိပါနဲ့ကွာ။ ငါသိချင်လို့ပါ”

ဟု ပြောသည်။

ပုံစံ -

$$\begin{array}{r} \text{ကောဇာသက္ကရာဇ်} - ၁၃၆၆ \\ \text{မွေးသက္ကရာဇ်} - ၁၃၁၄ \\ \hline ၂၆၀၀ \end{array}$$

$$\begin{array}{r} \text{ရောက်သက်} - ၅၂ \quad \begin{array}{|l} \hline ၂၆၀၀ \\ ၂၀၈ \\ \hline ၆၀၀ \\ ၄၆၈ \\ \hline ၁၃၂ \\ \hline ၄ + \\ \hline ၁၃၆ \end{array} \end{array}$$

$$\begin{array}{|l} \hline ၁၇ \\ \hline ၁၃၆ \\ \hline ၈ \\ \hline ၅၆ \\ \hline ၅၆ \\ \hline \end{array}$$

၀ ကြွင်း (စုတ်၊ လာဘ်ရမည်)

ရောက်သက် ၅၂

$$\begin{array}{r} + ၃ \\ ? \quad \begin{array}{|l} \hline ၅၅ \\ \hline ၄၉ \\ \hline ၆ \end{array} \quad ? \end{array}$$

ကြွင်း (သောကြာနေ့)

$$\begin{array}{r} ၄ \\ ၅၂ \quad \text{ရောက်သက်} \\ \hline ၄၈ \\ \hline ၄ \quad \text{ကြွင်း} - \end{array}$$

“ကျွန်တော်တို့ ဗေဒင်ပညာမှာ စုတ်တွေ၊ လာဘ်တွေ ရနိုင်မယ့် နှစ်၊ လ၊ ရက်တွေ ရှိပါတယ်။ အဲဒီမှာ လက်ဆန်နည်းထဲက နှစ်တစ်နှစ်မှာ စုတ်၊ လာဘ်များ ရနိုင်၊ မရနိုင်ဆိုတဲ့ နည်းတစ်ခုကို ပြောပြပါမယ်”

“သိပ်ကောင်းတာပေါ့၊ လုပ်စမ်းပါဦး”

“ပြောမယ်ဆိုကာမှ လောနေပြန်ပြီ။ သေသေချာချာနားထောင်နော်၊ ဖြတ်မမေးနဲ့”

ဟု ပြောရင်း ကျွန်ုပ်မှ နှစ်တစ်နှစ်တွင် စုတ်၊ လာဘ်ရနိုင်၊ မရနိုင် တွက်နည်းကို ပြောပြလိုက်ပါတော့သည်။

“ရောက်ဆဲ ကောဇာသက္ကရာဇ်နဲ့ မွေးသက္ကရာဇ်ကို ပေါင်းပြီး ရောက်သက်နဲ့ စားပါ။ အကြွင်းကို ၄နဲ့ ထပ်ပေါင်းပြီး စနဲ့ စားပါ။ ၅/၀ တစ်ခုခုကြွင်းရင် ဒီနှစ်ထဲမှာ စုတ်၊ လာဘ်ရပြီသာ မှတ်။

နောက်တစ်ခါ ဘယ်လမှာ ရမလဲ သိချင်ရင် ရောက်သက်ကို ၃နဲ့ ပေါင်းပြီး ၇ဖြင့် စားပါ။ ကြွင်းတဲ့နေ့မှာ ရမည်ဟု မှတ်ပါ။ နောက်တစ်ခါ ဘယ်လတွင် ရနိုင်မလဲဆိုတာ သိအောင် ရောက်သက်ကို ၁၂နဲ့ စားပြီး အကြွင်းကို ကခုန်ထုမှစ၍ ရောက်သက်လအထိ ရေအတွက်ပါ။

၄-ကြွင်း၍ ကခုန်လမှစပြီး ရေတွက်လျှင် ဝါခေါင်ထဲသို့ ရောက်ပြီး ဝါခေါင်လတွင် ရမည်။ ထို့ကြောင့် စုတ်၊ လာဘ်များကို ဝါခေါင်လ၊ သောကြာနေ့တွင် ရမည်ကို သိပါ။

စုတ်လာဘ်များ ရရှိကြပါစေ။

***

ဦးဆန်းမြင့် (၂၀၁၁ခုနှစ်)

ကျေးဇူး (ဒဂုံ/မြောက်)
ပိဏ္ဍိတ ဝိသုဒ္ဓိ

သဲကုန်းကျေးရွာနှင့် ဆင်အိုင်ကျေးရွာကို နွားလှည်းတစ်စီးသာ သွားလာနိုင်သော တာလမ်းမကြီးနှင့် ဆက်သွယ်ထားလေသည်။ လယ်ကွင်းပြင်ကို ဖြတ်သန်း ဖောက်လုပ်ထားသော ဂဝံလမ်းမကြီးဖြစ်သည်။ လမ်းဘေးဝဲယာ တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် သစ်ပင်ကြီးများဖြင့် စိမ်းစိုစွာ အစီအရံပေါက်လျက်ရှိသည်။ ဆင်အိုင်ရွာထိပ်တွင် ဂူကေခန့် ကျယ်ဝန်းသော ခြံကြီးတစ်ခြံရှိသည်။ ခြံရှေ့မှာ “ကိုသာအောင်အမိန့်ရ ထန်းရည်ဆိုင်” ဆိုသော ဆိုင်းဘုတ်ကြီးကို ချိတ်ဆွဲထားလေသည်။

ခြံထဲရှိ အရှေ့မျက်နှာစာတွင် နှစ်ရှည်ခံ အပင်များဖြစ်ကြသော သရက်၊ ပိန္နဲ၊ မာလာကာ၊ အုန်း၊ ငှက်ပျောပင်နှင့် ဝါးရံပင် အစရှိသည့် နှစ်ရှည်ခံ အပင်များနှင့် အုပ်ဆိုင်လျက်ရှိပြီး ခြံအလယ်တွင် ထန်းလက်မိုးထန်းလက်ကာ မြေစိုက်တဲတစ်လုံးရှိသည်။ ခြံအနောက်တွင်မူ ထန်းတောကြီးရှိသည်။ အရိပ်ရ နှစ်ရှည်ပင်ကြီးများအောက်တွင် ကွပ်ပွန်များ ဟိုတစ်စု ဒီတစ်စုနှင့် ဆယ်ပိုင်း၊ ဆယ်ပိုင်းစာလောက်ရှိ၏။ ဤနယ်တစ်ဝိုက်တွင် ကိုသာမောင် ထန်းရည်ဆိုင်မှာ အလွန်နာမည်ကြီး၏။

ကိုသာမောင် ထန်းရည်ဆိုင်တွင် ထန်းရည်စစ်စစ်ရပြီး အမြည်းများမှာလည်း ဂျီသား၊ ယုန်သား၊ မျောက်သားတောကြောင်သား၊ လယ်ကြွက်သားများပင် ရရှိလေသည်။ ကိုသာမောင် ထန်းရည်ဆိုင်မှာ ရွာနီးချုပ်စပ်များမှာသာမက၊ မြို့ပေါ်မှပင် တကူးတက လာရောက်သောက်သုံးသူများ ရှိ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ကိုသာမောင် ထန်းရည်ဆိုင်မှာ

နေ့ညမပြတ် လူစည်ကားလျက်ရှိလေသည်။

ကိုသာမောင် ထန်းရည်ဆိုင်တွင် နွေးနွေးဆောင်း နေ့ညမပြတ် အားပေးသူနှစ်ယောက်ရှိသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်မှာ သဲကုန်းရွာသား အောင်မင်းနှင့် သန်းထွဋ်တို့နှစ်ယောက်ပင် ဖြစ်၏။ အောင်မင်းရဲ့ မိဘများမှာ လယ်ယာချောင်းမြောင်းများနှင့် ဆန်စက်၊ ဆီစက်များကို ပိုင်ဆိုင်ထားကြသော ကြေးရတတ်များ ဖြစ်ကြ၏။ မောင်နမလေးယောက်တွင် အငယ်ဆုံးလည်း ဖြစ်၊ တစ်ဦးတည်းသော သားယောက်ျားလေးလည်းဖြစ်ပြီး မိဘများက အလိုလိုက်ထားသဖြင့် ဆိုးချင်တိုင်းဆိုးနေ၏။ မိဘများက ပညာတတ်တစ်ယောက်ဖြစ်စေချင်သော်လည်း အောင်မင်းမှာ ဆယ်တန်း ညှစ်ကျကာ၊ ကျောင်းစာတွင် စိတ်မပါသဖြင့် မိဘများမှာ လက်လျှော့ထားခဲ့ရသည်။

သန်းထွဋ်မှာလည်း ဆယ်တန်း ညှစ်ကျပြီး ကျောင်းထွက်ထားသူလည်း ဖြစ်သဖြင့် နှစ်ယောက်သား အတွဲတို့သို့ဖြင့် ပုလင်းတူ ဘူးစို့များ ဖြစ်နေကြသည်။

ယခုလည်း နံနက် ရှစ်နာရီကတည်းက ကိုသာမောင် ထန်းရည်ဆိုင်သို့ ရောက်ရှိနေသည်မှာ မွန်းတည့်နေပြီဖြစ်သည်။ သို့ပေမယ့် မပြန်ကြသေး။ ထန်းရည်ပုလင်းတွေသာ တစ်ပုလင်းပြီး တစ်ပုလင်း လဲသွားသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်က သောက်ကောင်းဆဲ။

ထိုစဉ် ရွာသစ်ကုန်းရွာသား ကိုကြည်ခိုင်နှင့် မောင်သိန်းတို့ နှစ်ယောက် ကိုသာမောင် ထန်းရည်ဆိုင်ခြံထဲသို့ ဆိုင်ကယ်နှင့် ဝင်ရောက်လာကြသည်။ ကိုကြည်ခိုင်က ဆိုင်

ကယ်ကို ဒေါက်ထောက်လိုက်ရင် အောင်မင်းကို လှမ်း၍...

“အောင်မင်း... ဘယ်လိုထဲ ရေချိန်ကိုက်နေပြီလား။”

“ဆိုပါတော့ဗျာ။ မနက်ကတည်းက ချနေတာဆိုပါတော့။ ရေချိန်ကိုက်နေပြီပဲ ပြောရတော့မှာပေါ့ ကိုကြည်ခိုင်။ လာလေဗျာ။ ကျွန်တော်တို့နဲ့ ထာပိုင်းလှည့်”

“နေပါစေ အောင်မင်းရာ။ ငါ့မောင်သိန်းနဲ့ အလုပ်စကားထေးနည်းနည်းဆွေးနွေးစရာရှိလို့ ဟိုဘက်ပိုင်းမှာပဲ ထိုင်လိုက်တော့မယ်”

“ဟုတ်ကဲ့...ဟုတ်ကဲ့ ကိုကြည်ခိုင် အရင်မိန်းမနဲ့ပဲလား။”

“ဟဲ့ကောင်ရ... ငါက အရင်မိန်းမမဟုတ်လို့ ဘယ်မိန်းမရှိဦးမှာလဲ”

“မသိဘူးလေဗျာ။ ကိုကြည်ခိုင်ကို အရှူးမ မိစုနဲ့ အသံသံသံကြားလို့”

“ဟာ... ဒီကောင်၊ မင်းတို့ကတော့ကွာ လူတွေ့ရင် စဖို့ နောက်ဖို့ပဲ စဉ်းစားနေတယ်။ ကိုသာမောင်ရေ... ကျုပ်တို့ကို ထန်းရည်တစ်လုံး ကြွက်ခြောက်ကြော်တစ်ပွဲပေးဗျာ”

အောင်မင်းနှင့် သန်းထွဋ်မှာ ထန်းရည်လေး သောက်လိုက်၊ အမြည်းလေး စားလိုက်၊ စကားလေး ပြောလိုက်၊ တွေ့ရာလူကို စလိုက် နောက်လိုက်နှင့် မူးတူးတူး ရိတ်တီဖြင့် လယ်ကွင်းပြင်ကို ဖြတ်သန်းတိုက်ခတ်လာသော လေနအေးလေးများကို ရှုရှုရိုက်ရင်း ဆက်ရက်မင်းစည်းစိမ်ကို အပြည့်အဝ ခံစားနေကြသည်။

ကိုကြည်ခိုင်က ပုစွန်ဆိတ် နှင့် နေသော ချိုခါး ထန်းရည်ခွက်ကို ကောက်မော့လိုက်ပြီး ကြွက်ခြောက်ကြော်တစ်ဖတ်ကို ကောက်ဝါးရင်း

တစ်ဖက်ပိုင်းမှာ ထိုင်နေသော အောင်
မင်းအား...

“အောင်မင်း... ဒီနေ့ညနေ ၃
နာရီ ငါတို့ရွာမှာ ကြက်ပိုင်းရှိတယ်။
မွဲကတော့ ပွဲကြီးပွဲကောင်းပဲ မောင်၊
လောင်းကြေး မတည်ကြေးက သုံး
သိန်း” အောက်ဆွဲ ဘေးလောင်းတွေ
လည်း အများကြီးရှိတယ်။ မင်းတို့
ထာခဲ့ပါလား”

“ဟုတ်လား၊ ဘယ်သူကြက်ကို
တိုက်မှာလဲ”

“မင်းတို့ရွာက အောင်ထွန်း
ကြက်ဗျာကြီးနဲ့ ငါတို့ရွာက အေးကို
ကြက် တိုက်မှာ။ မင်းတို့ရွာက အောင်
ထွန်း ကြက်ဗျာကြီးက ဆယ်ပွဲခွပ်တာ
ဆယ်ပွဲလုံးနိုင်ထားတဲ့ ကြက်။ အတက်
လည်း ဘာဆူးသလဲ မပြောနဲ့။ ဆယ်
ပွဲတိုက်တာ ငါပွဲ ပြိုင်ဘက်ကြက်တွေ
ကို မျက်လုံးဖောက်ပစ်လိုက်နိုင်တယ်။
တစ်ပွဲက စည်းပိုင်းထဲမှာပဲ တစ်ဖက်
ကြက်ကို သေအောင် အသေခွပ်ထား
တဲ့ ကြက်။ ဒီနယ်တစ်ဝိုက်မှာ နာမည်
ကြီး ငါတို့ရွာက အေးကိုရဲ့ ကြက်
ရွှေနီကတော့ ရှစ်ပွဲတိုက်တာ ရှစ်ပွဲလုံး
နိုင်ထားတယ်။ ကြက်နှစ်ကောင်လုံး
အလုံးတူပေမယ့် ငါတို့ရွာက အေးကို
ကြက်ကတော့ ဒေါက်(အရပ်)တော့
နည်းနည်းပိုမြင့်တယ်။ မင်းတို့ လာရင်
လာခဲ့။ ငါတို့ရွာသစ်ကုန်း သန့်ရှင်းစေရပ်
အနောက်က မြေကွက်လပ်မှာ တိုက်
မှာ”

“ဟုတ်ကဲ့ ကိုကြည်ခိုင်၊ ကျွန်
တော်တို့ လာခဲ့မယ်”

“ကဲ-ဒါဆို ငါတို့သွားတော့မယ်”

“အိုကေ၊ ကျွန်တော်တို့ လာဖြစ်
အောင် လာခဲ့မယ်”

အောင်မင်းနှင့် သန်းထွဋ်တို့

နှစ်ယောက် ဆင်အိုင်ရွာကို ဖြတ်၍
ရွာသစ်ကုန်းသို့ ဆိုင်ကယ်တစ်စီးကို
နှစ်ယောက်စီးကာ ထွက်လာခဲ့ကြ၏။
ရွာသစ်ကုန်းရွာထိပ် ညောင်ပင်ကြီး
အောက် ရောက်တော့ ကျောင်းနေဖက်
သူငယ်ချင်း ထွန်းနိုင် ညောင်ပင်ကြီး
အောက်ရှိ ညောင်မြစ်ပေါ်တွင် ထိုင်နေ
သည်ကို တွေ့ရသဖြင့် အောင်မင်းက
ဆိုင်ကယ်ကို ရပ်လိုက်ရင်း...

“ထွန်းနိုင်... မင်း ဘာလုပ်နေ
တာလဲ”

ထွန်းနိုင်က ဘာမှပြန်မပြောဘဲ
ဆိုင်ကယ်ပေါ် ကားယားခွထိုင်နေသော
အောင်မင်းတို့နှစ်ယောက်ကို မော့ကြည့်
ပြီး မျက်ရည်များ သွင်သွင်စီးကျကာ
ခေါင်းငုံ့သွား၍ အောင်မင်းက...

“သန်းထွဋ်... ဆင်း...ဆင်း။
ဟိုမှာ ထွန်းနိုင် ပိုနေတယ်ကွ။ ငါတို့
သူငယ်ချင်း ဘာဖြစ်လို့လဲ မသိဘူး”
နှစ်ယောက်သား ဆိုင်ကယ်

ဒေါက်ထောက်ပြီး ထွန်းနိုင်အနားသို့
ရောက်သွားကြသည်။

“ထွန်းနိုင်... သူငယ်ချင်း မင်း
ဘာဖြစ်လို့လဲ။ ငါတို့ကို ပြောပြလေ
ကွ။ ငါတို့ ကူညီနိုင်တာရှိရင် ကူညီ
မှာပေါ့”

ထွန်းနိုင်က စီးကျနေသော မျက်
ရည်ကို လက်ခံနဲ့ သုတ်လိုက်ပြီး...

“မင်းတို့ ကူညီနိုင်မှာ မဟုတ်ပါ
ဘူး။ ငါ အသည်းကွဲနေတာကွ။ ငါ
တစ်ဖက်သတ် ချစ်ရတဲ့ ချိုပေါ့လေး
က ငါ့ကို ပြန်မကြိုက်ဘဲ နေလှင်းဦးကို
ပြန်ကြိုက်သွားလို့ ငါ အသည်းကွဲနေ
တာကွ”

“ဟင်... ချိုပေါ့ဆိုတာ ဘယ်သူ
လဲ။ ငါတို့လည်း မသိပါလား”

“ချိုပေါ့ဆိုတာ ဦးကြီးမြင့်ရဲ့ သမီး
မော်မော်ကို ပြောတာကွ။ သူက
လက်ဖက်ရည်သောက်ရင် ချိုပေါ့ပဲ
သောက်လို့ ငါက ချစ်စနိုးနဲ့ ချိုပေါ့လို့
ခေါ်တာ”

“မင်းကလည်း နုပျို ကဗျာဆန်ပြီး
နုနေပြန်ပြီ”

“မင်းတို့ ပြောချင်သလို ပြောပါ
ကွ။ ဒါပေမယ့် ငါ အသည်းကွဲနေတာ
ကိုတော့ ကူညီကြပါကွ။ သူ့ကိုသာ
ရမယ်ဆိုရင် ငါ ဘာလုပ်ရလုပ်ရ
အသက်ပဲ ပေးရပေးရပါကွ... နော်၊
ငါ့ကို ကူညီကြပါနော်။ အောင်မင်းနော်
...နော်...”

“ဟာကွ... ရပ်ကြမ်းကြီးနဲ့ နဲ့
နေပြန်ပြီ။ ကဲ - မျက်ရည်သုတ်လိုက်၊
လာ-သွားမယ်။ ဆိုင်ကယ်ပေါ် တက်”

“ဘယ်သွားမလို့လဲ”

“မင်း အသည်းကွဲနေတာ
ပျောက်အောင် ကုပေးမလို့”

“ချိုပေါ့လေး... အဲ... မော်မော်
ငါ့ကို ပြန်ချစ်အောင် သွားပြောပေးလို့

လား”

“မဟုတ်ဘူး၊ မင်းကို အရက်ဆိုင် ခေါ်သွားမလို့၊ အသည်းကွဲရင် အရက် က ဆေးပဲ။ အဲဒီဆေးနဲ့ ကုရတယ်။ ပြီးရင် ကြက်ပိုင်းသွားမယ်။ ကြက်ပိုင်း က ပြန်လာရင် ကိုသာမောင် အမိန့်ရ ထန်းရည်ဆိုင်ကို သွားမယ်။ အဲဒီမှာ ဂစ်တာတီးမယ်။ အဲဒါဆို မင်းရဲ့ ကွဲနေ တဲ့ အသည်း ပြန်စေ့သွားလိမ့်မယ်။ ကဲ...လား”

ထွန်းနိုင်ကို အရက်တိုက်ပြီး ကြက်ပိုင်းသို့ ရောက်တော့ ကြက်ပိုင်း က ပွဲကြီးပွဲကောင်းစနေပြီ။

အောင်မင်း ကြက်ပိုင်းကြည့်နေ သော ပရိသတ်ကြားထဲသို့ အတင်းတိုး ဝင်သွားပြီး အိတ်ကပ်ထဲမှ ထွင်းသောင်း ထုတ်ယူဖို့ကိစ္စကို ကိုအောင်ထွန်း ကြက်ပျာကြီးဘက်မှာ လောင်းလိုက် ၏။ ကြက်နှစ်ကောင်မှာ တစ်ကောင်နဲ့ တစ်ကောင် သဲကြီးမဲကြီး ဘတစ်ပြန် ဖျားတစ်ပြန် ခွပ်နေကြသည်။ နှစ်ကောင်စလုံးမျက်နှာမှာ သွေးတိုဖြင့် ချင်းချင်းနီရဲလို့၊ ဒါပေမယ့် အနိုင်မခံ အရှုံးမပေး အားရပါးရ ခွပ်နေဆဲ။ ဘေးမှ ကြည့်နေကြသော ကြက်ပွဲ ကြည့် ပရိသတ်တွေကလည်း ဗျာကြီး ကွဲ့ ရွှေနီကွဲ့နဲ့ လိပ်ခေါင်းထွက်မတတ် ကုန်းအော်၍ အားပေးနေကြသည်မှာ အမိန့်ရ ကြက်ပိုင်းကဲ့သို့ စိတ်ချလက်ချ အားပေးနေကြသည်။ စိတ်ချပေမှာပေါ့ သင်္ချိုင်းဝက ကုက္ကိုပင်ကြီးပေါ်မှာ ကင်း သမားတစ်ယောက်က ရှိနေတာကိုး။

ဒီတစ်ချို့မှာတော့ ဗျာကြီးက မောမောနှင့် ရွှေနီအတောင်ပံအောက် ခေါင်းတိုးဝင်ပြီး အဟောပြေနေ၏။ ရွှေနီ ကလည်း တောင်ပံကြား ခေါင်းအတင်း တိုးဝင်နေသော ဗျာကြီးဦးခေါင်းကို

မမိမကန်းနှင့် လှမ်းဆိတ်နေသည်။ ထို အခါ ဗျာကြီးမှာ အတောင်ကြားက ခေါင်းကို ပြန်ထုတ်၍ ရွှေနီခေါင်းကို အားနှင့် ခွပ်ချလိုက်၏။ ဗျာကြီး၏ အတက်နှစ်ချောင်းမှာ ရွှေနီ၏ နားထင် တွင် စိုက်ဝင်ပြီး ပိုင်းထဲမှာပင် ရွှေနီ အသက်ကုန်သွားတော့၏။

“ဗျာကြီးကွဲ့...ဗျာကြီးကွဲ့၊ ဟေး ...”

ဗျာကြီးဘက်မှ လောင်းကြေး ထပ်ထားသူတို့ အော်ကြဟစ်ကြ၊ ကခုန်ကျွမ်းထိုကြနှင့် ပျော်ရွှင်နေကြ တော့သည်။ အောင်မင်းကလည်း ကြက်ပွဲမှ အနိုင်ရလိုက်သော ငွေ ငါးသောင်းကို ယူပြီး ကိုသာမောင် ထန်း ရည်ဆိုင်သို့ သွားရန် ခြံလှမ်းပြင်လိုက် ၏။ ထိုစဉ် ရွှေနီသွားသော ကြက်ရွှေနီ ပိုင်ရှင် အေးကိုက...

“အခု ကြက်ပွဲနိုင်သွားတဲ့ကောင် တွေ ညကျရင် မြအေးတို့ အသုဘ အိမ်မှာ ပြန်ဆုံကြမယ်။ သတ္တိရှိတဲ့ ကောင်တွေ အဖွဲ့ကြ”

အောင်မင်းက အသည်းကွဲ သူငယ်ချင်း ထွန်းနိုင်အား...

“ထွန်းနိုင်...မင်းတို့ရွာမှာ အသုဘ ရှိလို့လား”

“ရှိဘယ်ကွဲ့၊ မနေက မြအေး မိန်းမ ကလေးမွေးရင်း မီးတွင်းထဲမှာ ဆုံးသွားတယ်”

အောင်မင်းက ဆိုင်ကယ်စက် နှိုးရင်း...

“သူငယ်ချင်းတို့... တက်ကြ၊ ကိုသာမောင် ထန်းရည်ဆိုင်ကို ချီတက် ကြစို့”

သုံးယောက်သား ထန်းရည် သောက်လိုက်၊ အမြည်းစားလိုက်နှင့် တော်တော်လေး မူးနေကြသည်။ ထွန်း

နိုင်မှာ မူးမူးနှင့် ခံစားချက်တွေကို ထုတ်နေတော့သည်။

“အောင်မင်း၊ သန်းထွဋ် သူငယ် ချင်းတို့ရာ...မင်းတို့ပဲ စဉ်းစားကြည့် ကွာ။ ငါ ချို့ပေါ့ကို သိပ်ချစ်တာတွေ သူ့ကို အရိပ်တကြည့်ကြည့် မနေနဲ့။ မပန်ရက်နဲ့ ချစ်နေတာပါကွာ။ ငါ သူ့ကို ဘယ်လောက်ချစ်တယ်ဆိုတာ အသိဆုံးပါ။ ခုတော့ ငါ့အချစ်ကို ထင် မခံဘဲ ဟိုခွေးဝဲစားကောင် နေလင်ဦး ရဲ့ အချစ်ကို လက်ခံလိုက်တယ်တဲ့။ ငါ ဘယ်လောက် ခံစားရမယ်ဆိုတာ မင်းတို့ စဉ်းစားကြည့်ပါကွာ။ ငါ အသည်းတွေ တစ်စစီ ကျိုးပဲ့ကုန်ပြီ။ ငါ့ကို ကူညီကြပါဦး သူငယ်ချင်းတို့ရာ အီး...ဟီး...အီးဟီးဟီး...”

ခံစားချက်ကို ရင်ဖွင့်လိုက်၊ မူးရည်ကျလိုက်၊ ဝိုလိုက်နှင့် ဖြစ်နေ၏။

“သူငယ်ချင်းရာ...ငါ ချို့ပေါ့၊ အချစ်ကိုသာ ရမယ်ဆိုရင် ဘာပဲလုပ်ရ လုပ်ရပါကွာ။ ငါ ဘာလုပ်ရမလဲ၊ အကြံ ညှစ်လေး ပေးပါဦး”

ပြောရင်း မျက်ရည်ကျလာပြီ။ သည်။ ထိုအခါ သန်းထွဋ်က...

“ထွန်းနိုင်... မင်း ဒီလောက် တောင်ဖြစ်နေရင် ဆိုင်ကယ်နဲ့ တင် ပြေးမလား။ မင်းကို ငါတို့နှစ်ယောက် ကူညီမယ်”

ထွန်းနိုင်က...

“အဲဒီလိုလုပ်ရင် အဖမ်းခံရမှာ ပေါ့ကွဲ့၊ ငါကြောက်တယ်”

“နွီးထဲမှာပဲ၊ မင်းဟာကလဲ။ ထို လည်း လိုချင်သေး၊ ကြောက်လည်း ကြောက်သေး၊ ဟင်း...ဟိုစကားပုံလို ဖြစ်နေပြီ”

အောင်မင်းက မေးစေ့ကို ယက် ညှိုးနှင့် ထောက်ကာ စဉ်းစားနေရင်းမှ “ဟာ...ဟုလ်းပျီ၊ ဟေ့ကောင်

ထွန်းနိုင်၊ မင်းတို့ရွာက မြအေးမိန်းမ ဖြူဖြူက မီးဖွားရင်း မီးတွင်းထဲမှာ ဆုံး သွားတာဆိုတော့ အစိမ်းသေပေါ့။ ငါ အကြံရပြီ။ ထွန်းနိုင် မင်းကို ငါ ပီယ ဆေးဖော်ပေးမယ်။ မင်း ဝမ်းသာပေ တော့။ မင်း ချိုပေါ့တင်မကဘူး၊ ချိုကျ ပါ လိုချင်ရင် ရစေရမယ်။ စိတ်သာချ ပေတော့”

“ဟုတ်လား သူငယ်ချင်းရာ၊ ဝမ်း သာလိုက်တာကွာ။ မင်း ငါ့ကို ဘယ်လို ပီယဆေးဖော်ပေးမှာလဲ”

“ညကျရင် မြအေးမိန်းမ မီးနေ သည်အလောင်းဆီကို ငါတို့ သုံး ယောက်သွားမယ်။ ပြီးရင် သူ့မျက်နှာ ကို ရွှေပြည်နန်းသနပ်ခါးလိမ်းပေးလိုက် မယ်။ ခြောက်သွားရင် အဲဒီ သနပ်ခါး ကို တုတ်နဲ့ ခြစ်ယူ။ အဲဒီ သနပ်ခါးမှုန့် က ပီယဆေးပဲ။ အဲဒီ သနပ်ခါးမှုန့်နဲ့ မင်းကောင်မလေးကို တို့လိုက်တာနဲ့ မင်းနောက်ကို တန်းတန်းစွဲပဲ”

“မင်းဟာက ဟုတ်ကော ဟုတ် လို့လား။ ငါကြောက်တယ်ကွ”

“ငါလည်း လူကြီးသူမတွေ ပြော တာ ကြားဖူးတာပဲ။ ဟုတ်မဟုတ် စမ်း ကြည့်တာပေါ့ကွာ”

ထိုအခါ သန်းထွဋ်က...

“ဖြစ်ပါ့မလားကွာ။ ငါလည်း ကြောက်တယ်ကွ”

“ဖြစ်ပါတယ်ကွာ။ ငါ ဦးဆောင် ပြီး လုပ်ပါမယ်။ မင်းတို့က ငါ့နောက် က ကူညီရုံပဲ။ ဒါပေမယ့် ဘယ်သူမှ သိလိုတော့ မဖြစ်ဘူးနော်။ ကဲ - မူး အောင် သောက်ကြ။ မူးရင် ဘာမှ မကြောက်တော့ဘူး။ ကဲ - ငါတို့ရဲ့ အကြံအစည်အတွက် ချီးယားလုပ်ကြ မယ်။ အားလုံး ခွက်ကို မြှောက်ကြ။ တစ်၊ နှစ်၊ သုံး... ချီးယား...”

ခွက်သုံးခွက်ဆိုင် တိုက်လိုက်ကြ

ပြီး...

“အကြံအစည် အောင်မြင်ပါစေ” ဟု ပြိုင်တူ အော်လိုက်ကြ၏။

ညက မှောင်မည်းတိတ်ဆိတ်လို့ နေ၏။ ကျေးလက်ဒေသ၏ ထုံးစံ အတိုင်း မိုးချုပ်သည်နှင့် အိမ်ကိုင်းလို လို တံခါးတွေ ပိတ်လို့ အိမ်ဂုန်ကြ လေပြီ။ အိမ်တချို့တလေကတော့ မီး ခွက်လေး၊ ဖယောင်းတိုင်မီးလေး ပိတ် တုတ် ပိတ်တုတ်ဖြင့် ရှိနေကြ၏။

အချိန်က ည ၁၀နာရီခန့် ရှိနေ ပြီ။ လခိုက်ညဖြစ်သဖြင့် လိုသည်ထက် ပင် ပို၍မှောင်နေသည်။ ပိတ်တုတ် ပိတ်တုတ် လင်းလက်နေသော ကြယ် ကလေးများက ကောင်းကင်ထက်တွင် မခိုတရီလေး လင်းလက်နေကြသည်။ ပုဇွင်းရင်ကွဲ အော်မြည်သံမှအပ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်လို့ နေသည်။

အဝေးတစ်နေရာမှ အသံရည် ဆွဲ၍ အူလိုက်သော ခွေးအူသံက တစ်ချက်တစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာ၏။ ထိုစဉ် လေပြင်းတစ်ချက် ဆောင့်တိုက် လိုက်သဖြင့် သစ်ကိုင်းချင်း ပွတ်တိုက် သံ၊ သစ်ရွက် လေတိုးသံတို့က တိတ် ဆိတ်လွန်းသောညတွင် ချောက်ချား စရာပင်။

နာရေးဖြစ်နေသော မြအေး၏ အသုတအိမ်မှာ အောက်လင်းမီးအလင်း ရောင်ကြောင့် ထိန်ထိန်ညှိုးလျက်ရှိ သည်။ လူကြီးတချို့မှာ ညှော်ခန်း ဘုရား စင်ရှေ့တွင် ရေခွေးကြမ်းလေး သောက် လိုက်၊ ပဲကြီးလှော်လေး ဝါးလိုက်၊ လက်ဖက်သုပ်လေး စားလိုက်၊ ဆေး လိပ်ဖွာလိုက်၊ ကွမ်းငါးလိုက်နှင့် စကား ပြောနေကြသည်။ လူငယ်အချို့မှာ လည်း ဖဲရိုက်သူ ရိုက်၊ ဘေးမှ ထိုင်

ကြည့်သူ ကြည့်ဖြင့် ဖဲဝိုင်းလေး ငါ့ပိုင် ခန့် ဝိုင်းဖွဲ့နေကြပြီး ကိုယ်အာရုံနှင့် ကိုယ် ရှိနေကြသည်။ မီးတွင်းထဲတွင် သေဆုံးသွားသော ဖြူဖြူ၏ အလောင်း မှာ တောရွာကျေးလက်တို့၏ ထုံးစံ အတိုင်း အိမ်ရှေ့ ခြံစည်းရိုးအပြင်ဘက် တွင် အခက်အလက်များဖြင့် အုပ်ဆိုင်း နေသော ပိတောက်ပင်ကြီးအောက် အလောင်းစင်တွင် အခေါင်းထဲ ထည့် ၍ အခေါင်းဖုံးဖွင့်ကာ တင်ထားလေ သည်။ ညမှောင်မှောင်ထဲတွင် ပိတောက် ပင်အရိပ်ကြီးမှာ မကောင်းဆိုဝါး တစ် ကောင် ငှတ်တုတ်ထိုင်နေသကဲ့သို့ ရှိ နေသည်။

တိတ်ဆိတ်မှောင်မဲနေသောည ကို အခွင့်ကောင်းယူ၍ လူသုံးယောက် အလောင်းစင်နားသို့ တိတ်တဆိတ် ဖြည်းဖြည်းချင်း တိုးကပ်လာလေသည်။ အလောင်း၏ ခေါင်းရင်းဘက်တွင် ရပ် လိုက်ကြ၏။ အလယ်မှ တစ်ယောက် က အလောင်းကောင်၏ မျက်နှာကို ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်။ ဘေးမှ တစ် ယောက်က လေသံတိုးတိုးဖြင့်...

“ဟေ့ကောင် အောင်မင်း ဖြစ်ပါ့ မလားကွ”

“ဖြစ်ပါတယ်ကွာ။ ဘာမှ မကြောက်နဲ့။ ဟေ့ကောင် သန်းထွဋ်၊ သနပ်ခါးဘူးရော...”

“ရှိပါတယ်ကွာ။ ဒီမှာ ရေခွဲ အသင့်မျှော်ပြီးသား ရော...”

“ဟိုကောင် ထွန်းနိုင်ကို ပေး လိုက်။ ထွန်းနိုင် သနပ်ခါးကို အလောင်း ရဲ့ မျက်နှာမှာ လိမ်းပေးလိုက်။ ထူထူ လေး လိမ်းပေးနော်”

“ငါ မလုပ်ရဲဘူးကွ”

“မင်းက ချိုပေါ့ကို ချစ်တယ်ဆို၊ ချိုပေါ့ကို ရမယ်ဆိုရင် ဘာပဲလား၊ လုပ်ရအို။ ကြာတယ်ကွာ။ မြန်မြန်လေး

လိမ်းလိုက်”

ထွန်းနိုင်မှာ ကြောက်ကြောက်နှင့် အလောင်း၏ မျက်နှာပေါ်ကို သနပ်ခါး လိမ်းပေးလိုက်၏။ အောင်မင်းက လေသံဖြင့်...

“ဟေ့ကောင် သန်းထွဋ်၊ သနပ် ခါး မြန်မြန်ခြောက်အောင် ယပ်ခတ် ပေးကွာ”

“ယပ်တောင် မပါဘူးကွ”

“ငါ့ခါးကြားထဲမှာ ပါတယ်၊ ရော့ ...ရော့”

သန်းထွဋ်က အလောင်း၏ မျက်နှာကို ယပ်ခတ်ပေးလျက်ရှိသည်။

ယပ်ခတ်ပေးရင်း အလောင်း၏ မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်၏။ ကြည့်နေ ရင်း အလောင်းကောင်မှာ မျက်လုံး ဖြည်းဖြည်းချင်း ပွင့်လာသည်ကို မြင် လိုက်ရ၏။ သန်းထွဋ်မှာ ထိတ်လန့် သွားပြီး...

“အား...”

ဟု အသံထွက်အော်ပြီး နောက် နှစ်လှမ်းခန့် ဆုတ်သွား၏။

“ဟေ့ကောင်...ဘာဖြစ်တာလဲ”

“အလောင်းကောင်က မျက်လုံး ကြီး ပွင့်လာပြီကွ”

“မင်းကလဲ၊ မဟုတ်တာကွာ။ မသကာ မျက်လုံးပွင့်ပုံမလား။ အမှောင် ထဲမှာ စိတ်ထင်လို့ ဖြစ်မှာပါ”

“ငါ အမြင်မှားတာလား မသိဘူး ကွ။ သနပ်ခါးခြောက်သွားပြီကွ၊ ခြစ် ယူတော့”

“ဟေ့ကောင် ထွန်းနိုင်၊ မင်း ခြစ် ကွာ”

“ငါ မခြစ်ရဲဘူးကွ”

“လုပ်စမ်းပါကွာ။ မင်း ဒီဘက်က ခြစ်၊ ငါက ဟိုဘက်က ခြစ်မယ်။ သန်းထွဋ်...မင်းက ဓာတ်မီးကို အဝတ် ပါးပါးနဲ့ အုပ်ပြီး ထိုးပြပေး။ လုပ်...”

လုပ်...ဓာတ်မီးထိုး ထွန်းနိုင်... မင်း က ဒီဘက်က သနပ်ခါး အမြန်ခြစ်။ ငါ ဟိုဘက်က ခြစ်မယ်။ ဒါဖြင့်ရင် မင်း ချိုးပေါ့နဲ့ ညားပြီ။ မြန်မြန်လုပ်”

တစ်ယောက်က ဓာတ်မီးထိုးပြ ပေးထားပြီး နှစ်ယောက်က သနပ်ခါးကို ဝါးခြစ်ပြားခပ်သေးသေးဖြင့် ခြစ်ယူနေ ကြသည်။ ထိုစဉ် အလောင်းကောင်မှာ မျက်လုံးတဖြည်းဖြည်းချင်း ပွင့်လာပြီး ငေါက်ခနဲ ထထိုင်လိုက်၏။

“အား...အမလေး...”

ထွန်းနိုင်၊ အောင်မင်းနှင့် ဆန်း ထွဋ်တို့မှာ ရုတ်တရက် လန့်ပြီး “အား ...အမလေး ကယ်ကြပါဦး ဖြင့် အလန့် တကြား အားကုန် အော်ဟစ်ကာ အသုဘအိမ်ထဲသို့ ပြေးဝင်လေတော့ သည်။ ကြောက်လန့်တကြားပြေးရင်း ခြံဝကျဉ်းကျဉ်းမှာ သုံးယောက်သား တစ်နေ့ကြ၏။ ထိုနောက် အသုဘအိမ် ထဲသို့ တဝန်းဝန်းနှင့် အလှအယက် ပြေးတက်လာကြလေတော့သည်။ ဖဲ ထိုင်ရိုက်နေသူများအပေါ်သို့ တက်နှင်း မိသူ တစ်နှင်း၊ တိုက်မိ၍ ချော်လဲသူ လဲ၊ ဖဲသမားများကိုယ်ပေါ်သို့ မှောက် လဲသူလဲနှင့် ပါးစပ်မှလည်း “သရဲ... သရဲ”ဟု ကြောက်လန့်တကြား အော် နေကြသည်။ ဖဲပိုင်းထိုင်နေသော ဖဲ သမားများမှာလည်း အလန့်တကြား ထပြေးကြသဖြင့် ဝန်းသန်းကာဖြစ် ကာ အသုဘအိမ်မှာ ကမ္ဘာပျက်သလို ဖြစ်ကုန်တော့၏။

ခေါင်းရင်ဘက် ရေခွေးကြမ်းပိုင်း တွင် ရေခွေးထိုင်သောက်နေကြသော ကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌ ဦးတင်မောင်က မတ် တတ်ရပ်ပြီး အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့်...

“ဟေ့ကောင်တွေ ဘာဖြစ်နေကြ တာလဲ၊ အခုရပ်စမ်း”

ဆိုပြီး ကြိမ်းမောင်းတော့မှ

ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြစ်နေသည်များ ငြိမ်း ခ်၏။

ရေခွေးကြမ်းသောက်နေသော လူကြီးသူမများ ထလာကြပြီး...

“ဟေ့...မင်းတို့ ဘာဖြစ်ကြ သလဲ”

ဟု မေးတော့ အောင်မင်းက “ဟို...ဟို...သရဲ...အ

ခြောက်လို့ ဥက္ကဋ္ဌကြီး”

“ဘယ်မှာ ခြောက်တာလဲ”

ထိုအခါ အောင်မင်းက

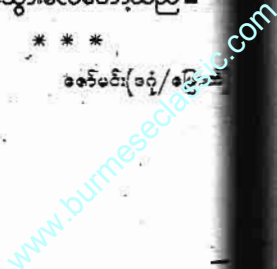
ကြောင်းကုန်စင်ကို ရှင်းပြလိုက်သော ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးတင်မောင်က...

“ကဲ - အားလုံး ဓာတ်မီးတွေ

ယူခဲ့ကြ၊ အလောင်းကို သွားကြည့် ပယ်”

ဟု ဆိုသဖြင့် ရွာသားများ ဓာတ် မီးများယူပြီး အလောင်းစင်ရှိရာသို့ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။ အလောင်းစင်ကို ဓာတ်မီးထိုးကြည့်လိုက်တော့ မီးတွင် ထဲ အစိမ်းသေသေဆုံးသွားသော ဖြစ် မှာ ငုတ်တုတ်ထထိုင်နေသည်ကို မြေ လိုက်ရသဖြင့် ဘယ်သူမှ အနားမကပ် ရဲဘဲ ဖြစ်သွား၏။ ထိုနောက် သူမ၏ ယောက်ျားဖြစ်သူ ကိုမြအေးနှင့် ဥက္ကဋ္ဌ ဦးတင်မောင်တို့အဖွဲ့ အနားကပ်သွားပြီး ကြည့်လိုက်တော့ ဖြူဖြူမှာ အသက် မသေသေးကြောင်း သိရ၍ အိမ်ပေါ်သို့ ပြန်ခေါ်လာခဲ့ပြီး ပိုင်းဝန်းပြုစုကြသဖြင့် ပြန်လည်၍ ကျန်းမာလာလေတော့ သည်။ ထိုနေ့မှစ၍ အောင်မင်းသည် လည်း “ပီယဆေး အောင်မင်း”ဟူ၍ နာမည်တွင်သွားလေတော့သည်။

* * *
ခေတ်မင်း(၁၉/၁၉၁၁)

က:ဝ:ပ:ပ:ပ:
ပ:ပ:ပ:ပ:ပ:
အ:ပ

WELLYIN 2017

www.burmeseclassic.com

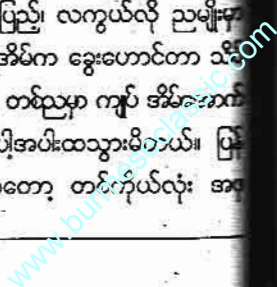
နေတစ်နေက ကျွန်ုပ် တောင်ပို
တွေ့၍ မှီများ ရှိလေမလားထင်ပြီး
ရှာမိခဲ့တယ်။ ဒီလ ဒီရာသီက မှီပေါက်
တဲ့ အချိန်ဆိုတော့ ငှက်စိုမှီ၊ ဝါဆိုမှီ၊
ပိုဖြူတို့က တောင်ပိုတွေမှာ ပေါက်
တတ်ကြပါတယ်။ ဒါနဲ့ တောင်ပိုမြင်
တော့ သွားသတိရမိတယ်။ တောင်ပို
တိုင်း မှီပေါက်လေ မရှိဘူးတဲ့။ ခြံရှိမှ
တောင်ပိုဖြစ်တာတဲ့။ ခြံဆိုတာလည်း
တောင်းခြံ၊ ခြံကြီးနဲ့ ခြံဘုရင်မတို့ ရှိ
တယ်တဲ့။ တချို့က အဝတ်၊ သစ်သား
တို့ စက္ကူတို့ဆို ချက်ချင်း စားပစ်လေ
ရှိတယ်။ အိမ်တွေ၊ အဆောက်အအုံ
တွေမှာ ခြံတက်ရင်တော့ သံက လွှဲပို
ကျန်တာ အကုန်စားပစ်တော့တာပဲ။
ဒီတော့ ခြံတွေ တစ်ကောင်စီမှာ ခြံအိမ်
ဖွဲ့တဲ့ ခြံအမျိုးအနွယ်ကနေ ပေါက်ဖွား
တော့ ခြံအကြီးကနေ တောင်ပိုကြီးဖြစ်
လာတဲ့အထိ ကြီးကျယ်လာတော့
ဧရာမ တောင်ပိုကြီးဖြစ်လာတယ်။ ဧရာ
စကားပုံမှာ ရှိတယ်။ ခြံလို စုရင်
တောင်ပိုဖြစ်မယ်ဆိုတာ။ တချို့ ခြံကျ
တော့ ဘာပစ္စည်းကိုမှ မစားဘဲ တောင်
ပိုဖြစ်တာလည်း မြင်ဖူးကြမှာပါ။ ဒီတော့
ခြံတောင်ပို ခြံထဲမှာ ပေါက်ရင် စီးပွား
တက်တယ်လို့ ပြောတယ်။ နောက်
ဟချို့ကျတော့ ဒိုက်တတ်တယ်လို့
ပြောတတ်ကြတယ်။ ဒီတော့ တောင်ပို
ပေါက်တဲ့ အဟောကို ကြည့်မိပါတယ်။

- * အရှေ့တောင်ခွင်၊
တောင်ပိုထင်၊
မီးလျှင်လောင်တတ်စွ။
- * အနောက်ပေါက်ပြား၊
အောက်လူများ၊
ဖျားနာဘေးဒဏ်ရ။

- * အနောက်တောင်ခွင်၊
တောင်ပိုမြင်၊
သူလျှင် ခိုးတတ်စွ။
- * ကြွင်းငါးရပ်မှာ၊
ပေါက်ရောက်လာ၊
မှန်ပင် ချမ်းကြည်မြ။
- * မကောင်းရပ်လေ၊
ပေါက်လာပေ။
ရွှေရေလောင်းလေကြ။
- * ဤသို့ ယတြာ၊
ပြုသောအခါ၊
ရာဂါ ရန်ကွယ်ပ။ ။

ဒီတော့ တောင်ပိုပေါက်လျှင်
အရပ်မျက်နှာအလိုက် ဖြစ်တတ်သော
အကြောင်းအချက်များကို ဤကျမ်းက
လင်္ကာနှင့် ဖော်ပြထားပြီးဖြစ်ပါတယ်။
ဒါဖြင့် ဆောင်သင့်တာနှင့် ရောင်သင့်
တာတွေကို ကျွန်ုပ်တို့ နေ့စဉ် ကြုံတွေ့
နေရတာတော့ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါတယ်။
တောင်ပိုပေါက်လို့ စီးပွားဥစ္စာ
ပြည့်စုံ ကြွယ်ဝသူကိုတော့ “ဒီလူတွေ
အဲဒီ တောင်ပိုကြီးက ချမ်းသာအောင်
မဟာ” တဲ့။ တချို့ တောင်ပိုပေါက်ပြီးမှ
ရှိတဲ့ ပစ္စည်းကုန်သွားပြန်လျှင် “ဆင်းရဲ
တာပေါ့။ ဒီတောင်ပိုက ဒုက္ခပေးတာ”
တဲ့။ လူ့အလို နတ် မလိုက်နိုင်သလို၊
သိကြားမင်း ကျွဲယောင်ဆောင်လည်း
ချို့တော့ တိမ်နေဦးမှာပဲ။
တောင်ပိုပေါက်လာရင် ရာဇမတ်
ကွက်ကား၊ ငှက်ပျောပင်စိုက်၊ အမွှေး
တိုင်း ဖယောင်းတိုင်ထွန်း ပူဇော်ကြတာ
လည်း ရှိပါတယ်။ ကမ္ဘီရလိုက်စားသူက
တော့ ဘိုးတော်ကြီး စောင့်တယ်။ သိုက်
နန်းရှင် စောင့်တယ်ဆိုပြီး ခမ်းခမ်းနားနား
ထားတဲ့ လူတွေလည်း ရှိပါတယ်။
နောက်ပြီး သူတို့နဲ့ ဆန်ကျင်
ဘက်၊ တောင်ပိုရှိလို့ ဒီအိမ်နဲ့ ဒီခြံကို
လူတွေက ရောင်နေတာ၊ အဝယ်

မတည့်ဘူးတဲ့။ ဒီတောင်ပိုကြီး
ကြောက်လို့ ဖြူပေးပါလို့ ပြောတဲ့
တွေလည်း ရှိကြပြန်ပါတယ်။
ကျွန်ုပ်တို့ကတော့အကြောင်း ပြု
ပြောပါဦးမယ်။ အိမ်ထောင်ပြုပြီး
၁၉၇၄ ခုနှစ်မှာ ယခင်မြို့က ကျွန်ုပ်
နေခဲ့တဲ့ အိမ်ကလေးမှာ အိမ်ရှေ့ခြံ
တံခါးခန်း တောင်ပိုလေးတစ်ခု ပေါက်
လာပါတယ်။ နောက်တော့ အုန်းတောင်
ပိုပြီး တောင်ပိုကြီး ဖြစ်လာပါတယ်။
ခြံပေါက်ဝဘက်ကိုတော့ သိပ်မကြီး
ကျွန်ုပ်အိမ်ရှေ့တစ်လျှောက် ခြံတောင်
လေးတွေ တက်လာပါတယ်။ ထူး
အတိုင်း အမွှေးတိုင်ထွန်း ရာဇမတ်
ပါတယ်။ ထူးခြားတာက အိမ်ပေါ်
ညဆိုရင် စားနပ်သလို တဖတ်ဖတ်နဲ့
လာတာ အမြဲတမ်း ကြားရတယ်။ အိမ်
ခန်းနားအဝဆို ပျောက်သွားပြန်ရော။
ဒီလို အသံတွေ ကြားနေရသလို
ကျွန်ုပ်တို့ ခရီးသွားတဲ့အခါ အိမ်ထဲမှာ
စကားပြောနေတဲ့ လူသံတွေ ကြား
တယ်လို့ ဘေးအိမ်မှ လူတွေက ပြော
ကြတယ်။ ခြံထဲမှာလည်း ဘိုးသူတော်
ကြီး လမ်းလျှောက်နေတာ မြင်ရတယ်
တဲ့။ နောက်တော့ ကျွန်ုပ်အိမ်ထဲ
ညည်းညည်းရောက်လာရင် အိမ်ကို ဆွဲ
မြှောက်သလို ဝန်း... ခိုင်းနဲ့ အသံတွေ
ကြားလာရတယ်။ အဲဒါ ကျွန်ုပ်အထဲ
ကိုယ်တိုင် အိမ်မှာ တစ်ယောက်တည်း
နေစဉ်က မနေရဲအောင် လုပ်ပြုလို့
ဈေးဆိုင်မှာပဲ လိုက်နေတော့တယ်။ ဒီ
ကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့လင်မယား အမှတ်
သိပ်မထားမိ။
လပြည့်၊ လကွယ်လို့ ညမျိုးမှာ
ကျွန်ုပ်တို့အိမ်က ခွေးဟောင်တာ သိဒ္ဓိ
ထူးတယ်။ တစ်ညမှာ ကျုပ် အိမ်ကောင်
ကို အပေါ့အပါးထသွားမိသေး။ ပြန်
တက်လာတော့ တစ်ကိုယ်လုံး အရ

အပိန်တွေ ထွက်ပြီး ယားလိုက်တာ မနေနိုင်အောင် ဖြစ်လာတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ကျွန်ုပ်တို့အိမ်ကို အစောင့်အရှောက်ရှိ တယ်လို့ လူပြောများလာတယ်။

ဖြစ်ပုံက သူခိုးပူတဲ့အချိန် ခြံထဲ မှာ ပုခိုးတွေ လုံချည်တွေ လှန်းထား သူများအိမ်မှာ ပါသွားတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ အိမ် တစ်ခါမှ အခိုးမခံရဘူးဆိုတော့ ထူးခြားတာတော့ အမှန်ပါ။

ကျွန်ုပ် စားသောက်ဆိုင်ဖွင့်စဉ် က အိမ်မှာ ပြည်တွင်းဖြစ် အရက်ပုလင်း များနဲ့ အအေးပုလင်းတွေ ရှိပါတယ်။ အရင်းနှီးဆုံး အခင်မင်ရဆုံး ဆိုက်ကား သမား ဦးလှမြင့်ကို အိမ်သော့ပေးပြီး သွားသယ်စေခဲ့ပါတယ်။ အိမ်ခန်းထဲ ဝင်ပြီး ပစ္စည်းသယ်မည်အလုပ်တွင် ဦးလှမြင့်ရဲ့ ဂျာကင်အင်္ကျီကြီးကို နောက် က တစ်ခုခုနဲ့ ငြိနေသလို တင်းနေပါ တယ်။ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်အထိဖြစ်တော့ သူ ဘာမှ သယ်လို့မရဘဲ ပြန်လာပါ တယ်။ မင်းတို့အိမ် ငါ မသွားရဲတော့ ဘူးလို့ ပြောပါတယ်။

တစ်ညမှာတော့ အထူးအဆန်း တစ်ခု ကြုံရတယ်။ အဲဒါလည်း ခုနက ဦးလှမြင့်ပါပဲ။ သူဆိုက်ကားစီးပြီး ဈေး သိမ်းလို့ အိမ်အပြန်၊ ကျွန်ုပ်တို့ ဇနီး မောင်နှံနဲ့ အတူပေါ့။ အိမ်ရှေ့က အစ်ကိုကြီး ကိုမြဝင်းနဲ့ မချီတို့အိမ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ လင်မယား ဝင်စကားပြော နေတုန်း ဦးလှမြင့်က ကျွန်ုပ်တို့ခြံထဲ အမှတ်တမဲ့ဝင်ပြီး အပေါ်သွားလိုက်တာ ဝန်း... ရဲ့... ရဲ့... ဆိုတဲ့ အသံကြား ရပြီး ကြည့်လိုက်တော့ ခြံမှာ လဲနေပါ တော့တယ်။

အဲဒါနဲ့ အတင်းပြေးကြည့်တော့ သူတစ်ကိုယ်လုံးမှာ ကုတ်ထားတဲ့ အစင်းကြောင်းကြီးတွေက သွေးချင်း ချင်းနီနေတယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး ဒဏ်ရာ

ဗရပွနဲ့ သူ တော်တော်နဲ့ သတိမရ တော့ဘူး။ နောက်တော့မှ သူ ပြန်ပြော ပြတာက “ငါ့ကို အကောင်တစ်ကောင် က တွန်းလှဲပြီး ကိုင်ဆောင်လိုက်လို့” တဲ့။

အဲဒီက စပြီး ညဘက် သူ ဘယ် တော့မှ ကျွန်ုပ်တို့အိမ်ကို မလာတော့ ဘူး။ အခုတော့လည်း သူ ကွယ်လွန် သွားရှာပါပြီ။

ကျွန်ုပ်တို့ အိမ်နဲ့ ခြံကို ရောင်း မယ် ပြောတော့ တချို့က တောင်ပိုကြီး နဲ့ အိမ်ပို့ ရှောင်တယ်။ ဒါပေမယ့် အယူမရှိတဲ့သူတွေကတော့ ဥပါဒါန် ကြောင့် ဥပဒ်ရောက်တာပါလို့ ပြော ကြပါတယ်။ အိမ်ခြံဝယ်တဲ့သူတွေက ဒီတောင်ပိုကို ရာဇမက်ကားထားလိုက် မယ်လို့ ပြောကြပါတယ်။

နောက် ၅နှစ်လောက်ကြာတော့ အဲဒီ ခြံတွေက တစ်အိမ်လုံးတက်ပြီး သစ်သားတွေ စားသွားလို့ အိမ်ပျက်တဲ့ အထိ ပျက်စီး ဆွေးမြည့်ကုန်ပါတော့ တယ်။ ခြံစားတယ်ဆိုတာ တော်တော် ကြောက်စရာကောင်းပါတယ်။

လွန်ခဲ့သော နှစ် ၂၀ လောက်က လည်း ရန်မျိုးအောင် ရပ်ကွက်ထဲက ဘကြီး ဦးမောင်ထွန်းအိမ်ကို စက်ဘီး ဝယ်ဖို့ ကျွန်ုပ်ရောက်သွားခဲ့ဖူးတယ်။ အိမ်ကြီးက သွပ်မိုး ပျဉ်ထောင် နှစ်ထပ် အိမ်ကြီး။ အမြင့်က အတောင် ၂၅ တောင်လောက် ရှိမယ်။ ကျွန်ုပ် အိမ် အောက်ထပ် ဝင်လိုက်တော့ တောင်ပို ကြီးက တစ်အိမ်လုံး ပြည့်နေတယ်။ အပေါ်ထပ်ကိုလည်း တက်ပြီး ခေါင်မိုး ထိလှမတတ် တွေ့ရတယ်။ မြင်ဖူးတဲ့ တောင်ပိုထဲမှာ ဒီတောင်ပိုကြီးက ရောမ အကြီးဆုံးကြီးပဲဗျ။ ခန့်မှန်းဆို တောင်ပိုပေါ်က လိမ့်ကျရင် သေနိုင်

လောက်တယ်။ နောက် ကျွန်ုပ်ထ ဘကြီး ဦးမောင်ထွန်းကို မေးကြည့်ပါ တယ်။

“ဘကြီး တောင်ပိုကြီးက မနည်းကြီးတာ၊ ကျွန်တော် တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးဘူး။ အံ့ရောဗျာ”

“အေးကွာ၊ ခု ကြီးသထက် ကြီး လာတာ၊ နှစ်လျှင်ကလည်း ကြာပြီကွ” “ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ ဘကြီး ရဲ့”

“ခုဆို ငါ့သမီး မခင်ရီအသက် လောက် ရှိမယ်။ နှစ် ၄၀ ကျော်ပြီကွ” “ဘကြီး... မသိလို့ မေးတာ နော်၊ ဘာကောင်းကျိုးပေးလဲ ဘကြီး”

“အေး၊ ငါကတော့ ပထမ ပေါက် လာတုန်းက ဖယ်သေးတယ်။ မရတဲ့ အဆုံး ထားလိုက်တာပါကွာ။ ပြောရရင် တော့ ငါ့မိန်းမသေတာပဲ ငါ့မှတ်မိတယ်။ သူပေါ်လာမှ စီးပွားတက်တာတို့ ဘာတို့ မရှိပါဘူး။ တောင်ပိုက ခြံတက်လို့ ဖြစ် လာတာပါကွာ။ ကိုယ်လုပ်မှ ကိုယ်စား ရမှာ။ ငါက ဟိုတုန်းက ပွဲစားလုပ်တယ်။ ခုတော့ ထိုင်စားပေါ့ကွာ။ ငါ စီးပွားရေး လုပ်တုန်းက ခုလို သွပ်မိုးအိမ်နဲ့ ပြည့် ပြည့်စုံစုံ နေနိုင်တယ်။ ခု ငါ မလုပ်နိုင် တော့ ငွေမဝင်ဘူးပေါ့ကွာ။ ဒါကြောင့် လည်း ငါ့စက်ဘီး မင်းကို ရောင်းတာ ပေါ့”

အဲဒီလို သူ့အတွေ့အကြုံနှင့် ခံစားချက်ကို ပြောပြပါတယ်။ အခု အချိန်မှာတော့ ဘကြီး ဦးမောင်ထွန်း ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပါပြီ။

ဒီနောက်မှာတော့ အဲဒီ အိမ် ဟောင်းကြီးက ရောသဘောအရ အိုမင်းပျက်စီးလို့ သာသမီးတွေက ဖျက်ပြီး အိမ်သစ်ပြန်ဆောက်ထားတာ တွေ့ရပါတယ်။ ဒီ ခြံတောင်ပိုကြီးက အိမ်ကြီးတစ်ခုလုံး ပြည့်နေတဲ့အငြင်း

အမြင့်က အတောင် ၂၀ လောက်ရှိ
တော့ ရောမ ကြီးတဲ့ တောင်ပိုကြီး
တစ်လုံးတော့ ဖြစ်နေပါတယ်။ အခု
တော့ မရှိတော့ပါဘူး။ ခြေတွေ စုလို
တောင်ပိုဖြစ်တယ်ဆိုသော ဘကြီး
ဦးမောင်ထွန်း၏ ယုံကြည်ချက်က
ကောက် အမှန်လားပင် တွေးထင်စရာ။

ဒီတော့ အကောင်းဘက်က
ကြည့်ရင်တော့ သုသမင်္ဂလာပဲ ဖြစ်ပါ
တယ်။ မကောင်းတဲ့ နိမိတ်နဲ့ ကြည့်
ပြန်ရင် ဒုသနိမိတ်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို
တောင်ပိုများ ပေါ်လာလျှင်တော့ မြတ်
ဗုဒ္ဓ၏ ဂုဏ်တော်တွေကို ပွားများ ရွတ်
ဆို၊ ပရိတ်ကြီး ဘသုတ်၊ ပဋ္ဌာန်း
ဒေသနာတော်ကို ရွတ်ဖတ် ပူဇော်၊
ဆီမီး ထွန်းညှိ ပူဇော်တာ အကောင်း
ဆုံးပါပဲ။ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ စောင့်စောင့်၊
မေတ္တာ ဘာဝနာပွားကြရင် သူတို့ရဲ့
မေတ္တာက ရောင်ပြန်ဟပ်လာမှာပါ။
မကောင်းတဲ့ နာနာဘာဝဆိုရင်လည်း
ပြုစားနှောင့်ယှက် ဖမ်းစားတာတွေ
မလုပ်နိုင်၊ မကပ်နိုင်တော့ပါဘူး။ တောင်
ပိုအနီဝန်းကျင်မှာ အမှိုက်တို့၊ မြက်ပင်
တို့ ရှင်းလင်းထားပြီး ရာမေတ်ကာ၊
စည်းသတ်မှတ်ပြီး စေတီအမှတ်ထား
ကိုးကွယ်စေရပါမည်။ မိမိ၏ စိတ်၌
စေတီတော်မြတ်တစ်ဆူ ကိုးကွယ်
ပူဇော်ရသည်ဟု သဘောပိုက်၍ အနေ
ကတတ်င် ဂါထာတော်ဖြစ်သော -

အနေကဇာတိသံ သာရံ၊
သန္တာဝိသံ အနိဂ္ဂိသံ၊
ဂဟကာရံ ဂဝေသန္တော၊
ဒုက္ခဇာတိ ပုနပုနံ၊
ဂဟကာရကာ ဒိဋ္ဌောသိ၊
ပုန ဂေပံနံ ကာအသိ၊
သဗ္ဗစော စာသုကာ သဂ္ဂါ၊
ဂဟကာရံ ဝိသိသံ ဝိသိရံ ဂတံ စိတ္တံ၊
တဏှာနံ သမ မဇ္ဈဂါ။ ။

စသည်ဖြင့် ရွတ်ဖတ် ပွားများပါ
က ဘေးကင်း ရန်ကွာ၍ စီးပွားလာဘ်
လာဘာများ တိုးပွားလာပါလိမ့်မယ်။
ပွားများ ရွတ်ဖတ်စေလိုပါတယ်။ မြတ်
ဗုဒ္ဓ၏ ပဋ္ဌာန်းတော်၊ ပရိတ်တော်၊ ဂါထာ
တော်များဖြစ်ပြီး အစွမ်းထက်၍
မကောင်းမှုမှန်သမျှ ကာကွယ်စောင့်
ရှောက်စေပါတယ်။

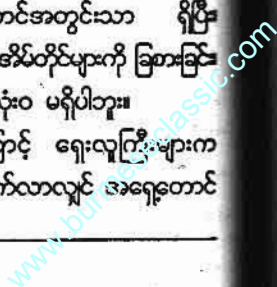
တောင်ပိုပေါက်ခြင်း၏ အတိတ်
နိမိတ်သည် သုသနိမိတ်နှင့် ကောက်
ယူ၍ ယုံကြည်စွာ စောင့်ရှောက်ထား
ခြင်းမှာ မကောင်းမှုများ ပပျောက်၍၊
ကောင်းကျိုးချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံစေပါ
တယ်။ ထိုအတူ ဒီတောင်ပိုပေါက်လာ
မှ စီးပွားပျက်၊ ရောဂါပိုး နှိပ်စက်တယ်၊
အလုပ်အကိုင် အဆင်မပြေဘူး၊ ရာထူး
ကျတယ်လို့ ဒုသနိမိတ်ကောက်ယူမိ
လျှင် ထိုအတိတ်နိမိတ်က ဆိုးကျိုးပေး
နေမည် ဖြစ်ပါ၏။

တောင်ပို၏ အရင်းခံသည် ခြ
ကောင်များ စုဝေးရာမှ ဖြစ်ပါတယ်။
ခြအံ့ကြီးများ ကြီးထွားလာလျှင် ခြအိမ်
များ ဖွဲ့၍ နန်းအဖြစ် တည်ဆောက်ပါ
တယ်။ နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာမြင့်လာသော
အခါ ၎င်းမြေကြီးများမှ အလွန်မာကျော
သော သံအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲလာပါ
တယ်။ ထိုသံကို ခြသံဟု ခေါ်ပါတယ်။
၎င်းသံသည် အပူရတ်ထိုးရာတွင်
အလွန်အရာရောက်သည် သံတစ်မျိုး
ဖြစ်ပါတယ်။ ထို ခြသံရှိသော တောင်ပို
များသည် နေရောင်နှင့် ထိတွေ့နိုင်ရန်
မြေကြီးပေါ်သို့ ရောင်စဉ်များ ထွက်ပေါ်
လာတာကို စိုသက်တန်ဟု ခေါ်ကြပါ
တယ်။ ထိုတောင်ပိုများသည် ခြများ
မဖြစ်မီ ပလူကောင်များအဖြစ်နှင့် ရပ်
တည်ချိန်၊ မိုးဦးကျလျှင် ပျံသန်းလေ့ရှိ
ရာ ၎င်းများက ထိုပလူကောင်များကို
စားကြပါတယ်။ ဤသို့ဖြင့် ခြများရဲ့

သံသရာလည်နေခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

သုသနိမိတ်အယူရှိကြသူ
အကြောင်း ပြောပြချင်ပါတယ်။
ရန်ကုန်မြို့၊ ဗဟန်းမြို့နယ်
ရေတာရှည်ရပ်ကွက်၊ အောင်သိန္နီတန်း
မှာ နေတဲ့ ဆရာကြီး ဦးညွန့်သိန်း
မိသားစုဖြစ်တဲ့ ဦးလှဦး-ဒေါ်ကျင်တို့
အိမ်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာကြီး ဦးညွန့်
သိန်း လက်ထက်ကတည်းက ဒီခြေ
အိမ်ကို ဝယ်ကြစဉ် အိမ်၏ ခြေရင်း
ဘက် ဒုတိယခန်းမှစ၍ တောင်ပိုထွေး
ပေါက်လာရာ ကောင်းမွန်သော
လက္ခဏာရှိသည်ဟု ဆိုကာ ဆရာကြီး
က ရာမေတ်ကာ၊ အမွှေးတိုင်ထွန်းပြီး
စောင့်ရှောက်ထားတယ်။ ပရိတ်ကြီး
ဘသုတ်နှင့် ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်ကို
ရွတ်ပွားပူဇော်ခဲ့ပါတယ်။ ထိုအချိန်မှ
စ၍ ဆရာကြီး၏ အနားအမကြောင့်
ယခု သားသမီးက ဦးလှဦး၊ သမီး
ဒေါ်ကျင်တို့ကလည်း သစ်သား
ဝရန်တာ ကာထားပြီး တောင်ပိုအား
ရွှေချ၊ အမွှေးတိုင်၊ ဖယောင်းတိုင်နှင့်
ငွေဖလားထဲတွင် သပြေပန်းများ ထား၍
ကာ တရိတသေ ထားကြပါတယ်။
ထိုအချိန်မှစ၍ အလုပ်အကိုင် အဆင်
ပြေလာပြီးနောက် သစ်သားအိမ်မှ
တိုက်အိမ်အဖြစ် ပြောင်းလဲလာပါ
တယ်။ ထိုတောင်ပို၏ ထူးခြားပုံမှာ
ကာရံထားသော သစ်သားများကို
တစ်ချက်မှ ခြစားခြင်း မရှိဘဲ၊ တောင်
ပိုသည် အချွန်အတက်များနှင့် လှပစွာ
ရှိနေပါတယ်။ ထို ကာရံထားသော
သစ်သားဘောင်အတွင်းသာ ရှိပြီး
အခြားသော အိမ်တိုင်များကို ခြစားခြင်း
တက်ခြင်း လုံးဝ မရှိပါဘူး။
ဒါကြောင့် ရှေးလူကြီးများက
တောင်ပိုပေါက်လာလျှင် ဒေရေတောင်

အရပ်၊ အနောက်အရပ်နှင့် အနောက်
တောင်အရပ်က တောင်ပိုများ
မကောင်းဟု ဆိုပါတယ်။ ကျန်အရပ်
က ပေါက်လာလျှင်တော့ ယခု ပြုအပ်
သော ယတြာကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ရ
မှာဖြစ်ကြောင်း အဆိုရှိပါတယ်။

ပေါက်လာသော တောင်ပိုအား
ပိတောက်သား တစ်တောင်ထွာခန့်
လေးပိုင်းကို ပိန့်သား လက်ရိုက်ဖြင့်
မြေတွင်းသို့ တစ်ထွာဝင်အောင် ရိုက်၊
မြေပေါ်မှာ တစ်တောင် ပေါ်နေပါစေ။
ပြီးလျှင် ထိုလေးထောင့်အား ရာမတ်
ကာပါ။ ဝင်ပေါက်တာ။ ထိုဝန်းထဲ သဲ
အပြည့်ခင်းပါ။ ထိုနောက်မှာ အနေ
တတတ် သံသာရုံ ဂါထာတော်ကို
ဥခေါက်ရွတ်ပွားပါ။ နောက် မေတ္တာသုတ်
နှင့် ပရိတ်ကြီး သာသုတ်အား ရွတ်ဖတ်
ပူဇော်ပါ။ ထိုသို့ပြုလုပ်လျှင် ကျီးမန်း
ခင် နံနက် ၄နာရီ အရုဏ်လာချိန် ပြု
လုပ်ရပါမယ်။ ရွှေရည် ငွေရည်လောင်း
ပြီး မေတ္တာပို့ ဆုတောင်းပါ။

ထိုသို့ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်လျှင်
ပေါက်လာသော တောင်ပိုသည် သာမန်
မဟုတ်ဘဲ၊ စေတီတစ်ဆူဖြစ်လာတော့
၏။ ထိုစေတီသည် ဓာတု၊ ဓမ္မ၊ ပရိ
ဘောဂနှင့် ဥဒိဿစေတီထိုက်သဖြင့်
မကောင်းသော နာနာဘာဝ၊ ဝိနာဘာဝ
တို့ မကပ်နိုင်။ သမာဒေဝ နတ်ကောင်း
နတ်မြတ်နှင့် အထက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ
စောင့်ရှောက်သည့် စေတီဖြစ်လာပါ
တယ်။ ထို့ကြောင့် ကောင်းသော
အတိတ်နိမိတ်ကို ဆောင်၍၊ မကောင်း
သော အတိတ်နိမိတ်ကို မဆောင်နိုင်
တော့သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အား ဘေး
ဥပဒ်အန္တရာယ်များကို ဖယ်ရှား
ပပျောက်စေပါတယ်။

ယခု ကျွန်ုပ် တင်ပြခဲ့သော

အကြောင်းအရာများသည် ကိုယ်တွေ့
ဖြစ်ရပ်မှန်များ ဖြစ်ပါတယ်။ တောင်ပို
ပေါက်တိုင်း ကြောက်စရာမလိုပါ။ ဝိုင်းဝန်း
စရာလည်း မရှိပါ။ အရပ်ဒေသအလိုက်
ပေါက်လာလျှင် မြတ်စွာဘုရား၏
အာဏာစက်ဖြစ်သော ပရိတ် ပဋ္ဌာန်း
ဒေသနာတော်များ ရွတ်ပွားပါက ကေန်
ကောင်းကျိုးပေးပါတယ်။

အခြားသော အထက်ပုဂ္ဂိုလ်
မဟုတ်သောသူများအား ကိုးကွယ်မည်
ဆိုပါက ဒုသနိမိတ်ကောက်ယူခြင်း
ကြောင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။
ထို့ကြောင့် မိစ္ဆာများသာ လွှမ်းမိုးနေနိုင်
ပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် အယူမလွဲ နိမိတ်
ကောက် မမှားစေရန် အထူးသတိချုပ်
ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ စေတီအမှတ်ဖြင့်
ကိုးကွယ်၍ ပန်း ဆီမီး ရေချိုး အမွှေး
တိုင်များ ထွန်းညှိပူဇော်ပါ။

ယခုတော့ ကျွန်ုပ်တို့ မြို့က
တောင်ပိုကြီးနဲ့ အိမ်ကို အရောင်း
အဝယ်ပြုလုပ်ပြီးပါပြီ။ ဝယ်သူက
သူသနိမိတ် အောင်အတိတ်၊ အောင်
နိမိတ်ယူထားပြီး မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ ပဋ္ဌာန်း
တရားတော်များ ရွတ်ပွားသရဋ္ဌာယ်
ကြတော့ ကေန် အကျိုးပေးပါတယ်။

ဒါကြောင့်လည်း ဒီလို ဒီလို
တောင်ပိုကြီးနဲ့ အိမ်များ တွေ့ရင်
ရှောင်ဖို့ မလို ဆောင်ဖို့သာ လိုပါတယ်
လို့... ■

* * *
မင်းတိုင်မင်းမြေစုစုစု

အယ်ဒီတာအဖွဲ့ မှုခန်းနှင့် ပြန်ဆိုရေး
တည်းခိုမှု တာဝန်ထမ်းဆောင်သူ (၁၀)ယောက်အထက်
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့
မှန်း - ၇၃၀၅၀၄၇၀

တင်ဖောင်ဖောင်

(ပေါက်တုန်း)

ခေါင်းတစ်လုံးနှင့်
အလောင်းနှစ်ခု

Handwritten signature
2011

ဥ လူခြေတိတ်ချိန် ရွာထဲမှ ခွေးဟောင်သံတို့ကို ကြားနေရသည်။ မကြာလိုက်၊ အိမ်ရှေ့ တာလမ်းပေါ်မှ ခွေးဟောင်သံ စူးစူးထီးထီးကို ကြားလိုက် ရသည်။ ခွေးက သဲသဲမဲမဲ ထိုးဟောင် နေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် စံရွှေ တစ်ယောက် အိပ်ရာထဲမှ ထွက်လာခဲ့ ပြီး အိမ်ရှေ့ ကဲလားတံခါးကို မပွင့် တပွင့် အသာမကြည့်လိုက်သည်။

ဆန်းစ လရိပ်မှန်မှန်အောက်တွင် လူရိပ်လိုလို အရာတစ်ခုကို တွေ့ရ သည်။ ခွေးဟောင်သံကလည်း ကြား နေရခဲ။ အအေးဓာတ်ကဲနေသည့် ညဉ့် လေတစ်ချက်အဝေတွင် ကျောထဲ စိမ့်ခဲနဲ့ဖြစ်သွားပြီး ကြက်သီးမွှေးညင်းတို့ ထသွားသည်။ ထိုအချိန် အိမ်ရှေ့ ကုက္ကိုပင်ကြီး၏ သစ်ရွက်တို့ ယိမ်းနွဲ့ လှုပ်ယမ်းသွားပြီး အပင်အောက်၌ ဆံပင်ဖားလျားချထားသည့် လူရိပ် တစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရသည်။

စံရွှေ ကြောက်စိတ်ကြောင့် ကဲလားတံခါးကို လွှတ်ချလိုက်ပြီး အိပ်ရာထဲ အပြေးဝင်လိုက်သည်။

“ဝုန်း... ဒုန်း... ဒုန်း... ဒုန်း...” အိပ်နေကြသော လူကြီးများ စံရွှေ၏ လှုပ်ရပ်ကြောင့် လန့်နိုးလာကြ သည်။

“ဟဲ့ - စံရွှေ ဘာဖြစ်တာလဲ၊ တာဒုန်းဒုန်းနဲ့”

“ဟို...ဟို...အေးအူလို့ ထ ကြည့်တာ။ အိမ်ရှေ့က ကုက္ကိုပင် အောက်မှာ သရဲ...သရဲ”

“ဟယ်...ဒီကလေး တောက်တီး တောက်တဲ့၊ ဘယ်က သရဲကို တွေ့ရ တာလဲ”

“ဟုတ်တယ် အဘ။ ကုက္ကိုပင် အောက်မှာ ဆံပင်ဖားလျားနဲ့ သရဲမကို ကျွန်တော် တွေတာ။ ပြီးတော့ လူရိပ် လိုလိုတွေ သွားနေတာလည်း တွေ တယ်”

“စိတ်ထင်လို ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ မင်းကလည်း ကြောက်တတ်တာကိုး ကွ”

“တော်ကလဲ၊ ကလေးက သူ တွေ့လိုပြောတာ နေမှာပေါ့။ ဟော... နားထောင်ကြည့် ကိုသန်းစိန်၊ လမ်း လျှောက်သံတွေ”

“ဒီမိန်းမကလည်း တစ်မျိုး။ ရွာထဲ အသုဘအိမ်ရှိတော့ သွားကြ လာကြတာ နေမှာပေါ့”

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ဦးသန်းစိန်က အိမ်ရှေ့ ကဲလားတံခါးကို ဖွင့်ကာ ဟိုကြည့်ဒီကြည့် ကြည့်မိသည်။ ထိုအချိန် ၌ပင် အိမ်ရှေ့ တာလမ်းပေါ်မှ ခွေး နှစ်ကောင် သဲသဲမဲမဲ ထိုးဟောင်သံကို ရုတ်တရက် ကြားလိုက်ရသည်။ ဘာမှ တော့ မတွေ့ရ။ သို့သော်လည်း လမ်း လျှောက်သံလိုလို အသံတို့ကို ကြားရ သည်။ ဦးသန်းစိန်ပင် စဉ်းစားတွေဝေ သွားသည်။

“ကိုသန်းစိန်...မနက်က ရွာထဲ က အသုဘချတဲ့ကိစ္စကို တော် သိပြီး ပြီလား”

“အေးဟ၊ မခင်သန်းရဲ့၊ အဲဒါ ကြောင့်များလား”

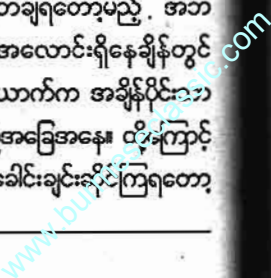
မနက်က အသုဘချသည့်ကိစ္စ ကို ရွာထဲ၌ အိုးလေးတကျော် ပြောဆို နေကြသည်။ ရွာထဲမှ အသက် ၈၆နှစ် ရှိ အဘ မြမောင်တစ်ယောက် လွန်ခဲ့ သော တစ်နေ့က လူကြီးရောဂါဖြင့် ဆုံးပါးသွားခဲ့သည်။ အဘ မြမောင်တို့ လင်မယားက သားသမီး မထွန်းကား ကြ။ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သော

သူတို့လင်မယားနှစ်ယောက်ကို အချိန် ကပင် စောင့်ရှောက်ကျွေးမွေးထား သည်။ အဘ မြမောင်၏ အသုဘထိုး ကိုလည်း အရပ်ကပင် တာဝန်ယူရ သည်။

ထိုရွာက တံခွန်တိုင်ကွင်း၏ အလယ်ရှိ ရွာလေးဖြစ်သည်။ ထိုရွာ ပတ်ပတ်လည်၌ တံခွန်တိုင်၊ ထုံးဘို အလယ်ဝယ်၊ ကံရာ မြကလေး စသော ရွာများက ပတ်လည်ဝိုင်းနေသည်။ ထို ရွာနှင့် မနီးမဝေး၌ သင်္ချိုင်းရှိသည်။ ရွာနီးချုပ်စပ်မှ သေလျှင် ထိုသင်္ချိုင်းသို့ ပို့၍ မြုပ်နှံကြသည်။

ရွာသားအများစုက ဆင်းရဲနွမ်းပါး ကြသည်။ အဘ မြမောင် အသုဘ အတွက် ခေါင်းကိုင် ရွာထဲ၌ ငွေကြေး စုဆောင်းကာ စီစဉ်ရသည်။ ရွာသားများ က ရပ်နေရွာရေးကိစ္စများ၌ တက်တက် ကြွကြွ လုပ်ကိုင်ပေးကြသည်။ သို့သော် လည်း ရွာသားတချို့က ရေးရိုးအယူ အဆတို့ကို ယုံကြည်မှု မရှိကြသဖြင့် လူကြီးများနှင့် သဘောထား ကွဲလွဲမှု တွေ မကြာခဏဖြစ်ကြရသည်။ အဆို ဆုံးက ငွေတစ်ရွတ်လုပ်တတ်ကြသည့် လူလတ်ပိုင်းများပင် ဖြစ်သည်။

အဘ မြမောင်အလောင်း အသုဘမချပီ အရှေ့ည၌ မထင်မှတ် စွာပင် အဘ မြမောင်၏ နေ့၊ အသက် ၈၂နှစ်အရွယ်ရှိပြီဖြစ်သော အဘွား ဒေါ်တုတ် အသည်းအသန်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ရွာသားတို့လည်း စိုးရိမ်နေကြသည်။ နံနက်လင်းလျှင် အဘွား ဒေါ်တုတ်၏ အခြေအနေက ပိုဆိုးလာသည်။ အိမ် ပေါ်မှ အသုဘချရတော့မည့် အဘ မြမောင်၏ အလောင်းရှိနေချိန်တွင် နောက်တစ်ယောက်က အချိန်ပိုင်းဘာ လိုတော့သည့်အခြေအနေ၊ ထိုးကြောင့် ရွာသားများ ခေါင်းချင်းနိပ်ကြရတော့

သည်။

“သာထွန်း... မင်းနဲ့ လူငယ် တချို့ စောစောသွားပြီး သင်္ချိုင်းမှာ ကျင်း သွားတူပေတော့။ မင်းတို့ ပြီးတာနဲ့ ငါတို့အဖွဲ့ အဘ မြမောင်အလောင်းကို ချလာခဲ့မယ်။ စောနိုင်သမျှ စောပြီး အလောင်းမြေချဖို့ လုပ်မှာဖြစ်မယ်”

“အေးလေ၊ ဒါဆိုလည်း ငါတို့ အခု သွားလိုက်မယ်။ ဒါနဲ့ အောင်မင်း ငါတို့က ကျင်းဘယ်နေရာ တူးရမှာလဲ။ တစ်ခုလား။ နှစ်ခုလား။”

ထိုတွင် အနီး၌ ထိုင်နေသော ဦးမောင်ကိုက ပျာပျာသလဲ...။

“ဟယ်... ဒီကောင် သာထွန်း နယ်၊ ဘာတွေပြောမှန်းမသိဘူး။ မင်း တို့ လူငယ်တွေ အဲဒါကြောင့် ခက်တာ။ ဘာအယူအဆမှ မရှိကြဘူး။ မှတ်ထား တစ်ပြိုင်တည်း အလောင်းကျင်းနှစ်ခု မတူးကောင်းဘူး။”

“ဦးလေးတို့ပြောတော့ အဘွား ဒေါ်တုတ်က အခြေအနေမကောင်းဘူး ဆို၊ နောက်မှ သာထွန်း နောက် တစ်ကျင်းသွားတူးပါဆို မတူးနိုင်ဘူး နော်”

“ဒီကောင်လေးနယ်၊ ပြောလေ ကဲလေ။ သွား... သွား။ ကိုယ်လုပ်စရာ ရှိတာ လုပ်ကြ”

ထိုသို့ဖြင့် သာထွန်းတို့အဖွဲ့ ကျင်းတူး၍ မပြီးမီပင် အဘွား ဒေါ်တုတ် တစ်ယောက် ဆုံးပါသွားပြန်သည်။ အိမ် တဲခဲအိမ်ထဲ အလောင်းနှစ်လောင်းပို့ ရွာသားများ အကျပ်တွေ့ကုန်ကြသည်။ ထိုကိစ္စအတွက် ဘယ်လိုဖြေရှင်းရမှန်း ပင် စဉ်းစားမရတော့။ ရှေးရိုးအယူအဆ အရ ရွာတစ်ရွာထဲ၌ ရေမှ သေသူ မြေမချရသေးခင် နောက်တစ်ဦးသေ ဆုံးပါက နောက်သေသူကို အရင်မြေချ ရသည့် ထုံးစံရှိသည်။ ယခု တစ်အိမ်

ထဲ၌ ဖြစ်နေသည်မို့ အကျပ်တွေ့နေကြ ရသည်။

“အစ်ကိုစော... ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ။ နှစ်ယောက်စလုံး ဒီနေ့ မြေချမှ ရမှာ”

“ဒီလိုလုပ် မောင်ကို။ နောက် သေ အရင်ချဆိုတဲ့ စကားအတိုင်း မတုတ်အလောင်းကို ခုမနက်ပဲ ချ လိုက်။ ကိုမြမောင်အလောင်းကို နေ့ခင်း ပိုင်းမှ ချမယ်”

“အဲဒါတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ မမ တုတ်အလောင်းအတွက် ခေါင်းကို ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“အေး၊ မောင်ကိုရေ ငါလည်း မစဉ်းစားတတ်တော့ဘူး။ ခေါင်းတစ်လုံး ရဖို့တောင် မနည်းလုပ်ထားရတာ”

ထိုတွင် အနားရှိ အောင်မင်းတို့ လူငယ်အဖွဲ့က...

“အဘ... အဲဒီအတွက် မပူနဲ့ အဘမြမောင်ကို ခဏထုတ်ပြီး အဲဒီ ခေါင်းနဲ့ အနီး မတုတ်ကို အရင်ချလိုက်

မယ်။ သင်္ချိုင်းရောက်မှ အနီး မတုတ် ကို ထုတ်ပြီး ခေါင်းပြန်ယူလာခဲ့မယ် လေ”

“ဟ...ဟ... ဒီကောင် ခေါက် ကရတွေ ပြောပြန်ပြီ။ မလုပ်ကောင်မီ ဘူးကွာ”

“ဟာ... အဘတို့ကလည်း အဘ မြမောင်အတွက် ခေါင်းတစ်လုံး တောင် မနည်းရှာကြပြီး လုပ်ရတာ။ ခုချိန်မှာ နောက်ထပ် ခေါင်းတစ်လုံး ဘယ်လိုလုပ်ကြမှာလဲ။ ပြီးတော့ သေ ကြတာကလည်း တစ်အိမ်ထဲမှာ ဖြစ် ကြတာလေ။ ဒီအိမ်မှာလည်း ခိုက်စရာ လူ နောက်ထပ် မရှိတော့ပါဘူး အဘ ရာ”

လူကြီးတွေ စဉ်းစားသွားကြ သည်။ အခြေအနေက နောက်ထပ် ခေါင်းတစ်လုံးလုပ်ဖို့က အတော်ပင် ခက်ခဲနေပြီ။ နောက်ဆုံး၌ လူငယ်တွေ ပြောသလိုပင် လက်ခဲလိုက်ကြရသည်။ အဘွား ဒေါ်တုတ်အလောင်းကို သင်္ချိုင်း ပို့ပြီးနောက် ခေါင်းကြီးကို ရွာထဲသို့ ပြန်ထမ်းလာကြသည်။ ထိုနောက်မှ အဘ မြမောင်အလောင်းကို ခေါင်းထဲ ထည့်ကာ သင်္ချိုင်းသို့ ပို့ရသည်။

ထိုအကြောင်းကို သိသွားကြ သည့် ရွာသားတချို့က ထိုသို့ပြုလုပ် သည်ကို မကြိုက်ကြ။ တစ်ယောက် စကား တစ်ယောက်နားဖြင့် ရွာထဲ၌ ဟိုးလေးတကျော်ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ ရွာ“နာ”မည်၊ ရွာ“ခိုက်”မည်ကို ဝိုခိုက် နေကြသည်။

ဦးသန်စိန်သည်လည်း မနက်က အသုဘချသည့်ကိစ္စအတွက် စိတ်လှူ ဘဝင်မကျဖြစ်သွားခဲ့သည်။ ယခု သူ မြင်တွေ့နေရသည့် အရာတို့နှင့် ဆက်စပ်နေလေသလားဟု သံသယ ဖြစ်နေသည်။ ငယ်စဉ်က လူကြီးသူမ

တို့ ဆုံးမခဲ့ကြဖူးသည်။ သင်္ချိုင်းမှ မည်သည့် ပစ္စည်းကိုမှ ရွာထဲရပ်ထဲသို့ ပြန်ယူမလာကောင်းပေ။ ယခုတော့ ရှေးထုံးပယ်ကာ လုပ်ကြသည့်အတွက် ဘာတွေ ဖြစ်လာလိမ့်မလဲဟု တွေးနေမိတော့သည်။

အဘ မြမောင်နှင့် အဘွားဒေါ်တုတ်တို့ အသုဘ ရက်လည်ပြီး နှစ်ရက်ခန့်အကြာ ကလေးတစ်ဦး အဖျားကြီးကာ ဆုံးပါသွားသည်။ ထိုအတွက် ရွာသားအချို့၏ မကျေနပ်သံတို့ကို ကြားရသည်။

“အဲဒါကြောင့်ပြောတာ၊ ရွာထဲရပ်ထဲ မလုပ်ကောင်းတာတွေ လုပ်တော့ အခု မဖြစ်သင့်တာတွေ ဖြစ်လာပြီ။ အသုဘနှစ်ခုကို ခေါင်းတစ်လုံး တည်းနဲ့ ချတာကိုက မလုပ်ကောင်းတဲ့ ကိစ္စ။ သင်္ချိုင်းကနေ ရွာထဲကို ခေါင်းကြီးထမ်းပြီး ပြန်ယူလာတယ်လို့ ကြားကတည်းက တစ်ခုခုဖြစ်တော့မယ်လို့ ထင်သား။”

ရွာသားများလည်း သံသယစိတ်တို့ဖြင့် ကြောက်လန့်နေကြသည်။ တချို့ကလည်း နာနာဘာဝတို့ကို ကြုံကြုံတွေ့ကြုံရသည်ဟု ဆိုသည်။ နာနာဘာဝတို့ ရွာထဲသို့ ဝင်ရောက်နေကြသည်မှာ ရွာသားတို့ ပြုလုပ်ခဲ့သည့် အမှားအယွင်းကြောင့်ဟု ယုံကြည်နေကြသည်။ ရှေးလူကြီးတို့၏ ဆိုစကားအရ “အညှီရှိရာ ယင်အုံ” ဆိုသလို မကောင်းဆိုးဝါးတွေ ရှိလျှင် မကောင်းသောအဖြစ်တို့ ဖြစ်လာကြမည်ကို ဖိုးရိမ်နေကြသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် လွန်ခဲ့သော တစ်လခန့်က လေဖြတ်၍ အိပ်ရာထဲလဲနေသော “မတင်ဝ” ဆိုသူ အမျိုးသမီး ကောက်ကာင်ကာဆိုသလို အသည်း

အသန်ဖြစ်လာသည်။ ရွာသားများလည်း ပို၍ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့လာကြသည်။ ယခုလို ရွာသားများ တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ဖြစ်လာကြသည့်အပေါ် အားလုံးက ပြုလုပ်မိခဲ့သည့် အမှားအယွင်းကြောင့်ဟု စွပ်စွဲကြသည်။

ရွာထဲ ညအချိန် လမ်းလျှောက်သူ မရှိသလောက်ပင် တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ အားလုံး၏ ရင်ထဲ၌ စိတ်တထင့်ထင့်နှင့် နေ့ရက်တို့ကို ကျော်ဖြတ်နေကြရသည်။ တချို့လည်း ပြောင်းရွှေ့ရန်ပင် စဉ်းစားနေကြသည်။ ညငှက်တို့၏ တဂီးဂီးအော်သံတို့ကလည်း ညတိုင်းလိုလို ကြားကြရသည်။ မြန်မာလူမျိုးတို့၏ အယူအဆအားဖြင့် ညငှက်တို့အော်ဟစ်ကြခြင်းမှာ ညအချိန် မကောင်းဆိုးဝါးတို့ကို မြင်တွေ့ရသောကြောင့်ဟု အယူရှိသည်။ စိတ်အားငယ်နေကြသော ရွာသားတို့ ညငှက်၏ အသံများကြောင့် စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ကြရသည်။

ထိုအခြေအနေတွင် ရွာထဲရှိ လူကြီးပိုင်းများလည်း မနေသာတော့ပြီ မို့ ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်နှင့် တိုင်ပင်ကာ ရွာထဲ၌ ပရိတ်၊ ကမ္မဝါစာများ ရွတ်ဖတ်ရန် စီစဉ်ကြသည်။ ထိုနေ့၌ ဘုန်းကြီးဒီးပီး ပင့်ဖိတ်ဆွမ်းကပ်ကာ ညနေပိုင်းတွင် ရွာထိပ်မှစ၍ ပရိတ်၊ ကမ္မဝါစာတို့ကို တစ်နေရာပြီး တစ်နေရာ ရွှေ့ပြောင်းရွတ်ဖတ်လာခဲ့ကြသည်။ ပရိတ်ရွတ်ဖတ်ခြင်းဖြင့် နာနာဘာဝတို့အား မေတ္တာပို့ကြပြီး ကမ္မဝါစာရွတ်ဖတ်၍ နတ်မင်းလေးပါး၏ အကူအညီဖြင့် နာနာဘာဝတို့အား ရွာတွင်းမှ နင်ထုတ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ရွာထိပ်မှစ၍ အစဉ်အတိုင်းရွတ်ဖတ်လာခဲ့ရာ ရွာအဆုံးသို့ ရောက်ခါနီးတွင် နာနာဘာဝက တရားနာလိုက်လာ

သည် ရွာသားတစ်ဦးကို ပူးကပ်၍ ခြေလာသည်။

“ကျွန်တော်တို့ကို ရွာတွင်းထွက်ဖို့ ရွာစောင့်နတ်က နင်ထုတ်ပေးပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့ ဒီက ထွက်ခွာစားစရာ၊ နေစရာ မရှိပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ကို နေဖို့ နေရာသတ်မှတ်ပေးထိုအခါ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးက—

“မင်းတို့ ဒီရွာထဲကို ဝင်နိုင်အောင် ဘယ်သူက ခွင့်ပြုခဲ့တာထင်သလဲ။ ထွက်နိုင်ဖို့အကြောင်းက ရွာသားတွေ သင်္ချိုင်းက ခေါင်းကြီးကို ရွာထဲထမ်းဝင်သွားကတည်းက တပည့်ထော်တို့ ရွာထဲ ဝင်နိုင်သွားတာပါ”

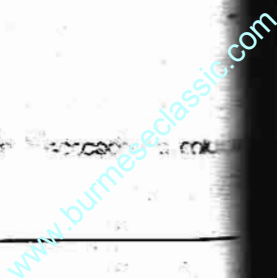
“အေး... အေး၊ ရွာသူရွာသားတွေကလည်း မင်းတို့ကို အလိုမရှိကြဘူး။ မင်းတို့လည်း ဟိုအရင် ကိုယ်နေရာဟောင်းကို ပြန်ပြီး သင့်တော်ရာမှာ နေကြ။ ကဲ... ကဲ သွားကြ သွားကြ”

ရွာသားများလည်း ကြုံတွေ့ခဲ့သည့် အဖြစ်အပျက်အပေါ် သင်ခန်းစာယူခဲ့ကြသည်။ ရှေးထုံးတို့တွင် မပယ်အပ်သည်ကို မပယ်မိကြရန်၊ တားမြစ်ထားသည့် မလုပ်ကောင်းသော အမှုတို့ကို မလုပ်မိစေဖို့ နားလည် သဘောပေါက်ခဲ့ကြပေသည်။

ထိုနောက်ပိုင်း ထိုရွာကလေးသည် နဂိုအတိုင်း စိတ်အေးချမ်းသာစွာ နေထိုင်နိုင်ကြပေတော့သည်။

* * *

တင်မောင်မောင်(ခေါင်တုန်)

တိုင်းရင်းဆေးဖက်ဝင် အလိုကျပင်

ဆရာ ဦးထွန်းမြင့် (အာယုဗေဒ)

မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေးဝါးများ ဖော်စပ်အသုံးပြုရာတွင် အလိုကျပင်ကို ပရဆေးကုန်ကြမ်းတစ်ရပ်အဖြစ် ထည့်သွင်း ဖော်စပ်ကြပါသည်။ အလိုကျပင်သည် ရိုးရိုးကျပင်ကဲ့သို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။ သို့အလိုကျပင်သည် ဆီးနှင့် ပတ်သက်သော ရောဂါများနှင့် ဆေးဝါးများကို ဖော်စပ်ရာတွင် အဓိက ကဏ္ဍမှ ပါဝင်ပါသည်။ တိုင်းရင်းဆေးဖက်ဝင် အာနိသင်များ အနေနှင့် အကျဉ်းမျှကို ဖော်ပြရမည်ဆိုပါက နှုတ်ကို မြိန်စေပါသည်။ သုက်ကို ပွားစေနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းမီးကို တောက်စေနိုင်ပါသည်။

အလိုကျပြုတ်ဆေးရည်

အလိုကျပြုတ် ပြုတ်ဆေးဖော်စပ်နည်းအရ စနစ်တကျ ဖော်စပ်၍ ဆေးချိန်ပမာဏအတိုင်း သောက်ပေးခြင်းဖြင့် ဆီးနှင့် ပတ်သက်သော ရောဂါများ ဆီးလမ်းကြောင်းများကို သန့်စင်ပေးနိုင်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် ဆီးပူညောင်းကျရောဂါ တွင် အကျိုးပြု အာနိသင်များကို ရစေနိုင်ပါသည်။

မီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါ ကုသနည်း

အလိုကျပြုတ်ဆေးရည်ကို အထက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ဆေးရည်အဖြစ် ရရှိပါက ထိုဆေးရည်ထဲသို့ ကြောပုပ်အမှုန့် အနည်းငယ်ကို ရောစပ်၍ ဆေးအညွှန်းအတိုင်း သောက်ပေး ပါက အမျိုးသမီးများတွင် ဖြစ်တတ်သော မီးယပ်ဖြူဆင်း ရောဂါ ရိဖြူ ရိနီဆင်းခြင်းတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင် ပါသည်။

အထွေထွေရောဂါကုဆေးတစ်လက်

အလိုကျပင်ကို အခြေခံလျက် ဆေးဝါးတစ်လက်ကို ဖော်စပ်၍ မိသားစုကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်ရာတွင် အိမ်တွင်း ဘုံး ဆေးအဖြစ် အိမ်တိုင်းတွင် ဖော်စပ်ထားသင့်ပါသည်။ အဆိုပါ ဆေးဝါးကို ဖော်စပ်ရာတွင် အောက်ဖော်ပြပါ ပရ ဆေးများ ပါဝင်ပါသည်။ ပရဆေးဝါးများကို ဖော်စပ်ရာတွင် စစ်မှန်သော ကုန်ကြမ်းများကို အသုံးပြုခြင်းဖြင့်သာလျှင် ထိရောက်စွာ ကုသနိုင်သော ဆေးဝါးအဖြစ် ရရှိစေနိုင်ပါသည်။ ပါဝင်သော ပရဆေးကုန်ကြမ်းတို့မှ အလိုကျတစ်ဆယ်ကျပ် သား၊ ကြောပုပ် ငါးကျပ်သား၊ သိန္ဓောဆား နှစ်ကျပ်သား၊ ဆင်နာမောင်းရွက်ခြောက်မှုန့် ငါးကျပ်သား၊ လိပ်ကျောက်ဆူး မှုန့် တစ်ကျပ်သားတို့ကို သမအောင် ရောစပ်၍ လေလုံ

သော ပုလင်းနှင့် ထည့်ထားပါ။ လူကြီးတစ်ခွက်စာပမာဏ မှာ လက်ဖက်ရည်ခွက်တစ်ခွက်ကို တစ်ကြိမ်တိုက်ကျွေးပေး ရပါသည်။ ဆေးကို တစ်နေ့ နှစ်ကြိမ်တိုက်ကျွေးရပါသည်။ နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညအိပ်ရာဝင်ချိန် တစ်ကြိမ်တိုက်ပေးပါ။

အထက်ပါ ဆေးဝါးကို အသုံးပြုခြင်းအားဖြင့် ပျောက် ကင်းစေနိုင်သော ရောဂါများမှာ ဆီးပူညောင်းကျရောဂါ၊ ဆီး ထဲတွင် ရိဖြူ ရိနီရောဂါ၊ ဆီးအိမ်ကျသော ရောဂါ၊ ဆီးအိမ် ကိုက်ခဲသော ရောဂါ၊ ဆီးဝါခြင်း၊ ဆီးနီခြင်း၊ ဆီးကျန်ခြင်း၊ ဆီးအောင်ခြင်း၊ ဆီးကျောက်တည်ခြင်း၊ အင်အားကုန်ခန်း သော ရောဂါ၊ ဟောပန်းသော ရောဂါ၊ မစားချင် မသောက်ချင် ဖြစ်သော ခံတွင်းပျက်ရောဂါ၊ ခူလာသွေးဝမ်းရောဂါ၊ မီးယပ် သွေးဝမ်းရောဂါတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေကာ စား ကောင်း အိပ်ပျော်၍ ကျန်းမာဝပြိုး အလှတိုးစေပါသည်။

အလိုကျရွက်ဆေးလက်ဖက်ခြောက်

လတ်ဆတ်သော အလိုကျရွက်များကို အခြောက် လှန်းပြီးသား တစ်ဆနှင့် လက်ဖက်ခြောက်တစ်ဆတို့ကို ရောစပ်ပြီး ပုလင်းနှင့် ထည့်ထားပါ။ လက်ဖက်ရည်ပန်းကန် တစ်ခွက်စာ ရေခွေးဆူထူထဲတွင် အထက်ပါ ဆေးလက်ဖက် ခြောက်တစ်ခွက်ကို ထည့်ပြီး နှပ်ထားပါ။ အဆိုပါ လက်ဖက် ရည်ကို သောက်ပေးခြင်းဖြင့် ခွေးတို့ကို ကောင်းစွာ ထွက်ရှိ စေပါသည်။ ထမင်းကို မြိန်စေပါသည်။ အမျိုးသားများတွင် လိင်သန္ဓေလျော့ပါးခြင်းကို တိုးတက်ကောင်းမွန်စေကာ ကာမ သန္ဓေများကို မြှင့်တက်စေပါသည်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်း မခဲဆိုသကဲ့သို့ ဝမ်း၊ လေ၊ ဆီးကို မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာ ဝပြိုးစေပါသည်။ ပါးစပ်အတွင်းမှ သွေးအန်ခြင်း၊ ဆီးလမ်း ကြောင်း၊ မီးယပ်သွေးလွန်ခြင်း၊ လိပ်ခေါင်းသွေးကျခြင်းတို့ကို လည်း ကုသနိုင်သော ဆေးနည်းဖြစ်ပါသည်။ အထိုင်မှာသော အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းနည်းဖြင့် စီးပွားရှာသူများ သောင်ညာ ခြင်း၊ ကိုက်ခဲခြင်းတို့ကိုလည်း ကာကွယ်ကုသပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။ လူကိုလည်း ရှင်လန်းတက်ကြွမှုကို ရရှိစေ နိုင်ပါသည်။

***

ဆရာဦးထွန်းမြင့်(အာယုဗေဒ)

ငှက်ဖျားအတွက် ဆေးနည်းတစ်လက်

ရောမြေ ကျော်ဝေ

စာရေးသူ ဝန်ထမ်းဘဝတုန်းက MCA - 18 ဖြင့် ရှေးပြေး ဦးဆောင်ပြီး သွားကြပါသည်။ ထိုအချိန်က နယ်မြေ ဒေသအလိုက် စစ်မှုထမ်းများနှင့်အတူ ပူးတွဲ၍ တာဝန်ထမ်းဆောင်သွားရခြင်းပါ။ MCA - 18 သံလမ်းပြေး အထူးကားရထားလေးတွင် စက်မောင်း ဒရိုင်ဘာ ဦးစောဘရွှေနှင့် စင်ပြင်ဆရာ ဦးတင်ရွှေ အကူ ဦးသိန်းရွှေတို့လည်း ပါကြပါသည်။ ထူးကြီးဘူတာသို့ ရောက်သောအခါ စစ်တပ်အဖွဲ့မှ ဆင်းပြီး ရိုးမဘက်သို့ ထွက်ခွာသွားသဖြင့် MCA - 18 သံလမ်းပြေး ကားသည် ထူးကြီးတွင် နားနေရပါသည်။ လေးရက်မြောက်သောနေ့တွင် တောင်ပေါ်မှ တောဝက်မီးမြှိုက်သားဖြင့် ထမင်းစားကြပါသည်။ ငှက်ဖျားအခံရှိသော ဦးသိန်းရွှေသည် ထိုည ဂနာရီတွင် အဖျားတက်ပါသည်။ ရွာခံ မိတ်ဆွေ ဦးတင်ဟန်မှ ယူလာသော အဖျားဖြတ်ဆေးဖြင့် ဦးသိန်းရွှေ သက်သာသွားပါသည်။ ဆေးနည်းမှာ အင်မတန်မှ လွယ်ကူပါသည်။

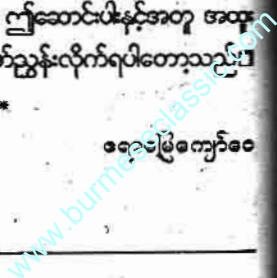
ကြက်တီန့်ညင်ဥနှင့် ငရုတ်ကောင်းကို ချိန်ခွင်တွင် ဆတူချိန်ပြီး ငရုတ်ကောင်းကို ကျက်အောင် လှော်ပါ။ ငရုတ်ကောင်းကျက်ပြီးသားကို အမှုန့်ဖြစ်အောင် ထောင်းပြီး ကြက်တီန့်ညင်ဥ ထိပ်ဖောက်ပြီးသားထဲသို့ ထည့်၍ စတီးဇွန်း

သေးဖြင့် သမအောင် မွှေပေးပြီး အဖျားတက်သူကို တိုက်ပေးခြင်းဖြင့် နောက်နေ့ အဖျားပြန်မလာတော့ပါ။ ကြက်တီန့်ညင်ဥကို လွယ်ကူစွာ မရရှိခဲ့သည်ရှိသော် သားဖောက်ရန် ဝမ်းကျင်းထဲမှ မြန်မာကြက်ဥစစ်စစ်ဖြင့်လည်း အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

ဦးတင်ဟန်၏ ဆေးနည်းဖြင့် သက်သာပျောက်ကင်းသွားသော ဦးသိန်းရွှေသည် ငှက်ဖျားပြန်လာမည်ကို ကြောက်သဖြင့် တာဝန်ဖြင့် ခရီးသွားတိုင်း ငရုတ်ကောင်းမှုန့်ပုလင်းတစ်လုံးနှင့် ကြက်ဥသုံးလုံးကို အမြဲဆောင်၍ သွားသဖြင့် နောက်ထပ် ငှက်ဖျားက ဦးသိန်းရွှေထံသို့ ပြန်မလာခဲ့တော့ပေ။ တစ်ချိန်က MCA - 18 ဖြင့် စာရေးသူနှင့် ဦးပိုင်ကြီးတို့သည် ခရီးတစ်ခုတွင် အတူသွားရင်း ငှက်ဖျား၏ ဆိုးမိပုံနှင့် ရောဂါပျောက်ကင်းပုံကို ဦးသိန်းရွှေမှ ပြောပြပါသဖြင့် သတိတရဖြင့် ဆေးနည်းပေးသူ ဦးတင်ဟန်နှင့် ရောဂါပျောက်ကင်းသူ ဦးသိန်းရွှေတို့ကိုလည်း ဤဆောင်းပါးနှင့်အတူ အထူးကျေးဇူးတင်စွာဖြင့် တင်ပြ ဖော်ညွှန်းလိုက်ရပါတော့သည်။

***

© ရခေမမြေကျော်စေ

(၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ)

၁၂-ရာသီခွင်နှင့် ဆင့်ကဲတရား

တက္ကသိုလ် စီမံနိုင်

မိဿရာသီ

ARIES

(မတ်လ (၂၅) ရက်မှ ဧပြီလ (၂၀) ရက်အတွင်း)

အခြေအနေများက တစ်မျိုးပြောင်းဖို့ ဖန်လာပြီ။ အခက်အခဲများ ရှိနေသော်လည်း စိတ်ဓာတ်ကျရန် မလိုပေ။ သင့်လုပ်ငန်းကို အစမှအဆုံး ပြန်လည်သုံးသပ်ဖို့ လိုအပ်လာပါပြီ။ အကြံကောင်းတစ်ခုက သင့်ကို တိုးတက်ရေးလမ်းကြောင်းပေါ်သို့ တွန်းပို့ပေးနိုင်သောလုပ်ငန်းပင်ဖြစ်သည်။ တိုးတက်မှု နှေးကွေးနေသော်လည်း လုပ်ငန်း၏ပုံစံအခင်းအကျင်း ပိုမိုဆန်းသစ်လှပအောင် ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် စီးပွားတက်အံ့။ ဝင်ငွေကောင်းရအံ့။ လာဘ်လာဘာ အထူးဝင်မည်။ ရပ်ဝေး နိုင်ငံရပ်ခြားနှင့် ဆက်သွယ်လုပ်ကိုင်ရမည်။ ကျန်းမာရေးအတွက် ရေဝဝ မကြာခဏသောက်ပေးပါ။ အချစ်ရေးကိစ္စ ဆုံးဖြတ်ချက်မစောသင့်ပါ။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - သောကြာ၊ စနေ။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၂)အစ (၈)အဆုံး (၅)အစ (၀)အဆုံး။
- ယတြာ - မွေးနေ့မှာ တန်ခိုးကြီးသော ဘုရားတစ်ဆူသို့သွားပြီး ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ကပ်လျှက်က ပစ္စည်းဒေသနာ တော်မြတ်ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

ပြီဿရာသီ

TAURUS

(ဧပြီလ (၂၅) ရက်မှ မေလ (၂၀) ရက်အတွင်း)

ဘဝ၏ အောင်ပန်းဆွတ်ခူးမည့် ကာလ။ အတိတ်က မအောင်မြင်ခဲ့သော ကိစ္စရပ်များ ထူးထူးခြားခြား အောင်မြင်မည်။ သို့သော် အရာရာမှာ တိကျပြတ်သား မှန်ကန်လွန်းခြင်းကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် လိုက်လျောညီထွေ မရှိနိုင်ပေ။ ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန်စေရန် ကုသိုလ်နှင့် အကုသိုလ် ခွဲခြားကြည့်ပါ။ လတ်တလောမှာ တစ်နေရာတည်းမှာ ကြာကြာမနေလိုတတ်ပါ။ မကြာခဏ ရပ်ဝေးဒေသသို့ သွားရောက်ချင်စိတ်ပေါ်မည်။ ချစ်သူအတွက် ဂုဏ်တယူယူဖြစ်ဖွယ် ကြံမည်။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၃)အစ (၆)အဆုံး (၉)အစ (၀)အဆုံး။
- ယတြာ - နံနက်တိုင်း မေတ္တသုတ် ရွတ်ဖတ်ကာ သတ္တဝါအပေါင်းအပေါ် မေတ္တာဖြန့်ကျက်ထားပါ။

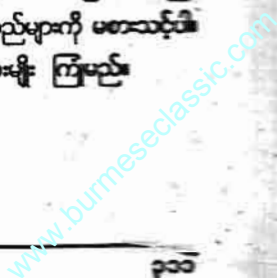
ဗေထုန်ရာသီ

GEMINI

(မေလ (၂၅) ရက်မှ ဇွန်လ (၂၀) ရက်အတွင်း)

အခင်းအကျင်းသစ်များဖြင့် ဘဝခရီးလျှောက်လှမ်းနေမည့် ကာလ။ ဘဝ၏ အဆင့်မြင့် ဝင်ခွင့်စာမေ့ များကို ဖြေဆိုနေရပေလိမ့်မည်။ အောင်မြင်မှု ပျိုးခင်းထဲမှာ အောင်မြင်မှုအသီးအပွင့် ဖူးဖွင့်လာရန် စောင့်မျှော်နေရပေလိမ့်မည်။ အရောင်းအဝယ်ကိစ္စရပ်များ အချိန်ဆိုင်းငံ့ပြီးမှ အောင်မြင်လိမ့်မည်။ ကျန်းမာရေးအတွက် ဘဲသား၊ ဝက်သား တညင်သီး၊ ခူးရင်သီး၊ ခံပေါက် စသည်များကို မစားသင့်ပါ။ ကျန်းမာချမ်းသာမှုကြံမည်။ နေနှင့် လသဖွယ် တင့်တယ်သည့် ချစ်သူလေးမျိုး ကြံမည်။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၁)အစ (၄)အဆုံး (၇)အစ (၂)အဆုံး။
- ယတြာ - မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများကို ကြာဆံကြော့ကျွေးကာ ချီးမြှင့်ပါ။

ကရကင်္ဂရာသီ

CANCER

(ဇွန်လ (၂၁) ရက်မှ ဇူလိုင်လ (၂၁) ရက်အတွင်း)

စင်းလုံးချော ကံမကောင်းနိုင်သော်လည်း ဘဝ၏ စင်မြင့်ထက်ကိုတော့ တက်လှမ်းခွင့်ရပေလိမ့်မည်။ ပြိုင်ဘက်နှင့် စီးချင်းထိုးနေရပေလိမ့်မည်။ ပြိုင်ဘက်များက သင့်လှုပ်ရှားမှုကို ကွက်ကျော်မြင်နေလိမ့်မည်။ ယုံကြည်ချက်အပြည့်ဖြင့် ချိန်ချိန်ဆဆ လုပ်ဆောင်သွားလျှင် အဆင်ပြေသွားပေလိမ့်မည်။ ဘဝအတွေ့အကြုံများသည် အကောင်းဆုံး ဆရာဖြစ်သောကြောင့် အတွေ့အကြုံများမှ သင်ခန်းယူသွားသင့်၏။ ကျန်းမာရေးကောင်းသည်ထက် ကောင်းစေရန် ဘုရားဖူးထွက်ပါ။ အချစ်ကြောင့် အံ့ဩဝမ်းသာစရာများ ကြုံရတတ်၏။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - တနင်္လာ၊ စနေ။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၃)အစ (၉)အဆုံး၊ (၄)အစ (၁)အဆုံး။
- ယတြာ - အိမ်ရှိ ဘုရားမှာ သီလခံယူပြီး နှင်းဆီပွင့် (၁၀)ပွင့်၊ အောင်သပြေနှင့် မုန့်လုံးရေပေါ် ကပ်လျှော်။

သိဟ်ရာသီ

LEO

(ဇူလိုင်လ (၂၂) ရက်မှ ဩဂုတ်လ (၂၁) ရက်အတွင်း)

ရေငတ်တုန်း ရေတွင်းထဲကျမည့် ကာလမျိုးပင်ဖြစ်သည်။ သင့်စီးပွားရေးက အချိန်မရွေး အကောင်ဘက်ကိုရော၊ အဆိုးဘက်ကိုရော ပြောင်းလဲသွားနိုင်သော အခြေအနေဖြစ်သည်။ ဝှံ့ရှိရှိ စိတ်ရှည်ရှည် ဆောင်ရွက်လျှင် စီးပွားရေးက ထောင်တက်သွားပေလိမ့်မည်။ စီးပွားအတက်အကျသည် သင့်ပေါ်မှာ များစွာမူတည်နေသည်။ မိသားစုအရေးမှာ လိုအင်ဆန္ဒပြည့်ဝမည်။ သင့်ကျန်းမာရေးမဆိုးလှပါ။ ဆွေမျိုးအကြီးအကဲ ကျန်းမာရေးညံ့မည်။ အချစ်ရေးကိစ္စ ပြန်စဉ်းစားရကိန်းကြီးမည်။ အလေးအနက်ထား ချစ်ရသူကို မတွေ့နိုင်ပါ။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၄)အစ (၁)အဆုံး၊ (၂)အစ (၈)အဆုံး။
- ယတြာ - သီလရှင်များကို ဆန်၊ ဆီ၊ ဆေးနှင့် ငွေကြေးလောင်းလှူပြီး လိုရာဆု တောင်းပါ။

ကန်ရာသီ

VIRGO

(ဩဂုတ်လ (၂၂) ရက်မှ စက်တင်ဘာလ (၂၂) ရက်အတွင်း)

စိတ်စွမ်းအား ပြည့်ဝနေပေလိမ့်မည်။ စီးပွားရေး လူမှုရေးအသိုင်းအဝန်း ကျယ်ပြန့်မည်။ ကိစ္စရဆန်သည် အထူးအဆန်းကိစ္စရပ်များကို စိတ်ဝင်စားနေပေလိမ့်မည်။ ရုတ်တရက် ပေါ်လာသောခရီးက ငွေကြေးအမြတ်အစွန်းမရနိုင်သော်လည်း ဒေသန္တရ ဗဟုသုတတော့ ရရှိပေလိမ့်မည်။ ရုပ်၏ အာဟာရက အစာဖြစ်သကဲ့သို့ စိတ်၏ အစာက သမာဓိတရားပင် ဖြစ်သည်။ မိမိ၏ စိတ်စွမ်းအား မြင့်မားသည်ထက် မြင့်မားစေရန် ဘာသာရေးအဓိဋ္ဌာန်တစ်ခုပြုကြည့်လိုက်ပါ။ ကျန်းမာရေးအတွက် အာရုံမများပါနှင့်။ အချစ်မှာ မျက်စိမရှိဆိုပြီး ထင်ရာမစိုင်းသင့်ပေ။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၀)အစ (၈)အဆုံး၊ (၇)အစ (၀)အဆုံး။
- ယတြာ - မွေးနေ့တွင် သီလခံယူပြီး သမ္မုဒ္ဓေဂါထာတော်မြတ်ကို သက်စေ့ ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ပါ။

(စက်တင်ဘာလ (၂၃) ရက်မှ အောက်တိုဘာလ (၂၂) ရက်အတွင်း)

လေထဲမှာ တိုက်အိမ်ဆောက်နေပိမည် ကာလ။ စိတ်ကူးအတွေးက မြင့်မားလွန်းနေပြီး ထက်ရီ အနေအထားနှင့် အလှမ်းကွာလွန်းနေပေလိမ့်မည်။ အိပ်မက်ဆန္ဒ ထပ်တူကျစေရန် မေတ္တာတရားကို လက်ကိုင်ထားပါ။ မေတ္တာစစ်မှန်လျှင် စစ်မှန်သလောက် သင့်ရဲ့ စိတ်ကူးအိပ်မက်များကို အကောင်အထည်ဖော်ပေးမည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ ဟောတစ်ယောက်၊ ဟောတစ်ယောက် ကြုံဆုံလာရပေလိမ့်မည်။ ကျန်းမာရေးအတွက် ဖန်ခွက်နှင့် ရေသောက်ပေးပါ။ အမှုလွန်သည့် ချစ်သူအတွက် အပျောက်မခံနိုင် ဖြစ်နေမည်။

ထီထိုးသင့်သောနေ့ - တနင်္ဂနွေ အင်္ဂါ။
ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၉)အစ (၉)အဆုံး၊ (၉)အစ (၆)အဆုံး။
ယတြာ - မိမိပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ကလေးများကို သာကူတိုက်ကျွေးကာ ဒါနပြုပါ။

(အောက်တိုဘာလ (၂၃) ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ (၂၂) ရက်အတွင်း)

တိုးတက်ကြီးပွားမှုဖြစ်စေမည့် အထောက်အပံ့ကောင်းများကို ရရှိမည် ကာလ။ သင့်အဖို့ ဆန်းဆန်း ပြားပြားကိစ္စရပ်များနှင့် ကြုံရပေလိမ့်မည်။ သင်၏ အောင်မြင်မှု စွမ်းပကားကို မနာလိုသူအချို့ ရှိနေတတ်သည်။ မုန်းလျှင် အပြစ်၊ ချစ်လျှင် အကျိုးဖြစ်သောကြောင့် မနာလိုသူများကို မေတ္တာမပျက်ဘဲ ဆက်ဆံသွားလျှင် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မှု ကြုံရပေလိမ့်မည်။ ကျန်းမာချမ်းသာစေရန် သည်းခံပါ။ စိတ်ရှည်ရှည်၊ စိတ်အေးအေးထား လုပ်ကိုင်ပြောဆိုပါ။ အချစ်ကံ သင့်၏။ အချစ်ရေး အဆင်ပြေစေရန် ဘေးဘီဝကားကို ချင့်ယံပါ။

ထီထိုးသင့်သောနေ့ - တနင်္လာ၊ သောကြာ။
ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၉)အစ (၆)အဆုံး၊ (၁)အစ (၂)အဆုံး။
ယတြာ - မိမိအိမ်ရှိ ဘုရားစင်ကို သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်ပါ။ သံဃာတော်များကို စတုမဂ္ဂ လောင်းလှူပါ။

(နိုဝင်ဘာလ (၂၃) ရက်မှ ဒီဇင်ဘာလ (၂၀) ရက်အတွင်း)

ရည်မှန်းချက်တို့ အောင်မြင်စေရန် အကြောင်းဖန်လာပေလိမ့်မည်။ ကံတရားက သင့်ဘက်မှာ အပြည့်အဝရပ်တည်နေသည်။ အရာရာကို ချင့်ချိန် တွက်ဆလွန်းသောကြောင့် လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ရန် တွန်းဆိုင်းနေပေလိမ့်မည်။ ကြောက်လှောင် လွှဲ၊ ရဲလှောင် မင်းဖြစ်ခြင်းကြောင့် လုပ်ငန်းကို တိုးချဲ့ဖြစ်အောင် တိုးချဲ့လိုက်ပါ။ ဂုဏ်သိက္ခာတက်ပြီး ဝင်ငွေတိုးမှု ကြုံပါလိမ့်မည်။ မှန်ကန်ပြီး အကျိုးရှိသော စကားကို ပြောပါ။ ကျန်းမာရေး ပို၍ပို၍ကောင်းမွန်စေရန် အဆီလျှော့စားပါ။ လေ့ကျင့်ခန်းအနည်းငယ် ပြုလုပ်ကြည့်ပါ။ အချစ်ရေးသင့်သည်။ စိတ်တူကိုယ်တူ နားလည်မှု ပြည့်ဝသူနှင့် စေ့စပ်လက်ထပ်မှု ကြုံမည်။

ထီထိုးသင့်သောနေ့ - တနင်္ဂနွေ၊ သောကြာ။
ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၅)အစ (၀)အဆုံး၊ (၅)အစ (၇)အဆုံး။
ယတြာ - သံဃာတော်မြတ်ကို သင်္ကန်း (သို့မဟုတ်) ယပ်လှူဒါန်း ကုသိုလ်ပြုပါ။

www.burmeseclassic.com

မကာရရာသီ

CAPRICORN

(ဒီဇင်ဘာလ (၂၁) ရက်မှ ဇန်နဝါရီလ (၁၉) ရက်အတွင်း)

အောင်မြင်မှုက လိုက်လေ ဝေးလေ ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။ ဘဝလမ်းကြောင်း လွဲမှားနေပေလိမ့်မည် အတွေးအခေါ် ချော်ထွက်နေတတ်သည်။ ဘဝပန်းတိုင်ကို ကျောခိုင်းကာ လျှောက်လှမ်းနေမိခြင်းကြောင့် အောင်မြင်မှုကို ကြိုးစားလျက် မရရှိဘဲ ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။ မိမိကိုယ်မိမိ ပြန်လည်သုံးသပ်ဝေဖန်ပြီး ပြုပြင်သင့်သည်များကို ပြုပြင်လိုက်လျှင် အောင်ပန်းဖွင့်လန်းလာပေလိမ့်မည်။ ကျန်းမာရေးနှင့် ကံတရား ကောင်းမွန်စေရန် ပျော်ပါးသောက်စားမှုများ ဆင်ခြင်ပါ။ အချစ်ရေး ညံ့သည်။ အချစ်မာယာရှင်ကြောင့် ချစ်ဝက်ဘာမှာ မျက်စိလည်နေလိမ့်မည်။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - အင်္ဂါ၊ စနေ၊
 ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၄)အစ (၂)အဆုံး၊ (၉)အစ (၆)အဆုံး၊
 ယတြာ - မွေးနေ့ မွေးနံထောင့်တွင် ရေသပ္ပာယ်ပြီး တံခွန်၊ ကုက္ကားနှင့် ထီးဖြူ ထီးနီ လှူဒါန်းပါ။

ကပ်ရာသီ

AQUARIUS

(ဇန်နဝါရီလ (၂၀) ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၀) ရက်အတွင်း)

ကံ-ကံ၏ အကျိုးကို ယုံကြည်လျက် ဘာသာတရား ကိုင်းရှိုင်းနေပေလိမ့်မည်။ စိတ်ရှည် သည်းခံမှု အပြည့်ဖြင့် ဘဝခရီးကို လျှောက်လှမ်းနေပေလိမ့်မည်။ ဖြစ်ချင်သည်ထက် ဖြစ်နိုင်သည်များကို ရွေးချယ်လုပ်ဆောင်နေပေလိမ့်မည်။ သို့သော် သင် လျှောက်လှမ်းနေရသောလမ်းက ချောမွေ့လွန်းသော ဘဝခရီးတော့ မဟုတ်ပေ။ အခက်အခဲ အချိုးအကျေများက ရှိနေပေသည်။ ဉာဏ်ပညာကို ဦးစီးနေသော သင့်အတွက် မည်သည့်အခက်အခဲကိုမဆို အေးဆေး ကျော်လွှားသွားနိုင်ပေလိမ့်မည်။ ကျန်းမာရေးနှင့် အသားဓာတ်၊ ကစီဓာတ်၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်နှင့် သစ်သီးဝလံအားလုံး မျှတတစားပါ။ ချစ်သူနှင့် နှစ်ကိုယ်တူ နီးဖို့ရန် မဝေးတော့ပါ။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာ၊
 ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၃)အစ (၈)အဆုံး၊ (၅)အစ (၈)အဆုံး၊
 ယတြာ - အသက်ဂုဏ်ဝါကြီးသူများကို ဆေးဝါး၊ သစ်သီး၊ မုန့်နှင့် ငွေကြေးလှူဒါန်းပါ။

မိန်ရာသီ

PISCES

(ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၉) ရက်မှ မတ်လ (၂၀) ရက်အတွင်း)

ဘဝအတွက် အဓိပ္ပာယ်ရှိသော နေရက်များကို ဖြတ်သန်းနေရမည်။ မင်္ဂလာရှိသော အလှူဒါန်းများကို အားတက်သရော ပြုခွင့်ရမည်။ သင့်အတွက် အဖိုးတန်သော အကြံဉာဏ်များ အတွေးအခေါ်များကို လာပေးသူ ရှိနေသည်။ အတွေးအခေါ်မတူသည့် အခြားသူတစ်ဦး၏ အတွေးအမြင်ကို လေးစားစွာ နားထောင်ပါ။ မျှတပြီး အစွန်းမရောက်သည့် အကြံပေးချက်များကို မဖယ်ရှားပါနှင့်။ ကျန်းမာရေး ရုတ်တရက် ပြောင်းလဲမှု ကြုံရတတ်သည်ကို သတိပြုပါ။ အဲဒါအေးမခံပါနှင့်။ ရေချိုးဆင်ခြင်ပါ။ မိမိကိုယ်မိမိ စောင့်ရှောက်လျှင် သက်ရှည်ကျန်းမာပါလိမ့်မည်။ တွက်တီးတွတ်တာ ခွဲခွဲလေးအပေါ် ချစ်မိုးဆွေပီလိမ့်မည်။ စေ့စပ်ခွင့်၊ လက်ထပ်ခွင့် မကြာမီ ကြိုမည်။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - ကြာသပတေး၊ သောကြာ၊
 ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၁)အစ (၆)အဆုံး၊ (၆)အစ (၁)အဆုံး၊
 ယတြာ - အိမ်ရှိ ဘုရားမှာ အဖြူရောင်ပန်း၊ ရေချမ်းနှင့် ကောက်ညှင်းပေါင်းတို့ ကပ်လျှက်က၊ သီလခံယူပါ။

* * *

